உ

கணபதி துணை.

கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவராகிய

மதுரைக்

கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்

அருளிச்செய்த

மணிமேகலை.

இஃது

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

நூதனமாகத் தாம் எழுதிய அரும்பதவுரையோடும்

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடும்

ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும் மதுரைத்

தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும்

சென்னைச் சட்ட நிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான

கௌரவம்பொருந்திய
மஹாராஜராஜஸ்ரீ
பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதி மஹாராஜா
அவர்களுடைய பேருதவியைக்கொண்டு

சென்னை:
கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

துன்மதி௵ வைகாசிமீ
1921.

இரண்டாம் பதிப்பு.] [விலை ரூ.
6-4-0.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகத் - அகத்திணையியல்.
அகநா - அகநானூறு.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
அவ - அவதாரிகை.
அளவை - அளவையிலக்கணம்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசார - ஆசாரக்கோவை.
ஆசீவக - ஆசீவகவாதச்சருக்கம்.
இலிங்க - இலிங்கபுராணம்.
இறை - இறையனூரகப்பொருள்.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உ . ம் - உதாரணம்.
உயிர் - உயிர்மயங்கியல்.
தரும - தருமவுரைச்சருக்கம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவை[யார்.
உரி - உரிச்சொல்லியல்.
உழிஞை - உழிஞைப்படலம்.
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு.
கடவுள் - கடவுள்வாழ்த்து.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனுர்[புராணம்.
திருவா - திருவாசகம்.
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்.
தொகை - தொகைமரபு.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம், கல்யாணச்சருக்கம்.
கலி - கலித்தொகை.
சிவ . சித்தி - சிவஞானசித்தியார்.
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுயம் - சுயம்வரகாண்டம்.
சூ - சூத்திரம்.
சூடாமணி - சூடாமணிநிகண்டு.
சூளா - சூளாமணி.
செய் - செய்யுளியல்.
ஞானப் - ஞானப்பிரகாசருரை.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன்கோவை.
தொல - தொல்காப்பியம்.
நகர - நகரப்படலம்.
நள - நளவெண்பா.

கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
காஞ்சி - காஞ்சிப்படலம்.
கிளவி - கிளவியாக்கம்.
குண்டல - குண்டலகேசிவாதச்சருக்கம்.
குமார - குமாரகாலச்சருக்கம்.
குறள் - திருக்குறள்.
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறுந் - குறுந்தொகை.
கோயில் - கோயில்பாடியது.
சதகம் - திருச்சதகம்.
சமய - சமயதிவாகரவாமனமுனிவருரை.
சாங்கிய - சாங்கியவாதச்சருக்கம்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.

நன் - நன்னூல்.
நன். வி - நன்னூல விருத்தியுரை.
நாடு - நாட்டுப்படலம்.
நாலடி - நாலடியார்.
நீல, நீலகேசி - நீலகேசிவிருத்தி.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
ப - பக்கம்.
பட்டின, பட்டினப்-பட்டினப்பாலை.
பதி - பதிகம்.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை.
பழ - பழமொழி.
பி. ம் - பிரதிபேதம்.

புத்த, புத்தவாத - புத்தவாதச்சருக்கம்.
பு.வெ - புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.
புறத் - புறத்திணையியல்.
புறநா - புறநானூறு.
பூத - பூதவாதச்சருக்கம்.
பெரிய - பெரியபுராணம். [மொழி.

மு - முழுவதும் ஒத்தது.
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு.
மூத்ததிருப் - மூத்ததிருப்பதிகம்.
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்.
மேற் - மேற்கோள்.

பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார் திரு
பெருங் - பெருங்கதை. [படை.
பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்
பேர் - பேராசிரியர், பேராசிரியம்.
போதுவியல் - பொதுவியற்படலம்.
பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
மணி - மணிமேகலை.
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
மயிலை - மயிலைநாதருரை.
மரபு - மரபியல்.
மலைபடு - மலைபடுகடாம்.
வைசயந்தன்முத்தி - வைசயந்தன்
முத்திச்சருக்கம். [கம்.
வைசேடிக - வைசேடிகவாதச்சருக்
மோக்கல-மொக்கலவாதச்சருக்கம்.
யாப்பு - யாப்புப்படலம்.
வச்சிராயுத - வச்சிராயுதச்சருக்கம்.
வஞ்சி - வஞ்சிப்படலம்.
வரை - வரைக்காட்சிப்படலம்.
வீர - வீரசோழியம்.
வேத - வேதவாதச்சருக்கம்.
வேற் - வேற்றுமையியல்.

உ

கணபதி துணை.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை.

"ஆதியிற் றமிழ்நூ லகத்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்து தும்

போதமெய்ஞ் ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே."

இந்நூலும் அரும்பதவுரை முதலியனவும் 1898-ஆம் வருஷத்தில் முதன்முறை பதிப்பிக்கப்பெற்று நிறைவேறின; அப்பால் பல இடங்களில் தேடிப்பார்த்தும் உரையுள்ளபிரதி கிடைக்கவில்லை. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் புத்தகசாலைப்பிரதியொன்றும், சென்னை, ராயபேட்டையிலுள்ள ம-ா-ா-ஸ்ரீ பார்சுவநாத நயினாரவர்கள் பிரதியொன்றும் மூலம்மட்டும் உள்ளனவாகக்கிடைத்தன. அவற்றாலும், இதுகாறும் செய்துவந்த பழைய தமிழ்நூலாராய்ச்சியாலும் இப்போது இதன் மூலம் முதலியன அடைந்த திருத்தங்கள் பல. முன்பு இந்நூலிற் பொருள் விளங்காமலிருந்த இடங்கள்சில விளங்கின.

இப்புத்தகத்துக்கு அங்கமாக முற்பதிப்பில் இதனோடு சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்ற புத்தசரித்திரம், பௌத்ததருமம், பௌத்தசங்கம் என்னும் பகுதி இப்போது யாவருக்கும் தெரிந்திருக்குமாதலாலும், தனிப்புத்தகமாக என்றுற் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருத்தலாலும் இதிற் சேர்க்கப்படவில்லை.

முற்பதிப்பில் 'என' என்று பதிப்பிக்கப் பெற்றிருந்த ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியசையும் இப்பதிப்பில் 'என்' என்றே பதிப் பிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதிபேதங்கள் அவ்வப்பக்கங்களின்

இறுதி
யில் தனியே காட்டப்பெற்றுள்ளன.

மூன்பு தனித்தனியே பதிப்பிக்கப்பெற்றிருந்த அபிதான
விளக்
கம், அரும்பதவகராதி, அருந்தொடரகராதி,
மூலவிஷயசூசிகை,
அரும்பதவுரையில் அடங்கியவை, தமிழ் நூற்பெயர்கள்
முதலியன
என்னும் பகுதிகள் சில அன்பர்கள் விரும்பியபடி ஒருங்கே
தொகுக்
கப்பெற்று ஓரே அகராதியாக 'அரும்பத முதலியவற்றின்
அகராதி'
என்னும் பெயருடன் இப்போது பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன;
மூலம்
முதலியவற்றிற் காணப்பட்டு மூன்பு பதிப்பிக்கப்
படாமலிருந்த

அரும்பதங்களும், அருந்தொடர்களும், சிலவற்றின் பொருளும் உவமைகளும், பழைய செய்திகளும், வழக்கங்களும், பிறவும் இவ் வகராதியிற் காணலாகும்.

நூற்பரிசோதனையின் பொருட்டு என்னுடனிருந்து உதவி செய்பவர்கள் விஷயத்தில் நான் கவலையுறுவண்ணம் அவர்களுக்குப் பல வருடங்களாக மாசுவேதனமளித்துபகரித்துவரும் ஸ்ரீ ஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய மஹாராஜராஜஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்களுக்கு யான் செய்யக்கூடியது யாதுளது? ஆயினும் என் நன்றியறிவிற்கு அறிகுறியாக இப்பதிப்பை அவர்கள் பெயரால் வெளியிடலானேன்.

இவ்விரண்டாம்பதிப்பு அச்சில் இருக்குங்காலத்தில் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய அரிய உதவிகளைப்புரிந்துவந்த சென்னை இராசதானிக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் மா-ா-ஸ்ரீ, இ. வை. அநந்த ராமையரவர்களிடத்தும், மயிலாப்பூர் பி. எஸ். ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, ம. வே. துரைசாமி ஐயரிடத்தும், இராசாங்கத்தக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் சிரஞ்சீவி, கோ. சேஷாத்திரி ஐயரிடத்தும் நன்றியறிவுடையேன்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தரவர்களாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களுடைய விருப்பத்தின்படி சென்ற ஒருவருஷத்துக்கு மேலாக நான் திருவாவடுதுறை முதலிய இடங்களில் அவர்களுடைய ஆதரவில் இருந்து வருதலால் என் புத்தகப் பதிப்பு வேலைகள் என் குமாரன் சிரஞ்சீவி S. கல்யாணசுந்தரத்தால் இப்போது நடத்தப்பெற்றுவருகின்றன.

இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி விவேகிகளைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொடங்கிய காரியம் ஒவ்வொன்றையும் இடையூறின்றி இனிது நிறைவேற்றி ஊக்கமளித்துப் பாதுகாத்துவரும் தமிழ்த்தெய்வத்தை அநவரதமும் வந்திக்கின்றேன்.

திருவிடைமருதூர்,
27—5—1921.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையன்.

உ

கணபதி துணை.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

"தன்றே ஞன்கீ ஹென்று கைம்மிகூஉங்

காரிருவளர் பெருங்கா டாயினு
மோரிபெரிது சிறந்தன் றாரியவென் னெஞ்சே.''

உலகமார் பன்னாற் றிலகமா யிலகி
நவையறு மொர்பான் சுவைபுணர்ந் தினிமைத்
திரட்டுறு * மைந்து பொருட்டொடர் நிலைகளு
ளமிழ்திற் சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
யணிமே கலையா மணிமே கலைதான்,
நச்சும் பெருமை முச்சங் கத்துட்
கறைமிடற் றிறைவ னிறையனு ரெனப்பெயர்
வாய்ந்தே † புலம்பல வாய்ந்த சங்கத்
தொல்லிசை பலவுறு நல்லிசைப் புலவருட்
சீலமார் மதுரைக் கூலவா
ணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனுரென்னும்
புலவர்பெருமானால் அருளிச்செய்யப்பட்டது; இளம்பூரணர், பேரா
சிரியர்,
நச்சினார்க்கினியர்,பரிமேலழகர்,அடியார்க்குநல்லார்,சமயதிவா
கரவாமனமுனிவர், இலக்கணவிளக்கவுரையாசிரியர், திருவொற்றியூர்
ஞானப்பிரகாசர், மயிலைநாதர்,சங்கரநமச்சிவாயர்முதலிய உரையாசி

ரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று. தன்மைநவிற்சியணியும் பாவிகவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலால், தன்னுட் கூறப்பட்டுள்ள மலை கடல் தீவு வனம் நாடு நகர் ஆறுமுதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டாற்போலப் படிப்பவர்களுடைய மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச்செய்யும் நலப்பாடுற்றது ; இக்கா

* ஐந்து பொருட்டொடர்நிலைகாவன :—சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதியென்பன.

† புலம் - நூல்; இதனை, "புலந்தொகுத் தோனே" என்னுந்தொல் காப்பியப்பாயிரத்தாலுணர்க.

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

லத்தில் வேறொருவாற்றாலும் விளங்காதனவாகிய சில * தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத்தெய்வங்களை வழிபடுமுறைமையையும், சிலசாதியாரையும், அவர்களுடைய நடை முதலியவற்றையும், சில நகரங்கள் தீவுகள் மலைகள் வனங்கள் கோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்ன வண்ணமாக

இருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற் பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், சில அரசர் சில முனிவர் முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் இந்நூலில் விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம்; இதில் சொல்நுட்பம் பொருள்நுட்பங்கள் நூலளவேயாகிய நுண்ணறிவிற்கேற்ப எவ்விடத்துங்காணப்படு மென்று கூறுவர்; இதனை,

"மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவநீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நானுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினு
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே"

என்று கவிஞர் பெருமானாகிய துறைமங்கலம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச முனிவர் அருளிச்செய்த வெங்கைக்கோவைச் செய்யுளாலுணர்க.

சிலப்பதிகாரக்கதைத்தலைவனான கோவலன்மகளாகிய மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின், இந்நூல் சிலப்பதிகாரத்தோடு கதைத்தொடர்புடையது.

இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெருங்குடிவாணிகர்மரபில் உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையிடந்தோன்றிய

மணிமேகலையென்பவள், தன்னுடைய தாய் கோவலன் மதுரையில் வெட்டுண்டிறந்ததுகேட்டுப் பரத்தை மைத்தொழிலை வெறுத்துப் பௌத்தமுனிவராகிய அறவணவடிகளைச் சரணடைந்து வாய்மைநான்கும் சீலமைந்தும் உபதேசிக்கப் பெற்றுப் பௌத்தசங்கத்திருத்தலையறிந்து, அவளோடுபழகி, சிறு பிராயத்திலேதானே பௌத்ததருமங்களை அறிதற்கேற்ற உணர்ச்சியுற்று, ஒருநாள், தாயின் கட்டளைப்படி சுதமதியுடன் பூக்கொய்தற்கு

* இத்தெய்வங்கள் முதலியவற்றின் பெயர்கள் அகராதியாக xxiii-ஆம் பக்கத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

மலர்வனஞ்சென்று, தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமாரனுக்கு அஞ்சி அங்குள்ள பளிக்கறையில் ஒளித்திருந்து, அவன் போன பின்பு வெளியேவந்து, தன் குலதேவதையாகிய மணிமேகலா தெய்வத்தால் மணிபல்லவத்தீவிற் கொண்டுபோகப்பட்டு, அத்தீவிலுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியால் தன்னுடைய பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, அப்பால் அத்தெய்வம் அறிவுறுத்தியமூன்று மந்திரங்களையுணர்ந்து, முற்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலனென்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாகவந்தானென்று

அத்தெய் வங்கூறக்கேட்டு, அப்பீடிகையின்காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையி னுதவியாற் கோமுகியென்னும் பொய்கையையடைந்து, அதிலி ருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரம் தன்கையில் வரப் பெற்று, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்து, அறவணவடி களை யடைந்து, ஆபுத்திரன்வரலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரையிற் சிந்தாதேவி அமுதசுரபியைக் கொடுத்ததையும் பசித்தவுயிர்களுக்கு உணவளித்தலே எவ்லாவற்றினும் மேலான தருமமென்பதையும் அவர்கூறக்கேட்டு, அவர்கூறியவாறே உணவளித்தற்பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிற்சென்று, சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள் முதலிற் பிச்சையிடப்பெற்று, காயசண்டிகையென்னும் வித்தியாதரமங்கையின் தீராப்பசியை அப்பாத்திரத்திலிருந்தெடுத்துதவிய ஒருபிடியமுதாற்போக்கி, அப் பாத்திரத்தில் மேன்மேலும் அமுது வளரப்பெற்று, அங்கரத் துள்ள உலகவறவியென்னுமம்பலத்தை யடைந்து, அங்கேவந்த எல்லாவுயிர்களின் பசியையும்போக்கி, அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு, தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமாரன் அறிந்து கொள்ளாவண்ணம் மேற்கூறிய காயசண்டிகையின் வடிவங் கொண்டு

அந்நகரத்துள்ள சிறைச்சாலையையடைந்து, அங்கே பசித்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் உணவளித்து அதனை அறச்சாலையாக்கி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகை யின் கணவனால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தது கண்டு மனங்கலங்கிப் பின்பு கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தின் மொழிகளால் தேறுதலுற்று, உதய குமரனுடைய தந்தையாகிய மாவண்கிள்ளியாற் சிறையில்வைக்கப் பட்டு இராசமாதேவியின் முயற்சியால் அச்சிறையினின்று நீங்கி, நாகபுரத்தையடைந்து அதன்றலைவனான புண்ணியராசனோடு

மணிபல்லவஞ்சார்ந்து புத்தபீடிகையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழம்பிறப்பை அவனுக்கறிவித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல் கொள்ளப்பட்டசெய்தியைத் தீவதிலகையாலறிந்துகொண்டு, அப் பாற்சென்று வஞ்சிநகர்ப்புறத்தேயுள்ள பத்தினிக்கடவுளாகிய கண் ணகியின் கோயிலையடைந்து தரிசித்து, தன்னுடைய எதிர்காலச் செய்திகளைக் கண்ணகித்தெய்வம் கூற அறிந்துசென்று, ஆங் கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ்சார்ந்து அவரவர்களுடைய கொள் கைகளைத் தனித்தனியேவினவியுணர்ந்து, அந்நகரில் தவம்புரிந்து கொண்டிருந்த மாசாத்துவானைக்கண்டு அவன் மொழிந்தசெய்தி கள் பலவற்றையுங் கேட்டு, அவன்கூறியவாறு

காஞ்சிநகரம்போய், அந்நகரிற் பசியால்வருந்திவாடியஎல்லாவுயிர்களுக்கும்உணவளித்து, அங்கேவந்த அறவணவடிகளைத் தரிசித்து, அவர் உபதேசித்த அற மொழிகளைக்கேட்டு, பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அந்நகரிலேயே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாளென்னுங்கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்நூல்,

பௌத்தசமயச்சார்பினளாகியமணிமேகலையின்சரித் திரமாதலின், இதில் அச்சமயக்கொள்கைகளைப் பரக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இதிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன; அவற்றுள் மிகுதியாகக்காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூயனாகி எல்லாவுயிர்களிடத்தும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல்வேண்டு மென்பதே.

மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறு தலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பர். நீலகேசி, புத்தவாதச் சருக்கத்தில், "குயிலாகுயலம்" என்னுஞ்செய்யுளுரையில், * "தீவி னையென்பது......... ....பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை கூறவாதலின், இதனால், ஸம்ஸ்காரமறிந்துகொள்க" எனச் சமய திவாகரவாமன முனிவரும்,சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்திற் சௌத்

திராந்திகன்மதத்துள்ள "ஓங்கிய வுருவம்" என்னுந் திருவிருத்தத் துரையில், * " தீவினையென்பதி.....................பிரமரு மாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால் ஸம்ஸ்காரமறிந்து கொள்க" எனத் திருவோற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும் எழுதியிருத்த லால், இந்நூல், மணிமேகலைதுறவென்றும் அக்காலத்தில் வழங்கப்

* மணிமேகலை, உ௪: க௨௩ - க௩௬; ௩0: ௬௪ - ௮0.

பட்டுவந்ததென்று தெரிகின்றது; "மணிமே கலைதுற, வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத்தனன்" என்று பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட் டிருத்தலும் இதற்கு இப்பெயருண்டென்பதை நன்குபுலப்படுத் தும்.

இந்நூல், அம்மைமுதலாகிய வனப்பெட்டினுள் இயைபின் பாற்படும்; தோல்காப்பியச் செய்யுளியலின்கண்ணே, 'அம்மை முத லியவனப்பெட்டும் தொடர்நிலைச்செய்யுட்கிலக்கணம்' என்று கூறு கின்றுழி, * "ஞகாரை முதலா ளகார வீற்றுப், புள்ளி யிறுதி யியைபெனப் படுமே" என்னுஞ் சூத்திரவுரையில், ஞணநமன யரலவழளவென்னும் பதினொருபுள்ளியுள்

ஒன்றனை ஈருக வமைத்துச் செய்யுளைப் பொருட்டொடராகவும் சொற்ருெடராக வுஞ்செய்வது இயைபெனப்படும்; னகாரவீற்ருனிற்றுப் பொரு ளுமியைந்து சொல்லுமியைந்துவந்தன, சீத்தலைச்சாத்தனுரால் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும், கோங்குவேளிராற் செய்யப்பட்ட உதயணன்கதையும் போல்வன வென்று பேராசிரியரும் ஆசிரியர் நச்சினுர்க்கினியரும் எழுதியிருத்தல்காண்க. இதனுல், மணிமேக லைச்செய்யுள் ஒவ்வொன்றும் 'என்' என னகரவொற்றீருகவே படிக்கப்படவேண்டுமென்பது அறியப்படுமாயினும், இக்காலத் தில் வழங்குதற்கேற்ப அச்செய்யுட்கள் னகர அகர வீருகவே கொள்ளப்பட்டன ; வேண்டுமேல் அவற்றை ஒற்றீருக்கிப் படித் துக்கொள்க. இந்நூலிற் சொல்லியைபும் பொருளியைபும் அமைந் திருத்தல் காண்க.

இதிற் கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரம் நிகழ்ந்தகாலமும் இந்நூலா சிரியர் காலமும் ஒன்றென்றும், இஃது அவரால் தமிழிலேதான் முத லிற் பாடப்பட்டதென்றும், சிலப்பதிகாரத்தாலும் அதன் பதிகத் தொடக்கத்தில் அடியார்க்குநல்லாரெழுதிய உரைநடையாலும், இந் நூற் பதிகத்தாலும் நன்குவிளங்குகின்றமையின், இது வேறுமொழி யிலிருந்து வந்ததென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை.

இது, கதையைத் தொகுத்துக்கூறுவதும் பதிகமென்று வழங் கப்படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை முதலிற்பெற்று, விழா வறைகாதைமுதற் பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை

---

* தொல்காப்பியம், செய்யுளியல், உசo.

யிறுதியாகவுள்ள முப்பதுபகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது ;

காதை- பாட்டு ; நீலகேசி, குண்டலகேசிவாதச்சருக்கம், உஎ - ஆம் செய்யுளுரையில், "முன்றான் பெருமைக்கணின்றான் என்னுங் காதையை அனுவதித்தவாறு" எனவும், உஅ - ஆம் செய்யுளுரையில், "பிடகம் என்னுங்காதை சொன்னவாறு" எனவும், மொக்கலவாதச் சருக்கம், உகூ - ஆம் செய்யுளுரையில், "தன்புறத்தஎன்னுங்காதை

சொல்லப்பட்டது" எனவும், சுo - ஆம் செய்யுளுரையில், "எழும் பைத்தி என்னுங்காதை" எனவும், சக-ஆம்செய்யுளுரையில் "காவி ஞற்சமர்துய்ப்பான் என்னுங்காதை" எனவும், சஉ - ஆம் செய்யு ளுரையில், "மக்கட்பண்பழியாது என்னுங்காதை" எனவும், அந் நூலுரையாசிரியர் எழுதியிருத்தலால், காதையென்பதற்குப் பாட் டென்று பொருள்கொள்ளுதல் துணியப்படும் ; "ஆறைம் பாட் டினு ளறியவைத்தனன்" எனப் பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத் தலும், மிதிலைப்பட்டித் திருச்சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டிற் கிடைத்தபிரதியில் இந்நூற்பகுதிகளின் பெயர்கள்யாவும்பாட்டென் றே காணப்பட்டிருத்தலும் இதனை வற்புறுத்தும்; காதையென் பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகிய செய்யுளென்று பொருள்படு கிற 'காதா' (गाथा) என்னும் வடசொற்சிதைவென்று கொண்டால் யாதோரிழுக்குமின்றென்று வடமொழியாளர்கூறுவர் ; இது நிற்க;

சிலவருடங்களுக்குமுன் பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடும் வண்ணம் இத்தமிழ்நாட்டினுள்ளே செல்லுதற்குரிய பல வூர்களுக் குச் சென்று அங்கங்குள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுடைய வீடுகள்தோறும் உள்ளனவாகிய கையெழுத்துப்பிரதிகளைப் பரிசோ தித்துப் பார்த்தகாலங்களிலெல்லாம் எனக்கு மணிமேகலைமூலப்பிர திகள் கிடைத்தனவேயன்றி உரைப்பிரதி யாண்டும் கிடைத்திலது.

சென்னை தஞ்சை முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளும் பார்க்கப்பட்டன ; அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலுள்ளநண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிகைவாயிலாகஇதைப் பற்றி வினவினேன் ; அங்ஙனம் வினவப் பட்டவர்களுள், இப்
பொழுது கொழும்பிலிருக்கும் யாழ்ப்பாணத்துநல்லூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமதுகையாலெழுதிய மூலப்பிரதி யொன்றை அன்புடன் அனுப்பினார்கள்; பின்பு
பாரிஸ்நகரத்துள்ள புரொபஸர் ஜூலியன்வின்ஸன் என்பவர் 'இந்நகரத்துக் கையெழுத்

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

துப்புத்தகசாலையில் மணிமேகலைமூலப்பிரதி ஒன்றேயுள்ளது' என்றுதெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருந்து பதிகமட்டும்எழுதி யனுப்பினார். மற்றவர்கள் 'யாதொன்றுங் கிடைக்கவில்லை' என்று விடையளித்துவிட்டார்கள். கிடைத்தபிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவந்தபொழுது பிரதிகளில் எழுதுவோர்கள் இயல்பாகவேசெய்திருந்த வேறுபாடுகளாலும், இது பௌத்த சமயக்காப்பியமாதலால் அச்சமயக்கொள்கைகளைக்கூறும்பாகங்களை யெல்லாம்

எளிதிற்றெரிந்துகொள்ளல் கூடாமையாலும், அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத்தும் பழைய * தமிழ்ப்பௌத்தநூல்கள் பண்டைக்காலத்தில் இருந்தும் பாதுகாப்போரின்மையால்இக்காலத் தில்இறந்தொழிந்தமையாலும், அக்கொள்கைகளை விளங்கச்சொல்லு வோர் அகப்படாமையாலும், பிழைகளைப் பிழைகளென்று நிச்சயித் துக்களைந்து திருத்தமானபாடங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு எடுத்துக்கொண்டமுயற்சியும் கழித்தகாலமும் அடைந்தவருத்தமும் அளவுபடுவனவல்ல.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்முதலிய சைவசமயாசாரியர் கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பௌத்தசமயமறுப்புக் களும், பெரியபுராணமுதலியவற்றுட் கூறப்பட்டுள்ள அச்சமயக் கொள்கைகளும் மறுப்பும், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள சௌத்திராந்திகன்மதமுதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையும், அவ்வுரையிலுள்ள சில உதா ரணச்செய்யுட்களும், மறுப்புக்களும், நீலகேசியும் அதனுரையும், அவ்வுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள சில கவிகளும், வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சிலவுதா ரணப்

பாடல்களும், இன்னுஞ்சிலவும் பௌத்தசமயமரபுகளிற் சிலவற்றையும் அச்சமயத்தோர் பேசிவந்த சில தமிழ்ப்பரிபா ஷைகளையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன; செய்தும் முன்பிருந்த ஐயங்கள் முற்றுந் தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்

* அடியிலுள்ளவை பண்டைக்காலத்துப் பௌத்தநூல்களென்று சில நாளைக்குமுன்னே தான் தெரிந்தது; அவை குண்டலகேசி, சித்தாந்தத் தொகை, திருப்பதிகம், பிம்பசாரகதை யென்பன; அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களே நீலகேசியுரை முதலியவற்றில் நூற்பெயர்களோடு எழுதப்பட்டுள்ளன.

பாற் சென்றும் அயலதேசத்தார்க்குக் கடிதமெழுதியும் விசாரித் தலையே மேற்கொண்டிருந்தேன்.

ஆராய்ச்சிசெய்யத் தொடங்கிப் பலவருடங்களாகியும் இந்நூலை முன்னமே வெளிப்படுத்தாமைக்குக் காரணம் இதுவே.

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்துவித்தைகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தைகளிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்து விளங்கும் மஹோர், ஸ்ரீமத் உ. வே. *அரங்காசாரியரவர்கள், எம். ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களென்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்துச் சென்று வினவிவந்தேன்; வருகையில், ஒவ்வோரமயத்தும் தடையின்றி

உடனுடன் அவர்கள் கூறியவிடைகளால் அதற்குமுன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற்பெரும் பாலன நீங்கின; ஆகவே இந்நூலைப்பரிசோதித்தலில் என் மனம் ஊக்கம்பெற்றது. அவர்களுடையபேருதவி இல்லையாயின்,மணிமேகலையில்வந்துள்ள துடிதலோகம்,பாரமிதை, அருபப்பிரமர், உருபப் பிரமர்முதலியசொற்களுக்குங்கூட உள்ளவாறே பொருள்கொள்ளு தல் எனக்கு மிகவரிதாகும்; தமக்குரிய அரியவேலைகள் அநேகமிருந் தும் பழைய இத்தமிழ்நூல் வெளியேவந்து உலாவுதலையே பயனகக் கருதி, யான் செல்லுங்காலங்கடோறும் சிறிதும் சலிப்பின்றி அவர் கள் செய்துவந்தபேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று ; அம்மகோபகாரிவிஷயத்தில் இத்தமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெல் லாம் நன்றிபாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எவ்விடத்தும் இந்நூலுக்கு உரையகப்படாமையாலும், உரை முன்பு உண்டென்று ஒருவாற்றாலும் விளங்காமையாலும் இனி மூலத்தைமட்டுமாவது வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று நிச்சயித் துப் பதிப்பிக்கத்தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளா கிய அன்பர்களிற் சிலர், 'உரையெழுதியே இதனை வெளிப்படுத்த வேண்டும்' என்று வற்புறுத்திக்கூறினமையின், அவர்கள் சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சி, இது புலவர்திலகர்கள் செய்தற்குரிய அரிய காரிய மென்றுகருதாமல், "ஆங்கவன் புகழ்ந்த நாட்டை யன்பெனு நறவ மாந்தி, மூங்கையான் பேசலுற்றா னென்னயான் மொழிய லுற்

* படித்தவர்களுக்கு ... ருகோ...போ வ் ளங்கிய இவ்வருங்கலை விநோதர்களுடைய பிரிவு மெத்த வருத்தத்தை விளைவிக்கின்றது.

† கம்பராமாயணம், நாட்டுப்படலம், க.

றேன்" என்று பெரியோர் கூறியதற்கு இலக்கியமாக, தக்கநூலா ராய்ச்சியும் எண்ணியவற்றைச் சுவைபயக்கும்படி நல்லநடையில் விளங்கவெழுதும்வன்மையுமில்லாத யான், "மணிமேகலை நூலுட்பங்கோள்வதெங்ஙன்" என்று ஆன்றோரால் நன்குபாராட்டப்பட்டுள்ள இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்ற ஏதோவொன்றை எழுதத்தொடங்கினேன்.

மொழிகளுட் பெரும்பாலனவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கிக் கிடக்கின்றமையின், அரியவற்றிற்குமட்டுமே பொருள்செய்தும், ஆங்காங்குள்ள வாக்கியங்களை ஒத்தவைகளாக இந்நூலிலும் வேறு நூலிலும் காணப்பட்டவாக்கியங்களை அவ்வவ்விடத்தில்தந்துகாட்டி அவற்றினிடங்களை உடனுடன் விளங்கச்செய்தும், பொருள்விளங் காத இடங்களில் (?) இக்கேள்விக்குறியை அமைத்தும், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற்கண்ட பாடபேதங்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றுள் இன்றியமையாத

சிலவற்றிற்குமட்டுமேபொருளைப்புலப்படுத்தியும், எல்லாருக்கும் எளிதிற் பொருள் விளங்குதற்பொருட்டு வடசொற்களைப்பெரும்பாலும் விரவுவித்தும், சிலவற்றிற்குச் சங்கமருவிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் இப்பொழுது அகப்படாமையால் அவற்றைவிளக்குதற்குப் பிற்காலத்து நூல்களிலிருந்து பிரயோகங் களை எடுத்துக்காட்டியும் ஒருவாறு எழுதிமுடித்தேன்.

† "சவியுறத் தெளிந்து தண்ணென் றொழுக்கமும் பயின்று" என்று கம்பநாடரும், ‡ "செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து" எனப் பரஞ்சோதிமுனிவரும் அருளிச்செய்த திருவாக்குக்களுக்கு இலக்காகவிளங்குங் கவிகளினுடையவரிசையிலேநிற்குந் தகுதி யுள்ள பாட்டுக்களையுடைய இந்நூலுக்கு யானு அரும்பதவுரை யெழுதுபவன்? இதுசெய்தற்குத் துணிந்துவந்த எனது தறுகண்மை யைப் பொறுத்தருளும்படி இத்தமிழுலகத்தை மிகவும் வேண்டு கிறேன்.

பழையசெந்தமிழ்நூற்பரிபாலகரும் இவ்வாராய்ச்சியால் எனக்கு மனச்சோர்வுண்டாகாதவண்ணம் அடிக்கடி ஊக்கமளித்து

---

* திருவெங்கைக்கோவை.

† கம்பராமாயணம், ஆரணிய காண்டம், சூர்ப்பணகைப்படலம், க.

‡ திருவிளையாடற்புராணம், அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்த படலம், உஉ.

வருபவரும் கொழும்புநகரத்துப் பிரபுசிகாமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய * பொ. குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிற்சில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளுதற் பொருட்டு யான் கேட்டவினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியோதயபாடசாலைத்தலைவராகிய ஸ்ரீஸுமங்களரவர்களைக் கொண்டு விடைகளெழுதுவித்து அனுப்பிப் பேருதவிசெய்துவந் தார்கள்.

மணிமேகலையைக் கவலையின்றி ஆராய்ந்துபதிப்பித்துவெளிப் படுத்துதற்குப் பொருளுதவிசெய்த பாலவனத்தம் ஜமீன்தாரவர்க ளாகிய இராமநாதபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொ.பாண்டித்துரைத்தேவரவர் களுடைய தண்ணளியும் பெருந்தகைமையும் ஒருபொழுதும் மறக் கற்பாலனவல்ல; மிகவும் பாராட்டற்பாலன. இதைப்போன்ற எத் தனையோ பெரியகாரியங்களைத் திருத்தமாகச் செய்துநிறைவேற்றிய வர்களின் வழித்தோன்றலாய் மிக்க பாண்டித்தியமடைந்து நூலா ராய்ச்சியே இன்பத்துளின்பமெனக்கொண்டுவாழும் அப்பிரபு அவர் களுக்குப் பழையநூல்களையும் அவற்றினுரைகளையும் பதிப்பித்து வெளிப்படச்செய்து அமிழ்தினுமினிய தமிழைப்

பரிபாலித்தல் இயல்பாயினும் படிப்பாரும் கேட்பாருமின்றி மூலையிலே மறைந்து கிடக்கும் அரியபெரிய நூல்களைத் தேடித்தொகுத்துப் படித்துக் கொண்டு அநாதரவுற்றிருப்போர்க்கு அஃது அரியதினும் அரியதாகத் தோற்றுமென்பதுதிண்ணம்.

எனக்குண்டாகும் ஐயங்களை உடனுடன்போக்கிப் பேருதவி செய்தருளிய ஸ்ரீமத். உ. வே. மஹாமஹோபாத்தியாய பெருக வாழ்ந்தான், அரங்காசாரியரவர்களுக்கும், கும்பகோணம் கவர்ன் மெண்ட்காலெஜ் ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதரவர்களாகிய திருமலை ஈச்சம் பாடி ஸ்ரீமத். உ. வே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களுக்கும் என்னுடைய வந்தனத்தை நன்றியறிவுடன் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

சென்னைக்குச் செல்லுந்தோறும் யாதொருகவலையுமின்றியிருந்து நூலாராய்ச்சிசெய்யும்படி எழும்பூரில் தமது அழகியமாளிகையில்

---

* இவர்கள் காலஞ்சென்றுவிட்டார்கள்; ஆயினும், இவர்களைப்போலவே இவர்களுடைய குமாரர் ஸ்ரீமான் டாக்டர் கு. ஸ்ரீ காந்தமுதலியார் அவர்கள் நூலாராய்ச்சி விஷயத்தில் எனக்கு மிக்க ஊக்கமளித்து வருகிறார்கள்.

எனக்கு இடந்தந்து ஊக்கமளித்து அன்புடன் ஆதரித்துவருகின்ற வர்களாகிய ஹைகோர்ட்டு வக்கீல், ஸ்ரீமத். உ. வே.கே. இராஜகோ
பாலாசாரியரவர்களுடையபெருந்தகைமை
மிகப் பாராட்டற்பாலது.

சிவகங்கையைச்சார்ந்த சிறுவயல்
ஜமீன்தாரவர்களாகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள், எனது அன்பரும்
பழைய தமிழ்நூலாராய்ச்சியிற் கூர்த்த அறிவினரும், தமது வித்து
வானுமாகிய திருமானூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ
க்ருஷ்ணையரவர்களுக்கு
மாதவேதனமளித்து வேண்டியகாலங்களிலெல்லாம் அவர்களை
அனுப்பிப் பேருதவிசெய்துவந்தார்கள்; இவ்வகையான உதவிசெய்
தல் மிகச் சிறந்ததென்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே.

இந்நூலை ஒப்புநோக்கிவந்தபொழுது ஏட்டுப்பிரதிகளை வைத்
துக்கொண்டு பலமுறைபடித்து முதலில் அன்புடன் உதவிசெய்த வர்கள் :—கும்பகோணம் பேட்டைத்தெரு, ம-ா-ா-ஸ்ரீ தியாகராஜ பண்டாரம்; திருப்பெருந்துறை, ம-ா-ா-ஸ்ரீ பொன்னுசாமிபிள்ளை.

தங்களுக்கு அவகாசமுள்ளகாலங்களிலெல்லாம்வந்து உட னிருந்து இப்புத்தகவிஷயத்தில் எல்லாவுதவியும் அன்புடன் செய்த வர்கள்:—திருமானூர் ம-ா-ா-ஶ்ரீ கிருஷ்ணையர்; மணலூர் ம-ா-ா-ஶ்ரீ இராமானுஜாசாரியர் ; பின்னத்தூர் ம-ா-ா-ஶ்ரீ நாராயணஸாமி ஐயர்; மணலூர் ம-ா-ா-ஶ்ரீ சந்தானமையங்கார்.

இழுக்கலுடையுழி ஊன்றுகோல்போன்ற இவர்கள் யாதொன் றையும் எதிர்பாராமற்செய்துவந்த பேருதவியை நினைக்குந்தோறும், "பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி, னன்மை கடலிற் பெரிது" என்னும் அருமைத்திருக்குறள் ஞாபகத்திற்குவந்து மனத் தைக்குளிர்விக்கின்றது.

மணிமேகலை பௌத்தசமயக்காப்பியமாதலின், படிப்பவர் களுக்கு விளங்கும்வண்ணம், அச்சமயக்கொள்கைகளை விரிவாக எழுதிச் சேர்க்க வேண்டுமென்று சிலகனவான்கள் வற்புறுத்திக் கூறினமையால் பௌத்தர்களால் மும்மணிகளென்று பாராட்டப் படும் புத்ததருமசங்கங்களின் விவரணங்களாகப் புத்தசரித்திரமும் பௌத்ததருமமும் பௌத்தசங்கமும் ஆகிய இவை, மேற்கூறிய மணலூர், ஶ்ரீமத். உ. வே. அரங்காசாரியரவர்களுடைய பேருதவியா லியற்றி, இப்புத்தகத்திற்கு அங்கமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

புத்தசரித்திரத்தை 'இங்கிலிஷ்' புஸ்தகங்களிலிருந்து தமிழ் மொழி பெயர்த்து உதவிய அன்பர்கள்—ம-ா-ா-ஸ்ரீ V. P. சுப்பிரமண்ணிய முதலியார், G.B., V.C.; ம-ா-ா-ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், B.A. B.L.; ம-ா-ா-ஸ்ரீ K. P. சோமசுந்தர ஐயர்; ம-ா-ா-ஸ்ரீ V. சுப்பிமண்ணிய ஐயர், B.A.; ம-ா-ா-ஸ்ரீ M. S. நடேச ஐயர், B.A.

நான்போய் எழுதக் கூடாதகாலங்களில் ஷை மஹா அரங்காசாரியரவர்களிடஞ்சென்று சென்றுபௌத்ததருமத்தையும் பௌத்த சங்கத்தையும் எழுதியளித்த அன்பர்கள் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ-. கோபால சாமி ஐயர், B.A. முதலியவர்கள்.

பௌத்ததருமத்தையும் பௌத்தசங்கத்தையும் மஹா, அரங்காசாரியரவர்களிடஞ்சென்று படித்துக்காட்டிச் செப்பஞ்செய்து கொள்ளுதற்கு எனக்குக்காலம்வாயாமையால், அவர்கள் முதன் முறை சொல்லியெழுதுவித்தபடியே அவைகள்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தமக்குப் பறபல அரியகாரியங்களிருக்கவும் யான்விரும்பிய பொழுதெல்லாம் ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பற்பலவுதவிகளை ஊக்கத்துடன் செய்துவந்த திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீமத் உ. வே. வை. மு. சடகோபராமானுஜாசாரியரவர்களுடைய அன்புடைமை ஒரு பொழுதும் மறக்கறபாலதன்று.

எனக்கு இயல்பாகவுள்ள அறிவின்மையாலும், மறதியாலும், வேலை மிகுதியாலுண்டாகும் அயர்ச்சியாலும், பிறகாரணங்களாலும் இப்புத்தகத்தில் பல பிழைகள் இருத்தல்கூடும்; அவற்றைத் திருத் திப்படித்துக் கொள்ளும்படி எல்லோரையும் வேண்டுகிறேன்.

தொடங்கியகாரியத்தை நிறைவேறும்படி செய்தருளிய எல் லாம் வல்ல முழுமுதற்கடவுளின் இணையடிகளைச் சிந்தித்து வந்திக் கின்றேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

(திருக்கை ராயபரம் ..)

திருவாவடுதுறையாதீனத்துப் ... ... பிரதி க.

எட்டயபுரம் பெரிய அரண்மனைப் ... ... ,, க.

இது, திருவாவடுதுறையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள் வருவித்துத் தந்தது.

சிவகங்கையைச்சார்ந்த மிதிலைப்பட்டி

ஶ்ரீ-ஶ்ரீ-ஸ்ரீ அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் ... பிரதி க.

திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலி,

,, திருவம்பலத்தின்னமுதம்பிள்ளையவர்கள் ,, க.

இந்தப் பிரதிகொடுத்தவர், திருமயிலைப் பார்த்த
சாரதிக்கிராமணியென்பவர்.

,, சேலம் இராமசாமிமுதலியாரவர்கள் ... ,, க.

[முதலிற்கிடைத்த பிரதி இதுவே.]

யாழ்ப்பாணத்துநல்லூர்,

,, சிற். கைலாசபிள்ளையவர்கள் ... ... ,, க.

ஆறுமுகமங்கலம்,

,, ஏ. சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்கள் ... ,, க.

S. P. G. High School, Vepery, தமிழ்ப்பண்டிதர்

,, திருமயிலை, சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் ... ,, க.

சென்னை,

,, தி. முத்துக்குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள் ... ,, க.

சென்னையிலுள்ள

இராசாங்கத்துக் கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப் ... ,, க.

அப்பொழுதைக்கப்பொழுது ஒப்புநோக்கி உடனுடன்
கொடுத்துவிடப்பட்ட பிரதிகள் சில.

இவற்றுள், மிகப்பழமையானதும் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததும் மற்றைப்பிரதிகளிற் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் திரிந்தும் போயின பாகங்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடச்செய்ததும் கோட்டுச்சிதைந்து அழகுகெட்டு மாசுபொதிந்து கிடந்த செந்தமிழ்ச்செல்வியின் மணிமேகலையை அவளணிந்துகொள்ளும்வண்ணம் செப்பஞ்செய்துகொடுத்ததும் நிதிலைப்பட்டிப்பிரதியே.

கும்பகோணம்,
ஜூலை 1898.

இங்ஙனம்
உத்தமதானபுரம், வே. சாமிநாதன்.

இந்நூலாசிரியராகிய
மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்
வரலாறு.

இவர், கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; கூலவியாபாரஞ் செய்துகொண்டிருந்தமையின் இப்பெயர்பெற்றாரென்பர்; பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள்மேம்பாட்

டையும் சோன்செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை முதலியன நடக்கும் படிசெய்தவர். அவ்வரசனுக்குக் கண்ணகியின்வரலாற்றைக் கூறிய பொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் அவன்சகோதரரும் துறவுபூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிகள் அவளுடையசரிதத்தைப் பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளாகச்செய்தற்கு வேட்கையடையும்வண்ணஞ் செய்தவர் இவரே; இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதிகத்தாலும், அந்நூலினுள்ள உ௫-ஆவது காட்சிக்காதையாலுமுணர்க. எட்டுத்தொகையில் நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவராற் செய்யப் பட்டுள்ள பாக்களுமுண்டு; (நற்றிணையில் ௩ பாக்கள்; குறுந்தொகையில் க; அகநானூற்றில் ச; புறநானூற்றில் க.) இவர்பெயர், கூலவாணிகன சாத்தனாரெனவும், மதுரைச்சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சீத்தலைச்சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும். "தண்டமிழ்ச்சாத்தன்"(பதிகம், ௯௦) என்றும், "தண்டமிழாசான்சாத்தன்" (காட்சிக்காதை,௬௬) என்றும், "நன்னூற்புலவன்" (காட்சிக்காதை, ௧௦௬) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவர் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். சங்கத்தில் அரங்கேற்றுவித்தற்பொருட்டுவரும் நூல்களிற்பிழைகள் காணப்படுந்தோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற்றங்கூறுதற்குத் துணியாராய் 'இந்தப்பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே' என்று இவர் மனம்வருந்தித் தமதுதலையைக் குத்திக்கொள்வாரென்றும், அதனால் தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின், சீத்தலைச்சாத்தனாரென்பது இவர்க்குப்பெயராயிற்றென்றுங்கூறுவர்; இதனை, "வள்

ளுவர்முப்பாலாற், றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு'' என்று மருத்து வன்றாமோதரனுர் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக்கூறிய செய்யுளிற் குறிப்பித்திருத்தல்காண்க. சிலப்பதிகாரத்தை இவர் கேட்டன ரெனச் சிலப்பதிகாரப்பதிகத்திறுதியிலும், இந்நூலைச் சிலப்பதிகார நூலாசிரியர் கேட்டனரென இந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும் கூறி யிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும், இவரும் ஒரேகாலத்தின ரென்பது அறியப்படுகின்றது. மலைநாட்டிற சீததலையென்னும் ஊரிலுள்ள ஐயனர் பெயராகிய சீத்தலைச்சாத்தனுரென்பது இவரது இயற்பெயரென்று ஒரு சாரார்கூறுவர்; உண்மை விளங்கவில்லை.

இந் நூலால் தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

க.—அரசர்கள்:—அத்திபதி, இரவிவன்மன், இராகுலன்,
ராமன், உதயகுமரன், ககந்தன், கரிகால்வளவன் (கரிகாற்பெரு
ளத்தான்), கணகன், காந்தன், கிள்ளிவளவன், குமரன், சீதரன்,
சங்குட்டுவன், துச்சயன், துணையிளங்கிள்ளி, தூங்கெயிலெறிந்த
தாடித்தோட்செம்பியன், கொடுகழற்கிள்ளி, நாகநாட்டரசிருவர்,

நடுஞ்செழியன், நெடுமுடிக்கிள்ளி, புண்ணியராசன், பூமிசந்திரன்,

னு, மாவண்கிள்ளி, மாவலி, முசுகுந்தன், வசு, வடிவேற்கிள்ளி,

த்தவன் (வத்ஸராஜன்), வளைவணன், வாணன், விசயன், விடர்ச்

லைபொறித்தவேந்தன், விராடன், வென்வேற்கிள்ளி.

உ. அக்ஷயபாத்திரம் :—அமுதசுரபி.

ந. ஆறுகள் :—கங்கை, சாயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

ச. உலகம் :—துடிதலோகம், வித்தியாதரருலகு.

ரு. ஊர்கள் —அசோதரநகரம், இடவயம், உஞ்சை, கச்சயம்,

பிலை, காஞ்சனபுரம், காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் (காகந்தி),

கொற்கை, கோசம்பி (கௌசாம்பிநகரம்), சண்பை, சிங்கநகரம்,

த்திபுரம், சேடி, தக்கணமதுரை (மதுரை), நாகபுரம், வஞ்சி,

பயனங்கோடு, வாரணசி.

சு. குலங்கள் :—இந்திரகுலம், சூரியகுலம், மாவலிகுலம்.

எ. கோயில்கள் :—இந்திரவிகாரம், கலைநியமம், குச்சரக்

நடிகை, சக்கரவாளக்கோட்டம், தருநிலை (கற்பகதருவிற்குங்கோயில்), தீவதிலகைகோயில், புத்தபாதபீடிகைக் கோயில், பூதசதுக்கம், மணி மேகலாதெய்வக்கோயில், வச்சிரக் கோட்டம் (வச்சிராயுதத்திற்கும் கோயில்.)

அ. தருமசாலை:—உலகவறவி.

கூ. தீவங்கள்:—இரத்தினத்தீவம், இலங்காதீவம், சம்புத் தீவம், சிறுதீவு இரண்டாயிரம், பெருந்தீவுநான்கு, மணிபல்லவம்,

க0. தெய்வங்கள்:—அந்தரி (துர்க்கை), அருபப்பிரமர் நான்கு

வகையினர், இந்திரன், உருபப்பிரமர் பதினறுவகையினர், கண்ணகி, கந்திற்பாவை (துவதிகன்), குமரி, கோவலன், சம்புத்தீவக்காவற் றெய்வம் (சம்பாபதி), சித்திரசேனன், சிந்தாதேவி, சிவபெருமான்,

திருமால், தீவதிலகை, பலதேவன், பிரமன், பூதம் (அங்காடிப் பூதம், சதுக்கப்பூதம்), மணிமேகலாதெய்வம், மஹாப்ரஹ்மா, மாரன், மாருதவேகன், முருகக்கடவுள், விந்தாகடிகை,

கக. நகரத்தெய்வங்கள்:—சம்பாபதி, மதுராபதி.

க௨. நாடுகள்:—அங்கநாடு, உத்தரமகதம், கலிங்கநாடு,

காந்தார நாடு, சாவகநாடு, நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம், மகதம்.

கங. நூல்கள்:—ஓவிய நூல், திருக்குறள், பிடகம், மடை நூல், மற்கலி நூல்.

கச. நோய்:—யானைத்தீநோய்.

கரு. பாம்பு:—திட்டிவிடம்.

கசா. புத்தஸ்தலமுள்ள இடங்கள்:—காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கயமலை), மணிபல்லவம், வஞ்சி நகர்.

கஎ. புலவர்கள்:—இளங்கோவடிகள், திருவள்ளுவர், மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

கஅ. பொய்கைகள்:—கோமுகி, சரவணம்.

கசு. மலைகள்:—இமயம், சமந்தம் (சமனொளி, பாதபங்கய மலை, கிருத்திரகூடம்), தவளமலை, நாகர்மலை, பொதியில், மேரு, மேருவைச்சூழ்ந்த ஏழுகுன்றங்கள், விந்தம்.

உ௦. முனிவர்கள்:—அக்கபாதர், அகத்தியர், அசலர், அறவண வடிகள், கவேரர், கிருதகோடி, கேசகம்பளர், கௌதமமுனிவர், சங்கதருமர், சாதுசக்கரர், சிருங்கி, சைமினி, தருமசாவகர், பரசுராமர், பிரமதருமன், புத்தன், மண்முகமுனிவன், விசுவாமித்திரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருச்சிகன்.

உக. வனங்கள்:—கவேரவனம், சம்பாதிவனம், தருமதவனம்.

உஉ. வாதங்கள்:—அளவைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கிய வாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திர வாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

உங. விழாக்கள்:—இந்திரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்.

“படிக நிறமும் பவளம்போல் வாயுங்
கடிகமழ்செந் தாமரைபோற் கண்ணும்—துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மகலாத முன்னினைந்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.”

க.—விழாவறைகாதை.

பண்டைக்காலத்திற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை வளமுறச்

ிய்வித்தற்கு நினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய
கட்டளையின்படி,
ங்கெயிலெறிந்ததொடித்தோட்செம்பியனென்னுஞ்சோழன்,
இந்
ரனைவணங்கிக் குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று
இருபத்தெட்டு
ள் அந்நகரில் நடத்தியதும், அச்சோழன்
காலத்திற்போலவே
ற்காலங்களில் அவன்பரம்பரையோரால் ஆண்டுதோறும்
நடத்தப்
பற்று வந்ததுமாகிய இந்திரவிழாவை நடத்தக்கருதிய
அந்நகரத்
ள்ள பலசமயவாதிகளும் பிறரும் ஒருங்குகூடி,
"இந்திரவிழாவை
ம் மறந்தால் முசுகுந்தனது துயரைப் போக்கியதான
நாளங்காடிப்
தம் துன்பஞ்செய்யும்; பாவிகளைப் புடைத்துண்பதாகிய
சதுக்கப் பூதம் இந்நகரை விட்டுநீங்கும்; ஆதலால், இவ்விழாவை
நடத்துவே க" என்று தம்முள் நிச்சயித்துக்கொண்டு,

அவ்விழா நடக்கப் ாதலே நகரத்தாருக்கு அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனுக்குச் ாசால்ல, அவன் வச்சிரக்கோட்டத்துள்ள முரசை யானையின் பிடரி லற்றி, முதலில் ஊரைவாழ்த்தி, ''மேகம் மாதந்தோறும் மும்மழை பாழிக; அரசன் செங்கோலினனாகுக ; அறிஞர்களே! இந்திரவிழா டக்குங்காலத்திற் சுவர்க்கலோகம் வறிதாகும்படி எல்லாத்தேவ ம் அதனை நீங்கி இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோர்க நடைய துணிபாதலால், வீதிமுதலியவற்றிற் பூரணகும்பங்களும் பாற்பாலிகைகளும் பாவைவிளக்குக்களும் ஆகிய இவற்றைப் பரவ வத்திடுமின் ; குலைக்கமுகும் குலைவாழையும் கரும்பும் வஞ்சிக் காடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய இடங் ளிற் கட்டுமின் ; தூணங்களில் முத்துமாலைகளை நாற்றுமின் ; வீதி ளிலும் மன்றங்களிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்பு

மின்; துகிற்கொடிவகைகளை மாடங்களிலும் வாயில்களிலும் கட்டு
மின்; சிவபெருமான்முதல் சதுக்கப்பூதமிறுதியாகிய தெய்வங்கள்
உறையுங் கோயில்களிற்செய்யவேண்டிய காரியங்களை ஏற்பச்செய்யு
மின்; தருமோபதேசஞ்செய்ய அறிந்தவர்களே! பந்தரிலும் அம்பலங்
களிலுஞ்சென்று பிரசங்கம் புரிமின்; சமயவாதிகளே! வித்தியாமண்
டபத்தை அடைந்து இருத்தற்குரிய இடத்திலிருந்து வாதம்புரிமின் ; யாரிடத்தும் பகைமையும் கோபமுங் கொள்ளன்மின்'' என்று கூறி
முரசறைந்து இந்திரவிழாவைத் தெரிவித்தான்.

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழாநடைபெற்றது ; அவ்விழாக்காலத்திற் பண்டைவழக்கப்படியே ஆடுதற் பொருட்டு மணிமேகலையும் மாதவியும் வாராமையால் மனம் புழுங்கிய சித்திராபதி, வயந்தமாலையை அழைத்து, ''நீமாதவிபாற்சென்று விழாவிற்கு வாராதிருத்தல்பற்றி இவ்வூரார் கூறும் பழிமொழியை அவளுக்குச்சொல்லி வா'' என்று அனுப்ப, அவள் சென்று மணி மேகலையோடு மாதவியிருந்த மலர்மண்டபத்தையடைந்து,

அங்கே தவத்தால் வாடிய மாதவியின் உடம்பைக்கண்டு வருத்தமுற்று அவளைநோக்கி, "நீ உன் மகளுடன் இந்திரவிழாவிற்கு வாராமலும், உன் மரபிற்கு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம்பூண்டும் இருத்தல்பற்றி ஊரார்கூறும் பழிமொழிகள் பல" என்றுகூற, மாதவி, "கணவன் கொலையுண்டதற்குப் பொருளாய் மிகச்சினந்து மதுரையை எரித்த பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியினுடைய மகள் மணிமேகலை தவ வழியிற்செல்லுதற்கு உரியளேயன்றி, மிகவுமிழிந்த பரத்தைமைத் தொழிலுக்கு உரியளல்லள்; ஆதலின், அவள் அங்கேவாராள்; நான் இங்கேவந்து பௌத்தாசாரியராகிய அறவணவடிகளை வணங்கி, என் காதலன் மதுரையிற் கொலையுண்டது முதலிய பெருந்துன்பத்தை வருந்திச்சொல்லி முறையிட்டேன்; முறையிட்ட எனக்கு அவர்,

> 'பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
> பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
> பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
> தற்றோ ருறுவ தறிக' (சுர - எ)

என்று நால்வகைவாய்மைகளையும் அருளிச்செய்து, பஞ்சசீலத்தையும் உபதேசித்து, 'இவற்றைக்கடைப்பிடி' என்றுசொல்லி என்னைத்

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை.

வழியிற் புகுத்தினராதலின், நானும் அங்கே வருதற்கு உரியே
ல்வேன் ; இச்செய்தியை என் தோழிகளுக்கும் என் நற்றாய்
த்திராபதிக்கும் சொல்" என்றுகூற, அதுகேட்ட வயந்தமாலை,
பறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைக் கடலில் வீழ்த்தியவர் போலச் செய
ற்று மீண்டு சித்திராபதியிடம் சென்றாள்.

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை.

இங்ஙனம் மாதவி வயந்தமாலைக்குச் சொல்லிய வருத்தச்
சால்லைக்கேட்ட மணிமேகலைக்கு அக்கேள்விவழியாகப் பற்றறு
ற்குரிய நற்காலம் (ஏதுநிகழ்ச்சி) வந்துற்றமையால், அவள், தன்
டைய தாய்தந்தைகளான கண்ணகிக்கும் கோவலனுக்கும்
துரையில் நேர்ந்த துயரச்செய்தி தன்காதுகளைச் சுட மனங்கலங்கி
ழுது சிந்துகின்றகண்ணீரால் தான்தொடுக்கின்றமாலையை நனைத்
க்கொண்டிருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து
வளுடைய துக்கத்தை ஒருவகையாக மாற்ற நினைந்து, "இப்
மாலை உன் கண்ணீர்க் கலப்பால் தூய்மையொழிந்தது ; ஆதலின்,
வறுமாலை தொடுத்தற்கு நீ சோலைசென்று புதுமலர் பறித்துவா"

ன்றாள்.

அதனைக்கேட்ட சுதமதி, மாதவியைநோக்கி, "தாய்தந்தையர்
கு நேர்ந்த பெருந்துன்பத்தைக்கேட்டு மிக்கதுக்கத்தை அடைந்த
மணிமேகலையின் கண்ணீரைக்காணிற் காமன் தன் படைக்கலங்
களை எறிந்துவிட்டு நடுங்குவான்; இப்பாவையை ஆடவர் புறத்தே
காண்பராயின், விட்டு நீங்குவாரோ? நீங்கார்; இயற்கைத்தன்மை
குன்றுவர்; குன்றாமல் நிற்பராயின், அவர்கள் பேடியரல்லரோ?
ஆதலால், இவளை இப்பொழுது புறத்தே பூப்பறித்தற்குத் தனியே
அனுப்பலாகாது; இந்நகரத்தில் நான் வந்ததற்குரிய காரணங்கூறு
வேன்; கேட்பாயாக; சண்பைநகரத்துள்ளானை கௌசிகனென்
னும் அந்தணனுடைய மகளாகிய யான், தனியேசெல்லுதற்கு அஞ்
சாமல் ஆராய்ச்சியின்றி ஒரு சோலையிற்சென்று பூப்பறித்தேன்;
அப்பொழுது இந்திரவிழாவைக்காண்டற்கு இந்நகரைநோக்கிஆகாய
வழியேவரும் மாருதவேகனென்னும் வித்தியாதரனொருவன் என்
னைக்கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு மேலேசென்று, தன்வயமாக்
கிச் சிலநாள்கழித்தபின் இந்நகரத்தே என்னைவிட்டுவிட்டு நீங்கித் தன்

நகரம்போயினன்; மகளிர் தனியேசெல்லுதலால் உண்டாகுந்
தீங்கு இத்தன்மையது; ஆதலால், மணிமேகலை தனியே போய்ச்

யிற் பூப்பறித்தல் தவறுகும்; இவனுடன் யாரேனும் செல்லவேண் டும்; இலவந்திகைச் சோலேக்குச்சென்றல் அரசனுடைய பக்கத்தி லுள்ளார் அங்கிருப்பர்; உய்யானத்திற்குச் செல்லலாமோவெனின், அதில் தேவர்களாலன்றி மனிதர்களால் விரும்பப்படாதனவும் வண்டுகள் மொய்க்கப் பெறுதனவுமான மலர்களேயுடைய மரங்க ளெல்லாம் வாடாத பூமாலேகளேத் தூக்குதலால், 'இவ்வனம் பாசக் கையையுடைய பூதங்களாற் காக்கப்படும்' என்று நினேந்து அவ் வனத்தை அறிவுடையோர் அடையார் ; சூரியகிரணத்தாற் சிறை யிழந்த சம்பாதியிருந்த சம்பாதிவனமும், காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரனிருந்த கவேரவனமும் மிக்க முதுமையையுடையனவும் தீண்டிவருத்துவனவுமாகிய தெய்வங்களாற் காக்கப்படுதலின் அவற் றினிடத்தும் அறிவுடையோர் செல்லார் ;

> அருளு மன்பு மாருயி ரோம்பு
> மொருபெரும் பூட்கையு மொழியா நோன்பிற்
> பகவன தாணையிற் பன்மரம் பூக்கும் (மணி. - க)

உவவனமென்று ஒருவனமுண்டு ; அவ்வனத்தில் தன்னகத்துள் ளோருடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவங்களே மட்டும் வெளிப்படுத்துவதாகிய பளிக்குமண்டபம் ஒன்றுளது ; அம்மண்டபத்தினுள்ளே மாணிக்கச் சோதிபரந்த ஒரு பதுமபீடம் இருக்கிறது ; அப்பீடத்திலிட்டால் அரும்புகள்மலரும் ; பலவரு

டஞ்சென்றாலும் அதில் இட்டமலர்கள்வாடா !
அம்மலர்களில் வண்டுகள் மொய்யா ; இதுகாறும் அதன் பெருமையை உனக்குச் சொல்ல மறந்தேன் ; கேட்பாயாக ; ஒருதெய்வத்தை நினைந்தோர் அத்தெய்வத்தின் அடிகளைத்தியானித்து மலர்களை அப்பீடத்திற் சேர்த்தால் அம்மலர்கள் அப்பீடத்தை நீங்கி அத்தெய்வத் தின் அடிகளிடத்தே செல்லாநிற்கும் ; யாதொரு நினைப்புமின்றி அவற்றை அப்பீடத்தே சேர்ப்பின், அவைகள் அதனை விட்டு நீங்கா ; இதற்குக் காரணம்யாதென்று வினவுவாயாயின், சொல்லு வேன்; 'செய்யும் கருமங்கள் மனத்தோடு கூடாத விடத்தும் அவைகள்பலிக்கும்' என்னும் விரதிகள் துன்பமடையவும், 'மனத் தோடு'கூடாதவழிக் கருமங்கள் பலியா' என்போர்க்கு உதாரணமாக

௪.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

5

வும் மலரை இட்டுக் காட்டுதற்கு மயனென்னும் தெய்வத்தச்சனால் அப்பீடம் நிருமிக்கப்பட்டதாகும்; அவ்வனத்திலன்றி உன்மகள் வேறுவனங்களிற் செல்லுதற்கு உரியளல்லள்; அவளோடு பூப்பறித் தற்கு நானும் துணையாகச் செல்வேன்'' என்று சொல்லிவிட்டு

மணிமேகலையோடுசேர்ந்து அவள்போகும்பொழுது,உண்ணுேரோன்பி யொருவனைத் தொடர்ந்து நின்று, "ஐய, இதனை உண்ணும்; உண். டால், காற்றுப்புகாத அறையிற் புகுந்தவர்போலே அழுக்குடைய உடம்பிற்புகுந்து வருந்திக்கொண்டிருக்கும் உம்முடைய உயிர் அவ் வருத்தமொழிந்து மிக்க இன்பத்தை அடையாநிற்கும்; ஆதலால், இதனையுண்டு தெளிக" என்று கள்ளையுண்ணும்படி வற்புறுத்திக் கூறும் களிமகன்பின்னே வியப்புற்றுச்செல்லும் சனங்களும், ஒரு பித்தனுடைய பலவகைப்பட்ட விகாரச்செயல்களைக்கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேடென்னுங் கூத்தைக்கண்டுநிற்கும் சனங் களும், தெருவின் இருபுறத்துமுள்ள மாளிகைகளில் எழுதப்பட் டுள்ள சித்திரங்களைக்கண்டு வியந்து நிற்கும் சனங்களும், சிறு தேரின்மீது செய்துவைக்கப்பட்டுள்ள யானையின்மேற் சிறுவர்களை யேற்றி மகளிர் பாராட்டுதலைக்கண்டு நிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் விராடநகரத்திற் பேடிவடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனனைக்கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப் போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "மிக்க அழகையுடைய இவளைத் தவவழியிற் புகுத்திய தாய் மிகவும்கொடியவள்; இவள் பூப் பறித்தற்குச்சோலையிற் புகுவாளாயின், ஆங்குள்ள அன்னப்பறவை கள் முதலியன இவள் நடைமுதலியவற்றைக் கண்டு என்னபாடு படா!" என்று இவைபோல்வனவற்றைச்

சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டி மிகவும் வருந்தி கின்றனர்; மணிமேகலை, சுத மதியோடு மெல்லச்சென்று உவவனத்தில் மலர்கொய்தற்குப் புகுந்தாள்.

௪.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

புகுந்தவள், அச்சோலையின் வளங்களையும் ஆங்குள்ள பொய் கையின் அழகையும் சுதமதிகாட்டக் காண்பாளாயினள்.

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெறிகொண்டு தெருத்தோ றும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததான காலவேகமென்னும்யானை யின் மதத்தையடக்கித் தேரேறிச்

சேனையுடன்வரும் உதயகுமரன் 6
மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்.

நாடகக்கணிகையர்வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலரணைமேற் காதற்பரத் தையொருத்தியோடு, யாழின் கோட்டைத் தழுவிக்கொண்டு மயங் கிப்பாவைபோலிருந்த எட்டிகுமரனைத் தெருப்பக்கத்திலுள்ள சாளர வழியாற்கண்டு, "நீ அடைந்ததுன்பம் யாது?" என்றான்; உடனே அவன் துணுக்குற்றெழுந்து விரைந்து அருகேசென்று உதயகுமரனை வணங்கித்துதித்து, "இயற்கையழகுகெட்டு மலர்வனத்திற்கு இவ் வீதிவழியே நடந்துசெல்லும் மணிமேகலையைக்கண்டேன்;

கண்ட வுடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையிலடைந்த கொடுந் துன்பம் நினைவிற்கு வந்து என் மனத்திண்மையை மாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பகைநரம்பில் என்கையைச் செலுத்தியது; இதுவே நான் அடைந்தவருத்தம்'' என்று சொல்ல, பலநாளாக மணி மேகலையை விரும்பிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன், அவன் சொல்லால், அவள்சோலை சென்றாளென்பதை அறிந்து மகிழ்ந்து, ''அங்கேபோய் மணிமேகலையை என் தேரிலேற்றிக்கொண்டுவரு வேன்'' என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச்செலுத்திச் சென்று உவவனத்தின் மதில்வாயிலை யடைந்தான்.

மணிமேகலை, அத்தேரொலியைக்கேட்டுச் சுதமதியை நோக்கி, ''உதயகுமரன் என்மேல் மிக்க விருப்பமுடையவனென்று மாதவி க்கு வயந்தமாலை சொல்லியதை முன்னங்கேட்டுளேன்; இஃது அவனுடைய தேரொலிபோலும் ; இத்துன்பத்திற்கு யாதுசெய் வேன்?'' என்றாள்; அதைக்கேட்ட சுதமதி அவளை ஆங்குள்ளபளிக் கறையிற் புகுத்தித் தாழக்கோலிட்டுக்கொண்டு உள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு, தான் அப்பளிக்கறைக்கு ஐந்துவிற்கிடைத்தூரத்தே நின்றாள்; அங்ஙனம்நின்ற சுதமதியைச் சோலையினுள்ளேவந்த உதய குமரன் கண்டு, ''யாருமில்லாத இவ்விடத்தே நின்றாய்; நீ மணிமே கலையுடன் வந்தாயென்று அறிந்துகொண்டேன்; அவள்முதுக்குறை வுற்றனளோ ? அவளுடைய செவ்வாய்

நகைத்தலைப் பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உலாவி வேட்கையைப் புறப்படுத்துமோ? அவள்

பௌத்தசங்கத்தாரிருப்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது! சொல்வாய்'' என்று தனது வேட்கை தோன்ற வினவினன்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலில்லாத அறையில் அகப்பட்டோர் போல மனம்வருந்தி, ''இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமைவேடம்

ரு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை.

7

பூண்டு வழக்கைக்கேட்டு உண்மையை வெளிப்படுத்திய சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே! .நீ ஆண்டில் இளை 'யையாயினும் அறிவில் முதியையல்லனோ?,உனக்கு மகளிர் தெரிவித் தற்குரியனவும் உளவோ? ஆயினும், ஒன்று தெரிவிப்பேன்? கேட்டருளுக:—

வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது
புனைவன நீக்கிற் புலால்புறத் திடுவது
மூத்துவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை
யவலக் கவலை கையா றழுங்க
தவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது

மக்கள் யாக்கை இதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (ககூ - உக) என்று உடம்பினியல்பைக்கூறினள்; அவள் அங்ஙனங்கூறிய இனியவார்த்தை உதயகுமரனதுகாதை அடையுமுன்னே பளிக் கறையினுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன்கண்ணுக்குத் தோற்றியது.

ரு.—மணிமேகலா தெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன், அவ்வடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவமென்று நிச்சயித்து அப்பளிக்கறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு நினைந்த உதயகுமரன், அதன்வாயில் காணப்படாமையால் அஃது இன்னவிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப்பளிக்குச் சுவரைக் கையால் தடவிக்கொண்டு சூழ்ந்து வந்தான்; வந்தவன் சுதமதியைப்பார்த்து, "மணிமேகலை எத்திறத்தினள்? சொல்" என்றான்; என்றவனுக்குச் சுதமதி, "அவள் தவவொழுக்கமுடையவள்; குற்றஞ்செய்தாரைச் சபிக்கும்வன்மையையுமுடையவள்; சிறிதும் காமவிகாரமில்லாதவள்; ஆதலின், நீ அவளை விரும்புதல்தக்கதன்று" என்று கூறினள்; கூறவே "அவள்

எத்தன்மையளாயினும் ஆகுக; எப்படியும் எனக்கு உரியளஃகக்கடவள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்பவன், மீட்டும் சுதமதியைப் பார்த்து, "துறவொழுக்கம் பூண்ட சமணமாதர்களின் நடுவே ஒருவித்தியாதரனால் இடப்

8 மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்.

பட்டவளென்று எல்லாராலுங்கூறப்படும் நீ அவரைநீங்கிப் பௌத்த சங்கத்தைச்சார்ந்த மாதவியின் மகளுடன்வந்ததற்குக் காரணம்

யாது? சொல்லுவாய்" என்றான்.

அதுகேட்ட சுதமதி, "அரச! யான்சண்பைநகரத்துள்ள

கௌசிகனென்னும் அந்தணனுடையமகள்; என் இளமைப்பருவத்

தில் அன்னை இறந்தாள்; அவளிறந்தபின்பு தந்தையால் ஆதரிக்கப் பட்டுவந்த நான் ஒருசோலையிற்சென்று தனியே நின்று பூக்கொய்கையில் என்னை விரும்பி ஆகாயத்தே எடுத்துச்சென்று தன்வயமாக்கிக் கொண்ட வித்தியாதரனொருவனால் இடப்பட்டு இந்நகரத்திருந்தேன் ; இதனையறியாத என் தந்தை என்னைக்காணமல் வருந்தித்

தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற்றிற்கு நீராடச்செல்பவர்க ளோடுசென்றார்; செல்லுகையில் இடையிலுள்ள தான இங்காத்துச் சங்கமுகத்துறையில் நீராடுதற்கு அந்தணர்களோடுவந்து என்னை இங் நகரிற்கண்டு, 'நீ இங்கேஎப்படிவந்தனை?' என்றுவினவி வருந்தி, அந்தணர்களோடிருத்தற்கு நான் தகுதியில்லேனாயினும்என்னிடத்து மிக்க அன்புடையவராதலின், அவர் என்னைக் கைவிடாதவராகி மனைதோறும் பிச்சையெடுத்து உண்பித்துத் தாமுமுண்டு பொழுது கழிப்பாராயினர்; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள், அவர் பிச்சையெ டுத்தற்குச் செல்லும்பொழுது இளங்கன்றையுடைய ஒருபசுஅவரை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துவிட்டது; அதனாற்சரிந்தகுடலைக் கையி லேந்திக்கொண்டு நானிருந்தவிடமென்று முன்பு அறிந்தவராதலாற் சமணப்பள்ளியிற்புகுந்து, 'முனிவர்களே! யான் உங்களடைக்கலம்; என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று முறையிட்டார்; அதைக் கேட்டஅவர்கள் சினந்து அவரை என்னோடும் புறத்தே தள்ளிவிட் டனர்; நாங்களிருவரும் மிக்கதுக்கமுடையவர்களாய்ப் புறவீதியிற் சென்று, 'கதியற்ற எம்மைப் பாதுகாக்கும் அறவோர் யாரேனு முண்டோ?' என்று புலம்பி முறையிட்டேம்; அப்பொழுது மனை தோறும் சென்று ஐயமெடுக்கும் பாத்திரத்தையேந்திய கையை யுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத்தினனும் பொன்னிறமுள்ள சீவர ஆடையினனுமாகிய சங்கதருமனென்னும் முனிவன்விரைந்து வந்து, 'என்ன துன்பம் அடைந்தீர்கள்?'

என்று எம்மை அருளுடன் பார்த்து இனியமொழிகளைக் காதுகளில் நிறைத்து எம்மனத்தைக் குளிர்வித்து உடனே தன் கையிலுள்ள பிச்சைப்பாத்திரத்தை

ஙு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை
9

என்கையிற்கொடுத்துவிட்டு என் தந்தையின் துன்பம் முற்றும் நீங் கும்படி அவரைத் தழுவியெடுத்துக்கொண்டு சென்றுபௌத்தசங்கத் தார் இருப்பிடத்தைக்காட்டி என் தந்தையின் மரணத்துன்பத்தை யும் நீக்கினன்; அம்முனிவன் எனக்குச் செவியறிவுறுத்திய,

எங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொருள்
உலக நோன்பிற் பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்
இன்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த
அருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டிக்
காமற் கடந்த வாமன் (எக - எ)

பாதங்களையே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற் பாராட்டுமே யல்லாமல்

வேறொன்றையும்சொல்ல அறியாது; அதுமுதல், பௌத்த சங்கத்தைச்சார்ந்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவேனாயினேன் ; அதனால் இவளுடன்வந்தேன்'' என்று கூறினள் ; அதுகேட்டஉதய குமரன், "உனதியல்பை அறிந்துகொண்டேன்; மணிமேகலையைச் சித்திராபதியால் இனி அடைதலுங்கூடும் " என்றுசொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச்சோலையினின்றும் போயினன் ; போனவுடன் மணிமேகலை பளிக்கறையினின்றும் வெளியேவந்து சுதமதியை நோக்கி, "அன்பிலளென்றும் தவவுணர்ச்சியில்லாதவளென்றும் வருணக்காப்பிலளென்றும் விலைமாதென்றும் என்னை உதயகுமரன் இகழ்ந்தானென்று நினையாமல், அவன்பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செல்லுதலுற்றது; இதற்குக்காரணம்யாது? காமத்தினியல்பு இதுவோ?'' என்று சொல்லிக்கொண்டு நின்றாள்; நின்றபொழுது, இந்திரவிழாவைக் காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம், அவர்களுக் குத்தெரிந்தவளும் மாயவித்தைசெய்பவளுமாகிய ஒரு மடந்தை வேடம்பூண்டு அச்சோலையையடைந்து பளிக்கறையிலுள்ள ஸ்ரீ பாதபீடிகையை வலங்கொண்டு உயர எழும்பிநின்று,

"புலவன் தீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி லுயர்ந்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ

காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
ஆயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி
நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்!" (௯௮ - ௧௦௫) என்று

துதிக்கத்தொடங்கியது; அங்ஙனம் துதித்துக்கொண்டிருக்கையிற் பகற்காலம்நீங்க அந்திமாலை வந்தது.

௩.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

வந்த அந்திமாலைப் பொழுதுநீங்க, சந்திரன் உதயமாயினன்; மணிமேகலாதெய்வம் மீட்டும்,

ஆதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன ளேத்தி (௧௧ - ௨)

அங்கே வாடிநின்ற சுதமதியைப்பார்த்து, "நீங்கள் இங்கே நின்றதற்குக் காரணம் யாது? என்ன துன்பமடைந்தீர்கள்?" என்று கேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விரும்பிச் சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலாமென்று அவன் எண்ணிச்சென்றதையும் கூறினள்; கூறலும் அத்தெய்வம் அவளைப்பார்த்து, "உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைபாலுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது; 'இது முனிவர்களுடைய தவவனம்; இதில் யாம் தீங்குசெய்யலாகாது' என்றெண்ணியே அவன் இச்சோலையை நீங்கினன்; இவள்

இதனைக் கடந்துசெல்வாளாயின், புறவீதியில்

அவன் இவளை அகப்படுத்திக்கொள்ளுவான்; இஃது உண்மையே; நீங்கள் இச்சோலையைச்சூழ்ந்த மதிலின் மேற்றிசைக்கண்ணதாகிய சிறியவாயில் வழியேபோய் முனிவர்களுக்கு இருப்பிடமாகிய சக்கர வாளக் கோட்டத்திற்செல்லுக; சென்றால் ஒருபொழுதும் யாதொரு துன்பமும் அணுகாது" என்று சொல்லியது; சொல்லலும், சுதமதி, "மாருதவேகனும் நீயுமே அதனைச் சக்கரவாளக்கோட்டமென்று சொல்லுவீர்; மற்றையோர்யாவரும் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்றே சொல்லாநிற்பர்; சக்கரவாளக்கோட்டமென்றதற்குக் காரணம் யாது? அதனைச் சொல்லுக" என்றாள்.

என்றலும், அத்தெய்வம், "காவிரிப்பூம்பட்டினம் தோன்றிய காலத்தே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இச்சோலையின் பக்கத்தே யுள்ளது. அது, நாற்புறத்தும் வாயில்களையுடைய மதிலாற்சூழப்

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

11

பட்டது ; காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவர், அரசர், கணவனிறக்க உடனேயிறந்தமடவார் ஆகிய இவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்ன இன்னவிடத்தே

புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிகுறியாக அவரவர்கள் வருணம் ஆச்சிரமம் முதலியவற்றிற்கும் அவரவர்கள் தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறியனவும் பெரியனவுமாகக் கட்டப்பட்டுள்ள பற்பலகோட்டங்களையும், மயானதெய்வங்களுக்குப் பலியிடுதற்கு உரிய தூண்களையும், கற்களை நிறுத்திச் செய்யப்பட்டுள்ள திண்ணைகளையும், காவற்காரர் உண்பதற்கும் உறங்குவதற்கும் அமைந்துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும், பந்தர்களையுமுடையது; பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சும்மாபோடுதற்கும் குழியிற்புதைத்தற் கும் உள்ளேவைத்து வாயிலையடைத்தற்கும் தாழியாற் கவித்தற்கு மாக இரவும் பகலும் வருபவர்களுடைய ஓசையும், அங்ஙனம் வந்து செல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப்பறைகளினோசையும், இறந்த துறவிகளைத்தொழுபவரோசையும், மற்றையோர்பொருட்டு அழு பவரோசையும், நரியின் கூக்குரலோசையும், செத்தோரையழைக் கும் பேராந்தைகளினோசையும், கோட்டானுடையகுரலும், ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும் அம்மயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு; தான்றி, ஓடுவை, உழிஞ்சில், கான்றை, சூரை, கள்ளிமுதலிய பற் பல மரவிசேடங்களும் அங்கே அடர்ந்துள்ளன; பேய்கள்நெருங்கி யுள்ள வாகைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணத்தோடு இறைச்சி களைத்தின்று மகிழ்ந்து பறவைகள் தங்கியுள்ள விளாமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், காபாலிகசமயத்தோர் வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும்

தன்றங்களையும், விரதத்தாலிளைத்த உடம்பையுடையசிலர் உடைந்த மலைகளை மாலையாகக்கட்டும் இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங்களைத்தின்போர் களித்துவாழும்வெளியான இடங்களையுடைய மன்றங்களையும் அம்மயானம் உடையது ; நெருப்பிருந்தபாண்டங் களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுத்தெறிந்த மாலைகளும் உடைந்த குடங்களும் நெற்களும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப் பட்ட அரிசிகளும் எங்கும் பரவப்பெற்றது ;

தவத்துறை மாக்கள் மிகப்பெருஞ் செல்வர்
ஈற்றிளம் பெண்டி ராற்றுப் பாலகர்
முதியோ ரென்னு னிளையோ ரென்னுங்
கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவித்திவ்

வழல்வாய்ச் சுடலை தின்னக் கண்டும்
கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழும்
மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ! (௯௭ - ௧௦௪)

இத்தன்மையதான அச்சுடுகாட்டைப் பார்ப்பனச்சிறுவனாகிய சார்ங் கலனென்னும் ஒருவன், நகரமாக நினைந்து அதில் தனியே சென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக்கண்டு அஞ்சி அதனால் தாக்கப்பட்டுக் கதறிக்கொண்டு ஓடித் தனது தாயாகிய கோதமை யையடைந்து, 'சுடலையிலுள்ள பேய்க்கு என்னுயிரைக் கொடுத்தேன்' என்று சொல்லி அவள்முன் வீழ்ந்து இறந்தான்; உடனே கோதமை, 'முதுமைப்பருவமடைந்து தளர்ந்த பார்ப்பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளேமென்பதையும் வேறு புகலில்லேமென்பதை யும் நினையாமல் எங்கள் மைந்தனுடைய உயிரையுண்டது, அணங்கோ ! பேயோ ! அறிகிலேனே !' என்று புலம்பிக்கொண்டு தன் அருமைப்புதல்வனுடைய உடம்பையெடுத்து மார்போடு தழுவிச் சென்று சுடுகாட்டைச்சூழ்ந்தமதில்வாயிலை யடைந்துநின்று, 'சம்பா பதி! நீர்த்துறைகளிலும் மன்றங்களிலும் பழைய மரஅடிகளிலும் கோட்டங்களிலும் வேறிடங்களிலுமிருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாதொருதீங்கும் அணுகாவண்ணம் பாதுகாத்தருளும் நீ என்மகனைக் காவாதொழிந்ததற்குக் காரணம் யாது? நின்பால் நடுவு நிலைமையில்லையோ ? இனி யான் என்செய்வேன்!'' என்று வருந்தி முறையிட்டாள்.

"முறையிடவே சம்பாபதிவந்து, 'இவ்விரவில் இம்மயானத் திற் பேய்கள் போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்று மிக்க வருத்த மடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம் யாது ? சொல் வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்ந்ததைக் கூறினள்;

சம்பாபதி, 'உன் மகனுயிரை அணங்கும் பேயும் கவர்ந்தில ; அவனுடைய அறியா மையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு இழவூழே அவனுயிரைக் கவர்ந்து சென்றது' என்று கூறினள்; கூறலும், கோதமை 'என் னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருள்வாயாயின், இவன் கண்ணற்ற தந்தையைக் காத்தளிப்பான்; ஆதலால், அங்ஙனம் செய்தருள்வாயாக' என்று வேண்டினள் ; சம்பாபதி மனமிரங்கி, 'உயிர் உடம்பைவிட்டுநீங்கின் அது வினைவழியேசென்று வேறு

சா.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

13 பிறப்பை அடையாநிற்கும் , இதில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ? போனவுயிரை மீட்டளித்தல் என்னால் இயலுங்காரியமன்று; ஆத லால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே,

உலக மன்னவர்க் குயிர்க்குயி ரீவோர்
இலரோ விந்த வீமப் புறங்காட்
டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்
நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி' (கஅ௪ - ஏ)

என்றலும், கோதமை, 'கேட்ட வரங்களையெல்லாம் தேவர் தருவா ரென்று நூல்கள் கூறாநிற்கும் ; ஆதலால், யான் கேட்ட

இவ்வரத் தை நீ தந்தருள்க; தாராயாயின், இவ்விடத்தில் இப்பொழுதே என் னுயிரைத் துறப்பேன்' என்று சொன்னாள் ; சொல்லவே சம்பாபதி, 'நீ சொல்லியபடியே இச்சக்கரவாளத்துள்ள தேவர்களில் யாரேனும் நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளராயின் யானும் அதனைக் கொடுக்கும் உரிமையுடையேனாவேன் ; என் ஆற்றலைக் காண்பா யாக' என்று சொல்லிவிட்டு, நான்குவகை அருவப்பிரமகணங்களையும் பதினாறுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருசுடர்களையும் அறுவகைத்தெய்வகணங்களையும் பலவகை அசுரகணங்களையும் எண்வகை நரகர்களையும் பல விண்மீன் கூட்டங்களையும் அச்சுவினி முதலிய இருபத்தேழு நாட்களையும் கோட்களையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் சக்கரவாளத்தில் வரங்கொடுக்கும் வன் மையையுடைய தேவர்களையெல்லாம் வருவித்துக் கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி, 'இவளுடைய வருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக ; இவளடைந்த வருத்தம் இதுவாகும்' என்று நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அத்தேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள் ; அதனைக்கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்த கோத மை தன்மகனைச் சுடுகாட்டிற் சேர்த்துவிட்டு இறந்துபோயினாள்.

" அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும்

புலப் படுத்த வேண்டி, எல்லாத்தேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள் கூடியதற்கு அறிகுறியாக, இவ்வுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும் அதனைச் சூழ்ந்த ஏழுசிறுமலைகளும் நான்குபெருந்தீவுகளும் இரண் டாயிரம் சிறுதீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களுமாகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும் வகுத்து மயனால் நிருமிக்கப்பட்டதாதலின், சக்கரவாளக்

கோட்டமெனப் பெயர்பெற்றது; இது சுடுக்காட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தே யுள்ளதாதலாற் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்று எல் லாராலும் கூறப்படும்; இதன் வரலாறு இதுவாகும்" என்றுசொல் லக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை "மனிதர் வாழ்க்கை இத் தன்மைத்து" என்றுசொன்னாள்; அவள் அங்கே அப்படியிருக் கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றனள்; அப்பொழுது அத்தெய்வம் தன்வித்தையால் மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவியெடுத்துக் கொண்டு ஆகாயவழியே முப்பதுயோசனையளவு தெற்கேசென்று கடல் சூழ்ந்த மணிபல்லவமென்னும் சிறுதீவையடைந்து அதில் அவளை வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை.

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம், "விடிந்தால் மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்"

என்று எண்ணிக் கொண்டு காமபரவசனாய்த் துன்பமுற்றுத் தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரன் முன்னேசென்று, அவன்காண நின்று,

> "......................... ......மன்னவன் மகனே
> கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
> கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
> மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
> மன்னுயி ரெல்லாம் மண்ணாள் வேந்தன்
> தன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகும்
> தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த
> அவத்திற மொழிக" (எ - கச)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ்சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியையெழுப்பி, "யான் மணிமேகலா தெய்வம் ; இந்நகரில் நடக்கும் இந்திரவிழாவைக் காணுதற்கு வந் தேன் ; நீ அஞ்சாதே ; பௌத்தசமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற் காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று : ஆதலால், அவளை எடுத்துக்கொண்டுசென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன் ; தன்னுடைய முற்பிறப்பில்நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற் றைக்கு ஏழாவதுநாளில் இங்கே வந்துசேருவாள். இந்நகரில் வேறு வடிவங்கொள்வளாயினும் அவள் உனக்கு ஒளிப்பாளல்லள் ; அவள்

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை.

15 இங்கே புகும்நாளில் இந்நகரின்கண்ணே பல அற்புதங்கள் நிகழும்; நான் வந்ததையும் மணிமேகலை நல்லவழியிற்சென்றதையும் மாதவிக்குச் சொல்வாயாக; மாதவி முன்னமே என்னையறிவாள்; கோவலன், 'நமது குலதெய்வத்தின் பெயரை இக்குழந்தைக்கு இடுக' என்றுசொல்லி, என்பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு) வைத்த நாளின் இரவில் மாதவியின்கனவிற்சென்று, 'காமன் செயலற்றுஏங்கும் வண்ணம் ஆசையை முற்றக்கெடுக்கும் தவமாதைப்பெற்றாய்' என்று நனவிற்கூறுவதுபோல யான் கூறியதுண்டு; இதனையும் அவளுக்கு நினைப்பூட்டுவாயாக" என்று கூறிப்போயிற்று.

அப்பாற் சுதமதியெழுந்து மணிமேகலையின் பிரிவால் வருந்தி அச்சோலையைச்சூழ்ந்த மதிலின்மேற்கேயுள்ள சிறியவாயில் வழியே சென்று சக்கரவாளக்கோட்டத்தையடைந்து ஆங்குள்ள உலகவறவி யின் ஒரு பக்கத்தேயிருந்தாள்; அவள் அப்படியிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தே தூணிலுள்ள பாவையொன்றை அதிஷ்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று, சுதமதிமயங்கி அஞ்சும்படி,

"இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி

தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காரா ளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனே டிந்நகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னெடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய் (கூஅ - கo௫)

உன் தங்கையாகிய இலக்குமி தன்னுடையமுற்பிறப்பையும் உன்னுடையமுற்பிறப்பையும் அறிந்துகொண்டு இற்றைக்கு ஏழாநாளிரவில் இந்நகரத்தே வருவள்; அவள் பிரிந்ததுபற்றி நீ அஞ்சற்க" என்று தன்னுடைய வாக்காற் கூறிற்று; அதனைக்கேட்டு மனநடுங்கிய சுதமதி, பொழுதுபுலருமளவும் அவ்விடத்தேயிருந்து சூரியன் உதித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட்டு வீதிவழியேசென்று மாதவியை யடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்க துயரத்தோடிருந்தாள்; சுதமதி, மணிமேகலையின் பிரிவாற்றுமையால் உயிரிழந்த உடம்பு போலச் செயலற்றிருந்தனள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை.

சுதமதி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலிற்றுயின்ற மணிமேகலை, துயிலுணர்ந்து தனக்குத் தெரிந்த பொருள் யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், தான் முன் பிருந்த இடத்தைத் துறந்து வேற்றிடத்துச் சென்று பிறந்த உயிர் போன்றவளாகித்

திகைத்துக் கொண்டிருக்கையிற் சூரியன் உதித் தான்; உதித்தவுடன் அவள், "இவ்விடம், உவவனத்தில் முன்னம் கண்டறியப்படாத ஒருபகுதியோ!

சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
மனநடுக் குறாஉ மாற்றந் தாராய்
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
மெல்வினை வாராய் விட்டகன் றனையோ ! (உ௦ - உச)

இது, மாயவித்தையோடுதோன்றிய அம்மடந்தைசெய்த வஞ்சமோ! ஒன்றும்தெரியவில்லையே! தனியேயிருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின் றேன்; நீ விரைந்து வருவாயாக" என்று சொல்லிக்கொண்டு, பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங் காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுதுவருந்துபவள், தன் தந்தையைநினைந்து,

"கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
தையா வோ" என் றழுவோண் முன்னர், (சக - ௩)

இந்திரனுலிடப்பட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத் தெரி விப்பதுமாகிய புத்தபீடிகை தோன்றியது.

௯.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை.

தோன்றலும், அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, விம்மிதத்தால் தன்னை அறியாளாயினள்; அவளுடையகைகள் தலைமேற்குவிந்தன; பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரையுகுத்து அப்பீடத்தை மூன்றுமுறை வலம்வந்து பணிந்து எழுபவள், அப்பீடிகைக் காட்சியால் தன்பழம் பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, "மாதவ ! உறுதிப்பொருளை யுணர்ந்தோய்! காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையில் நீசொல்லியவெல் லாம் உண்மையாதலை விளங்க அறிந்தேன்:—காந்தாரமென்னும்

கூ.—பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்தகாதை.

17 பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவதேசத்தில் இடவயமென்னும் நகரை இராசதானியாகக்கொண்டு அரசுபுரிந்துவாழும் அத்திபதி யென்னும் அரசனுடைய மைத்துனனாகிய பிரமதருமா! நீ அவ்வரச னிடத்திற் சென்று தருமோபதேசம்புரிகையில், 'இச்சம்புத்தீவில் இற்றைக்கு ஏழாம் நாளில் பூகம்பமுண்டாகும்; உண்டாகும் பொழுது இந்நகரும் நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப்பரப்பும் பாதலத்தில்வீழ்ந்து கெட்டொழியும்; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு விரைவில் வேறுநகரம் புகுவாய்' என்று சொல்ல, அவன் நகரத்தார் யாவருக்கும் அச்செய்தியைப் பறையறைவித்துச்சாற்றி எல்லாருடனும்அந்நகரைநீங்கி அதற்கு

வடக்கேயுள்ள அவந்திநகரம் செல்லு தற்குப் புறப்பட்டு வழிக்கொண்டு இடையேயுள்ள காயங்கரையென் னும் நதிக்கரையை அடைந்து அங்கே பாடிவீடு செய்துகொண் டிருந்தபொழுது, ஐயா! நீ உரைத்தபடியே குறித்த நாளிற் பூகம்ப முண்டாக இடவயநகரம் அழிந்துபோயிற்று; அதுதெரிந்த அரச னும் மற்றையோரும் உன்பால் அன்புமிக்கு உன்னைச் சரணமடை ந்து சூழ்ந்துநின்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு முத்திவழியை உப தேசித்துக்கொண்டிருந்தாய்; இருந்தபொழுது, அசோதரநகரத்தரச னாகிய இரவிவன்மனென்பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்ப வள் வயிற்றிற்பிறந்த இலக்குமியென்று பெயர் பெற்று, அத்திபதி யென்னுமரசனுக்கு நீலபதியென்பவள்பாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு மனைவியாய்ப் புக்க யான் என் கணவனோடு வந்து தருமங்கேட்டற் பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ என்னை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இற்றைக்குப் பதினாறாம்நாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பான்; நீ இவனோடு தீயிற் புகுவாய் ; புகுந்து, பின்பு காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற் சென்று பிறப்பாய்; அவ்விடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம் வரும்; அப்பொழுது மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றி நள்ளிரவில் உன்னையெடுத்துக்கொண்டு சென்று காவிரிப்பூம்பட்டி னத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதீவொன்றில் வைத்துவிட்டுச் செல்லும்; சென்றபின் ஆங்குள்ள புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துத் தொழுவாய் ; தொழுதவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்தசெய்தி களையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரிந்து கொள்வாய்'

என்றுசொல்ல, 'என் கேள்வன் இன்னவாறு பிறப்பா னென்பதையும் தெரிவிக்க வேண்டும்' என்றுகேட்டேன்; கேட்ட

3

எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீண்டுந்தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அத்தெய் வம் வரவில்லையே!" என்று ஏங்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில்,—புத்தபீடிகைக்காட்சியால் இவள் பழம்பிறப்பையறிந்தாள்; இவளுடையஇயற்கையும் அழகியது—என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த மணிமேகலாதெய்வம், அவள்கேட்கும்படி,

"உயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள்வழங்குசெவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோர்
இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன

நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தேன்
நீயே யாகிநிற் கமைந்த இவ் வாசனம்
நாமிசை வைத்தேன் தலைமிசைக் கொண்டேன்
பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறுக'' (எ - கரு)

என்று புத்ததேவருடைய பீடிகையை அவராகவேமதித்துத் துதித்து வலம்வந்து பூசித்து வணங்கியது ; வணங்கிய தெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, ''உன் திருவருளால், என்னுடைய முற்பிறப்பை அறிந்தேன்; அப்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலன் எங்கேபிறந் துளன்?'' என்றுகேட்டாள்.

கேட்டவளுக்கு அத்தெய்வம், ''இலக்குமி! கேட்பாயாக; நீ ஒருநாள் சோலையொன்றில் இராகுலனோடு ஊடியிருந்தாய்; இருந்த பொழுது அவன் ஊடலைத்தீர்த்தற்கு உனதடியைவணங்கினான்; வணங்குகையில், இரத்தினத்தீவஞ்சென்று அங்கே தருமசக்கரத்தைப் பிரவிருத்திக்கச்செய்துவிட்டு வருபவனாகிய சாதுசக்கரனென்னும் பௌத்தசாரணமுனிவனொருவன் உச்சிப்பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக்கண்டு மெய்ந்நடுங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒல்கிப் பணிந்தாய்; அதுகண்ட இராகுலன், 'இங்கே வந்தவன்யார்?' என்று கோபித்துச்சொல்லலும், நீ அஞ்சி நடுநடுங்கி அவன்வாயைப்பொத்தி, 'ஆகாயத்தினின்றுமிறங்கியஇப்பெரியோனுடைய மலரடியை வணங்காமலும் இவனைத்துதியாமலும் இருந்தது எவ்வளவுபெரும்பிழை?' என்று அவனுக்குச்சொல்லி

அவனோடும்

கo.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

19

அம்முனிவனுடைய பாதங்களை வணங்கி, 'யாங்கள்
தேவரீருடைய அடியேமல்லேமாயினும்,

அந்நீந் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கேம்; (ந.எ)

அமுதுசெய்தருள்க; தேவரீருடைய திருவுளப்பாங்கின்படியே நடத் தற்கு உரிமையுடையேம்' என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், 'தாயே ! உண்பேன் ; இங்கே கொண்டுவருக' என்று சொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக் கொணர்ந்து அவனை உண்பித்தாய் ;

அந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வறம்

நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடும் ; (சo - சக)

அவ்விராகுலனே உவ்வனத்தில் உன்பால்வந்த
உதயகுமரன் .
அதனாலேதான் அவனுடையமனம் உன்னை விரும்பியதன்றி
உன்
மனமும் அவனை மிகப்பற்றியது; அந்தப்பற்றை மாற்றி

நல்வழிப்
படுத்தற்கு நினைந்து உன்னை இத்தீவிற்கொணர்ந்து வைத்து
இப்
பீடிகையைக் காட்டினேன் ; இலக்குமீ !
இன்னுங்கேட்பாயாக ;
முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தமக்கைமாராயிருந்த
தாரையையும்
வீரையையும் அங்கநாட்டுள்ள கச்சயநகரத்தரசனாகிய
துச்சய
னென்பவன் மணஞ்செய்துகொண்டு ஒருநாள்
அவர்களோடு
சென்று மலைவளங்களைக்கண்டு வந்து கங்கைக்கரையை
அடைந்
திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கே வரக்கண்டு
உடனே
எழுந்து வணங்கிய அவன், 'தேவரீர் யாவிர் ? எங்கே
எழுந்தருளி யது?' என்றுகேட்க, அவர் 'பாதபங்கயமலையைத்
தரிசித்தற்கு வந்
தேன் ; ஆதிகாலத்தே புத்ததேவர் எல்லாவுயிர்களும்
துக்கத்தி னின்றும் நீங்கி இன்புற்றிருக்கவேண்டுமென்று
நினைந்து அவை கள் யாவும் கேட்டு மகிழும்படி அம்மலையின்
உச்சியில் நின்று கொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது
அவருடைய பாதச் சுவடுகள் தங்கப்பெற்றமையால், அஃது
அப்பெயரையுடையதா யிற்று ; குற்றமற்ற அறிவுடையீர்!

நீங்களும் அதைத்தரிசித்து வழிபடுமின்' என்று கூறினர்; அவர் கூறியவாறு உடனேசென்று அம்மலையையடைந்து தரிசித்த புண்ணிய விசேடத்தால் தாரையும் வீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும்வந்து உன்னுடுகூடினர்; மணிமேகலை! நீ பழம்பிறப்பையறிந்தாய்; தருமத்தின்தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய்; மற்றைச்சமய வாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒருகாலத்திற் கேட்பாய்;

அங்ஙனம்கேட்கும்பொழுது, உன்னை, 'இளமைப்பருவத்தினள்' என்று நினைந்து அவர்கள் தத்தம் சமயஉண்மைகளைச்சொல்லார்கள்; ஆதலால், அக்காலத்து நீ வேற்றுவடிவங்கொள்ளவேண்டுவது இன்றியமையாதது' என்றுகூறி வேற்றுவடிவைக்கொடுப்பதும் ஆகாயவழியே சஞ்சரிக்கச்செய்வதுமாகிய மந்திரங்கள் இரண்டை அவளுக்கு உபதேசித்து, 'நீ புத்ததேவரருளிச் செய்தநல்லறவழியை நணுகுதல் ஒருதலையென்று உணர்வாயாக; இப்பீடிகையை வணங்கித்துதித்து ஊர் செல்வாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு மேலே செல்லுதற்கு எழுந்து, 'இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லமறந்து விட்டேனே' என்று மீட்டும் இறங்கிவந்து, 'சிறந்த விரதவொழுக்கமுடையாய்! கேட்பாயாக; மக்கள் யாக்கை உணவாலாகிய

தொகுதி ; இம்மந்திரமோ பசியைத்தொலைக்கும் ; இதனைக் கொள்வாயாக' என்றுசொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து விட்டு எழுந்து ஆகாயவழியே சென்றது.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

அப்பால், மணிமேகலை அத்தீவிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும் பூஞ்சோலைகளையும் குளிர்ந்த பொய்கைகளையும் பார்த்துக்கொண்டு மெல்ல உலாவிவருகையில், ஒருத்திவந்துநின்று, "கப்பல் கவிழப் பெற்ற மகளிர்போல இங்குத்தனியேவந்த நீ யார்?" என்று கேட்டாள்.

மணிமேகலை, "பொற்கொடிபோல்வாய்! 'நீ யார்' என்றது, என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு? கேட்பாயாக: சென்றபிறப்பில் இலக்குமியென்னும் பெயரையுடையேன் ; இராகுலனென்னும் அரசிளங்குமரனுக்கு மனைவியாயிருந்தேன் ; இப்பிறப்பில் நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின் வயிற்றிற்பிறந்தேன் ; என்பெயர் மணிமேகலையென்பது ; மணிமேகலாதெய்வம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்திலிருந்து இத்தீவிற் கொண்டுவந்து வைத்தமையால், இந்தப் பீடிகையைத் தரிசித்து முற்பிறப்பை அறிந்துகொண்டேன் ; இங்கே வந்தமையால் நான் அடைந்தபயன் இது ; என்னுடைய வரலாறும் இதுவாகும்; பூங்கொடிபோல்வாய்! உன் வரலாறு யாது?" என்று கேட்டவுடன் அவள், "இத்தீவிற்கு அயலிலுள்ளதான

இரத்தினத்தீவத்திலே மிகஉயர்ந்து விளங்காநின்ற சமந்தகூட மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்ததேவரது அடியிணைப்படிமைகளைத் தரிசித்துவிட்டு இத்தீவிற்கு முன்னொருகாலத்தில் வந்தேன்; வந்ததுமுதல் இந்திரன் கட்டளையால் இந்தத்தருமபீடிகையைக் காத்துக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்; என் பெயர் தீவதிலகையென்பது; புத்ததேவரருளிச்செய்த நல்லறவழியே நடப்போர் யாரேனும் இதனைத்தரிசிப்பாராயின் அவர்கள் அந்தத் தரிசனவிசேடத்தால் உடனே தம்முடைய பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அடைவது திண்ணம்; அத்தன்மையினையுடையோர் உலகத்தில் மிக அரியர்; அவர்களுக்கே தருமபதம் உரித்து; இஃது உண்மை; பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அடைந்தமையால், நீ மிகவும் பெரியை; இந்தப் பீடிகைக்குமுன்னே மாமலர்க்குவளையும் நெய்தலும் மயங்கிய கோமுகியென்னும் கொழுநீரிலஞ்சியொன்று உள்ளது; அப்பொய்கையினுள்ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரமானது ஓவ்வொருவருடத்தும் புத்ததேவர் அவதரித்த காலமாகிய வைசாக சுத்த பூர்ணிமைதோறும் மேலேவந்து தோன்றாநிற்கும்; இத்தினம் அப்பூர்ணிமையே; அதுதோன்றும்வேளையும் இதுவே; இப்பொழுது அந்தப்பாத்திரம் உன்கையில் வருமென்று எண்ணுகிறேன்; அதிலிடப்பட்ட அன்னம் எடுக்க எடுக்க மேன்

மேலும் வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும்; அதன் வரலாற்றை உன் ஊரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக்கேட்பாய்" என்று சொல்லலும், மணிமேகலை அதைப்பெறுதற்கு விரும்பிப் புத்தபீடிகையை வந்தித்து அவளோடு சேர்ந்துசென்று கோமுகிப்பொய்கையை வலஞ்செய்துவந்து நின்றவுடன், அப்பாத்திரம் அப்பொய்கையினுள்ளிருந்து மணிமேகலையின் கையை அடைந்தது; உடனே அவள் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியுற்று நின்று,

"மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
எண்பிறக் கொழிய இறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி

உரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்காது" (௬௧ - ௭௨)

என்று புத்ததேவரைத் துதித்தாள்; இங்ஙனந்துதித்த மணிமேகலைக்கு உயிர்களுடைய பசித்துன்பத்தையும் அதனைத் தீர்ப்போருடைய பெருமையையும் தீவதிலகை சொல்லப்புகுந்து,

"குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம்
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
* * * புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோர்
இசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது; (எசு - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசியால் வருந்திய கௌசிகமுனிவர் அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு எங்குந்திரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றிமெலிந்து பின் நாயிறைச்சியைப் பெற்றுத் தின்னப்புகுந்து, முதலில் அவ்விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பலியிடுவாராயினர்; அது தெரிந்த இந்திரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச்செய்தமையால், உயிர்கள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகியதென்பர்; அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே.

ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்தலாகிய தருமத்தைச் செய்வாய்" என்று கூறினள்; அதுகேட்ட மணிமேகலை, "போன பிறப்பில் என்கணவனாகிய இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பா லிறந்தது பொறுமல், யான் தீப்பாய்ந்து உயிரோடு வேவாநிற்கையில் முன்னம் சாதுசக்கரமுனிவனை உண்பித்த வினைவையுடையே னேன்; இறக்குங்காலத்தில் எனக்கு அங்கினைப்பிருந்த புண்ணிய விசேடத்தாலேயே இந்தப்பாத்திரம் என்கையிற் புகுந்ததென்று எண்ணுகிறேன் ; இதுநிற்க, பசியால்வாடிய குழந்தையின் முகத் தைக்கண்டு மனமிரங்கிப் பால்சுரக்கும் தாய்போலவே வயிறுகாய் பெரும்பசி அலைத்தற்கு இரங்கி வெயிலென்றும் மழையென்றும்

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை.

பாராமல் எங்கும்வாடி அலைந்துதிரியும் ஏழைகளுடைய முகத்தை க்கண்டு இரங்கி இப்பாத்திரம் மேன்மேலும் அவர்களுக்கு அமுது சுரந்தளித்தலைக் காணும் விருப்பமுடையேன்" என்று சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்த தீவதிலகை, அவளோடு பின்னும் சில நேரம் அளவளாவிக் கொண்டிருந்து, "இனி இப்பாத்திரத்தோடு உன் ஊருக்குச் செல்வாயாக" என்றுசொல்ல, மணிமேகலை, அவள் பாதத்தை

வணங்கிப் புத்தபீடிகையைத்தொழுது வலஞ்செய்து ஆகாயகமனமந்திரத்தை ஜபித்து மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே சென்று, தன்னைக்காணாது வருந்தித் திகைத்து மயங்கி வழியை நோக்கிக்கொண்டே நிற்கும் சுதமதியையும் மாதவியையும் பார்த்து, வியப்படையும்வண்ணம் அவர்களுடைய முற்பிறப்பை அவர் களுக்கு அறிவித்து, "மானிடயாக்கையாற் பெறுதற்குரிய தவவழி யை அறவணவடிகளிடத்தே இனிப் பெறக்கடவீர் ; இஃது ஆபுத் திரனுடைய கையிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திர மாகும் ; இதனைத் தொழுமின்" என்றுசொல்லி அதனை அன்புடன் தொழுத அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அறவணவடிகளைத் தரிசித்தற்குச் சென்றாள்.

கஉ.— அறவணர்த்தொழுதகாதை.

சென்றவள், "அறவணவடிகள் எங்கேயுள்ளார்?" என்று விசாரித்துக்கொண்டு போய்,

நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவின்
உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி, (க - ச)

அவரைத் தரிசித்து மும்முறை பணிந்து துதித்துத் தான் உவ வனஞ்சென்றதும், உதயகுமரன் அங்கே வந்து சொல்லிப் போனதும், பின்பு மணிமேகலாதெய்வம் தன்னையெடுத்துச்சென்று மணி பல்லவத்தில் வைத்ததும், அத்தீவிலுள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சி யால் தன் பழம்பிறப்பைத் தானறிந்துகொண்டதும், 'முற்பிறப் பிற்

கணவனாயிருந்த இராகுலனே உதயகுமாரனாக வந்துபிறந்தான் ; அப்பிறப்பில் உனக்குத் தமக்கைகளாக இருந்த தாரையும் வீரையுமே மாதவியும் சுதமதியுமாக வந்தனர் ; அவர்கள் வரலாற்றை அறவணவடிகள்பால் நீ தெரிந்துகொள்' என்று மணிமேகலா தெய்வஞ்சொல்லி மூன்றுமந்திரங்களை உபதேசித்துச் சென்ற

தும், அப்பால் தீவதிலகை வந்ததும், அவளுடன்சென்று கோமுகிப் பொய்கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப்பெற்றதும், 'ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொல்லத் தான் வந்ததும் ஆகிய இவற்றை யெல்லாந்தெரிவிக்க, அம்முனிவர்கேட்டு மகிழ்ந்து, "முன்பு ஒரு முறை நான் பாதபங்கயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில் துச்சயராசனை ஒரு சோலையிற்கண்டேன் ; 'அரச! நீயும் உன்மனைவியரும் சுகமோ?' என்று யான்வினவ, அவன் மனங்கலங்கி ஆற்றிக்கொண்டு, வீரை மதுவின்மயக்கத்தால் ஒருயானைமுன் சென்று இறந்ததும் அச்செய்தியைக்கேட்டு வருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின் மீதேறி வீழ்ந்து மரித்ததுமாகிய பெருந்துன்பத்தைக்கூறி வருந்தினன் ; நான், 'இது

பழவினைப்பயனாகும் ; ஆதலால், நீ வருந்தாதே' என்று சொல்லிப்போந்தேன் ; அங்ஙனமிருந்த நீவிர் இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம் பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவி யையும் சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிற் பௌத்ததருமங்கள் குறையப் பாவங்கள் மிகுந்தன ; ஆனாலும் சிறிதுசிறிது தருமமுண்டாதலுங் கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலுமுண்டு; அத்தருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தரறியார் ; இவ்வுண்மை யையறிந்த இச்சக்கரவாளத்துள்ள தேவர்களுடைய வேண்டுகோளால், * ஆயிரத்தறுநூற்றுப் பதினாறும் ஆண்டில் துஷிதலோகத்திலுள்ள தேவன் இவ்வுலகத்தில் அவதரிப்பான்; அதற்குப்பின்பு யாவருக்கும் அருளறத்தில் மனஞ்செல்லும் ;

புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் தகைமையி னடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாரிவளம் படும் ;
ஊனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா ;
வளிவலங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படும் ;
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தரூஉம் ;
கறவைகன் றார்ந்து கலநிறை பொழியும்;
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா;
விலங்கு மக்களும் வெரூஉப்பகை நீங்கும்;

---

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்ன சகாப்தத்தைச் சார்ந்ததென்று புலப்படவில்லை.

கரு.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

25

கலங்கஞர் நரகரும் பேயுங் கைவிடும்;
கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடும்
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ;
அந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோர்
இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பின்
நாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி! ; (அசு - கoரு.)

“இதுநிற்க ; மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில விசேடங்கள் நிகழ்வனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான்கூறும் தருமமொழி உன்மனத்திற் பொருந்தாது; இவ்விருவரும் முற்பிறப் பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய விசேடத்தால், பிற் காலத்தில் உன்னோடுகூடிப் புத்ததேவரது திருவடியைத்தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முத்தியை அடைவார்கள்; உயிர் மருந்தாகிய மிகச்சிறந்த அமுதசுரபியை நீ பெற்றனை; எல்லாவுயிர் களுடைய பசியையும் தீர்ப்பாயாக;

மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னொரற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவருந்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றினர். (கககூ - கூ)

மணிமேகலையும் 'அங்ஙனமே செய்வேன்' என்றாள்

௧௩.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அறவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, "ஆபுத்திரன் வரலாற்றைக்கூறுவேன்; கேட்பாயாக; வாரணாசியென்னுமூரில் வேதமோதுவிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அந்தணன் மனைவி, சாலியென்பாள்; அவள் நியமந்தப்பி ஒழுகினமையால் உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தான் கர்ப்பிணியாக இருந்தும் அதைப்பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச்சென்றாள்; சென்றவள் சூலால் வருந்தி வழியிடையே ஒரு குழந்தையைப் பெற்று, அக்குழந்தையிடத்திற் சிறிதும் இரக்கம்வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினள்; நீங்கவே அக்குழந்தை உணவு பெறாது பசியால் வருந்தியழுதது, அவ்வழுகையோசையைக்கேட்டு ஒருபசுவானது வந்து அதன் வருத்தந்தீரும்படி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள் வரையும் அப்புறஞ்செல்லாது பாதுகாத்து

வந்தது; அப்படியிருக்கையில்,

வயனங்கோடென்னும் ஊரிலுள்ளவனாகிய பூதியென்னும்

அந்தணனொருவன் தன் மனைவியோடும் அவ்வழியேவருபவன், அக்குழந்தை அழுத கூக்குரலைக் கேட்டுச் சென்று தனியேகிடக்கும் அதனைக்கண்டு மிக்க துன்பத்தோடு கண்ணீர் பெருக்கி, 'இவன் பசுமகனல்லன்; என்மகனே' என்றுகூறி அக்குழந்தையையெடுத்து ஊர்சென்று வீடடைந்து மகிழ்ச்சியுடன்வளர்த்து உரியகாலத்துத் தன்குலத்திற்குரிய கல்வி களை நன்குபயிற்றிவந்தான்; வருகையில். அச்சிறுவன் ஒருநாள் அவ் வூரில் ஓரந்தணன்வீட்டிற்புகுந்து, யாகசாலையில் ஒருபசு மாலையைச் சுற்றிய கொம்புகளையுடையதாய்ப் பின்பு தனக்குண்டாகும் துன்பத் திற்கு அஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி வேடர்களுடைய வலையிற் பட்ட மான்போல அஞ்சிக் கதறுவதைக்கண்டு மனநடுங்கிக் கண்ணீ ருகுத்து, 'இவர்களறியாத வண்ணம் இப்பசுவைக் கவர்ந்துகொண்டு இரவிற்போய்விடுவேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அன்றிரவில் அப்பசுவைக் கையிற்பற்றி ஊருக்குவெளியே போய்விட்டான்; பசுவைக்காணாத அந்தணர்பலர் அதனைத் தேடிச்சென்று வழியிற் பசுவையும் அதனைக்கவர்ந்து சென்ற அச்சிறுவனையுங்கண்டு அகப்படுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தையறியாராய், 'புலையா! இப்பசுவை இரவில் ஏன்

கவர்ந்து சென்றாய்?' என்று கேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒறுக்கத்தொ டங்கினர். அப்பொழுது பசு, அவர்களுள் மிகவும் வருத்திய உவா த்தியாயனைமுட்டி வயிற்றைக்கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச்செய்து காட்டிற்கு விரைந்தோடிவிட்டது. ஆபுத்திரன் அவர்களைநோக்கி,

'வருத்தன்மின் ; யான் சொல்வனவற்றைக் கேண்மின் ; நீங்கள்
வருத்தும்படி இப்பசு என்னகுற்றஞ் செய்தது?

விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பால்
அறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டும்
இதனொடு வந்த செற்ற மென்னை?' (ருக - ரு)

என்றுகேட்க, அவர்கள், 'நீ விதியையறியாமல் வேள்வியை இகழு கின்றாய் ? ஆதலால் பசுமகனென்பதற்குப் பொருத்தமுடையை' என்று இகழ்ந்துகூறலும், ஆபுத்திரன்,

கரு.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

'ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்றும்
நரிமக னல்லனோ கேச கம்பள
னீங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டால
ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ' (சூ. - ௪)

என்றுசொல்ல, அவர்களுள்ளே ஓரந்தணன், "இவனுடைய பிறப் பின் வரலாற்றை யான் அறிவேன்; முன்னொருநாள் கன்னியாகுமரியில் விதிப்படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடுவந்த சாலியென்னும் ஒரு பார்ப்பனியைக்கண்டு, 'உன்னூர் யாது? நீ எதற்காக இங்கே வந்தனை?' என்று நான் கேட்டதற்கு அவள், 'யான், வாரணாசியென்னு மூரிலுள்ள ஆரணஉவாத்தியாயனாகிய ஓரந்தணன் மனைவி; யானொழுகிய தீயவொழுக்கத்தாற் கணவனைப்பிரிந்து கன்னியாகுமரிக்கு நீராடச் செல்லுகையில், கொற்கை நகரத்துக்கு அப்பாற் காதவழித் தூரத்திலுள்ள இடையர்சேரியில்ஆண்குழந்தையொன்றைப்பெற்று இரக்கமின்றி அதனை அங்குள்ள ஒருதோட்டத்தில் இட்டுப் போனேன்; இப்படிப்பட்ட தீவினையேனாகிய எனக்கு நற்கதியுண்டோ?' என்று மிகத் துன்புற்று அழுதாள்; அங்ஙனம் அழுத வள்பெற்ற அந்தமகனே இவன்; இதைச் சொல்லுதலால்

யாதுபா னென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரிவியாதிருந்தேன் அசுத்த னாதலால் இவனைத்தொடாதொழிமின்" என்றுசொல்ல, ஆபுத்திரன், 'திலோத்தமையின் புத்திரர்கள் பெரிய முனிவர்களாக இருந்தல் கேட்டிலிரோ? நீங்கள் * சாலிக்குத் தவறுகூறத் துணிந்தீர்களே' என்று சொல்லி அவர்களைப்பார்த்து நகைத்தான்; வளர்த்த பூதியும் அவனை அசுத்தனென்று எண்ணி உடனே நீங்கிவிட்டான்; அப்பால், ஆபுத்திரன் பிச்சையெடுத்து உண்டு பொழுதுகழிக்க எண்ணினான். பசுவைத்திருடின கள்வனென்று இகழ்ந்து அந்தணர்களுடைய கிராமங்களிலெல்லாம் அவனுடைய பிச்சைப்பாத்திரத்திற் கல்லிடத்தொடங்கினார்கள்; அதனால், வேறு புகலின்றித் தென்மதுரை யையடைந்து சிந்தாதேவியின் கோவிலாகிய கலைநியமத்தின் முன்னேயுள்ள அம்பலத்தையே இருப்பிடமாகக்கொண்டு கையிற் பிச்சைப்பாத்திரத்தையேந்தி வீடுதோறும் சென்று சென்று வாங்கி வந்த வுணவை,

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததியென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

காணார் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
பேணு நரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகவென் றிசைத்துட னூட்டி, (௧௧௧ - ௩)

அவர்களுண்டொழிந்த மிச்சத்தையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு அவ்வம்பலத்தின்கண்ணே நாள்தோறும் இராவிற் கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்து வந்தான்.

கச.— பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

அவன், அங்ஙனம் காலங்கழித்து வருகையில், அவனுக்கு ஒருநாள் அங்கே நிகழ்ந்த செய்தியைச்சொல்வேன்; கேட்பாயாக; அவன் அவ்வம்பலத்தில் ஓரிரவில் தூங்கும்பொழுது, சிலர்வந்து, 'பெரும்பசி எங்களை வருத்தாநின்றது' என்றார்கள் ; அதைக்கேட்ட அவன் அத்துன்பத்தைத் தீர்த்தற்கு ஆற்றலில்லாதவனாய் மிக்க வருத்தமடைந்தான்; அச்சமயத்திற் சிந்தாதேவி எழுந்தருளிவந்து 'இதனைக்கொள்வாயாக; நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையை யடையாது; கொடுக்கக்கொடுக்க இதில்உணவு வளர்ந்து கொண்டே யிருக்கும்' என்று சொல்லி, தன்கையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன்கையிற் கொடுத்தாள் ; உடனே அவன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து,

'சிந்தா தேவி ! செழுங்கலை நியமத்து
நந்தா விளக்கே ! நாமிசைப் பாவாய் !
வானோர் தலைவி ! மண்ணோர் முதல்வி !
ஏனோ ருற்ற விடர்களைவாய்' (கஎ - உ.0)

என்று துதித்து அத்தேவியைப் பணிந்து, பசியால்

மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக் கும் உணவளிப்பானுமினன்; உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவ னைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்; விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக் கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இந்திரன், அவனுக்கு வரங்கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, 'நான் இந்திரன் ; வரங்கொடுத்தற்கு வந்தேன் ; நீ விரும்பியது யாது ? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின்பயனைப் பெற்றுக்கொள் வாயாக' என்று சொல்ல, ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும்வண் ணஞ் சிரித்து,

'அறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்
கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே !' (சo - சந)

'வருந்திவந்தவர்களுடைய தீர்த்தற்கரிய பசியினைத்தீர்த்து அவர்களுடைய இனிய முகத்தை யான் காணும்படி செய்கின்ற எனது தெய்வப்பாத்திரம் ஒன்றே போதும்; வேறொன்றும் வேண்டற்பாலதன்று' என்று அவனை மதியாது சொன்னான் ; சொல்லவே

இந்திரன் கோபித்துப் பசித்துன்பத்தால் வருந்துவோரில்லையாம் படி செய்வேனென்று மனத்தில் நினைந்து எங்கும் மழைபெய் வித்து மிக்க செல்வத்தை யுண்டாக்கினன்; அதனால் பசித்துவரு வோர் இலராயினர்; அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம் பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், 'உண்போர் யாரேனுமுண் டோ ?' என்று வினவத்தொடங்கினான்; அதுகேட்டுச் செல்வக் களிப்பால் யாவரும் அவனை இகழ்ந்தார்கள் ; உண்போரைப் பெருமையால், அவன் பெருஞ்செல்வத்தை யிழந்தோரைப்போல வருந்தித் தனியே செல்லுகையில், கப்பலில்வந்த சிலர் அவனைக் கண்டு, சாவகநாடு மழையில்லாமையால் மிகுந்த வறுமையுற்றதென் றும் அதிலுள்ள உயிர்கள் பெரும்பாலும் பசியால் இறந்தனவென் றும் கூறினர்; அதுகேட்டு அவன் அந்நாட்டிற்குச் செல்ல நினைந்து ஒரு கப்பலிலேறினன் ; அக்கப்பல்சென்று மணிபல்லவத்தினருகே ஒருநாள் தங்கிற்று ; அவன் அத்தீவில் இறங்கினன் ; இறங்கிய ஆபுத்திரன் ஏறிவிட்டானென்று மீகாமன் எண்ணி இருளில் அக்கப் பலை வேற்றிடம் செலுத்திக்கொண்டு போயினான். அது தெரிந்து ஆபுத்திரன் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, 'பலர்க்கு உணவளிக்கும் இப் பாத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு யாருமில்லாத இத்தீவில் யான் மட்டும் இரேன்' என்று எண்ணி அப்பாத்திரத்தைத் தொழுது, 'வருடத்திற்கு ஒரு நாள் நீ தோன்றுவாயாக' என்று கூறிக் கோமு கிப் பொய்கையில் அதைவிடுபவன், 'மிக்ககருணையோடுகூடித்

தருமஞ்செய்தலையே மேற்கொண்டு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்போர் யாரேனும்வரின் அவர்கையிற் புகுவாயாக' என்றுசொல்லி அப்பொய்கையில் விட்டுவிட்டுத் தான் பட்டினியிருந்து உயிர் துறப்பானாயினன்; அப்பொழுது அத்தீவிற்குச் சென்ற யான் அவனைக்கண்டு, 'நீ யாது துன்பமடைந்தாய்?' என்றுகேட்க, அவன்

நிகழ்ந்தவற்றைச்சொல்லி மணிபல்லவத்தில் உடம்பைவீழ்த்தி விட்டு எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்கு மெண்ணத்தோடு சென்று சாவகநாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றி லுதித்தான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை.

"மணிமேகலை! இன்னும் கேட்பாயாக; முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள் வரையும் பாலூட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் மண்முகமுனிவனிடத்தே, பொன்மயமாகிய கொம்புகளையும் குளம்புகளையும் உடையதாய்ச்சென்று, ஈனுமுன்னமே பால் சுரந்து எல்லாவுயிர்களையும் உண்ணச்செய்துகொண்டிருந்தது; அதனைக்கண்டு, முக்கால உணர்ச்சியையுமுடைய அம்முனிவன் 'இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாக்கும்

ஒருவிசேடபுரு டன் பொன்மயமான முட்டையினிடம் தோன்றுவன்' என்று கூறினன்; தருமஞ்செய்தற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத் திரன் தன்னைக் குழந்தைப்பருவத்தே காத்தளித்த பசுவை எப் பொழுதும் நினைத்துக்கொண் டிருந்தவனாதலின், மண்முகமுனி வன் கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினன் ; அவன் தோன் றியகாலம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமை; அப்பொழுது சில நன்னிமித் தங்கள் நிகழ்ந்தன. அதுதெரிந்த சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள முனிவர்கள், 'புத்தன் அவதரிக்குங்காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங் கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?' என்று வியப் புற்று, அதனுண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குக் கந்திற்பாவை யையடைந்து வினவினார்கள் : அது, 'மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு விசேடபுருடன் உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டி லுதித்தான்; அதனாலேதான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன, அவன் வரலாற்றை அறவணன்பாற் கேண்மின்' என்றுசொல்லி என்பால் அனுப்பி எனது நாவைவருத்தியது; மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனுன அந்நகரத்தரசன் பூமிசந்திரனென்பவன் மண்முகமுனிவனை வணங்கி மேற்கூறிய பசு பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று வளர்த்துவந்தான் ; அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசுரிமை பெற்று வாழ்கின்றான் ; இதுநிற்க, காவிரிநாநதி மாறுது நீர்பெருகி இந்நாட்டை வளமுறச்செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிர்கள் வறுமையால் வருந்துகின்றன, ஆதலால்;

31

வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோர்
உண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு, (ருக - உ)

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வமுதசுரபியை நீ சும்மாவைத்திருத்தல் தகுதியன்று'' என்றுகூறினர்; அதைக்கேட்ட மணிமேகலை, உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிக்குணிக்கோலம் பூண்டு அப்பாத்திரத்தைக் கையிலேந்தி வீதியையடைந்தாள்; அடையவே, உச்சயினிநகரத்தரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்தியபொழுது, அவனைச் சிறைமீட்டற்கு அவன்மந்திரியாகிய யௌகந்தராயணனென்பவன் வேற்றுவடிவங் கொண்டு வீதியையடைந்த காலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புற்று அநேகர் சூழ்ந்தாற் போலப் பிக்குணிக்கோலத்தையுடைய மணி மேகலையைக் கண்ட பலரும், 'உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்குமிவள் எல்லாருங் காணும்படி பிச்சைப் பாத்திரத்தை யேந்தி வீதியையடைந்தது என்ன வியப்பு!' என்றுகூறித் துன் புற்று அவளைச் சுற்றிக்கொண்டனர்; அப்பொழுது மணிமேகலை, "கற்புடைமாதர் இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் தகுதி'' என்றுசொல்ல, காயசண்டிகை,

"மழையைத் தரும் கற்புடைமாதர்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது, நீ இதிற் புகவேண்டும்" என்று அவளுக்குக் கூறினள்.

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை, மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, "இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக; இவள்கணவன் சாதுவனென்பான்; அவன் ஒரு பரத்தையின் இணக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்து வறுமையுற்று வேறுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சிலவணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான்; செல்லுகையிற் கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது; கவிழவே சாதுவன் அதிலிருந்து ஒடிந்துவிழுந்த பாய்மரத்துண்டமொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீந்திச்சென்று, உடையில்லாது சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய மலைப்பக்கத்தை அடைந்தான் அஃது அங்ஙனமாக;

"அக்கப்பலினின்றும் நழுவிய மரத்தைப்பற்றிக் கடலில் நீந்திப் பிழைத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினம்வந்தோர், 'கப்பல் உடைய இறந்த

வர்களோடு சாதுவனுமிறந்தான்' என்று ஆதிரைக்குக்

கூறினர்; அதுகேட்ட அவள், மிக்க வருத்தமடைந்து இறக்கத் துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் விறகுகளை அடுக்குவித்துத் தீயை மூட்டி, 'வினைப்பயனால் என்கணவனடைந்த இடத்தை நானுமடையக்கடவேன்' என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தாள்; புகுந்தவளை அத் தீயானது சுடாதொழிந்தது; ஒழியவே, அவள், 'தீயுஞ்சுடாதபாவி யேன் இனி யாதுசெய்வேன் ?' என்று ஏங்குகையில், ஆகாயவாணி யானது, 'ஆதிரை! உன்கணவன் இறக்கவில்லை; அவன் பிழைத்துச் சென்று இப்பொழுது நாகர்மலையிலிருக்கிறான்; அங்கே பலவருடம் தங்கான்; சந்திரதத்தனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பல்வழியே வந்து உன்னையடைவான்; நீ வருந்தாதே' என்று கூறிற்று; அதைக் கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைந்து வருதலைக்குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செய்துவந்தாள்.

"அங்கே நாகர்மலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலைச் சார்ந்து அயர்ச்சியால் துயில்கொள்ள, அம்மலையிலுள்ள நாகர்கள் வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்ல உணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர்; அவன் அவர்கள் பாஷையை விளங்கக் கற்றவனாதலால், அவர்களோடுபேச, அவர்கள் அவனை வருத்துதலைத்தவிர்ந்து எங்களாசிரியன் ஒருவனிருக்கிறான்; அவனிடம் நீ வரல்வேண்டும் என்று அழைத்துச்சென்றார்கள்; சாதுவன், அவர்களோடும்போய்,

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையில்
எண்குத் தன்பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்டுட னிருந்த, (கசு - கூ)

அவர்களுடைய குருமகனைக்கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாக்கிக்கொண்டான்; கொள்ளவே அக்குருமகன், 'நீ இங்கு வந்தது எதன்பொருட்டு?' என்ன, சாதுவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினன்; அவன், 'பசியால் வருந்திய இவனுக்கு வேண்டியவளவு கள்ளையும் ஊனையுங்கொடுத்துப் பின் இளையவளாகிய நங்கை யொருத்தி யையுங்கொடுமின்' என்று சொன்னான். சாதுவன் அதுகேட்டு அவனுடைய அறியாமைக்கு வருந்தி, 'எனக்கு அவைவேண்டா' என்றான்; அவன், 'பெண்டிரையும் உண்டியையுமன்றி மாந்தர்க்கு

இன்பந்தருவது வேறே யாதுளது? இருந்தாற் சொல்வாய்' என்று கோபித்துச் சொல்ல, சாதுவன்,

'மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலும்
கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையின்

நல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலும்
அல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலும்
உண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்' (௧௬ - ௯௦)

என்று கூறினன்; பின்பு அவன்கேட்ட வினுக்களுக்கெல்லாம் தக்கவாறு விடைகூறி மறுபிறப்பும் புண்ணிய பாவங்களும் அவற்றால் வரும் இன்பதுன்பங்களும் உண்டென்பதை அறிவுறுத்தி இறக்கும்வரையும் நடக்கவேண்டிய முறையையும் அவனுக்கு இயையத் தெரிவித்து விடைபெற்று, அவன்கொடுத்த சந்தனம் அகில் துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரதத்த னென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலிலேறி இக்கரையடைந்து இவளோடு வாழ்வானுகிப் பல தானங்களும் செய்தான். அப்படிப்பட்ட மேம்பாட்டையுடையவளாகிய இந்த ஆதிரையின் கையால் முதலிற் பிச்சைபெறுக" என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவளுடைய மனை யிற்புகுந்து வாய்பேசாமற் சித்திரம்போல நின்றாள்; நின்றவுடன்,

தொழுது வலங்கொண்டு தூயமா றின்றியே
யமுத சுரபியி னகஞ்சுமா ணிறைதரப்
பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்து. (௧௬ - ௫)

௧௭.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

ஆதிரையளித்த பிச்சையை முதலில் மணிமேகலை ஏற்ற பின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோற்றுத்திரளை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்

எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளர்ச்சியையடைந்து, வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிற்று. அதுகண்ட காய சண்டிகை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, "அன்னாய்! என்னுடைய தீராப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்" என்று வேண்டினள்; உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து

ஒருபிடி

யமுதையெடுத்து அவளது கையிலிட்டாள், அதனையுண்டு அப்பசி நோய் தீர்ந்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, "வடதிசையில் வித்தியா தரருலகிலுள்ள காஞ்சனபுரமென்பது என்னுடைய ஊர்; தென்றிசைக்கண்ணதாகிய பொதியின்மலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக் கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போந்து இடையேயுள்ள காட்டாறொன்றின் கரையிலிருந்தோம். இருக்கையில், விருச்சிகனென்னும் முனிவனொருவன் பாரணஞ்செய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையையுடைய நாவற்கனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்து விட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம்முனிக்கு உணவாகுமென் பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால்

அதனைக் காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன் ; நீராடி மீண்டுவந்த விருச்சிகன் அக்கனி என்றூற் சிதைந்திருத்தலையறிந்து மிகவும் கோபித்து என்னைநோக்கி, 'தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் பன்னிரண்டு வருடத் துக்கு ஒருமுறை ஒருகனியைத் தருவதுமாகிய நாவன்மரத்திலுண் டானது இது ; இதனையுண்டோர் பன்னிரண்டுவருடம் பசியொழிந் திருப்பார்; நானே பன்னிரண்டுவருடம் பட்டினியிருந்து ஒருநாளு ண்ணும் விரதமுடையேன் ; உண்ணுந்தினமும் இன்றுதான்; யான் உண்ணக்கருதிய கனியும் இதுவேகாண் ; இதனை நீ அழித்துவிட் டாய்; ஆதலால், ஆகாயவழியே செல்லுமந்திரத்தை மறந்து யானைத் தீயென்னும் நோயாற் பன்னிரண்டுவருடம் தீராப்பசிகொண்டு வருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணுந்தினத்தில் நீ பசி யொழிவாயாக' என்றுகூறிப் பசியால் வருந்திப்போயினன்; உடனே எனக்குப் பெரும்பசியுண்டாயிற்று. அதனல் மிக்க வருத்தமடைந் தேன் ; அதுகண்ட என்கணவன் சிறந்த கனிகள் கிழங்குகள் காய் கள் முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணர்ந்து என்னையுண்பிக்கவும் அப்பசி தீரவில்லை ; அந்தரஞ்செல்லும் மந்திரமும் என்நினைவுக்கு வரவில்லை ; அப்பொழுது அதுகண்டு வருந்திய என்கணவன், 'நீ நடந்துசென்று இத்தமிழ்நாட்டில் ஆற்ருமாக்கட்கு அருந்துணை வர்களாகிய பெருஞ்செல்வர்கள் வாழ்ந்திருக்கும்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடைந்து அங்கேயிருப்பாயாக' என்று சொல்ல, நான் அவ்வண்ணமேவந்து இங்கிருக்கின்றேன்; இங்கு இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் என்கணவன் வந்து என்வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும் வருந்திச்செல்வான்.

கஅ—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

35

> தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வணங்கினேன்
> மணிமே கலையென் வான்பதிப் படர்கேன்; (எ. - ௬)

இந்நகரில் முனிவர்கள் பலர் இருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்டமென் பது ஒன்றுண்டு; அதிற் பலரும்வந்து புகுதற்காகவே எப்பொழுதும் கதவுதிறந்துள்ள உலகவறவியென்னும் பெயரையுடைய அம்பலம் ஒன்றுண்டு. அதில்,

> ஊரு ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோர்
> ஆரு மின்மையி னரும்பிணி யுற்றோர்
> இடுவோர்த் தேர்ந்தங் கிருப்போர் பலர்; (எ. - அக)

ஆதலால், அவ்விடத்திற்குச்செல்வாயாக' என்றுசொல்லிவிட்டு, அவள் தன்னூருக்குப்போயினள். போகவே மணிமேகலை, வீதியின் ஒருபக்கத்தே ஒதுங்கிச்சென்று உலகவறவியையடைந்து மூன்றுமுறை வலம்வந்து பணிந்து அதிலேறிச் சம்பாபதியையும் கந்திற்பாவையையும் வணங்கி,

வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதல் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி, (௧௧ - ௪)

"இப்பாத்திரம் ஆபுத்திரன் கையிலிருந்ததாகிய அமுதசுரபி; உண்ணுதற்கு விருப்பமுள்ள யாவரும் வருக" என்றுசொல்ல, பலரும் வந்து உண்பாராயினர், ஆகவே அவ்வம்பலத்தில் உண்ணுமொலி மிகுந்தது.

௧௮.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

மணிமேகலை பிக்குணிக்கோலங்கொண்டு பாத்திரமேந்தி ஐயமேற்று உலகவறவியிற் சென்றாளென்பதைக்கேட்ட சித்திராபதி, மனங்கொதித்து வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி, "மணிமேகலையை இச்செயலினின்றும் நீக்குவேன்" என்று எண்ணிக்கொண்டு நாடகக்கணிகையரெல்லாரையும் பார்த்து, "கோவலன்

இறந்தது கேட்டு மாதவி எல்லாவற்றையுந் துறந்து முனிவர்களுடைய தவச் சாலையையடைந்து தாபதக்கோலம் பூண்டிருத்தல் நகைக்கத்தக்க தாக இருக்கின்றது; யாம் கணவனுடன் இறக்கும் பத்தினிப்

பெண்டிரல்லேம், பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவா; யாழைப்போல்வேம்; பின்னும்,

நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம் : (கஅ - ௨௦)

தாபதக்கோலந்தாங்குவது நம்முடைய குலவொழுக்கத்திற்கு ஒத்த தன்று; மாதவிமகள் மணிமேகலையின் பிக்குணிக்கோலத்தை மாற்றி அவள் கையிலேந்திய பிச்சைப்பாத்திரத்தை,

பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி, (௬௦)

பலநாளாக விரும்பிக்கொண்டிருக்கும் உதயகுமரனால் அவளை அவனது தேரிலேற்றுவித்தே வருவேன், அங்ஙனஞ்செய்து வாரேனாயின் குடிக்குற்றப்பட்டு ஏழுசெங்கலைத் தலைமேலேற்றிக்கொண்டு நாடகவரங்கைச் சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடகமடந்தையர் போல இனி நான் நாடகக்கணிகையர் வீட்டிற்குச் செல்லேனாகக் கடவேன் ”

என்று சபதஞ்செய்துவிட்டுத் தன்னைச் சிலர் சூழ்ந்துவரச்சென்று உதயகுமாரனுடைய அரண்மனையையடைந்து அவனைக்கண்டு துதித்து, மணிமேகலை உலகவறவியை அடைந்திருக்கின்றாளென்பதை அவனுக்குக் குறிப்பிக்க, அவன் உவவனத்தில் மணிமேகலையைக் கண்டதுமுதல் நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினான்; சித்திராபதி, அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும் வார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லி முயல, அவன் உள்ளம்பிறழ்ந்து தேரேறி உலகவறவியை யடைந்து, பலர்க்கும் உணவளித்துக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, "நீ தவக்கோலம் பூண்டது யாது கருதி?" என்று வினவினன்; மணிமேகலை, 'பழம்பிறப்பிற் கணவனாக இருந்த இவனை வணங்குதல் முறையாகும்' என்று எண்ணி வணங்கி,

"பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலும்
இறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கலம்
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்" (கா. ௧௮ - ௯)

என்றுகூறி, வேற்றுவடிவங்கொள்ள நினைந்து அவனைநீங்கிக்கோயிலினுள்ளேசென்று சம்பாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலா

தெய்வம் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காயசண்டிகை வடிவ முற்று அமுதசுரபியையேந்தி வெளியேவந்து நின்றாள்; அவள் அவ் வாறுவந்ததையறியாத உதயகுமரன் 'சென்ற மணிமேகலை சம்பா பதிகோயிலுள்ளே ஒளித்துக்கொண்டாள்' என்று நினைந்துசென்று சம்பாபதியைவணங்கி, "பிச்சைப்பாத்திரத்தைக் காயசண்டிகை யின் கையிற்கொடுத்துவிட்டு ஒளித்துச்சென்ற மணிமேகலையை இங்கேயுள்ள இவ்வளவு பாவைக்கூட்டங்களுள்ளே நான் எவ்வாறு தெரிந்துகொள்ளுவேன் ? நீ எனக்கு அவளைக்காட்டாயாயின், இவ் விடத்திலேயே பாடுகிடப்பேன் ; பலநாள்சென்றாலும் செல்லுக ; மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நான்மட்டும்போகேன்; உன் னுடைய திருவடியைத்தொட்டேன்" என்று சபதங்கூறினன்.

கக.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

உதயகுமரன், சம்பாபதியை வணங்கி இங்ஙனம் சபதங்கூறு கையில், அவன்கேட்கும்படி, " நீ எம்பெருமாட்டியின் முன்னே ஆராய்ந்து பாராமல் வஞ்சினங்கூறினை; இங்ஙனங்கூறியதில் யா தொருபயனுமில்லை"

என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை அதிட்டித்துநிற்கும் தெய்வங் கூறியது; அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அவன் மனங்கலங்கி வருந்தி, "மணிமேகலையை மறப்பாய் என்று முன்னங் கூறிய தெய்வத்தின் வார்த்தையும் வியப்பைத்தருகின் றது; தெய்வத்தன்மையுள்ளதாக இருத்தலின், அவள் ஏந்திய பாத்

திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரம் பேசியதும் வியப்பை உண்டுபண்ணுகின்றது; இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின் செய்தியை அறிந்துகொண்டபின்பு அறிவோம்" என்று நிச்சயித் துக்கொண்டு காமபரவசனாய் வெய்துயிர்த்து மீண்டு தன் இருப் பிடத்தை அடைந்தான். மணிமேகலை, "நம்வடிவத்தோடு திரிந் தால், உதயகுமரன் விட்டுநீங்கான்; கைப்பற்றிக்கொள்ள முயலு

வன்; ஆதலால், நாம் காயசண்டிகை வடிவங்கொள்ளுதலே நன்று" என்றெண்ணி அவ்வடிவுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு எங்கும்போய், பசித்து வந்த யாவருக்கும் உணவளித்துச் செல்லுபவள், ஒருநாள் அந்நகரத் துள்ள சிறைச்சாலையிற்புகுந்து அங்கே தண்டிக்கப்பட்டிருந்து பசியால் வருந்துவோரை அருளுடன்பார்த்து மனமுருகி இனிய

மொழிகளைக்கூறி உண்பிப்பாளாயினள்; அதனைக்கண்ட காவலாளர், அவள் ஒரு பாத்திரத்திலிருந்தே பலருக்கும் உணவளித்தலைத் தெரிந்து வியப்புற்று, "இப்பாத்திரத்தின் விசேடத்தையும் இவள் செய்தியையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்" என்று நினைந்து சென்று ஒரு மண்டபத்தில் மிக்க சிறப்புடன் சீர்த்தியென்னும் இராசமாதேவியோடு வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய செவ்வியைப் பார்த்துச் சேய்மையில் வணங்கிநின்று,

"வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்" (கஎ - ௬0)

என்று வாழ்த்தி, "யானைத்தீயென்னும் நோயால் வருந்தி உடல் மெலிந்து இந்நகரில் திரியு மங்கை யொருத்தி, சிறைக்கோட்டத் துள்ளே வந்து தேவரீரை வாழ்த்திக் கையின்கண் பிச்சைப்பாத் திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும்

சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந்தீர்த்து விளங்குகின்றாள். இவ்வற்புதத்தைத் தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்" என்றார். அதைக்கேட்ட அரசன், "அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக" என்றான். உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச்சொல்ல அவள்சென்று அரசனைக்கண்டு, "அரச! உனது அருள்வாழ்க" என்றாள். அரசன், "மிக்க தவமுடையாய்! நீயார்? கையிலேந்திய பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது?" என்றான். அவள் "அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக; யான் விஞ்சைமகள்; இந்நகரில் வேற்று வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன்; இது பிச்சைப்பாத்திரம்; இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது; இது, தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது; யானைத்தீயென்னும் தீராப்பசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது" என்று சொல்ல, அரசன், "யான் செய்யவேண்டுவது யாது?" என்றுகேட்ப, அவள், "சிறைச்சாலையை அறச்சாலையாகச் செய்யவேண்டும்" என்றாள்; அரசன் அவள் விரும்பிய வண்ணமே சிறைச்சாலையை அழித்துத் தூய்மைசெய்து அவ்விடத்தைப் பலவகையான புண்ணியங்களும் நடத்தற்குரிய இடமாகச்செய்வித்தான்.

௨0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடையகட்டளையால், சிறைச்சாலை பலவகைப்

புண்ணியங்களும் நிகழ்தற்குரிய அறச்சாலையாய் விளங்கிற்று; உதயகுமரன் இச்செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு, 'மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தபொழுது அவளைக் கைப்பற்றிக்கொணர்ந்து தேரிலேற்றி அவள் கற்ற வித்தைகளையும் அவள் கூறும் இனிய முதுமொழிகளையும் கேட்பேன்' என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக் கொண்டு சென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினன். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன் 'பெரும் பசியால் வருந்தும்படி காயசண்டிகைக்குப் பொதியின்மலையைச் சார்ந்த காட்டாற்றின் கரையில் விருச்சிகமுனிவன் இட்டசாபத்தை அவள் அனுபவித்தற் குரிய பன்னிரண்டு வருடங்களும் சென்றன; சென்றும் அவள் வாராமைக்குக் காரணம் யாதோ?' என்று மிக்க கவலையுற்று, தனது நகரை நீங்கி ஆகாயவழியே வந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இறங்கிப் பூதசதுக்கமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவர்களுடைய தவச்சாலைகளும் மன்றங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சென்று சென்று தேடித்தேடித் திரிந்து, காயசண்டிகை வேடம் பூண்டு உணவளித்து மாந்தர்கள் பலருடைய பசிகளையும் மாற்றிக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியானாகிக் காயசண்டிகையென்றே நிச்சயித்துக்கொண்டு அருகிற் சென்று அவளைநோக்கி, "நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் ஒன்றாயிருந்தும் இதனால் அளிக்கப்படும் உணவை அருந்துவோர் பலராய் உள்ளார் ; எனக்கு இது மிக்க வியப்பைத் தருகின்றது;

உன்னை வருத்திய யானைத்தீயாகிய நோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைக் கொடுத் தார்களோ!" என்று சொல்லிப் பின்பு பழையகட்டினைப் புலப்படுத்து மொழிகள் பலவற்றைக்கூறிப் பாராட்டவும் அவள் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் அவனை நீங்கி உதயகுமரனையடைந்து அவனருகே நின்று இளமையின் நிலையில்லாமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்தநினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தா ளொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகையுடையனவாயிருந்த அவளுடைய உறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுகெட்டு வெறுக் கத்தக்கனவாக இருத்தலைப் பலவாற்றானும் அவனுக்குப் புலப்படுத் துவாளாகி,

"பூவினுஞ் சாந்தினும் புலால்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனே" (௬௭ - ௯)

என்று கூறினள். அவள் அவ்வாறு கூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன், "யான் பாராட்டிக்கூறுகின்ற

சொற்களின் பொருளை இவள் கொள்ளுகின்றிலள்; என்னை மதிக்கின்றிலள்; அயலான்பின்னே செல்லுகின்றாள்; என்னை அயலானுக்கு அருளுகின்றாள்; காதற்குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக் கூறுகின்றாள்; இவன் ஆசாரநாயகனுதலினாலேயே இவள் இவ்விடத்தில் தங்கிவிட்டாள் போலும்" என்றுநினைந்து மிக்க கோபங்கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல் அவ்வுலகவறவியினுள்ளே புகுந்து நீதுகருதி ஒளித்து அடங்கினன். அவன் அங்ஙனம் அடங்கியதை அறியாத உதயகுமரன், மிக்க வேட்கையையுடையவனுகி, 'மணிமேகலைதான் காயசண்டிகை வேடம்பூண்டு கையிற் பிச்சைப்பாத்திரத்தை ஏந்திக் கொண்டு வந்துநின்று நம்மை மயக்கினள்; அறிந்தவன் போன்று பழமைகூறிப் பாராட்டிய அயலானொருவன் இங்கே இருத்தலால், இவள் இன்றிரவில் இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்லள்; இவள் செய்தியை இன்றிரவின் நடுயாமத்தே வந்து தெரிந்துகொள்வோம்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே சென்று தன்னிருப்பிடமடைந்தான்; மணிமேகலையும் காயசண்டிகையுருவத்தோடே சம்பாபதி கோயிலை அடைந்து வதிந்தாள். அப்பால், எல்லாரும் தூங்கிய பின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செல்லத் துணிந்து தனியேயெழுந்து அரண்மனையை நீங்கி உலகவறவியை யடைந்து,

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல (௨௮ - ௯)

அதனுள்ளே புகுந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம் புகுந்து இவன் வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்சனன், 'இவன் இவளிடத்திலேயே வந்தான்' என்று நிச்சயித்து அதிக வேகத்தோடும் எழுந்து, விரைந்து போய், அவன் தோளை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆகாய வழியே செல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகே சென்றான்; அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, 'காஞ்சன !

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

41

செல்லாதே; செல்லாதே; இவள் உன்மனைவியாகிய காயசண்டிகை யல்லள் ; இவ்வடிவம் மணிமேகலைகொண்ட வேற்றுவடிவம்; காய சண்டிகை கடும்பசியொழிந்து ஆகாயவழியே செல்லுகையில் அவளுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைக் கேட்பாயாக; ஆகாயசாரிகள் துர்க்கை யெழுந்தருளியிருக்கும் விந்தமலைக்குநேராக மேலே செல்லார் ; யாரேனும் அங்ஙனம் செல்வாராயின், அம்மலையைக்காக்கும் விந்தாகடிகையென்பவள் அவர்களைச் சாயையினாலே இழுத்துத் தன் வயிற்றில் அடக்கிக்கொள்வாள். இதனையறியாத காயசண்டிகை அம்மலைக்கு நேராக மேற்சென்று அவள் வயிற்றில் அடங்கி விட்டாள். காஞ்சன ! இதனையுங்

கேட்பாயாக; உதயகுமரன் ஊழ் வினையினால் இறந்தானாயினும் நீ சிறிதும் ஆராயாது வெட்டின மையால், அறிவில்லாதவனேயாவாய்; மிக்க தீவினையைச் செய்து விட்டாய்; அவ்வினை விடாது தொடர்ந்து உன்னை வருத்தும்' என்று சொல்லியது; அதுகேட்டு மனம் வருந்திக் காஞ்சனன் தன்னகரத்திற்குச் சென்றான்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கந்திற்பாவை கூறிய அற்புத மொழியையுமறிந்து உடனேயெழுந்து தான்கொண்ட வேற்று வடிவத்தைத் துறந்து, (உதயகுமரன் உருவத்தைநோக்கி) 'முற் பிறப்பில் திட்டிவிடத்தால் உன்னுயிர்போன காலத்தில் நின்பிரி வாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து நானும் உயிர்துறந்தேன்; உவவனத்திற் கண்டபொழுது உன்பாற் கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணி மேகலாதெய்வம் என்னை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்தபீடிகைக்காட்சியால் என்பழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து உன் முற்பிறப்பையும் கூறிற்று. அதனால், நீ முன்பு கணவனாக இருந்ததையறிந்து யான் உன்பால் அன்புற்று,

பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலும்
அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல; (கக - உஉ)
6

வித்தியாதரனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே; அந்தோ!' என்று புலம்பி வெய்துயிர்த்து வருந்தி, அவனுருவின் அருகே செல்வாளாயினள்; அப்பொழுது அங்குள்ள கந்திற் பாவைத் தெய்வம், "நீ இவனிடத்திற் செல்லாதே; செல்லாதே; உனக்கு இவன் கணவனாக இருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாக இருந்ததும் சென்ற பிறவியிலேமட்டும் நிகழ்ந்தனவல்ல; அதற்கு முன்னமேயும் எத்தனையோ பிறவிகளில் நிகழ்ந்தன;

நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ
மனக்கினி யாற்குநீ மகளா யதூஉம்
பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை; (உக - உஉ)

இங்ஙனம் தடுமாறும் பிறவித்துன்பத்தை

ஒழித்துக்கொள்ளுதற்கு

முயலும் அறிவினையுடையாய்! இவனிறந்ததுபற்றி நீ துன்பமடை யாதே" என்று தனது தெய்வவாக்காற் சொல்லிற்று. அதுகேட்ட மணிமேகலை சென்று, "இவ்வம்பலத்தில் யாவருக்கும் மெய்ம்மை யைச் சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்குந் தெய்வம் ஒன்றுண் டென்பர்; அத்தெய்வம் நீதானோ? உன் திருவடியை வணங்கு கின்றேன்; சென்றபிறவியில் திட்டிவிடத்தாலும் இப்பிறவியில் வித்தியாதரனுடைய வாளாலும் இவன் இறந்ததற்குள்ள காரணத்தை நீ அறிவையோ? அறிந்திருப்பாயாயின், அதனை அடிச்சிக்கு உரைத் தருளல் வேண்டும்" என்றாள்; என்றலும், அத்தெய்வம் "புத்த தேவன் அவதரித்து வருதலைக்கூறிக் காயங்கரையென்னும் ஆற் றங்கரையி லிருந்துகொண்டு மன்னுயிர்களுடைய அறிவின்மையைப் போக்கும் பிரமதருமமுனிவரை இராகுலனும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்கு அமுது செய்விக்க நினைந்து அக்கருத்தை அவருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, 'விடியற்காலத்திலேயே அடிசில் முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்' என்று மடைய னுக்குக் கூறினீர்; அவன் யாது காரணத்தாலோ அக்காலத்தில் வாராமல் சிறிதுபொழுது பாணித்துவந்து, அங்ஙனம்வந்த அச்சத்தால் வழுக்குற்றுக் கால்தளர்ந்து மடைக்கலம் சிதையும்படி வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்ததனைக்கண்டும் இரங்காமல், 'இவன் முனிவர்க்குச் செய்யவேண்டிய காரியத்தை விரைந்து

வந்து செய் யாது தாழ்த்தான்' என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டமாய்

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

43

வேறுகும்படி இராகுலன் அவனை வெட்டினான்; வெட்டிய அவ்வல் வினையே அப்பிறப்பில் அவனைத் திட்டிவிடத்தால் இறக்கச்செய்த தன்றி இப்பிறப்பிலும் இங்கு வெட்டுண்டு வீழச்செய்தது. உதய குமரன் இங்ஙனமிறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை; தன் பயனை ஊட்டாமலொழியாதென்பது திண்ணம்; இன்னும் கேட்பா யாக; உதயகுமரனிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கரவாளக் கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் உன்னைச் சிறையில்வைப்பான்; அதுதெரிந்த இராசமாதேவி உன்னைச் சிறை மீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாள்; மாதவியின் வேண்டு கோளால் வந்த அறவணவடிகளுடைய சொல்லால் அக்காவலினின் றும் நீங்குவை. அப்பால் நீ சாவகநாடுபோய் ஆபுத்திரனிடஞ் சென்று அவனோடு மணிபல்லவத்தை அடைவை; தன் வரலாற் றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலும்

தீவதிலகையாலுமறிந்து அவ் வரசன் தன்னுட்டையடைந்தபின், நீ ஒரு முனிவன்வேடம் பூண்டு வஞ்சிநகரம் புகுவாய்; புகுந்து அந்நகரத்துள்ள சமயவாதிகள் பல ருடைய கொள்கைகளையுங் கேட்பை;

> தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
> வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்! (ககஉ - ச)

இதுநிற்க; என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக; யான் தெய்வகணங் களைச்சார்ந்த ஒருவன்; என்பெயர் துவதிகனென்பது; இந்தப் பழையதூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயனுற் செய்யப்பட்ட இந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்கேன் " என்று மிகவும் விளக் கமாகச் சொல்லியது. சொன்னவுடன், மணிமேகலை, "அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாக நிகழும் செய்திகளை யெல்லாம் உரைத்தருள வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தாள்; பிரார்த்திக்கவே, "மழையில்லாததுபற்றிக் காஞ்சிநகரத்தில் உயிர்கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன் அறவண வடிகள் அங்காஞ்சென்று என்னுடையவரவைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிநகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்பாய்; அந்நகரத்தே உன்னுலே பற்பல அற்புதங்கள் நிகழும். அப்பால், வஞ்சிநகரிற் கேட்ட சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப்பாய்; அப்பொழுது, அவர்,

தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்
பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
'மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
அறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும் (கசுரு - எ) இந்தத்

தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் தருமோபதேசஞ் செய்து கொண்டு தங்காநிற்பேன்' என்று சொல்லுவர்; அவர்செய்த உப தேசமொழிகள் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து இறந்து மேலேவரும் பிறப்புக்களை *உத்தர மகதநாட்டிலேயே பெறுவாய்; அவைகள் யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும்; அப்பிறப்புக்களுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும் ஒழியா யாகிநின்று
முடிவிற் புத்ததேவனுக்கு முதல் மாணாக்கனாகும் பெரும் பேறுற்றுப் பற்றற்று நிருவாணமடைவாய். இன்னுங்கேள்; உன் குலத்து முன்னோர்களுள் தானந்தாங்கிச் சீலத்தில் மேம்பட்ட ஒருவனைக் கடலினின்றும் முன்னம் எடுத்தளித்த மணிமேகலா தெய்வம் நீ முற்பிறப்பில் சாதுசக்கரமுனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியவிசேட முடையாயென்பதையறிந்து உவவனத்தினின் றும் உன்னையெடுத்து மணிபல்லவத்திற் கொண்டுசென்று புத்த பீடிகையைக் காணச்செய்தது" என்று

அத்தெய்வம் சொல்லிற்று; கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கியிருந்தாள்; அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்.

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன், கந்திற்பாவையையும் சம்பாபதியையும் வழிபட்டவர்கள், அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டு கிடத்தலைக் கண்டு, அதனைச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக் கூறினர். அம்முனிவர்கள், "இவன் வெட்டுண்டதற்குக் காரணம் நீ அறிந்ததுண்டோ?" என்று மணிமேகலையைக்கேட்ப அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்தில் ஒளித்துவைத்து விட்டு அரண்மனைசென்று தம்முடைய வரவை வாயில்காப்போ

* புத்ததேவரவதரித்ததும், அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகதநாடாதலால், அது சிறந்த புண்ணிய பூமியாகப்பௌத்தரால் மிகப்பாராட்டப்படும்.

ரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உள்ளேபோய்

அரசனையடைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவர்களுள் ஒருமுனிவர், "அரசே! இன்றுமட்டுமன்று; இந்நகரில் காமவிகாரத்தால் மயங்கிப் பத்தினிப் பெண்டிரையடுத்து வன்மைசெய்தும் தவமகளிரை விரும்பி யொழுகியும் ஒறுக்கப்பட்டு இறந்தோர் முற்காலத்தும் பலருண்டு; கேட்பாயாக; அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்த பரசுராமன் போர்செய்தற்கு வந்தபொழுது துர்க்கை, அந்நாளில் இந்நகரையாண்ட காந்தனென்னும் அரசனைப்பார்த்து 'நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போர்செய்தற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று' என்று கூறினமையால், வேறிடஞ் செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரியோர் யாரென்று ஆராய்ந்து காவற்கணிகையின் புதல்வனும் வீரருள்வீரனுமாகிய ககந்தனென்பவனே இதற்குத் தகுதியுள்ளானென்று நிச்சயித்து, அவனை வருவித்து, 'அரசாளுங்குலவுரிமை உனக்கின்மையால், அரசபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உன்னோடு போர்செய்தற்கு வாரான்; அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளைபெற்று யான் மீண்டு வருமளவும் இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக்கடவை; உன்னாற் காக்கப்படுதலின் இந்நகர்க்குக் காகந்தியென்ற பெயருண்டாகக்கடவது' என்றுசொல்லிவிட்டு வேற்றுவடிவங்கொண்டு தான்கருதியவிடஞ் சென்றான்.

"அவன் சென்றபின் ககந்தனென்பவனால் இந்நகர்

பாது காக்கப்பட்டு வந்தது; அப்பொழுது ஒருநாள் ககந்தனுடைய பிள்ளை களுள் இளையவன்,காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வருபவளாகிய மருதியென்னும் பார்ப்பனியை அந்திவாயிலிற்கண்டு காமபரவச னாய்,.'நீ வா' என்றழைத்தான்; அவள் மனங்கலங்கி, 'இவ்வுலகில் மழைவளத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிராயுள்ளார் பிறருடைய நெஞ்சிற் புகார்; நானோ இவனுடைய உள்ளத்திற் புகுந்தேன்; ஆதலால், இனி அந்தணனுடைய முத்தீயைப்பேணுந் தகுதி எனக்கு இல்லையே! இதற்குக்காரணம் யாது?' என்றுதுன்பமுற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற் செல்லாமற் பூதசதுக்கம் புகுந்து மயங்கி, 'தெய்வமே ! கொண்டவனுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ் செய்திலேன்; அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன்; யான் செய்த தவறு இன்னதென்று எனக்கே புலப்படவில்லை; தவ

மறைந்தொழுகுவோர்முதலியதீயவர்களைப் பாசங்கட்டிவர நீஇங்கே அறைந்துண்பை என்று ஆன்றோர்கூறக் கேட்டுளேன்; இப்பொழுது என்னை அங்ஙனஞ்செய்யாமையின், நீ ஈண்டிருத்தல் பொய் யாமோ?' என்று அவலித்து அரற்றினள். அரற்றும்பொழுது சதுக் கப்பூதம் தோன்றி, 'மடக்கொடி ! கேட்பாயாக;

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவைப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய் ; (௫௯ - ௬௧)

பொய்க்கதைகளையும் நகையை விளைவிக்கு மொழிகளையும் பிறர் வாய்க்கேட்டு நிருத்தகீதவாத்தியங்களையுடைய விழாக்களை விரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மேற்கொண்டிருந்தனை ; ஆதலின், உன் ஏவலால் மேகம் மழையைப்பெய்யாது; உத்தமப் பத்தினிப்பெண்டிரைப்போலப் பிறருடைய மனத்தைச் சுடுந்தன்மையும் உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று. மேற்கூறிய வெற்றுச்செய்கைகளை விடுவாயாயின், மேகம் உனது மொழிவழிப்பட்டு ஒழுகாநிற்கும் ; மனம்போனவாறே யொழுகும் பெண்டிரைக் கட்டிலதுபோல உன்னை என்பாசம் கட்டுதல்செய்யாது. குற்றஞ்செய்தோரை ஏழு நாள் வரையில் தண்டித்தல் அரசனுடைய முறைமை ; அவன் அக்காலவரையறையுள் அதனைச் செய்யாதொழியின், அப்பால் தண்டிப்பது என்னுடைய முறைமையாகும் ; இவ்வேழுதினத்திற் குள்ளேதானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக் ககந்தன் உன்னை விரும்பிய சிறுதொழிலாளனை வெட்டிவிடுவான்' என்று எடுத்துரைத்தது; அப்பூதம் உரைத்த ஏழுநாளைக்குள்ளே அச்சிறு தொழிலாளன் தாதையின்வாளால் தடியப்பட்டனன் ; மன்னவரேறே ! இன்னும் கேட்பாயாக.

" இந்நகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய

தருமதத்த னென்னும் வாணிகனும் அவன் மாமன்மகளாகிய விசாகையென் பவளும் ஒருவர்பால் ஒருவர் மிக்க அன்புபாராட்டி உரையாடிக் கொண்டிருந்தமைபற்றி, 'இவர்காந்தருவமணத்திற்குஉரியவராயினர்' என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழிகூறுவாராயினர். அதுபொருத விசாகையானவள் சென்று உலகவறவியிலேறி, 'கந்திற்பாவாய்! இப் பழியை ஒழிப்பாய்' என்று முறையிட்டாள்; உடனே அத்தெய்வம், 'நகருள்ளீர்! இவள் யாதொருகுற்றமும் இல்லாதவள்' என்று தனது

தெய்வவாக்கால் அவளை உயர்த்திக்கூறியது; அதுகேட்டு ஊரார் அவளை வியந்து புகழ்ந்தார்கள்; விசாகை, 'இத்தெய்வம் தெளி வியாதாயின், இவ்வூராருக்கு என்பாலுண்டாகிய ஐயம் நீங்காது; மறுபிறப்பிலேதான் மைத்துனனுக்கு மனைவியாவேன்; இப்பிறப் பில் இவனை மணத்தல்செய்யேன்' என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம்புகுந்து தவஞ்செய்துகொண்டிருந் தாள். அப்பால், தருமதத்தன் தன்பழியைப் போக்கிய கந்திற் பாவையைத் துதித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்கடந்து தென் மதுரையை யடைந்து, 'விசாகையையன்றி வேறுமகளிரை யான் விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இங்ஙனம் ஒழிவதாக' என்று

எடுத்துக்கூறி விரதம் பூண்டவனாகி வாணிகஞ்செய்து அறவழியே பொருளீட்டிப் பெருஞ்செல்வமுற்று அரசனால் எட்டிப்பூப்பெற்று மிக்க சிறப்பை யடைந்து அறுபது பிராயம்வரையும் அந்நகரிற் றங்குவானாயினன்; அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரந்தணன்சென்று, 'நீ விவாகமின்றி இந்நகரத்தே இருந்து என்னகாரியஞ்செய்தனை? மனைவியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு தருமஞ்செய்வாராயினும் தெய்வலோக மடையா ரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித் தாழ்த்தலின்றி உன்னகரஞ் செல்வாயாக' என்று கூறலும், தருமதத்தன் அந்நகரைவிட்டு நீங்கிவந்து இந்நகரத்திற் புகுந்தான். அவன்வந்தது கேட்ட விசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னிமாடத்திலிருந்து புறத்தேவந்து அவனையடைந்து, 'இப்பொழுது நம்முள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலேம்; முன்பு நம்மை மயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளித்துச்சென்றன? உனக்கு அறுபதுபிராயம் ஆயின; எனக்கும் கூந்தல் நரைத்தது; முன்பிருந்த இளமையும் காமமும் எங்கே ஒளித்துப் போயின? உரைப்பாயாக. இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை அடையேன். மறுமையில் நின்னை மணப்பது திண்ணம்.

இளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது ; (கரு - அ)

ஆதலால், தானஞ்செய்க' என்று சொல்ல, அவன் தான் ஈட்டிய பொருள்களை யெல்லாம் விசாகைக்குக்காட்டி அப்பொருள்களைக் கொண்டு அவளோடுசெய்த நல்லறங்கள் மிகப்பல; இது நிற்க;

முன் இந்த விசாகை கந்திற்பாவைத்தெய்வத்தாற் பழிநீங்கிப் பலர் நடுவே வீதியில் வருகையில், மூன்பு மருதியால் மடிந்தவனுடைய மூத்தோன், அவ்விசாகையைக்கண்டு அதிமோகங்கொண்டு, தான் தலையிலணிந்த மாலையைவாங்கி அவள் கழுத்தில் இடுதற்குத் துணிந்து அம்மாலையை எடுத்தற்காகத் தன்கையைக் குடுமியிற் செலுத்த அக்கை அதனைவிட்டு நீங்காததாயிற்று. ஆகவே, 'விசாகையின் ஒழுக்கவிசேடத்தால் அவன்கை கீழே இழிந்திலது' என்று பலர்கூறக்கேட்ட ககந்தன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு தன்மகனென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டிவீழ்த்தினான்'' என்று கூறலும், அரசன், ''இன்றுமட்டுமன்று என்று தொடங்கிப் பல வற்றையுங் கூறினீர்; முன்பு நிகழ்ந்ததாகக்கூறிய அத்தீயவொழுக்கம் இக்காலிலும் உளதோ? இயம்புமின்'' என்று கேட்ப, அம்முனி வர்களுள் ஒருவர்,

''முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுநீ ருலகில்
கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றில்

கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பால்
ஆங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்
நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர் ; (கசுகூ - எச)

தன் கணவனாகிய கோவலன் கொலையுண்டதுபொறாமல் மாதவி உலகவாழ்வைவெறுத்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையை அடைந்தாள். அவள் பெற்ற மணிமேகலையென்பவள் இளம்பருவத்தே தானே தவஞ்செய்யத்துணிந்து சிற்றிலும் பேரிலுஞ் சென்று ஐய மேற்று அருந்தி ஊரம்பலமடைந்தாள் ; அவள் அவ்வியல்பினளாகவும், அவளை விழைந்து நிழல்போல விட்டு நீங்காமற் காமபரவசனாய் நள்ளிருளில் உதயகுமரன் அவ்வம்பலத்தை அடைந்தான். அது தெரிந்த மணிமேகலை, அவன் தன்னை நலியாதிருக்கவேண்டிக் காய சண்டிகைவடிவம் பூண்டாள். அங்கே முன்னமிருந்த காயசண்டிகையை அழைத்துச் செல்லுதற்குவந்த அவள் கணவனாகிய வித்தியாதரன்கண்டு, அவள் மணிமேகலையென்பதையறியாமல், அவளைத் தன் மனைவியாகிய காயசண்டிகையென்றும், அங்கேவந்த உதய

குமரனைத் தன் மனைவியைவிரும்பி வந்தவனென்றும், தானே தன்
னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகியகோபமுற்று உடனே அவனை
வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன் " என்று சொன்னார். அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன் இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தாமல், சோழிக வேனுதியைப் பார்த்து, "உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் வித்தியாதரன் தகவிலனுவான்;

மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்; (உ௦அ - கூ)

தன்மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன்மீது தேர்க்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்த அரசர்பிரானுடைய பரம்பரையில் ஒரு தீவினையாளன் பிறந்தானென்பதை மற்றை அரசர்கள் கேட்குமுன்னம் அவனைப்
புறங்காடடைவித்து, கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையையும் சிறைப்படுத்துக" என்றனன்; சோழிகவேனுதி அவ்வாறு செய்தான்.

உரு.—சிறைவிடுகாதை.

பின்பு, அரசன்கட்டளையால், வாசந்தவையென்னும் முதியவளொருத்தி, புத்திரசோகத்தாற் கலங்கி வருந்தும் இராசமாதேவியை விரைந்தடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவளுடைய வருத்தம் நீங்கும்வண்ணம் பல கட்டுரைகள்கூறி ஒருவாறு ஆற்றுவித்துப் போயினள். அவள்

போனபின்பு, இராசமாதேவி தன்னுடையவருத்தம்புறத்தேதோன்றாதவண்ணம்அடக்கிக்கொண் டவளாய், " மணிமேகலையை வஞ்சித்து வருத்துவேன் " என்று எண்ணி அரசனைச்சார்ந்து, "செங்கோல்வேந்தே ! மணிமேகலை யின் பிக்குணிக்கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவுவேறுபட்ட உதய குமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன் ; அவன் அக்கொடுந்தொழி லால் இறந்தது தக்கதே ; தனது இளமையைப் பயனற்றதாகச் செய்த பேரறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதி யன்று " என்றாள். அரசன், " உன்கருத்து அப்படியாயின் அவ ளைச் சிறையினின்றும் விடுவி " என்று கூறினன். கேட்ட இராச மாதேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவளை அழைத்துக் கொண்டு அரண்மனையுட்சென்று, " இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் அடித்து வருத்தும்படி இவளைப்

பித்தியாகச்செய்வேன்" என்

றெண்ணி மயக்கும்மருந்தை அவளுக்கு ஊட்டினள். அவள் மறு பிறப்புணர்ந்தவளாதலால் சிறிதும் அறிவுவேறுபடாதிருந்தாள். அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிலியாகிய ஓரிளைஞனை அழைத்து, "இவளுடம்பை எப்படியேனும் வேறுபடுத்தி 'மணிமேகலை என்னை விரும்பினள்'

என்று பலர்க்கும் சொல்வாயாக" என்றுசொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக்குக்கொடுப்ப, அவன் அத்தீச்செயற்குடம்பட்டு மணிமேகலை இருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவள், 'இவன் வந்தது இராசமாதேவியின் வஞ்சனையால்' என்று நிச்சயித்து வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஆண்வேடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தாள். அங் ஙனமிருந்ததனைக்கண்ட அறிவிலி, நடுநடுங்கி, 'அரசருடைய அந் தப்புரத்தில் ஆடவர் அணுகார்; இராசமாதேவியின் தீயநினைப்பை யான் அறிந்திலேன்' என்று பயந்து அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன்பின் இராசமாதேவி 'நமது அருமைப்புதல்வனை மயக்கி மாளச்செய்த இவளை இனி உயிரோடு வையேன்' என்று சினந்து, 'நோய்மிகுதியால் இவளுக்கு உணவு செல்லவில்லை' என்று அவள்பாற் பொய்ந்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழுக்கறையில் அடைப்ப, அவள் ஊணொழி மந்திரமு டையளாதலின் அம்மந்திரத்தை ஜபித்துச் சிறிதும் வாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந்தாள். அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச் சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளைநோக்கி, "மகனையிழந்த பெருந்துன் பம் பொறுக்கலாற்ற து இத்தீங்குகளைச்செய்தேன் ; நீ இவற்றைப் பொறுத்தருளவேண்டும்"என்று பலவாறு வேண்டினள். வேண்ட வே மணிமேகலை, "சென்றபிறப்பில்

நீலபதியின் வயிற்றிற்றோன்றிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப்பொறேனாகித் தீயிற்பாய்ந்து என்னுடைய உயிரைவிட்ட நாளில்,

யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந் தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
உயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்

செயப்பட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
எவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டும் ; (௭௧ - ௬)

உன்மகனை வித்தியாதரனொருவன் வெட்டிவீழ்த்தியதற்குக் காரண மான தீவினையை இன்னதென்று கூறுவேன்; கேட்பாயாக; அது முற்பிறப்பில் மடைக்கலஞ்சிதைய வீழ்ந்த மடைத்தொழிலாளனை
வெட்டிவீழ்த்தியதாலுண்டாகிய தீவினையே; அத்தீவினை அப்பிறப்பி லேயே நஞ்சுவிழியரவால் அவனுடைய

நல்லுயிரைவாங்கி இப்பிறப் பிலும் விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணச்செய்தது. 'இச்செய்தி களையெல்லாம் நீ எப்படி அறிந்தாயோ ?" என்பையாயின், நடந்தது இவ்வாறாகும் " என்று தான் உவவனஞ்சென்றது முதலிய எல்லா வற்றையும் அவளுக்கு விளங்கக்கூறிப் பின்னுங்கூறுவானாயினள்: " நீ மருந்தால் எனக்குப் பித்தேற்றினை; யான் மறுபிறப்புணர்ந்தே னாதலின், சிறிதும் அறிவுபிறழா திருந்தேன்; உன் ஏவலால் கல்லாக் கயவன் என்பால்வர வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரவலியால் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன். யாதொரு நோயுமில்லாத என்னைப் பொய்ந்நோய்காட்டிப் புழுக்கறையில் அடைப்பித்தாய்; ஊணொழி மந்திரமுடைமையினாலேயே அத்துன்பத்தினின்றும் தப்பினேன். நீ சென்ற பிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்த இராகுலனை ஈன்றதா யாதலின், உனது துக்கத்தைக் களைந்து தீவினையைப்போக்கி உன்னை நல்வழிப்படுத்தற் பொருட்டே ஆகாயவழியே செல்லுதலையும் வேற் றுருக்கொள்ளுதலையும் யான் நினைந்திலேன்; இதுநிற்க; இவ்வுலகத் துள்ளோர்க்குத் துன்பம் தருவன யாவையெனின், காமம், கொலை, கள், பொய், களவென்னும் ஐந்துமாம். இவற்றைத் துறந்தோரே சீல முடையோராவர்.

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன் மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரெனப்படுவோர்
அல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வனை செலவுல கறிந்தோர்
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
துன்ப மறக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்

மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யார்'' என
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேறு ரோதி செவிமுதல் வார்த்து
மகன்றுயர் நெருப்பா மனம்விற காக
வகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்ப, (கஉக - சக)

இராசமாதேவி, மனந்தெளிந்து மணிமேகலையை வணங்கினள்; மணிமேகலை அதனைப்பொறாளாகி, “நீ என் கணவனைப்பெற்ற தாயாக இருத்தலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள்ளாய்; ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று” என்று துதித்து அவளைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினாள்.

உச.—ஆபுத்திரனடைந்தகாதை.

மணிமேகலையை விரும்பிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சையனுடைய வாட்படையால் உலகவறவியில் வெட்டுண்டு இறந்ததையும் மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தலையுங் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி

அவளைச்சிறையினின்றும் நீக்கினைந்த சித்திராபதி, இராசமாதேவிபாற்சென்று வணங்கி, "மாபெருந்தேவி! கோவல னிறந்தானென்று மாதவி தனது பரத்தைமைத் தொழிலை நீத்துத் தவச்சாலையையடைந்ததும், அவள்மகளாகிய அரங்கக்கூத்தி பாத்திரமேந்தி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற்றதும்

.யாவரும் அவமதித்துச் சிரித்தற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல;

இதுநிற்க; உதயகுமரனிறந்ததன்றி, மணிமேகலையால் இனி இந் நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு ; கேட்பா

யாக:—

"முன்னொருநாள், அரசன், இந்நகரிற் கடற்கரையைச் சார்ந்த புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக் கண்டு விரும்பி அவளோடும் ஒருமாதம் அச்சோலையில் உறைவானாயினன்; அம்மங்கை அவனிடஞ்சொல்லாது தன்னி டஞ்சென்றாள் ; செல்லவே, அரசன், இளங்கொடி யாங் கொளித்தனளென்று பலவிடத்தும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அற்புதசக்தியையுடைய ஒரு சாரணன்வர, அரசன் கண்டு

அவனை வணங்கி முன்னின்று, 'என்உயிர்போல்பவளாகிய ஒருத்தி இங்கே ஒளித்தனள் ; அவளை அடிகள்கண்டதுண்டோ ? உண்டாயின், சொல்லுக' என்றுகேட்ப, அந்தச்சாரணன், 'அரச! அம்மடந்தையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனாயினும் முன்பு அறிந்துளேன், கேட்பாயாக ; அவள் நாகநாட்டரசனாகிய வளைவண னென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றிற் றோன்றிய பீலிவளையென்பாள்; அவள் பிறந்தநாளிற் சோதிடங்கூற

உ௪.—ஆபுத்திரனடைந்தகாதை.

53

வந்த கணி, 'இவள் சூரியகுலத்தரசனொருவனைச் சேர்ந்து கருவுற்று வருவாள்' என்று அரசனுக்குக்கூறினன் ; இது முன்புநடந்தது ; அவளே நீகூறியமடந்தை; இனி, அவள்வயிற்றிற்றோன்றும் மகனே வருவான் ; அவள் வாராள் ; நீ கவலாதிருக்கக்கடவை ; இன்னும் ஒன்று கேட்பாயாக ; இந்திரவிழாச் செய்யாதநாளில் மணிமேகலா தெய்வத்தின் சொல்லால் உன்நகரத்தைக் கடல்கொள்ளும்; இந்திர சாபமுமிருத்தலால், அதுதப்பாது; ஆதலால், யான் கூறியதை உண்மையென்றே நினைந்து, இந்நகரைக் கடல்கொள்ளாதபடி இந்திர விழாவை வருடந்தோறும் மறவாது செய்துவருக' என்று சொல்லி விட்டுப் போயினன் ; அவன்போன

அந்நாள்தொடங்கி, நகரத் திற்கு எப்போது கேடுவந்துவிடுமோவென்று இந்நகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டேயிருக்கின்றனர். தன்னுடைய பெயரைப் பெற்றமடந்தை துன்பமுறுவாளாயின், அதனைப் பரிகரித்தற்கு மணிமேகலாதெய்வம் வருதலுங்கூடுமோவென்று யானும் அஞ்சா நின்றேன்'' என்று சொல்லித் துதித்து, "நல்லமனமுண்டாகப் பெற்ற நாடகக்கணிகையை என்மனைக்குப் போதரும்படி கட்டளை யிடுவாய்'' என்று கேட்ப, இராசமாதேவி,

"கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும்
உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை (எஎ - அ)

மேலானசெய்கையென்றுகொண்ட உனது பரத்தைமைத்தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணி வந்த இவள் உன்னுடன்வந்து உன்மனை யிற் புகுதாள்; என்னோடுதானே இருத்தற்குரியள்'' என்றுசொல்லிக் கொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக்கேட்ட மாதவி, அதனைச் சுதமதிக்குக்கூறி வருந்திச்சென்று அறவணவடிகளை வணங்கி அறிவித்து அவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவளைச் சிறைமீட்டற்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம்வர, இராசமாதேவி அவரைக்கண்டவுடன் மற்றை இருவரோடுமெழுந்து எதிர்சென்று அவரடியைவணங்கினள் ; அவர், "அறிவுண்டாக'' என்று ஆசிகூறி னர்; அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஓராதனத்திலிருத்தி அடி விளக்கிச் சிறப்புச்செய்து, "எமது நல்வினையே மிகப்பெரியோரா கிய

உம்மை இங்கே எழுந்தருளச்செய்தது ;

காத்தலை வில்லா யாயினுந் தளர்ந்த
மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு" (௯௯ - ௧00)

என்றுகூற, அவர், "யான் இத்தவவுடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும் அத்தமிக்குஞ் சூரியன்போன்றேன் ;

பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றார்
இறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்" (௧0௩ - ௪)

என்று பன்னிரு நிதானங்களையும் அவளுக்கு விளங்க உபதேசித்து "எப்பொழுதும் நல்லறத்தையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழு குக" என்று சொல்லிப் பின் மணிமேகலையை நோக்கி, "மற்றைச் சமயதருமங்களையெல்லாம் நீ கேட்டபின்பு இவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையும் உனக்கு விளங்க உணர்த்துவேன்" என்றுகூறித் தம் மிடஞ்செல்லுதற்கு எழுதலும், மணிமேகலை எழுந்து அவரை வணங்கிப் பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரைநோக்கி, "அறவண வடிகள் கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன்மின்; அவர்கூறியவாறே ஒழுகுமின் ; யான் இந்நகரிலிருப்பேனாயின், 'உதயகுமரனுக்கு இவள் கூற்றாயிருந்தாள்' என்று யாவருங்கூறுவர்; ஆதலால் இங்கி

ரேன் ; இனி, ஆபுத்திரனுடைந்து பின்பு மணிபல்லவஞ்சார்ந்து புத்தபீடிகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிநகரஞ்சென்று பத்தினிக்கடவுளைத் தரிசித்தபின் எங்கும்போய் நல்லறஞ் செய்து கொண்டு ஒழுகாநிற்பேன் ; எனக்கு இடருளதாகுமோவென்று நீர் சிறிதும் கவலற்க'' என்றுசொல்லி அவர்களையும்வணங்கி, சூரியாஸ்தமயத்திற்குப்பின் அந்திமாலைப்பொழுதிலேசென்று, உலகவறவி யையும் சம்பாபதியையும் கந்திற்பாவையையும் வலங்கொண்டு துதித்து ஆகாயவழியே பறந்துசென்று, இந்திரனுடைய வழித்தோன்றலாகிய புண்ணியராசனது நகர்ப்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளே யிறங்கி அயர்வுயிர்த்து, ஆங்குள்ள ஒரு முனிவனைவணங்கி, "இந் நகரின்பெயர் யாது ? இதனையாளும் அரசன் யார்?" என்று கேட்டாள் ; அம்முனிவன், "இதன்பெயர் நாகபுரமென்பது ; இதனை யாள்பவன் பூமிசந்திரன்மகனாகிய புண்ணியராசனென்பான் ; இவன் பிறந்தகாலந்தொடங்கி இந்நாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை; பூமியும் மரங்களும் பிறவும் பலவளங்களையும் மிகத் தாராநிற்கும் ; உயிர்களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை'' என்று அரசனுடைய பெருமையை அவளுக்கு விளங்கக் கூறினான்.

உரு.—ஆபுத்திரனோடு

அப்பொழுது, புண்ணியராசன், தன்பெருந்தேவியோடு அச் சோலையிற்புகுந்து ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும் முனிவனை வணங்கி

அறனு மறனு மநித்தமு நித்தத்
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டு, (ரு - கூ)

பின்பு, "இவள் ஒப்பற்ற பேரழகினள் ; கையிற் பிச்சைப்பாத்திர மொன்றை உடையவளாய்த் தருமங்கேட்கிறாள் ; யார் ?" என்று வினவுகையில், அருகேநின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி, அரசனை வணங்கி, "இவளையொப்பவர் யாருமில்லை; முன்னொருகாலத்தில் கிள்ளிவளவனோடு நட்புக்கொள்ளுதலை விரும்பிக் காவிரிப்பூம்பட் டினத்திற் சென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள் வரலாறுகளையெல்லாம் விளங்கக் கூறினாரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு ; அம்மடந்தையே இவள்" என்று கூறினன் ; கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப்பார்த்து, "உன்கையிலிருந்த பாத் திரமே என்கையையடைந்தது ; செல்வத்தால் மயங்கினைபோ லும் ; என்செய்தனை ? மணிபல்லவஞ்சென்று புத்தபீடிகையைத்

தரிசித்தாலன்றி உனது பழம்பிறப்பின் செய்தியையறியாய் ; ஆத லால், அரச! அங்கே வருவாயாக" என்று சொல்லிவிட்டு, எழுந்து ஆகாயவழியேசென்று சூரியாஸ்தமயத்திற்கு முன்னமே மணிபல்ல வத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாள். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்குத் தெரிவித்தது. அதனையறிந்து வியந்து அவள் அங்கேயிருக்க, புண்ணியராசன் அச்சோலையை நீங்கி நகரிற் புகுந்து, தன்னைவளர்த்த தாயாகிய அமரசுந்தரியைக்கண்டு வின வித் தன்வரலாறு முழுவதையும் அவள் கூறக்கேட்டு வருந்தி அர சாட்சியில் வெறுப்புற்றுத் துறத்தற்குத் துணிந்து தன்கருத்தை வெளியிட்டான் ; அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னுமந்திரி, அவனை வணங்கி,

"எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி; (கக)

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன் இந்நாட்டில் பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமற் போயிற்று ; வறுமைமிக்கது ; அதனால்

எல்லாவுயிர்களும் வருந்தின ; அக்காலத்தில் நீ தோன்றினை ; தோன்றியபின் இந்நாட்டில் எல்லாவளங்களும் நிரம்பின ; உயிர் கள் துயரம்நீங்கி வாழ்வனவாயின ; நீ நீங்குவாயாயின்,

எல்லா வுயிர்களும் தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகளைப்போலக் கூவாநிற்கும் ; இந்த நிலையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல் உனது பயனையே விரும்பிச் செல்லுதல் தகுதியன்று ;

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றால்'' (கககூ - எ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, "மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆசை தணித் தற்கு அரியது ; ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன் ; ஒருமாத காலம் இந்நகரைப் பாதுகாத்தல் உனது கடன்" என்றுகூறிப் புறப் பட்டு வழிக்கொண்டு கடற்கரையைச்சார்ந்து நாவாயேறி மணி பல்லவத்தை யடைந்தான் ; உடனே மணிமேகலை வந்து அழைத் துச்சென்று அவனோடு அத்தீவை வலம்வந்து "பழம்பிறப்பை யுணர்விக்கும் தருமபீடிகை இது" என்றுகாட்ட, அரசன், அதைத் தரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான்; துதிக்கவே அப்பீடிகைபழம் பிறப்பின் செய்தியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது. அதனை யறிந்து வியப்புற்று, தனக்குப் பழம்பிறப்பில் அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாத்திரத்தையளித்த சிந்தாதேவியைத் துதித்து மணிமே கலையோடுமெழுந்து தென்மேற்கிற் சென்று கோமுகிக்கரையில் புன்னைமரத்தின் நிழலிலே இருந்தான் ; இருக்கையில் ஆபுத்திர னோடு

மணிமேகலை வந்திருத்தலைத் தீவதிலகை அறிந்துவந்து, "அமுதசுரபியைக் கையிலேந்தி உயிர்களின் பெருந்துயரத்தைத் தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில், மறந்து உன்னை இத்தீவில் தனியே விட்டுவிட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று, பின்பு உன்னைநினைந்து மீண்டுவந்து இங்கே நீ இறந்திருத்தலை யறிந்து உடனே தம்முயிரை நீத்த ஒன்பது செட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை ; காண்பாயாக; அச்செட்டிகள் உண்பிக்க உண்டு உடன் வந்தோர்கள், அவர்கள்

இறந்ததுதெரிந்து தாங்களும் இறந்தார்கள்; அவர்களுடைய என்புகள் இவைகள்காண்; அலைகள்தொகுத்த மணலால் மூடப்பட்டுப் புன்னை நிழலின்கீழே உனது பண்டையுடம்பு இருந்தனதைப் பார்ப்பாயாக.

உசு.—வஞ்சிமா நகர்புக்ககாதை.

57

நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிப்
பின்னாள் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்
கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னாயினை". (களஉ - ச).

என்று அரசனை நோக்கிக்கூறி, பின்பு மணிமேகலையைப்பார்த்து, "காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்கொண்டது; அதற்குக் காரணங் கேட்பாயாக :

நாகநாட்டரசன் மகளாகிய பீலிவளையென்பவள் தான் பெற்ற குழந்தையுடன்வந்து இத்தீவையும் புத்தபீடிகையையும் வலம்வந்து துதிக்கும்பொழுது, கம்பளச்செட்டியின் கப்பல் வந்து தங்க, பீலிவளை அவனிடஞ் சென்று, 'இவன் அரசன்புதல்வன். இவனை அவனிடஞ் சேர்ப்பாயாக' என்று சொல்லி, குழந்தையை அவன்கையிற் கொடுக்க அவன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வாங்கிக் கப்பலேறிச் செல்லுகையில், கப்பல் உடைந்துபோயிற்று. போகவே கப்பலிருந்தோரிற்சிலர் மெல்லப் பிழைத்துச்சென்று காவிரிப்பூம் பட்டினத்தையடைந்து புதல்வனைக் கெடுத்தசெய்தியை அரசனுக் குத் தெரிவித்தார். அதுகேட்டு அவன் பொருமற் செயலற்றுக் கடற்கரையையடைந்து மகனைத் தேடிக்கொண்டு அலைந்தமையால், நகரம் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தலை விட்டொழிந்தது. ஒழியவே, அதனைப்பொறுக்காமல் மணிமேகலாதெய்வம், 'இந்நகரைக் கடல் கொள்ளுக' என்று சபிக்கக் கடல் நகரை மூடியது; மூடவே அரசன் வேறிடஞ்சென்றான். அறவணவடிகளோடு மாதவியும் சுதமதியும் யாதொரு வருத்தமுமின்றிப்போய் வஞ்சிநகரம் புகுந்தார்" என்று சொல்லிப் போயினள்; அவள்போனபின்பு புண்ணியராசன் அவ்விடத்தே மணலைத்தோண்டி, அங்கேதோன்றிய தன்னுடைய பழைய உடம்பின் என்பைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். மணிமேகலை தேற்றித் தருமோபதேசஞ்செய்து அவனை நகரத்திற்கு அனுப்பி விட்டுத் தான் வஞ்சிநகரஞ்செல்லநினைந்து ஆகாயத்திலெழுந்தாள்.

எழுந்தவள், ஆகாயவழியேசென்று வஞ்சிநகர்ப்புறத்தே இறங்கி, தாய் கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியை வணங்கித்துதித்து, "கணவனிறந்தது தெரிந்து உடன் இறவாமலும் கைம்மைநோன்பை நோவாமலும் சினங்கொண்டு மதுரையை
அழித்ததற்குக் காரணங்கூறி யருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்

கப் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி, "எனது தலைவனுக்குநேர்ந்த மரணத்துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமையால், மதுரையை எரித் தழிக்கத்தொடங்கினேன்; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந் நகரத்தெய்வம் எனக்கு முன்னே தோன்றி, 'இத்துன்பத்தை நீங்க ளனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினாலேயே. அதனைக் கூறுவேன் ; கேட்பாயாக:

'முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு என்ப வனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட் பகைமை

கொண்டு போர்செய்வாராயினர் ; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்க
புரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று
பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகன்பாற்
பொருமையுற்று, அந்நகரத்தரச னிடம்
வேலைபார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன், 'இவன்
பகைவனுடைய ஒற்றன்' என்று அரசனுக்குச்சொல்லி,
யாதொரு குற்றமுமில்லாத அச்சங்கமனை
அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலை செய்வித்தான், சங்கமன்மனைவி
நீலியென்பவள், அதனைத்தெரிந்து,
ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்ந்து உடம்பைத்துறக்க
நிச்ச யித்து, 'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில்
இத்துன்பத் தையே அடைவார்களாக' என்று சபித்துவிட்டு
இறந்தாள். அப் பரதனே கோவலனாகப்பிறந்தான்;
அவ்வினையால் இத்துன்பமடைந் தீர்கள்; பழம்பிறப்பிற்செய்த
வினையின்பயனை யாரும் நுகர்ந்தே ஒழித்தல்வேண்டும்'
என்கிற உண்மைமொழியைக்கூறியது ; அத் தெய்வம்
கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நகரத்தை
எரித்தழித்தேன் ; முன்புசெய்த நல்வினையாலே நானும்
என் கணவனும் தேவர்களாகிச் சென்றோம்.
இந்நல்வினையினிறுதியிற் கோபத்தாலுண்டாகிய பாவப்பயனை
நுகர்தல்கூடும்; இப்படிப் பிறந்து மிறந்தும் புண்ணியத்தின்
இறுதியிற் பாவப்பயனையும் பாவத்தினிறு
தியிற் புண்ணியப்பயனையும் நுகர்ந்து நுகர்ந்து

உழலாநிற்பேம்.

அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியிற் புத்தஞாயிறு உதித்துப்
போதிமரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருந்து நால்வகைச் சத்தியங்
களையும் அறிந்து பன்னிரண்டுசார்புகளின் தோற்றங்களையும் அவற்
றின் அழிவையும் விளங்கக்கூறி இச்சக்கரவாளமுழுவதும் தரும
வொளியை வீசுங்காலத்தில், யாம் அவ்வுபதேசமொழிகளைக் கேட்
டுத் துறந்து நிருவாணமடைவேம்; இப்பயனை யாம் அடைதற்

குக்காரணம், முன்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்தி லுள்ள இந்திரவிகாரமேழினையும் உன்தந்தையுடன் வலஞ்செய்த புண்ணியமே; யாம் நிருவாணத்தையடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயாயினும், அதுகாறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும் செய்துகொண் டிருப்பேம். இதுநிற்க, நீ இந்நகரிலுள்ள

பல சமயவாதிகள்கூறும் கொள்கைகளையெல்லாங்கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும் உனக்கு உண்மையென்று தோன்றாமையால் பின்பு பௌத்தசமயத்தைப்பற்றி யொழுகுவை" என்று சொன்னவுடன், மணிமேகலை வணங்கி வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஒரு முனிவன் வேடங்கொண்டு,

தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும் (எஉ - ரு)

எங்கணும் விளங்கிய வஞ்சியம்பதியில், செங்குட்டுவனென்னும் சேரர்பெருமானது புகழ் விளங்கும்படி சென்று புகுந்தாள்.

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

புகுந்த மணிமேகலை, சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கைகளையும் அறியவிரும்பி, அவருள்ளே வைதிகவழியைச்சார்ந்த அளவைவாதியை முதலிலடைந்து, 'உன் கொள்கையை உரை' என்று வினவி, அவன் கோட்பாட்டைக் கூறக்கேட்டும் அப்பாற் சைவ வாதியையும், அப்பாற் பிரமவாதியையும், அப்பால் வைணவவாதி யையும், அப்பால் வேதவாதியையும், அப்பால் ஆசீவகவாதியையும், அப்பால் நிகண்டவாதியையும், அப்பாற் சாங்கியவாதியையும், அப் பால் வைசேடிகவாதியையும், அப்பாற் பூதவாதியையும் சார்ந்து சார்ந்து வினவிவினவி, அவரவர்

தத்தங்கொள்கைகளைக் கூறக் கேட்டு அவற்றை அறிந்துகொண்டாள்.

உஅ.—கச்சிமா நகர்புக்ககாதை.

அதன்பின், மாதவியையும் சுதமதியையும் அறவணவடிகளையும் காணவிரும்பிப் புறநகரத்தைக் கடந்துசென்று வஞ்சிநகரத்தினுள்ளேபோய்ப் பலவகைச்சாதியாருமிருத்தற்குரிய வீதிகளையும் வேறுள்ள பலஇடங்களையும் முறையேகண்டு மகிழ்ச்சியுற்றுச்செல்பவள், பௌத்த தருமங்களைச்சொல்லு முனிவர்கள் தங்கியிருக்கும்

தவச்சாலையிற் புகுந்து, அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த மாசாத்துவானைப் பணிந்து, எடுக்கஎடுக்க உணவுவளரும் அமுதசுரபியின் விசேடத்தையும், அப்பாத்திரத்தைக்கொண்டு செய்த தானவிசேடத்தால் ஆபுத்திரன் புண்ணியராசனாகப்பிறந்து சாவகநாட்டை ஆண்டுவரும் பெருமையையும், தான் அவனை மணிபல்லவத்திற்கு அழைத்துவந்து புத்தபீடிகையைக் காட்டப் பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அவன் பெற்றதையும், தீவதிலகை வெளிப்பட்டதையும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக்

கடல்கொண்டமையால் மாதவியும் சுதமதி யும் அறவணவடிகளும் சாதலின்றி அந்நகரில்வந்து புகுந்தார்க ளென்று தான் தீவதிலகையாற் கேட்டதையும், புண்ணியராசன் நாகபுரஞ்செல்லத் தான் மணிபல்லவத்தைவிட்டு வந்ததையும், தாயாகிய கண்ணகியைத் தரிசித்தது முதலியவற்றையும், பின் வேற் றுருக்கொண்டுபலசமயவாதிகளைச்சார்ந்து அவர்களுடையகொள்கை களைக் கேட்டதையும், அக்கோட்பாடுகளெல்லாம் பொருத்தமில்லா மையால் தான் அவற்றை மனங்கொள்ளாததையும், பௌத்ததரு மத்தைக் கேட்கவிரும்பி அறவணவடிகளைத் தேடிக்கொண்டுவந்த தையுஞ் சொன்னாள். இவற்றையெல்லாங்கேட்ட மாசாத்துவான், "உன்னை நான் கண்டது எனது நல்வினையாலேயே ; உன்தந்தை கோவலனும் தாய் கண்ணகியுமடைந்த வருத்தங்களும் மதுரையம் பதி அழிவுற்றதும் ஆகிய இவற்றைக் கேள்வியுற்று எல்லாவற்றை யுந்துறந்து பௌத்தமதத்தைச்சார்ந்து தவஞ்செய்தலைமேற்கொண் டேன்; கொண்ட யான் இங்கேவந்ததற்குக் காரணம்கேட்பாயாக:—

" முற்காலத்தில் இந்நகரையாண்ட இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேர லாதனென்னுமரசன் தன் தேவிமாரோடும்

இச்சோலையைச்சார்ந்து இருந்தபொழுது, இலங்காதீவத்துள்ள சமனொளியென்னு மலையை யடைந்து தரிசித்து வலங்கொண்டு ஆகாயவழியே மீள்வோராகிய சாரணர் இச்சோலையிலிறங்கி ஒரு சிலாதலத்திலிருந்தார்; அங்ஙன மிருக்கக்கண்ட அரசன் அவர்களை வணங்கி உபசரித்து அமுதுசெய் வித்துத் துதிக்க, அவர்கள்

பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமும்
அறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
இன்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதல்
துன்ப நீங்கச் சொரியு மந்நாள், (ககக - உஉ.)

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

61

நின்தந்தைக்கு ஒன்பதுதலைமுறை முன்னோனாகிய கோவலனென்பவன் அவ்வரசனுக்குக் காதற்பாங்கனாதலால், இங்கே வந்திருந்து அச்சாரணர் அரசனுக்குக்கூறிய அறமொழிகளைக்கேட்டு, தான் ஈட்டிய பலகோடிதனங்களையும் முன்னோர்கள் தருமவழியே தேடிய பொருள்கள் பலவற்றையும் ஏழுதினத்துள் இரவலர்க்குக் கொடுத்துவிட்டுப் பின்பு தவஞ்செய்வானாயினன்; அவன் அக்காலத்திற் புத்ததேவனுக்குக் கட்டுவித்த சைத்தியத்தைத் தரிசித்தற்காகவே வந்தேன்; காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல்விழுங்கிவிடும் என்ற செய்தியை

ஈண்டுள்ள முனிவர்கள் துணிந்துகூறக்கேட்டு அந்நகரஞ்செல்லாமல் இவ்விடத்திலேயே இருந்துவிட்டேன்; தீவினையுடைமை யாற் கொலையுண்டிறந்த உன் தந்தை, நல்வினையால் தெய்வயாக்கை யைப்பெற்றுப் பின்னும் தீவினைப்பயனை அனுபவித்து, அப்பால் புத்ததேவன் அவதரித்துச் செய்யுந் தருமோபதேசத்தைக்கேட்டு வீடடைவானென்று அறிந்தோர் கூறக்கேட்டேன்; நானும் அக்காலத்தில் அவ்வறமொழிகளைக் கேட்டேன்; உனது பிற்காலச் செய்திகளை நீ கந்திற்பாவையாலறிந்தாயென்று அறவணவடிகளாலறிந்தேன் ; அம்முனிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தற்கு அமைந்தவிடம் காஞ்சிநகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கேசென்றார்; மாதவி யும் சுதமதியும் அவருடன் அந்நகரம் போயினர்; இன்னுங்கேட்பா யாக; மழையில்லாமையாற் காஞ்சிநகரத்தில் மிக்க வறுமையுண்டா யிற்று; பலவுயிர்கள் இறந்தன; அந்நகரில் ஐயமிடுவோர் இல்லாமற் போனமையால் அங்கேயிருந்த முனிவர்கள் இவ்விடம் வந்துவிட் டார்கள்; ஆதலால், அந்நகரமடைந்து எல்லாவுயிர்களையும் பாது காத்தல் உனக்குக் கடனாகும்" என்றுசொல்ல, மணிமேகலை அவனைவணங்கி அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வஞ்சி நகரத்தின் மேற்றிசையினின்று மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே வடதிசைக்கட்சென்று, மிக்க செல்வங்குன்றி வறுமையுற்று அழகுகெட்டுப் போயிருக்குங் காஞ்சிநகரத்தைக்கண்டு மனமிரங்கி வலம்வந்து

அந்நகரினடுவேயிறங்கி அங்கே தொடுகழற்கிள்ளியின் துணைவனாகிய இளங்கிள்ளியாற் கட்டுவிக்கப்பட்டுள்ள புத்தா லயத்தை வணங்கி அதற்குத் தென்மேற்கிற் சென்று ஒருசோலையில் தங்கினள்; அச்செய்தியைத் தெரிந்த ஒருவன், விரைந்துசென்று அரசனை வணங்கி, 'அரச! கோவலன்புதல்வி சிறந்த தவஞ்செய்

தொழுகுபவள்; இச்சம்புத்தீவில் எல்லாருள்ளுஞ் சிறந்தவள்; அவள் கையிலேந்திய அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தோடு இந்நக ரில் வந்து தருமதவனத்தே உறைகின்றாள்' என்றான். அதுகேட்ட அரசன் கந்திற்பாவை முன்பு நமக்குக்கூறியது உண்மையே யென்று மதித்து அத்தெய்வத்தை வந்தித்து மந்திரிகளுடன்விரை ந்து சென்று மணிமேகலையயடைந்து அவளை நோக்கி,

"செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ
கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ
நலத்தகை நல்லாய் நன்னா டெல்லாம்
அலத்தற் காலை யாகிய தறியேன் (கஅஅ - கூக)

இனிச்செய்வது யாது? என்று மயங்கிக்கொண்டிருந்தேன் ; இருந்தபொழுது, ஒரு பெரிய தெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்து,

'நீ வருந்தற்க ; உனது நல்வினையால் ஒரு மடந்தை இங்கே தோன்றுவள்; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப்பாத்திரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும் வளருகிற உணவால் இவ்வுலக மெல்லாம் உய்யும்; அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மழைமிகப் பொழியும்; அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்தபின்பு உண்டாகும் விசேடங் கள் பலவாம்; கார்வறங் கூரினும் நீர்வறங் கூராது; அவள்வந்திருத் தற்காகக் கோமுகி யென்னும் பொய்கையும் அதனையுடைய மணிபல் லவமென்னுந்தீவும் இங்குவந்தனவென்று சொல்லும்படி, இந்நகர வீதியில் ஒரு பொய்கையையும் அதனைச்சூழ ஒரு சோலையையும் உண்டுபண்ணுக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று; அத்தெய் வம் போனபின்பு அதன் கட்டளையிட்டபடியே செய்துவைத்த இடம் இஃது'' என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக்காட்ட, மணிபல்ல வம்போன்ற அச்சோலையயடைந்து அதனையும் பொய்கையையுங் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மணிமேகலை, தனதுபழம் பிறப்பை அறிவுறுத் திய புத்தபீடிகையை அச்சோலையில் இயற்றுவித்துத் தீவதிலகை யையும் மணிமேகலாதெய்வத்தையும் வழிபடுதற்குரியகோயிலையும் அங்கே உண்டாக்கி நித்திய பூசையையும் திருவிழாவையும் அரசனைக்கொண்டு செய்வித்துத் தான் வந்தித்துத் துதித்து மேற்கூறிய புத்தபீடிகையில் ஆருயிர்மருந்தெனும் அமுதசுரபியைவைத்து உண்ணுதற்கு எல்லாவுயிர்களும் வருகவென்று அழைத்தனள் ; அழைக்கவே,

மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காணார் கேளார் கான்முட மானோர்
பேணு மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசிநோ யுற்றோர்
மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னா றாயிரம் விலங்கின் றொகுதியு
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி (௨௨க- எ)

உண்ணவுண்ண அவ்வுணவு மேன்மேலும் பெருகிப்பசித்துன்பத்தை அகற்றி விளங்கியது; அப்புண்ணிய விசேடத்தால் எங்கும் மழை பெய்தது; வளங்கள் மிகுந்தன. அப்படி நிகழுங்காலத்தில் அறவண வடிகள் அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதவியோடும் சுதமதியோடும் அறச்சாலையை அடைந்தனர்; பின்பு மணிமேகலை விரைந்துசென்று அன்புடன் வணங்கி அவரடிகளை விளக்கி ஆதனத்திலிருத்தி அறுசுவைப்போனகம் அமுது செய்வித்து, "யான் செய்த புண்ணியம் தப்பாது பலித்திடுக" என்று சொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திச்சொல்லும் அறவண வடிகள், "பீலிவளைபெற்ற குழந்தையைக் கம்பளச்செட்டி கடலிற் கெடுத்தது தெரிந்த அரசன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத் தேடி யலைந்தமையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரவிழாச் செய்யப் படாது போயிற்று ; மணிமேகலாதெய்வம் அதுதெரிந்து, 'நகரைக் கடல்கொள்ளுக' என்று சபித்தது ; இந்திரனும் சபித்தான். அதனால், அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால் உன் தாயாரும் யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைந்தேம்" என்று கூறினர்; கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையைவணங்கி, "மணிபல்லவத்திற் புத்தபீடிகையைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் தீவ திலகையென்பவளும் இச்செய்தியைச் செப்பினள்; நான் வேற்றுருக்கொண்டு சென்று வஞ்சிநகரமடைந்து ஆங்குள்ள பலசமயவாதிகள் கூறிய கொள்கைகள் யாவும் மனத்திற்குப் பொருந்தாமையால் வற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்று வடிவத்தையுந்துறந்து இந்நகரமடைந்து நும்மைச் சரண்புக்கேன் ; தேவரீர் அடிச்சிக்கு உண்மைப்பொருளை உணர்த்தியருள வேண்டும்" என்று பிரார்த்

திக்க, அவர் பிரத்தியக்கம், அனுமானமென்னும் இரண்டு

அளவை களின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின் போலிவகைகளையும் உண் மையறிவுண்டாவதற்குக் கருவியாக அவளுக்கு விளங்கக் கூறினர்.

௩௦.—பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்றகாதை.

தானஞ்செய்தலை மேற்கொண்டு சீலத்தில் முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப் பால், 'புத்தம் சரணங்கச்சாமி', 'தர்மம் சரணங்கச்சாமி', 'ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி' என்பவற்றை மூன்றுமுறை சொல்லி மும்மணிகளையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள்; அடையவே பௌத்தகருமத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவர், "இதனைக்கேட்பாயாக:—உயிர்களெல்லாம் அறி வில்லாமல் இருந்த காலத்தில் தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடிதலோகத்தினின்றும் இவ்வுலகிலவதரித்து அரசமரத்தினடியிலேயிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரனைவென்று மூக்குற்றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்பமயமாகிய கட்டுரையாகும் இது; பண்டைக்காலத்தில் அவதரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் கருணைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியதும் இதுவே" என்றுசொல்லி, பேதைமைமுதலிய பன்னிரு நிதானங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும்

முறையே விளங்க உப தேசித்து, "உன்மனத்திருள் நீங்குக" என்றுகூறி ஞானதீபத்தை நன்கு காட்டினர்; மணிமேகலை அவ்வுபதேச மொழிகளைக்கேட்டு ஐயந்திரிபறவுணர்ந்து, "பிறவித்துன்பம் ஒழிவதாக" என்று அந்நகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

உ

கணபதிதுணை.

மணிமேகலை.

பதிகம்.

*[கதைபொதிபாட்டு.]

இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி
பொன்றிகழ் நெடுவரை யுச்சித் தோன்றித்
தென்றிசைப் பெயர்ந்தவித் தீவத் தெய்வதஞ்

சாகைச் சம்பு தன்கீழ் நின்று
மாநில மடந்தைக்கு வருந்துயர் கேட்டு
வெந்திற லரக்கர்க்கு வெம்பகை நோற்ற

க. ஞாயிறு - சூரியன். எள்ளும் - இகழும்; உவமவுருபுமாம்.

க - உ. "பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற" மணி. †கூ: கசரு.

ங. வரை - மேரு. உச்சி - உச்சியில்.

ச. இத்தீவம் - சம்புத்தீவு.

ரு. சாகை - கிளை. சம்பு - நாவன்மரம்.

எ. வெம்பகைநோற்ற -வெவ்வியபகையாக நோற்ற.

(பிரதிபேதம்.) க. 'எள்ளுந்தோன்றல்' ச. ரு. 'சாய்கை' எ. 'தோற்றச்'

'தென்றிசைபெயர்ந்த'

* இதுவும், இதுபோல் இந்நூலின் ஒவ்வொருபகுதியின் தலைப்பில் இருதலைப் பகரத்துள் உள்ள வாக்கியங்களும், கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழையதும் இந்நூற் பரிசோதனைக்கு இன்றியமையாதிருந்ததுமாகிய **மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்** வீட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்டன. இதனாலும், பதிகத்தினிறுதியில் "ஆறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனளெனல்" என்றிருத்தலாலும் இந்நூற்பகுதிகளின் பெயர் பாட்டென்று வழங்கிவந்ததென்றும் தோற்றுகின்றது.

† முதலிலுள்ள எண் காதையையும் பின்னுள்ளது அதனடியையும் குறிப்பன.

சம்பு வென்பாள் சம்பா பதியினள்
செங்கதிர்ச் செல்வன் றிருக்குலம் விளக்குங்
கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட
வமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை
செங்குணக் கொழுகியச் சம்பா பதியயற்
பொங்குநீர்ப் பரப்பொடு பொருந்தித் தோன்ற
வாங்கினி திருந்த வருந்தவ முதியோ ணீ
ளோங்குநீர்ப் பாவையை யுவந்தெதிர் கொண்டாங்
காணு விசும்பி னாகாய கங்கை
வேணவாத் தீர்த்த விளக்கே வாவெனப்
பின்னிலை முனியாப் பெருந்தவன் கேட்டீங்
கன்னை கேளிவ் வருந்தவ முதியோ
ணின்னால் வணங்குந் தன்மையள் வணங்கெனப்
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய

அ. சம்பாபதியினள் - சம்பாபதியினிடத்தேயிருந்தாள்; சம்பாபதி யென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழையபெயர்.

௯. செங்கதிர்ச்செல்வன் றிருக்குலம் - சூரியகுலம்.

௧0. கஞ்சவேட்கையின் - நீருண்டாக்கும் விருப்பத்தையுடைய; (கம் - நீர்). கஞ்சம் - நீருமாம்; "கஞ்சங் கலங்குவன" (நள. சுயம்; ௧௫) காந்தமன் - காந்தனாகியமன்; காந்தனென்பது ஒரு சோழன்பெயர்; "கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவன்" மணி. ௨௨ : ௨௭.

கக. "அமர முனிவ னகத்தியன் றனாது" மணி. உஉ : ௩டு.

கஉ. கரகம் - குண்டிகை; "நீரற வறியாக் கரகத்து" (புறநா. க.) காவிரிப்பாவை - காவிரியாகிய மங்கை; "நீர்ப்பாவை" மணி. பதிகம் : கசு.

க௩. செங்குணக்கு - செவ்விய கிழக்கு ; செம்மை - நேர்மை.

கஎ. ஆறு - மேயம்; "ஆறுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே" (சீவக. கூ௦௦உ.) ஆகாயகங்கை, பெயர்.

கஅ. வேணவா - வேட்கையாலாகிய அவா; (தொல். உயிர். ௬. பார்க்க.) அசு

கக. பின்னிலைமுனியா-பின்னிற் றலைவெறாத. பெருந்தவன்-அகத்தியன்.

உ௦. அன்னை, விளி. அன்னையென்றது, காவிரியை.

உஉ. பரதத்து - பரதகண்டத்தில்.

(பி - ம்.) க௦. 'கஞ்சை' கக. 'முனிவரன்' கஉ. 'கவிழ்ந்த' க௩. 'ஒழுகியசம்பாபதி' கஎ. 'ஆறுஉ' கக. 'முனிவாய்' உ௦. 'முதியோளினி' உக. 'தகைமையள்'

ப தி க ம்.

கோடாச் செங்கோற் சோழர்தங் குலக்கொடி.

கோணிலை திரிந்து கோடை நீடினுந்
தானிலை திரியாத் தண்டமிழ்ப் பாவை
தொழுதன ணிற்பவத் தொன்மூ தாட்டி
கழுமிய வுவகையிற் கவாற்கொண் டிருந்து
தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக் கருவுஞ்
செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நா

உ௩. சோழர்தங்குலக்கொடி - வேற்றுவேந்தரனுகாமையால் சோழர் தங் குலக்கொடியாயுள்ளாள்; இப்படியே, வையைநதி, "வையையென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" என்று கூறப்பட்டுள்ளது; சிலப். ௧௩ : ௧௭0.

உ௪. மணி. ௧ : ௩௪-ஆம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

உ௫. பாவை - காவிரி.

உ௬. தொழுதனணிற்ப - தொழுது நிற்ப.

உ௭. கழுமிய - கலந்த. கவான் - தொடை.

உஅ - கூ. தெய்வக்கரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மகாராஜிக லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகணபிண்டங்கள்; தெய்வலோகம் ஆருவன: (க) மகாராஜிகலோகம், (உ) திரயத்திரிம்சலோகம், (ங) யாமலோகம், (ச) துஷிதலோகம், (ரு) நிருமாணரதிலோகம், (சு) பரநிருமித வசவர்த்திலோகமென்பன; "இருமூ வகையிற், பெருவனப் பெய்திய தெய்வதக்கணங்களும்" (மணி. சு: களஅ - கூ). திசைமுகக்கரு - ப்ரஹ்ம காயிகலோகமுதலிய ப்ரஹ்மலோகம் இருபதினுமுள்ள இருபது வகைப்பட்ட ப்ரஹ்மகணபிண்டங்கள்; ப்ரஹ்மலோகம் இருபதாவன: (க) ப்ரஹ்மகாயிகலோகம், (உ) ப்ரஹ்மபுரோஹிதலோகம், (ங) மஹாப்ரஹ்மலோகம், (ச) பரீத்தாபலோகம், (ரு) அப்பிரமாணபலோகம், (சு) ஆபாஸ்வரலோகம், (எ) பரீத்தசுபலோகம், (அ) அப்பிரமாணசுபலோகம், (கூ) சுபகிருஸ்நலோகம், (க0) பிரகத்பலலோகம், (கக) அஸம்ஞ்யாஸத்துவலோகம், (கஉ) அப்பிரகலோகம், (கங) அதபலோகம், (கச) ஸுதர்சலோகம், (கரு) ஸுதர்சிலோகம், (கசு) அகநிஷ்டலோகம், (கஎ) ஆகாசானந்தியாயதனலோகம், (கஅ) விஞ்ஞானானந்தியாயதனலோகம், (ககூ) அகிஞ்சந்யாயதனலோகம், (உ0) நைவ ஸம்ஜ்ஞாயதனலோகமென்பன. இவற்றுள், பிரஹ்மகாயிகலோகமுதலிய பதினறையும் உருபப்பிரஹ்மலோகமென்றும், ஆகாசானந்தியாயதன லோகமுதலிய நான்கையும் அருபப்பிரஹ்மலோகமென்றும் கூறுவர்; "நால்வகை மரபி னருபப்பிரமரு, நானல் வகையி னுருபப் பிரமரும்" (மணி. சு : களசு - எ). மேற்கூறியவற்றுள், தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம லோகங்களென்றும், பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதும் நிஷ்காமலோகங்களென்றும் கூறப்படும். இவை, பௌத்தநூலிற் காணப்பட்டன. செம்மலர் முதியோன் - மஹாப்ரஹ்மா. அந்நாள் - அந்நாளில்.

(பி - ம்.) உச. 'கோணிலைதிரிந்து'. உசு. 'தொன்மூதாட்டியைக்'.

னென்பெயர்ப் படுத்தவிவ் விரும்பெயர் மூதூர்
நின்பெயர்ப் படுத்தே னீவா ழியவென
விருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூ
ரொருநூறு வேள்வி யுரவோன் றனக்குப்
பெருவிழா வறைந்ததும் பெருகிய தலரெனச்
சிதைந்த நெஞ்சிற் சித்திரா பதிதான்
வயந்த மாலையான் மாதவிக் குரைத்தது
மணிமே கலைதான் மாமலர் கொய்ய

---

௩௦. என்பெயர்ப்படுத்த - என்பெயர்ப்படச்செய்த ; என்றதனால், சம்பாபதி யென்னும் பெயர், சம்புத்தீவத்தெய்வத்திற்கு இயல்பாகவே உண்டென்பது பெறப்பட்டது. இதனை, "தகவிலை கொல்லோ சம்பாபதி" (மணி. ௬: ௧௩௮) என்று வருதலாலுணர்க. சிலப்பதிகாரத்திலும் இந்நூலிலும் தென்மதுரையையும் அதன் அதிதேவதையையும் மதுராபதியென்று வழங்கியிருத்தல் காண்க. சோழர்களின் பழைய இராசதானியாதலின், இந்நகரம், மூதூரெனப்பட்டது. இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத்தும் இந் நகரை மூதூரென்று வழங்குவர்;(௨: ௩௪, ௪௦; ௩: ௩௪; ௪: ௨௮; ௧௮: ௬௧; ௨௦ : ௨௮; ௨௧: ௧௧௧); "ஆரங்கண்ணிச் சோழன்மூதூர்" (பதிகம் - ௧௨) எனவும், "வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவன்குலத்தோ, டோங்கிப் பரந்தொழுக லான்" (சிலப். ௧ : ௧௧ - ௨) எனவும் வருதல் காண்க.

௩௨. இருபாற் பெயரிய - சம்பாபதி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும்
இருவகைப் பெயரினையுடைய. உருகெழு மூதூர் - பகைவர்க்கு அச்சத்தைச் செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர் ; மூ. மணி. ௪ : ௩௧.

க - ௩௨. விரிசடையாட்டி தெய்வதம் சம்புவென்பாள், சம்பாபதி
யினள் ; அக்காலத்துக் காவிரிப்பாவை ஒழுகி அச்சம்பாபதியயலில்தோன்ற, ஆங்கிருந்த முதியோள் நீர்ப்பாவையை எதிர்கொண்டு விளக்கே வாவென, அதனைப் பெருந்தவள் கேட்டு வணங்கென, குலக்கொடி தண்டமிழ்ப் பாவை அம்முதியாளைத் தொழுதுநிற்ப, அம்மூதாட்டி, அவளைக் கவானிற் கொண்டிருந்து, அந்நாளில், என்பெயர்ப்படுத்த இம்மூதூரை நின்பெயர்ப் படுத்தேன், நீவாழியவென்றலால் இருபாற்பெயரியமூதூரென்க.

௩௩. நூறுவேள்வியுரவோன் - இந்திரன் ; சதமகன்.

௩௪. அலர்பெருகியதென ; அலர் - பலரறியநிகழ்த்தும் பழிமொழி.

௩௫. சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றாய்; "எற்பயந்த, சித்திராபதிக்குஞ் செப்புநீ" (மணி. ௨: ௭0 - ௭௧) என்று மாதவி கூறுதலாலுணர்க.

௩௬. வயந்தமாலை - மாதவியின்தோழி ; "தன்மக டோழி, வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்" (மணி. ௨: ௭-௮). இவளைக் கூனியென்றும் வழங்குவர். மாதவி - மணிமேகலையின் தாய்; நாடகக்கணிகை.

(பி - ம்.) ௩௧. 'பெயர்படுத்தேன்'

பதிகம். ௫

வணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயிற் சென்றது
மாங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனைப்
பாங்கிற் கண்டவள் பளிக்கறை புக்கதும்
பளிக்கறை புக்க பாவையைக் கண்டவன்
றுளக்குறு நெஞ்சிற் றுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்துதோன் றியதூ
மணிமே கலையைமணி பல்லவத் துய்த்ததூ
முவவன மருங்கினவ் வுரைசா றெய்வதஞ்
சுதமதி தன்னைத் துயிலெடுப் பியதூஉ
மாங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லா
டான்றுயி லுணர்ந்து தனித்துய ருழந்தது
முழந்தோ ளாங்கணே யொளிமணிப் பீடிகைப்
பழம்பிறப் பெல்லாம் பான்மையி னுணர்ந்தது

---

௩௮. பொழில் - உபவனம். அகவயின் - உள்ளிடத்தே.
௩௯. பொழில் - பொழிலில். அரசிளங்குமரன் - உதயகுமரன்.
௪௰. பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை. ௪௧. பாவை - மணிமேகலை.
௪௨. துளக்குறுநெஞ்சு - நிலைகலங்குதலுற்ற நெஞ்சு; "கடிமரந் துளங்கியகாவும்" புறநா. ௨௩.
௪௩. மணிமேகலாதெய்வம் - அரக்கர் வாதைபண்ணுதபடி இந்திரனேவலாலே சில தீவைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலையுடையது; கோவல னுடைய குலதெய்வம்.
௪௪. மணிபல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு; சிறுதீவை அந்தரத்தீவென்று வழங்குவர்.

சரு. உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்டவனம் ; உபவனமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு; இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர். உரைசால் - புகழமைந்த.

சசு. சுதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பார்ப்பனி. துயில் எடுப்பியதூஉம் - துயில் எழுப்பியதும் ; "உரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி" சிலப். ச ; எக.

சஎ. நல்லாள் - மணிமேகலை.

சஅ. தனித்துயருழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும்; "அருந்துய ருழக்குமிந் திருந்திழை யரிவை" புறநா. கசசு.

சகூ. ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தாலாகிய புத்தனுடைய பாதபீடிகையால்.

(பி - ம்.) சக. 'பாவை கண்டவன்' சஉ. 'பெயர்ந்தபின்' சச. 'மணிப் பல்லவம்' சசு. 'துயிலெழுப்பியதூஉம்' சஅ. 'தான்றுயிலெழுந்து' சகூ. 'உழந்தோண்முன்னர்'

முணர்ந்தோன் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி
மனங்கவ லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததூஉந்
தீப திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் களித்ததும்
பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரொ
டியாப்புறு மாதவத் தறவணர்த் தொழுதது
மறவண வடிக ளாபுத் திரன்றிற

நறுமலர்க் கோதைக்கு நன்கன முரைத்தது
மங்கைப் பாத்திர மாபுத் திரன்பாற்
சு௦ சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமு

௫௧. உயர்தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௫௨. கவல் - கவலுதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மந்திரம் - வேற்றுரு அடைவிப்பதும், அந்தரத்தில் திரியச்செய்வதும், பசியை ஒழிப்பதுமாகிய மூன்று மந்திரங்கள். கொடுத்ததும் - உபதேசித்ததும்.

௫௩. தீபதிலகை - மணிபல்லவத்திலுள்ள புத்தனுடைய பாதபீடிகையை இந்திரனேவலாற் காவல்பூண்டு ஒழுகுபவள்; தீவுக்கு அலங்கார மாக உள்ளவளென்பது பொருள். செவ்வனம்-செவ்விதாக; "தீவதிலகை செவ்வன முரைக்கும்" (மணி. கக : ௨௦) எனவும், "சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவாது" (மணி. கக: க௨க) எனவும் இம்மொழி இப்பொருளில் வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௪. மாபெரும்பாத்திரம் - அமுதசுரபி யென்னும் பெயருள்ள பிக்ஷா பாத்திரத்தை. மடக்கொடிக்கு - மணிமேகலைக்கு.

௫௫. தாயரோடு - மாதவி சுதமதியென்னும் இருவரோடு; "ஆங்கத் தாயரோடறவணர்த் தேர்ந்து" (பதிகம், அசு), "பொற்றொடிதாயருமப் பதிப்படர்ந்தனர்" (௨அ : க௫ச), "நகர்கடல் கொள்ளநின் றாயரும் யானும்" (உகூ : ௩௫) என இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென இந்நூலுள்ளே வழங்கிவருதல் காண்க.

௫௬. யாப்பு - கட்டு; அறவணர் - புத்த சங்கத்தினரால் ஒரு முதிய முனிவர்.

௫௭. ஆபுத்திரன் - ஓரந்தணன்; தன்னைப்பெற்றவுடன் தாய் விட, ஏழுநாள் வரையில் ஒரு பசுவாற் பாலூட்டிக்
நீங்கி இவன் இப்பெயர்பெற்றான். திறம் - வரலாறு.

காக்கப்பட்டமையின்,

கூo. சிந்தாதேவி - பைரவ்வதிதேவி ; யாவருக்கும் சிந்தையிற்றோன்றிச் சொற்பொருளுணர்த்துபவளென்பது பொருள் ; இந்நூலுள்ளே, "காமிசைப் பாவாய்" (கச : கஅ) ; "செழுங்கலைப் பாவாய்" (உரு : கநக) ;

(பி - ம்.) ருஉ. 'ஒழியெனா' ருங. 'தீவதிலகை' ருச. 'ஓப்புறும்' ருஎ அறவணரடிகள்' ருஅ. 'நறுமணக்கோதைக்கு' ருகூ. 'ஆக்கப்பத்திரம்' ர

பதிகம். எ

மற்றப் பாத்திர மடக்கொடி யேந்திப்
பிச்சைக் கவ்வூர்ப் பெருந்தெரு வடைந்ததும்
பிச்சை யேற்ற பெய்வளை கடிஞையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணீத்ததுங்
காரிகை நல்லாள் காயசண் டிகைவயிற்
றூனைத் தீக்கெடுத் தம்பல மடைந்தது
மம்பல மடைந்தன ளாயிழை யென்றே
கொங்கலர் நறுந்தார்க் கோமகன் சென்றது
மம்பல மடைந்த வரசிளங் குமரன்முன்
வஞ்ச விஞ்சையன் மகள்வடி வாகி
மறஞ்செய் வேலோன் வான்சிறைக் கோட்ட
மறஞ்செய் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமுங்

"உணர்வித் தோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து, மணிதிக ழவிரொளி மடந்தை" (உரு: கசஅ) என வழங்குதலால், இஃது உணரப்படும்.

சுக. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

சுஉ. பிச்சைக்கு - பிக்ஷைக்கு. அவ்வூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

சுங. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்; "தோமறு கடிஞையும்" சிலப். கo: சுஅ.

சுச. பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை.

பாத்தூண்-பகுத்துண்ணுமுணவு.

சுரு. காயசண்டிகை - ஒரு வித்தியாதரமகள்.

சுசு. ஆனைத்தீ - எதனாலும் தணியாத பெரும்பசியைச் செய்வதொரு வியாதி; இதனைப் பஸ்மகவியாதியென்பர் ஸ்ரீபுராணமுடையார். இதனியல்பை, சீவக. சoo, சoங-ஆம் பாடல்களாலுணர்க. அம்பலம் - உலகவறவி.

சுஅ. கோமகன் - உதயகுமரன்.

எo. விஞ்சையன்மகள்வடிவு - காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரனுடைய மனைவியாகிய காயசண்டிகையினது உருவம்; மகள் - மனைவி; இந் நூலுள்ளே "நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்" (உக: உசு-ஙo) என்புழி மகளென்பது இப்பொருளதாதலுணர்க.

எக. வேலோன் - சோழன்; சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலையை.

(பி - ம்.) சுங. 'பெருந்தகைக்கடிஞை'

எங. 'காஞ்சயன்'

எo. 'மகள் வடிவாயதூஉம்'

ஞாயிழை தன்னை யகலா தணுகலும்
வஞ்ச விஞ்சையன் மன்னவன் சிறுவனை
மைந்துடை வாளிற் றப்பிய வண்ணமு
மையரி யுண்க ணவன்றுயர் பொறாஅ
டெய்வக் கிளவியிற் றெளிந்த வண்ணமு
மறைகழல் வேந்த ஞாயிழை தன்னைச்
சிறைசெய் கென்றதுஞ் சிறைவீடு செய்தது
நறுமலர்க் கோதைக்கு நல்லற முரைத்தாங்
காய்வளை யாபுத் திரனா டடைந்தது
மாங்கவன் றன்னோ டணியிழை போகி
யோங்கிய மணிபல் லவத்திடை யுற்றது
முற்றவ ளாங்கோ ருயர்தவன் வடிவாய்ப்
பொற்கொடி வஞ்சியிற் பொருந்திய வண்ணமு

---

௭௪. அணுகலும் - நெருங்குதலும்.

௭௬. மைந்து - வலி. தப்பிய - வெட்டிய;
"வாளிற்றப்பியவல்வினை யன்றே" மணி. ௨௧: ௬௦.

௭௮. தெய்வக்கிளவி - கந்திற்பாவையாகிய தெய்வத்தின் மொழி.

௭௯. வேந்தன் - மாவண்கிள்ளி. ௮௦. வீடு - விடுதல்.

௮௧. நறுமலர்க் கோதைக்கு-இராசமாதேவிக்கு.

நல்லறம்-பௌத்த தருமம்; இதனை அறநூறமென்றுங் கூறுவர்.

அ௨. ஆபுத்திரனொடு - சாவகனொடு.

அ௩. ஆங்கவன்றன்னோடு - ஆபுத்திரனோடு.

அ௪. புத்தனுடைய பாதபீடிகையினை யுடையதாதலின், 'ஓங்கிய மணி பல்லவம்' என்றார்.

அ௫. உயர்தவர்வடிவாய் - மணிமேகலை உயர்ந்த முனிவன் வடிவங் கொண்டு; "மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த, மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்" (உ௬: ஏ0 - ஏ௧) என்று பின் வருதல் காண்க.

அ௬. வஞ்சி - சேரனுடைய இராசதானி.

(பி - ம்.) எஎ-அ௨. 'நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை, வருவதுரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகன்றுயர் பொறாஅமன்னவன் மாதரைச், சினங் கொண் டாங்கோர் சிறையிடையிட்டதுஞ், சிறைவீடு செய்த விராசமா தேவி, பொறைகொள் டிரப்பச் சீலங் கொடுத்ததுங், தாழ்கழல் வேந்தன் சாவகமன்னனுக், காயிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமும்' அக. 'நறுமலர்க் கோதை நல்லறம்' அ௬. 'பொற்கொடிமூதூர்', 'பொற்றொடிவஞ்சி'

ப தி க ம். ௬

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கேட்டது

மாங்கத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
பூங்கொடி கச்சி மாநகர் புக்கதும்
புக்கவள் கொண்ட பொய்யுருக் களைந்து
மற்றவர் பாதம் வணங்கிய வண்ணமுந்
தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவை நோற்றது
மிளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப
வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன்
மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற

அஎ. நவையறு - குற்றமற்ற. நன்பொருள் - நல்லதத்துவங்களை.

அஅ. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதியர்; "சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது", "மாறுகொண்டோரை யுமதிநாற் கடல்கொளார், சமயக் கணக்கர் தந் திறங் கடந்து" கல். கஎ : கூடு.

அகூ. ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில். கூo. கச்சி - காஞ்சிநகரம்.

கூக. பொய்யுரு - முன்னங்கொண்ட முனிவன்வடிவு.

கூஉ. அவர் - அறவணவடிகள். கூரு. தருமம் - பௌத்ததருமம்.

கரு. இளங்கோவேந்தன் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய கோவடிகள். அருளிக்கேட்ப - அருள்புரிந்துகேட்ப ; இளங் விகுதிபிரித்துக் கூட்டினும் அமையும். கேட்டருளவென

கசு. கூலவாணிகன் சாத்தன் - கூலவாணிகனென சாத்தன் ; கூலம் எண்வகைத்து ; நெல்லு, புல்லு, வாகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியென ; பதினெண் வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார் ; "பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்.

கள. தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாகுபாட்டால். மணி மேகலை துறவு - மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருள்ள இந்நூலை. இந் நூலுக்கு மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருண்மை, நீலகேசியுரை முத லியவற்றிற் காணப்படும் ; ஆயினும் மணிமேகலையென்னும் பெயர் இரு வகைவழக்கிலும் மிகுதியாக வழங்குதல்பற்றி, அப்பெயரே ஈண்டு எடுத் தாளப்பட்டது. இனி, மணிமேகலைதுறவென்பதனை நூற்பெயராகக்கொள் ளாமல் மணிமேகலை யென்பவளுடைய துறவென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்.

(பி - ம்.) அசு. 'தெர்மூது' சுo. 'காஞ்சிமாககர்' கஉ, கள, 'வண்டமிழத்தின் மணிமேகலை திறம்' 'மற்றவன்'

உ

வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்.

பதிகம் முற்றிற்று.

க * அரியேறு ...... ன்றுயர்த்த வாதியான் வண்டின்
புரியேறும் போதி நிழற்கீழ்ப் - பெரியோ
னடித்தா மரைமலரை யன்போடுஞ் சென்று
பிடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து.

உ. பூத்தபுனற் பூம்பொய்கைப் பூம்புகார் மாதவிக்கு
வாய்த்த மணிமே கலைதுறவைச் - சாத்தன்
மணிமே கலை...... ....
....

கூஅ. ஆறைம்பாட்டினுள் - முப்பது பாட்டினுள். அறிய - தமிழகத்தா ரறியும்படி. என்னென்னும் அசைச்சொல்லால் ஆசிரியப்பாமுடிதல் சிறப்புடைத்தென்பர்; "ஞகாரைமுதலா" (தொல். செய். சூ. உசஅ)என்பதற்கு, "ஞணநமனயரலவழள வென்னும் பதினொரு புள்ளியீற்றினுள் ஒன்றனை இறுதியாகச் செய்யுஞ்செய்யுள் பொருட்டொடராகவும் சொற்றொடராகவும் செய்வது இயைபெனப்படும் எ - று; இயைபென்றதனானே பொருளும் இயைந்து சொல்லும் இயைந்துவருமென்பது கருத்து. சீத்தலைச்சாத்தனாராற் செய்யப்பட்ட மணிமேகலையும் கொங்கவேளாற் செய்யப்பட்ட தொடர்நிலைச்செய்யுளும் போல்வன; அவை னகார ஈற்றான் இற்றன" எனப் பேராசிரியரும், "ஞ...ள என்னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனையீறாகக் கொண்டு செய்யுளைப் பொருட்டொடராகச் செய்வது இயைபெனப்படும்

எ - று ; இயைபென்றதனானே பொருளியைதல் பெற்றாம். பரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்த தோல் உயிர்த்தவாயேவரும். னகரவீற்றான் இற்றுப்பொருள் தொடர்ந்தன மணிமேகலையும் உதயணன்கதையும்'' என நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியவை இங்கே அறிதற்பாலன.

௫௨ - ௯௮. மூதூர் விழாவறைந்ததுமுதற் பாவைநோற்றது ஈறாகவுள்ள மணிமேகலைதுறவை இளங்கோவேந்தன் கேட்பக் கூலவாணிகன் சாத்தன் ஆறைம்பாட்டினுள் அறிய வைத்தனனென்க.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இப்பாட்டு நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

(பி - ம்.) பாயிரமுற்றும்.

---

* இந்த இரண்டுசெய்யுட்களும், இந்தவண்ணமாக மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

மணிமேகலை.

முதலாவது

விழாவறைகாதை.

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு.]

உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்ப்
பலர்புகழ் மூதூர்ப் பண்பு மேம்படீஇய
வோங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்

க - ந. உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம். திரியா - வேறுபடாத. ஓங்குயர் விழுச்சீர் - மிகவுமுயர்ந்த சீரியபுகழ். திரியாமூதூர், சீரினையுடைய மூதூரென்க ; "உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ, ரலைவாய்" (முருகு கஉ௪ - ரு.) பலர் புகழ் மூதூர் - பலதேசத்தாரும் கொண்டாடும் பழமையாகிய நகரம்; என்றது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை. பலரும்புகழ்தலை, "பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்" (சிலப். க : கo.), "வாழியரோ.........புகழா லமைந்த புகார்" (சிலப். புகார்க்காண்டத்திறுதிச் செய்யுள்) என்பவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணர்க; பலர் - பல சமயத்தாருமாம். மூதூர்ப் பண்பு மேம்படீஇய - மூதூரினது தன்மைகள் மிகும்பொருட்டு. மலயம் - பொதியின்மலை. அருந்தவன் - அகத்தியன். மேம்படீஇய உரைப்பவென்க.

௪. தூங்கு எயில்...செம்பியன் - தேவர்கட்குப் பகைவராகிய அசுரர்களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதில்களை அழித்த வீரவளையையணிந்த தோளினையுடையசோழன்; இவன் சோழருள் ஒருவன்; இவன் தூங்கெயிலழித்ததனை ; "ஒன்னருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர்" (புறநா. ௩௯), "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன் காணம்மானை, சோழன்புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை" (சிலப். உ௯ : 'வீங்குநீர்' என்னும் செய்யுள்), "வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல் விசும்பிற், றூங்குமெயிலுந் தொலைத்தலால்" (பழ. ௪௯.) என்பவற்றாலுணர்க.

(பி - ம்.) உ. 'மேம்படுதல்', 'மேம்படியர்' ௩. 'தருந்தவனுரைப்ப'

விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுண்
மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த
நாலேழ் நாளினு நன்கினி துறைகென
வமரர் தலைவ னுங்கது நேர்ந்தது
கவராக் கேள்வியோர் கடவா ராகலின்
மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடெனு
மித்திறந் தத்த மியல்பினிற் காட்டுஞ்
சமயக் கணக்கருந் தந்துறை போகிய
வமயக் கணக்கரு மகலா ராகிக்

ரு. விண்ணவர்தலைவன் - இந்திரன்.

ங - ரு. அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் வணங்கியென்க ; உரைப்ப எதிர்ந்தவெனவுமியையும்.

சு. 'மண்ணகத்து' என்பதுமுதல் சோழன்வார்த்தை. வான்பதிதன்னுள் - நன்றாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்.

எ. விழாக்கோள் எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட.

அ. நாலேழ்நாளினும் - இருபத்தெட்டுநாளிலும்; "நாலேழ் நாளினும்" என்பர் மேலும் க; கஎ.

ரு - அ. மூன்னின்று உறைகென ; உறைகென - உறைகவென்று சோறூன் வேண்ட.

கூ. சேர்ந்தது - இந்திரன் உடன்பட்டது ; இது பெயர் ; விழாவை யென்றபடி.

கo. கடவார் - பிழையார்.

கக. மெய்த்திறம் - மெய்ம்மையையுணர்த்துவனவாகிய நூல்வகைகள். வழக்கு - உலகியல். வீடு - முத்தி; "மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (உஎ : கoசு-எ) என்பர் மேலும். இப்படியே "அருமறை விதியு முலகியல் வழங்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து" என்றார் கல்லாடத்தும், சுசு.

கஉ. இத்திறம் - இவ்வகைகளை.

கங. தம்துறைபோகிய - தம்முடைய வழியிற் கைதேர்ந்த.

கச. அமயக் கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச் சொல்வோராகிய சோதிடரும். கணக்கரென்பது கணகரென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. அகலாராகி - இந்நகரை விட்டு நீங்காராகி.

(பி - ம்.) கக. 'விளக்கும்' கச. 'கவையக்கணக்கருங்கல்லெண்பே ரூர்க்'

க.—விழாவறைகாதை. கங

கரு கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்
 பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்களு

மைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
வந்தொருங்கு குழீஇ வான்பதி தன்னுட்
கொடித்தேர்த் தானைக் கொற்றவன் றுயரம்
விடுத்த பூதம் விழாக்கோண் மறப்பின்

கரு. கரந்துரு வெய்திய கடவுளாளரும் - மக்களெங்கள் காணப் பொருவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வயாக்கையைமறைத்து அக்கண்கள்பொறுக்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித்துக்கொண்டதேவரும். இதனை, "அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண்குறூஉம் வானவன் விழவும்" (சிலப். சு: எ௨ - ௩), "அவளுக்குட், பூவுந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று - மேவித்தம்,மூவா விளநலங் காட்டி" (சிலப். கூ: ௩௩ - ௫) என வருவனவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க.

கசு. ஒருங்கீண்டிய - ஒன்றுபடத்திரண்ட. பாடைமாக்கள் - மொழி வேறுபட்டமாக்கள்; இவர்கள், மரக்கலந்தருஞ் செல்வப்பொருட்டால்வந்த பரதேசிகள்; இவரை, "புலம்பெயர்மாக்கள்" (சிலப். ௫: கக), "மொழிபெ யர் தேத்தோர்" (சிலப். கூ : கச௩) எனவுங்கூறுவர்.

கஎ. ஐம்பெருங்குழு - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனுபதியர், தூதுவர், சாரணரென்னுமிவர்கள். எண்பேராயம் - கரணத்தியலவர் முதலியோர்; இதனை, "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனு பதியர், தவ ரூத்தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே", "கர ணத் தியலவர் கருமவிதிகள், கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவ, ரினைய ரெண்பே ராயமென்ப" என்பனவற்றாலுணர்க; இவைதிவாகரம்; "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" சிலப். ௫: கருஎ ; பெருங். க. ௫: சு.

௧௮. ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபடக்கூடி. 'வான்பதிதன்னுள்' என்றது முதலியன, சமயக்கணக்கர்முதலியோர் வார்த்தை.

௧௯. கொற்றவன் - முசுகுந்தன். துயரம் - அவனுடைய கண்ணும்மனமும் இருளும்வண்ணம் அசுரர்விட்ட தாமதாத்திரத்தால் அவனுக்குண்டாகிய துன்பம். துயரம் - துயரத்தை.

௨௰. விடுத்தபூதம் - முசுகுந்தனுக்கு ஒரு மந்திரமுபதேசித்து அவ்விருளைப்போக்கிய, பட்டினப்பாக்கம் மருவூர்ப்பாக்க மிரண்டற்குமிடையேயுள்ள நாளங்காடியிடத்துப் பூதம்; 'வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கென...... பீடிகை'' (சிலப். ௫: ௬௫ - ௭); ''கடுவிசை யவுணர்......யிடனுங் காண்கும்'' (சிலப். ௬. ௭ - ௧௩) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க. விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்.

(பி - ம்) ௧௫. 'கரந்தருவெய்திய' ௧௮. 'குழீஇய' ௧௯. 'துயரற', 'துயரிற' ௨௰. 'மறைப்பின்'

மடித்த செவ்வாய் வல்லெயி றிலங்க
விடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பை செய்திடுந்
தொடுத்த பாசத்துத் தொல்பதி நரகரைப்
புடைத்துணும் பூதமும் பொருந்தா தாயிடு
மாயிரு ஞாலத் தரசுதலை யீண்டு
மாயிரங் கண்ணோன் விழாக்கால் கொள்கென
வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்

கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி
யேற்றுரி போர்த்த விடியுறு முழக்கிற்

உக. வல்லெயிறு - வலியபல்.

உஉ. முழக்கத்து - முழக்கத்தோடு. இடும்பை - துன்பம்.

உ0 - உஉ. மறப்பின், பூதம் இடும்பை செய்திடு மென்க.

உ௩ - ச. தொடுத்த - கட்டிய. நரகர் - தம்மைப் பிறர்நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்து நின்று அத்தவத்திற்கிழுக்கானவற்றின்கண் ஒழுகும் பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவகையோர். புடைத்து - அறைந்து. பூதம் -மேற்கூறிய பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவரைத் தன்பாசங்கட்டிவர அவரை அறைந்துண்ணும் சதுக்கப்பூதம்; இதனை, "மாதுய ரெவ்வமொடு மன்னுயகம் புகாஅள்.........சேயிழை யரற்றலும்" (மணி. உஉ: சகூ - ருக), "தவமறைந் தொழுகுந் தன்மையி லாளர், நவமறைந் தொழுகு மலவைப் பெண்டி, ரறைபோகமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர், பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றாளரென், கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோரெனக், காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பிப், பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்", "பத்தினி யொருத்தி.........உயிர்முன் புடைப்ப" (சிலப். ரு: கஉஅ - ௩ச; கரு: எகூ - அகூ) என்பவற்றாலுணர்க.

உரு. மாயிருஞாலம் - மிகப் பெரிய பூமி. ஈண்டும் - கூடும்.

உகூ. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். கால்கொள்கென - தொடங்குக வென்று சொல்ல; "கால்கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றி" சிலப். ரு: கசச.

உஎ. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில். மணங்கெழுமுரசம் - விழாமுரசு.

உஅ. கச்சை - கீழ்வயிற்றிற் கட்டும் கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடரிடம்.

உஎ - அ. "வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங், கச்சையானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி" சிலப், ரு. கசக - உ.

௨௯ - ௩௧. ஏற்றுரிபோர்த்தமுரசு-வென்ற ஏற்றினது உரியைப்போர்த்தின முரசு; இக்கருத்தினைப்பின் வருவனவற்றாலுணர்க: "ஏறிரண்டுடன் மடுத்து, வென்றதன் பச்சை சீவாதுபோர்த்த,......முரசம்" புறநா. ௨௮௮,

(பி - ம்.) ௨௧. 'வல்லெயிறரும்ப' ௨௭. 'மன்கெழு', 'மணமுழாவாங்கி' ௨௯. 'இடியுருமுழக்கின்'

கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசு கடிப்பிகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்
திருவிழை மூதூர் வாழ்கென் றேத்தி
வானமும் மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக் கோலோ னாகுக
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்

"ஏற்றுரிமுரச நாணவெறிதிரை" (சீவக. ௨௧௪௨), "சாற்றிடக்கொண்ட வேற்றுரி முரசம்" (பெருங். ௧. ௩௮: ௧௦௦) "ஏற்றுரி முரசி னிறைவன் மூதூர்க்கு" (ஷை ௬௩: ௧௧௫). இடியுறு முழக்கின் முரசு - இடியினது முழக்கம்போலுமுழக்கினையுடைய முரசு; உறு, உவமவுருபு; "தோளுநற் றொர்தெய்வந் துணையாய்த்துயர் தீர்த்தவாறும்" (சீவக. ௧௦); கூற்றுக்கண் விளிக்கு முரசு - கூற்றை அழைக்கு முரசு; கண், அசைநிலையுமாம்; "மீன் கணற்றதன் சுனையே" (புறநா. ௧௦௯). குருதிவேட்கைமுரசு - குருதிப்பலி கொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு; "குருதிவேட்கை யுருகெழு முரசம்" (புறநா. ௫௦). கடிப்பு - முரசடிக்குங் குறுந்தடி.

௩௨. வாழ்கென்று - வாழ்கவென்று.

௩௩. 'வானமும்மாரி' முதலியன மூரசறைவோர் கூற்று. வானம் - மேகம். மாரி - மழை.

௩௪. கோணிலை திரியாக் கோலோனுக்க - கோள்கள் நிற்குநிலைகுலையாமைக்குக் காரணமாகிய செங்கோலை யுடையோனுக்க; "கோணிலை திரிந்திடக் கோணிலை திரியும்" என இந்நூலுள்ளும் (எ: அ), "கோணிலை திரிந்து......மரசுகோல் கோடினென்றான்" எனச் சீவகசிந்தாமணியுள்ளும் (உ௫௫) வருதல் காண்க.

௩௫. தீவகச்சாந்தி - தீபசாந்தி; என்றது இந்திரவிழாவை; சம்புத்தீவக் காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இத்தீவிலுள்ளார்க்கு அசுரரால்வரும் தீங்கைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு இந்திரனுக்குச் செய்தமையால், இவ்விழா இப்பெயர் பெற்றது; "நாவ லோங்கிய மாபெருந்தீவினுட், காவற்றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த, தீவகச்சாந்தி" (மணி. உ : க - ௩); இனி, நகரத்திற்குஉளவாகுந் தீங்குகளைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் செய்யப்படும் இவ்விழா, தீவிற்குச் செய்வதனோடொக்கு மென்பதுபற்றித் தீவகச்சாந்தியெனப்பட்டதென்னுமமையும்; இவ்வூரம்பலத்தை "உலகவறவி" என இந்நூலுள்ளும் (எ: க௩; கஎ: எஅ, அசு), இவ்வூர்வாயிலை, "உலகவிடைகழி" எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும் (க0. உஎ) இவ்வூரரசனை "உலகமன்னவன்" என இந்நூலுள்ளும் (௩: சசு) கூறியிருத்தல் காண்க.

(பி - ம்.) ௩க 'கடிப்பிடூஉம்' ௩௩. 'வானமும் மாரியும்' ௩௫. 'தீப சாந்தி', 'தீவகைசாந்தி'

ளாயிரங் கண்ணோன் றன்னொ டாங்குள
நால்வேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற்
பால்வேறு தேவரு மிப்பதிப் படர்ந்து
மன்னன் கரிகால் வளவனீங் கியநா
ளிந்நகர் போல்வதோ ரியல்பின தாகிப்
பொன்னகர் வறிதாப் போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணர்ந்தோர் துணிபொரு ளாதலிற்
றோரண வீதியுந் தோமறு கோட்டியும்
பூரண கும்பமும் பொலம்பா லிகைகளும்
பாவை விளக்கும் பலவுடன் பரப்புமின்
காய்க்குலைக் கமுகும் வாழையும் வஞ்சியும்
பூக்கொடி வல்லியுங் கரும்பு நடுமின்

௩எ. நால்வேறு தேவர் - முப்பத்து மூவர்; அவர் வசுக்களெண்மரும், திவாகரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், மருத்துவரிரு வரும்.

௩அ. பால்வேறு தேவர் - பதினெண் கணங்கள்; பால் - பகுதி. படர்ந்து - நினைந்து.

௩௯. கரிகால் வளவன் - புகாரையாண்ட ஒரு சோழன். நீங்கியநாள் - பகைவரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி அவன் போன நாளில்; "இருநில மருங்கின் .... புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய வந்நாள்" என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க; ரு : ௮௯ - ௯௪.

௪௧. பொன்னகர் - தேவலோகம். வறிதா - வறுமையையுடையதாக. தேவர் பலரும் விழாக்காண இந்நகர்க்கு வந்துவிடுதல்பற்றி, இவ்வாறுகூறப் பட்டது.

௪௦ - ௪௧. ஆகி வறிதாவெஃக.

௪௩. கோட்டம் - சபை ; கோயில்வாயிலென்பர் பதவுரையாசிரியர் ; ௩௦ : ௪௨.

௪௪. பொலம் பாலிகை - பொற்பாலிகை.

௪௫. பாவைவிளக்கு - பிரதிமை விளக்கு ; "பாவை விளக்குப் பசும் பொற்படாகை" (சிலப். ௫ : ௧௫௪.) உடன்பரப்புமின் - ஒருங்குபரப்புமின்.

௪௬. வஞ்சி - மரவிசேடம் ; கொடிவிசேடமுமாம் ; வஞ்சிநகரத்தை, "பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்" எனப் பின்னர்க்கூறுதல் காண்க ; ௨௬ : ௬௨.

௪௮. பூக்கொடிவல்லி யென்றார், துகிற்கொடியை மாற்றுதற்கு ; "கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமும்" மணி. ௧ : ௫௨.

(பி - ம்.) ௩௮. 'இப்பதியடர்ந்து' ௪௨. 'சொன்னிலை' ௪௩. 'தோட்டியும்' ௪௬. 'வாழைக்கதலியும் வஞ்சியும்' ௪௭. 'கரும்பொடு நடுமின்'

பத்தி வேதிகைப் பசும்பொற் றூணத்து
முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்
விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும்
பழமணன் மாற்றுமின் புதுமணற் பரப்புமின்

கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமு
மதலை மாடமும் வாயிலும் சேர்த்துமி
னுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப்
பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வமீறாக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
யாறறி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
றண்மணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமின்

௪௮. பத்தி - வரிசை. வேதிகை - திண்ணை. தூணம் - தூண்.

௪௯. தாமம் - மாலை.

௫௦. மன்றம் - ஊர்க்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி; "மன்றமும் பொதியிலும்" புறநா. ௨௨௯.

௫௨. கதலிகைக்கொடியும் காழூன்று விலோதமும், துகிற்கொடி விசேடங்கள்; காழ் - காம்பு.

௫௩. மதலை - கொடுங்கை; பற்றுக்கோடுமாம்.

௫௪. நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் - இறைவி கண்புதைத்தபொழுது நெற்றியிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன்; என்றது சிவபெருமானை; விழிநாட்டம், வினைத்தொகை. இனி, நுதலில் இமையா நாட்டமென்றுமாம்; "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்" சிலப். ௧௪: ௭.

௫௫. சதுக்கத்துத் தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம்; என்றது, முன்னர்க் கூறிய அறுவகை நரகரைப் புடைத்துண்ணும் பூதத்தை. சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம்.

௫௬. செய்வினை - செய்வினையை.

௫௭. ஆறறிமரபினறிந்தோர் - நிருத்த முதலிய ஆறங்கங்களையுமுணர்ந்த முறைமையையுடைய அந்தணர்; "ஆறறியந்தணர்க்கு" (கலி. கடவுள்.) அறிந்தோர், முன்னிலைப்பெயர்.

௫௮. பொதியில் - அம்பலம். ௫௯. புண்ணியநல்லுரை - தருமபதம்.

(பி - ம்) ௪௯. 'முத்தத்தாம முலையொடு' ௫௧. 'பழமணற் பாற்றுமின்' ௫௨. 'கதலிக்கொடியும்' ௫௫. 'சதுக்கத்தெய்வம்' ௫௮. 'தண்மணப்பந்தர்' ௫௯. 'அறிந்தோர் பொருந்துமின்'

ஒட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாதிகள்
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்றா மாக்க டம்முட னாயினுஞ்
செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுந்
தண்மணற் றுருத்தியுந் தாழ்பூந் துறைகளுந்
தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரு
நாலேழ் நாளினு நன்கறிந் தீரென
வொளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவுங்
களிறுஞ் சூழ்தரக் கண்முர சியம்பிப்
பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி

கூ0. ஓட்டிய - சட தஞுமசய்த.

சுக. பட்டி மண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்; ஒலக்கமண்டபமென்றுங் கூறுவர், "பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை" (திருவா. சதகம், சசு) "பலகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண்டபமு ம" (சிலப்.ரு:க0உ), "பன்னரூக் கலைதெரி பட்டி மண்டபம்" (கம்ப. ககர. சுஉ.) பாக்கு-உரிய இடம்.

சுஉ. பற்றுமாக்கள் - பகைவர்.

சுங. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழும்கோபம்; "செற்ற நீக்கிய மனத்தினர்" (புறநா. கங உ.) கலாம் - போர்; "புலாற்களஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்" புறநா. சுசு.

சுரு. துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை. தாழ்பூந்துறைகள் - பொலிவினையுடைய நீர்த்துறைகள்.

ஆழ்ந்த

சுஅ. ஒளிறுவாள் - விளங்கும்வாள்; "ஒளிறுவாண் மன்னர்" (புறநா. களஎ.) மறவர் - வீரர்.

சுசு. கண்முரசு - முகத்தையுடைய முரசு; "கடிப்பிடு கண்முரசம்" (நாலடி. க00.) முரசின்முகத்தைக் கண்ணென்றல் மரபு.

எ0. பகை - உட்பகை.

எக. மழையும் செல்வமும் சுரக்கவென்று வாழ்த்தி.

எ0 - எக. "பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ்சுரக்கென வாழ்த்தி" சிலப். ரு: எஉ - ஙு.

(பி - ம்.) கூ0. 'ஒட்டிய துறைபொருளுணர்ந்த வாதிகள்' கூஅ. 'வெளிறு வாண்மள்ளரும்' கூகூ. 'இயம்ப' எ0. 'பச்சையு நீங்கி'

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை.

கக

யணிவிழா வறைந்தன னகநகர் மருங்கென்.

க.—விழாவறைகாதை முற்றிற்று.

எஉ. அகநகர் - உள்நகர்; என்றது பட்டினப்பாகத்தை.

க - எஉ. அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் விண்ணவர்தலைவனை நாலேழ்நாளினும் வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனேர்ந்ததைக் கேள்வியோர் கடவாராதலின், சமயக்கணக்கர் முதலியோர் குழீஇ, 'மறப்பின் இடும்பைசெய்திடும் பொருந்தாதாயிடும் காலங்காள்க' என முதுக்குடிப் பிறந்தோன் முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி ஏத்திச் சுரக்கெனவாழ்த்திப் பொழிக ஆகுக நன்கறிந்தீர் துணிபொருளாதலின் நாலேழ்நாளினும் பரப்புமின் நடுமின் நாற்றுமின் மாற்றுமின் பரப்புமின் சேர்த்துமின் செய்யுமின் பொருந்துமின் ஏறுமின் அகலுமின் என அகநகர்மருங்கு விழாவை அறைந்தனனென்க.

(பி - ம்.) எஉ. 'அகனமர் மருங்கென'.

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்த காதை.

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு.]

நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட்
காவற் றெய்வதந் தேவர் கோற் கெடுத்த
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாண்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திரா பதிதான் செல்லலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங்கட் டன்மக டோழி

க. நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு - சம்புத்தீவு; இது, மகாத்வீபம் நான்
கனுள் ஒன்றாதலின், மாபெருந்தீவெனப்பட்டது; இக்கருத்து, "நால்வகை யரபின் மாபெருந்தீவும்" (மணி. ௬: ௧௬௫) என்பதனால் விளங்கும்.

௩. நாள்-நாளில்; "தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்" மணி. க: ௩௫.

(பி - ம்.) ௩. 'தீபசாந்தி செய்தரு மந்நாள்' ௪. 'மாதவிபாரா'

வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்ப்
பயங்கெழு மாநக ரலரெடுத் துரையென
வயந்த மாலையு மாதவி துறவிக்
கயர்ந்துமெய் வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருந்த
வணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ
யாடிய சாய லாயிழை மடந்தை
வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
பொன்னே ரனையாய் புகுந்தது கேளா
யுன்னோ டிவ்வூ ருற்றதொன் றுண்டுகொல்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக்
கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும்

---

௮. கூஉய் - அழைத்து.

௯. பயம் - பிரயோசனம். அலர் - பலரறிய நிகழ்த்தும் பழிமொழி. உரையென - அலரை மாதவிக்குச்சொல்லென்று சித்திராபதிசொல்ல.

௧௦. துறவிக்கு - துறவுக்கு.

௧௧. அயர்ந்து - மனந்தளர்ந்து. அழிவினள் - வருத்தமுடையாள்.

௧௩. மலர்மண்டபம் - பூத்தொடுக்கு மண்டபம். அகவயிற்செலீஇ- உள்ளிடத்தேசென்று.

௧௪. சாயல் - மென்மை. மடந்தை - மாதவியினது.

கரு. வாடியமேனி - தவத்தால்வாடிய மேனியை.

கசு. பொன் - திருமகள்; 'பொன்னேரனையாய்' என்பது முதலியன வயந்தமாலைகூற்று. புகுந்தது - சம்பவித்ததை.

கஎ. உற்றதொன்றுண்டுகொல் - உற்றதாகிய பகைமை ஒன்றுண்டோ.

கஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்காடுங்கூத்து; பொதுவியல் - எல்லார்க்கும் ஒப்ப ஆடுங்கூத்து; திறம் - வகை; "வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்து, மாத்திரை யறிந்து மயங்கா மரபி, னாடலும்" சிலப். கச : கசஅ-ருO.

ககூ. பாட்டு - இசை. தூக்கு - தாளங்களின் வழியே வரும் செந்தூக்குமுதலிய ஏழுதூக்குகள்; "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிவு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாலே, யெழுசீர் நெடுந்தூக் கென்மனார் புலவர்" என்பதனாலுணர்க. துணிவு-தாளங்கள்; துணிந்து நிகழ்த்தப்படுதலின், இப்பெயர் பெற்றதுபோலும்.

(பி - ம்.) அ. 'வசந்த' க. 'அகன்கெழுமன்னகரலர்படுத்துரையென' கO. 'துறவியிற்கு' கஎ. 'நின்னேடிவ்வூர் நின்றதொன் றுண்டுகொல்'

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை.

உக

உO பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலுந்
தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலுங்
கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியுஞ்

சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்
பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுங்
காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலுங்
கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும்
வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுங்
கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்புங்
காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவு

உ0. யாழக்கரணம் - யாழுக்குரியசெய்கை. பாடைப் பாடல - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்.

உக. கருவி - வாச்சியம். குழல் - வங்கியம்.

உஉ. கந்துகம் - பந்து. மடைநூல் - பாகசாத்திரம்.

உங. சுந்தரச்சுண்ணம் - சிறந்தமைதயுடைய வாசனைப்பொடி; "சுந்தரச்சுண்ணத்து" சிலப். ரு: கருரு.

உச. பாயற்பள்ளி - பாயலிடம். பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுகும் ஒழுக்கம்.

உரு. காயக்கரணம் - காயத்தாற்செய்யப்படும் அறுபத்து நான்கு வகைச்செய்கை. கண்ணியதுணர்த்தல் - பிறர் கருதியதை அறிந்து கொள்ளுதல்.

உசு. கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை. கரந்துறை கணக்கு - மறைந்துறையும்வகை; "அடிசில் வினையும் யாழின் றுறையுங், கடிமலர்ச் சிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைப்பும் வாக்கின் விகற்பமுங், கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னெமக்கென" பெருங். க. ஙச: கசுசு - கூ.

உஎ. வட்டிகை - எழுதுகோல்; "வட்டிகைச் செய்தியி னரைந்த பாவை" என்பர் பின்னும்; ச : ருசு.

௨௮. கோலம் - அவ்வக்காலங்கட் கேற்பக்கொள்ளும் ஒப்பனை; "இரவிற்கோர், கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள" (சிலப். ௯ : ௩ - ௪.) கோப்பு - கோத்தல்.

௨௯. காலக்கணிதம்-சோதிடம்; "ஆயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்" (சிலப். ௫: ௪௪) கலைகள் - பரத்தையர்க்குரியவென்று நூலகளிற் கூறப் பட்ட யாழ்வாசினைமுதலிய அறுபத்து நான்கினுள் இப்பாட்டில மு ்னும்

(பி - ம்.) ௨௦. 'பண்ணியாழ்க்கானமும்', 'பண்ணியாழ்த்தானமும்' ௨௧. 'தாழ்ந்தீக்குழலும்' ௨௫. 'கண்ணியதுரைத்தலும்' ௨௮. 'கோவையுங் கோப்பும்'

நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த
வோவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையுங்
கற்றுத் துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
யலகின் மூதூ ரான்றவ ரல்லது
பலர்தொகு புரைக்கும் பண்பில் வாய்மொழி
நயம்பாடில்லை நாணுடைத் தென்ற
வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைக்குங்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை யிழந்து

பின்னும் கூறு தொழிற்த கலைகள்; பரத்தையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்து

நாளென்பதைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க ; "யாழ்முத லாக வறுபத் தொருநான், கேரிள மகளிர்க் கியற்கையென் றெண்ணிக், கலையுற வகுத்த காமக் கேள்வி" (பெருங். க. ௩ரு: அச - ·); "கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றும்" (சீவக. உகoஎ); "பண்ணுங் கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ, லெண் ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்" (சிலப். கச : கசசு - எ); "எண்ணெண் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற...மடநதையா" சிலப். உஉ: கரு அ - கூ.

௩o. நாற்கலம்வகுத்த - நன்றாகவகுக்கப்பட்ட; "நாணமு முடையு நாற்கள நீத்து" (௩ : அஅ) எனவும், "நாவிடை நன்னூ லார்கள நவிற்றி"

(கரு: உச) எனவும், "நாத்தொலை வின்றி நாற்கள மறிந்த பின்" (கரு: உசு) எனவும் நாற்களமென்பது இப்பொருள்பட்டு இந்நூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க.

௩க. ஓவியச்செந்நூல் - ஓவியநூல். இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றுண்

டென்பது, 'ஓவியநூலுள் நிற்றல இருத்தல் கிடத்தல இயங்குதலென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள பலவுள' (சிலப். அ: உ௩ - ப; அடியார்) என்பதனு லறியலாகும்.

௩உ. துறைபோகிய - கற்றவகைகளிற் கைதேர்ந்த.

௩௩ - ரு. நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்று பலர் கூடி உரைக்கும் வாய்மொழியென்க.

௩சு. நயம்பாடில்லை - அழகுண்டாதலில்லை.

௩அ. காதலன் - கோவலன். கடுந்துயர் - மிக்கதுயர் ; என்றது கொலையுண்டதை; "கணவற் குற்ற கடுந்துயர்" (உ : ருo), "காதலனுற்ற கடுந் துயர்" (உ: கூ௩) எனப் பின்னும் ; "கண்டா ளவன்றன்னைக் காணுக் கடுந்துயரம்" சிலப். கக : ௩அ.

௪௦. பொருளுரை - புகழுரை.

(பி - ம்.) ௩௬. 'நலம்பாடில்லை' ௩௯. 'போதல் செல்லாவுயிரோகன்றே'

௨.—ஊரலருரைத்தகாதை.

௨௩

நற்றொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தேன்
காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி
யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி
னன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர்

௪௧. நங்காயென்றது, வயந்தமாலையை.

௩௮ - ௪௧. கேட்டு நின்று இறந்து துறந்தேனென்க.

௪௨. கனையெரி - மிக்கநெருப்பு; "கனையெரி யுரறிய மருங்கும்" (புறநா. ௨௩.) பொத்தி - மூட்டி; "கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து" புறநா. ௨௪௭.

௪௩. ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து-உலையிலூதும் துருத்தியைப் போலவே அழலெழவுயிர்த்து; "காதலர்ப் பிரிந்த [illegible] ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ஒடுங்கி" (சிலப். ௪: ௫௮ - ௯); "காதலற் கெடுத்த நோயொடு ளெங்கனன், றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனள்" மணி. ௨௨: ௧௫௧-௨.

சச. இன்னுயிரீவர் - இனிய உயிரைக் கொடுப்பார்; என்றது, காதல ரிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்பென்றபடி; பாண்டியன்நெடுஞ் செழியனிறப்ப அவன்மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்டும் உடனே இறந்த சரித்திரம் இங்கே அறியத்தக்கது; அதுவருமாறு: "அரிமா னேந்திய வமளி மிசை யிருந்த, திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான், றயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொறாஅன், மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளாள், கலக்கங் கொள்ளாள் கடுந்துயர்பெறாஅ ண், மன்னவன் செல்வுழிச் செல்க யானெனத், தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற், பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள்" (சிலப். உரு: எஅ - அக.) இவ்வ ரதிரத்தலை மூதா னந்தமென்பர்; "கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய, விடைநாழிச் சென்றோர் வியந்துரைத் தன்று", "ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கல தார்க், கிருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போ ரில், விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி னட்கு, முடனே யுலந்த துயிர்" பு - வே. பொதுவியற்படலம், கூ.

சஉ - ரு. கனியெரி - செறிந்த நெருப்பு; "நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரல்" (புறநா. கருo.) காதலரிறப்பிற் பொய்கையிற்புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற் புகுவர் பத்தினிப்பெண்டிர்; "பெருந்தோட்கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற, வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை, நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே" (புறநா. உசக.) கணவனை யிழந்த பத்தினிப்பெண்டிர்க் குப் பொய்கையுந் தீயும் ஒருதன்மையின வென்றபடி.

சச - ரு. பின்வரும்வாக்கியத்தில் இவ்வடிகளின் கருத்து அமைந் திருத்தல் காண்க; "காதலர் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப், போதல் செய்யா

வுயிரொடு புலந்து, நளியிரும் பொய்கை யாடுநர் போல, முளியெரி புகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டிர்" மணி. கஅ:கக - ரு.

(பி - ம்.) சரு. 'பொய்கையினனியெரி'

நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ
டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத்
தத்திறத் தாளு மல்லளெம் மாயிழை
கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள்
மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
காவலன் பேரூர் கனையெரி யூட்டிய
மாபெரும் பத்தினி மகண்மணி மேகலை
யருந்தவப் படுத்த லல்ல தியாவதுந்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅ

௪௭. நோற்றுடம்படுவர் - கைம்மை நோன்பை நோற்று உடம்பை வருத்துவார். கைம்மைநோன்பு இன்னதென்பதைப் பின்வரும் மேற்கோள்களாலுணர்க; "வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சியாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு, முயவற் பெண்டிர்"
(புறநா. உ௪௬), "இன்புறு தங்கணவ ரிடரெரி யகமூழ்கத்,
நோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல்" சிலப். ௧௮: ௩௪.
துன்புறுவன

௪௮ பரப்புநீர் - கடல்.

சகூ. ஆயிழை - கண்ணகி.

ருக. சிறுபுறம் - பிடர்; "செயத்தகு கோவையிற்சிறுபுற மறைத்து" (சிலப். கூ : கO௨.) புதைப்ப - மறைப்ப; கூந்தல் அவிழ்ந்துகிடப்ப வென்றபடி.

ரு௨ - ௩. மூலைதிருகி - இடமுலையை வலக்கையாற்றிருகி; "இட முலை கையாற் றிருகி" (சிலப். உக : சா.) அழற்பொத்தி - அழலைமூட்டி.

ருச. காவலன்பேரூர் - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை.

ருரு. மாபெரும்பத்தினி - கண்ணகி.

ருசா. அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செய்தற்கரிய தவவழியிற் சேர்த்தலையன்றி. யாவதும் - சிறிதும்.

ருஎ. திருந்தாச்செய்கைத் தீத்தொழில் - பரத்தைமைத்தொழில்; "கள்

ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை, தலைமையாக் கொண்டநின் றன்மையில் வாழ்க்கை" என்று சித்திராபதியைநோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையை இழித்துச் சொல்லியதாகப் பின்னுங் கூறுவர்; உச; எஎ - கூ.

ருரு - எ. மணிமேகலை தவவழியிற் சேர்க்கப்படுவாளன்றிப் பரத்தை

(பி - ம்.) சஎ.'கோற்றுடன் படுவர்' ரு௨. 'கண்ணிராட்டிய' ருசா 'அருந்தவம்படுத்தலல்லது'

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை.

உரு

எங்கன மன்றியு மாயிழை கேளா

யீங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
தற்றோ ருறுவ தறிகென் றருளி

மைத் தொழிலிற் சேர்க்கப்படுவாளல்லள்; "மணிமே கலையை வான்றுய ருறுக்குங், கணிகையர் கோலங் காணு தொழிக" சிலப். உஎ; கoரு - சு.

ருக. மாதவர் - பௌத்த சங்கத்தார்.

சுo. மறவணநீத்த - பாவத்தன்மைகளைத் துறந்த; பாவங்கள் பத்து வகைப்படும்; காயத்திற்றோன்றுவன மூன்றும், சொல்லிற்றோன்றுவன நான்கும், உள்ளத்திற்றோன்றுவன மூன்றுமென; யாதெனவினவின்,.........கொலையே களவே

இதனை, "தீவினை யென்பது
காமத் தீவிழைவு, வுலையர் வுடம்

பிற் றோன்றுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும், வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சி.

யென், றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப், பத்து வகையால்" (மணி. உச; கஉச - ருக; மேற். ௩.o: சுஏ - எஉ) என்பதனாலுணர்க.

௩௩. கூற - அறவணவடிகட்குக்கூற.

இனி, துக்கம், துக்கநிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரணமார்க்கமென்னும் வாய்மைகள் நான்கும் முறையே கூறப்படும்.

௩௪. பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம் - துக்கம்.

௩௫. பிறவா ருறுவது பெரும்பேரின்பம் - துக்க நிவாரணம்.

௩௬. பற்றின் வருவது முன்னது - துக்கோற்பத்தி; "பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே" மணி. ௩௦: ௰௨.

௩௬ - எ. பின்னது அற்றோ ருறுவது - துக்கநிவாரணமார்க்கம்.

௩௭. அறிகென்றருளி - துக்கமுதலிய வாய்மை நான்கினையும் அறிந்து கொள்வாயென்று உபதேசித்து; "துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண, மின்பம் வீடே பற்றிலி காரண, மொன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவது" (மணி.௩௦ : ௧அ௬ - அ). வாய்மை, சத்தியமென்று வழங்கப்படும்.

(பி - ம்.) ௫௧. 'உறைவிடம்புகுந்து' ௬௧. 'அறவணரடிகளடியிணை'

ஐயவகைச் சீலத் தமைதியுங் காட்டி
யுய்வகை யிவைகொளென் றரவோ னருளினன்
மைத்தடங் கண்ணார் தமக்குமெற் பயந்த
சித்திரா பதிக்குஞ் செப்பு நீயென
வாங்கவ ளுரைகேட் டரும்பெறன் மாமணி

யோக்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர் போன்று
மைய னெஞ்சமொடு வயந்த மாலையும்
எரு கையற்றுப் பெயர்ந்தனள் காரிகை திறத்தென்.

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை முற்றிற்று.

சுஅ. ஐவகைச்சீலம் - காமம், கொலை, கள், பொய், களவு என்னும் இவ்வைந்தையும் முற்றத்துறத்தல்; "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங்
கொலையு முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை" எம்பர் பின்னும்; (உச: எஎ - அ). "சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு" (உக: ருஎ), "சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று" (உச : கருஅ), "தானந் தாங்கிச் சீலந் தலை நின்று" (ருO: க)என இந்நூலுள்ளே சீலமென்பது பயின்றுவருதல் காண்க.

சுகூ. உய்வகை இவைகொளென்று - பிறப்பிறப்பினின்றும் தப்பும் வகை நால்வகைவாய்மையும் ஐவகைச் சீலமுமாகும்; இவற்றைக் கொள்வா யாகவென்று. உரவோன் - அறவண வடிகள்.

சுச - கூ. வாய்மையும் சீலமும் இன்றியமையாதனவென்பதை, "வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட, பாவமையின்" (மணி. உகூ:உO- உக) என்பதனுலுணர்க.

எO. மைத்தடங்கணணா - ஆயததாா.

எஉ - ரு. பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைப் பெரியகடலில் வீழ்த்திய வர்களை யொத்து; "அதுகேட்ட வரசனு நகரமு, மோங்கிய நன்மணி யுறுகடல் வீழ்த்தோர்,தம்மிற் றுன்பந் தாமனி யெய்த" சிலப். ருO:உகூ-ருO.

எரு. கையற்று-செயலற்று.
காரிகைதிறத்து-மாதவியிடத்தினின்றும்.

௧ - ௭௫. நன்னாளில் மாதவிவாராத்துன்பம் மேல்வரச் சித்திராபதி இரங்கி வயந்தமாலையைக்கூவி அலரை மாதவிக்கு உரையென்றுசொல்ல,வயந்த மாலை, மாதவியிருந்த மண்டபத்துச்சென்று கண்டு, வருந்தி, அனையாய், கேளாய், உண்டுகொல்! பண்பில்வாய்மொழி நாணுடைத்தென்ற வயந்த மாலைக்கு உரைக்கும் மாதவி, கேட்டு நின்று இழந்துநாணுத்துறந்தேன்; மணிமேகலை தீத்தொழிற் படாஅள்; இன்னுங்கேள்; புகுந்து வீழ்ந்து மயங்கித் துயரைக்கூற, உரவோன் அறிகென்றருளிக் காட்டி இவற்றைக் கொள்ளென்றருளினன்; இதனைக் கண்ணார்தமக்கும் சித்திராபதிக்கும் நீ செப்பென்றுசொல்ல, வயந்தமாலையும்கேட்டு மணியைக் கடலில்வீழ்த்தோர் போன்று கையற்றுப் பெயர்ந்தனளென முடிக்க.

(பி - ம்.) ௬௮. 'சீலத்தமைவுங்' ௭௨. 'ஆங்கவருரை'

மூன்றாவது

மலர்வனம்புக்க காதை.

[மூன்றாவது மலர்வனம்புக்கபாட்டு.]

வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைத்த
வுயங்குநோய் வருத்தத் துரைமுன் றோன்றி
மாமலர் நாற்றம் போன்மணி மேகலைக்
கேது நிகழ்ச்சி யெதிர்ந்துள தாதலிற்
றந்தையுந் தாயுந் தானனி யுழந்த
வெந்துய ரிடும்பை செவியகம் வெதுப்பக்

காத னெஞ்சங் கலங்கிக் காரிகை
மாதர் செங்கண் வரிவனப் பழித்துப்

க - உ. உரைத்த உரைமுன் தோன்றி - சொல்லிய சொல்லினிடமாக உதித்து.

ச. கன்மங்களாகிய காரணங்கள் தத்தம்பயனைக் கொடுத்தற்குத் தோற்றுதலை, 'ஏது நிகழ்ச்சி' என்பது பௌத்தநூல் வழக்கு; இதனை ஹேதுப் ரபவ தர்மமென்பர்; "ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றாதலின்" (கூ: ருக), "ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (கஉ:க0ரு), "ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (உக: கசு0) என இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின்பும் வருதல் காண்க. இஃது 'ஏது' எனவும் வழங்கும்: எதிர்ந்துளதாதலின் - தோற்றியதாதலால்; "சுணங்கெதி ரிளமுலை" மதுரை. சகசு.

உ - ச. மணிமேகலைக்கு ஏதுநிகழ்ச்சி மலர்நாற்றம்போல் தோன்றி எதிர்ந்துளதாதலினென்ன இயைக்க.

ரு. தந்தையும் தாயும் -கோவலனும் கண்ணகியும். உழந்த - வருந்திய.

சு. வெதுப்ப - சுட. எ. காரிகை - மணிமேகலை.

அ. மாதர்- காதல்; உரிச்சொல்; "மாதர்காதல்" (தொல். உரி.சூ. ௩0.) வரிவனப் பழித்து - மையெழுதிய அழகைச்சிதைத்து; "வரிவனப்புற்ற" புறநா. ௩௩.

(பி - ம்.) ச. 'ஏதுநிகழ்ச்சிசெய்திரந்துளது' ரு. 'தாயருந்தாந்துயரு ழந்த', 'தாழ்துசருழந்த' அ. 'வனப்பழிந்து'

புலம்புநீ ருருட்டிப் பொதியவிழ் நறுமல
ரிலங்கிதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட
மாதவி மணிமே கலைமுக நோக்கித்
தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போலக்
காமர் செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்
தூநீர் மாலை தூத்தகை யிழந்தது
நிகர்மலர் நீயே கொணர்வா யென்றலு
மதுமலர்க் குழலியொடு மாமலர் தொடுக்குஞ்
சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறுங்
குரவர்க் குற்ற கொடுந்துயர் கேட்டுத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை யெய்து
மணிமே கலைதன் மதிமுகந் தன்னு
ளணிதிகழ் நீலத் தாய்மல ரோட்டிய
கடைமணி யுகுநீர் கண்டன ளாயிற்
படையிட்டு நடுங்குங் காமன் பாவையை

---

௬. புலம்புநீருருட்டி - வருத்தத்தாலுண்டாகியகண்ணீரை உதிர்த்து.

௭ - ௧0. காரிகை அழித்து மாலையை நீராட்ட.

௧௨. தாமரை, எழுவாய். மதி - மதியை. தாமரைமலர் மாதவி கைக்கும், மதி மணிமேகலைமுகத்திற்கும் உவமை.

௧௩. காமர் - விருப்பம்.

கச. தூய நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் கலந்து தூய தன்மையையிழந்தது.

கரு. நிகர்மலர் - ஒளியையுடைய மலர்; "நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப" (அகநா. கக), "அரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்" சிலப். கூ: க - உ.

கசு. மதுமலர்க்குழலி - மணிமேகலை.

கஅ. குரவர்க்கு - தாய் தந்தையர்க்கு.

உஉ. கடைமணி யுகுநீர் - கண்மணிக் கடையினின்றும் உகுகின்ற நீர்; "ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுட" சிலப். உ0: ருச.

உந. படையை எதிர்த்துவிட்டுக் காமன் நடுங்குவான்.

(பி - ம்.) கூ. 'புலம்புநீருட்டி' க0. 'இலங்குதன்மாலையை நீராட்ட', 'இந்நீராட்ட'

ந.— மலர்வனம்புக்ககாதை.

உகூ

யாடவர் கண்டா லகறலு முண்டோ
உரு பேடிய ரன்றோ பெற்றியி னின்றிடி
ஞங்கன மன்றியு மணியிழை கேளா
யீங்கிந் நகரத் தியான்வருங் காரணம்
பாரா வாரம் பல்வளம் பழுநிய
காராளர் சண்பையிற் கௌசிக னென்போ

னிருபிறப் பாள னொருமக ளுள்ளே
னொருதனி யஞ்சே னோரா நெஞ்சமொ
டாரா மத்திடை யலர்கொய் வேன்றனை
மாருத வேகனென் பானோர் விஞ்சையன்
றிருவிழை மூதூர் தேவர்கோற் கெடுத்த
பெருவிழாக் காணும் பெற்றியின் வருவோன்
றாரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன்

---

௨௪. உண்டோ, ஓ எதிர்மறை.

௨௫. பெற்றியின் - தம் இயற்கைத்தன்மை திரியாமல்; நின்றிடின் - இவளைவிரும்பாது நிற்பாராயின்.

௨௬ - ௭. யான்வருங் காரணத்தைக் கேளாய்.

௨௮ - ௯. பாராவாரம் - கடல். பழுநிய - முதிர்ந்த; "பெருவளம் பழுநி" (புறநா. ௧௧௩) காராளர்-பூவைசியர். சண்பை - ஒரு நகரம்; சீகாழியுமாம்; அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சம்பையென்னு நகரமுமாம்; இவ்வுரைக்குக் காராளரென்பதனைக் கராளரென்பதன் விகாரமாகக் கொள்க; கராளர் - ஒரு சாதியார்.

௨௯. மு: மணி. ௭: ௧௦௨.

௩௧. ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி; மிக்கதனிமை.

௩௨. ஆராமம் - உபவனம்.

௩௩. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்.

௩௪. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௩௬ - ௭. தாரன் - பூமாலையையுடையவன்; மாலையன் - மணிமாலை

யையுடையவன்; 'தார மாலையன்' எனப் பாடமோதி, மந்தாரமாலையையுடையவனெனினுமமையும். தமனியப் பூணியன் - பொற் பூணினையுடையவன்; பாரோர் காணா - மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்படாத; பலர் தொழுபடிமையன் - தேவர் பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன்; படிமை - தெய்வ வடிவு; "தாரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன், பாரோர் காணாப் பலர் தொழு படிமையன்" சிலப். ௧௫: ௧௫௭ - ௮.

(பி - ம்.) ௨௮. 'பாராவாரப்பல்வளம்' ௨௯. 'காரணசணபை' ௩௨. 'அலர்கொய்வேனை'

பாரோர் காணாப் பலர்தொழு படிமைய
னெடுத்தன னெற்கொண் டெழுந்தனன் விசும்பிற்
படுத்தன னாங்கவன் பான்மையே னாயினே
னாங்கவ னீங்கெனை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன் றன்பதி நெட்டிடை யாயினு
மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமே கலைதான்
றனித்தலர் கொய்யுந் தகைமைய ளல்லள்
பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி
னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்

௩௩ - ௭. வருவோனும் படிமையனுமாகிய விஞ்சையன்.

௩௮. எடுத்தனன் - எடுத்து. விசும்பிலெழுந்தனனெனக் கொள்க.

௩௯. படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான். அவன் பான்மையனு மினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனுமினேன்; "பனி யிரு விசும்பிற் றேவர் பான்மையிற் றென்று சொன்னாள்" சீவக. ௫௫௩.

௪௦ - ௪௧. ஆங்கவன் - மாருதவேகன். ஈங்கு-இந்நகரத்திடத்து. கண் மாறி எனை அகன்று நீங்கினன்-விழித்தகண் இமைக்கும் அளவிலே மறைந்து என்னைவிட்டு நீங்கினான்; கண்மாறல் - விழித்த கண் இமைக்குமளவிலே மறைதல்; "கண்மா றாடவ ரொடுக்க மொழிய" (மதுரை. ௫௭௨.) தன்பதி நெட்டிடையாயினும் நீங்கினனெனக் கூட்டுக. சுதமதியை மாருதவேகன் இந்நகரத்திலவிட்டு நீங்கினனென்பதை, "அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்து ளோர், விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்மறு, கலவென் பேஎர்ப் பல்லோ ருரையினை" (மணி. ௫: ௨௩ - ௫) என்று உதயகுமரன் கூறியவாற்றானு முணர்க.

௪௨. மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு போலும் மணிமேகலை; எழுவாய்.

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடங்கூறுகின்றாள்.

௪௪ - ௫. பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந்திகையின் மதிலின் புறத்தே சென்று; மாப்பகதர் - சோலையுமாம். இலவந்திகை - யந்திர வாவி; "நிறைக்குறி னிறைத்துப் போகுறிற் போக்கும், பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை" (பெருங். ௧. ௪௦: ௩௧௧ - ௨); 'இலவந்திகை - நீராவியைச் சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை; அஃது அரசனும் உரிமையுமாடும் காவற்சோலை' (சிலப். ௧௦: ௩௦ - ௩௧) என்பர் அடியார்க்கு

நல்லார்.

௪௬. உலகமன்னவன் - சோழ . உழையோர் - பக்கத்திலுள்ளோர்.

(பி - ம்.) ௩௯. 'பான்மையளாளேனப்' ௪௦. 'ஆங்கவளென்னை' ௪௩. 'கொய்யுந்தன்மையளல்லள்' ௪௪. 'நன்மலர்ப்பந்தர்'

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை.

௩.௧

விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொ ணன்னாண்
மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது
பாடுவண் டிமிரா பன்மரம் யாவையும்
வாடா மாமலர் மாலைக ளேக்கலிற்
கைபெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்
றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த
சம்பாதி யிருந்த சம்பாதி வனமுந்
தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றாதை
கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமு
மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங் குடைய

---

௪௭. நன்னாள் - நன்னாளில்.

௪௮. வானவரல்லது - தேவர் விரும்புதலையன்றி. அல்லது மண்ண வர் விழையாரென இயைக்க.

சக. தேவர்கள் விரும்பினமையால் மரங்களில் வண்டுகள் இமிராவாயின; "சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட், பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்" முருகு. சங - ச.

சக-ருo. மரம் யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின்; தூக்குதல் - தொங்

கவிடல், வாடாத மலர்மாலைகள், தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்டன; "வாடா மாலை வார்தளிர்ப் பிண்டி வாம" சீவக. கOகஅ.

ருக. கைபெய்பாசர் - கையிலிட்டுக் கொண்ட பாசம். மரங்கள் வாடாமாலைகளைத் தூக்குதலால் பூதங்காத்தல் உணரப்பட்டது.

ருஉ. உய்யானம் - உத்தியானம்; அரசர் விளையாடுங் காவற்சோலை; "உய்யா னத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியும்" சிலப். கச: கஉஎ.

ருங. வெங்கதிர் - சூரியன்.

ருச. சம்பாதி - சடாயுவினுடன் பிறந்தவன்.

புள்ளிருக்குவேளூர்

சம்பாதிபுரமென்று வழங்கப்படுதலாலும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் சமீபமாக இருத்தலாலும், அது முற்காலத்துச் சம்பாதிவனமாக விருத்தல் கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது.

ருரு - சு. தாதையாகிய கவேரன்; "கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங் கிய, தவாக்களி மூதூர்" என்பர் பின்னும்; கூ: ருஉ - ங.

ருஎ. முதுமைய - முதுமையையுடைய. தாக்கணங்கு -

தீண்டிவருத்

துந் தெய்வம்; "தாக்கணங்கு, தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து" (குறள். கOஅஉ), "வெம்முது பேய்க்கென் றுயிர்கொடுத்தேன்" என்று பின்னும் வருதல் காண்க; சு: கஙO.

ருச - எ. சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாக்கணங்குடையன.

(பி - ம்.) ருசு. 'சம்பாவனமும்'

யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தா
ரருளு மன்பு மாருயி ரோம்பு
மொருபெரும் பூட்கையு மொழியா நோன்பிற்
பகவன தாணையிற் பன்மரம் பூக்கு
மூவவன மென்பதொன் றுண்டத னுள்ளது
விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திடூஉம்
பளிக்கறை மண்டப முண்டத னுள்ளது
தூநிற மாமணிச் சுடரொளி விரிந்த
தாமரைப் பீடிகை தானுண் டாங்கிடி
னரும்பவிழ் செய்யு மலர்ந்தன வாடா

ருஅ. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக; யாப்பு - உறுதி; "யாப் பறை மாக்க ளியல்பிற் கொள்ளார்" சிலப். கசு: ரு0.

ருகூ. அருள் - அன்புகாரணத்தால் தோன்றும்அளி; அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்தின்கண் நிகழும் நேயம்.

கூ0. பூட்கை - மேற்கோள்; "அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை" (புறநா. கூ.)

கூக. பகவனது ஆணையின் - புத்தனது கட்டளையினாலே.

கூஉ. உள்ளது - உள்ளிடத்தது.

கூங - ச. விளிப்பு அறைபோகாது - ஓசை அறைபோகாமல். மெய் புறத்து இடூஉம் - தன்னைச்சார்ந்தாருடம்பைமட்டும் புறத்தே

தோன்றுவிக்

கும். பளிக்கறைமண்டபம் - பளிக்கு மண்டபம்; தன்னுட் புகுந்தவர்களுடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவத்தை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதென்று அப்பளிங்கு மண்டபத்தின் தன்மைகூறியவாறு. விளிப் பறை, இருபெயரொட்டுமாம்; அறை - ஓசை.

௬௨ - ௩. அதன் உள்ளதாகிய மண்டபமெனக்கூட்டுக.

௬௩. அதனுள்ளது - அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தது.

௬௫ - ௬. மணிச்சுடரொளிவிரிந்ததாமரைப்பீடிகை - மாணிக்கச்சோதி பரந்த பதுமபீடம்; என்றது புத்தன் பாதபீடத்தை; புத்தன் பாதத்தை மணிபத்மமென்றலும் அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றி, 'ஓம் மணிபத்மே ஹூம்' என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தலும் பௌத்தமத சம்பிரதாயம்.

௬௪ - ௬. உள்ளதாகிய பீடிகையென்க.

௬௬. ஆங்கு இடின் - அப்பீடத்தே இட்டால்.

௬௭. அவிழ்செய்யும் - அவிழ்தலைச் செய்யும்.

௬௭ - ௮. தொல்யாண்டு கழியினும் வாடா மூசா வென்க. காலம் தொன்மையதாதலின், 'தொல்யாண்டு' என்றார்.

(பி - ம்.) ௬௨. 'அதினுள்ளது'

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை.

௩௩

சுரும்பின மூசா தொல்யாண்டு கழியினு
மறந்தே னதன்றிற மாதவி கேளாய்
௭௦ கடம்பூண்டோர் தெய்வங் கருத்திடை வைத்தோ
ராங்கவ ரடிக்கிடி னவரடி தாஅறு

நீங்கா தியாங்கணு நினைப்பில ராயிடி
னீங்கிதன் காரண மென்னை யென்றியேற்
சிந்தை யின்றியுஞ் செய்வினை யுறுமெனும்
வெந்திற னோன்பிகள் விழுமங் கொள்ளவுஞ்
செய்வினை சிந்தை யின்றெனின் யாவது
மெய்தா தென்போர்க் கேது வாகவும்
பயங்கெழு மாமல ரிட்டுக் காட்ட
மயன்பண் டிழைத்த மரபின ததுதா
னவ்வன மல்ல தணியிழை நின்மகள்
செவ்வனஞ் செல்லுஞ் செம்மை தானிலண்

எ௦. கடம்பூண்டு - முறைமையால் மேற்கொண்டு; "நிழல்வாய்ச் சேமி, கடம்பூண் டுருட்டுங் கௌரியர்" (சிலப். கரு: க - ௨.) ஓர் தெய்வம் - ஒரு தெய்வத்தை.

எக. அவர் - அத்தேவருடைய; அடிக்கு ஆங்கு இடின் - அடியின்பொருட்டு (மலரை) அப்பீடத்தே இட்டால்; அவரடிதானுறும் - (அம்மலர்) அத்தேவருடைய அடியை அடையும்.

எ௨. நினைப்பிலராய் இடின் யாங்கணும் நீங்காது.

எச - ரு. சிந்தையின்றியுஞ் செய்வினை யுறுமெனும் வெந்திறல் நோன்பிகள் - மனமில்லாதிருக்கவும் அறமும் பாவமுமுளவாகுமென்று சொல்லுகின்ற வெவ்விய திறலையுடைய விரதிகள். விழுமங்கொள்ளவும் - வருத்தங் கொள்ளவும்.

எசு - எ. சிந்தை யின்றெனிற் செய்வினை யாவதும் எய்தாது என் போர்க்கு ஏதுவாகவும் - மனமில்லையாயின் அறமும்பாவமும் சிறிதும் உளவாகாவென்று கூறுவோர்க்குக் குறியாகவும்.

எச - எ. மனமுளதாயவழி வினையுமுளதாமென்பதும், மனமிலதாய வழி வினையுமிலதாமென்பதுமாகிய இவற்றை, நடகசு, நடகஎ-ஆம் திருக்குறள்களாலும் அவற்றிற்குப் பரிமேலழகரெழுதிய உரையாலுமுணர்க.

எஅ. பயம் - பயன். எகூ. அது - அப்பீடிகை.

அக. செவ்வனஞ் செலவும் - நேராகச்செல்லும்; வேறாகச்செல்லுமென்றுமாம்; "திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து" சிலப். ரு: கஉஎ.

(பி - ம்.) கூஅ. 'சுரும்புமூசா' கூகூ. 'மறந்தேனிதன்றிறமாதவிமகள் கேள்' எக. 'ஆங்கவனடிக்' எஅ. 'பைங்கொழுமாமலரிட்டுக்காட்டி'

ரு

மணிமே கலையொடு மாமலர் கொய்ய
வணியிழை நல்லா யானும் போவலென்
றணிப்பூங் கொம்ப ரவளொடுங் கூடி
மணித்தேர் வீதியிற் சுதமதி செல்வுழிஇச்
சிமிலிக் கரண்டைய னுழைகோற் பிரம்பினன்
றவலருஞ் சிறப்பி னராந்தா ணத்துளோ
ருணமு முடையு நன்கன நீத்துக்
காணு வுயிர்க்குங் கையற் றேங்கி
யுண்ணு நோன்பொ டுயவ லியானையின்
மண்ணு மேனியன் வருவோன் றன்னை
வந்தீ ரடிகளும் மலரடி தொழுதே
னெந்த மடிக ளெம்முரை கேண்மோ

௮௪. அவளொடும் - மணிமேகலையோடும்.

௮௬. சிமிலிக்கரண்டையன் - உறியிலேவைத்த குண்டிகையையுடையன்; "கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப், பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி" (மதுரை. ௪௮௨ - ௩). நுழைகோற் பிரம்பினன் - நுண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன்.

௮௭. தவலருஞ்சிறப்பினராந்தாணத்துளோன் - கேடில்லாத மேன்மையையுடைய அராந்தாணத்தேயுள்ளான்; அராந்தாணம்—அருகத்தானம்; என்றது ஜினாலயத்தை; "அஞ்செஞ் சாயலராந்தா ணத்துள்" மணி. ௫ : ௨௩.

௮௯. நுண்ணுயிர்க்குங் கையற்றேங்கி - நுண்ணிய உடம்பையுடைய உயிர்கட்கும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல்முதலிய தன்றொழில்களால் துன்பநிகழுமோவென்று செயலற்று ஏங்கி.

௯௦. உயவல் - வருந்துதலையுடைய; "உயவற்பாண" புறநா. ௬௧.

௯௧. மண்ணுமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன். வருவோன் றன்னைநோக்கி.

௯௩. கேண்மோ - கேளும்; ஓ, அசைநிலை; "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ","மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ"(௧௩:௫௬, ௯௩) என இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல்காண்க.

௯௪. அழுக்குடையாக்கையென்றான், மண்ணுமேனியாதலால்.

(பி - ம்.) ௮௬. நீர்சிமிலிகரண்டையனுழைத்தோற்பிரம்பினன்' ௮௭. 'அரந்தாணம்', 'அராந்தானம்' ௯௪. 'புகுந்தது', 'புகுந்து'

புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தா
திம்மையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமுந்
தன்வயிற் றருஉமென் றலைமக னுரைத்தது
கொலையு முண்டோ கொழுமடற் றெங்கின்
விளைபூந் தேறலின் மெய்த்தவத் தீரே
யுண்டு தெளிந்திவ் யோகத் துறுபயன்
கண்டா லெம்மையுங் கையுதிர்க் கொள்ளுமென
வுண்ணா நோன்பி தன்னொடுஞ் சூளுற்
றுண்மென விரக்குமோர் களிமகன் பின்னருங்

கூரு. புழுக்கறைப்பட்டோர் - புழுங்கச்செய்யும் அறையில் அகப்பட் டோர்.

கூசு - ரு. நும்முயிர் பட்டோர்போன்று உளம் வருந்தாதவண்ணம்.

கூகூ - எ. இம்மைப்பயன்முதலிய மூன்றையும் தன்வயிற்றருஉம் (கூகூ) தேறலெனவும், (கூஎ) உரைத்ததாகிய (கூகூ) தேறலெனவுமியைக்க ; தருஉம் தலைமகனென இயைப்பினுமமையும்.

௧௦௦. யோகமென்றது, அம்முனிவனது தவநெறியை ; மருந்துமாம் சேர்க்கையுமாம்.

௧௦௧. எம்மையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எம்மையும் அகற்றிவிடுமென்று, சிலதில்லாதவரைக்காணின், அவரோடு

பேசாமல்
அவரைப் போகும்படி கையசைத்துக் குறிப்பித்தல் சைனமுனிவர்க்கு இயல்பு ; இப்படியே "மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெனைக், கையு திர்க் கோடலின்" (௫ : ௫௭ - ௫) எனப் பின்னும் வருதல் காண்க.

௧௦௨. உண்ணுநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப் பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் விரதி; என்றது சைனமுனிவனை; "பட்டினி நோன்பிகள்" (சிலப். ௧௫ : ௧௯௪.) சூளுற்று - சபதஞ்செய்து.

௧௦௩. உண்மென - உண்ணுமென்று. ஓர்களிமகன்பின்னரும் - ஒரு கட்குடியன்பின்னே நிற்போரும்.

அடி - ௧௦௩. கரண்டையன், பிரம்பினன், உளோன் என்பன உண்ணு
நோன்பிக்கு அடை ; "நறக்கங் கூடிலும் துறந்திவ ணீங்கும், பிறப்போ வேண்டேன் யானெனக் கூறி,யார்த்த வாய ரார்க்களி மூர்க்கர், செவ்வழிக் கீதஞ்சிதையப் பாடி, யவ்வழி வருமோ ரந்த ணாளனைச், செல்ல லாகா நில் லிவணீயென, வெய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கி, வழுத்திலா முண்ணு மிவ் வடிநறுந் தேறலைப், பழித்துக் கூறுநின் பார்ப்பனக் கணமது, சொல்லா யாயிற் புல்லுவென் யானெனக்,கையலைத் தோடுமோர் களிமகற் காண்மின்" ; பெருங். ௧. ௪௦: ௮௮ - ௯௮.

(பி - ம்.) ௯௫. 'போன்றுவருந்தா' ௯௭. 'தன்மையிற்றருஉம்' 'கைவிதிர்க்கொண்மென' ௧௦௨. 'நோன்பியைத்' ௧௦௧.

 மணிமேகலை.

கணவிர மாலையிற் கட்டிய திரள்புயன்

குவிமுகி ழெருக்கிற் கோத்த மாலையன்
சிதவற் றுணியொடு சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
ததர்வீழ் பொடித்துக் கட்டிய வுடையினன்
வெண்பலி சாந்த மெய்ம்முழு தூஇப்
பண்பில் கிளவி பலரொடு முரைத்தாங்
கழூஉம் விழூஉ மாற்றுங் கூஉந்
தொழூஉ மெழூஉஞ் சுழலலுஞ் சுழலு
மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி
நீடலு நீடு நிழலொடு மறலு
மைய லுற்ற மகன்பின் வருந்திக்
கையறு துன்பங் கண்டுநிற் குநருஞ்
சுரியற் றாடி மருள்படு பூங்குழற்
பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாணகை
யொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டுக்
கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதற்

---

௧௦௪. கணவிரமாலை - அலரிமாலை; "கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன" மணி. ௫: ௪௮.

௧௦௬. சிதவற்றுணி - சிதர்வைச்சீரை.

௧௦௬-௭. சினைத் ததர் வீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுள்ளிகள்; வீழ்பு - சுள்ளிகளுக்கு ஆகுபெயர்; ததர் - கொத்துமாம்; "சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததர்" சிறுபாண். ௨௫௪ - ௫.

௧௦௮. வெண்பலி - வெண்ணீறு. சாந்தம் - சந்தனம்.

௧௧௧. சுழலலுஞ்சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செய்வான். இம்மாறு

வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள்கொள்க; "இயங்கலு பின் **மயங்கலு மயங்கும்" சிலப்.** உஉ : கஉச.

மியங்கு

ககச. மையலுற்றமகன் - பித்தன். **ககரு. தாடி** - மோவாய்.

ககஅ. வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கினாற்செய்த **காதணி.**

ககசு. கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒழுங்காகிய புருவம் ; **"கருங் கொடிப் புருவ மேரு"** (சீவக. சுருஅ); இதனை, வடமொழியில் **ப்ரூலதா** என்பதனோடு ஒப்பிடுக.

(பி - ம்.) க0சு. '**கணவிரை**', . '**கனவிரிமாலை கட்டியதிரணையன்**'

க0எ. '**பொழித்துக்**', **கக0.** '**அரற்றிருமரற்றும்**' **ககக.** '**சுழலினுஞ்சுழலும்**' **ககஉ.** '**ஓடினுமோடும்**' **ககரு.** '**நீடினுநீடும்**' **ககச.** '**மையலுற்று**' **ககஅ.** '**வெள்ளைவண்டோட்டுக்**'

ரு.—மலர்வனம்புக்ககாதை.

ருஎ

கஉ0 காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை
யகன்ற வல்கு லந்நுண் மருங்கு
லிகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து
வாணன் பேரூர் மறுகிடைத் தோன்றி
நீணில மளந்தோன் மகன்முன் னாடிய
கஉரு பேடிக் கோலத்துப் பேடிகாண் குநரும்

வம்ப மாக்கள் கம்பலை மூதூர்ச்
சுடும ணேங்கிய நெடுநிலை மனைதொறு
மையறு படிவத்து வானவர் முதலா

கஉஉ. வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடைவிசேடம்; "வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபமொடு, பட்டுச்சுமந் தசைந்த பர வை யல்குல்...வாசவ தத்தையை" (பெருங். உ. ச; கஉஉ - கூ.) எழுதுவரிக் கோலம் - கொங்கை முதலியவற்றில் எழுதிய பத்திக்கீற்று; "எழுதுவரிக் கோல முழுமெயு முறீஇ" சிலப். ரு: உஉ௬.

கஉரு - ச. வாணன் - பாணாசுரன்; ஊர் - சோணகரம்; நீணில மளந்

தோன் - கண்ணன்; மகன் - காமன் (பிரத்தியும்நன்) "வாணன்பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோ னாடிய" சிலப். ௬: ருரு - ரு.

கஉரு. பேடு - புறநாடகம் பதினொன் றனுள் ஒன்று; அப்பதினொன் றையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பின்வரும்வெண்பாவாலுணர்க;

"கடையமயி ராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமற் கும் பஞ் - சுடர்விழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப் பாவையரன் பாண்டரங் கங், கொட்டியிவை காண்பதினோர் கூத்து." இப்பேடு உழைகாரணமாக வாணனால் சிறைவைக்கப்பட்ட தன்மகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டுக்

காமன் சோணகரத்தாடியஆடல். உழை - வாணன்மகள்.

ககக - உரு. "ஆண்மை திரிந்த பெண்மைக் கோலத்துக், காம னாடிய

பேடி யாடலும்" (சிலப். ௬: ருா - எ), "சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ,

லரிபரந் தொழுகிய செழுங்கயலொடுங்கண், விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத் துவர்வாய்ச், சூடக வரிவளை யாடமைப் பணைத்தோள், வளரிள வனமுலைத் தளரியன் மின்னிடைப், பாடகச் சீறடி யாரியப் பேடி" சிலப். ௨௭: ௧௮௧ - ௬.

௧௨௬. வம்பமாக்கள் - புதியோர்; "வம்பமாக்க டம்பெயர் பொறித்த" (சிலப். ௫: ௧௧௧.) கம்பலை - முழக்கம். மூதூர் - மூதூரில்.

௧௨௭. சுடுமண் ஓங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்பட்டு உயர்ந்த; "சுடுமண்ணோங்கிய நெடுநகர் வரைப்பு" (பெரும்பாண். ௪௦௫), "சுடுமண் ணெடுமதில்" (பு—வெ. உழிஞை. ௧௯), "சுடுமண் ணேறா......கடிமனை" சிலப். ௧௪: ௧௪௩ - ௭.

௧௨௮. படிவம் - தெய்வவடிவம்.

(பி - ம்). ௧௨௫. 'பேடிகாண்குநரும்'

வெவ்வகை யுயிர்களு முவமங் காட்டி
வெண்சுதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற் குநரும்
விழவாற்றுப் படுத்த கழிபெரு வீதியிற்
பொன்னுண் கோத்த நன்மணிக் கோவை
யையவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயிறகடை முக்காழ்

பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழச்
செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறா மழலை
சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப

கஉகூ - ௩க. சுதை - சுண்ணச்சாந்து. வித்தகர் - ஈண்டு, சிற்ப
சாரிகள் ; "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கை
படாம்"(மணி. ட: கசுஎ - அ); வித்தகத்தையுடைய சுதையாலியற்றிய ஓவி
யம் ; ஓவியம் - சித்திரம். "எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்
ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற், கண்ணுள் வினைஞரும்" (மதுரை
ருககூ - அ) ; "மயமெ னக்கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கே னியாஎ'
மணி. உக : கஙஉ - ங.

கஙஉ. விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின ; நடத்திய
என்றபடி ; "முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனகர்" முநகு. உசசு.

கஙச. ஐயவியப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்சிறுகடுகையப்பிய
நெய் யையணிந்தமயிர்முடி; பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம்
குழந்தைகளின் மயிர் முடியில நெய்யணிந்து வெண்சிறுகடுகை அப்புதல்
மரபு. வெண்சிறுகடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர்
வந்ததற்குக்காரணமிதுவே ; கடி - பேய் "குறுநடைப் புதல்வர்க்குக்,
காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து, தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில
வதியவும்" (எ : ருஎ - சு) எனவும், "அரவாய்க் கடி

பகை யையவிக் கடிப்பகை" (எ: எ௩) எனவும் பி ப்பு வருதல் காண்க; சர்திராபீடமென்பவனது தலையில் வெள்ள சிறுகடுகு அப்பியிருந்ததாக, 'காதம்பரி' என்னும் வடநூலிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. முச்சி - உச்சியில்.

க௩௫ - ௬. கயிற்கடை - கொக்குவாய்; கோக்கும்வாயுமாம்; (கொக்கி யென்று வழங்குகின்றது); "கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூயமணி, செயத் தகு கோவை" (சிலப். ௬: க௦க - ௨) முக்காழ் - மூன்று கோவையாகிய முத்துவடம். பிறைச்சென்னி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு கோடுகள். செ னி - சென்னியில. முக்காழ் தாழவென்க.

க௩௭. 'மெய்ப்பெறு மழலை' என்று ஈண்டுக்கூறியதுபோல, 'வினையா மழலை' என்றுபின்னுங்கூறுவர்; ௪: ௬௬.

க௩௮. ஐம்படை - ஐம்படைத்தாலி; காத்தற் கடவுளான திருமாலின் சங்கம் சக்கரம் கதை கடகம் சார்ங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவமாக அமைப்பது; இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், ஐந்தாவது நாளில் பிள்ளை

௩.—மலர்வனம்புக்க காதை.

௩.௬

,வற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகி
றொடுத்தமணிக் கோவை யுடுப்பொடு துயல்வரத்
தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வரைப்
பொலந்தேர் மீமிசைப் புகர்முக வேழத்
திலங்குதொடி நல்லார் சிலர்நின் றேற்றி
யாலமர் செல்வன் மகன்விழாக் கால்கோள்

கசரு காண்மி னேவெனக் கண்டுநிற் குநரும்
விராடன் பேரூர் விசயனும் பேடியைக்
காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்களின்
மணிமே கலைதனை வந்துபுறஞ் சுற்றி

களுக்கு இதனைத் தாரணஞ் செய்தல் மரபென்றும் கூறுவர் வடநூலார். 'கிருஹ்யசூத்ரம்' என்னும் வடநூலில் இதற்குவிதி உள்ளது. "அமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக், குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்" (எ: ருசு - எ.) என்பர் பின்னும்; இது தாலியெனவும்
தாலியைம்படை யெனவும் வழங்கும்; "தாலி களைந்தன்று மிலனே
பால்விட், டயினியு மின்றயின் றனனே" (புறநா. எஎ), "எழிலார்
திருமார்பிற் கேற்கு மிவையென், றழகிய வைம்படையு மாரமுங்
கொண்டு, வழுவில் கொடையான் வயிச்சிரவணன், றொழுதுவனாய்
நின்றான் றாலேலோ, தூமணி வண்ணனே தாலேலோ"
(பெரியாழ்வார்திருமொழி, க. ங: ரு), "தாலி யைம்படை தவழு
மிடை" கம்ப. நாடு. ருஅ.
மார்

கசஎ - ங. பொற்றேரின் மேலுள்ள யானையிற் புதல்வரை யேற்றி ; "பொற்சிறு தேர்மிசைப் பைம்பொற்போதக, நற்சிறார் தலின்" சீவக. அகூ.

கசச. ஆலமர்செல்வன் - சிவபெருமான் ; மகன் - முருகக்கடவுள் ; "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்" (சிலப். உச : 'செறிவளை') ; சிறுரை முரு கக்கடவுளாக எண்ணினர். விழாக் கால்கோள் - விழாவின் தொடக்கம்.

கசரு. என - என்று சொல்ல.

கரு உ - சரு. வீதியில் நல்லார்சிலர், கோவலையையும்

முச்சியையும் குதலையையும் மழலையையும் பூணையுமுடைய புதல்வரை வேழத்து மூக்காழ் தாழச் சென்னீர் நனைப்பத் துகில்துயல்வர வூற்றிக் காண்பினேடு வெ றுசொல்ல, அதனைக்கண்டு நிற்பவர்களும் எ க.

கசசு. பேரூர்-பேரூரில்.
விசயஞம்பேடியை-அருச்சுனனுகியபேடியை.

கசஎ. காணிய-காண. கம்பலைமாக்கள்- வேறுசிலகாட்சிகண்டு முழங்கித் திரியுமவர்; "கம்பலை மாக்கள் கணவனைத்தாங் காட்ட" சிலப். கக : உக.

கசஅ. வந்து புறஞ்சுற்றி - பின்னரும் கண்டுநிற்குநரும் காண்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் வந்து புறத்தேசூழ்ந்து.

(பி - ம்) கச௦ 'எடுப்பொடு' கசஉ. 'தேரதன்மிசை' கசங. 'சிலர் நன்தேற்றி' கசசு. 'விசயப்பேடியை' கசஎ. 'கம்பலமாக்களின்'

யணியமை தோற்றத் தருந்தவப் படுத்திய
தாயோ கொடிய டகவில ளீங்கிவண்
மாமலர் கொய்ய மலர்வனந் தான்புகி
னல்லிள வன்ன நாணு தாங்குள
வல்லுந கொல்லோ மடந்தை தன்னடை
மாமயி லாங்குள வந்து முன்னிற்பன
சாயல்கற் பனகொலோ தைய றன்னுடன்
பைங்கிளி தாமுள பாவைதன் கிளவிக்
கெஞ்சல கொல்லோ விசையுந வல்ல
வென்றிவை சொல்லி யாவரு மினைந்துகச்

செந்தளிர்ச் சேவடி நிலம்வடு வுறுமற்
கசுo குரவமு மரவமுங் குருந்துங் கொன்றையுந்
திலகமும் வகுளமுஞ் செங்கால் வெட்சியு
நரந்தமு நாகமும் பரந்தலர் புன்னையும்

கசகூ - ருo. அணி யமை தோற்றத்து - ஆபரணங்க ளில்லாத தோ,
றத்தையுடைய; "உப்பமை காமத் துப்பின்" (கoஎ) எனவும், "நிகரமைந்,
முழத்தாளும்" (களரு) எனவும் சீவகசிந்தாமணியில் 'அமை' என்பது இ
பொருளில் வருதல்காண்க. அருந்தவப் படுத்திய - அரிய தவநெறியி
சேர்த்த. தாயோ - மாதவியோ. "மணிமேகலை, யருந்தவப் படுத்த லல்லது
யாவதும், திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற்படாஅள்" (உ: ருரு - எ
என்று மாதவி முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க.

கருo. இவள் - மணிமேகலை.

கருஉ - ந. ஆங்குஅ அன்னம் நாணுது
கொல்லோவென இயைக்க.

மடந்தை தன்னடை வல்லு

கருஎ. இசையுந அல்ல - ஒப்பனவல்ல.

கருஅ. இனைந்து உக - வருந்திச்சிந்த.

கருகூ. சேவடியும் நிலமும் வடுவுறுமல் ; மெல்ல

நடந்தாளென்றபடி

கசுo. குரவம் - குராமரம். மரவம் - வெண்கடப்பமரம்.

கசுக. திலகம் - மஞ்சாடிமரம். வகுளம் - மகிழ்.

கசுஉ. நரந்தம் - நாரத்தை. நாகம் - நாகபுன்னை ; "நகுவிரையன நலஞ்சுடையன நாகம்" நீலகேசி.

"நனைசினையன (பி - ம்) கருo. 'கொடியவைர்' கருரு. 'சாயல 'குந்தமுங் கொன்றையும்' கொல்லோ' கசுo

பிடவமுந் தளவமு முடமுட் டாழையுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமுஞ்
செருந்தியும் வேங்கையும் பெருஞ்சண் பகமு
மெரிமல ரிலவமும் விரிமலர் பரப்பி
வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திரச் செய்கைப் படாம்போர்த் ததுவே
யொப்பத் தோன்றிய வுவவனந் தன்னைத்
தொழுதனள் காட்டிய சுதமதி தன்னொடு
மலர்கொய்யப் புகுந்தனண் மணிமே கலையென்.

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை முற்றிற்று.

கரு௩. பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென்னுங்கொடி. தளவம் - செம்முல்லை; இதனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டுரையாலுணர்க; "பனிவார் தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை" (ஐங்குறு. ௪௪௭); "புதன்மிசைத் தளவி னிதன் முட் செந்நனை, நெருங்குகுலைப் பிடவமோ டொருங்குபிணி யவிழ" (அகநா. உ௩); "குருதிக் கூரெயிறு கூத்தியர்கட் கொண்ட கொடித்தளவமே" (சீவக. க௬௫௧.) முடம் - வளைவு.

கரு௪. குடசம் - வெட்பாலை விசேடம்; வெதிரம் - மூங்கில்; "குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்" சிலப். க௩: க௫௭.

கரு௫. எரிமலரிலவம் - நெருப்பைப்போலச் சிவந்தபூவையுடைய இலவமரம்; "எரியுரு வுறழ விலவ மலர" கலி. ௩௩.

கரு௮. சித்திரச்செய்கைப்படாம் - சித்திரத்தொழிலமைந்த துகில்.

௬௦. தொழுதனள் காட்டிய - வனதேவதையைத் தொழுது உவவனத்தைக் காட்டிய; புத்தனது பாதபீடிகையுள்ள வனமாதலால் அதனைத் தொழுதனளென்றுமாம்.

க - ௬௭. மாதவியுரைத்த உரைமுன்றேன்றி மணிமேகலைக்கு ஏதுநிகழ்ச்சி எதிர்ந்துளதாதலின் அக்காரிகை வெதுப்பக் கலங்கி அழித்து உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக்கொணர்வாயென்றலும் அதனைக் கேட்டுத் துயரொடுகூறும் சுதமதி 'நீர் கண்டனையிற் காமன் நடுங்கும்; ஆடவர் அகறலுமுண்டோ, நின்றிடத் தேடியரன்றே, அன்றியும், யான் இந்நகரத்துவருங்காரணம் கேளாய், கொய்வேனை விஞ்சையன் எடுத்தனன், எழுந்தனன், படுத்தனன், ஆயினேன், அவன் ஈங்கு என்னையகன்று தன்பதி நீங்கினன், ஆதலால், மணிமேகலை தன்மையளல்லள்; போகின், உழையோராங்குளார்; செல்லார்; எய்தார்; உவவனமென்பதொன்றுண்டு; உண்டு; உண்டு; மரபினது அதுதான்; செம்மைதானிலள்; யானும் போவல்' என்று கூடிச்செல்வுழி, பின்னரும் நிற்குநரும் காண்குநரும் நிற்குநரும் நிற்குநரும் மணிமேகலையைச்சுற்றி இறைந்துக, மணிமேகலை சுதமதிதன்னொடு மலர் கொய்யப் புகுந்தனளென முடிக்க.

நான்காவது

பளிக்கறைபுக்க காதை.

[நான்காவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு பளிக்கறைபுக்கபாட்டு.]

பரிதியஞ் செல்வன் விரிகதிர்த் தானைக்
கிருள்வளைப் புண்ட மருள்படு பூம்பொழிற்
குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட
மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்
மயிலா டரங்கின் மந்திகாண் பனகாண்
மாசறத் தெளிந்த மணிநீ ரிலஞ்சிப்

க. செவ்வுடையகதிர். கதிர்த்தானைக்கு-கிரணங்களாகிய சேனைக்கு.

ங. தும்பி குழலிசை கொளுத்திக் காட்ட - தும்பிகள் வேய்ங்குழலின் ஓசையைப் பொருத்திக்காட்ட; தும்பி - வண்டினத்தி லொருசாதி.

௩ - ௪. இவ்வடிகளின் பொருள் "கொம்பர்த்தும்பி........
நல்லியாழ் செய்ய" (௧௧: ௫௭ - ௮) என்று இந்நூலுட் பின்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௫. வெயில் நுழைபு அறியாக் பொதும்பர் - ஞாயிற்றின்கதிர்தோன்றிய காலத்தும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறியாத இளமரக்கா ; குயில் நுழை பொதும்பர் - இலைநெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்து செல்லும் இளமரக்கா ; "வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்" பெரும்பாண்.

௧ - ௬. பொழிலிற் காட்டச் செய்ய மயில் ஆடுகின்ற பொதும்பராகிய அரங்கில் இருந்து காண்பவராகிய மந்திகளைக் காண்பாயாக.

௭. மணிநீரிலஞ்சி - பளிங்குபோலும் நீரையுடைய பொய்கை ; நீலமணிபோலுநீரையுடைய இலஞ்சியெனினுமாம். இலஞ்சி - இலஞ்சியில்.

(பி - ம்.) ௧. 'பருதி' ௨. 'வனைவுண்டென', 'வளைப்புண்டென மருள்படும்' ௩ - ௪. 'கொழுந்திக்காட்டமழலைவரிவண்டினம்' ௬. 'மந்திகாண'

௪.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

[illegible]

பாசடைப் பரப்பிற் பன்மல ரிடைநின்
றோருதனி யோங்கிய விரைமலர்த் தாமரை
அரச வன்ன மாங்கினி திருப்பக்
கரைநின் றாலு மொருமயி றனக்குக்
கம்புட் சேவற் கனைகுரன் முழவாக்
கொம்ப ரிருங்குயில் விளிப்பது காணா

யியங்குதேர் வீதி யெழுதுகள் சேர்ந்து
கடு வயங்கொளி மழுங்கிய மாதர்நின் முகம்போல்
விரைமலர்த் தாமரை கரைநின் றோங்கிய
கோடுடைத் தாழைக் கொழுமட லவிழ்ந்த
வால்வெண் சுண்ண மாடிய திதுகாண்
மாதர் நின்கண் போதெனச் சேர்ந்து
தாதுண் வண்டின மீதுகடி செங்கையி

---

௩. ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி; "ஒப்புடைய தானையு
ளொருதனிய ஞகி" (சீவக. ௨௫0); "ஒருதனிநின்றாய்" (௪ : ௧௬௯),
"ஒருதனி
யோங்கிய திருமலர்" (௧௩ : ௭௯), "விரை...ஒருதனி யிருந்த திரு"
(௧௬ : ௩௩ - ௪), "உலக மறையி னொருதனியேன்" (௧௭ : ௮௪), "ஒருதனி ...மன்னவன்" (௨௩ : ௨0௪) என 'ஒருதனி' என்பது இந்நூலுள்ளே பயின்று வருதல் காண்க.

௮ - ௯. இவ்வடிகளின்பொருள் ௧௩-ஆம் காதை ௭௫ - ௯ ஆம் அடிகளில் வந்துள்ளது.

௧௧. ஆலும் - ஆடும்; ஆரவாரித்தலுமாம்;
"மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும் பீலி மஞ்ஞையின்"
பெரும்பாண். ௩௩0-௩௧.

௧௨. கம்புள் - சம்பங்கோழி. சேவலினது குரல் முழவொலியாக.

௧௩. கொம்பர் - கொம்பரில். விளிப்பது - பாடுதல்;
"விளியாதான் கூத்தாட்டு" (திரிகடுகம், ௧௧),
"விளித்தவின்னாயிர் நறுங்கீதம்" (சீவக. ௧௬௪௧) என்புழி விளித்தல்
இப்பொருள்பட்டு வருதல் காண்க.

௧௬. எழுநின்றதுகள்.

௧௭. சங்குடைந்தாற் போலும் தாமரையிலை ; ஆளா. காடு. ௧௬.

௧௮. வாள்வெண் சுண்ணம் - தூய வெள்ளிய சுண்ணம் ; “வார்தி வால்வெள் ளேறே” (புறநா. க.) இது - இத்தாமரைமலரினை.

௧௬ - ௮. நகைசேர்ந்து ஒளிமழுங்கிய மின்முகம்போற் சுண்ணமாடியதாகிய இத்தாமரைமலரினைக் காண்பாயாக.

(பி - ம்.) ௬. ‘இருமலர்த்’ ௧௧. ‘கலைசிற்றும்’ ௧௭. ‘தோடுடைத் தாழைக் கொழுமடல் வீழ்ந்த’

னஞ்சிறை விரிய வலர்ந்த தாமரைச்
செங்கயல் பாய்ந்து பிறழ்வன கண்டாங்
கெறிந்தது பெறாஅ திரையிழந்து வருந்தி
மறிந்து நீங்கு மணிச்சிரல் காணெனப்
பொழிலும் பொய்கையுஞ் சுதமதி காட்ட
மணிமே கலையம் மலர்வனங் காண்புழி
மதிமருள் வெண்குடை மன்னவன் சிறுவ
னுதய குமர னுருகெழு மீதூர்
நீயா னடுங்க நடுவுநின் றோங்கிய
கூம்புமுதன் முறிய வீங்குபிணி யவிழ்ந்து
கயிறுகால் பரிய வயிறுபாழ் பட்டாங்
கிதைசிதைந் தார்ப்பத் திரைபொரு முந்நீ

ரியக்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
மயங்குகா லெடுத்த வங்கம் போலக்

உ௩. அதி, சாதியொருமை. இரை - முன்புகொள்ளியிருந்த உணவு.

உ௧ - ௩. அஞ்சிறைவிரிய எறிந்தென இயைக்க.

உ௪. மணிச்சிரல் - நீலமணிபோன்ற சிச்சிலிப்பறவை; "புலவுக்கய லெடுத்த பொன்வாய் மணிச்சிரல்" சிறுபாண். ௧௮௧.

௧௯ - உ௪. நின்கண்ணைப் போதென்றெண்ணி உண்ணவருகின்ற வண்டினங்களைக் கடியும் நின்செங்கைபோலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ் வனவாகிய செங்கயல்களைக்கண்டு எறிந்து அவற்றைப்பெறுமல் இரையையு மிழந்து வருந்தி மீண்டு நீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக.

உ௭. மருள், உவமவுருபு; "மதிமருள் வெண்குடை" (புறநா. ௧௭௪.) மன்னவன் - சோழன்.

உ௮ - ௯. உருகெழு மீது ஊர் நீயான் - அச்சம்பொருந்திய மேலி டத்தே ஊர்ந்திருக்கின்ற மாலுமி; நீயானென்பதற்குப்பொருள் மாலுமி யென்பதை, "ஆழ்கடற் பௌவத் தருங்கல மியக்கு, நீயான் போல" (பெருங். ௧. ௪௯: ௯ - ௧௦) என்பதனாலுணர்க.

௩௦. கூம்புமுதல் முறிய - பாய்மரம் அடியிலே முறியும்படி.

௩௦ - ௩௧. வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு கால்பரிய - இறுகின பிணிப் பவிழ்ந்து பாய்கட்டினகயிறு அறுபட.

௩௧ - உ. வயிறு பாழ்பட்டு இதை சிதைந்து ஆர்ப்ப - நடுவிடம் பாழாகிப் பாய் பீறண்டு ஒலிப்ப.

௩௪. சுழல் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்.

(பி - ம்.) ௨௧. 'இரிய' ௨௮. 'மூதூர்' ௨௯. 'மீயான்', 'கனிதானடுங்க' ௩௦. 'முரிய'

௪.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

௪௫

காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப்
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்துக்
கோவியன் வீதியுங் கொடித்தேர் வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
கிருபாற் பெயரிய வுருகெழு மூதூ
ரொருபாற் படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரு

மாதுல மாக்களு மலவுற்று விளிப்ப
நீல மால்வரை நிலனொடு படர்ந்தெனக்
கால வேகங் களிமயக் குற்றென

---

௩௫. காழோர் - குத்துக்கோற்காரர்; "காழோர், கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப" (மதுரை. ௬௫௮ - ௯.) கையற - செயலற. மேலோரின்றி - பாகரின்றி; என்பது பாகரை வீசியென்றபடி.

௩௬. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்து - பாகனாலுண்டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுடைத்து. பிளவை - அங்குச சத்தாற் பிளக்கப்பட்ட புண்; பாகனுடைய உடற்பிளவாலென்றுமாம்.

௩ எ. கோவியன்வீதி - இராசப்பெருந்தெரு. கொடித்தேர்வீதி - கொடி யணிந்த தேரோடும் வீதி.

௩அ. பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு. பெருங்கலக்குறுத்து - பெரிய கலக்கத்தையுண்டாக்கி.

௩எ - அ. ழ. சிலப். ரு: ௪0 - ௪௧. ௩௯. ழ. மணி. பதி. ௩௨.

௪௧. பாகு - பாகன். பறை - பறையடிப்போர் ; யானைக்குமுன்பு பறை அடிக்கப்படுதல் மரபு; இதனை, "நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்

குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னு, விலறயே தவறுடை

(கலி. ௫௬) என்பதனாலுணர்க.

யான்"

௪௨. ஆதுல மாக்கள் - மிக்க வறுமையையுடையார். அலவுற்று - சுழன்று ; "நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுற்று" (குறிஞ்சி. எ.) விளிப்ப - கூப்பிட.

௪௩. இல்பொருளுவமை.

௪௪. காலவேகமென்பது அவ்யானையின்பெயர் ; கட்டியங்காரனு

டைய பட்டத்து யானையை அசனிவேகமென்றும், தடமித்தன் பட்டத்து யானையை வளையசுந்தரமென்றும் சீவகசிந்தாமணியிற் கூறியிருத்தல் காண்க. களிமயக்குற்றென - மதமயக்குற்றுத் திரிந்ததாக ; களி, மதத்

திற்கு ஆகுபெயர்.

௨௧- ௪௪. நீயான் கடுங்கக் கூம்பு முதல்முறியக் கபிறுகால்பரிய இதை . (பி - ம்.) ௩௬. 'பாகிலா விழவிற்' ௩எ. 'கோவியல்' ௪௨. 'வாதுவ மாக்களும்' ௪௪. 'காலமேகம்'

விடுபரிக் குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக்
கடுங்கண் யானையின் கடாத்திற மடக்கி
யணித்தேர்த் தானையொ டரசிளங் குமரன்
மணித்தேர்க் கொடிஞ்சி கையாற் பற்றிக்
காரலர் கடம்ப னல்ல னென்ப
தாரங் கண்ணியிற் சாற்றினன் வருவோ

சிதைந்தார்ப்ப முந்நீரில் யாங்கணும் ஓடி மயங்குகின்ற வங்கம்போலக் காழோர்கையறப் பாகன்முதலியோர் அலவுற்று விளிப்ப மூதூரில் மேலோ ரின்றித் துடைத்துப் பெருங்கலக்குறுத்து ஒருபாற்படாது ஒருவழித்தங்காது நீலமால்வரைபடர்ந்தெனக் காலவேகம் களிமயக்குற்றதாகவென முடிக்க.

வங்கம் யானைக்கும், காற்று மதத்திற்குமுவமை. வங்கம்போலக் காலவேகம் களிமயக்குற்றென வெளாவியையும். இப்படியே, "வீங்குபிணி நோன்கயி றரீஇயிதை புடையூக், கூம்புமுதன் முருங்க வெற்றிக் காய்ந் துடன், கடுங்காற் றெடுப்பக் கல்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல, விருதலைப் பணில மார்ப்பச் சினஞ்சிறந்து, கோலோர்க் கொன்று மேலோர் வீசி, மென்பிணி வன்றொடர் பேணாது காழ்சாய்த்துக், கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யானையும்" (மதுரை. ௩௭௬ - ௮௩) என்வந் திருத்தல் காண்க.

௪௫. பரிக்குதிரை; பரி - செலவு; "பகைப்புலங் கவர்ந்த பாய்பரிப் புரவி" மதுரை. ௬௮௬.

௪௬. கடுங்கண் - தறுகண்மை; அது கடுகக்கொல்லுதல்; "நெடுஞ் சுழிப் பட்ட கடுங்கண் வேழத், துரவுச்சினந் தணித்து" (மலைபடு. ௩௨௫ - ௬.) கடாத்திறம் - மதத்தின்கூறுபாடுகள்.

௪௮. கொடுஞ்சி - 'தாமரைப்பூவடிவமாகப்பண்ணித் தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; "கொடுஞ்சி நெடுந் தேர்" (மதுரை. ௭௫௨); "நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சி " புறநா. ௭௭.

௪௯. காரலர் கடம்பன் அல்லனென்பதை - கார்காலத்து அலர்கின்ற கடம்பின் அலராற்றொடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருகக்கடவுளல்லனென்பதை; "கார்நறுங் கடம்பின்" (புறநா. ௨௩) என்பதனாற் கடம்பு கார் காலத்திற்கு உரியதென்பதும், " பராஅரை மராஅத், துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன் " (முருகு. ௰ - ௧௧) என்பதனால் முருகக்கடவுள் கடப்ப மாலையையுடையரென்பதும் அறியப்படும்.

௫௰. ஆரங்கண்ணி - ஆத்திமாலை; இது சோழர்களுக்குரிய அடையாளமாலை; " ஆரங் கண்ணிச் சோழன் " சிலப். பதிகம், ௧௨.

௪௯ - ௫௰. அழகாலும் ஆண்மையாலும் உதயகுமரனை முருகக்கடவுளென்றெண்ணிக் கடப்பமாலையின்மையாலும் ஆத்திமாலையுண்மையாலும் அவனைச் சோழன்மகனென்று கண்டோர் துணிந்தமையின் இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

௨௭ - ௫௰. மன்னவன்சிறுவன், உதயகுமரன், அரசிளங்குமரன், சென்

௪.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

௪௭

னாடக மடந்தையர் நலங்கெழு வீதி
யாடகச் செய்வினை மாடத் தாங்கட்
சாளரம் பொளித்த கால்போகு பெருவழி
வீதிமருங் கியன்ற பூவணைப் பள்ளித்
தகரக் குழலா டன்னொடு மயங்கி

மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவையி
னெட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை
மாதர் தன்னொடு மயங்கினை யிருந்தோ

னெய்தி அடக்கிப்பற்றி அல்லனென்பதைச்சாற்றித் தானையொடு வருவோ னென்க.

ருக. நாடகமடந்தையர் - நாடகக்கணிகையர் ; வீதி - வீதியில்.

ருஉ. ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்னுள் ஒன்று. செய்வினை - செய் தொழில். மாடத்தாங்கண் - மாடத்திடத்தே.

ருங. கால்போகுபெருவழி - காற்றுச்செல்லும் பெரியவழி; கால்போகு பெருவழியாகிய பொளித்தசாளரம்.

ருச. வீதி மருங்கு இயன்ற - வீதியின் பக்கத்தே
அணைப்பள்ளி - மலரணையாகிய சேக்கையில்.
இயற்றிய. பூ

ருரு. தகரம் -மயிர்ச்சாந்து. தகரக்குழலாளென்றது,ஒரு கணிகையை.

ருசு. மகரயாழ் - நால்வகையாழுள் ஒன்று ; அது பதினேழு நரம்புடையது. கோடு - யாழ்த்தண்டு ; "அங்கோட்டுச் செறிந்த வவிழ்ந்துவீங்கு திவவு" (சிறுபாண். உஉஉ); "கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்" (நெடுநல். எ0.) தழீஇ - தழுவி.

ருஎ. வட்டிகை - எழுதுகோல் ; "வட்டிகைச் செய்தியும்" என்றார் முன்னும்.

(உ: உஎ)

ருஅ. எட்டி - வைசியர் பெறும் பட்டப்பெயர் ; "எட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண், டொட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ னாயினன்" (உஉ: கக௪) என்பர் பின்னும் ; "எட்டி குமர னினிதி னியக்கு, மின்னொலி வீணைப் பண்ணொலி வெரீஇ" (பெருங். க. ௪O: ககசு - எ); "எட்டி காவிதிப் பட் டந் தாங்கி" (மேற்படி உ. ௩: க௪௪); "எட்டிசாயல னிருந்தோன் றனது" (சிலப். கரு: கசுரு); 'எட்டி காவிதி யென்பன தேய வழக்காகிய சிறப்புப் பெயர்' என்பர் (தொல். தொகை. சூ. கஉ) ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

ருகூ. மயங்கினை யிருந்தோய் - மயங்கியிருந்தோய்.

(பி - ம்.) ருரு. 'சாளரமொழித்த', 'சாரளமொழிந்த' ருரு. 'தாதவிழ் குழலாள்' ருசு. 'மாதர்வீணையின்'

யாதுநீ யுற்ற விடுக்க ணென்றலு
மாங்கது கேட்டு வீங்கிள முலையொடு
பாங்கிற் சென்று தான்றொழு தேத்தி
மட்டவி ழலங்கன் மன்ன குமரற்
கெட்டி குமர னெய்திய துரைப்போன்
வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய மலர்போற்
றகைநலம் வாடி மலர்வனம் புகூஉ
மாதவி பயந்த மணிமே கலையொடு

கோவல னுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற
நெஞ்சிறை கொண்ட நீர்மையை நீக்கி
வெம்பகை நரம்பி னென்கைச் செலுத்திய

---

௬௦. இடுக்கண் - துன்பம்.

௫௦ - ௬௦. அங்ஙனம் வருவோன் வீதியில் மாடத்துப் பள்ளியிற் குழலாடன்னொடு மயங்கித் தங்கிப் பாவையினிருந்தோன் றன்னை, இருந்தோய், நீயுற்ற இடுக்கண்யாதென் றலுமென்க.

எட்டிகுமரன் வீதிமருங்கியன்ற
சாளரச்சேக்கையிலிருந்தமையின், உதயகுமரன் அவனைக்கண்டான்.

௬௨. பாங்கு - முறைமை. தொழுது - பணிந்து.

௬௩. மட்டு - தேன். ௬௪. எய்தியது - நேர்ந்ததை.

௬௦ - ௬௪. என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிகுமரன்
கணிகையொடுஞ் சென்று தொழுது ஏத்தி மன்னகுமரற்கு உரைப்போன்.

௬௫. செப்பிலுள் வைகியமலர் புழுக்கத்தால் வாடும்;

“மடைமாண்
செப்பிற் றமிய வைகிய, பெய்யாப் பூவின் மெய்சா யினளே” குறுந்.
பெருங். க. ௩௩: ௭௮ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப்பார்க்க.
௯;

௬௬. தகைநலம் - மிக்கவழகு.

௬௭ - ௮. பயந்த - பெற்ற. மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டிகுமரனுக்குக் கோவலனடைந்த துன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின், ‘மணிமேகலையொடு, கோவல னுற்ற கொடுந்துயர் தோன்ற’ என்றான்; இப்படியே “இளங்கோன் கண்ட விளம்பொற் பூங்கொடி.........உருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப” (௫: ௧ - ௬.) என்பர் பின்னும்.

௬௯. நெஞ்சு இறைகொண்ட நீர்மையை - மனம் தங்குதல்கொண்ட தன்மையை; "வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கை" **மதுரை.** ௨௬௩.

௭௰. பகைநரம்பு - நின்றநரம்பிற்கு ஆறாவதும் மூன்றாவதுமாகிய நரம்புகள்; "நின்ற நரம்பிற் காறு மூன்றுஞ், சென்றுபெற நிற்பது கூட மாகும்" (**சிலப்.** அ: ௩௩ - ௪. உரை.) கூடம் - பகை.

௪.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

௬௯

திதியா னுற்ற விடும்பை யென்றலு
மதுமலர்த் தாரோன் மனமகிழ் வெய்தி
யாங்கவ டன்னையென் னணித்தே ரேற்றி
யீங்கியான் வருவே னென்றவற் குரைத்தாங்
கோடுமழை கிழியு மதியம் போல
மாட வீதியின் மணித்தேர் கடைஇக்
சாரணி பூம்பொழிற் கடைமுகங் குறுகவத்
தேரொலி மாதர் செவிமுத லிசைத்தலுஞ்
சித்திரா பதியோ டுதய குமரனுற்
றென்மேல் வைத்த வுள்ளத் தானென
வயந்த மாலை மாதவிக் கொருநாட்
கிளந்த மாற்றங் கேட்டே னாதலி
னாங்கவன் றேரொலி போலு மாயிழை

௬௪ - ௭௧. உரைப்போன் மலர்போல் நலம்வாடி வளம்புகூஉம் மணி மேகலையொடு கோவலனுற்ற துயர்தோன்ற அத்துயரம்

நீர்மையைநீக்கி என் கையைப் பகைசுரம்பிற் செலுத்தியது ; யானுற்ற இடும்பை இதுவென்றலு மென்க.

௭௨. தாரோன் - உதயகுமரன். ௭௩. முனிவருடைய உறைவிடத்தைநீங்கி மலர்வனத்திற்குச் சென்ற மணிமேகலையை இனி எளிதிற் பெறலாமென்று மகிழ்ந்தான்.

௭௩. அவள்தன்னை - மணிமேகலையை. ௭௪. அவற்கு -எட்டிகுமரற்கு.

௭௫. இழியுமதியம் - இழிதற்குக் காரணமாகிய மதியம். மதியம்

போல - சந்திரன்போல ; கலைநிரம்பினமையின், உதயகுமரனுக்கு மதி உவமையாயிற்று ; "நாள்வாய் நிறைந்த நகைவெண்மதி செல்வ தொத்தான்" (சீவக. ௪௫௪.) மாடங்கட்கு மழையையும்,தேருக்கு மதியத்தையு முவமை யாக்கினும் பொருந்தும்.

௭௬. கடைஇ - செலுத்தி; "காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇ " மதுரை. ௪௪௦.

௭௭. கடைமுகம் - வாயிலிடம். குறுக - அடைய.

௭௮. மாதர் - மணிமேகலை. செவிமுதல் - செவியிடம்.

௭௯ - அ. என்றலும் மகிழ்வெய்தி, 'அவளை என்தேரேற்றி இங்குவருவேன்' என்று அவனுக்குரைத்த மதியம்போலத் தேரைக் கடைஇப் பொழிலின் கடைமுகங்குறுக, அத்தேரொலி செவிமுதலிசைத்தலுமென்க.

அ௨. இளந்த - சொல்லிய. அ௩. ஆயிழை, விளி.

(பி - ம்.) ௭௫. 'இழிக்கும்'

௭

யீங்கென் செவிமுத லிசைத்ததென் செய்கென
வமு துறு நீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலுஞ்
சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போற்
பளிக்கறை மண்டபம் பாவையைப் புகுகென்
றொளித்தறை தாழ்கோத் துள்ளகத் திரீஇ
யாங்கது தனக்கோ ரைவிலின் கிடக்கை
நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
கல்லென் றானையொடு கடுந்தேர் நிறுத்திப்
பன்மலர்ப் பூம்பொழிற் பகன்முளைத் ததுபோற்
பூமரச் சோலையும் புடையும் பொங்கருந்
தாமரைச் செங்கண் பரப்பினன் வரூஉ
மாசிளங் குமர னருமி லொருசிறை
யொருதனி நின்ற யுன்றிற மறிந்தேன்

அச. என்செய்கு - யாதுசெய்வேன்.

அரு. அமுதுறு நீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை.

எக - அரு. உதயகுமரன் என்மேல் வைத்த உள்ளத்தானென்று வயம் தமாலை சித்திராபதியோடுற்று முன்னொருநாள் மாதவிக்குக் கிளந்தமாற்றத் தை நான் கேட்டேன்; ஆதலின், ஆயிழாய், என் செவிமுதலிசைத்த ஒலி, அவன் தேரொலிபோலும்; இதற்கு யான் யாதுசெய்வேனென்று மணிமே கலை யுரைத்தலுமென்க.

அசு. துளக்குறுமயில் - தளர்ச்சியுற்ற மயில்.

அஎ. மண்டபத்தில். பாவையை - மணிமேகலையை. புகுக என்று.

அஅ. இரீஇ - இருக்கச்செய்து.

அகூ. ஐந்துவிற்கிடை நீளத்தே நிற்றல் மரபு; "ஐவில் லகல நின்றும்

கடிதொழு திறைஞ்சி னாற்கு"(சீவக. ௧௭௦௪.)"இருந்த மன்னவற் கெழுசோ லெல்லையுட், பொருந்தல் செல்லாது புக்கவ னிறைஞ்ச"(௧. ௪௭: ௫௩ - ௪) என்று எழு 'கோலெல்லைகூறுவர், பெருங்கதை நூலாசிரியர்.

௮௯ - ௯௦. கேட்டு மண்டபத்திற் புகுகவென்றபாவையையொளித் துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அதுதனக்கு ஐந்துவிற்கிடக்கையில் மயில்போல நின்ற சேரிழையாகிய சுதமதிதன்னை.

௯௧. கடுந்தேர்: கடுமை - விரைவு. ௯௨. பகல் - சூரியன்.

௯௩. பொங்கர் - வண்டுக் கட்டுமலை ; மாக்கிளையென்றுமாம்.

௯௪. பரப்பினன் - பரப்பி.

௯௫. ஒருசிறை -
சிலப். ௧௦: ௧௫௮:
ஒருபக்கம் ; "வானவருறையும் பூகா ரொருசிறை"

௯௬. திறம் - இயல்பு.
(பி - ம்.) ௮௫. 'அமுதூறு' ௮௮. 'தாட்கோத்து',
'தாட்கட்கோத்து'

வளரிள வனமுலை மடந்தை மெல்லிய
றளரிடை யறியுந் தன்மையள் கொல்லோ
விளையா மழலை விளைந்து மெல்லியன்
முளையெயி றரும்பி முத்துநிரைத் தனகொல்
செங்கய னெடுங்கண் செவிமருங் கோடி
வெங்கணை நெடுவேள் வியப்புரைக் குங்கொல்

மாதவ ருறைவிட மொரீஇமணி மேகலை
தானே தமியளிங் கெய்திய துரையெனப்
பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தி
மதுமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைக்கு
மிளமை நாணி முதுமை யெய்தி
யுரைமுடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற்

---

௯௭. மெல்லியல் - மணிமேகலை.

௯௮. தளரிடை - ஆடவர் காமத்தாற்றளர்ந்த சமயத்தை ; இடை - காலம்; "உடையோர்போல விடையின்று குறுகி" புறநா. ௫௪.

௯௯. "விளையா மழலையின் விரித்துரை யெழுதி" சிலப். ௮: ௬௭.

௧௦௦. "முளைவளரிளநகையே முழுமதி புரைமுகமே" (சிலப். ௭: ௧௮); "முளையிள வெண்பல் முதுக்குறை நங்கை" ஷ ௧௫: ௨௦௨.

௧௦௨. வெங்கணை - விருப்பத்தைச் செய்யும் அம்பு.

௧௦௩. மாதவர் - சங்கத்தார் ; அறவணவடிகளென்றுமாம். ஒரீஇ - நீங்கி.

௧௦௪. தமியள் - தனித்தவளாய்.

௯௦ - ௧௦௪. தானையொடு தேரைப் புறத்தே நிறுத்திப் பொழிலிற்

பகல் முளைத்ததுபோல் வருங்குமரன், சுதமதியைக்கண்டு, 'ஒருசிறை தனி நின்றாய், உன்றிறமறிந்தேன் ; மணிமேகலை அறியுந்தன்மையள் கொல்லோ; அவள் முளையெயிறு முத்துநிரைத்தனகொல; அவள்கண்கள் வேள் வியப் புரைக்குங்கொல ; அவள் மாதவருறைவிடத்தை யொரீஇத் தமியளாய் இங்கு எய்தியதற்குக் காரணமுரை' என்று கேட்பவென்க.

௧௦௫. பொதியறைப்பட்டோர் - துவாரமில்லாத கீழறையில் அகப்பட்டோர் ; "போதார் பிறவிப் பொதியறை யோரென" சிலப். ௧௦: ௧௧௧.

க0எ - அ. இளமைநாணி முதுமையெய்தி உரைமுடிவுகாட்டிய
வூர
வோன்- இளமைப்பருவத்தைநாணி முதுமைப்பருவத்தையடைந்து, தம்முட் பகைமை கொண்டுவந்தாரிருவருடைய சொல்லை ஆராய்ந்து அவற்றின்முடிவை அவர்களுக்கு விளக்கிய அறிவுடையோனாகியகரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ் சோழன்; இவ்வரலாற்றை அடியிலவரும் பழமொழிவெண்பாவாலும்

(பி - ம்.) க0அ. 'தளர்நடையறியுந்தன்மையைகொல்லோ' 'போன்றுமெய்வருந்தி' க0அ. 'மருமாற்கு'

க0ரு.

கறிவுஞ் சால்பு மரசியல் வழக்குஞ்
செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ
வனைய தாயினும் யானொன்று கிளப்பல்
வினைவிளங்கு தடக்கை விறலோய் கேட்டி
வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
மூப்புவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்

அதன் உரையாலுமுணர்க: உக.—"உரைமுடிவு காணா னிளமையோ னென்ற, நரைமுது மக்க ளுவப்ப - நரைமுடித்துச், சொல்லான் முறை செய்தான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம் படும்" என்பது—"தம் முள் மறுதலையாயினா ரிருவர் தமக்கு முறைமைசெய்யவேண்டி வந்து சில சொன்னால் அச்சொன்முடிவுகண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுநிரம் பாத இளமைப்பருவத்தானென்றிகழ்ந்த நரைமுதுமக்களுவக்கும்வகை நரைமுடித்துவந்து முறைவேண்டிவந்த இருதிறத்தாரும் சொல்லிய சொற் கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தானென் னுஞ்சோழன்; ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத்தக்க விச்சைகள் கற்பதற்கு முன்னே செம்பாகமுளவா மென்றவாறு." இவ்வரலாறு, "முதியோர் அவை புகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண் செலவும்" (கஅஎ - அ) என்று பொருநராற் றுப்படையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உரவோன் மருகற்கு-கரிகாற்பெரு வளத்தான் வழித்தோன்றலாகிய உனக்கு; மருகன் - வழித்தோன்றல்; "உலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக" மதுரை. உகூ.

க0கூ. சால்பு - அமைதி. அரசியல்வழக்கு - அரசநீதி.

க0ரு - க0. அதுகேட்டு உளம்வருந்தியுரைக்குஞ்சுதமதி மருகற்கு அறிவு முதலியவற்றை மகளிர்செப்புதலும் உளதாகுமோவென்றுகொள்க.

கக்க. இளப்பல் - சொல்லுவேன். ககஉ. வினை - போர்.

இனி, மணிமேகலையை அவன் விரும்பாமலிருத்தற்கு உடம்பின் தூய் தன்மையைச் சொல்லுவாள்.

ககங. வினையின்வந்தது - கன்மத்தால் வந்தது. வினைக்குவிளைவாயது - கன்மத்திற்கு விளைநிலமாகவுள்ளது.

ககச. புனைவன - சந்தனம் மலர்முதலியவை.

ககரு. மூப்புவிளிவுடையது - முதுமையையும் சாதலையுமுடையது. தீப்பிணி யிருக்கை - கொடியநோய்களுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளது.

ககஎ. அரவு அடங்கு புற்றிரைன இயைக்க. செற்றம் - பகைமை நெடுங்கால நிகழ்வது. சேக்கை - தங்குமிடம்.

(பி - ம்.) ககஉ. 'கேண்' ககரு. 'மூத்த' ரு

ச.—பளிக்கறைபுக்ககாதை.

ருகூ

யவலக் கவலை கையா றழுங்க
றவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாரா
யென்றவ ளுரைத்த விசைபடு தீஞ்சொல்
சென்றவ னுள்ளஞ் சேரா முன்னர்ப்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையி
னிளங்கொடி தோன்றுமா லிளங்கோ முன்னென்.

ச.—பளிக்கறைபுக்ககாதை முற்றிற்று.

ககஅ. அவலம் - வருத்தந்தோன்றி நிற்றல்; கவலை-யாதுசெய்வலென்றல்; கையாறு - மூர்ச்சித்தல்; அழுங்கல் - வாய்விட்டழுதல்; இஃது அரற்றெனப்படும்.

ககஅ - கூ. அவல முதலியவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத்

தன் னிடத்தே உடையது.

கஉ௦. யாக்கை இதுவென் - யாக்கை இந்தன்மையதென்று ; இது வென்றது, 'வினையின் வந்தது' என்றது முதலியவற்றை.

கஉக. இதனை - இவ்வுடம்பை. புறமறிப்பாராய் - புறமறியாகப் பார்ப் பாயாக; பார்ப்பின், இதன் தூய்தன்மை விளங்குமென்றபடி; "மற்றதனைப் பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்" (நாலடி. சஉ); "பைம்மறியா நோக்கப் படுந் தார்க்குந் தகைமைத்து" இறை. ரு. க - உரை.

கஉஉ. அவள் - சுதமதி.

கஉ௩. "பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவை" (மணி. கஅ: எஅ); "பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்" சீவக. கஉஎ.

கஉரு. தோன்றும் - தோன்றாநின்றாள்.

கஉஉ - ரு. என்று அவள் உரைத்தசொல் அவளுள்ளம் சென்று சேரா முன்னர்; இளங்கொடி பாவைபோல இளங்கோமுன் தோன்றுமென்க.

க - கஉரு. காணபலகாண் காணாய் காண் காண் காணெனச் சுதமதி காட்ட மணிமேகலை வனங்காண்புழி, மன்னவன்சிறுவன் உதயகுமரன் அரசிளங்குமரன் வருவோன், இருந்தோன் தன்னோ, இருந்தோய், யாதென்றலும், உரைப்போன், என்றலும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைஇக் குறுகத் தேரொலி இசைத்தலும் என்செய்கெனவுரைத்தலும் கேட்டு இரீஇ நின்ற நேரிழைதன்னை, நின்றாய், அறிந்தேன்; தன்மையள்கொல்லோ, நிரைத்தன கொல், உரைக்குங்கொல், உரையென, சுதமதி, செப்பலுமுண்டோ; இளப் பல்; கேட்டி என்று உரைத்தசொல் சேராமுன்னர் இளங்கொடி தோன்றுமெனமுடிக்க.

(பி - ம்.) ககஅ. 'கையாற்றழுங்கல்'

ஐந்தாவது

மணிமேகலாதெய்வம்

வந்துதோன்றியகாதை.

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரன்பால் உள்ளத்தாளென மணிமேகலைதனக்கு மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியபாட்டு.]

இளங்கோன் கண்ட விளம்பொற் பூங்கொடி
விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் வியப்பப்
பொருமுகப் பளிங்கி னெழினி வீழ்த்துத்
திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையின்
விரைமல ரைங்கணை மீன விலோதனத்
தெருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப

க. இளங்கோன் - உதயகுமரன். பொற்பூங்கொடி - காமவல்லி போன்ற மணிமேகலை.

உ. விளங்கொளி மேனி விண்ணவர் - தேவர்; மணி. ௬: ௯ - ௧௦.

௩. பொருமுகப் பளிங்கின் எழினி - பளிங்காகிய பொருமுகவெழினி யை; எழினி - திரைச்சீலை; பொருமுகவெழினி - மூவகைத் திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று; "ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியுங், கரந்துவர லெழினி யும் புரிந்துடன் வகுத்து" சிலப். ௩: ௧௦௯ - ௧௦.

௪. திருவின் செய்யோள் - இலக்குமி; இன், சாரியை; "செம்மலர்த் திருவின்பாவாய்" (சீவக. ௧௩௫) என்புழிப்போல. பாவை - பதினோராடலுள் ஒன்று; அஃது, போர்செய்தற்குச் சமைந்த கோலத்தோடு அசுரர் மோகித்து வீழும்படி கொல்லிப்பாவைவடிவாய்த் திருமகள் ஆடியது; இதனை, "செருவெங் கோல மவுணர் நீங்கத், திருவின் செய்யோ ளாடிய பாவையும்" (சிலப். ௬: ௬௦ - ௬௧) என்பதனாலுணர்க; "பாவை திருமக ளாடிற்றதற்குறுப், போவாம லொன்றுடனே யொன்று." பாவையின்-பாவைபோல; பாவையாடிய திருமகள்போல வெனினும் பொருந்தும்.

௫. மலரைக்கணை - மலராகிய ஐந்துபாணம். விலோதம் - கொடி.

௬. உருவிலாளன் - அநங்கன்; 'உருவி லாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப' என்பதற்கு இவளுருவத்தைக் காண்பவர்களுக்கு உடனே மன்மதபாதை உண்டாகின்றதென்பது கருத்தாகக்கொள்க; மணி. ௭: ௬௭ - அ பார்க்க.

(பி - ம்.) ௫ - ௬. 'விலோதத்துருவிலாளருவம்

௫.மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.௫௫

வோவிய வுள்ளத் துள்ளியது வியப்போன்
காவியங் கண்ணி யாகுத றெளிந்து

தாழொளி மண்டபந் தன்கையிற் றடைஇச்
சூழ்வோன் சுதமதி தன்முக நோக்கிச்
சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
வெத்திறத் தாளின் னிளங்கொடி யுரையெனக்
குருகுபெயர்க் குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
முருகச் செவ்வி முகந்துதன் கண்ணாற்
பருகா ளாயிற் பைந்தொடி நங்கை

க - சு. பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலாளனொடு உருவம் பெயர்ப்ப வென்க.

எ. ஓவியன் - சித்திரமெழுதுவோன்; உள்ளியது - சித்திரம் எழுதுவதற்காக நினைந்ததை; மணிமேகலையுருவத்தைச் சித்திரமென்று கருதினானென்றவாறாயிற்று; இது "சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன, வெத்திறத் தாளின் னிளங்கொடி யுரையென" (ரு: கக - உ), "மேவிய பளிக்கின் விருந்திற் பாவையின், ஓவியச் செய்தியென் றொழிவேன் முன்னர்" (கஅ: சுசு - எ), "ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கேன்" (கஅ: கருசு) எனப் பின் வருவனவற்றால் துணியப்படும். வியப்போன் - ஆச்சரியமடைவோன்; இது பெயர்; இனி, 'ஓவியன்' என்பதற்கு உதயகுமரன் ஆச்சரியத்தால் சித்திரம் போன்றவனாய் நின்றென்றும், 'அது' என்பதற்கு அவ்வடிவத்தையென்றும் பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

அ. காவியங்கண்ணியாகுதலை - மணிமேகலையாதலை.

எ - அ. வியப்போன் தெளிகவென்க.

கூ. தாழ் ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிக்குமண்ட பத்தை. தடைஇ - தடவிப்பார்த்து ; மண்டபத்துள்ளே செலலக் கருதிய வன் வாயில் காணுதற்கு முயலுகின்றான்.

கஉ. எத்திறத்தாள் - என்ன இயல்பையுடையாள; நின் இளங்கொடி எத்திறத்தாளென்க.

கo - கஉ. சூழ்வோன் நோக்கி உரையென.

கங. குருகுபெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்சகிரி. கொன்றோன் - முருகக் கடவுள் ; "குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே" (சிலப். உச: 'சரவண'); "குருகு பெயர்க்குன்றங் கொன்றான் மடவன்" ஷெ. ஷெ 'ஆய்வளை'

கச. முருகச்செவ்வி - இளமைப்பருவத்தின் அழகை.

கரு. ஆயின் - ஆராய்மிடத்து.

கச - ரு. நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளென வியைக்க.

(பி - ம்.) கூ. 'தாளொலி' கக-உ. 'சிறந்தபாவொத்தாணின்' 'முருகச்செவ்வி' கரு. 'பருகாளாயினிப்'
கசு.

ருகா மணிமேகலை.

யூழ்தரு தவத்தள் சாப சரத்தி
காமற் கடந்த வாய்மைய ளென்றே

தூமலர்க் கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச்
சிறையு முண்டோ செழும்புனன் மிக்குழீஇ

நிறையு முண்டோ காமங் காழ்கொளிற்
செவ்விய ளாயினென் செவ்விய ளாகென
வவ்விய நெஞ்சமொ டகல்வோ னாயிடை
யஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துளோர்
விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே
கல்லென் பேரூர்ப் பல்லோ ருரையினை
யாங்கவ ருறைவிட நீங்கி யாயிழை
யீங்கிவ டன்னோ டெய்திய துரையென

கஅ. ஊழ் - முறை; பௌத்தர்களுக்கு ஊழ்வினை உடன்பாடாகலின், ஊழ்வினையால் தரப்பட்ட தவத்தையுடையளென்றுமாம். சாப சரத்தி - சாபமாகிய அம்பையுடையாள்; சாபம் - சபித்தல்; வில்லையும் அம்பையுமுடையாளென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று. தவத்தினரைச் சாபசரரென்பர் வடநூலார்.

ககூ. செழும்புனல் மிக்குழிச் சிறையுமுண்டோ - வளவியபுனல் மிக்கவிடத்து அதனைத் தாங்கும் அரணுமுண்டோ; இல்லையென்றபடி; "நீர் மிகிற் சிறையு மில்லைத் தீமிகின், மன்னுயிர் நிழற்று நிழலு மில்லை" (புறநா. ருக.), "நீர்மிகி னில்லை சிறை" பழ. கக௦.

ஒ ககூ - உ௦. "சிறையென்பதில்லைச்செல்வே செம்புனல்பெருகுமாயின், நிறையென்பதில்லைக் காமமேர்நின்று சிறக்குமாயின்" சூளா. கல். கருரு.

உ௦. காமம் காழ் கொளின் நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படின் அதனை நிறுத்துந்தன்மையும் உளதாகுமோ; காழ் - வைரம். நிறை - நிறுத்துந் தன்மை; "பிறிது மாகுப காமங் காழ்கொளினே" குறுந். கஎ.

உ உ. வவ்வியம் - பிறர்க்கு இவள் உரியளாதலை கூடுமோவென்பதால் உளதாகிய பொறாமை. ஆயிடை - அப்பொழுது.

உரு. அஞ்செஞ்சாயல், விளி; என்றது சுதமதியை. அராந்தாணம்: மணி. ரு: அஎ.

௨௪. விஞ்சையயன் - வித்தியாதரன்; என்றது மாருதவேகனை.

௨௫. உரையினை - சொல்லையுடையாய்.

௨௬ - ௫. ஆரந்தாணத்திற் சுதமதி மாருதவேகனால் இடப்பட்டா ளென்பதை, "என்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித், தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புகுந்து, சுமணீர் காணுஞ் சரணெனச் சேர்ந்தேனை" (மணி. ௫: ௫0 - ௫௨) என்பதனாலுமுணர்க.

௨௭. உரையெனச் - சொல்லென்று உதயகுமரன் சொல்ல.

(பி - ம்). ௧௬. 'தவத்தர் சாபச்சாதகி', 'தவத்தாய சாபதி சாத்தி' ௧௮. 'ஞாஉமலர்' ௨0. 'காழ்க்கொளிற்' ௨௧. 'ஆயினின்ன செவ்வியளாக் கென' ௨௨. 'ஆயிழை'

௫.மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.௫௭

வார்கழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி
தீநெறிப் படரா நெஞ்சினை யாகுமதி
யீங்கிவ டன்னே டெய்திய காரணம்
வீங்குநீர் ஞால மாள்வோய் கேட்டருள்
யாப்புடை யுள்ளத் தெம்மனை யிழந்தோன்
பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்
மறைவளந் தரூஉ மழலோம் பாளன்
பழவினைப் பயத்தாற் பிழைமண மெய்திய
வெற்கெடுத் திரங்கித் தற்றக வுடைமையிற்
குரங்கு செய்கடற் குமரியம் பெருந்துறைப்
பரந்துசென் மாக்களொடு தேடினன் பெயர்வோன்
கடன்மண்டு பெருந்துறைக் காவிரி யாடிய

உ அ. "வாயுகரும் கல்லணி மாமதா" சீவக. கஅயஙo.

உக. படரா - செல்லாத. நெஞ்சி லேயாகுமதி - நெஞ்சையுடையா யாக ஆகக்கடவாய்; மதி, முன்னிலையசை.

கo - ஙக. காரணம் கேட்டருள்.

ஙஉ. யாப்பு - உறுதி. எம்மனை - எம் அன்னை; "எம்மனை காணாய்" (கூ: கஉகூ) என்பர் பின்னும்; "எம்மனை தமியை யாகி" சீவக. கூகரு.

ஙங. படிமவுண்டி - நோற்றப்பட்டினி விட்டுண்ணும் உணவு; "படிம வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே" குறுந். கருசு.

ஙரு. மாருதவேகனுக் கத் தாள் சில நாள் உரியளாகலா துபற்றி, 'பிழைமண மெய்திய' என்றார்; "ஓத லந்தணர்க் கொல்லே னுயினும்" (ரு: சகூ) என்று பின்வருதல் காண்க.

ஙசு. எர்கெடுத்து இரங்கி - என்னைக் காணப்பெறாது இரங்கி; "அரசுகெடுத் தலம்வரு மல்லற்காலை" (சிலப். சு: அ.) தன் தக உடைமையின் - தன்னைத் தக்கிருக்கும்படி உடைமையினாலே.

ஙஎ. குமரி - கன்னியாகுமரி.

ஙஎ - அ. குற்றமுற்ற குமைகளிர் அக்குற்றத்தைப் போக்குதற்பொருட்டுக் குமரியாடச் செல்லுதலமைபாதலால், இவள் கன்னியாகுமரியாற் றிற்குச் செல்பவர்களோடு சேர்ந்து சுதமதியைத் தேடிச்சென்றான்; "பார்ப் பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து, கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித், தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோர்" மணி. கஉ: ரு - எ.

ஙகூ. கடன்மண்டு பெருந்துறைக்காவிரி - சங்கமுகத்துறை.

(பி - ம்.) ஙஉ. 'யாப்பினை' ஙஎ. 'குரங்குசெய் கடற்றுறை', 'குரங்குசெய்கடற்குமரி' ஙகூ. 'ஆடிட'

வடமொழி யாளரொடு வருவோன் கண்டீங்
கியாங்கனம் வந்தனை யென்மக ளென்றே
தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை யுதிர்த்தாங்
கோத லந்தணர்க் கொவ்வே னாயினுங்
காதல னுதலிற் கைவிட லீயா
னிரந்தூண் டலைக்கொண் டிந்நகர் மருங்கிற்
பரந்துபடு மனைதொறுந் திரிவோ னொருநாட்
புனிற்றாப் பாய்ந்த வயிற்றுப் புண்ணினன்
கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
நிணநீடு பெருங்குடர் கையகத் தேந்தி
யென்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித்
தன்னுறு துன்பந் தாங்கா துபுகுந்து
சமணீர் காணுஞ் சரணென் றோனை
யிவணீ ரல்லவென் றென்னொடும் வெகுண்டு
மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெனைக்
கையுதிர்க் கோடலிற் கண்ணிறை நீரே

---

௪௦. வடமொழியாளர் - பார்ப்பார்; பார்ப்பனியை, "வடமொழி யாட்டி" (௧௩: ௭௩) என்று பின்னர்க் கூறுவர்.

௪௧. மகள், விளிப்பெயர்.

௪௪. கைவிடலீயான் - கைவிடான்; "காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்" (௧௬: ௩௨) என்பர் பின்னும்; "காட்டிய காதலிற் கைவிட லீயான்" சிலப். ௧௩: ௮௫.

௪௭. புனிற்று - ஈன்ற அணிமையையுடைய பசு.

௪௮. கணவிரமாலை - அலரிமாலை; மணி. ௩ : ௧௦௪.

௫௨. சமணீர்காள் - சமணர்களே.

௫௩. இவண் நீர் அல்ல என்று - இவ்விடத்திற்குரிய தன்மையன் றென்று.

௫௪. படிவம் - தவவேடம். மாதவர் - சைனமுனிவர்.

௫௫. கையுதிர்க்கோடலின் - கையசைத்துப் போய்விடுகவென்று குறிப்பித்தலால்; "கான பலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்" (௯ : ௧௦) என்று பின்னும்வரும்; இவ்வழக்கம் மலைநாட்டில மிருதியாகவுள்ளது. கண்ணிறை நீரேம் - கண்களில் நிறைந்த நீரை யுடையேமாய்.

(பி - ம்.) ௪௧. 'இயமவந்தனையேமகளென்றே' ௪௨. 'உருத்தாங்கு' ௪௪. 'காதலினுதலிர்' ௪௫. 'திரிவேனொரு' ௪௭. 'வயிற்றுற' ௪௮. 'கணவீரமாலை கைக்கொண்டனை' ௫௧. 'அடக்கி' ௫௩. 'இவணீரல்ல' ௫௪. 'படிமத்' ௫௫ - ௬. 'கணணறை நீரென, மறவோரருளிலாருமிலோவென'

௫. மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை. ௫௯

மறவோ ருளீரோ வாருமி லோவெனப்
புறவோர் வீதியிற் புலம்பொடு சாற்ற
மங்குலேய் மாட மனைதொறும் புகூஉ
மங்கையிற் கொண்ட பாத்திர முடையோன்
கதிர்சுடு மமயத்துப் பனிமதி முகத்தோன்
பொன்னிற் றிகழும் பொலம்பூ வாடைய
னென்னுற் றனிரோ வென்றெமை நோக்கி

யன்புட னளைஇய வருண்மொழி யதனா
லஞ்செவி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்ப்பித்துத்
தன்கைப் பாத்திர மென்கைத் தந்தாங்
கென்னைக் குற்ற விடும்பை நீங்க
வெடுத்தனன் றழீஇக் கடுப்பத் தலையேற்றி
மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
சாதுயர் நீக்கிய தலைவன் றவமுனி
சங்க தருமன் றானெமக் கருளிய

---

௫௬. ஆரும் இலோம், - பாதுகாப்போர் யாரையு மிலேம்.

௫௭. புறவோர் - புறத்திலுள்ளோரது.

௫௯. பாத்திரம் - பிச்சைப்பாத்திரம். இதனைக் கோரகையென்பர்.

௬0. இல்லறத்தோர்எல்லோருமுண்டபின்பு, பௌத்தசந்நியாசிகள் பகலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிச்சைக்குச்செல்ல வேண்டுவது விதியாதலின், "கதிர்சுடு மமயத்து" என்றார். இப்படியே, "வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின், வந்து தோன்றலும்" (௧0 : ௨௭ - ௮); வெயில்விளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றன்னையா னூட்டிய" (௧௧ : ௧0௨ - ௩) எனப் பின்னர் வருதல் காண்க.

௬௧. மருதந்துவரில் தோய்க்கப்பட்டு மஞ்சள் நிறமுள்ளதாதலால், 'பொன்னிற்றிகழும் பொலம்பூ வாடை' எனப்பட்டது; இதனைச் சீவரமென்பர்.

சுரு. அளைஇய - கலந்த; 'அம்புடை நன்மொழி யளைஇ' புறநா. உகூஉ. "இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ் செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்" (குறள். கூக.)

எo. சங்கதருமன், பெயர்; புத்த தர்ம சங்கமென்னு மூன்றனுள் சங்கத்திற்குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்று பொருள்.

(பி - ம்.) ருஎ. 'சேர' சுo. 'கதிர்நுட்டமைத்து' சுரு. 'அளைஇய ருண்மொழி' சுச. 'நிரைத்து......குளிர்ந்து' சுகூ. 'இடும்பைகணிக்க' எo. 'தானெனக் கருளிய'

வெங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொரு
ளுலக னோன்பிற் பலகதி யுணர்ந்து
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாள
னின்பச் செவ்வி மன்பதை யெய்த

எக. எங்கோன் - எம்முடையசுவாமி; இயல் குணன் - இயல்பாகவே தோன்றின குணங்களையுடையோன்; "இறைவன் குரவ னியல்குண னெங் கோன்" சிலப். கo: கஅச.

௭௨. உலகநோன்பு - உலகமெல்லாம்; பலகதி உணர்ந்து - பலபிறப்புக்களிலும் பிறந்துபிறந்து உணர்ந்து; கதி-பிறப்பு. 'புத்தன் கைவந்த முத்தியைவிட்டுக் கன்மவசத்தாலன்றிக் கருணையாற் பரிசுத்த ஞானத்துடன் பலவிலங்கிற் பிறந்தும் இறந்தும் பிணிப்பட்டும் மூத்தும் தர்மோபதேசம் பண்ணி ஒழியாமல் உலகுய்யக்கொண்டான்' என்றும், 'கன்மவசத்தாற் பிறந்தானெனில், விலங்காய்ப் பிறந்து பேசுதலும், யானையாய் மருப்பீதலும், முயலாய் மாம்ஸமீதலும் பிறவும் நிகழா' (நீல. சமய) என்றும் கூறுவர்; புத்தன் கருணையாற் பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென்பதைப் புத்தஜாதக கதைகளிற் பரக்கக்காணலாம்; "எழும்புகலை யாயும்முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப், பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரியாது சூழ்போகி, யெவ்வுடம்பி லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்று மிடரெய்தி, னவ்வுடம்பி னுயிர்க்குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்", "மீனுரு வாகி மெய்ம்மையிற் படிந்தனை, மானுரு வாகியே வான்குண மியற்றினை" (வீர. யாப்பு. ௧௧. உதாரணங்கள்); "யானையும் பரியாயு மிணைமாயும் மெல்லாக்கெழற் களிறாயு மென்காற் புன்மானும், முயலும் பனையெருமை யொருத்தலாயுந் தடக்கை யிரலைக் களிறுயுஞ் சடங்க மாயு, மீனுயு முயலாயு மன்ன மாயு மயிலாயும் பிறவாயும் வெல்லுஞ் சிங்க, மானுயுங் கொலைகளவு கட்பொய் காமம் மறைந்தவர்தா முறைந்தபதி மானு ரூரே" (நீல. சமய.)

௭௩. தான்றவித்திருத்தல் தனக்கென்றொன்றையாமல் பிறர்க்கே உரிமை பூண்டொழுகுபவன்; "மூன்றூன் பெருமைக்க ணின்றூன் முடி வெய்துகாறு, நன்றே நினைந்தான் குணமேமொழிந் தானுலகிற் கென்றுந் துன்ளான் பிறர்க்கேயுறு திக்குழந்தா, னன்றே யிறைவ னவன்றூள் சரணங்க ளன்றே" (குண்டல. கடவுள்.); "இருட்பார மின்றிக்கி யெவ்வுயிர்க்குங் காவலென, வருட்பாரந் தனிசுமந்த வன்றூமுத லின்றளவு, மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும், பொதுவன்றி நினக்குரித்தோ புண்ணியநின் றிருமேனி", "தீதியல் புலியது பசிகெடு வகைநின

திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை" (வீர. யாப்பு. கக. உதாரணங்கள்), "பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி" (கக: சூ), "தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு, மன்னுயிர் முதல்வன்" (உரு:ககள - எ) என்பர் பின்னும். மூ. அக்நா. ருச.

எச. நிருவாணமடைதற்குரிய பருவத்தை உயிர்ப்பன்மைகள் அடையும்படி; மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை; "மன்பதை காக்குநின் புரைமை" புறநா. உகo.

(பி - ம்.) எஉ. பலகெதியிழந்த' எரு. 'பிறர்க்குலா யாளன்'

ரு.மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.சுக

எரு வருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூட்கையி
 னறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டிக்
 காமற் கடந்த வாமன் பாதந்
 தகைபா ராட்டுத லல்ல தியாவது

எரு. காருணியத்தைப் பூண்ட ஒப்பற்ற பெரிய மேற்கோளினாலே;

அருளறம், நல்லறம், காருண்யம், தயாதருமம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்; இதனை 'அஹிம்ஸா பரமோதர்ம:" என்பதிற்காண்க. ஸ்ரீதகோவிந்தத்தில் திருமாலின் தசாவதாரத்தை எடுத்துச்சொல்லிய "புத்தா நுத்தாரே" என்னும் சுலோகத்திற் புத்தாவதாரத்தின் பெருமையைப்பற்றி, "காருண்ய மாதந்வதே" என்று ஸ்ரீஜயதேவர் பாராட்டியிருக்கின்றனர்.

எ௫ - ௫. எய்தப் பூண்டமை என்க. உயிர்ப்பன்மைக்கு இன்பச் செவ்வியை அடையும்படி புத்தன் அருள் தம்பூண்டமையை, "உயிராக வெல்லாம்... நீயோ தோன்றிய நின்னடி தொழுதேன்" (௧௦ : எ - ௧௨), "மாறுபடு செவ்வ மக்களை நீக்கி, ...குன்றக மருங்கில்" (௧௦: ௬௨-௬) என இம்நூலுள் மேல் பின்னர் வருவனவற்றாலுமுணர்க.

எ௬. அரக்கதிர் ஆழி அரசப்பட உருட்டி - தருமசக்கரத்தை உலகத்திற் பலவகையாக உருளச்செய்து ; தருமத்தைத் தச் சக்கரமாகக் கூறியதற் கேற்ப 'உருட்டி' என்றார். 'அரசப்பட' என்றதனால், பலவகையாக அவனை தருமோபதேசஞ்செய்தமை கூறியவாறுமிது. இதுபற்றியே புத்தனைத் தருமசக்காப் பிரவர்த்தனாசாரியனென்பர்; "ஆழி முதல்வ அறவாழியாய்

வோய்" (௧௦: ௭௧) என்பர் பின்னும்; "அருளாழி நயந்தோய்நீ, யறவாழி பயந்தோய் நீ, மருளாழி துறந்தோய்நீ மறையாழி புரந்தோய்நீ" (வீர. யாப்பு. ௧௧. உதாரணம்)

எஎ. காமற்கடந்த - மாரனைவென்ற; மாரன் - தாமஸ் ராஜிகளான இச்சைகளை மனத்திலே உண்டாக்கும் ஒருதேவன் ; மகாபோதிவிருட்சத் தின்கீழே தவவொழுக்கம்பூண்டு நோற்றிருக்கையில் இவனுக்கு வெல்லப்பட்டன.

இடையூறாக யெல்லாம் வெல்லுதலுமேம்பட்டு விளங்குதலால், புத்தனை, 'காமற் கடந்த வாமன்' என்றார்; "மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி" (௧௧: ௬௧), 'போதி .... மாரனை வென்றருளி' (௩௦: ௧௦ - ௧௧) எனப் பின்னர் வருதல்காண்க. 'மாரன்' என்பதற்குப்பொருள் மன்மதனென்ற அது பௌத்த சம்பிரதாயமாதலால், இந்நூலில், காமனென்று வருமிடமெல்லாம் மாரனென்று பொருள்கொள்க. வாமன் - புத்தன் ; அழகுள்ளவனென்றபொருள். பாதம் - பாதத்தை.

௭௦ - எஎ. அருளியபாதம்.

எஅ. தகை பாராட்டுதல் என்பன, ஒரு சொன்னீர்மையவாய்த் துதித்த லென்ற பொருளில் வந்தன. யாவதும் - சிறிதும்.

(பி - ம்.) எ௫ - சு. 'பூட்கை, யறக்கதிர்' எஅ. 'அல்லலை யாவதும்'

மிகைகா வில்லேன் வேந்தே வாழ்கென
வஞ்சொ லாயிழை நின்திற மறிந்தேன்
வஞ்சி நுண்ணிடை மணிமேகலைதனைச்
சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
றப்பொழி லாங்கவ னயர்ந்து போயபின்
பளிக்கறை திறந்து பனிமதி முகத்துக்
களிக்கயல் பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
கற்புத் தானில ளற்றவ வுணர்விலள்
வருணக் காப்பிலள் பொருள்விலை யாட்டியென்
றிகழ்ந்தன னாகி நயந்தோ னென்னாது
புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்ச
மிதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை
யிதுவே யாயிற் கெடுகதன் றிறமென
மதுமலர்க் குழலாண் மணிமேகலைதான்
சுதமதி தன்னொடு நின்ற வெல்லையு
ளிந்திர கோடணை விழாவணி விரும்பி

எகூ. மிகைகளா - மிகைக்கின்றவா; மிகைத்தல் - வேறுபொருள்களைச் சொல்லுதல்; "காயமை வெஃகுறு ஞெயிரத்தெட்டு, காம மல்லது நவிலா தென்னும்" (சிலப். ௧௦ : ௧௮௪ - ௫.)

அ0. கின்றிதம் - கிர்வாலாறு.

அ௧. அப்பொழில் - அப்பொழிலில். அயர்ந்து - தன்னைமறந்து ; விரும்பியென்றமாம்; மணி. ரு: ௧௨௩.

அ௫. கவிக்கயல் - கண்கள்.

அஎ. வருமவக்காப்பு - வருணத்திற்கேற்ற காவல் ; காவலென்றுமாம். பொருள் விலையாட்டி - விலைமாது.
வருணமாகிய

அஅ. நயக்தோய் - விரும்பினேன். ௯௧. தன்பொன்றது,

காமத்தை.

௯௪. இந்திர கோடணை விழா (இந்திர கோடணையாகிய விழா) - இந்திரவிழா. பலவகைப்பட்ட முழக்கங்களையுமுடைமையின், விழா, கோடணையெனப்பட்டது; கோடணை - முழக்கம்; அலங்காரமென்றுங் கூறுவர்; "இந்திர கோடணை யிங்கர்க் காண, வந்தேன்" (மணி. எ: ௧௭ - அ), "இந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்" (ஷை ௧௭: ௬௬.)

(பி - ம்.) எ௬. 'காவிலவெள வேந்தே' அச. 'பகர்மதிமுகத்து' அ௬. 'நற்றவப்புணர்விலன்' அஎ. 'வருளக்காப்பிளம் பொருண்முலையாட்டி' அ௯. 'பின்னர்ப்போய' ௯௧. 'கெடுகவிதன்றிறமென

ரு.மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை

௬௫

வந்து காண்குறூஉ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண் டோங்கிப்
புலவன் தீர்த்தன் புண்ணியன் புராண

னுலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வா வென்கோ
காமற் கடந்தோ யேம மாயோய்
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோ யென்கோ
வாயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி
நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவனென்
றெரிமணிப் பூங்கொடி யிருநில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத் தோதியி னொதுங்கி
நிலவரை யிறந்தோர் முடங்குநா நீட்டும்

கூசு. மூ.மணி.சு: கங.ஓர்பைந்தொடியாகி-ஒரு பெண்வடிவுகொண்டு.

கூஎ. மணியறைப் பீடிகை - பளிக்கறையிலுள்ள பாதபீடத்தை.

கூகூ. உலகநோன்பு: மணி. ரு. எ௨.

௪00. குற்றம்-காமவெகுளி மயக்கங்கள்; "யாமே யுரைத்த பொருள் கட்கெல்லாங், காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்" (௩0: ௨௫௨-௩) என்று பின்னர்க் கூறுவர்; "பூமகளோ முதலாகப் புகுந்தமரரெண்டிசையுந், தூமலரா லடிமலரைத் தொழுதிரந்து வி...லியபோட், காமமுங் கடுஞ்சினமுங் கழிப் பரிய மயக்கமுமாய்த், தீமைசால் கட்டறுக்குந் திறற்கருவி யாய்க்கிடந்து, காமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்படுமா றினிதுரைத்துச், சேமஞ்சார் நன்னெறிக்குச் செல்லுமா

தருளினையே" (வீர. யாப்பு. கூ. உதாரணம்.)

கoக. முற்றவுணர்ந்த முதல்வா - சர்வஜ்ஞர்.

கoஉ. ஏமமாயோய் - பாதுகாவலாக வுள்ளோய்; ஏமம்-இன்பமுமாம்.

கoங. நீநெறியாகிய கடும்பகை; நீநெறி - குமார்க்கம்.

கoச. இவனுடைய பாதத்தில் ஸகஸ்ராரசக்ரரேகையுண்டென்பர்.

கoரு. ஏத்துவது எவன் - துதிப்பது எத்தன்மையது; என்னுவில் அடங்குவதன்று என்றபடி; மணி. கக: எக - உ.

கoஎ. ஓதியின் - மெய்ஞ்ஞானத்துடன்.

கoஅ. நிலவரை இறந்து - நிலவெல்லையைக் கடந்து. ஓர், இடைச் சொல். நீட்டும் - நீட்டுகின்றான்; சொல்லுகின்றானென்றபடி.: இனி, நில

(பி - ம்.) கூரு. 'மணிம்மகலைதான்' கூகூ. 'உலவாநோன்பின்' கoo. 'குற்றங்கடிந்தோய்' கoங. 'கடந்தோயெவ்கோ' கoச. 'நாமத்தாழியன் றிருந்தபடி' கoரு. 'நாவாயிரமிலமேத்தவல்லதெவனென' கoஎ. 'திரிவதொதியினொதுங்கி', 'திரிவதோதியினேதி', கoஅ. 'முடங்குணநீட்டும்'

புலவரை யிறந்த புகாரெனும் பூங்கொடி
ககo பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப்
புள்ளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
வாயின்மருங் கியன்ற வான்பணைத் தோளி

தருநிலை வச்சிர மெனவிரு கோட்ட
மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
யார்புனை வேந்தற்குப் போரள வியற்றி
யூழி யெண்ணி நீடுநின் றோங்கிய
வொருபெருங் கோயிற் றிருமுக வாட்டி
குணதிசை மருங்கி னாண்மதிர் மதியமுங்
குடதிசை மருங்கிற் சென்றுவீழ் கதிரும்
வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெய்தலு

வெல்லையைக் கடந்தோராகிய தேவர் தலைகுனிவதற்குக் காரணமாகிய தனது நாவை நீட்டுகின்றனென்றுமாம்.

கOசு. புலவரையிறந்த - அறிவின் எல்லையைக் கடந்த; "புலவரையிறந் தோய் போகுதல் பொறேனெல்" (சிலப். உ௬: கஎ௫.) புகார் - காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

ககஉ. ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்களில் ஒன்று; அஃது, ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்து மறையுஞ் சூட்டென்பர் (சீவக. கOரு) ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; குருவித்தலையென்பர் (சிலப். க௫: உகஎ) அடியார்க்குநல்லார். இஞ்சி - மதில்.

ககங. பணை - மூங்கில்; இது தோரணகம்பமெனப்படும்.

ககO - கங. அகழியாகிய அடியினையும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும், பணையாகிய தோளினையுமுடையாள்.

ககச. தருநிலை - கற்பகதரு நிற்குங்கோயில்; வச்சிர (நிலை) - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில்.

ககசு. ஆர்புனை வேந்தன் - சோழன்.

ககசு - அ. இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளையும், சோழன் கோயிலா
கிய திருமுகத்தையுமுடையாள்.

ககக. குணதிசை - கீழ்த்திசை. கஉக. தோடு - காதணிவிசேடம்.

கஉஉ. என்று - இகழ்ச்சியற்ற. பெய்தலும் - அணிந்துகொள்ளவும்.

(பி - ம்) ககO. 'கள்மலர் துறந்த' ககஉ. 'மணமணிமேகலை' ககங.
'நெடுநகர்க்கு' ககஎ. 'நீடுகின்று' ககக. 'குணதிசை'

ரு. மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதைசுரு

மன்னச் சேவ லயர்ந்துவிளை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத் தாமரை யடக்கப்
கஉரு பூம்பொதி சிதையக் கிழித்துப் பெடைகொண்
டோங்கிருந் தெங்கி னுயர்மட லேற
வன்றிற் பேடை யரிக்குர லழைஇச்
சென்றுவீழ் பொழுது சேவற் கிசைப்பப்
பவளச் செங்காற் பறவைக் கானத்துக்
கஙO குவளை மேய்ந்த குடக்கட் சேதா
முலைபொழி தீம்பா லெழுதுக ளவிப்பக்
கன்றுநினை குரல மன்றுவழிப் படா

வந்தி யந்தணர் செந்தீப் பேணப்
பைந்தொடி மகளிர் பலர்விளக் கெடுப்ப
கஙரு யாமோர் மருதத் தின்னரம் புளரக்
கோவலர் முல்லைக் குழன்மேற் கொள்ள

ககூ - உஉ. மதியமும் கதிரும் முறையே வெள்ளித்தோடும் ரேமோகத் திருமுகத்திற்பெய்தலும்,

பொற்

க0கூ - உஉ. பூங்கொடி தோளி முகவாட்டி அவள், திருமுகம் பொலி யப்பெய்தலும்; சூரியன் அத்தமிக்கவுமென்றபடி.

கஉங. அயர்ந்து - மெய்ம்மறந்து; விரும்பியென்றுமாம்.

கஉங - சு. அன்னச்சேவல் பெடைகொண்டு தெங்கின் மடலேற.

கஉஎ. அரிக்குரல் - மெல்லிய குரலால்; அழைஇ - அழைத்து.

கஉஎ - அ. பேடை, அழைஇப் பொழுதைச் சேவற்கு இசைப்ப.

கஉகூ. செங்காற் பறவை - அன்னப்புள். காளமென்றார், பிறுதிபற்றி.

கஙo. சேதா - செவ்விய பசு. கஙஉ. குரல - குரலவாய்.

கஙo - ஙஉ. சேதா பால் துகளையவிப்பக் குரலவாய்ப் படர; "ஆன் கணங், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர" (குறிஞ்சி. உகஎ - அ); "கறவைதம் பதிவயிற், கன்றமர் விருப்பொடு, மன்றுநிறை புகுதர" (கலி. ககூ); "மதவுநடை நல்லான், வீங்குமாண்செருத்த தீம்பால் பிலிற்றக், கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரு, மாலையும்" அகநா. கச.

௧௩௬. முல்லை - முல்லைப்பண்; "குழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர் தம்மொடு, மழலைத் தும்பி வாய்வைத் தூத" சிலப். ௪: ௧௫ - ௬.

(பி - ம்.) ௧௨௫. 'பூம்பொறிசிதையக்' ௧௨௬ - ௭. 'ஏறி, யன்றிற் பேடை யரிகுரலழைஇ' ௧௩௨. 'குரலன்று' ௧௩௬. 'முல்லை குழலன்மேல வைப்ப'

வமரக மருங்கிற் கணவனை யிழந்து
தமரகம் புகூஉ மொருமகள் போலக்
கதிராற்றுப் படுத்த முதிராத் துன்பமோ
டந்தி யென்னும் பசலைமெய் யாட்டி
வந்திறுத் தனளான் மாநகர் மருங்கென்.

௫.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை முற்றிற்று.

௧௩௭. அமரகம் - போர்க்களம். ௧௩௮. தமரகம் - தம்மவர்களிடம்.

௧௩௯. கதிராற்றுப்படுத்த - சூரியனைப்போக்கிய.

௧௪௦. அந்திப்பொழுதாகிய மங்கை; பசலை மெய்யாட்டி யென்றார், கணவனைப் பிரிந்தாளென்பது புலப்பட.

௧௪௧. இறுத்தனள் - தங்கினள்.

௧௪௦ - ௪௧. பசலை மெய்யாட்டி மாநகர்மருங்கு வந்திறுத்தனள்.

௧ - ௧௪௧. இளம்பொற்பூங்கொடி உருவம் பெயர்ப்ப, சூழ்வோன் சுதமதி முகநோக்கி உரையென, உரைப்ப, அகலவோன் எய்தியது உரையென, கேட்டருள்; சங்கதருமனருளிய வாமன்பாதத்தைப் பாராட்டுதலல்லது மிகைநாவில்லேனென, அவர் போயபின், மணிமேகலை

சுதமதியொடு நின்ற வெள்ளையுள், மணிமேகலாதெய்வம், வைபக்தொடியாகிப் பீடிகையை வலங் கொண்டு ஓங்கி ஓதுங்கி நாநீட்டும்; நீட்டப் புகாரெனும் பூங்கொடி பெய்த லும், பசலைமெய்யாட்டி முதிராத் துன்பமொடு நகர்மருங்கு வந்திறுத்தன ளென்று முடிக்க.

ஆருவது

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

[ஆருவது மணிமேகலைதனக்கு
மணிமேகலாதேய்வம் சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்து
அவளை மணிபல்லவத்துக் கொண்டுபோனபாட்டு.]

அந்தி மாலை நீங்கிய பின்னர்
வந்து தோன்றிய மலர்கதிர் மண்டிலஞ்
சான்றோர் தங்க ணெய்திய குற்றங்

உ. மலர்கதிர மண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்.

ரு.

டாகிய.

சான்றோர் - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்த மேன்மக்கள். எய்திய - உண்

(பி - ம்.) கசு. 'பூட்டி' உ. 'மண்டலம்'

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
மாசறு விசும்பின் மறுநிறங் கிளர
வாசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிர்
வெள்ளிவெண் குடத்துப் பால்சொரி வதுபோற்
கள்ளவிழ் பூம்பொழி லிடையிடைச் சொரிய
வுருவு கொண்ட மின்னே போலத்
திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனிய
ளாதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
பாத பீடிகை பணிந்தன ளேத்திப்
பதியகத் துறையுமோர் பைந்தொடி யாகிச்

---

௪. தோன்றுவழி - தோன்றுமிடத்து.

௫. மாசு - குற்றம். விசும்பு - ஆகாயம். மறு - களங்கம். நிறம் கிளர - நிறம் விளங்கித்தோன்ற; நிறம் - மார்பிலென்றுமாம்.

௩ - ௫. சந்திரனிடத்துள்ள தூய்மையாலும், தான் அதற்குமாறாக இருத்தலாலும், களங்கம், சான்றோரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம்; இது, "குடிப்பிறந்தார்" (௯௫௭) என்னும் குறளின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டுள்ள பொருளையும் உவமத்தையும் முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க, "அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந், திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்" நாலடி. கருக.

௬. ஆசு - குற்றம். தண்கதிர் - நிலாவை.

௭. சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை.

௨ - ௮. மண்டிலம் மறுநிறங்கிளரப் பால்சொரிவதுபோல்

தவ்வி கதிரை இடையிடையே சொரியாநிற்க.

கூ. - இல்பொருளுவமம்.

கo. இந்திரவில்லைப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத்தருகின்ற திருமேனியை யுடையளாய்; "திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்" (சிலப். கரு: கருகூ.) இந்திரவில் இன்னவாறு தோன்றுமெனப் புலப்படாமையினால், அங்ஙனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று; "மற்றவன் றேவ னாகி வானிடு சிலையிற் றோன்றி" (சீவக. கூருக); "வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற், கானிலந் தோயாக் கடவுளை" நாலடி. கடவுள்.

கக. மு. மணி.கo: கூக. அறவாழியாள்வோன் - புத்தன்.

கஉ. பாதபீடிகை - உவவனத்திற்பளிக்கறையிலுள்ளபாதபீடம். பணிந்தனளேத்தி - பணிந்தேத்தி.

கங. மு. மணி. ரு: கூகூ.

(பி - ம்.) ச. 'விளக்கும்' எ. 'குடத்திற்பால்' அ. 'பூம்பொழிலிடையே சொரிய' கூ. - கo. 'உருவுகண்டமின்னே போன்று, திரு'

சுதமதி நல்லாண் மதிமுக நோக்கி
கரு யீங்கு நின்றீ ரென்னுற் றீரென
வாங்கவ ளாங்கவன் கூறிய துரைத்தலு
மரசிளங் குமர னயிழை தன்மேற்

றணியா நோக்கந் தவிர்ந்தில னாகி
யறத்தோர் வனமென் றகன்றன னாயினும்
புறத்தோர் வீதியிற் பொருந்துத லொழியான்
பெருந்தெரு வொழித்துப் பெருவனஞ் சூழ்ந்த
திருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
மிக்க மாதவர் விரும்பின ருறையுஞ்
சக்கர வாளக் கோட்டம் புக்காற்
கங்குல் கழியினுங் கடுநவை யெய்தா
தங்குநீர் போமென் றருந்தெய்வ முரைப்ப

கரு. நின்றீரென்றது, மணிமேகலையையும் உளப்படுத்தி. என்னுற்றீர் - யாது துன்பமுற்றீர். என - என்று மணிமேகலாதெய்வம்கேட்ப.

க0 - கரு. மேனியள், ஏத்தி ஆகி நோக்கி என்னுற்றீரோவென வென்க.

கசு. அவள் - சுதமதி. அவன் - உதயகுமரன். கூறியது - 'சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டு' (ரு: அஉ) என்றது

கஎ. ஆயிழைதன்மேல் - மணிமேகலையிடத்து.

கஅ. அறத்தோர் வனமென்று - முனிவர்களுறைகின்ற வனமென்று

உ0. புறத்தோர்வீதியில -புறத்திலுள்ளவர்களுடைய வீதியினிடத்தே.

கஎ - உ0. குமரன் தவிர்ந்திலனாகி அகன்றனன்; ஆயினும் வீதியிற் பொருந்துதலொழியானென்க.

கஅ - உ0. மணி. ரு: ருகூ - எ.

உக. பெருந்தெருவென்றது, முன்புகூறிய புறத்தோர்வீதியை.

௨௨. பூ. மணி. ௭: ௮௯. எயில - மதில். குடபாற் சிறுபுழை - மேற்றிசையினிடத்தேயுள்ள சிறிய நுழைவாயில்.

௨௩ - ௪. மணி. ௧௫: ௩௧ - ௨; ௧௭: ௭௫ - ௬; ௨௨: ௫ - ௬.

௨௫. கடுநவை - உதயகுமரனாற் பற்றப்படுகை.

௨௬. அங்கு - சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே.

௧௬ - ௨௬. அவள் உரைத்தலும், அருந்தெய்வம், 'அரசிளங் குமரன் பொருந்துத லொழியான்; ஆதலாற் போகிப் புக்காற் கடுநவை யெய்தாது; நீர் அங்குப்போம்' என்றுரைப்பவென்க.

(பி - ம்.) ௧௪. 'நகலாடன்முகம்' ௧௮. 'தவிர்விலனாகி', 'தணிந்திலனாகி' ௧௯. வாளமெனா...னாயினும்' ௨௧. 'ஒழித்துப்பெருவளஞ்' ௨௫ - ௬. எய்தாவங்குநீர்போமெனவருந'

௬.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. ௬௯

வஞ்ச விஞ்சையன் மாருத வேகனு
மஞ்செஞ் சாய னீயு மல்லது
நெடுநகர் மருங்கி னுள்ளோ ரெல்லாஞ்
சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையார்
சக்கர வாளக் கோட்ட மஃதென
மிக்கோய் கூறிய வுரைப்பொரு ளறியே
னீங்கிதன் காரண மென்னை யோவென
வாங்கதன் காரண மறியக் கூறுவன்
மாதவி மகளொடு வல்லிருள் வரினு
நீகேளென்றே நேரிழை கூறுமிந்
நாமப் பேரூர் தன்னொடு தோன்றிய

வீமப் புறங்கா டீங்கித னயல
தூரா நற்றே ரோவியப் படுத்துத்
தேவர் புகுதரூஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலு
நெல்லுங் கரும்பு நீருஞ் சோலையு
நல்வழி யெழுதிய நலங்கிளர் வாயிலும்
வெள்ளி வெண்சுதை யிழுகிய மாடத்
துள்ளுரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலு
மடித்த செவ்வாய்க் கடுத்த நோக்கிற்

---

௩௧. அஃது சக்கரவாளகோட்டமென்று.

௩௩. என்னையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப.

௩௪. கூறுவல் - கூறுவேன்.

௩௫-௬. மாதவிமகளொடு நீ கேள். நேரிழை - மணிமேகலாதெய்வம்.

௩௮. ஈமப்புறங்காடு - மயானம்; ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு, "கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழல்" (புறநா. ௨௩௧.) இதன் - இந்த உவவனத்தின். புறங்காடு இதன் அயலிடத்துள்ளது.

௩௯. ஊரா நற்றேர் - விமானம். ஓவியப்படுத்து - சித்திரம்போல ஆகாயத்தே நிற்கும்படி செய்து.

௪௩. வெள்ளிவெண்சுதை - மிக்க வெண்மையையுடைய சுண்ணச் சாந்து. இழுகிய - பூசிய.

௪௪. உரு - வடிவங்கள். வெள்ளிடை - வெளியான இடம்.

௪௫. கடுத்தநோக்கு - கோபித்துப்பார்த்த பார்வை.

(பி - ம்.) ௨௮. 'சாயநீயும்' ௩௧. 'கோட்டமீதெனை' ௩௩. 'எனைகொலோவென' ௩௮. 'ஈமப்பெருங்காடு' ௩௯. 'ஓவியகப்படுதது' ௪௨. 'நலலவழியொழுகியநலங்' ௪௩. எழுதியமாடத்'

றெடுத்த பாசத்துப் பிடித்த சூலத்து
நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலு
நாற்பெரு வாயிலும் பாற்பட் டோங்கிய
காப்புடை யிஞ்சிக் கடிவழங் காரிடை
யுலையா வுள்ளமோ டுயிர்க்கட னிறுத்தோர்
தலைதூங்கு நெடுமரந் தாழ்ந்துபுறஞ் சுற்றிப்
பீடிகை யோங்கிய பெரும்பலி முன்றிற்

௪௬. தொடுத்த பாசம் - பிறரைக் கட்டிய கயிறு; மணி. ௧: ௨௩.

௪௭. நெடுநிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றத்தையுடைய பூதவடிவம்; என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்பர். மண்ணீடென்பதற்குச் சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவையென்று பொருள்; "பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து" (௬ : ௨௦௦), "ஈங்கிம் மண்ணீட் டியாரெனா வுணர்கேன்" (௧௮: ௧௫௬) என இந்நூலுள்ளும், "கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும்" (௫: ௩௦) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும் வருதல் காண்க. மண் - சுதை; "மண்மாண் புனைபாவை யற்று", "மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர்" (குறள். ௪௦௭, ௫௭௬)

௪௮. நாற்பெருவாயிலும் - செழுங்கோட்டு வாயிலும் நலங்கிளர்வாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும். பாற்பட்டு - பகுதிப்பட்டு.

௪௯. காப்பு - காவல். கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் சஞ்சரிக்கின்ற அரிய இடம்; என்றது மயானத்தை.

௪௮ - ௯. ஓங்கிய ஆரிடையென்க.

௫௦. உலையாவுள்ளமோடு - தளராத உள்ளத்தோடு,

உயிர்க்கடனிறுத் தோர்- உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோர்; உயிர்க்கடனிறுத்தலே, சிலப். ரு: அஎ - அ ஆம் அடிகளின் உரையிற்காண்க. இவர்களை, மயானவாசினி
யது மந்திரஸாதகரான பைரவவேஷதாரிகளென்றும்,
தினரென்றும் கூறுவர்; இஃது அவிப்பலியெனப்படும்;
காபாலிகமதத்
"சிரந்தெரிந்தன
வரிந்த ரிந்துகுவை செய்த பைரவர்கள் செந்நிலம், பரிந்தெ
ரிந்தபொடி செய்ய மற்றவை பரிப்ப மற்றவர் சிரிப்பரே" தக்க.
காடுபாடியது.

ருக. தலைதூங்குநெடுமரம் - உயிர்க்கடனிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப் பெற்ற நீண்ட மரங்கள். பலிகொடுப்போர் சிகையை மரத்தில் முடிந்துவிட்டுத் தலையையரிந்து துர்க்கைக்குப் பலிகொடுத்தல்
மரபாத
லால், இங்ஙனங்கூறினார். "வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசை தோறுந் திசைதோறும் விழித்து நின்று, தூங்குதலை சிரிப்பனகண் டுறங்குதலை மறந் திருக்குஞ் சுடர்க்கட் பேய்" (கலிங்க. கோயில். உக.) இது போன்ற ஒழுக்கம், வடநூலில் தசகுமாரசரிதத்தில் உபகாரவர் மாவின் சைசவவிருத்தாந்தத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பர்.

ருஉ. பீடிகை - பீடம். பெரும்பலிபீடிகையோங்கிய முன்றிலென்க.

(பி - ம்.) சஎ. 'நெடுநிலைநிறைமணனீடுநின்றவாயினும்', சகூ. 'கடிவழாங்கா' ருo - ருக. 'உயிர்க்கடவதொர்தலைதாங்கு'

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

எக

காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமு

மருந்தவர்க் காயினு மரசர்க் காயினு
மொருங்குடன் மாய்ந்த பெண்டிர்க் காயினு
நால்வேறு வருணப் பால்வேறு காட்டி
யிறந்தோர் மருங்கிற் சிறந்தோர் செய்த
குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநிலைக் கோட்டமு
மருந்திறற் கடவுட் டிருந்துபலிக் கந்தமு
நிறைக்கற் றெற்றியு மிறைக்களச் சந்தியுந்

௫௨. காடமர்செல்வி - துர்க்காதேவி; சண்டிகையென்றுங்கூறுவர்; (மணி. ௬: ௧௧௫.) கோட்டம் - கோயில். "கோளி யாலமுங் கோழரை மரங்களுங் குழுமித், தாளி யார்த்தெழு சுடலையு முடலமுந் துவன்றி, மீளி யாக்கைய தாக்கியுண் பேய்க்கண மிடைகை சூழ், கூளி தாய்க்கென வாக்கிய கோட்டமொன் றுளதே" என்னும் நீலகேசிச் செய்யுளாலும் மயானத்தில் துர்க்கையாலயம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

௫௦ - ௫௩. இறந்தோருடைய தலைகள் தூங்குகின்ற மரங்களாற் சுற்றப்பட்டுப் பலிபீடிகை ஓங்கிய முன்றிலையுடைய கோட்டம்.

௫௫. ஒருங்குடன்மாய்ந்த பெண்டிர் - கணவனுடனிறந்தமகளிர்.

௫௪ - ௫. ஆயினும், ஓர் எண்ணிடைச்சொல்; "போதியி லாயினு மிமய மாயினும்,...........புகாரேயாயினும்" (சிலப். ௧: ௧௪ - ௫) என்புழிப்போல.

௫௬. நால்வேறுவருணம் - பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வருணங்கள்.

௫௭. இறந்தோர்மருங்கில் - இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்தே.

௫௮. குறியவும் நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக் கண்டாலொத்த ; சிலப். ௨௭ : ௧௫௩.

௫௯. சுடு மண் - செங்கல். கோட்டம் - அறை ; “ஈமப் புறங்காட், டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்” (௬ : ௧௮௫ - ௬) என்பர் பின்னும்.

௫௮ - ௯. கண்டன்ன கோட்டம்.

௬௦. பெறுதற்கரிய நிறைநிலையுடைய தெய்வங்களையுடைய, திருந்திய பலியிடுதற்குரிய தூண்கள் ; கந்தம் - ஸ்கந்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; “இலகொளிக்கந்தமும்” (மணி. ௨௪ : ௧௯௨) ; “கலிகெழு கடவுள் கந்தம் கைவிட” புறநா. ௫௨.

௬௧. நிறைக்கற்றெற்றி - நிறுத்திய கல்லாலாகிய திண்ணை. மிறைக் களச்சந்தி - வளைந்த இடத்தினையுடைய பலவழிகளுங் கூடியசந்து; மிறை- வளைவு; “மிறைக்கொளி திருத்தி னானே” சீவக. ௨௮௪.

(பி - ம்) ௫௫. 'பெண்டிர்க்' ௫௯. 'சுடுமணோங்கிய' ௬௧. 'நிறைகற் றெற்றியுமிறைகளச்'

தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவல
ருண்டுகண் படுக்கு முறையுட் குடிகையுந்
தூமக் கொடியுஞ் சுடர்த்தோ ரணங்களு
மீமப் பந்தரு மியாங்கணும் பரந்து
சுடுவோ ரிடுவோர் தொடுகுழிப் படுப்போர்
தாழ்வயி னடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போ

ரிரவும் பகலு மிளிவுடன் றறியாது
வருவோர் பெயர்வோர் மாறாச் சும்மையு
௭௦ மெஞ்சியோர் மருங்கி னீமஞ் சாற்றி

௬௨. மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மண்கலம்; ஏற்கும்பாத் திரமென்றுங்கூறுவர்; "கவிழ்த்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரென", "பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்", "ஏலாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன் மண்டை" (புறநா. ௧௦௩, ௧௧௫, ௧௭௯.) காவலர் - மயானங்காப்போர்.

௬௩. குடிகை - பர்ணசாலை; 'குடிகா' என்னும் வடமொழிச்சிதைவென்பர்; இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது.

௬௪. தூமக்கொடி - புகையொழுங்கு; "மீன்சுடு புகையிற் புலவுநாறு நெடுங்கொடி" புறநா. ௩௨.

௩௩ - ௬௫. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக்கோட்டமும், பலிக்கந்
தமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும், பந்தரும் யாங்கணும் பரந்தெள்க.

௬௮. சுடுவோர்-பிணங்களைச்சுடுவோர்; இடுவோர் - கொணர்ந்து அவற்றைச் சும்மா போகடுவோர். தொடுதல் - தோண்டுதல்; மணி. ௧௮: ௨௫.

௬எ. தாழ்வயின் அடைப்போர்-பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங்களை அடைத்துவைப்போர்; தாழ்வயின்-தாழ்ந்த இடம்; தாழியிற்கவிப்போர்-பிணங்களைத் தாழியினாலே கவிப்போர்; இதனை, "தேவ ருலகமெய்தின னாதலி, னன்னோற் கவிக்கும் கண்ணகன் றாழி" (௨௨௮), "கவிசெந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த" (௨௩௮) "ஈமத் தாழி, யகலி தாக வனைமோ" (௨௫௬)
"தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே" (௩௬௪) எனவரும் புறநானூற்றுப் பாடல்களாலுணர்க; இது, முதுமக்கட்டாழி யெனவும் வழங்கும்.

௬௮. இளிவுடன் - அருவருப்புடன். ௬௯. சும்மை - ஒலி.

எ௦. எஞ்சியோர் - ஜீவித்திருப்போர். ஈமஞ் சாற்றி - ஈமமுண்டென் பறைச் சொல்லி.

(பி - ம்.) ௬எ. 'காழ்வயினடைப்' ௬௮. வரு' எ௦. 'எஞ்சினர்மருங்கிலேமஞ்சாற்றி'

'இரவும்பகலுமேயாவீடினறி

௬.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. எ௩

நெஞ்சு நடுக்குறூஉ நெய்த லோசையுந்
துறவோ ரிறந்த தொழுவிளிப் பூசலும்
பிறவோ ரிறந்த வழுவிளிப் பூசலு
நீண்முக நரியின் றீவிளிக் கூவுஞ்
எ௫ சாவோர்ப் பயிருங் கூகையின் குரலும்

புலவூண் பொருந்திய குராலின் குரலு
மூண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலு
நன்னீர்ப் புணரி நளிகட லோதையி
னின்னா விசையொலி யென்றுநின் றறாது

எக. நெய்தல் ஓசையும் - சாப்பறை ஓசையும்; "ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி, னீர்ப்பந்தல் ... பறை இரங்கும்" (புறநா. ககச); "பலல வர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ் நெய்தல், கல்லென் கொள்ளிசைக்குங் காடு" பு - வே. காஞ்சிப்பொதுவியற்பால், ...

எஉ. தொழுவிளிப் பூசல் - அழுகைக்குரல்; துறவோராதலால், தொழு விளிப்பூசல் கூறப்பட்டது.

எஙா. பிறவோர் - இல்வாழ்ந்தோர்.

எ௫. இறந்தோரை அழைக்கும் பேராந்தையின் ஒலியும்; பேராந்தை செத்தோரை அழைக்குமென்றுங் கூறுவர்; "போழ்வாய்க், கூகை, சுட்டுக் குவியெனச் செத்தோர்ப் பயிருங், கள்ளியம் பறந்தலை" புறநா. உசo.

எசு. குரால் - கோட்டான்.

எஎ. உணவாகத் தசையைக் கவ்விய பல்லைக் கடித்துண்ட ஆண்டலைப்பறவைக ளின் குரலும்; ஆண்டலைப் பறவை-ஆண்மகனது தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பறவை; இதனை, "நீண்ட பசிகொண்ட தீ ... நரிகளைந்து வைத்த நெடுங்குஞ் சிரத்தைத் தனியெடுத்து ... யாண்டலைப்புள் ... பார்க்கு மாலோ ... முடைத்து மாதோ" (கலிங்க. கோயில்பாடியது, கசு) என்பதனாலுணர்க; "அழுகுரற் கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்" (பட்டின. உ௬அ); "ஆண்டலைப்பாட்" (முத்ததிருப். ...); "எமத்து மழு மெரியிலு மிருமொடு ... மக் கூகையு மோரியு முறமுறழ் கதிக்கும், யாமத் ... டிவர் தாண்டலை ... வலைக்குக, நீமைக் கேயிட ஞயதோர் செம்மலை யுடைத்த" நில. தரும. ...

எஅ. புணரி நளி கடல் - அலைகளையுடைய பெரிய கடல். ஓதையின் - ஓசை போல.

எகூ. இன்னிசை ஒலி - தாளபத்த இசைக்கிற ஒலிகள்.

சுகூ - எகூ. மாருசக்கம்மையும், செய்தவோசையும், தொழுவிளிப் பூச

(பி-ம்.) எ௩. 'வாழூபி ரியபூசலும்' எ௫. 'வீரமுககரியி ர்றீவிளிக்குர லும்' எசு. 'புலாலூண்பொருந்திய குராலூணகுரலும்' எஎ. 'ஊன் றலைதுற்றிய' எஅ. 'நளிர் கடல'

தான்றியு மொடுவையு முழிஞ்சிலு மோங்கிக்
கான்றையுஞ் சூரையுங் கள்ளியு மடர்ந்து
காய்பசிக் கடும்பேய் கணங்கொண் டீண்டு
மாலமர் பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும்
வெண்ணிணந் தடியொடு மாந்தி மகிழ்சிறந்து
புள்ளிறை கூரும் வெள்ளின் மன்றமுஞ்
சுடலை நோன்பிக ளொடியா வுள்ளமொடு
மடைதீ யுறுக்கும் வன்னி மன்றமும்
விரத யாக்கைய ருடைதலை தொகுத்தாங்
கிருந்தொடர்ப் படுக்கு மிரத்தி மன்றமும்

லும் அழுவிளிப் பூசலும், கூவும், குரலும், குரலும் குரலும் ஆகிய இன்னா விசைகள் அறு திருக்கப்பெற்று.

அ0 - அக. தான்றி முதலிய மாவிசேடங்கள் நெருங்கப்பெற்று.

அஉ. காய்பசி - மிக்கபசி; (மணி. சு: ககஎ; ஷை. கக: நரு.)கணம்- கூட்டம்.

அரு. மால் - மேகம். சினை -கிளை. பலபேய்கள் கூட்டங்கொண்டி ருத்தற்கு இடமானதுபற்றி, வாகையடிமன்ற மெனப்பட்டது. பின் வருவன வற்றையும், இப்படியே கொள்க. ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கு மரத் தடியை மன்றமென்பர் (முருகு. உஉசு.) ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

அச. தடி - தசை. மாந்தி - உண்டு.

அரு. புள் - பேராந்தை, கோட்டான், கழுகு, பருந்து, காக்கை, ஆண் டலைப்புள் முதலியவைகள். இறைகூரும் - தங்குதல் மிக்க. வெள்ளில் - விளாமரம்.

அசு. சுடலை நோன்பிகள்-காபாலிகர்; "இறைவி கோட்டத்து வீரிரு

திங்கள தகவை, யுறையு ளாகவவ் வுறையருங் காட்டகத் துறைவாள், பொறையு மாற்றலும் பூமியு மேருவு மனையான், சிறைசெய் சிந்தையா னந்தமில் பொருள்களைத் தெரிந்தான்" (தரும. எ) என்னும் நீலகேசிச் செய்யுளால் 'முனிசந்திரன்' என்ற ஒரு முனிவன் மயானத்திலிருந்து தவஞ்செய்தா னென்று தெரிகிறது. ஒடியாவுள்ளம் - தளராதஉள்ளம்.

அஎ. மடை - சோறு. வன்னி - வன்னிமரம்.

அஅ. உடைதலைகளைச் சேர்த்து.

அக. இருந்தொடர்ப்படுக்கும் - பெரியமாலைகளாகச்செய்யும். இரத்தி மன்றம் - இலந்தைமரநிற்கும் மன்றம்; "இரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்து" புறநா.நச.

(பி - ம்.) அ0. 'ஒடுமையு முழிஞ்சிலு மொடுங்கிக்' அக. 'கள்ளியும் படர்ந்து' அங. 'ஆலம் பெருஞ்சினைவாகை மன்றமும்' அச.. 'வெண்ணிணக் குடியொடுமொந்தி' அரு. 'வெள்ளிடை மன்றம்' அகூ. 'இருந்துடிபடுக்கும்'

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

எரு

பிணந்தின் மாக்க ணிணம்படு குழிசியில்
விருந்தாட் டயரும் வெள்ளிடை மன்றமு
மழற்பெய் குழிசியும் பிழற்பெய் மண்டையும்

வெள்ளிற் பாடையு முள்வீட் டறுவையும்
பரிந்த மாலையு முடைந்த கும்பமு
நெல்லும் பொரியுஞ் சில்பலி யரிசியும்
யாங்கணும் பரந்த வோங்கிரும் பறந்தலை
தவத்துறை மாக்கள் மிகப்பெருஞ் செல்வ
ரீற்றிளம் பெண்டி ராற்றுப் பாலகர்
முதியோ ரென்னு னிளையோ ரென்னுன்
கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பவிவ்
வழல்வாய்ச் சுடலை தின்னக் கண்டுங்

கூ0. குழிசி - பானை.

கூக. வெள்ளிடைமன்றம்- வெளியான இடத்தையுடையமன்றம்; "உள் ளுநர்ப் பனிக்கும் வெள்ளிடை மன்றமும்" சிலப். ரு: ககஎ.

கஉ. பிழத்பெய்மண்டை.?

கங. வெள்ளிற் பாடை, இருபெயரொட்டு. உள்ளீட்டறவை - உள்
ளே பண்டங்கள் இடுதலைப்பெற்ற உறி ; "சுவன்மே லறுவையும்" (சிலப்.
கo: கஅ.) அறுவை - சீலையெனினு, உள்ளீட்டையுடைய கிழியுமாம்.

கச. பரிந்த மாலை - பாடையிற்கட்டி அறுத்தெறியப்பட்ட
மாலை; "வெள்ளின் மாலையும் விரிந்தவெண் டலைகளுங் கரிந்த, கொள்ளி
மாலையுங்
கொடிபடு கூறையு மகலும், பள்ளி மாறிய பாடையு மெலும்புமே பரந்து,
கள்ளி யாரிடைக் கரந்ததோர் தோற்றமுங் கடிதே" நீல. தரும. ச.

க்டு. சில்பலி யரிசி - சிறுபலியாகிய அரிசி; "நூவெள் ளரிசி,
சில் பலிச் செய்து" புறநா. உகஙு - ச.

கசு. பறந்தலை - பாழிடம்.

அங - கசு. வாகைமன்றமும், வெள்ளிமன்றமும், வன்னிமன்றமும்,
இரத்திமன்றமும், வெள்ளிடை மன்றமும் ஆகிய இம்மன்றங்கள்யாங்கணும்
அழற்பெய்குழிசி முதலியவைகள் பரந்த பறந்தலையென்க.

கடு - கசு. பரந்து அருது பரந்த பறந்தலையென்க.

கஅ. பு. மணி. எ : அக. கoo. கொடுந்தொழிலாளன் - காலன்.
சக - கoக. ஆரிடை பறந்தலை சுடலை இன்னக்கண்டும்.

(பி - ம்) கo. 'பிணநதின்மாககணிணம்படுகுழிசியின்' கஉ.
'பிறழ் பெய்மண்டையும்' கக. 'இளையோ ரென்னுன் முதியோ
ரென்னுன்'

கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழு
மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ
வாங்கது தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச்
சார்ங்கல னென்போன் றனிவழிச் சென்றோ
னென்புந் தடியு முதிரமு மியாக்கையென்
றன்புறு மாக்கட் கறியச் சாற்றி
வழுவொடு கிடந்த புழுவூன் பிண்டத்
தலைத்தக மூட்டிய வடிநரி வாய்க்கொண்
டுலப்பி லின்பமோ டுளைக்கு மோதையுங்
கலைப்புற வல்குல் கழுகுகுடைந் துண்டு
நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுக்கு மோதையுங்
கடகஞ் செறிந்த கையைத் தீநா
யுடையக் கவ்வி யொடுங்கா வோதையுஞ்
சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை

௧௦௨. மிகப்பெரியசெல்வமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடுதலைச்செய்து.

௧௦௪. மடவோர் - மூடர்.

௧௦௫. அது தன்னை - அம்மயானத்தை. கடி - காவல்.

௧௦௬. தனிவழிச்சென்றோனாகிய சார்ங்கலன்.

௧௦௮. அன்புறு மாக்கட்கு.- உடம்பினிடத்தே அன்புமிகுந்த மனிதர்கட்கு. மாக்களென்றார், ஐம்புலவுணர்ச்சியேயன்றி மனவுணர்ச்சியில்லாதவரென்றற்கு; "மாவு மாக்களு மையறி வினவே" தொல். மரபு. சூ. ௩௨.

க0எ - அ. யாக்கை, என்பு முதலியனவாமென் றுமாக்கட்குச் சாற்றி.

க0கூ. வழூ - தாதுவிசேடம்; வழூவொடு - வழூவுதலுடனென்றுமாம். பிண்டமென்றது உடம்பை.

க0அ-கூ. சாற்றிக் கிடந்தவெங்க; இனி, சாற்றி வாய்க்கொண்டுஊளைக் கும் நரியோதையெனினுமமையும்.

ககO. அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

ககக. உலப்பு இல் இன்பமோடு - கேடில்லாத இன்பத்தோடு.

ககச. தீநாய் - மயானத்திற்றிரியும் ஒருவகைநாய்.

(பி - ம்.) க0டு. 'தலைவோ யொருங்குகழ கதலோ' க0எ. 'அன்புந்தடியும்' க0கூ 'வழூவொடு தோன்றியபுழுக்குலம் பிண்டத்து' ககட. 'நிலத்தலை' ககரு. 'கழுவி'

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

எஎ

காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்தூ ணுதையும்
பண்புகொள் யாக்கையின் வெண்பலி யரங்கத்து
மண்கணை முழவ மாக வாங்கோர்
கருந்தலை வாங்கிக் கையகத் தேந்தி
யிரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகள்
புயலோ குழலோ கயலோ கண்ணே
குமிழோ மூக்கோ இதழோ கவிரோ
பல்லோ முத்தோ வென்னா திரங்காது
கண்டொட் டுண்டு கவைஇயடி பெயர்த்துத்
தண்டாக் களிப்பி னாடுங் கூத்துக

கக௭. காய தபசு-ம்பிக கட (ம ர்ள். : அஉ; படி. க : ரு ா .) ஒருவை- தலைவெளுதது உட) பிறர் (ரப(ர ர ரு ர; க(ருமார்; "விசும்பா டெரு வை பசுநதடி தடுபப" புறநா. ருப.

ககஅ. வெளபலி யரங்கத்த - ஈாமப, குப பாகிய அரங்கத்திலே.

ககூ. மவன கடி - முற மாக - மாா ச மயமைந்த பிரணட தண்ணு மையாக; தண்ணுமை - ஆ_, குறிய ரா கத தோரகருவி.

ககக - கூ. உ கரு மோடைதயும, டுசருமோடைதயும், ஓடுங்கா வோ தையும், காரந்தண்ணுடையும பூ ய பூடை க முற மாக டியக.

கஉ0. காருதம்பு ப ரு, , பண ஈ அரி தலையை.

கஉக. பேயமக ர - பெ ட ப.

கஉஉ. குரிபு - குமிழமபூ. கபா - (ருமுருககம்பூ.

கஉ௩. எ ருது - ட ப கருதாம .

கஉரு. கண தொ_டு உவடு - க ர தொள பு உணடு; "கண டொடடுணட" (மருத. க), டெபயாநது - கெ ரதபு அடிகடைபெயாதது; "கருமறிக காதிற கவையடிப பேயமக ர" சிறுபாண். கலை.

கஉசு. தணடாக க ரிபபு - தணியாதவ ரிப்பு; "தணடாவீகைத தகை மாண குடுமி" புறநா. .

கககஉ. உளகுமோ தமுத ரிய முற மாகவெண்பலியரங்கத்தில ஒரு பேய்மகள கவையடி பெயாதப ஆடுமகூதத தியடக.

கஉ௭. கண்ட ர - கணடு. கடுநவ யெய்தி - அபப்பயாற பிடிக கபபட்டு; "கட வகட கூளிக கடுநவ படப ட_டோா" சிலப். ரு: கஉரு.

க0ள - [illegible]. செ[illegible] சாரங்க[illegible] போ[illegible] கண்டு.

(பி - ம்.) க[illegible]. ‘அ[illegible]’ [illegible].

‘கலையடிபபெயர்தது’, ‘கையடிபெயாதது’ கஉரு. ‘க[illegible]ருடா[illegible]’

விண்டோர் திசையின் விளித்தனன் பெயர்ந்தீங்
கெம்மனே காணு யீமச் சுடலேயின்
வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத் தேனெனத்
தம்மனே தன்முன் வீழ்ந்துமெய் வைத்தலும்
பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்தவித்
தீத்தொழி லாட்டியென் சிறுவன் றன்னே
யாருயி றமியே னென்பது நோக்கா
தாருயி ருண்ட தணங்கோ பேயோ
துறையு மன்றமுந் தொல்வலி மரனு
முறையுளுங் கோட்டமுங் காப்பாய் காவாய்
தகவிலே கொல்லோ சம்பா பதியென

கஉஅ. விண்டு - நீங்கி. விளித்தனன் பெயர்ந்து - கூப்பிட்டுக்கொண்டு பெயர்ந்து.

கஉக. எம்மனே - என் தாயே.

கஙக. தனது தாயின் முன்போர், இறக்கவும்.

க0ள - ஙக. சார்ங்கலனென்போன் வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும்.

கஙஉ. பார்ப்பானென்றது, சார்ங்கலன் தந்தையை; "பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்த" என்று இங்கே சொல்லுதலாலும், "

கண்ணில் கணவனே " (கூ :கருரு) என்று பின்பு வருதலாலும், சார்ங்கலனுடைய தந் தைதாயரிருவரும் கண்ணையிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது.

கரு௪. மணி. ௬: க௪௬.

கருரு. அணங்கோ பேயோ ; (மணி. ௬ : க௪அ, கரு௦.) அணங்கு - காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகளென்பர்; குறள். ௯கஅ - பரி.

கருரு - ரு. சிறுவன் றன்னை ஆருயிருண்டது.

கரு௬. துறை - நீர்த்துறைகள். தொல்வலி மரன் - பழைய வலியை யுடைய மரம்.

கருஎ. உறையுள் - தங்குமிடம். காவாய் - காவாமலிருந்தாய்.

கரு௬ - எ. முருகு. உ௨க - ௬.

கருஅ. தகவிலை கொல்லோ - தகவின்மையையுடையாயோ ; தகவு நின்னிடமில்லையோ என்றுமாம்.

(பி - ம்.) க௨அ. 'விளிந்தவை' க௨௬. 'காணுவீமச்' கா௦. 'பேய்க்கே முன்னுயிர்' கருக. 'தம்முன்வீழ்ந்துமெய்வைப்பப்' கரு௨-ரு. 'ஒழிந்த, விதித் தொழி' கரு௪. 'யாருமிறமியோமனன்பதுநோக்கா' கரு௬. 'தொல்பதி மரனும்'

௬.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை. எ

௯

மகன்மெய் யாக்கையை மார்புறத் தழீஇ
யீமப் புறங்காட் டெயிற்புற வாயிலிற்
கோதமை யென்பாள் கொடுந்துயர் சாற்றக்
கடிவழங்கு வாயிலிற் கடுந்துய ரெய்தி
யிடையிருள் யாமத் தென்னையீங் கழைத்தனை
யென்னுற் றனையோ வெனக்குரை யென்றே
பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற
வாருமி லாட்டியென் னறியாப் பாலக
னீமப் புறங்காட் டெய்தினேன் றன்னை
யணங்கோ பேயோ வாருயி ருண்ட
துறங்குவான் போலக் கிடந்தனன் காணென
வணங்கும் பேயு மாருயி ருண்ணா
பிணங்குநூன் மார்பன் பேதுகந் தாக
வூழ்வினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
மாபெருந் துன்பநீ யொழிவா யென்றலு
மென்னுயிர் கொண்டிவ னுயிர்தந் தருளிலென்
கண்ணில் கணவனை யிவன்காத் தோம்பிடு
மிவனுயிர் தந்தென் னுயிர்வாங் கென்றலு
முதுமூ தாட்டி யிரங்கினண் மொழிவோ

கசக. கோதமை, அவளபெயர். கொடுந்துயர் - தன்மகன் இறந்தா னென்பது.

கசஉ. மணி. சு: சக.

கசங. இருளையுடைய இடையாமத்தில்.

கசரு. பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தாள் - சூரியனைப்போல் விளங்கிய நிறத்தினையுடைய சம்பாபதி; பொன் - சூரியன்; "இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி" (க - உ.) என்று இந்நூற்பதிகத்தில் வருதல் காண்க.

கசசு. மணி. சு: கஙச. கசக. என - என்று கோதமை சொல்ல.

கருக. மார்பன் - சார்ங்கலன். பேது கந்தாக-அறியாமை காரணமாக.

கருங. என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்.

கருரு. கண்ணில் கணவனை: (மணி. சு: கஙஉ.) ஓம்பிடும் - பாது காப்பான்.

கருசு. என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்.

கருஎ. முதுமூதாட்டி - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) கஙக. 'யாக்கைமார்புற' கசங. 'அழைத்தாய்' கசசு. 'அறி யாப்பார்ப்பான்' கசஎ. 'எய்தியோன்' கருக. 'பேயறுகந்தாக' கருங. 'துன்ப மொழிவாய்' கருச. 'உயிர்தந்தாலென்'

ஊய முண்டோ வாருயிர் போனற்
செய்வினை மருங்கிற் சென்றுபிறப் பெய்துத
கசுO லாங்கது கொணர்ந்துநின் னாரிடர் நீக்குத
லீங்கெனக் காவகொன் றன்றுநீ யிரங்கல்
கொலையற மாமெனுங் கொடுந்தொழின் மாக்க
ளவலப் படிற்றுரை யாங்கது மடவா

யுலக மன்னவர்க் குயிர்க்குயி ரீவோ
ரிலரோ விந்த வீமப் புறங்காட்
டரசர்க் கமைந்தன வாயிரங் கோட்ட
நிரயக் கொடுமொழி நீயொழி யென்றலுந்
தேவர் தருவர் வரமென் றொருமுறை
நான்மறை யந்தணர் நன்னூ லுரைக்கு
மாபெருந் தெய்வ நீயரு ளாவிடின்
யானே காவே னென்னுயி ரீங்கென
வூழி முதல்வ னுயிர்தரி னல்லல

கரு அ - கூ. [illegible]; "செய்வினை வழித்தா யுயிர்செலு [illegible], [illegible] காட்டுவோர் பொருந்நரை யாதலின்" சிலப். உஅ: கக [illegible].

கசு0. அது - [illegible]. [illegible] - [illegible] [illegible].

கசுக. எனக்கு [illegible] - [illegible] இ[illegible] ஒரு காரிய மன்று.

கசுஉ. [illegible] - [illegible] தருகின்ற பொய்யுரை. அது அவலப்படி[illegible].

கசுரு. இ[illegible] - [illegible]. புறங்கா[illegible].

கசுசு. ஆயி[illegible] - [illegible]: ஆ[illegible] - அநேகம்; "இறந்தோர் யருக்கிற் சிறந்தோர் [illegible], [illegible], சுடும ணோங்கிய நெடுநிலைக் [illegible]" ([illegible]) [illegible] முன்னும்.

கசுஎ. நிரயக் [illegible] - [illegible]த்தரும் [illegible] வார்த்தை; என்றது, "இ[illegible] [illegible]க்கு" (மணி. [illegible]: க[illegible]) என்றதை; என்றலும் - [illegible] சம்[illegible].

கசு௯. நால் - வேறும். [illegible]. தெய்வமாகிய நீ.

களக. [illegible] தாதமை சொல்ல.

களஉ. ஊழிமுதல்[illegible] மா; "தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக்

(பி - ம்.) கசு[illegible]. '[illegible]', 'அ[illegible]டிற்றுரை' கசுரு. 'புறங்காட்டில்' களஎ. '[illegible]தொடு' க[illegible]. 'செ[illegible]லுரைக்கு' களக. 'என்னுயிரென்றபின்'

சு.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

அக

> தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோர்
> தாந்தரின் யானுந் தருகுவன் மடவா
> களடு யீங்கெ ஞற்றலுங் காண்பா யென்றே
> நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரு
> நானால் வகையி னுரூபப் பிரமரு
> மிருவகைச் சுடரு மிருமூ வகையிற்
> பெருவனப் பெய்திய தெய்வத கணங்களும்

கருவுஞ்,செம்மலர் முதியோன் செய்த வந்நாள்" (மணி. பதிகம்: உ௮-௯.) இகரத்தை அசைநிலையாக்கி ஊழ்வினையாகிய முதல்வனைக்கூறினும் பொருந்தும்.

களரு. சக்கரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவர்.

கஎச. தரிசெனவே தரலின்மை பெறப்பட்டது.

கஎரு - ச. இறந்துபோன உயிரை மீட்டுக்கொடுக்குமாற்றல் இந்தச் சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எங்ஙனமில்லையோ அங்ஙனமே எனக்குமில்லை யென்றபடி.

கஎரு. ஆற்றல் - வலி. என்று - என்று சம்பாபதிசொல்லி.

கஎசு. நால்வகை மரபின் அருபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய 'ஆகாசாநந்தியாயதனலோகம்' முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அருபப்பிரம்மசாதியாராகியநால்வகையினரும். இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் அவிசேஷமென்னும் ஐந்தாவதில் தேறியவர்களென்பர்.

கஎஎ. நால் நால்வகையின் உருபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங்களுள் பன்னிரண்டாவதாகிய 'பிரஹ்மகாயிகலோகம்' முதலாகிய உலகம் பதினாறிலுமிருக்கிற உருபப்பிரம்ம சாதியாராகிய பதினறுவகையினரும்; இவர்களில் கஉ, கஙு, கச-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை 'ஸ்ரோதாபத்தி' என்னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், கரு, கசு, கஎ-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை 'ஸ்கிருதாகாமி' என்னும் இரண்டாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், கஅ, ககூ, உ0-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை 'அநாகாமி'என்னும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும், உக-ஆவது முதலிய ஏழுலகங்களிலுள்ளவர்களை 'அர்ஹத்' என்னும் நான்காவது தியானத்தில் தேறியவர்களென்றும் பௌத்தநூல்கூறும்.

கஎசு - எ. இருவகைப் பிரம்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களையும் இந்நூற்பதிகத்தின் உஅ-கூ ஆம் அடிகளின் உரையிற்காண்க.

கஎஅ. இருவகைச்சுடர்-சந்திர சூரியர்கள்.

கஎஅ - கூ. மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஆறாவதாகிய 'மஹாராஜிகலோகம்' முதலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத்

(பி - ம்.) கஎரு. 'அகவயிற்றிரிவோர்' கஎச. 'மடவோயீக்கெனலுற்றலுக்' கஎசு. 'பிடமரும்' கஎஎ. 'உருபிதப்பிரமரு', 'உருபப்பிடமரு'

பல்வகை யசுரரும் படுதுய ருறூஉ
மெண்வகை நரகரு மிருவிசம் பியங்கும்
பன்மீ னீட்டமு நாளுங் கோளுந்
தன்னகத் தடக்கிய சக்கர வாளத்து
வரந்தரற் குரியோர் தமைமுன் னிறுத்தி
யாந்தை கெடுமிவ ளருந்துய ரிதுவெனச்
சம்பா பதிதா னுரைத்தவம் முறையே
யெங்குவாழ் தேவரு முரைப்பக் கேட்டே
கோதமை யுற்ற கொடுந்துயர் நீங்கி
யீமச் சுடலையின் மகனையிட் டிறந்தபின்
சம்பா பதித லுற்ற றோன்ற
வெங்குவாழ் தேவருங் கூடிய விடந்தனிற்

தெய்வகணங்கள். இந்தவுலகங்களின் பெயரைப் பதிகத்து உஅ-கூ ஆம் அடியின் உரையிற்காண்க. 'பெருவளப் பெய்திய' என்றார் விளங்கொளி மேனியராதலின்.

கஎ0. படுதுயர் - மிக்க துன்பம்.

கஎக. எண்வகை நரகர் - மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் முதலாவதாகிய நரகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாநிரயம், ரௌரவம், காலஸூத்ரம், ஸஞ்ஜீவனம், மஹாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம், ஸம்ஹாதம் என்னும் எட்டு நரகங்களிலுமுள்ளவர்கள்.

கஅ௨. ஈட்டம்- கூட்டம். நாள்-இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்.

கஅ௩. மேற்கூறிய அருபப்பிரமலோகமுதலியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கிய கோளத்தைச் சக்கரவாளமென்பர்; "சக்கர வாளத்துத் தேவரெல்லாம்" (மணி. க௨: எ௨), "எண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணும்" (ஷை. உ௬: ௫௨) என வருதல் காண்க.

கஅ௪. வரந்தரற்குரியோர்-தேவர். முன்னிறுத்தி-கோதமைக்கு

முன் னே நிறுத்தி.

கஅ௫. அரந்தை-துன்பம். கெடும்-கெடுமின். என-என்று சொல்ல.

கஅ௬ - எ. சம்பாபதி உரைத்தமுறையினை சம்பாபதி

மணி. ௬: கஎ௩ - ௪ ஆம் அடிகளிற்காண்க.

கஅஅ. இறக்கத் துணிந்தமையால் கோதமை கொடுந்துயர் நீங்கினுள். இது போன்ற நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரம், உ௫: அ௨ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

கஅ௯. சமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு.

க௯0. - ௯க. தோன்றக் கூடியவிடமென்க.

(பி - ம்.) கஅ௨. 'பண்பினீட்டமு' கஅச-௫ 'உரந்தரற் குரியோர் தம்மைமுன் னிறுத்தின், காக்கை' க௯க. 'அங்குவாழ் தேவருங் கூட்டிய'

௬.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை.

அரு

சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
நடுவு நின்ற மேருக் குன்றமும்
புடையி னின்ற வெழுவகைக் குன்றமு
நால்வகை மரபின் மாபெருந் தீவு
மோரீ ராயிரஞ் சிற்றிடைத் தீவும்
பிறவு மாங்கத னிடவகை யுரியன
பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக் காட்டி
யாங்குவா ழுயிர்களு மவ்வுயி ரிடங்களும்
பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து

கசுஉ. சூழ்கடல - பெரும்புறககடல். ஆழியங்குன்றத்து - சக்கரவாளகிரியின் உட்பட்ட இடத்தில்.

கசுங. நடுவிடத்தே நின்றதாகிய, எண்பத்திராயிரம் யோசனை உயரமும் அவ்வுயரத்திற்குத் தக்க பருமையும் அமைந்துள்ள மேருமலையும்.

கசுச. அம்மேருவின் பக்கத்தே அதிலிருந்து உயரத்தில் ஒன்றற்கொன்று வரவரப் பாதி பாதியளவு குறைந்து குறைந்து ஒன்றைச்சுற்றியொன்றாகச் சூழ்ந்துள்ள ஏழு குலகிரிகளும்.

கசுரு. மேற்கூறிய மேருவும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அக்குலகிரிகளுள் ஒவ்வொன்றனையும் சூழ்ந்து அவ்வக்கிரியின் உயர அளவுள்ள ஆழமும் அகலமுமமைந்த ஏழு கடல்களும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் சூழ்ந்து கிடக்கும் பெரும்புறக்கடலிலுள்ள சம்புத்தீவு முதலிய நான்கு மகாத்வீபங்களும். இந்த நான்கினுள் தெற்கேயுள்ளது சம்புத்தீவு; இது 'நாவலந்தீவு' என்றுங் கூறப்படும்; இதனை "நாவலோங்கிய மாபெருந் தீவு" (மணி. உ: க), "நாவலொடு பெயரிய மாபெருந்தீவத்து" (டிை. கக: கoஎ) என்பவற்றானுணர்க.

ககூசு. மஹாத்வீபம் நான்கினுள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே ஐந்நூறு ஐந்நூறாகச் சூழ்ந்துள்ள இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும்; இச்சிறு தீவுகள் அந்தரத்தீவுகளென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

ககூரு - சு. "அந்தரத் தீவினு மகன் பெருந் தீவினும்" (உரு: உஉச.) என்று பின்வருதல் காண்க.

ககூங - சு. இவ்வடிகளிலுள்ள வரலாறுகள் பர்மாதேசத்துப் புத்த நூலிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டன.

ககூஎ - அ. உரியவற்றைக்காட்டி.

ககூகூ. உயிர்களென்றது, அவ்வவ்வுயிர்கள் வாழுகின்ற உடம்புகளை.

உ00. பாங்கு - பகுதித்திரள்; "அடியோர் பாங்கு மாயமு நீங்கி" (சிலப். கசு: அரு); அழகுமாம். மண்ணீட்டின் - சுதையாற் செய்யப்பட்டுள்ள பாவைவடிவமாக.

(பி - ம்.) ககூஉ 'ஆழிக்குன்றத்து' உ00. 'மண்ணிடிற்'

மிக்க மயனு மிழைக்கப் பட்ட
சக்கர வாளக் கோட்டமீங் கிதுகா
ணிடுபிணக் கோட்டத் தெயிற்புற மாதலிற்
சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையா
ரிதன்வர விதுவென் றிருந்தெய்வ முரைக்க
மதுனி னெஞ்சமொடு வான்றுய ரெய்திப்
பிறந்தோர் வாழ்க்கை சிறந்தோ ளுரைப்ப

இறந்திருள் கூர்ந்த இடையிருள் யாமத்துத்
தூங்குதுயி லெய்திய சுதமதி யொழியப்
பூங்கொடி தன்னைப் பொருந்தித் தழீஇ
யந்தர மாறா வாறைந் தியோசனைத்
தென்றிசை மருங்கிற் சென்றுதிரை யுடுத்த
மணிபல் லவத்திடை மணிமேகலாதெய்வ
மணியிழை தன்னைவைத் தகன்றது தானென்

௬.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

உ0க. மயன் - தெய்வத்தச்சன்; அசுரத்தச்சனென்றுங் கூறுவர்.

உ0௩. இடுதல் - போகடுதல். பிணக்கோட்டம் - மயானம்.

உ0௪. பு. மணி. ௬: ௩0.

உ0௫. இருந்தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

உ0௬. மதனில் நெஞ்சமொடு - செருக்கற்ற மனத்துடனே.

உ0௭. சிறந்தோள்-மணிமேகலை; வாழ்க்கையென்றது வாழ்க்கையைச் சிறந்தோள் உரைப்ப.

நிலையாமையை.

உ0௮. இடையிருள் யாமத்து - நடுயாமத்தில்; மணி. ௬: க௪௩.

உக0. பூங்கொடிதன்னை - மணிமேகலையை.

உகக. அந்தரம் ஆறா - ஆகாயமே வழியாக.

உகக - உ. முப்பதுயோசனைதூரம் தென்றிசைக்கண்ணே சென்று.

உக0 - க௪. மணி. க: ௫௫ - ௭.

௧ - ௨௧௪. கதிர்மண்டிலம் சொரிய, மேனியள் ஏத்தி நோக்கி என்னுற்றீரென, அவள் உரைத்தலும், அருந்தெய்வமுரைப்ப, சுதமதி என்னையோவென, சேயிழை கூறும்; அங்ஙனங்கூறுகின்ற தெய்வம், இதன் வரவு இதுவென்றுரைக்க, சிறந்தோருரைப்ப, தெய்வம் இடையிருள்யாமத்துச் சுதமதியொழியப் பூங்கொடிதன்னைத் தழீஇச் சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்து அகன்றதெனமுடிக்க.

(பி - ம்.) ௨௦௪. 'என்பவரறியார்' ௨௦௫. 'இதுவெனவிருங்' ௨௧௦. 'பொருந்தினடழீஇ'

ஏழாவது

துயிலெழுப்பியகாதை.

[ஏழாவது மணிமேகலாதெய்வம் உவவனம்புகுந்து சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு.]

மணிமேகலைதனை மணிபல் லவத்திடை
மணிமேகலாதெய்வம் வைத்து நீங்கி

மணிமே கலைதனை மலர்ப்பொழிற் கண்ட
வுதய குமர னுறுதுய ரெய்திக்
கங்குல் கழியிலென் கையகத் தாளெனப்
பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
முன்னர்த் தோன்றி மன்னவன் மகனே
கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியுங்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரு
மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லா மண்ணாள் வேந்தன்
றன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகுந்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த

௩. மலர்ப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்திற்கண்ட.
௪. உறுதுயர் - மிக்க துன்பம்.
௫. கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்.
௬. பொருந்தாது - துயிலாது. ௯. வறம் - வறுமை.

அ - ௧௨. இந்நூற் பதிகம் ௨௪-ஆம் அடியைப் பார்க்க; "கோனிலை திரிந்து நாழி குறைபடப் பகல்கண் மிஞ்சி, நிலை மாரி யின்றி விளைவஃகிப் பசியு நீடிப், பூண்முலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யாணை யில் வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடி னென்றான்" சீவக. ௨௫௫.

௧௩. தவத்திறம் - தவத்தின்கூறுபாடு.
(பி - ம்) ௪. 'துயிலெய்தி' அ. 'திரிந்திடக் கோணிலை' ௧௨. 'தகுவை யாயின்', 'தகுதியையாயிற்' ௧௩. 'தவத்திற்பூண்டோ'

வவத்திற மொழிகென் றவன்வயி னுரைத்தபி
னுவவனம் புகுந்தாங் குறுதுயில் கொள்ளுஞ்
சுதமதி தன்னைத் துயிலிடை நீக்கி
யிந்திர கோடணை யிந்நகர்க் காண
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
லுதிசான் முனிவ னறவழிப் படூஉ
மேது முதிர்ந்த திளங்கொடிக் காதலின்
விஞ்சையிற் பெயர்த்துநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
வஞ்சமின் மணிபல் லவத்திடை வைத்தேன்
பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்ந்தீங்
கின்றேழ் நாளி லிந்நகர் மருங்கே
வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள்
களிப்புமாண் செல்வக் காவற் பேரு
ரொளித்துரு வெய்தினு முன்றிற மொளியா
ளாங்கவ ளிந்நகர் புகுந்த வந்நா

கச. அவத்திறம் - கேடுசெய்யுங்காரியம் ; "தவஞ்செய்வார்...
செய்வாராசையுட் பட்டு" (குறள், உசசு) என்பதில் 'அவம்' என்பது இப்பொருளில் வருதல்காண்க.

௯ - கச. மணி. கஅ: அ0 - அங.

க - கச. மணிமேகலாதெய்வம் மணிமேகலையை மணிபல்லவத்திடை வைத்து நீங்கிப் பொருந்தாதிருந்தோனாகிய உதயகுமரன்முன்னர்த் தோன்றி ...ரம் ஒழிகவென்று உரைத்தபின்னென்க.

கஎ. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா.

கஅ. ழ: சிலப். கரு: ஙங; அஞ்சல் - அஞ்சாதே.

க௯. ஆதிசால்முனிவன் - புத்தன்.

உ0. ஏது முதிர்ந்தது - ஏதுநிகழ்ச்சி முற்றியது.

உக. விஞ்சையின் - வித்தையினாலே.

உச. இன்றேழ்நாளில்-இற்றைக்குஏழாவதுநாளில்; மணி. கக: கஉ௯.

உரு. தோன்றும் - தோன்றுவாள். நல்லாள் - மணிமேகலை.

உ௯. பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்.

உஎ. உருவை மறைத்து வருவாளாயினும்.

(பி - ம்.) கச. 'அவ்வயினுரைத்தபின்' கரு. 'நவவளம்' உக. 'குணர்ந்துநின்' உரு. 'வந்துகாண்குறும்' உ௯. 'பெயரூர்' உஎ. 'உன்றிறமொழியாள்', 'ஊன்றிறமொழியாள்'

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை.

அஎ

ளீங்கு நிகழ்வன வேறுப் பலவுள
மாதவி தனக்கியான் வந்த வண்ணமு
மேதமி னெறிமக ளெய்திய வண்ணமு
மூரையாய் நீயவ ளென்றிற முணருங்

திரையிரும் பௌவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டெனக்
கோவலன் கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென்
னாமஞ் செய்த நன்னா ளள்ளிருட்
காமன் கையறக் கடுநவை யறுக்கு
மாபெருந் தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
நனவே போலக் கனவகத் துரைத்தே
னீங்கிவ் வண்ண மாங்கவட் குரையென்
றந்தரத் தெழுந்தாங் கருந்தெய்வம் போயபின்
வெந்துய ரெய்திச் சுதமதி யெழுந்தாங்
ககன்மனை யரங்கத் தாசிரியர் தம்மொடு

௨௯. நிகழ்வனவாகிய ஏதுக்கள்.

௩௧. ஏதமில்நெறி - குற்றமில்லாதவழி; அஃதாவது விசுத்திமார்க்கம்.

௩௨. அவள்-மாதவி; எத்திறம் உணரும்-எல்லாவற்றை உணர்வாள்.

௩௩. பௌவத்து - கடலினிடத்து. தெய்வமொன்று உண்டென - தனது குலமுதல்வனை விபத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்த
உள்ளதென்று.
தெய்வமொன்று ௩௫. நன்னாளிற் செறிந்த இருளிடத்தே.

௩௩ - ௫. சிலப் ௧௫ : ௨௮ - ஆம் அடி
இவற்றுடன் ஒப்பிடுக.
முதலியவற்றின் பொருளை

௩௬ - ௭. சிலப் ௩௦ : ௨௫ - ௬.

௩௫ - ௪௦. மணிமேகலாதெய்வம் புகுந்து நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்திர விழாக்காண வந்தேன்; யான் மணிமேகலாதெய்வம் ; இளங்கொடிக்கு ஏது முதிர்ந்ததாதலால் அவளை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; அவள் இந்நகரில் இற்றைக்கு ஏழாநாளில் தோன்றுவள்; ஏதுப் பலவுள ; மாதவிக்குரை ; அவள் என்றிறமுணரும் ; இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை' என்று போயபி ன்னென்க.

௪௨. அகல் மனை அரங்கத்து - விசாலித்த வீடாகிய நடனசாலையில்; ஆசிரியர் தம்மொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனுமாகிய இவர்களோடு நின்று.

(பி - ம்) ௩௧. 'ஏதமினின்மக', 'ஏதமுனிமைக' ௩௨ 'உரைப்பொருளுணரும்' ௩௩. 'பல்வத் தெய்வ முண்டென' ௩௫. 'கல்லிருள்' ௩௬. 'கைபாற் கடுநவை' ௪௧. 'எய்தியசுதமதி' ௪௨. 'தாசியர்தம்மொடு'

வகைதெரி மாக்கட்கு வட்டணை காட்டி
யாடல் புணர்க்கு மரங்கியன் மகளிரிற்
கூடிய குயிலுவக் கருவிகண் டுயின்று
பண்ணுக்கிளை பயிரும் பண்ணியாழ்த் தீந்தொடை

கொளைவல் லாயமோ டிசைகூட் டுண்டு
வளைசேர் செங்கை மெல்விர லுதைத்த
வெம்மைவெய் துறாது தன்மையிற் றிரியவும்
பண்பில் காதலன் பரத்தமை நோனு
துண்கண் சிவந்தாங் கொல்குகொடி போன்று
தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயில்வோர்
விரைப்பூம் பள்ளி வீழ்துணை தழுவவும்

சங. வகைதெரிமாக்கட்கு - அவிநய முதலிய கூறுபாடுகளைத் தெரி
இன்ற மாந்தர்களுக்கு. வட்டணை காட்டி - கமல வர்த்தனையைக்காட்டி ; கமலவர்த்தனையாவது கைத்தலங்காட்டல் ; சீவக. கஎரு.

சச. அரங்கியல் மகளிரின் - நாடகமகளிர்போல ; நாடக மகளிருட னென்றுமாம்.

சரு. கூடியகுயிலுவக்கருவி-சேர்ந்த குழல் யாழ் மத்தளம் குடமுழா
இடக்கையென்பவைகள் ; "கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாம், குழல் வழி நின்ற தியாழே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு, கூடிநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை" (சிலப். ௩: க௩அ - ௪௨. உரை.) கண்டுயின்று - ஒலியாதடங்கி. 'மகளிரின்' (சச) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது.

சசு - க. பண்ணுக்கிளை - பண்ணின் வகைகளை. பயிரும் - இசைக்கும்.
நீத்தொடை - இனிய நரம்புகள். கொளைவல் ஆயமோடு - பாட்டில் வல்ல மகளிர்கூட்டத்துடனே ; கொளை - ஒத்தறுத்தலுமாம். கூட்டுண்டு - சேர்ந்

தனுபவித்து. உதைத்த - தெறித்த. உறுது - உறுமையால். தொடை திரி யவுமென்க.

ரு0 - ருங. பரத்தமை - பரத்தன் தன்மை ; பரத்தையை நுகர்வான் பரத்தன் ; "பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், நண் ணேன் பரத்தநின் மார்பு" (குறள், கங்கக); "வறமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு" (சிலப். கசு: சுங.) நோனுது - பொறுமல். துயில்வோர் - ஊடியமகளிர். வீழ்துணை - விரும்பியகணவன். துயில்வோர் தழுவவும்.

(பி - ம்.) சசு. 'பண்ணுக்கிழமைபிறமண்ணியாழ்' சஎ. 'கொளவல் லாய' சஅ. 'வளையார் செங்கை' சகூ. 'வேதுறுது' ரு0. 'காதல்பார்த் தமை நோனுது' ருக. 'நுண்கண்' ருஉ. 'துயில்வோள்'

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை.

அகூ

தளர்நடை யாயமொடு தங்கா தோடி
விளையாடு சிறுதே ரீர்த்துமெய் வருந்தி
யமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்க்குக்
காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து
தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவு
மிறையுறை புறவு நிறைநீர்ப் புள்ளுங்
காவுறை பறவையு நாவுள் ளழுந்தி

விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண் டுயின்று
பழவிறன் மூதூர் பாயல்கொ ணடுநாட்
கோமகன் கோயிற் குறுநீர்க் கன்னலின்
யாமங் கொள்பவ ரேத்தொலி யரவமு
முறையுணின் றுடங்கிய வுண்ணா வுயக்கத்து
நிறையழி யானை நெடுங்கூ விளியுந்
தேர்வழங்கு தெருவுஞ் சிற்றிடை முடுக்கரு
மூர்காப் பாள ரெறிதுடி யோதையு
முழங்குநீர் முன்றுறைக் கலம்புணர் கம்மியர்

---

௫௪. தளர்நடையாயம் - சிறார்கூட்டம்.

௫௬. ஐம்படைத்தாலி : மணி. ௩: ௧௩௮ - உரையைப்பார்க்க.

௫௮ - ௯. காவற் பெண்டிர் - செவிலித்தாயர். கடிப்பகை: (மணி. : ௭௩.) காவற்பெண்டிர் துயில்வதியவும்.

௬௦. இறை - இறப்பு. ௬௧. கா - சோலை.

௬௨. களி - களிப்பு; கூத்துமாம். ௬௩. நடுநாள் - நடு இரவில்.

௪௯ - ௬௩. தன்மையிற்றிரியவும், வீழ்துணை தழுவவும், துயில்வதியவும், ;ருவி கண்டுயின்று நா உள்ளழுந்தி முழவுக் கண்டுயின்று ஊர் பாயல்கொள் டுநாளிலென்க.

௬௪. கன்னலின் - நாழிகைவட்டிலால்; முல்லை. ௫௮.

௬௫. யாமங்கொள்பவர் - நாழிகைக்கணக்கர்; சிலப். ௫: ௪௯.

௬௬. உண்ணா உயக்கம் - உண்ணாமையாலுண்டாகிய வருத்தம்.

௬௭. நெடுங்கூவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம்; மணி. ௭: ௧௧௫.

௬௮. சிற்றிடைமுடுக்கர் - சிறிய இடங்களையுடைய முடுக்குத் தெருக்கள்.

சுசு. துடி - ஒருவகைத் தோற்கருவி.

எ0. கலம்புணர் கம்மியர் - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோர்.

(பி - ம்.) ருச. 'தாங்காதோடி' சுஉ. 'களிப்படங்கி' சுச-ரு. 'குழி நீர்க் கன்னல், யாமங்கொள்வோர்' சுசு. 'ஓங்கிய'

துழந்தடு கள்ளின் றோப்பியுண் டயர்ந்து
பழஞ்செருக் குற்ற வனந்தர்ப் பாணியு
மரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை
விரவிய மகளி ரேந்திய தூமத்துப்
புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கந்
தீர்வினை மகளிர் குளனா டரவமும்
வலித்த நெஞ்சி னாடவ ரின்றியும்

எக. துழந்து அடுகள்ளின்தோப்பி உண்டு அயர்ந்து-துழாவிச்சமைத்த கள்ளுகளில் நெல்லாற் சமைத்த கள்ளையுண்டு தம்மைமறந்து; "இல்லடு கள்ளின் றோப்பி பருகி" பெரும்பாண். கசஉ.

எஉ. அனந்தர் - கள்ளையுண்டமையாலுண்டாகிய செருக்கு; "அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவதும்" பொருந. கூச.

எங. கடிப்பகை - பேய்க்குப் பகையாகவுள்ளதென்று பொருள்; அர வாய்க்கடிப்பகை - அரம்போன்ற வாயினையுடைய வேப்பிலை; ஐயவிக்கடிப் பகை-வெண் சிறுகடுகு; இவை பேய்க்குப்பகை யென்பதை புறநா. உஅக - ஆம் செய்யுளாலும் உணர்க. பேய்முதலியவைகள்

அணுகாதிருத்தற்கு இருவகைக் கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன; மணி. ௩; ௧௩௪ - உரையைப் பார்க்க.

௭௪. தூமத்து - புகையுடன்.

௭௩ - ௪. மகளிரேந்திய அரவாய்க்கடிப்பகை ஐயவிக்கடிப்பகைவிரவிய தூமம் ஆகிய இந்த இரண்டுடன் சென்று என ஒருசொல் வருவிக்க.

௭௫ - ௬. புனிறுதீர்மகளிர்; கயக்கந்தீர்மகளிரென்க. கயக்கம் - கயங்குதல். புதல்வரைப்பெற்றுப் புனிறுதீர்ந்த மகளிர் இரவிற்சென்று குளத்தில் நீராடுதலை, “கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து, பணைத்தேந் திளமுலை யமுத மூறப், புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீ ரயர” (மதுரை. ௬௦௦ - ௬௦௩) என்பதனாலுமுணர்க. புதல்வரைப்பெற்றமகளிர் எழுந்துசென்று பத்தாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்பக்ருஹ்யத்தின் ௧௫-ஆம் கண்டத்துள்ள ௮-ஆம் ஸூத்திரத்தாலும், அந்நூலை அநுஸரித்துத் தோழுப்பரென்று வழங்குகிற வைதிகஸார்வபௌமரியற்றிய க்ருஹ்யரத்நத்தில் ௬-ஆம் கண்டத்தில் நாமகரணப்பிரகரணத்திலுள்ள “தசமேஹநி” என்னும் ஸூத்திரத்தாலும் தெரிகின்றது.

௭௭. வலித்த நெஞ்சின் ஆடவர் இன்றியும் - பகைமையைக் கருதிய நெஞ்சினையுடைய வீரர் இல்லாதிருக்கவும்.

(பி - ம்.) ௭௧. ‘துழந்தகள்ளின் தொப்பிரண்டயர்ந்து’ ௭௩. ‘நாவாய்க் கடிப்பகை’ ௭௪. ‘இரவியன்மகளிர்’ ௭௫-௬. ‘புதல்வர்ப்பயந்தபுனிறுதீருக த்து, விரிவியன்மகளிர்குளநாளரவமும்’, ‘புனிறுதீருயக்கந், தீர்வியன்’

புலிக்கணத் தன்னோர் பூத சதுக்கத்துக்
கொடித்தேர் வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
விடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பலி யோதையு
மீற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
கடுஞ்சூன் மகளிர் நெடும்பு ணுற்றோர்
தந்துயர் கெடுக்கு மந்திர மாக்கண்
மன்றப் பேய்மகள் வந்துகைக் கொள்கென
நின்றெறி பலியி னெடுங்குர லோதையும்
பல்வே றோதையும் பரந்தொருங் கிசைப்பக்
கேட்டுளங் கலங்கி யூட்டிரு ளழுவத்து
முருந்தே ரிளநகை நீங்கிப் பூம்பொழிற்
றிருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
'மிக்கமா தெய்வம் வியந்தெடுத் துரைத்த
சக்கர வாளக் கோட்டத் தாங்கட்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி
லுலக வறவியி னொருபுடை யிருத்தலுங்

௭அ. புலிக்கணத் தன்னோர் - வீரர். பூத யுடைய சதுக்கத்திலே ; சதுக்கம் - நாற்சந்தி. சதுக்கத்து - பூதத்தை

அக. மு. மணி. சு: கூஅ.

அஉ. கடுஞ்சூல்மகளிர்-முதற்சூலையுடைய மகளிர்; "கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவும்" சிறுபாண். கசஅ.

அஎ. ஊட்டிருளழுவத்து - ஊட்டினாற்போன்ற இருட்பரப்பில்.

அகூ. மூ. மணி. சு: உஉ.

கூஉ - ௫. மூ. மணி. கஎ: எஎ - அ. உலக அறவி - ஊரம்பலம்; எல்லாச்சாதியாரும் வந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை; இதனை 'உலோகோபகாரிகா' என்பர் வடநூலார்.

சக - கூ௫. சுதமதியெழுந்து நடுநாளில் ஏத்தொலியரவமும், நெடுங்கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தர்ப்பாணியும், குளனுடரவமும், பலியோதையும், நெடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப் போகிச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலகவறவியின் ஒருபுடையிருத்தலுமென்க.

(பி - ம்.) எஅ. 'பூதச்சதுக்கத்து' அ௫. 'புலியின்' அஎ. 'பூட்டிருளழுவத்து' அஅ. 'நீங்கியபூம்பொழில்' கூ௫. 'உலகவிறைவியொருபுடை'

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
வந்தி லெழுதிய வற்புதப் பாவை
மைத்தடங் கண்ணண் மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைக்குந் தெய்வக் கிளவியி

கச - ரு. நெடுநிலை உடைக்கந்து அந்தில் - நெடிய தோற்றத்தையு டைய தூணுகிய அவ்விடத்தே; காரணம் காட்டிய - பழவினையாகிய காரணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு; எழுதிய - மயனென்னும் தெய்வத்தச்சனால் நிருமிக்கப்பட்ட; அற்புதப் பாவை-யாவருக்கும் ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற பாவை ; இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம்பாபதி கோயிலின் கிழக்கேயுள்ள தூணென்றில் தெய்வகணத்தோனுகிய துவதிகனென்பவனுடைய வடிவம்போல மயனால் நிருமிக்கப்பட்ட பாவை ; முக்காலச்செய்தியையும், கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயல்பையுடையது ; பேசுதல்பற்றி இது நாவுடைப்பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவற்றை, "கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயிடின்" (கரு : ௩௩ - ச), "கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தந்துணைப் பாவையை" (கஎ : அகூ - கo), "நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக், கடவுளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்" (உo: ககo - கக), "கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின், குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்டம்" (உக: க -௩), "என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்" (உக: ௩ரு), "மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன், றுவதிக னென்பேன் றூன்றமுதிர் கந்தின், மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன்" (உக: க௩o - ௩௩), "நெடுநிலைக் கந்தினின்ற பாவை" (உஉ: உ), "இலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவாய்" (உஉ: கக), "நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலும்" (உஉ: கூச), "நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி" (உஉ: கoச) என இந்நூலில் வருவனவற்றாலுணர்க. எழுதிய -பண்ணிய ; "கடவு ளெழுதவோர் கற்று ராரெனின்" (உரு : க௩o), "கடவு ளெழுதவோர் கற்கேயாதலின்" (ஷ : கசுகூ), "கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது" (உகூ : கச) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல்காண்க.

கசு. மைத்தடங் கண்ணாள் - சுதமதி.

கஎ. திப்பியம் : இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு ; தேவலோகத்திலிருப்பதென்று பொருள் ; இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய்திகளைக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்கமன்மையின், இதனை, ' திப்பியம்' என்றார். "செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம், பையரவல்குல் பலர்பசி களையக், கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய, முந்தை முதல்வியடிபிழைத் தாயெனச், சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்" (கக: க௦ - கச) என்று இந்நூலுள்ளே ' திப்பியம் ' என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க ; தெய்வக்கிளவியினால் திப்பியமுரைக்கும். தெய்வக்கிளவி - தெய்வத்தன்மையுள்ள சொல் ; வடசொல்லாலெனினுமமையும்.

(பி - ம்.) கஎ - அ. 'கிளவி யிரவிவன்மகனொரு'

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை. கூகூ

னிரவி வன்ம னொருபெரு மகளே

துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்

காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனொ டிந்நகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கேளா

யின்றேழ் நாளி விடையிருள் யாமத்துத்
தன்பிறப் பதனொடு நின்பிறப் புணர்த்தீங்
கிலக்குமி யாகிய நினக்கிளை யாள்வரு
மஞ்சலென் றுரைத்த தவ்வுரை கேட்டு

கூஅ. இரவிவன்மன் - அசோதரநகரத்தரசன்; இவன் சுதமதியென் பவளுடைய பூர்வஜன்மபிதா.

கூஅ - கூ. பூ. மணி. கக : கஙந - ௪. துச்சயன் = துர்ஜயன் - பகைவர் களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவனென்று பொருள்; இவன் அங்கநாட்டி லுள்ள கச்சயமென்னு நகரத்தரசன்; சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்ம நாயகன்; மணி. க0 : ருo - ருச.

க00. தாரை - இவள் வீரைக்கு முன்னே பிறந்தவள்; வீரை யானை யால் இறந்தது கேட்டு இவள் இறந்தமையால், 'சாவுற' என்றார்; மணி. கஉ: சரு - அ.

க0க. மயங்கி - மதுவைக் குடித்தமையால் மயங்கி.

க0உ. காராளர்சண்பை - அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சம்பாநகரம்; இப்பொருளில், காராளரென்பது கராளரென்பதன் விகார மென்றும், கொடுமையென்று பொருள்படுகின்ற கராளத்வம் அல்லது கராளதையென்பது இச்சொற்குப் பகுதியென்றும், இக்காராளர்கள் துர்க்காபூஜை செய்துநரபலிகொடுப்போரென்றும், இப்பெயர் இக்காலத்து மஹாராஷ்டிர தேசத்திற் கராடிகளென்று வழங்குகிறதென்றுங் கூறுவர்; மணி. ந: உக.

க0௩. தாரை தவ்வை - தாரையாகிய தவ்வை; தவ்வை - முன்பிறந்த வள். தாரை யென்பது மாதவியென்பவளுடைய பூர்வஜன்ம நாமதேயம்.

க0ரு. வீரையென்பது சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்ம நாம

தேயம்.

க0அ. இலக்குமியென்பது மணிமேகலையின் முற்பிறப்பின் பெயர்; தாரை, வீரை, இலக்குமி இம்மூவரும் சகோதரிகள்.

கCசு. அஞ்சல் - அஞ்சாதே. தெய்வம் உரைத்தது.

(பி - ம்.) க0க. 'மயங்கியல் யானை' க0உ. 'காராளகசண்பை' க0ச. 'தாரைதவ்வை' க0ரு. 'சுதைமதி' க0சு. 'இன்றேளாளிடையிடை' க0எ - அ. 'உன்பிறப்புணர்ந்தீங், கலக்குமியாகிய'

நெஞ்ச நடுக்குறூஉ நேரிழை நல்லாள்
காவ லாளர் கண்டுயில் கொள்ளத்
தூமென் சேக்கைத் துயில்கண் விழிப்ப
வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்பப்
புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
புகர்முக வாரண நெடுங்கூ விளிப்பப்
பொறிமயிர் வாரணங் குறுங்கூ விளிப்பப்
பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தாலப்
பணைநிலைப் புள்ளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பப்
பூங்கொடி யார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பக்
கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகர் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்

ககo. நல்லாள் - சுதமதி.

கக௨. சேக்கைத் துயில் கண் - படுக்கையில் தூங்குகின்ற ஆடவர் மகளிரென்னும் இருபாலாருடைய கண்கள்.

ககங. வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளின்றி முழங்க.

ககச. புலம் - அறிவு. சங்கம் - புலவர் கூட்டம்.

ககரு. வாரணம் - யானை. நெடுங்கூவிளிப்ப - நெடியகூப்பீட்டைச் செய்ய; (மணி. எ: கள.) கூ - கூப்பீடு; ''வினைபுனை நல்லில் லினைகூஉக் கேட்பவும்'' புறநா. சச.

ககசு. வாரணம் - கோழி.

ககஎ. பணை - குதிரைப்பந்தி. ஆல - ஆட.

ககஅ. பணை - கிளை. ஆல-முழங்க.

ககக. பூம்பொழில் ஆர்கைப் புள் ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்திய சோலையினிடத்தே நிறைதலையுடைய பறவைகளின் முழக்கம் அதிகரிக்க.

க௨0. பூங்கொடியார் - மகளிர். புள் - கைவனை; ''புட்கை போகிய புன்றலை மகார்'' மலைபடு. ௨௫ரு.

க௨க. தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்களிற் கொடுக்கப்படும் பொலிவு பெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள.

க௨௨. அணிகலங்கள் விற்கப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலராற் செய்யப்படும் அர்ச்சனைகளைக் கடையிடங்கள் கொள்ள; ''பூப்பலி செய்து காப்புக்கடை நிறுத்தி'' (சிலப். ௨அ: ௨௩க.) வாயில்களில் இல்லுறை தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற் பூவிடுதல் மரபு.

(பி - ம்.) ககங. 'வலம்புரிசங்கம்' ககச. 'புலம்புரிசங்கம்', 'பொலம்புரிச்சங்கம்' ககஎ. 'ஆர்ப்ப' ககஅ. 'கணநிலைப்புள்ளும்...ஆர்ப்ப' க௨க. 'கடிகொள' க௨௨. 'பூப்பொலிகடிகொள'

எ—துயிலெழுப்பியகாதை.

குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
வூர்துயி லெடுப்ப வுரவுநீ ரழுவத்துக்
காரிருள் சீத்துக் கதிரவன் முளைத்தலு
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைந்தடி வருந்த
மாநகர் வீதி மருங்கிற் போகிப்
போய கங்குலிற் புகுந்ததை யெல்லா
மாதவி தனக்கு வழுவின் றுரைத்தலு
நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்றவ
டன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
வின்னுயி ரிழந்த யாக்கையி னிருந்தன
ளுன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென்.

ஏ.—துயிலெழுப்பியகாதை முற்றிற்று.

கஉ௩. தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை செய்யப் பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ; பண் - இசையென்றுமாம்.

கஉ௪. உபகாரிகளுடைய வாயில்கள்தோறும் கொடுத்தற்குரிய பல பண்டங்களும் பரவுதலுற்றுமிக.

கஉரு. எடுப்ப - எழுப்ப. உரவுநீரழுவத்து - கடற்பரப்பில்.

கஉ௬. சீத்து - அழித்து.

கஉஎ. ஏ - அம்பு; "சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போல்" (௪: அ௬) என்றார் முன்னும்.

கஉ௯. போயகங்குலில் - சென்ற இரவில்.

கஅக. "மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறு அ, னன் மணி யிழந்த நாகம்
போன் று" (உரு : கக௬ - ரு) என் று இவ்வுவமையே பின்னும்வரும் ; "இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனேக் கிழத்தியு, மருமணி யிழந்த நாகம் போன் றதும்" (சிலப். கரு: ருஎ - அ.) அவள் - மாதவி.

கஅஅ. "இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத், துன்னிய சுற்றந் துயர்க் கடல் வீழ்ந்ததும்" (சிலப், கரு: ருக - சுO) என்புழியும்

தல் காண்க.

இவ்வுவமை வரு க-கஅச.

மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின் புகுந்து நீக்கி உரையென் று போயபின், சுதமதி எழுந்து கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும்; அது 'வரும், அஞ்சல்' என்று உரைத்தது; அதனைக்கேட்டு நடுக்குறுநல்லாள், கதிரவன் முளைத் தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவள் துயருழப்பத் தான் உயிரிழந்த யாக்கை போல இருந்தனளென முடிக்க.

(பி - ம்.) கஉரு. 'எடுப்பிய', 'எழுப்பிய' கஉக. 'போகியகங்குல்' கஅஉ, 'மதவாரா'

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை

[எட்டாவது மணிமேகலை
மணிபல்லவத்துத்துயிலெழுந்து துயருற்றபாட்டு.]

ஈங்கிவ ளின்னண மாக விருங்கடல்
வாங்குதிரை யுடுத்த மணிபல் லவத்திடைத்
தத்துநீ ரடைகரைச் சங்குழு தொடுப்பின்
முத்துவிளை கழனி முரிசெம் பவளமொடு
விரைமர முருட்டுந் திரையுலாப் பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண் ணசும்பி
னும்பலுங் குவளையுந் தாம்புணர்ந்து மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டுநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற் புன்னையு மடற்பூந் தாழையும்
வெயில்வர வொழித்த பயில்பூம் பந்த

க. இவள் - சுதமதி.

௩. அடைகரையில். தொடுப்பு - விளாக்கொண்டு உழுதல்; "தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்" சிலப். உஎ: உ௩o.

௩ - ௪. அடைகரையாகிய கழனியிலென்றுமாம்.

ரு. விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன; "விரைமர மென்றுகில்" என்பர்மேலும் (கசு: கஉஉ)
சிறுபாண். கருரு.
"வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகின்"

சு. ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை; "பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன் கடுக்கும், பேழ்வாய்ப் புலியுகிர்" (கலி. ருட.) அசும்பு - சேறு; "வாரசும் பொ

முகு முன்றில்'' புறநா. ககச.

எ. மயங்கி - கலந்து.

அ. குண்டு நீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை; இலஞ்சி, ஆகுபெயர்.

௯. முடம் - வளைவு. க0. பந்தர் - நிழல்.

௯ - க0. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவையொழித்த பந்தர்.

(பி - ம்). க. 'ஈங்கிவரிங்ஙனம்', 'ஈங்கிவரிஞ்ஞனம்' ௪. 'முத்துவினை கழனி' ரு. 'வரைமாமுருட்டு' ௬. 'தாழ்கண்ணசும்பி'

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை.

௬எ

ரறல்விளங்கு நிலாமண ணறுமலர்ப் பள்ளித்
துஞ்சு துயிலெழூஉ மஞ்சி லோதி
காதற் சுற்ற மறந்து கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறந்த வுயிரே போன்று

பண்டறி கிளையொடு பதியுங் காணாள்
கண்டறி யாதன கண்ணிற் காணா
நீல மாக்கட னெட்டிடை யன்றியுங்
காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்து முளைப்ப
வுவவன மருங்கினி லோரிடங் கொல்லிது
ஈதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
மனநடுக் குறூஉ மாற்றந் தாராய்
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கு
மெல்வளை வாராய் விட்டகன் றனையோ
விஞ்சையிற் றோன்றிய விளங்கிழை மடவாள்
வஞ்சஞ் செய்தனள் கொல்லோ வறியே

கக. அறல் - நீர் அரித்து ஒழுகுதலாலுண்டாவது; "மட்டற னல்லியாற்று" (புறநா. கஎஎ.) நிலாமணல் - நிலாவைப் போன்ற வெள்ளிய மணல். மலர்ப்பள்ளி - உதிர்ந்து கிடக்கும் மலராலாகிய படுக்கையில்.

கஉ. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவாகமயிரினையுடையாள்; "அஞ்சிலோதி யரசனுக் கொருநாள்" (உ௩ : உச) என்பர் மேலும்; "அஞ்சிலோதி" குறிஞ்சி. க௮0.

க - கஉ. மணிபல்லவத்திற் கரையிற் கழனியிற் பரப்பில் இலஞ்சிக் கரையில் மணலிற் பள்ளியில் துயிலெழுந்த மணிமேகலை யென்க.

௧௩. கடைகொள - முடிவுகொள்ள. ௧௫. காணுள் - காணுளாகி.

௧௬. கண்டறியாதனவற்றைக்கண்ணிற் கண்டு.

௧௭. நெட்டிடை - நெடிய இடம்.

௧௮. 'உவவனம்' என்பது முதல் மணிமேகலை கூற்று.

௨0. சுதமதி, விளி. ௨௧. இந்தநிலை நனவோ கனவோ.

௨௩. மயங்கும் - மயங்குவாள்.

௨௪. மெல்லிய வளையினையுடையாய் ; எல்வளையுமாம்.

௨௫. விஞ்சையிற் றோன்றிய - வித்தையினாலே தோன்றிய.

(பி - ம்.) ௧௧. 'துறல்விளங்கு நிலாமணற்றாமலர்' ௧௪. 'ஓதிடத்து' ௧௫. 'பதியங்காணுள்' ௧௬-௭. 'காண,நீலமாகடல்' ௧௮. 'காலஞாயிறு' ௨0. 'ஒழித்தாய்'

ஞெருதனி யஞ்சவென் றிருவே வாவெனத்
திரைதவழ் பறவையும் விரிசிறைப் பறவையு
மெழுந்துவீழ் சில்லையு மொடுங்குசிறை முழுவலு
மன்னச் சேவ லரச னாகப்
பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கீண்டிப்
பாசறை மன்னர் பாடி போல

வினைநீர்ப் பரப்பி னெதிரெதி ரிருக்குந்
துறையுந் துறைசூழ் நெடுமணற் குன்றமும்
கூறு யாங்கணுந் திரிவோள் பாங்கினங் காணாள்
குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ
வரற்றினள் கூஉ யழுதன ளேங்கி
வீழ்துய ரெய்திய விழுமக் கிளவியிற்

உஎ. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனிமையை.
லிக்கொண்டு.

வாவென - வாவென்று சொல்

உஅ - கூ. அலையில் தவழ்ந்துசெல்லும் பறவைமுதலிய நீர்வாழ் பறவைச் சாதிகள் நான்கும்.

உஅ - நக. திரைதவழ் பறவைமுதலியனவாகிய பன்னிறப் புள்ளினம்.

நஉ. போர்குறித்துவந்து படைவீடுகளில் விட்ட பகையரசரிருவருடைய படைகளிரண்டும் எதிரெதிரிருத்தல்போல. பாடி - படைவீடு.

உஅ - நச. திரைதவழ்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனாக
நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையென்க. இப்படியே, "கம்புட் கோழி யுங் கனைகுரனாரையுஞ், செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங், கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு, முள்ளூ மூரலும் புள்ளும் புதாவும், வெல்போர்
வேந்தர் முனையிடம் போலப், பல்வேறு குழூஉக்குரல்
(கo : ககச - க) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.
பரந்த வோதையும்"

௩௪ - ௫. துறையும் குன்றமுமாகிய யாங்கணும். திரிவோள் - மணி மேகலை. பாங்கினம் - பக்கத்திலுள்ள இனங்களை.

௨௭ - ௩௫. திருவே வாவெனத் திரிவோள்.

௩௬. குரற்றலைக் கூந்தல் - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல் ; "குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்தி" (சிலப். ௧௪ : ௮௭); "குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ" ௸டி. ௩0 : ௩௮.

௩௭. கூஉய் - கூவி.

௩௮. விழுமக்கிளவியின் - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்.

(பி-ம்.) ௨௭. 'அஞ்சுவானதிவேவாவெனத்' ௨௧. 'சிலாலையுமொருங்கு சிறைமுழவலும்', 'ஒடுங்குசிறைமுழயும்' ௩௧. 'புள்ளும்பரந்து' ௩௩. 'நெறியெதிர்நிற்குந்', 'எதிரெதிர்நிற்கும்' ௩௬. 'குரற்றலைகூந்தல்' ௩௮ - ௯. 'விழுக்கிளவியற்றூழ்ந்து'

௮.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை.

௯௯

ரூழ்துய ருறுவோ டந்தையை யுள்ளி
யெம்மிதிற் படுத்தும் வெவ்வினை யுருப்பக்
கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
தையா வோவென் றழுவோண் முன்னர்
விரிந்திலங் கவிரொளி சிறந்துகதிர் பரப்பி
யுரைபெறு மும்முழ நிலமிசை யோங்கித்

திசைதொறு மொன்பான் முழநில மகன்று
விதிமா ணாடியின் வட்டங் குயின்று
பதும சதுர மீமிசை விளங்கி
யறவோற் கமைந்த வாசன மென்றே
ரு௦ நறுமல ரல்லது பிறமரஞ் சொரியாது
பறவையு முதிர்சிறை பாங்குசென் றதிராது
தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை

ஙகூ. தந்தையையுள்ளி - கோவலனை நினைந்து.

ச௦. எம்மிதிற்படுத்தும் வெவ்வினை - எம்மை இத்துன்பத்தினிடத்தே அகப்படுத்தும் வெவ்விய வினை; "என்னிதிற் படுத்த வேந்தல்" (சீவக. எகங.) உருப்ப - முதிர; "ஊழ்வினை யுருத்தெய்" (சிலப். கசு : உகஎ); கோபிக்கவென்றுமாம்.

சக. கோற்றொடிமாதர் - கண்ணகி. வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு.

சஉ. வைவா ளுழந்த - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு வருந்திய. அகலம்- மார்பு.

சரு. நிலமிசை மும்முழமோங்கி. சசு. ஒன்பான்முழம்-ஒன்பதுமுழம்.

சஎ. விதிமாண் - விதி மாட்சிமைப்பட்ட; ஆடியின் வட்டங்குயின்று- பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டு.

சஅ. பதுமத்தைப்புடைய சதுரம் ; பதுமமென்றதற்குப் புத்தனுடைய பாதங்களெனினும் பொருந்தும். மீமிசை - மேற்பட்ட இடம்.

சகூ. அறவோற்கு - புத்தனுக்கு.

சச - கூ. சிறந்து பரப்பி ஓங்கி அகன்று குயின்று விளங்கி அமைந்த ஆசனமென்க.

ரு௦. பிற - பிறவற்றை. மரம் நறு மலரையே சொரியும்.

௫௧. பறவையும் அப்பீடிகையின் பக்கத்திற்சென்று சிறையொலியைச் செய்யாது;

(பி-ம்.) ௪0. 'மெய்விதநபடுத்து', 'எம்பிகதப்படுத்தும்' ௪௩. 'ஐயா கொவென்றழுவாள்' ௪எ. 'விதிமாண்டாடியின் வட்டணை குயின்று' ௪அ-௯. 'விளங்கியச், சிறவோர்' ௫0. 'பிறமணஞ்' ௫௧. 'உதிராது'

பிறப்புவிளங் கவிரொளி யறத்தகை யாசனங்
கீழ்நில மருங்கி னாகநா டாளு
மிருவர் மன்னவ ரொருவழித் தோன்றி
யெமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றார்
தமபெரும் பற்று நீங்கலு நீங்கார்
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ் சேனையொடு வெஞ்சமம் புரிநா
ளிருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முரைக்கும்

௫௩. பிறப்பு விளங்கு ஆசனம் - கண்டோருடைய பழம்பிறப்புக்கள் அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்.

௫௪. கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம். நாகரென்னும் ஒருவகை மனிதர் வாழுநாடு நாகநாடென்பர்; இந்நாட்டின் பெயர், "நாக நன்னாட்டு நானூ றியோசனை" (௯: ௨௧), "நாகநாடு நடுக்கின் றாள்பவன்" (௨௪: ௫௪), "நாக நன்ன டாள்வோன்" (௨௫: ௧எ௮), "நாகநா டாள்வோன்" (௨௯: ௩)

என இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க. நாக இலச்சினையை (பாம்பின் அடையாளத்தை) உடைமையின், இவர்களுக்கு இப்பெயரும் தக்ஷகரென்ற பெயரும் வந்தனவென்று ஊகிக்கின்றனர்.

௫௬. எடுக்கல் ஆற்றார் - எடுக்கும் வன்மை இலராய்.

௫௭. தம பெரும்பற்று - தம்முடைய பெரிய விருப்பம்; நீங்கலு நீங்
கார் - நீங்குதலையும் செய்யார்; "சுழலலுஞ் சுழலு, மோடலு மோடு மொரு சிறை யொதுங்கி, நீடலு நீடும்" (௩:௧௧௧ - ௩) என்றார் முன்னும்; "கறை மிட றணியலு மணிந்தன் று" புறநா. ௧.

௫௮. நெஞ்சு புகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து; "வஞ்சினஞ் சாற்றி
நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" (௧௮: ௩௭) என்பர் மேலும்; "ஊதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே" (௧௮ :௧௩) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

௬௧. பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன்; பொறிகளை யடக்கி நெடுநாள் மிக்க நியமத்தோடிருந்து அரியதவஞ்செய்தது பற்றி இவனைப் பெருந்தவ
முனிவனென்றார்; "ஆதிசான் முனிவ னறவழி" (௭: ௧௬), "பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்" (௧௦: ௮௪), "போதி மாதவன் பூமியிற் றோன் றும்" (௧௫: ௨௬), "பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை" (௨௫: ௩௪) என இந்நூலுள்ளே வருதல் காண்க; "பொருந்து போதியி, லிருந்த மாதவர், திருந்து சேவடி, மருந்து மாகுமே" (௩), "பூதலத்து ளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாயதிருமேனி, மாதவனீ" (௧௧), "மாதவரின் மாதவனீ வானவருள் வானவனீ" (௧௧), "மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவரைக் கண்டிலமால்" (௧௫) என்பன வீரசோழியம் யாப்புப் படல உதாரணங்கள்.

(பி - ம்) ௫௭. 'பற்றி' ௬௦. 'ஒளியிலொரு' ௬௧. 'பெருந்தகை முதல்வ னந்தற முரைக்கும்'

௯.—பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்தகாதை.

பொருவறு சிறப்பிற் புரையோ ரேத்துந்
தரும பீடிகை தோன்றிய தாங்கென்.

அ.—* மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை முற்றிற்று.

---

௬௨. புரையோர் - ஏண்டு, பௌத்தரில் உயர்ந்தோர்; "புரையோர்ப் பேணிப் போகலும் போகுவை" (மணி.௨௭ : அ௩); "அரசுவீற் றிருந்து புரை யோர்ப்பேணி" (ஷை. ௨௫: அக); "புரையோர் தாமுமிப் பூம்பொழி லிழிந்து" ஷை. ௨அ: ௧௧௨

௫௨ - ௬௩. மாமணிப் பீடிகை, அறத்தகையாசனம், தருமபீடிகை அங்கே தோன்றியது.

௭௩ - ௬௩. அழுவோள்முன்னர்த் தோன்றிய தென்க.

௫௪ - ௬௩. இவ்வடிகளிற்கூறிய வண்ணமே "வேகவெந்திற லுநக காட் டரசர்......திருந்தொளியாசனம்" (௬:௫அ - ௬௨) என்று பின்னுங்கூறுவர்.

௧ - ௬௩. இவள் இன்னணமாக, மணிபல்லவத்திடைத் துயிலெழும் அஞ்சி லோதி, போன்று காணளாய்க் கண்டு, திருவே வாவென்று அழுவோள் முன்னர்த் தருமபீடிகை ஆங்குத் தோன்றிய தென்க.

(பி - ம்.) * 'மணிமேகலை மணிப்பல்லவத்து'

ஒன்பதாவது

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்தகாதை.

[ஒன்பதாவது மணிமேகலை மணிபல்லவத்திடைப்
பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தபாட்டு]

ஆங்கது கண்ட வாயிழை யறியாள்
காந்தளஞ் செங்கை தலைமேற் குவிந்தன

க. அதுகண்ட - புத்தபீடிகையைக்கண்ட; ஆயிழை - மணிமேகலை யாயவள்; அறியாள் - தன்னை அறியாளாயினள்; இது புதுமைபற்றிவந்த மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு.

(பி - ம்) உ. 'குவிந்த'

தலைமேற் குவிந்த கையள் செங்கண்
முலைமேற் கலுழ்ந்துமுத் தத்திர ளுகுத்ததி

ணிடமுறை மும்முறை வலமுறை வாராக்
கொடிமின் முகிலொடு நிலஞ்சேர்ந் தென்ன
விறுநசப் பலச வெறுநிலஞ் சேர்ந்தாங்
கெழுவோள் பிறப்பு வழுவின் றுணர்ந்து
தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணர்ந்தோய்
காயங் கரையினீ யுரைத்ததை யெல்லாம்
வாயே யாகுதன் மயக்கற வுணர்ந்தேன்
காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டுப்
பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழு
மத்தி பதியெனு மரசாள் வேந்தன்
மைத்துன னாகிய பிரம தரும

௩-௪. செங்கண் கலுழ்ந்து - சிவந்த கண்கள் கலங்கி. முலைமேல் முத்தத்திரள் உகுத்து - கொங்கைகளின்மேலே நீர்த்துளிகளைச் சொரிந்து; அதின் - அப்பீடிகையினது.

௬. மின்கொடி அணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில் அவள் கூந்தலுக்கும் உவமை.

௭. அலச - அலைய. நிலஞ்சேர்ந்து - வணங்கி.

௮. எழுவோள் தனது முற்பிறப்பின் செய்தியை நன்றாக அறிந்து.

௯. 'தொழுதகை மாதவ' என்பதுமுதல் 'என்றெடுத் தோதினை' (௬௯) என்பதிறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னுமுனிவன் முற்பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து, அம்முனிவனை எதிர் பெய்து, மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவையெனக்கொள்க.

௧௦. காயங்கரை, ஒரு நதியின்பெயர். உரைத்ததை: ஐ சாரியை ;

எல் லாம் - முழுவதும்.

௧௧. வாயேயாகுதல் - உண்மையாதலே ; வாய் - உண்மை ; "பொய்ய றியா வாய்மொழியால்" மதுரை. ௧௯.

௧௨. பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார் 'காந்தாரமென் னுங்கழிபெருநாட்டு' என்றார்.

௧௩. பொறை - பாரம்; என்றது பாவத்தை. ௧௫. பிரமதருமன், விளி.

(பி - ம்.) ௩. 'கையிலன்' ௪-௫.

'கலிழ்ந்துமுதததிரளுகுதததட

மூறை' ௯ - ௭. 'நிலஞ்சேர்ந்ததெல்லா, விற நசுப்பலேய'

௧௨ - ௩. 'கழிபெருநன்னாட்டுப், பூறுவதேசம்'

௮. 'உணர்ந்தே'

௯.—பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்தகாதை.

௧௦௩

ஞாங்கவன் றன்பா லணைந்தற னுரைப்போய்
தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவிடை
யின்றேழ் நாளி லிருநில மாக்க
ணின்றுநடுக் கெய்த நீணில வேந்தே
பூமி நடுக்குறூஉம் போழ்தத் திந்நகர்
நாக நன்னாட்டு நானூ றியோசனை
வியன்பா தலத்து வீழ்ந்துகே டெய்து

மிதன்பா லொழிகென விருநில வேந்தனு
மாபெரும் பேரூர் மக்கட் கெல்லா
மாவு மாவுங் கொண்டுகழி கென்றே
பறையிற் சாற்றி நிறையருந் தானையோ
டிடவய மென்னு மிரும்பதி நீங்கி
வடவயி னவந்தி மாநகர்ச் செல்வோன்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரைச்
சேயுயர் பூம்பொழிற் பாடிசெய் திருப்ப
வெங்கோ னீயாங் குரைத்தவன் னாளிடைத்

கசு. அவனென்றது, அத்திபதியென்னும் அரசனை. கஎ. சம்புத்தீவில்.

கஅ. மணி. எ: உச.

கஅ - உ0. இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறும்பொழுதில்.

உ0 - உஉ. இந்நகரும் நாகநாட்டில் நானூறுயோசனைப் பரப்பும் பாதலத்தில் வீழ்ந்து கெடுதலுறும்.

உங. இதன்பால் ஒழிக என - இந்நகரின் புறத்தே செல்வாயாக வென்றுசொல்ல.

உரு. ஆ - பசு: மா - மற்றை விலங்குகள்; சிறிதும் நீங்கு தகாத சாதியாதலின், பசு முற்கூறப்பட்டது; புறநா. கூ. செய்யத்

உசு. நிறை அரும் தானையொடு - பகைமேற்செல்பொழுது நிறுத்துத லரியசேனையோடு; "நிறையருந் தானை வேந்தனு நேர்ந்து" சிலப். உரு: கஎஅ.

உஎ. இடவயம் - அத்திபதியின் நகரம்.

கூ0. பொழிலில்.

உஅ - ௩0. செல்வோன் இருப்ப.

௩௧. எங்கோனென் றது பிரமதருமனை.

(பி-ம்) ௧௬. 'தன்பானைந்தறமுரை' ௧௭. ஓங்குமத்தீவிடை' ௧௮. 'பின்றேழ்', 'மின்றேழ்' ௨௬ - ௭. 'நிறையிருந்தானை யிடிவயம்' ௨௮. 'விடவ யினவந்திம மானகர்', 'வசந்த மாநகர்' ௨௯. 'பெயாறறடைகரை' ௩0-௩௧. 'இருதோமுனன் கோனீயங்'

தங்கா தங்கர் வீழ்ந்துகே டெய்தலு
மருளறு புலவநின் மலரடி யதனை
யரசொடு மக்க ளெல்லா மீண்டிச்
சூழ்ந்தனர் வணங்கித் தாழ்ந்துபல வேத்திய
வருளறம் பூண்ட வொருபே ரின்பத
துலகுதுயர் கெடுப்ப வருளிய வந்நா
ளரவக் கடலொலி யசோதர மாளு
மிரவி வன்ம னொருபெருந் தேவி
யலத்தகச் சீறடி யமுத பதிவயிற்
றிலக்குமி யென்னும் பெயர்பெற்றுப் பிறந்தே
னத்தி பதியெனு மரசன் பெருந் தேவி
சித்திபுர மாளுஞ் சீதரன் றிருமக
ணீல பதியெனு நேரிழை வயிற்றிற்
காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்போற் றோன்றிய
விராகுலன் றனக்குப் புக்கே னவனொடு

௩உ. நகர்கேட்டெய்தியது கூறவே நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப் பரப்பினதுகேடும் கூறியதாயிற்று.

௩௫. ஏத்திய - ஏத்த. ௩௩ - ௫. நின்மலாடியதனை ஏத்த.

௩எ. அருளிய - உபதேசித்த.

௩௬ - எ. இன்பத்தை அருளிய அந்நாளில்.

௩௮. கடலரவம்போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம்; "மலிதே ரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு, ளொலியும் பெருமையு மொக்கும்" என்று வருதல் காண்க.

௪0. அலத்தகம்=அலக்தம் - அரக்கு.

௩௯ - ௪0. தேவியாகிய அமுதபதி.

௪௧. பிறந்து இலக்குமியென்னும் பெயர்பெற்றேனென விகுதிபிரித் துக் கூட்டுக.

௪உ - ௪. பெருந்தேவியும் மகளுமாகிய நீலபதி.

௪௬. இராகுலனென்பது புத்தனுடைய புத்திரன்பெயர்; அது புத்தனிடத்துள்ள பத்தியினால் இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்.

௪௫ - ௬. மனிதர்களுடைய பிறப்பிறப்புக்களுக்கு முறையே சூரியனு

டைய உதயாஸ்தமனங்களை உவமை கூறுதல் பௌத்த ஸம்பிரதாயமாதலால்,'காலை ஞாயிற்றுக கதிர்போற் றோன்றிய விராகுலன்' என்றாள்;இதனை, "குணதிசைத் தோன்றி............ஆங்கவன்றனென்" (௧௪: ௬௯ - ௧0௪),

(பி-ம்.) ௩௩. 'மலரடிவணங்கி' ௩௪. 'எல்லாம் வீழ்ந்து' ௩௫-௬. 'ஏத்தி, யருளறம்' ௩௯. 'ஒருபெருமகளேன்' ௪௧. 'பெயர் பெறப்பிறந்தேன்' ௪௩. 'சித்தபுரம்' ௪௩ - ௪. 'சித்திரபுரமாளுஞ் சீதாருகன்மக, ணீலபதி'

பராவரு மரபினின் பாதம் பணிதலு
மெட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணுஞ் செல்லுயிர் போனாற்
றீயழ லவனொடு சேயிழை மூழ்குவை
யேது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றாதலிற்
கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய
தவாக்களி மூதூர்ச் சென்றுபிறப் பெய்துதி
யணியிழை நினக்கோ ரருந்துயர் வருநாள்

"தேவி கேளாய்...வீழ்கதிர் போன்றேன்" (௨௪: ௧௦௧-௨), "சாக்காடென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (௩௦:௧௦௨ - ௩) என இந்நூலுள் வருவனவற்றாலுணர்க.

௩௭ - ௪௭. அந்நாளில் யான் இராகுலனோடு நின் பாதம் பணிதலும்.

௪௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில்.

சக. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு; இதன் விழிக்கு எதிர்ப்பட்டோர் இறப்பர்; இதனை, "திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி" (கக: 600), "திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாள்" (உக: கக), "திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயதும்" (உக: சo), "அழற்கணுக மாருயி ருண்ண" (உங: சுக), "நஞ்சுவிழியரவி னல்லுயிர் வாங்கி" (உங: அச) என இந்நூலுள்ளே வருவனவற்றாலும், 'புத்தன் திருஷ்டிவிஷமாய்ப் பிறந்த ஜாதகத்து............கண்விழிப்பிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து தன் கண்விழியாதேகிடந்தமையின்' எனவும் 'நீ திருஷ்டிவிஷமானகாலத்து நினக்குக் கொலையுள்ளமில்லையெனினும் கண்விழிக்கிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து அதற்கஞ்சி விழியாது கிடந்தது என்னே' எனவும் வரும் நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாகரத்தாலும் உணர்க. "கண்ணிழித் தமிழ்விடக் கனலரா வரசு" எனத்தாடகைவதைப்படலத்தும்; "திட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை" எனக் கும்பகர்ணப் படலத்தும் கம்பர் கூறியிருத்தல் காண்க.

ருஉ. இராசருஷியும் யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரரென்பவர் முத்திபெறுதலைவிரும்பிப் பிரஹ்மதேவரைக்குறித்து அரிய தவம் செய்து அவரருளால் விஷ்ணுமாயையைத் தமதுபுத்திரியாக அடைந்து முத்தி பெற்றனரென்றும், பின்பு அக்கன்னி ப்ரஹ்மதேவர் கட்டளையின்படி நதிவடிவு கொண்டு பிரவகித்தமையால் அந்நதி கவேரகன்னி யென்றும் காவேரியென்றும் பெயர்பெற்றதென்றும் ஆக்நேயபுராணத்தின் இரண்டாம் பாகத்துள்ள காவேரி மாகாத்மியத்தின் உங-ஆம் அத்தியாயத்தால் தெரிகின்றது; மணி. ங: ருரு - சு.

ருங. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். எய்துதி - அடைவாய்.

ருச. அருந்துயரென்றது, உதயகுமரனால் மணிமேகலைக்கு உண்டாகும் மன வேறுபாட்டை.

(பி - ம்.) சஎ. 'பாராவருமரபிற்பாதம்' சக. 'விடமூண்டு',

'விட மூணச்' கசு

மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
யன்றப் பதியி லாரிரு ளெடுத்துத்
தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
வேக வெந்திற னாகநாட் டரசர்
சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங்
கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்குந்
திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
யன்றைப் பகலே யுன்பிறப் புணர்ந்தீங்
கின்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச்
சாதுயர் கேட்டுத் தளர்ந்துகு மனத்தேன்
காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
வாங்குனைக் கொணர்ந்த வரும்பெருந் தெய்வம்
பாங்கிற் றோன்றிப் பைந்தொடி கணவனை
யீங்கிவ னென்று மென்றெடுத் தோதினை

---

௫௯. சினமாசு - கோபமாகிய குற்றம். மனமாசு-காமமும் மயக்கமும்.

௫௮ - ௬௨. மணி. ௮: ௫௪ - ௬௩.

௬0. அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டற்குரிய காது; திறந்தென்றூர், கேட்பினும் கேளாத்தகையவாதலின் (குறள். ௪௧௮); "அறவுரை கேட்டு ணர்ந் தஞ்ஞானம் நீக்கி, மறவுரை விட்ட செவி" (அறநெறி. ௧௬௪.) மறம் - பாவம்.

௬௧. பிறவிப்பிணி மருத்துவன் - புத்தன். மருத்துவன்- வைத்தியன்.

௫௭ - ௬௨. வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்.

௬௪. என - என்று நீ சொல்ல.

௬௫. சாதுயர் கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்பமொழியைக் கேட்டு.

௬௬. காதலன் - கணவன். பிறப்பும் : உம்மை, இறந்ததுதழீஇய எச்சப்பொருளது.

௬௬. என்னும் - என்று சொல்லும்.

(பி-ம்.) ௫௮-௬0. 'வேகவெந்தீ நாகங்கொண்டர்,காய்சினமொழிதலுமாசு தீர்த்தாங், கறச்செவிதுறந்து மறச்செவியடைப்ப' ௬௨-௪. 'தொழு, தன் னைப் பகலே நின்பிறப்புணர்த்தி, பின்றுநானுரைத்தவுரை தெளிவருகென' ௬௭-௮. 'வீங்கினைக் கொணர்ந்தவிரும்பெருந்தெய்வம், பாங்கினறொன்றி'

௧0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

௧0ன்

௭0 யாங்கத் தெய்வதம் வாரா தோவென

மேவ்வினை ளழுஉ. மிளங்கொடி தானென்.

எக. இளங்கொடி - மணிமேகலை. அழூஉம் - அழுவாள். இளங்கொடி அழூஉம.

க - எக. அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினள்; அப்பொழுது அவள் கைகள் தலைமேற்குவிந்தன; அங்ஙனங் குவிந்த கையளாய் உகுத்து வந்து சேர்ந்து எழுவோள் பிறப்பையுணர்ந்து, "மாதவ, உணர்ந்தோய், நீ உரைத்ததையெல்லாம் மயக்கறவுணர்ந்தேன், பிரமதருமன், உரைப்போய், 'இத்தீவிடை இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறாஉம் போழ்தத்து இந்நகரும் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப் பரப்பும் வீழ்ந்துகேடெய்தும், இதன்பாலொழிக' என்று சொல்ல, வேந்தனும் சாற்றி நீங்கிச் செல்வோன் இருப்ப, எங் கோன், நீ உரைத்தநாளில் நகர் கேடெய்தலும், நின்மலரடியை எல்லாம் ஏத்த அருளிய அந்நாளில், புக்கேன் அவனொடு நின்பாதம் பணிதலும், 'மூழ்

குவை, எய்துதி, வருநாளில், வைத்தலும், கைதொழுதி, தெளிவாய்' என்று நீசொல்ல, காட்டாயோவென்று யான் கேட்ப ஒழிந்தனை; அத்தெய்வம் வாராதோ" என்று இளங்கொடி ஏங்கி அழுமென்க.

(பி - ம்.) எ0. 'ஆங்கத்தெய்வம்'

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

[பத்தாவது மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றி
மந்திரங்கொடுத்தபாட்டு.]

அறவோ னாசனத் தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினள் பெற்றியு மைதென

க. அறவோன் - புத்தன். ஆசனத்து - ஆசனத்தால்.

க - உ. அறிந்த பிறவியள் ஆயினாள் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையளாயினள்; என்றது முற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி. பெற்றியும் ஐது - இவள் பெற்ற பேறும் அழகிது; பெற்றி - பேறு; "பிணிப்பறுத் தோர்தம்

(பி - ம்.) உ. 'பிறவியாயினாள்பெற்றியமைந்தென'

விரைமல ரேந்தி விசும்பூ டிழிந்து
பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வ
முன்னைப் பிறப்பெய்தி நின்றோள் கேட்ப
வுயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ

ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றினே நின்னடி பணிந்தே
னீயே யாகிநிற் கமைந்தவிவ் வாசன
நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்

பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். கரு: க00.) என - என்று மணிமேகலாதெய் வம் நினைந்து.

ரு - ௫. பூங்கொடி ஏந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினாற் போலத் தோன்றிய தெய்வமென்க.

சு. முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு; நின்றோள் கேட்ப - நின்ற மணிமே கலை கேட்கும்படி. "அறிபிறப் புற்றனை" (க0: எ௫) என்பர் பின்னும்,

எ . 'உயிர்க ளெல்லாம்' என்பது முதல் புத்தனுடைய பாதபீடிகையை வணங்கும் மணிமேகலாதெய்வத்தின் வார்த்தை, உணர்வு பாழாகி-அறிவின்றி,

அ. பொருள் - தருமம்; "பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தார்" (குறள், உ.சசு) என்பதிற்காண்க; தூர்ந்தென்றோர், அறத்தைக் கேளாதொழிதலின்; முன்பு "அறச்செவி திறந்து" (சு: சு0) என்றதும் இறுபற்றிப் போலும்.

கூ. வறம் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உலகத்

தில். அறம் பாடு சிறக்க - தர்மோத்பத்தி அதிகரிக்க; பாடு=படுதல் - உண்டாதல்; "அறம்பா டறிந்தனை" (க0: எ௫) என்று பின்னும்வரும்; பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்.

க0. சுடர் - சூரியன்; வழக்கு - வழங்குதல். காலை - காலத்தில்.

கக. இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்.

கஉ. பிடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால், 'நீயோ தோன்றினை' என்றாள்; "நீயேயாகி" என்று பின்னர்க் கூறுவதும் இக்கருத்துப்பற்றியே; பின்வருவனவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும்.

(பி - ம்.) அ. 'அறிவழிந்து' க0. 'சுடாவழகறுத்தமொறுகாலை' கஉ. 'நீயே தோன்றுதி நின்னடிதொழுதோன்' கங - ச. 'வாச, ஞமிசை வைத் தேன்றலைமிசைகொண்டேன்'

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

க0கூ

பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சேர்ந்தெனப் பொருந்தி
யுன்றிரு வருளா லென்பிறப் புணர்ந்தே
னென்பெருங் கணவன் யாங்குள னென்றலு
மிலக்குமி கேளா யிராகுலன் றன்னொடு
புலத்தகை யெய்தினை பூம்பொழி லகவயி
னிடங்கழி காமமொ டடங்கா னுயவன்
மடந்தை மெல்லியன் மலரடி வணங்குழிச்

கரு. புலம்பு - வருத்தம் ; "புலம்புசே
(மலைபடு. சகஉ.) என்று - என்று சொல்லி.
ணகலப் புதுவி ராகுவிர்"

கசு. மானிடமகளாய் நிற்றலின், 'வணங்குவோள்' எனத் தெய்வத்தை உயர்திணையாற் கூறினர் ; "யாம் செய்த பாவமென்றாள்" (சீவக. கூகரு) என்புழிப்போல.

கஎ. பொலங்கொடி - பொற்கொடி ; என்றது காமவல்லியை.
ந்தி - வணங்கி.
பொரு

கூ - கஎ. கேட்பப் புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை
வணங்குவோண் முன்னர்ப் பொருந்தியென்க.
வலங்கொண்டு

கஅ. அவனைத் தெய்வமாகவறிந்தே மணிமேகலை
'உன்திருவருளால்' என்றாள்.

கசு. என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்.

உ௦. 'இலக்குமி' என்பதுமுதல் மணிமேகலா தெய்வத்தின் வார்த்தை. முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோளாதலின், மணிமேகலையை அத்தெய்வம் இலக்குமியென்றழைத்தது.

உக. புலத்தகையெய்தினை - ஊடினாய்; புலத்தல் - ஊடுதல்.
வயின் - உள்ளிடத்தே.
அக

உஉ. இடங்கழி காமமொடு - வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரணமாகிய காமமோடு; இப்படியே, உதயகுமரனைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது "இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி" (கஅ: ககக) என்பர் பின்னும்; "இடங்கழி மாண் மாலை" என்பதற்கு 'இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலைக்காலம்' (பு - வெ. பெருந்திணை. ரு - உரை) என்று பொருள் கூறுவர். "வம்பப்பரத்தை" என்பதற்கு 'இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகை' (சிலப். கO: உகூ) என்று பொருள் கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார்.

உங. நின்னடியை வணங்கும்பொழுது.

(பி - ம்.) கரு. 'புலம்பநச்சென்று' உO. 'கேளிவ்விராகுலன்' உக. 'எய்திப்பூம்பொழிலகவையின்' உஉ. 'இடங்கடழிகாமனொடடங்கானய வன்' உங. 'வணங்குழ்இச்'

சாது சக்கரன் மீவிசும்பு திரிவோன்
றெருமா லொழித்தாங் கிரத்தின தீவத்துத்
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்

உச. சாதுசக்கரன், காரணப்பெயர்; பெரியோர் கூட்டத்திலுள்ளவனென்றவாறு. சக்கரம் - மண்டலம்; இனி, 'ஓம்மணிபத்மேஹூம்' என்ற மந்திரம் சுற்றுப்பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள உலோகத்தாலாகிய சக்கரமொன்றை வலக்கையில்வைத்து மேற்கூறிய மந்திரத்தை உருவேற ஜபித்துக் கொண்டேனும் ஜபியாமலேனும் அச்சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தல்பௌத்தர்களிற் சிலருடைய ஸம்பிரதாயமாதலால், இவன் அங்ஙனம் செய்யப்பட்டுள்ள நல்ல சக்கரத்தைச்

சுழற்றிக்கொண்டிருத்தலையுடைய னென்று பொரு
ள்கூறினும்பொருந்தும். இஃது இக்காலத்து, 'திபேத்' என்னும் தேசத்துப்
புத்தர்களுடைய வழக்கமாகக் காணப்படுகின்றதென்றும், இம்
மந்திரத்தை இங்ஙனம் ஜபித்தலால் வரும்பயன், நரகலோக முதலிய
வற்றில் முறையேபிறவாமல் தாண்டிச்சென்று நிருவாணமடைதலென்றுங்
கூறு
வர். மீ விசும்பு திரிவோன் - மேலேயுள்ள ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவன்;
பௌத்தரில் இருத்தி (=ஸித்தி) பெற்றோர் ஆகாயவழியேசென்று அவ்வவ்
விடங்களில் இறங்கிப் புத்தருடைய பாதபீடிகை முதலியவற்றைத் தரிசித்
தலும், பக்குவிகளுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தலும், ஏனையோர்க்கு எண்
ணியவற்றையளித்தலும் மாபு; இத்தன்மையையுடையோர்
சாரணரென்றும் சொல்லப்படுவர். இதனை, "நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும்
பேறிச், சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்ற" (உ௪: ருக - எ),
"தரும சாரணர் தங்கிய
குணத்தோர், கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோர், ரரசற் கேது வவ்
வழி நிகழ்தலிற், புரையோர் தாமும் பூம்பொழி லிழிந்து" (உஅ: கoக -
கஉ) எனப்பின்வருவனவற்றாலுணர்க. இப்படியே சமணரில் இருத்தி
பெற்றோரும் சாரணரென்று சொல்லப்படுவர்; "நீரினிற் பூவில் வானி
னினைத்துழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெண்ம ராவர் சமணரி
லிருத்தி பெற்றோர்" (சூடாமணி. உ: ச.) என்று வருதல காண்க.

உரு. தெருமரல்-மனக்கவற்சி; "செய்யார் தேளந் தெருமரல்
கலிப்ப"
(போருந. கஈ௪.) இரத்தின தீவத்து - இரத்தினத்தீவில்; இது மணி
பல்லவமென்னும் தீவிற்கு அயலிலுள்ள சிறுதீவு. இதிற் புத்தனுடைய
பாதக்குறிகள் பொருந்திய உச்சியையுடைய மலையொன்று உண்டு.
இதன் பெயர் சமந்த மென்பது; இதனை, "ஈங்கித னயலகத் திரத்தின
தீபத்,தோங் குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை, யறவியங் கிழவோ னடியிணை
யாகிய, பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉ, மறவி நாவா யாங்குளது"
(கக: உக - ரு) என்று மேல்வருதலாலுணர்க.

௨௬. உருட்டினன், வினையெச்சமுற்று. தருமம் முதலும் முடிவுமில்லாத நித்தியப்பொருளென்பார் தருமசக்கரமென்றும், அதனைத் தடையின்றிச்செலுத்துகின்றனென்பார் உருட்டினன் வருவோனென்றுங் கூறினர்; இப்படியே "அறக்கதி ராழி திரப்பட வுருட்டி" (௫: ௭௬) என்றார் முன்னும்; தருமத்தை ஸநாதநமென்று வடநூலார்கூறுதல்காண்க. தருமத்தைச்

(பி - ம்.) ௨௫ - ௬ 'தீபத்துத்......முருட்டிய வருவோன்'

௧௦.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

௧௧௧

வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின்
வந்து தோன்றலு மயங்கினை கலங்கி
மெல்லியல் கண்டனை மெய்ந்நடுக் குற்றனை
நல்கூர் நுசுப்பினை நாணினை யிறைஞ்ச
விராகுலன் வந்தோன் யாரென வெகுளலும்
விராமலர்க் கூந்த லவன்வாய் புதையா
வானூ டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல் கூர்ந்தனை யென்றவன் றன்னொடு
பகையறு பாத்தியன் பாதம் பணிந்தாங்
கமர கேணின் றமரல மாயினு
மந்தீந் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கே

——— சக்கரமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சக்கரத்திற்குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து நூல்கள் கூறும்; இதனை,

அச்வகோஷபோதிஸத்துவரென்ப வரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரித காவ்யமென்னு நூலில் தர்மசக்கரப்பிரவர்த்தனத்தியேஷண மென்னும் பதினெந்தாம் வர்க்கத்தி னிறுதியிற் காண்க. இனி, முன்னர்க்கூறிய உலோகசக்கரத்தைக் கையில் வைத்துச் சுழற்றிவருவோனெனினும் பொருந்தும் ; இப்பொருள், சாதுசக் கரனென்னும் பெயருக்குப் பொருத்தமுடைத்தாதல் காண்க.

உஎ. வெங்கதிரமயத்து-உச்சிப்பொழுதில்; மணி. ரு: சு0;கக: க0உ.

உசு-அ. சாதுசக்கரன் திரிவோன் வருவோன் வந்துதோன்றலுமென்க.

உக - ௩0. மெய்கடுக்குறுதல் முதலியன இறைபொருளாகப்பிறந்த அச்சமென்னுமெய்ப்பாடு.

௩க. சாதுசக்கரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சக்கண்டு வெகுண்டமை குடிகோள்பற்றிவந்த வெகுளியென்னு மெய்ப்பாடு.

௩உ. நா நல்கூர்ந்தனை - நா வறுமையுற்றாய் ; என்றது, சாரணனைத் துதியாது வீணேயிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி ; "நாடாது துணிந்து நாநல் கூர்ந்தனை" (கக: ச) என்பர் பின்னும்.

௩ரு. பாத்தியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன் ; "திருவாத வூர்ச் சிவபாத்தியன்" என்பதில் 'பாத்தியன்' என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க ; இது நம்பியாண்டார்நம்பிகள் திருவாக்கு.

௩சு. நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அன்பரல்லேமாயினும்.

௩எ. அமுது - அன்னம் ; அமிர்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு ; இதனை ஆருயிர் மருந்தென்று இந்நூலுள்ளே பலவிடத்துங்கூறுவர்.

(பி - ம்.) ௩௦. 'நலங்கூர்' ௩௧. 'இராகுலன்வந்தீர்', 'இராகுலவந் தோய்' ௩௧ - ௨ 'வெகுளலு, மமலா' ௩௪. 'நாளலகூந்தனை' ௩௫ - ௬. 'பணிக்குதீங்கமரகேள்'

முண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலு
மெம்மனை யுண்கே னீங்குக் கொணர்கென
வந்நா ளவனுண் டருளிய வவ்வற
நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடு
மூவவன மருங்கி லுன்பாற் றோன்றிய
வுதய குமர னவனுன் னிராகுல
னங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்
கந்த சாலியின் கழிபெரு வித்தோர்
வெந்துகு வெண்களர் வீழ்வது போன்மென

௩௮. உண்டி - உண்பாய். என்றலும் - என்று நீ சொல்லலும்.

௩௯. எம்மனை - தாயே. கொணர்க என - கொண்டுவருகவென்று சாதுசக்கரன் சொல்லி.

௪௦. அவன் உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசக்கரன் அமுது செய்தமையாலுண்டாகிய அந்தப்புண்ணியம்.

௪௧. நின்னுக்கொழியாது - நின்னைவிட்டு நீங்காது; நின்னுக்கு: மணி. ௧௧: ௪௭.

௪௦ - ௪௧. அவ்வறம் நின்பிறப்பை அறுத்திடும்.

சங. உதயகுமரனாகிய அவன்.

சச. அவனறியும் - அவன் உன்பால் நீங்காத விருப்பத்தைச்செலுத் துவதல்லாமலும்.

சச - ரு. உதயகுமரனை மணிமேகலை இடைவிடாது நினைத்திருந்தாளென்பதை, உதயகுமரன் வெட்டுண்டு இறந்தபொழுது, "உவவனா மருங்கினின்பா லுள்ளந், தவிர்விலே னாதலின்" (மணி. உக: கங - ச) என்று அவள் அவனைக்குறித்துக் கூறியவாற்றாலும் உணர்க.

சசு. கந்தசாலி - சிறந்தவாசனையுள்ள ஒருவகை நெல்; இப்பெயரினதாகிய நெல்லொன்று உண்டென்பது, தசகுமாரசரிதத்தின் உத்தரார்த்தத்தில் ஆறுவது உச்சுவாசத்திலுள்ள கோமினிகதையால நன்குபுலப்படும். இக்காலத்து இந்நெல் கன்னடதேசத்துள்ள மங்கலாபுரத்தில் (மங்களூரில்)மிகு தியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின் உயர்வுபற்றி அவளுக்குக் கந்தசாலி உவமைகூறப்பட்டது. கழிபெருவித்து - மிகச்சிறந்தவிதை.

சஎ. களர் - உப்புநிலம். வீழ்வது போன்ம் - விதைக்கப்படுவதையொக்கும்; என்றது, தருமத்துக்குமூலமாகிய நீ உதயகுமரனை விரும்புவாயாயின் உனதியல்பு களர்நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட கந்தசாலியின் விதையைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி. என - என்று நினைந்து.

(பி - ம்.) ௩அ. 'உண்டியான்' ௩௯. 'உண்டுகேளியீன்குக்குணர்கென' ச0. 'அருளியவறலமுது', 'அருளியவவ்வமுது' சஎ. 'வெங்களர்'

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

கக௩

வறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தே
னின்னுங் கேளா யிலக்குமி நீநின்
றவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையு
மாங்கவர் தம்மை யங்கநாட் டகவயிற்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
றுச்சய னென்போ னொருவன் கொண்டன
னவருட னங்கவ னகன்மலை யாடிக்
கங்கைப் பேரியாற் றடைகரை யிருந்துழி
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண னங்கவன் பாற்சென் றோனை
யீங்கு வந்தீர் யாரென் றெழுந்தவன்
பாங்குளி மாதவன் பாதம் பணிதலு
மாதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய ரெவ்வ மக்களை நீக்கி

சஅ. தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை.

சஅ - கூ. ஓர்திறப் படற்கு ஏதுவாச்செய்தேன் - நின்மனம் ஒருவழிப் படுதற்குக் காரணமாகச்செய்தேன்; ஒருவழி - வைராக்கியமார்க்கம்; "ஒரு மனமெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப் பொருளுணர்ந்து" (வீர. யாப்பு. கக. உதாரணம்) என்று வருதல்காண்க. செய்தேனென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருந்து மணிபல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோய்ப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின் செய்தியை அவள் அறிந்து உய்யும்படி செய்ததனை

; மணி. ௨௧: ௧௫ - ௭.

௫௧. தவ்வையராவோர் - முன் பிறந்தோராவோர்.

௫௨ - ௪. அவர்தம்மைத் துச்சயன் மணஞ்செய்துகொண்டான்.

௫௫. அவருடன் - தாரை வீரையென்பவருடன். ஆடி - விளையாடி.

௫௮. அவன் - துச்சயன். சென்றிறுவேனை - சென்ற அறவணவடிகளை.

௫௭ - ௮. மணி. ௨: ௬௦ - ௬௧.

௫௯ - ௬௦. அவன் பாங்கு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து. பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்.

௬௧. மணி. ௬: ௧௧. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை, அறவண வடிகள் துச்சயனை நோக்கிக் கூறும் வார்த்தை.

௬௨. மாதுயர் எவ்வம் - மிக்கதுன்பம்; என்றது பிறப்பிறப்புக்களை; துயரெவ்வம், ஒருபொருட் பன்மொழி. நீக்கி - நீங்கச்செய்து.

(பி - ம்.) ௪௯. 'சேயிழைவந்தேன்' ௫௦. 'உன்றன்' ௫௧. 'தவ்வையராகிய', 'தவ்வையளாகிய' ௫௨. 'அங்கநாடகவையிற்' ௫௫. 'அவனுடனுங் கவரகன்மலை' ௫௬. 'பெயராற்றிடைகரை'

விலங்குந் தம்முள் வெரூஉம்பகை நீக்கி
யுடங்குயிர் வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிந்துகத்
தோன்று காலத்து நின்றற முரைத்த
குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுக்கும்
பாத பங்கயங் கிடத்தலி னீங்கிது
பாதபங் கயமலை யெனும்பெயர்த் தாயது

தொழுது வலங்கொள்ள வந்தே னீங்கிப்
எ௱ பழுதில் காட்சியீர் நீயிருந் தொழுமென
வன்றவ னுரைத்த வவ்வுரை பிழையாது
சென்றுகை தொழுது சிறப்புச் செய்தலின்
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுங்

சுரு. வெருஉம்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை.

சுச. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிர்களும் தம்முள் மன வேறுபாடின்றி ஒத்து வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிர்களும் ஒரு படியாக நிருவாணமடைந்து வாழ்கவென்று கருதியென்று கூறினும் பொருந்தும். உள்ளம் கசிந்து உக - மனம் கருணைமிகுதியால் இரங்கிக்கரைய.

சுரு. தொன்று காலத்து - பழையகாலத்தில்;

சுஉ - ரு. மணி. கஉ: அஎ - ௬௬.

சுரு - சு. நின்று அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்க

ளும் காணும்படி நின்று தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே. அம் மலையாவது கிருத்திரகூடம்; அது, மகததேசத்தின் இராசதானியாகிய இராசக்ருககரத்தின் அருகே உள்ளது. குற்றம்-காமவெகுளி மயக்கங்கள்.

சுக - சு. முதல்வன் ஆன்வோன் உயிர் வாழ்கவென்று நின்று அறம் உரைதத குன றம.

சுஎ. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்.

சுஅ. பெயர்த்தாயது - பெயரையுடைத்தாயிற்று.

எO. பழுது இல் காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர். தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன் முதலியோரை நோக்கி அறவணவடிகள் சொல்ல.

எக. பிழையாது - தப்பாது.

எஉ. சிறப்பு - விழா ; "சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது" (குறள், கஅ); பூசையெனினும் பொருந்தும்.

(பி - ம்.) சுஈ - ச. 'விலங்கு தம்முளா ருட்பகை நீக்கி, யுடன்பயிர் வாழ்க.........கசிந்து' சுஎ-அ. 'இடைத்தலணங்கிது, பாதபங்கயமெனும்' எO - எக. 'காட்சியீரே நீருந்தொழுமினென், றஈறவணுரைத்தவறவுரை'

கO.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

ககடு

கோதையஞ் சாய லின்னொடு கூடின
ரறிபிறப் புற்றனை யறம்பா டறிந்தனை
பிறவற முரைப்போர் பெற்றியுங் கேட்குவை
பல்வேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லா
மல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நா
ளிவ்வியள் வினையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
வினைபொரு ளுரையார் வேற்றுரு வெய்தவு
மந்தரந் திரியவு மாக்குமிவ் வருந்திறன்
மந்திரங் கொள்கென வாய்மையி னோதி
மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாட்

எச. கோதையஞ்சாயலென்றது, மணிமேகலையை.

எரு - சு. பூ. மணி. கஉ: கஎ - அ.

எடு. அறிபிறப் புற்றனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய்; 'முந்தைப் பிறப் பெய்தி நின்றோள்' (சு) என்று இக்காதையில முன்னுங் கூறியிருத்தல் காண்க; அறம் பாடு அறிந்தனை - தருமோத்பத்தியை யறிந்தாய்; 'அறம்பாடு சிறக்க' (கO: கூ) என்றார் முன்னும்.

எசு. பிற அறம் உரைப்போர் - மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொல்லு வோர்.

எஎ. படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

எஅ. அல்லியங்கோதை, முன்னிலைப்பெயர்.

எகூ. இளையள் - இளமையையுடையாள். வளையோள் - வளைகளை யுடையாள்.

அO. விளைபொருள் உரையார் - விளைகின்ற தத்தம் சமயதத்துவங்களைச் சொல்லார்; இயல்பன்றென்பார் விளைபொருளென்றார்; ஆதலாலென ஒருசொல் வருவிக்க. வேற்றுரு - வேறுவடிவம்.

எகூ - அO. பூ. மணி. உசு: சுஅ - கூ. அக. அந்தரம் - ஆகாயம்.

அஉ. வாய்மையின் ஓதி - நால்வகை வாய்மையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து; வாய்மையின் - உண்மையுடனென்றுமாம்.

அரு. மதி நாள் முற்றிய - சந்திரன் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாக வளர்ந்து முற்றுப்பெற்ற; மங்கலத்திருநாள் - பௌர்ணிமையில்; புத்தன் ஞானம் பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலால், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு 'மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்' என்றார். புத்தன் பிறந்த தினமும் அதுவே. இதனால், வைசாகசுத்தபௌர்ணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பௌத்தர் இக்காலத்துங் கொண்டாடுவர்.

(பி - ம்.) எச. 'நின்னெடுங்கூடினர்' எரு. எஅ - கூ. 'நாளி, ணிளையவள் வளையோரென் றுனக்கு' 'அயப்பாடிறந்தனை' அக. 'அந்தரஞ் சேற லும்', 'அந்திரந் திரியவும்'

பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
றிருவற மெய்துதல் சித்தமென் றுணர்நீ
மன்பெரும் பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப் புகுவா யென்றெழுந் தோங்கி
மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
சிறந்த கொள்கைச் சேயிழை கேளாய்

மக்கள் யாக்கை யுணவின் பிண்டம்
மிப்பெரு மந்திர மிரும்பசி யறுக்குமென்
றுங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்து
நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென்.

கம.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை முற்றிற்று.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து-சாமானிய ஞானத்தைவெறுத்து; புலம் உறும் மாதவன்-நான்குவகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞானத்தை யடைந்த புத்தனுடைய; புலம் - மெய்ஞ்ஞானம் ; முருகு. கூரு.

அரு. சித்தம் (=ஸித்தம்) - நிச்சயம். அகூ. வணங்கினை - வணங்கி.

அஅ. மறித்து ஆங்கு இழிந்து - மீட்டும் அவ்விடத்தேயிறங்கி.

அகூ. கொள்கை - விரதம் ; "சான்றகொள்கை" மதுரை. ௬அ.

கூo. மனிதருடைய உடம்பு உணவாலாகியதொகுதி; "உண்டி முதற் றே யுணவின் பிண்டம்" புறநா. கஅ.

கூக. எல்லாமந்திரத்திலும் சிறந்ததென்பார் பசியொழிக்குமந்திரத்தைப் பெருமந்திரமென்றார்.

கூங. தெடுந்தெய்வம் நீங்கியது.

க - கூரு. ஆயிழை ஆசனத்தால் அறிந்தபிறவியளாயினாள் ; இவள்பெற் றியும் ஐதென்று வந்துதோன்றிய தெய்வம், நின்றோள்கேட்ப "நீயோதோன் றினை; நின்னடிபணிந்தேன்; வைத்தேன் ; கொண்டேன்; ஏற்றினேன் ; புலம்பு அறுக" என்று ஆசனத்தைவலங்கொண்டு வணங்காநிற்ப, அப்பொழுது அத்தெய்வத்தின்முன்னர்ப் பொருந்தி 'உன்திருவருளால் என்பிறப்புணர்ந்தேன், என் கணவன் யாங்குளன்?' என்று மணிமேகலைகேட்டலும், அத்தெய்வம் "இலக்குமி! கேள், பொழிலில் இராகுலனோடு நீ புலந்தாய்; அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணங்கும்பொழுது, சாதுசக்கரன் திரி வோன் வருவோன் வெங்கதிரமயத்துப் பொழிலினுள்ளே வந்து தோன்றலும், நீ கண்டு மயங்கிக் கலங்கி நடுக்குற்று நாணி இறைஞ்ச, இராகுலன் 'வந்தோன்யார்' என்று வெகுளலும், நீ அவன்வாயைப்புதைத்து 'இறந்தோனுடைய அடியை வணங்காது நாவல்கூர்ந்தனை' என்று

(பி - ம்.) அச. 'பொதுவறிவழிந்து புலம்பறு மாதவன்' அஎ.

'நின் றன்பதிப்புகுவாயென' கூ. 'நீங்கியதாக்க'

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

கசுள

சொல்லி அவனேடு பாத்தியன் பாதம்பணிந்து, 'அமர, கேள்; கொணர்கேம்; உண்டி; யாம் உன்குறிப்பி.ம்' என்றலும், அவன் 'கொணர்க' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நின்னை யொழியாது நின்பிறப்பை யறுத்
திடும்; உவவனத்தில்தோன்றிய உதயகுமரனுன் இராகுலன்; அவனுக்கு உன்பாலன்றி அவன் பால் உள்ளநீங்காத்தன்மை நினக்கு முண்டாதலின், நினது இயல்பு வீழ்வது போலுமென்றெண்ணி உன்னை ஒரு திறப்படற்கு ஏதுவாச் செய்தேன்; இலக்குமி! இன்னுங்கேள்; தாரையும் வீரையும் நின்தவ் வையராவோர் ; அவர் தம்மைத் துச்சயன்கொண்டனன் ; அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிருந்துழிச் சென்ற அரவணனை அவன் 'வந்தீர் யார் ?' என்று எழுந்து பாதத்தைப்பணிதலும், அவன் 'பாதபங்கயத் தைத் தொழுது வலங்கொள்ளவந்தேன்; நீருந்தொழும்' என்ற உரைபிழை யாது சென்று தொழுது சிறப்புச் செய்தலின், தாரையும் வீரையும் நின் ஞெடு கூடினர் ; உற்றனை ; அறிர்தனை ; பெற்றியும் கேட்குவை ; அந்நாள், யாவரும் உனக்கு உரையார் ; ஆதலால், இம்மந்திரங்கொள்க" என்று அவற்றை உபதேசித்து, "உணர்நீ ; நின் பதிப்புகுவாய்" என்று எழுந் தோங்கி "யான் மறந்ததுமொன்றுண்டு " என்று மறித்தும் இழிந்து, "கேளாய் ; யாக்கை உணவின்பிண்டம் ; இப்பெருமந்திரம் இரும்பசியறுக் கும்" என்று அ ம்மந்திரத்தைக்கொடுத்து எழுந்து நீங்கியதென வினைமுடிவு செய்க.

பதினேன்றுவது

பாத்திரம்பெற்றகாதை.

[பதினோராவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை கோமுகியென்னும் பொய்கையி லெழுந்த பாத்திரங்கொடுத்தபாட்டு.]

மணிமே கலாதெய்வ நீங்கிய பின்னர்
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலைதான்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுந்
தண்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தன ணோக்கிக்
ரு காவதந் திரியக் கடவுட் கோலத்துத்

---

௩. குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க.

௪. தாழ்ந்தனள் நோக்கி=தாழ்ந்து நோக்கி - மெல்ல நோக்கி.

ரு. காவதம் - காதம்; 'வ' பகுதிப்பொருள் விகுதி யென்பர் (சிலப்.

௧௦: ௩௯) அடியார்க்கு நல்லார். கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்.
க - ரு. நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை நோக்கித் திரியவென்க.

(பி - ம்.) ௪. 'தண்புனற்பொய்கை'

தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
கலங்கவிழ் மகளிரின் வந்தீங் கெய்திய
விலங்குதொடி நல்லா யார்நீ யென்றலு
மெப்பிறப் பகத்துள் யார்நீ யென்றது
பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திக் கேளாய்
போய பிறவியிற் பூமியங் கிழவ
னிராகுலன் மனையா னிலக்குமி யென்பே
ராய பிறவியி லாடலங் கணிகை
மாதவி யீன்ற மணிமேகலையா
னென்பெயர்த் தெய்வ மீங்கெனைக் கொணரவிம்
மன்பெரும் பீடிகை யென்பிறப் புணர்ந்தே
னீங்கென் வரவிதீங் கெய்திய பயனிது

சு. தீவதிலகை - இந்திரனேவலாற் புத்தருடைய பாதபீடிகையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு மணிபல்லவத்திலிருப்பவள்; (மணி. பதிகம், ருக; கக: உஎ - அ.) செவ்வனம் - செவ்விதாக; வேறாகவெனினும் பொருந்தும்; "திருமக ளிருக்கை செவ்வனங்கழிந்து" (சிலப். சு: கஉஎ) என்பதிற்காண்க.

எ. கலம் - கப்பல். மகளிரின் - மகளிர்போல.

அ. தொடி - வளை. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும்.

சு - அ. தீவதிலகை தோன்றி யார் நீயென்றலும்.

கூ. 'எப்பிறப்பகத்துள்'என்பதுமுதலியன மணிமேகலையின் வார்த்தை.

கo. பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய்.

கக. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு. கிழவன் - உரியவன்.

கஉ. மனை யான் - யான் மனைவி. இலக்குமி என்பேர் - இலக்குமி யென்பது எனது பெயர்.

கங. ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்.

கங - ச. பலவகையினராகிய கணிகையர்களுள் மாதவி நாடகக்கணிகையாதலின், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு 'ஆடலங் கணிகை மாதவி' என் றான். கணிகையர்களின் வகையினைச் சிலப்பதிகாரம், ரு-ஆம் காதையிலும், கச - ஆம் காதையிலும் காண்க.

கரு. என்பெயர்த்தெய்வமென்றது, மணிமேகலாதெய்வத்தை.

கசு. பீடிகை - பீடிகையால்.

கஎ. பயனிதுவென்றது, பழம்பிறப்புணர்ந்ததனை.

(பி - ம்.) அ. 'இலங்குகொடி யன்னா யார்நீ' கஉ. 'என்பேன்'

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

கக்கூ

பூங்கொடி யன்னா யார்நீ யென்றலு
மாயிழை தன்பிறப் பறிந்தமை யறிந்த
தீவ திலகை செவ்வன முரைக்கு
மீங்கித னயலகத் திரத்தின தீவத்
தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை

கஅ. என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்கவும்.

கக. ஆயிழை - மணிமேகலை. அறிந்தமை - அறிந்த தன்மையை.

உ0. உரைக்கும் - சொல்லுவாள்.

மேல்வருவன தீவதிலகையின் வார்த்தை.

உக. இதன் அயலகத்து - இந்த மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்துள்ள.

உஉ. ஓங்குயர் சமந்தத்து - மிகவுமுயர்ந்த சமந்தமென்னு மலையினது; உச்சிமீமிசை - உச்சியின்மேலே; மீமிசை - மேல்; "கொல்களிற்று மீமிசைக்கொடி" (புறநா. கூ.) இம்மலைக்குச் சமனொளி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு; "இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ், சிலம்பினை யெய்தி" (உஅ:க0எ-அ) என்று பின்வருதலா லுணர்க. "ஆறைந்தி யோசனை......மணிபல் லவத்திடை" (மணி. சு: உகக-ங) என்றதனால் மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே முப்பதுயோசனை தூரத்திலுள்ளதென்றும், "ஈங்கிதன்......யாங்குளதாதலின்" (உக-ரு) என இங்கே கூறியவதனால் இரத்தின தீவம் மணிபல்லவத்திற்கு அயலிடத்துள்ளதென்றும், அதிற் புத்தனுடைய
பாதக்குறிகளுள்ள உச்சியையுடைய சமந்தமென்னு மலையொன்றுண்டென்றம் தெரிதலாலும், "இலங்கா தீவத்து......எய்தி" (மணி. உஅ: க0எ-அ) என்பதனால் இலங்காதீவத்திற் சமனொளி யென்று பெயருள்ள புத்த ஸ்தலமாகிய மலையொன்றுண்டென்று தெரிதலாலும் முன்னுள்ள சமந்த மென்பதும், பின்னுள்ள சமனொளியென்பதும், இலங்கையிலுள்ள 'ஆடம் ஸ்பீக்' என்று ஆங்கில பாஷையில் வழங்கும் மலையையே குறிக்கின்றன வென்று எண்ணுவதற்கு இட முண்டு. இலங்கைத்தீவின் மேல் மாகாணத் தில் தென்கீழ்ப்பிரிவில் இரத்தினபுரியென்ற ஓரிடமும், சிலரால் சமந்த கூடமென்றும் சிலரால்சமனொலையென்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள மலை
யொன்றும் உள்ளனவென்று யாழ்ப்பாணம் வட்டுக்கோட்டை, வே.

சதா
சிவப்பிள்ளையென்பவரால், கி. பி. 1884 - ஆம் ஆண்டிற் பதிப்பிக்கப்
பட்டுள்ள
தின்றது.

இலங்கைப்பூமிசாஸ்திரசங்கிரகமென்னும் புத்தகத்தால் தெரி
மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்தெற்கே ஆறைந்து
யோசனை தூரத்துள்ளதென்றும் அதன் அயலிலுள்ளது இரத்தின
தீவமென்றும் முன்பு கூறியதற்கு, ' ஆடம்ஸ்பீக் '
காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே சற்றேறக்குறைய முப்பது
காததூரத்திலிருத்தலும், அம்மலை பண்டைக்காலத்துச் சமந்தமென்றும்
சமனொளியென்றும் கூறப்பட்டு வந்ததென்பதற்கு, இக்காலத்து அது
'சமந்தகூடம்' என்றும் 'சமனொலை'

(பி - ம்.) ௨௨. 'சிமயத்துச்சி'

யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉ
மறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
றொழுது வலங்கொண்டு வந்தே னீங்குப்
பழுதில் காட்சியிந் நன்மணிப் பீடிகை
தேவர்கோ னேவலிற் காவல் பூண்டேன்
றீவ திலகை யென்பெய ரிதுகேள்
டரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த

என்றும் பெயர்பெற்றிருத்தலும், சமனொளி இலங்காதீவத்துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும் சான்றாதலறிக.

உரு. அறவியங் கிழவோன் - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையையுடை யோனாகிய புத்தன்; "அறவியாற் காறு மூன்றும்", "அறவிய மனத்தராகி" (சீவக. கசஉடு, உஅஎஎ); "அறவிய மனத்தினே யாகி", "அறவியான்றானு மறவமிர்த மீந்தான்" (நீல. தரும. சஅ, கoக.) இணை - இரண்டு.

உச. பிறவி காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றிவருதலின் 'பிறவியென்னும் பெருங்கடல்' என்றார். விடுஉம் - கடத்தும்.

உடு. அறவிநாவாய் -அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய்; நாவாய்- கப்பல்.

உஉ - டு. உச்சிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய் உள்ளது.

உக - டு. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும் அடியிணையாகிய நாவாயென்க; "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவனடிசேராதார்" குறள். கo.

உசு. ஈங்கு வந்தேன்.

உக - சு. இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத்தின தீவத்துள்ள சமந்தமென்னுமலையினது உச்சியிற் புத்தனது பாதமாகிய அறவி நாவாய் உள்ளதாதலால் அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு ஈங்குவந்தே னென்றானென்க.

உஎ. பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய. பீடிகை- பீடத்தை.

௨௮. காவல் பூண்டேன் - காத்தலை மேற்கொண்டேன்.

௨௯. என்பெயர் தீவதிலகையென்பது.

௩௰. தருமாசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின், தருமதலை வனென்றாள்.

(பி - ம்.) ௨௯. 'வந்தேனிந்தப்' ௨௮. 'காவற் பூண்ட'

௧௧.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

௧௨௧

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுவோர் கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
யரிய ருலகத் தாங்கவர்க் கறமொழி
யுரிய துலகத் தொருதலை யாக
வாங்கன மாகிய வணியிழை யிதுகே
ளீங்கிப் பெரும்பெயர்ப் பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்

---

௩௧ - ௩. நோன்பினரே இப்பீடிகையைத்தரிசித்துக் கைதொழுதற்கு உரியராவார்; அங்ஙனந்தரிசித்தபின்பு அவர் பழைய பிறப்பின் செய்தியையறியும் அறிவையுடையராவார்.

௩௪ - ௫. அரியர் உலகத்து - அத்தன்மையையுடையோர்

உலகத்திற் பெறுதற்கரியர் ; அவர்க்கு அறமொழி உரியது -அவர்க்குத் தருமபதம் உரி மையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

௩௯. ஆங்கனமாகிய அணியிழை-அத்தன்மையையுடையாயாகிய அணி யிழாய்; என்றது, நீ தருமபதங்கேட்டற்கு உரிமையையுடை யாயென்றபடி.

௩௭. பெயர் - புகழ்; பெரும்பெயர் - வீடுமாம்;
"மிக்குப்புகழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரை" மதுரை. ௬௯௯.

௩௮. மயங்கிய - கலந்த.

௩௯. கோமுகி - மணிபல்லவத்துள்ள ஒரு பொய்கை; காரணப்பெயர்; பசுவின் முகம்போன்ற வடிவமுடையதென்பது பொருள். இலஞ்சி - பொய் கையில்.

௩௭ - ௯. முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்.

ஆபுத்திரன் வேண்டுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையினுள் ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தும் மேலே வந்து தோன்றுந்தினம் புத்தனுடைய ஜனன காலமாகிய விசாகநட்சத்திரத் தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலின், அத்தினத்தை மேலே வரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்.

௪௦. இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற்பருவத்தில் ; பன்னிரண்டு மாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டிரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும்பொழுதெனவும் பருவமெனவுங் கூறப்படும். அவை முறையே கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களை.

(பி - ம்.) ௩௫. 'ஒருதலையாங்கனம்' ௩௬. 'ஆயிழை' ௩௯. 'என்னுமிக் கொழுநீரிலஞ்சி' ௪௦. 'இருந்திள'

தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்று

கதிர் எரி இடபத்து - சூரியன் மிக்க வெம்மையைச் செய்கின்ற வைகாசி மாதத்தில்.

சக. ஒருபதின் மேலும் ஒரு மூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் கார்த்திகைமுதலாகிய பதின்மூன்று நட்சத்திரங்கள் சென்ற பின்பு.

சஉ. நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நிற்றலையுடையதான விசாகநட்சத்திரத்தில்; "போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து" (கரு : உசு) என்று பின்புவருதலின், ஈண்டு விசாகம் கொள்ளப்பட்டது. அச்சுவினிமுதலிய இருபத்தேழனுள் பதினான்காவதும் நடுவிலுள்ளதுமாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க அதனை நடுவிலுள்ளதாகக்கூறுமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது என்னையோவெனின், ஒவ்வொரு வருடத்தும் பகலையும் இரவையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரண்டு விஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு எந்த நட்சத்திரத்திற் பிரவேசமுண்டாகின்றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவதாகக் கூறுவது சோதிடநூற்றுணி பாதலாலும், முன்னொருகாலத்திற் சூரியனுக்குக் கிருத்திகாப்பிரவேசமிருந்த பொழுது மேஷாயனம் நேரிட்டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக்கார்த்திகையை முதலாகக் கொண்டு நட்சத்திரங்களை எண்ணிவந்தார்களென்றும் பழைய சோதிடநூல்களால்

தெரிகின்றமையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள் ளதை விசாகமென்றுகூறியது குற்றமன்றென்க. இப்படியே முன்னொரு காலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணிவந்தார்களென்பது, கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதையாலும் கிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராஹ்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பர். உச்சயினி நகரத்தில் விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திலிருந்த நவரத்தினங்களுள் ஒருவரென்று சொல்லப் படுகிற வராகமிகிரரென்ற பிரவித்த ஜ்யௌதிஷிகர், தமதுகாலத்தில் மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு அச்விநீநட்சத்திரப் பிரவேசமுண்டாயிருந்த லையறிந்து பழையவழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்களை அச்விநீமுதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமையின், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இங்ஙனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றனவென்பர்.

சக-உ. இங்கே விசாகநட்சத்திரத்தைப் பதினான்காவதாகக் கூறியிருத்தலின், இந்நூலாசிரியர் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணி வந்தகாலத்தினரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

சரு. போதி-அரசமரம்; இதற்குப் போதத்தையுடையதென்பது பொருள்; போதம் - ஞானம்; இதனடியிலிருந்தபொழுது நால்வகைச்சத்தியங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய ஞானத்தைப் புத்தன் அடைந்தமையால்,

(பி - ம்.) சக - உ. 'சென்ற,மீனத்' சரு. 'போகத்தொருவரொடு'

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

மாபுத் திரன் கை யமுத சுரபியெனு
சடு மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி கேளா
யங்கா ளிங்கா ளப்பொழு திப்பொழுது
நின்னுங்கு வருவது போலு நேரிழை
யாங்கதிற் பெய்த வாருயிர் மருந்து
வாங்குநர் கையகம் வருத்துத லல்லது

இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; புத்தன் இதனடியிலிருந்தானென்பதை, "போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்று, நாதன்" (கக: எரு - ச), "போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி, னாதன்" (கஉ: கoக - உ), "ஓங்குயர் போதி யுரவோன்" (கஉ: கககு), "போதித் தலைவனொடு" (கரு:உசு), "போதிமாதவன்" (கரு: உசு), "முன்னவன் போதியி னல்லறம்" (உஅ: கசக), "வடம்
பூம் போதிப் பகவற்கு" (உஅ: களச), "போதி மூலத்து, நாதன்" (உகூ: உரு - ச) என இந்நூலுள்ளே பின்வருவனவற்றானுணர்க; இது மகா போதியெனவுங் கூறப்படும். தலைவன் புத்தன்; இனி, போதியென்பதற்கு ஞானமென்று பொருள்செய்தல் பௌத்தர் சைனர்களுடைய வழக்கமாக விருத்தலின், போதித்தலைவனென்றதற்கு ஞானத்திற்குத் தலைவனென்று
பொருள் கூறினும் பொருந்தும்; "போதிச் செல்வம் பூண்டவ ரேத்தும் பொலிவின்னு, லாதிக் காலத் தந்தணன் காதன் மகனொத்தான்" (சீவக. ருபசு.) தோன்றும், முற்று.

சo - சரு. மு. மணி. கரு: உரு - சு.

சச. அமுத சுரபி - அமுதத்தினது மணம்போன்ற மணமுடைய தென்றும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப் போன்றதென்றும் பொருள் கூறுவர்; அமுதம் - அமிர்தம், உணவு. சுரபி - மணம், காமதேனு.

சo-சச. அமுதசுரபி, புத்தன் பிறந்தகாலத்தே ஒவ்வொருவருடத்தும் கோமுகியென்னும் பொய்கையிலிருந்து தோன்றுதலின், 'போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும்' என்றார்.

சரு - ரு. பாத்திரம் தோன்றும்.

சஎ. நின்னுக்கு வருவதுபோலும் - அப்பாத்திரம் நின்கையிடத்து வருவதுபோலும்; நின்னுக்கு: (மணி. கo : சசு.) "நின்னுக்கு வருஉமென் னெஞ்சினை, யென்னுக்கு வாரா தோம்பினை கொண்மே" கலி. உரு.

சஅ. அதில் - அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தில். ஆருயிர் மருந்து - அன்னம்; பசிநோயால் வருந்தாவண்ணம் உயிர்களைப் பாதுகாத்தலின், இஃது இங்ஙனம் கூறப்பட்டது; "அகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்து" (கக: கஎ) என்பர் பின்னும்; 'சோறும் தண்ணீரும் இருமருந்தென்னப் படும்; புறநா. எo.

சகூ. கையகம் - கையிடத்தை.

(பி - ம்.) சச. 'மாபுத்திரகை' சஎ. 'நின்னுக்கருவது' சகூ. 'வருந்து தலல்லது'

தான்றொலை வில்லாத் தகைமைய தாகு
நறுமலர்க் கோதை நின்னூ ராங்க
ணறவணன் றன்பாற் கேட்குவை யிதன்றிற
மென்றவ ளுரைத்தலு மிளங்கொடி விரும்பி
மன்பெரும் பீடிகை தொழுதனள் வணங்கித்
தீவ திலகை தன்னொடுங் கூடிக்
கோமுகி வலஞ்செய்து கொள்கையி னிற்றலு
மெழுந்து வலம்புரிந்த விளங்கொடி செங்கையிற்
றொழுந்தகை மரபிற் பாத்திரம் புகுதலும்
பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி மடவாண்
மாத்திரை யின்றி மனமகிழ் வெய்தி
மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்னடி

---

௫௦. தானென்றது, அன்னத்தை. ௫௧. கோதை, விளி.

௫௨. இதன்றிறம் - இப்பாத்திரத்தின் வரலாறு. இதன்றிறத்தை அறவணன்பாற்கேட்குவை.

௫௩. அவள் - தீவதிலகை. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

௫௪. தொழுதனள் வணங்கி - கைகுவித்து வந்தித்து.

௫௬. கொள்கையின் நிற்றலும் - நியமத்தோடு மணிமேகலைநிற்றலும்.

௫௭. எழுந்து-கோமுகியிலிருந்து எழுந்து. இளங்கொடி-மணிமேகலை.

௫௭ - ௮. பாத்திரம் எழுந்து இளங்கொடியினுடைய

செங்கையிற் புகுதலும்.

சுO. மாத்திரையின்றி - அளவின்றி.

சுக. 'மாரனை' என்பது முதலியன, பாத்திரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் மணிமேகலை புத்தனைக் குறித்துச் செய்யுந் துதிகள். 'மாரன்' என்பதன் பொருளை, மணி. ரு: எஎ - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

சுஉ. தீநெறிக் கடும்பகை - கொடிய வழிகளாகியமிக்கபகையை; காம முதலியவற்றை 'அரிஷட்வர்க்கம்' என்றும், 'வைரி' என்றும் வடநூலார் கூறுதல்போலத் தீநெறியைக் கடும்பகையென்றார்; மணி. ரு: கOரு.

(பி - ம்.) ருO. 'தான்றொலைவறியா' ருக. 'நறைமலர்க்கோதை' ருசு. 'கொழுநிலைஞ்' ருஅ. 'தொழுதகை' சுO. 'எய்த' சுஉ. 'கடப்போய்', 'பகைப்போய்'

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

கஉரு

பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
சுரு யெண்பிறக் கொழிய விறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி

சுரு. பிறர்க்கு அறம் முயலும் பெரியோய் - மற்றையோர்க்குப்

புண்
ணிய முண்டாதற்கு முயலுகின்ற பெரியோனே; இப்படியே, "பிறர்க்கற மருளும் பெரியோன" (உக: களஅ) என்பர் பின்னும்; போதிவிருட்சத்தின டியிற் புத்தனுக்கு ஞானோதயமான பொழுது மாரன் அவனைநோக்கி, 'நீ இப்
பொழுதே நிருவாணமடை' என்றுசொல்ல, புத்தன் மயங்குகையில், பிரஹ்ம தேவர்வந்து, 'நீ இப்பொழுது அடைய வேண்டாம்; நீ அறிந்த தருமத்தை உபதேசித்து நிருவாணமடைதற்குரியவழியை எல்லோர்க்குங் காட்டி விட்டு அப்பாற் செல்க' என்றலின், புத்தன் தருமோபதேசஞ் செய்யத்தொடங் கினனென்று புத்தசரிதத்தால் தெரிகின்றது.

கூச. துறக்கம் - சுவர்க்கம். அழிவற்ற நிருவாணமே அவனால் விரும் பப்பட்டமையின், அழிதலை மாலையதாயதுறக்கம் வேண்டப்படாததாயிற்று.

கூரு. எண் பிறக்கு ஒழிய இறந்தோய்- மாந்தர்களுடைய எண்ணங் கள் எட்டாமற் பின்னே கிடக்கும்படி மேற்பட்ட நிலையிற் சென்றோனே;
பிறக்கு - பின்; "துறைபிறக் கொழியப் போகி" (பெரும்பாண். ருக); "முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழிய" (முல்லை. கOக.) இறத்தல் - கடத்தல்.

கூசு. பிறர்க்குக் கண் அளிக்குங் கண்ணோய் - உயிர்களுக்கு ஞானத்
தை யருளிச்செய்த ஞானியே; கண் என்டு ஞானம். புத்தன் பலர்க்குத் தருமோபதேசஞ்செய்த ஆசிரியனாதலின், இங்ஙனங்கூறினார். இனி, உலோ கோபகாரத்திற்காகப் புத்தனெடுத்த அநேக ஜாதகங்களுள், ஒன்றில் இவன் கொடையைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி, இந்திரன்வந்து இரண்டு கணகளை யுங் கேட்டபொழுது இவன் அவற்றைக் கொடுத்தானென்பராகலின்,இதற்கு

இந்திரனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்தோயென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும். இதனை, "விண்ணவர் நாயகன் வேண்டக், கண்ணினி தளித்த காதற், புண்ணிய னிருந்த போதி, நண்ணிட நோய்நலி யாவே'' (வீர. யாப்பு ௩ - உதாரணம்), "கண்கொடுத்தான் றடிகொடுத்தான் கயப்புலிக்குத் தற்கொடுத்தான், பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறர்க்கீந்தான், மண்கொடுத்தான் மகக்கொடுத்தான் மன்னுந்தற் சேர்ந்தார்க்கு, விண்கொடுத்தா னவன்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் கேளென்றான்", "மிக்கதனங் களைமாரி மூன்றும் பெய்யும் வெண்களிற்றை மிகுசிந்தா மணியை மேனி, யொக்கவரிந் தொரு கூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளிதிகழுந் திரு

முடியை யுடம்பி னூனை, யெக்கிவிழுங் குருதிதனை யரசுதன்னை யின்னுயிர் போற் றேவியையீன் றெடுத்த செல்வ, மக்களைவந் திரந்தவர்க்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வானவர்தா முறைந்த பதி மா[illegible] ஊரே'' (நீல. சமய.) என்னும் பாடல்களால் உணர்க.

(பி - ம்.) ௬௫. 'என்பிறகொழியவிறைபோயநின்னடி', 'இருந்தோய் நின்னடி'

தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நரகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி
யுரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னர்ப்
போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்றும்

நாதன் பாத நவைகெட வேத்தித்
எடு தீவ திலகை சேயிழைக் குரைக்கும்

௬எ. தீமொழி - பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்பன; மொழிக்கு - சொல்லைக் கேளாதிருத்தற்கு.

௬அ. வாய்மொழி - சத்தியம்.

௬௯. நரகர்களிற்சிலர்க்குக் கிலேசசாந்தி செய்வித்தற்பொருட்டு மன மிரங்கி ஒருஜாதகத்திற் புத்தன் நரகலோகத்திற்குச் சென்றானென்பராத லின், இங்ஙனங்கூறினர்; "அருவினை சிலர்கெட வொருபெரு நரகிடை,யெரி சுடர் மரைமல ரெனவிடு மடியினை" வீர. யாப்பு. ௧௧ - உதாரணம்.

எ0. உரகர் - நாகர்; நாகர்களுக்குக் கருடனாலுண்டாகிய துன்பம் நீங் கும் பொருட்டு அவனுக்குத் தயாதர்மத்தை உபதேசஞ்செய்து அவனால் அவர்களுக்கு அமிர்தங்கிடைக்கும்படி புத்தன் செய்தானென்பது ஒருஜாதக கதை. இதனைப் பின்னுள்ளசெய்யுட்களாலறிக; "மீதியல் கருடனை விடவர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினை", "பொற்புடை நாகர்தம் துயரம் போக்கினை", "பைந்நாகர் குலமுய்ய வாயமிழ்தம் பகர்ந் தனையே", "ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமுய்ய வருளினையே, வார்சிறைப்புள் ளரையற்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே"(வீர. யாப்பு. ௧௧ - உதாரணங் கள்.) தயையைப் புலப்படுத்துதலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீஹர்ஷகவி யென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன் சரி தமாயுள்ள நாகாநந்தமென்னும் நாடகத்தை உற்றுநோக்கின்,அஃது ஈண்டுக் கூறிய புத்தஜாதககதையின் வழிப்பட்டதாக யாவருக்கும் நன்குவிளங்கும்.

எக - உ. வாழ்த்தல் அடங்காது; இப்படியே "ஆயிர வாரத் தாழியக் திருந்தடி, நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்" (ரு: க0ச - ரு) என்று மூன் னும்வந் திருத்தல்காண்க.

எச. புத்தனை நாதனென்றல் மரபு; இதனை, "நவையறு நாத னல்ல தம் பகர்வோர்" (உஅ: எக), "நாத னல்லறங் கேட்டலை விரும்பி" (உஅ: அகூ) என இந்நூலுள்ளே பின்வருவனவற்றா லுணர்க. புத்தர்களிற் சிலர் தேவர்களையும் நாதரென்பதுண்டு. நவை - குற்றம்.

எரு. சேயிழைக்கு உரைக்கும்-மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை சொல்லு வாள்.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

கஉஎ

குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉ
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ
ரிசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது
புன்மரம் புகையப் புகையழற் பொங்கி
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி

இனிப் பசியின் கொடுமை கூறப்படுகின்றது.

"பசிப்பிணி யென்னும் பாவி" (அ0) என்பதனை 'அழிக்கும்' (எசு) என்பதுமுதலிய முற்றுவினைகளோடு தனித்தனியே கூட்டுக.

எசு. குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் - பசி, தன்னாற்பற்றப்பட்டாருடையஉயர் குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும்; அக்குடியிலிருந்த முன்னோர்களுக்கில்லாத இழிந்தசெயல்களை அவர்களிடத்து உளவாக்கலான் இவ்வாறு கூறப்பட்டது; "தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை" (குறள். க0சஙு.) விழுப்பம் கொல்லும் - சிறப்பினைக்கெடுக்கும்.

எஎ. கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம் - கல்வியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும்; "நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வுபடும்" (குறள், க0சசு), "பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயுஞ், சிறந்ததங் கல்வி மாயும்" (நாலடி. உஅரு) என வருதல் காண்க.

எஅ. நாண் அணி களையும் - நாணாகிய ஆபரணத்தை நீக்கும்; அழகு செய்தலின், நாண் அணியெனப்பட்டது; "அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு" குறள். க0கச.

அ0. பண்பிற்குப் பண்பி இல்லையேனும் தன்னாற் சாரப்பட்டாரிடத் துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவி யென்றார்; இப்படியே "இன்மை யெனவொரு பாவி" (குறள். க0சஉ) என்று வருதல் காண்க. அது - அப்பசியை.

அக. இசை - புகழ். அளவைக்கு - அளத்தற்கு. என் நா சிமிராது - எனது நா எழமாட்டாது. சிமிர்தல் - பேசுதற்கு முயறல்; உபகாரிகளின் புகழ் அளவுபடாதென்றபடி.

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுறுவிக்குமென்பதற்கு உதாரணமாக விசுவாமித்திரமுனிவர் வறட்காலமொன்றில நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றதைத் தீவதிலகை இனிச்சொல்லுவாள்.

அ௨. மழை வளம் கரத்தலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்து போனமையால்.

(பி - ம்.) எஅ. 'காணினைக்களையும்' அ௨. 'மழைவளங்கரப்ப'

கஉ-அ மணிமேகலை.

னரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தண
னிருநில மருங்கின் யாங்கணுந் திரிவோ
னரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
றிருந்தா நாயூன் றின்னுத லுறுவோ
னிந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றே
வாற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோ
ராற்று மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை

அச. விசுவாமித்திரமுனிவர்.

அசு. அரும்பசி - நீர்த்தற்கரிய பசியை. ஆற்றுவது காணான் -

தனித் தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணுனுகி.

அஎ. விசுவாமித்திரமுனிவர் பசியின் கொடுமையால் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றாரென்பதை மனுஸ்மிருதி, க0 - ஆம் அத்தியாயம், க0அ - ஆம் ச்லோகத்திற் காண்க.

அஅ. இந்திரசிறப்பு - பலியிடுதல் (வைச்வதேவம்); இது மற்றைத் தேவர்களுக்கும் உரித்தெனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்பட்டது; உண்பதற்குமுன்பு இதனைச் செய்தல்வேண்டுமென்பது விதி.

அகூ. வானவர் பெருந்தகை - இந்திரன்.

கூக. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளைவு; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாக" (பொருந. உசகூ - எ); "வெள்ளமா றாது விளையுள்பெருக" மதுரை. க0கூ.

அரு - கூக. மழைவளங் கரத்தலின், அந்தணன் திரிவோன் காணுன் உறுவோன் செய்வோன் முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின், ஓங்கிப் பெருகியதன்றோ.

கூஉ. ஆற்றுநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல் வர்க்கு ; ஆற்றுநர்க்களிப்போர் பயன் கருதிச் செய்வோராகின்றமையின், 'அறவிலைபகர்வோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு, மறவிலை வாணிக னுஅ யல்லன்" புறநா. கருச.

கூரு. ஆற்றுமாக்கள் - தரித்திரர் ; "ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னானுந் தாம்வரையா, தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன்" (நாலடி. கூஅ.)

கூச. மேற்று - மேலது.

கூரு - ச. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று.

கூஉ - ச. இவ்வடிகளின் கருத்து "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர், பிறர்க்

(பி - ம்.) அச. 'அரசு நீங்கிய' அஅ. 'இந்திரச்சிறப்பு' கூச. 'நெறிவழக்க'

கூ0. 'ஓம்பி'

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

கஉகூ

மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
யுயிர்க்கொடை பூண்ட வுரவோ யாகிக்
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை யென்றலும்
விட்ட பிறப்பில்யான் விரும்பிய காதலன்
றிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி
யுயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலத்து
வெயில்விளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போல்வதோர் கனாமயக் குற்றே

னீவோர் தமக்கீபவென, வனைத்துரைத்தனன் யானுக" (புறநா. கஙசு) என்பதில் வந்திருத்தல் காண்க.

கூ௫. மண்டிணி ஞாலத்து - அணுக்கள் செறிந்த நிலவுலகத்தில்; "மண் டிணிந்த நிலனும்" புறநா. உ.

கூசு. மு. புறநா. கஅ.

கூஎ. உயிர்க்கொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய அறிவினையுடையோயாகி.

கூஅ. கயக்கு - கயங்குதல்
கடிந்தனர் கோளாய்'' (கூ : அரு)
(கசங்குதல்) ; "கயக்கறு மாக்கள்
என்பர் பின்னும், 'கண்டனை' என்றது
தெளிவுபற்றி. என்றலும் - என்று தீவதிலகை சொல்லலும்.

கூகூ. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. காதலன் - கணவனாகிய இராகுலன்.

க00. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷமென்னும் பாம்புதீண்ட; மணி. க : சகூ - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க. உயிர்போவழி - உயிர்போன விடத்து.

கூகூ - க00. காதலன் உயிர்போவழி.

க0க. உயிரொடு வேவேன் - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து உயிரொடு வேவாநிற்பேன். வேவேன், பெயர்.

க00 - க0க. மணி. கூ: சகூ - ரு0.

க0உ. மணி. ரு: கூ0; க0: உஎ. க0ங. ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த.

க0ச. கனாமயக்குற்றேன் - கனாவாகிய மயக்கத்தையடைந்தேன்.

கூகூ - க0ச. காதலன் உயிர்போவழிவேவேன் உணர்வொழிகாலத்துக் கனாமயக்குற்றேன்.

(பி - ம்.) கூகூ. 'பிறப்பின'

கஎ

ஞங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தா
யீங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து
வித்தி நல்லறம் விளைந்த வதன்பயன்
றுய்ப்போர் தம்மனைத் துணிச்சித ருடுத்து
வயிறுகாய் பெரும்பசி யலைத்தற் கிரங்கி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்துமுன்
னறங்கடை நில்லா தயர்வோர் பலரா
லீன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித்
தீம்பால் சுரப்போ டன்முலை போன்றே

---

௧௦௫. அதன் - அக்கனவின்.

௧௦௫ - ௯. உயிர் உடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள நினைப்பின்பயனை மறு பிறப்பில் அவ்வுயிர் அடையுமென்பது தொன்றுதொட்டுணிபாதலின் இங்ஙனங் கூறினள்; (மணி. ௧௪: ௧௦௧ - ௪.) இக்கருத்தை, "பிறப்பென்னும் பேதைமை" (௩௫௮) என்கிற குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரை யாலுமுணர்க.

௧௦௭. சம்புத்தீவில்.

௧௦௮. நல்லறத்தை வித்தி. பயன் - பயனை; என்றது பலவகைத் தாகிய செல்வத்தை.

௧௦௯. துய்ப்போர் தம்மனை - அநுபவிக்கும் செல்வருடைய வீட்டில்; துணிச் சிதருடுத்து - கிழிந்த சீரைகளை உடுத்திக்கொண்டு. சிதர், சிதாரெனவும் வழங்கும்.

௧௧௧. முனியாது - வெறுக்காமல். புயலென மடியாது -

மழை

யென்று ஓரிடத்தில் தங்காமல்; மடிதல் - தங்குதல; "மல்லற் பேரூர் மடியின்" பெரும்பாண். உ௫௬.

கக௨. புறங்கடை நின்று - தலைவாயிலில் நின்றுகொண்டு.

புன்கண் கூர்ந்து - துன்பமிகுந்து; "அகத்தாரே வாழ்வாரென்

றண்ணாந்து நோக்

கிப், புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத் தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்" நாலடி. ௩௧.

கக௨ - ௩. முன் அறங்கடை - முற்பிறப்பிற் செய்தபாவத்தால்.

நில்

லாது - ஓரிடத்தில் நில்லாது. அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்கடையெனப்பட்டது; "அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம்" குறள். ௧௪௨.

ககரு. சுரப்போள் - தாய்.

(பி-ம்.) ௧0அ. 'வித்தியகல' கக௨.

'நின்றுபுனகூர்நதிரநதமுனறந்'

' கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

௧௩௧

நெஞ்சு வழிப்படூஉம் விஞ்சைப் பாத்திரத்
தகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்தவர்
முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையே, னென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத் துரைத்தனை
௧௨௦ யறங்கரி யாக வருள்சுரந் தூட்டுஞ்

சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்பய னறிந்தனை
யீங்குநின் றெழுவா யென்றவ ளுரைப்பத்
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி
மாபெரும் பாத்திர மலர்க்கையி னேந்திக்
கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலங் கொண்டு
வானூ டெழுந்து மணிமே கலைதான்
வழுவறு தெய்வம் வாய்மையி னுரைத்த
வெழுநாள் வந்த தென்மகள் வாராள்

கக௬. நெஞ்சுவழிப் படூஉம் - மனத்தின்வழியே யொழுகும். விஞ்சை- வித்தை.

கக௭. சுரை - ஈண்டுப்பாத்திரத்தில் உள்ளீடில்லாது குழிந்தபாகம்.

கக௭ - ௮. அவர் முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய வாடிய முகங்கண்டு. வேட்கை - விருப்பம். என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

கக௯. அதன் திறம் - அப்பாத்திரத்தின் வரலாற்றை. அதன்றிறமறந் தேன்.

க௨0. அறம்கரியாக - தருமமேசான்றாக. அருளாவது 'ஒன்றின் துயர் கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கம்' என்பர் (௫) புறநானூற்று உரையாசிரியர் ; 'தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வது' என்பர் (குறள். ௨௫-ஆம் அதி. அவ) பரிமேலழகர்.

க௨க. (பாத்திரம்) சுரவாது.

க௨௨. ஆங்கனமாயினை - அறங்கரியாக அருள்சுரந்தூட்டும்

அத்தன் மையை யுடையாயாயினை. 'அவர்முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கை யேன்' என்று (கக௭) முன்பு கூறியதனால், 'அதன்பயனறிந்தனை' என்றாள்.

கஉ௩. அவள் - தீவதிலகை.

கஉ௬. கோமகன் பீடிகை - புத்தனுடைய பாதபீடிகை.

கஉ௮. தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

(பி - ம்.) கக௬. 'பாத்திரமகன' கக௮. 'சுரத்தில்வேட்கையே' கஉக. 'அல்லதீவளஞ்சுரவாது' கஉஉ. 'ஆங்கணமாயிழையதன்பய'

வழுவா யுண்டென மயங்குவோண் முன்னர்
வந்து தோன்றி யவர்மயக் கங்களைந்
தந்தி லவர்க்கோ ரற்புதங் கூறு
மிரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
யமுத பதியிற் றரிதிற் றோன்றித்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையு
மவ்வைய ராயினீர் நும்மடி தொழுதேன்
வாய்வ தாக மானிட யாக்கையிற்
றீவினை யறுக்குஞ் செய்தவ நுமக்கீங்
கறவண வடிக டம்பாற் பெறுமின்
செறிதொடி நல்லீ ரும்பிறப் பீங்கிஃ

தாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும் பாத்திர நீயிருந் தொழுமெனத்

கஙo. வழுவாய் - தப்புதல். என - என்று நினைத்து.
மயக்குவோள் -
சுதமதி.

கஙக. சுதமதியோடு மாதவியையும் உளப்படுத்தி 'அவர்' என்றார்.

கஙஉ. அந்தில் - அவ்விடத்து. அற்புதம் - ஆச்சரியம். கூறும் - மணி மேகலை சொல்லுவாள்.

கஉஎ - கஙஉ. மணிமேகலைதான், மயக்குவோள் முன்னர் வந்து தோன்றிக் களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங்கூறும்.

கஙச. தேவியென்றது சுதமதியை. கஙங - ச. மு. மணி. எ: கூஅ-க.

கஙரு. தவ்வையர் - தமக்கைமார். கஙஎ. அவ்வையர் - தாய்மார்.

கஙஅ - கூ. வாய்வதாக - வாய்ப்புடைத்தாகுக. செய்தவம் நமக்கு வாய்வதாகவென்க. "வாய்வ தாகநின் மனப்பாட்டறம்" (உக : கஎக) என்பர் பின்னும் ; " வாய்வதின் வந்த குரவை" (சிலப். கஅ: சஎ); " வாய் வதிற், றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக " ஆசார. ரு.

கசo - சக. உம்பிறப்பின்வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம் கொள்ளுமின்.

அறிந்து

கசக - ங. இஃது, ஆபுத்திரன் கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப் படுகின்ற மிகச்சிறந்துள்ள பாத்திரம் ; இதனை நீருந் தொழுமினென்று மணி

மேகலை சொல்ல.

(பி-ம்.) கஙo. 'வழுவர லுண்டென மயங்குவோள்' கஙச. 'தூரகதத்' கஙரு - சு 'அமுதவதிவயிற் றோன்றியென், றவ்வையராகிய' கசo. 'அறவண ரடிகள்'

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

கஙங.

தொழுதன ரேத்திய தூமொழி யாரொடும் கசரு பழுதறு மாதவன் பாதம் படர்கே

மெழுகென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென்.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை முற்றிற்று.

கசச. தூமொழியார் - சுதமதியும் மாதவியும்.

கசரு. பழுது - குற்றம் ; இனி, "பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான்" (சிலப். கக: சுக) என்பதில் 'பழுது'என்பதற்கு உடம்பென்றுஅடியார்க்கு நல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், இங்கே பழுதறுமாதவனென்பதற்கு உடற்பற்றொழிந்த அறவணவடிகளென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும் ; "செய்தவ யாக்கையின், மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்" (உச: கoக - உ) என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்பு கூறுதல்காண்க. படர்கேம் - செல்லுவேம்.

கசசு. இளங்கொடி - மணிமேகலை. இளங்கொடி, நீர் எழுகவென்று சொல்லி எழுந்தனளென்க.

க - கசசு. மணிபல்லவத்தில் தெய்வ நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி 'யார்நீ' என்றலும், 'கேளாய் என்வரவு ஈது, பயன் இது, அன்னாய், நீயார்' என்றலும், தீவதிலகைஉரைக்

கும் ; அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றுரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீடிகையைத் தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து நிற்றலும், அவள்கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது; புகுதலும், மகிழ்வெய்தி 'வாழ்த்தல் என்னாவிற்கடங் காது' என்றாள்; என்ற மணிமேகலையின் முன்னர்த் தீவதிலகை உரைக்கும் ; அங்ஙனமுரைப்பவள் 'கண்டனை' என்றலும், மணிமேகலை 'காண்டல் வேட் கையேன்' என அவளுரைப்ப, மணிமேகலை வணங்கி ஏந்தி வலங்கொண்டு

எழுந்து மயங்குவோள் முன்னர் வந்துதோன்றிக் களைந்து கூறும்; அங்ஙனங்கூறுகின்றவள், தொழுமெனத், தொழுதேத்திய அவரொடும், இளங்கொடி எழுந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

பன்னிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுதகாதை.

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு தன்னூர் அறவணர்த்தொழுதபாட்டு.]

ஆங்கவர் தம்முட னறவண வடிகள்
யாங்குள ரென்றே யிளங்கொடி வினாஅய்
நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி
னுரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி
மைம்மலர்க் குழலி மாதவன் றிருந்தடி
மும்முறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப்
புதுமலர்ச் சோலை பொருந்திய வண்ணமு
முதய குமரனுங் குற்றுரை செய்தது
மணிமே கலாதெய்வ மணிபல் லவத்திடை
யணியிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமு
மாங்கத் தீவகத் தறவோ னாசன
நீங்கிய பிறப்பு நேரிழைக் களித்தது
மளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனைக்
களிக்கய னெடுங்கட் கடவுளிற் பெற்றதுந்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையும்

---

௧. அவர் - சுதமதி மாதவி.

௨. இளங்கொடி-மணிமேகலை.

வினாஅய் = வினவி-கேட்டுக்கொண்டு.

௪. உரைமூதாளன் - அறவணவடிகள். குறுகி - அடைந்து.

௩ - ௪. மணி. ௨௪: ௯௯ - ௧௦௦; "நரைமூ தாளர்" புறநா. ௫௨.

௫. குழலி - மணிமேகலை. ௬. முறையுளி - விதிப்படி.

௭. சோலை - உவவனம்.

கக - உ. ஆசனம் பிறப்பை அளித்ததும்.

கச. கடவுளின் - மணிமேகலாதெய்வத்தால்.

கரு - சு. வீரை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும்,

(பி - ம்.) ரு. 'குழலியர் மாதவன்' எ. 'சோலைப்பொருந்திய' கங. 'பிறப்பினுயிழை கணவனை'

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை.

கஙு

வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்துகே டெய்தி
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுங்
கோதையஞ் சாய னின்னொடுங் கூடின
ராங்கவர் தந்திற மறவணன் றன்பாற்
பூங்கொடி நல்லாய் கேளென் றுரைத்தது
முரைத்த பூங்கொடி யொருமூன்று மந்திரந்
தனக்குரை செய்துதா னேகிய வண்ணமுந்
தெய்வம் போயபின் றீவ திலகையு
மையெனத் தோன்றி யருளொடு மடைந்தது
மடைந்த தெய்வ மாபுத் திரன்கை
வணங்குறு பாத்திரம் வாய்மையி னளித்தது
மாபுத் திரன்றிற மறவணன் றன்பாற்

கேளென் றுரைத்துக் கிளரொளி மாதெய்வம்
போகென மடந்தை போந்த வண்ணமு
மாதவன் றன்னை வணங்கின ளுரைத்தலு
மணிமே கலையுரை மாதவன் கேட்டுத்
தணியா வின்பந் தலைத்தலை மேல்வரப்
பொற்றொடி மாதர் நற்றிறஞ் சிறக்க
வுற்றுணர் வாய்நீ யிவர்திற முரைக்கே
னின்னெடுந் தெய்வ நினக்கெடுத் துரைத்த

தாரை நிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால், 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்து' (மணி. கஉ: சரு - அ) என்றார்.

கஎ - அ. ழ. மணி. கO: எங - ச. கசு. திறம் - வரலாறு.

உக. பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம். மூன்றுமந்திரம்: மணி. கO: அO - கூக.

உச. ஐயெனத் தோன்றி - விரைவாகத்தோன்றி.

உரு. தெய்வம் - தீவதிலகை. உஎ - அ. மணி. கக: ருஉ.

உகூ. போக என - போவாயென்று சொல்ல.

மேல்வருவன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.

ஙஉ. தலைத்தலை மேல்வர: மணி. உ: ரு.

ஙங. மாதர், விளி. நற்றிறம் - நல்லகூறுபாடுகள்.

ஙச. உரைக்கேன் - உரைப்பேன்.

(பி - ம்.) உசு. 'வணங்குபாத்திர' உஅ. 'கேளென்றுரைத்த' ஙங. 'பொற்றொடிமாதவா'

வந்நா ளன்றியு மருவினை கழூஉ
மாதி முதல்வ னடியிணை யாகிய
பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
றுச்சயன் றன்னையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
மாபெருந் தானை மன்ன நின்னொடுந்
தேவியர் தமக்குந் தீதின் றோவென
வழிதக வுள்ளமொ டாற்றின னாகி
பொளியிழை மாதர்க் குற்றதை யுரைப்போன்
புதுக்கோள் யானைமுன் போற்றாது சென்று
மதுக்களி மயக்கத்து வீரை மாய்ந்ததூஉ
மாங்கது கேட்டோ ரரமிய மேறித்
தாங்காது வீழ்ந்து தாரைசா வுற்றதூஉங்
கழிபெருந் துன்பங் காவல னுரைப்பப்
பழவினைப் பயனீ பரியலென் றெழுந்தே
னாடுங் கூத்திய ரணியே போல
வேற்றோ ரணியொடு வந்தீ ரோவென
மணிமே கலைமுன் மடக்கொடி யார்திறந்
துணிபொருண் மாதவன் சொல்லியு மமையான்

---

௩௬. அந்நாள் அன்றியும் - அந்தநாளிற் சென்றதல்லாமலும்.

௩௮. பாதபங்கயமலை: மணி. ௧௦: ௬௧ - ௮.

௩௮ - ௪௦. செல்வேன் துச்சயனை ஓர் பொழிலிற் கண்டேன்.

௪௪. உற்றதை - உற்றதுன்பத்தை.

௪௫. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டுவரப்பட்ட யானை.

௪௭. அது - வீரைமாய்ந்தது. அரமியம் - நிலாமுற்றம்.

௪௯. கழிபெருந் துன்பம் - மிகப்பெரியதுன்பம்; அவ்விருவரும் இறந்த பெரியதுன்பமுமாம்; கழிதல் - நீங்குதல்.

௪௯ - ௯. மாய்ந்ததும் சாவுற்றதுமாகிய துன்பத்தைக் காவலனுரைப்ப.

௫௦. பரியல் - வருந்தாதே.

௫௧ - ௨. " ஆடுங் கூத்தர்போ லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது " சிலப். ௨௮: ௧௬௫ - ௬.

௫௪. அமையான் - தணியானாகி.

(பி - ம்.) ௩௭. 'மாதவமுதல்வனடி' ௩௮. 'பங்கயமலர்பரவிச்' ௪௨. 'நீங்கின்றேவென' ௪௩. 'ஆற்றானாகி' ௪௫. 'யானையைப் போற்றுச்' ௪௭. 'கேட்டாள்ரமிய' ௫௧. 'ஆடுகூத்தரணியே' ௫௨. 'வேறேரணி'

௧௨.—அறவணர்த்தொழுதகாதை.

௧௩௭

பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா லல்லறம் பெருகா தாகி
யிறுதியி னற்கதி செல்லும் பெருவழி
யறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்துகண் ணடைத்தாங்குச்
செயிர்வழங்கு தீக்கதி திறந்து கல்லென்
றுயிர்வழங்கு பெருநெறி யொருதிறம் பட்டது
தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மண்டில
முண்டென வுணர்த லல்ல தியாவதுங்
கண்டினிது விளங்காக் காட்சி போன்றது
சலாகை நுழைந்த மணித்துளை யகவையி
னுலாநீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினு
மாங்கத் துளைவழி யுகுநீர் போல
வீங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச்
சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுத றேற்றார்

---

௫௫. அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி.

௫௬. நல்கினை கேளாய் - உவந்து கேளாய்; நல்குதல் - உவத்தல்; "நல்கினு நல்கா ளாயினும்" புறநா. ௮௰.

௫௫ - ௬. மணி. ௨௧: ௪௰௫ - ௬.

௫௭. தருமதலைவன - புத்தன்; மணி. ௧௧: ௬௰.

௫௯. இறுதியில்நற்கதி - நிருவாணம். பெருவழி - தருமம்.

௬௰. அறுகை - அறுகம்புல. கண்ணடைத்தாங்கு - இடம்

அடைக் கப்பட்டாற்போல.

௬௧. செயிர் - குற்றம்.

௬௨. உயிர்வழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும் உயிர்களெல்லாம் போகும்வழி (சிலப். ௨௮: ௧௭௩ - ௪.) ஒருதிறம்பட்டது - ஒருவழிப்பட்டது.

௬௩. செங்கதிர்மண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.

௬௪. யாவதும் - சிறிதும். ௫௧ - ௬௫. பெருவழி போன்றது.

௬௬. சலாகை - சிறிய நாராசம். அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

௭௦. யான்சொல்லலும் உண்டு. தேற்றார் - தெளியார்.

௭௦ - ௭௧. மக்கள் தேற்றாதலின்.

(பி - ம்.) ௫௧. 'இறுதிநற்கதி' ௬௦. 'படர்ந்து கண்ணடைத்' ௬௧-௨. 'நல்லென்றுயிர்' ௬௩. 'தன்மணிவிழுங்கிய' ௭௦. 'சொல்லுமுண்டியான்'

௧௩௮ மணிமேகலை.

மல்லன்மா ஞாலத்து மக்களே யாதலிற்
சக்கர வாளத்துத் தேவ ரெல்லாந்
தொக்கொருங் கீண்டித் துடிதலோ கத்து
மிக்கோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப
விருள்பரந்து கிடந்த மலர்தலை யுலகத்து
விரிகதிர்ச் செல்வன் றோன்றின னென்ன
வீரெண் ணூற்றோ டிரெட் டாண்டிற்
பேரறி வாளன் றோன்றுமதற் பிற்பாடு
பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச் சிறுவழி

யிரும்பெரு நீத்தம் புகுவது போல
வளவாச் சிறுசெவி யளப்பரு நல்லற
முளமலி யுவகையோ டுயிர்கொளப் புகூஉங்
கதிரோன் றோன்றுங் காலை யாங்கவ
னவிரொளி காட்டு மணியே போன்று

எங. தொக்கு - கூடி. துடிதலோகம் - துஷிதலோகம்; இஃது உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது; மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வலோகம் ஆறனுள் நான்காவது.

எச. மிக்கோன் - சிறந்ததேவன்; இவன் பெயர் பிரபாபாலனென்று சில புத்தநூலால் தெரிகின்றது.

எஉ - ச. மணி. ஙo: எ - கூ. எசு. செல்வன் - சூரியன்.

எரு - சு. புத்தன் தோற்றத்துக்குச் சூரியோதயத்தை உவமை கூறி யிருத்தலை, (கo: கo - கக; கஉ: அரு - சு; உக: கசுரு - எ; உசு: சசு) இந்நூலிற் பலவிடத்தும் காண்க.

எஅ. பேரறிவாளன் - புத்தன். பிற்பாடு - பின்னுக; இஃது ஒரு சொல்; "பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற் பாடு" சிலப். கங: க.

எஎ - அ. இரப்பத் தோன்றும்.

எசு - அ. தோன்றினனென்னப் பேரறிவாளன் தோன்றுவான்.

எகூ. சுருங்கை - மதகு. சிறுவழி - சிறுவழியில்.

அo. நீத்தம் - வெள்ளம். அக. செவி - செவியில்.

அஉ. உயிர் உவகையொடு கொள்ள.

எகூ - அஉ. சிறுவழியில் நீத்தம்புகுவதுபோலச் சிறுசெவியில் நல்லறம்புகும்.

௮௩. காலை - காலத்தில். ௮௪. மணி - சூரியகாந்தம்.

(பி - ம்.) ௭௧. 'மக்க (ளாததிரசசெலவனறேனறினி) யாதலிற்' ௭௩. 'துடிதபோகத்து' ௭௫. 'விண்பரந்துகிடந்த' ௭௬. 'விசித்திரச் செல்வன்' ௭௯. 'சுருங்கிற் சிறுநெறி' ௮௨. 'உளமலையுவகை' ௮௩. 'காலையாங்கணவி'

௧௨.—அறவணர்த்தொழுதகாதை.

௧௩௯

மைத்திருள் கூர்ந்த மனமாசு தீரப்
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் றகைமையி னடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படு
மூனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா
வளிவலங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படு
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தரூஉங்
கறவைகன் றார்த்திக் கலநிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா
விலங்கு மக்களும் வெரூஉப்பகை நீங்குங்
கலங்களுர் நரகரும் பேயுங் கைவிடுங்

அரு. மைத்து - கறுத்து.

மேல்வருவன, புத்தன் அவதரிக்குங் காலத்து உளவாகும் நற்குறிகள்.

அஎ. தீங்கு உருவிளங்க - தீமை உருமல் விளங்க ; விரோதமில்லாம லிருக்கவென்றபடி.

அஅ. நாண்மீன் - நக்ஷத்திரங்கள். அகூ. வானம் - மேகம்.

கூ0. உடம்புமெலிந்த உயிர்கள் துயரைக்காணு ; உடையுயிர், வினைத் தொகை.ஊனுடையுயிர் - மக்கள்முதலிய உயிருமாம்.

கூக. வளிவலம் கொட்கும் - காற்று வலமாகச் சுழலும் ; "வலமாதி ரத்தான் வளிகொட்ப" (மதுரை. ரு.) மாதிரம் - திசை ; மலையுமாம் ; "மாதிரங் கொழுக்க" மதுரை. க0.

கூஉ. நளி இரு முந்நீர் - நீர்செறிந்த பெரியகடல் ; "நளியிரு முந்நீர் நாவாயோட்டி" (புறநா. கூகூ;) முந்நீர், எழுவாய். நலம்- "ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பினே டைந்து" (சிலப். கO: கOஎ - மேற்) என்னும் வளங்கள்.

கூங. கறவை - கறத்தலையுடைய பசுக்கள்; கன்று ஆர்த்தி - கன்றை உண்ணச்செய்து; கலம் நிறை பொழியும் - கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியும்சாலும் வழியும்படி பாலைப்பொழியும்; நிறை-சால ; "பீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிலறமுதல்" (பதிற். கரு); "கன்றருத்தி மங்கையர் கலநிறை பொழிதர, நின்றமேதி" (சீவக. சுகூ.) கறவைகள் பொழியும்.

கூச. பறவைகள் நீங்கா. துய்த்து - அநுபவித்து ; புசித்தென்றுமாம்.

கூரு. மிருகசாதியும் மனிதச்சாதியும் தம்முள் அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகைமையை ஒழியும்.

கூகூ. அஞர் - துன்பம் ; அஞரை நரகச்சாதியும் பேய்ச்சாதியும் விட்டொழியும்.

(பி - ம்.) அரு. 'மணமாளகழுஉம்' அகூ. 'வளப்படும்' கூ0. 'உயிர்கள் விறுவ துயர்' கூக. 'வலங்கொள்கும்' கூரு. 'பெரும்பகைநீங்கும்'

கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ
வந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
ரின்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி
மாதர் நின்னால் வருவன விவ்வூ
ரேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
வாங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரல்லது
பூங்கொடி மாதர் பொருளுரை பொருந்தா

கூஎ. மூ. சிலப். ரு: ககஅ. கூன் - வளைவு; ஈண்டு வளைவையுடைய வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர். குறள் - குறுகியவடிவம்; மக்களுள் நீரக் குறியானைக் குறளனென்றும், அவனிற் சிறிது நெடியானைச் சிந்தனென்றும் கூறுவர் (தொல். செய். சூ. ௪0) ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; ஊமம் - ஊமை.

கூஅ. மா - விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது. மருள் - அறிவின்றி மயக்கி யிருப்பது. உயிர் - ஈண்டு மக்களுயிர்.

கூஎ - அ. கூன்முதலிய வடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா.

கூன்
முதலிய ஆறனோடு குருட்டையும் மணைபோற் பிறப்பதாகிய பிண்டத்தை யுங் கூட்டி எண்வகையெச்சமென்பர் ; இதனை, "சிறப்பில் சிதடு முறுப் பில் பிண்டமுங், கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு, மாவு மருளு முளப்பட
வாழ்நர்க், கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம், பேதைமை யல்ல தூதிய மில்லென" (புறநா. உஅ) என்பதனாலும், "குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன்மருள் குருடு மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய் யெச்சம்" (சூடாமணி. கஉ : கூச) என்பதனாலும் உணர்க.

கூகூ. அருளறம், வினைத்தொகை ; தயாதருமமுமாம்.

கoo. இன்னா - துன்பம். இகந்தோர் - கடந்தோர்.

கoஉ. பாதம் - பாதத்தை. நவை - குற்றம்.

கoஉ - ௩. ஏத்துதலை மறவேன் ; மறவேனென்றுமாம்.

கoச. யாதர், விளி. இவ்வூர் - இவ்வூரில்.

கoரு. ழ. மணி. உக : ககo. ஏதுநிகழ்ச்சி யென்பதன் பொருளை மணி. ௩ : ச - ஆம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

கoச - ரு. வருவனவாகிய ஏது நிகழ்ச்சி.

கoஎ. பொருளுரை - மெய்வார்த்தை; என்றது தருமோபதேச மொழி களை; "பொய்யில் புலவன் பொருளுரை" (மணி. உஉ: கூக) ; "பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்" சிலப். உஅ: ககூஅ.

ச.
(பி - ம்.) கூகூ 'பிறந்தவருளறங்' கoo. 'இகழ்வோராதலிற்' கoங- 'மறவேன்யானு மடக்கொடியாதலினமாதா மாதர்நின்னால்'

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை.

யாதி முதல்வ னருந்துயர் கெடுக்கும்
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலி
னீங்கிவ ரிருவரு மிளங்கொடி நின்னோ
டோங்குயர் போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுது வலங்கொண்டு தொடர்வினை நீங்கிப்
பழுதி னன்னெறிப் படர்குவர் காணு
யாருயிர் மருந்தா மமுத சுரபியெனு
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி பெற்றனை
மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த முடிவி னோரற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவருந்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றின ராதலின்
மடுத்த தீக்கொளிய மன்னுயிர்ப் பசிகெட
வெடுத்தனள் பாத்திர மிளங்கொடி தானென்.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுதகாதை முற்றிற்று.

கoஅ. ஆதிமுதல்வன் - புத்தன். கoகூ. பரசினர் - துதித்தார்.

கoஅ - கூ. ஆதிமுதல்வனது பாதபங்கயமலை.

ககo. இருவர் - மாதவி சுதமதியென்பவர். இளங்கொடி, விளி.

ககக. உரவோன் - புத்தன் ; உரம் - அறிவு.

ககரு. பழுது இல் நன்னெறி - குற்றமில்லாத நல்லவழி ; இதனை, விசுத்திமார்க்கமென்பர். நெறி - நெறியில். படர்குவர் - செல்குவர்.

கoகூ - கரு. பரசினராதலின், இவரிருவரும் நின்னோடு உரவோனடி யைத்தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கிப்படர்குவர்.

ககசு. இருசார்க்கும் - இரண்டுபகுதிகட்கும்.
கக௮. நீர்த்தலாம், அவரும் - அறவண வடிகளும்.
ககஎ - ௮. ஓரறம் நீர்த்தலாம்.
ககக. தவப்பெரு நல்லறம் - மிகப்பெரிய நல்லதருமம்.
க௨௦. கொளிய - கொளுத்தினுற்போன்ற.

க௨க. இளங்கொடி பாத்திரத்தை எடுத்தனள்.

க-க௨க. இளங்கொடி அவர்தம்முடன் அடிகள்யாங்குளரென்று
வினுஅ
ய்க் குறுகி மாதவனடியையவணங்கி ஏத்தி உரைத்தலும், கேட்டு அவரும் தவப்பெரு நல்லறம் சாற்றினராதலின், இளங்கொடி பாத்திரமெடுத்தன ளென முடிக்க.

(பி - ம்.) க௦கூ. 'பங்கயமலர்' கக௮. 'அன்றேயாவரும்' க௨௦. த்த நீக்கதிமன்னுயிர்' க௨க. 'எடுத்த பாத்திரம்'
'மடு

பதின்மூன்ருவது

ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை.

[பதின்மூன்ருவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் ஆபுத்திரன்றிறங்கூறியபாட்டு.]

மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் கருளிய

வாபுத் திரன்றிற மணியிழை கேளாய்
வார ணாசியோர் மறையோம் பாள
னாரண வுவாத்தி யபஞ்சிக னென்போன்
ரு பார்ப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து
கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித்
தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்

உ. திறம் - வரலாற்றை.

ந. வாரணாசி - காசி. மறையோம்பாளன் - வேதத்தைப்பாதுகாத் தலையுடையான் ; அந்தணனென்றபடி. "வயமாங் கோட்டிலோர் மறை யோம் பாளன்" (கரு) என்பர் பின்னும்.

ச. ஆரண உவாத்தி - வேதம் ஓதுவிப்பவன் ; இஃது உபாத்தியாய னென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. வேதத்திற் சில பாகத்தையேனும் வேதாங் கங்களையேனும் ஜீவனத்தின் பொருட்டு ஓதுவிப்பவன் உபாத்தியாயன்; இதனை மனுஸ்மிருதி உ - ஆம்அத்தியாயம், கசக - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க. இப்பெயர் தமிழ்நூல்களில் உவாத்தியன் உவாத்தியான் உவாத்திக னெனவும் வழங்கும். அபஞ்சிகன், காரணப்பெயர் ; பங்கமில்லாதவனென் பது பொருள்.

ரு. பார்ப்பனி சாலி - அவன்மனைவி சாலியென்பாள்; அந்தணர்களிற் கணவனைப் பார்ப்பானென்றும், மனைவியைப் பார்ப்பனியென்றுங் கூறுதல் மரபு, "பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழுங் திருந்தவித், தீத்தொழி லாட்டி" (சு: கநஉ - ந) என்றுமுன்பு வந்திருத்தல்காண்க. காப்புக் கடை கழிந்து- காவலின் எல்லையைக்கடந்து ; வியபிசரித்தென்றபடி.

சு. கணவனுக்குப் பிழைசெய்தமையாலுண்டாகும் சிக்ஷைக்குப் பய ந்து. தண்டம் - சிக்ஷை ; "கொண்டோற் பிழைத்த தண்டந் தூக்கி" பெருங். க. நசு: கருச.

ரு - எ. மணி. ரு : ௩௭ - அ. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு.

(பி - ம்.) உ. 'இழாய் கேளாய்' ௩ - ௯. 'வாருணசி யோர் மறைமேம் படுகஞ்ஞான அகத்துத்துஞ்சிருள் யாமத்தீன்ற' ௪. 'ஆரணவுவாத்திகன்'

கரு.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்தகாதை. கசரு

சூன்முதிர் பருவத்துத் துஞ்சிரு ளியவிடை
யீன்ற குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தோன்றாத் துடவையி னிட்டன ணீங்கத்
தாயி றாவாக் குழவித்துயர் கேட்டோ
ராவந் தணைந்தாங் கதன் றுயர் தீர
நாவா னக்கி நன்பா லூட்டிப்
போகா தெழுநாட் புறங்காத் தோம்ப
வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாள
னியவிடை வருவோ னிளம்பூதி யென்போன்
குழவி யேங்கிய கூஉக்குரல் கேட்டுக்
கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீ ருகுத்தாங்

அ. துஞ்சிருள் - யாவரும் தூங்குதற்குக் காரணமாகிய செறிந்த இருளுமாம். இருளில்; இயவு இடை - வழியினிடத்தே.

௯. குழவிக்கு - குழந்தைக்கு.

௧௦. தடவை-தோட்டம் ; "தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு தடவை" (பெரும்பாண். ௨௦௧); "தொய்யாது வித்திய துளர்படு தடவை" மலைபடு. ௧௨௨.

௯ - ௧௦. மணி. ௧௩ : ௮௬ - ௭.

௧௧. தூவாக்குழவி - உண்ணாத குழந்தை. துயர் - பசித்துயரத்தால் ஒழியாமல் அழுது கூப்பிடும் ஒலி ; ஆகுபெயர் ; "தாயி றூவாக் குழவி போல, வோவாது கூஉநின் னுடற்றியோர் நாடே" புறநா. ௪.

௧௨. ஆ - பசு. அதன்றுயர்-அக்குழந்தையின் பசித்துன்பம்.

௧௪. புறங்காத்துஓம்ப - பாதுகாக்க ; இவை ஒருபொருட்பன் மொழி. புறங்காத்தல் - பாதுகாத்தல் ; "வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப" (தொல். செய். சூ. ௧௧௦); "மெலிவில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப" (புறநா. ௪௨). இதனால் ஆபுத்திரனென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று.

௧௫. வயனங்கோடு - ஓரூர். மறையோம்பாளன் : மணி. ௧௩ : ௩.

௧௬. வருவோன் - மனைவியுடன் வருவோன்; பின் "காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து" (௨௦) என்பதனால் 'மனைவியுடன்' என்பது கொள்ளப்பட்டது. பூதியென்பது அவன் பெயர்; 'தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிதர" (௧௦௧) என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல் காண்க.

௧௮. கழுமிய - கலந்த; (புறநா. ௨௫௮.) கண்ணீர் - உவகைக்கண்ணீர்.

(பி - ம்,) ௮. 'சூன்முதிருயக்கத்துத் துஞ்சிருள்யாம்த்து' ௯. 'இரக்

கினளாகி ' ௧௦. ' இட்டனணீங்கித் ' ௧௨. ' அணை தாங்காங்கதன் றுயர்

கெட ' ௧௫. 'வய வனக் கோட்டில்,' 'வனயனங்கோட்டி'

காமக னல்ல னென்மக னென்றே
காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து
நம்பி பிறந்தான் பொலிகநங் கிளையெனத்
தம்பதிப் பெயர்ந்து தமரொடுங் கூடி
மார்பிடை முந்நூல் வனையா முன்னர்
நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி
யோத்துடை யந்தணர்க் கொப்பவை யெல்லா
மோத்தொலி யின்றி நன்கன மறிந்தபி
னப்பதி தன்னுளோ ரந்தணன் மனைவயிற்
புக்கோ னாங்குப் புலைசூழ் வேள்வியிற்
குரூஉத்தொடை மாலை கோட்டிடைச் சுற்றி
வெரூஉப்பகை யஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பிக்

௧௯. ஆ மகன் அல்லன் - பசுவினுடைய மகனல்லன்; பசுப்பாது காத்ததனைக் கண்டோனாதலின் இங்ஙனங்கூறினன்.

௨௦. காதலி - மனைவி; கைதொழுது - அக்குழந்தையைத் தனக்குத் தந்தது தெய்வமென்றெண்ணி அத்தெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து; "பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத், தொழுதனன் வாங்கி" (௨௫: ௧௮-௯) என்று இந்நூலுள்ளே பின்புவருதல் காண்க.

௨௧. நம் கிளை பொலிகவென்று. ௨௨. பதி - ஊர்.

௨௩. முந்நூல் - பூணுநூல். வனையா முன்னரென்பது

விரையக்கற் பித்தமை விளக்கி நின்றது.

உச. நன்னூல் - வேதம் வேதாங்கங்கள். நவிற்றி - நவிற்ற; நவிலுதல் - கூறி அடிப்படுதல்; "நல்லோர் குழீஇய நாநவி லவையத்து" (மலை படு. எஎ); "மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே" புறநா. க.

உரு. ஓத்து - வேதம் ; "மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்" குறள். கஙௌச.

உசு. ஈரத்தொலைவு: மணி. உச: கூக; சிலப். ந: சச.

உஎ. புலை சூழ் வேள்வியில் - அசுத்தமாகிய ஊன்றின்றலைக் கருதுஇன்ற யாகசாலையில் ; சூழ்தல் - கருதல். புலையும், வேள்வியும் ஆகுபெயர்.

உகூ. நிறம்பொருந்திய தொடுக்கப்பட்டமாலை கொம்பின்கண்ணே சுற்றப்பட்டு.

ங0. வெரூஉப்பகை - அச்சத்தைத்தரும்பகை; வெரூஉ - அச்சம் ; "வெரூஉப்பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை" (பொருந. கஎக.) யுலம்பி - வருத்தமுற்று; புலம்பு - வருத்தம் ; "புலம்புவிட் டிருந்த புனிதில் காட்சி" மலைபடு. சகூ.

(பி - ம்.) உச. 'நன்கினிநவிற்றி' உரு. 'ஒப்புமை யெல்லாம்' உஎ. 'மணிவயிற் புக்கோ னுங்கப்புலைசூழ்வேள்வியில்' உகூ. 'குரூஉக்கொடி'

கங.—ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை.

கசரு

கொலைநவில் வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப் பட்ட மானே போன்றாங்
கஞ்சினின் றழைக்கு மாத்துயர் கண்டு
நெஞ்சுநடுக் குற்று நெடுங்கணீ ருகுத்துக்
கள்ள வினையிற் கடுந்துயர் பாழ்பட
நள்ளிருட் கொண்டு நடக்குவ னென்னு
முள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
யல்லிடை யாக்கொண் டப்பதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடவா நின்றுழி
யடர்க்குறு மாக்களொ டந்தண ரெல்லாங்
கடத்திடை யாவொடு கையகப் படுத்தி
யாகொண் டிந்த வாரிடைக் கழிய
நீசமக னல்லாய் நிகழ்ந்ததை யுரையாய்
புலைச்சிறு மகனே போக்கப் படுதியென்

---

௧௧. கொலை நவில் வேட்டுவர் - கொல்லுதலைச்செய்கின்ற வேடருடைய. கொடுமரம் - வில்.

௧௩. அழைக்கும் ஆ துயர் - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை.
௧௦ - ௧௩. புலம்பிப் போன்று அஞ்சி நின்று அழைக்கும் ஆ.
உஅ - ௧௩. புக்கோன் ஆவினது துயரத்தைக் கண்டென்க.

௧௫. திருட்டுத்தொழிலால், பசுவினதுமிக்கதுன்பம்இல்லையாம்படி; கடுந்துயர் - மரணத்துன்பமுமாம்.

௧௬. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருட்டு; "வெள்ளி முளைத்த விடியல்" பொருந. எ௨.

நள்ளிருள்

௩எ. உள்ளம் கரந்து - தன்வொண்ணத்தை மறைத்து.

௩௯. கல்லதரத்தம் - பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சிறுநெறியை யுடைய அருநெறி; "கல்லத ரத்தங் கடக்க" சிலப். ௧௩: ௫எ.

௪0. அடர்க் குறுமாக்களொடு - நெருக்குதலைச்செய்யும் அறிவில்லாதாரோடு; "ஒலித்தொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாக்களும்" (௧௫: ௫௧) என்பர் பின்னும்; குறுமாக்கள்: கலி. அ௨.

௪௧. கடம் - அருநெறி.

௪௨. ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு;

அரியவழி.

ஆரிடை -

௪௪. ஊனைவிரும்பிப் பசுவைக்கவர்ந்தானென்று நினைந்து 'புலைச்சிறு மகனே' என்றார். போக்கப்படுதி- விலக்கப்படுவாய்.

(பி - ம்.) ௩௧. 'கொடுமரமஞ்சி' ௩௫. 'களவினையாகியிக் கடுவினை பாழ்பட' ௩அ. 'ஆகொண்டப்பதி' ௪௨. 'ஆகொணர்ந்த கனல்லாய்' ௪௪. 'புலைச்சிரமகனே போகப்படுதி' ௪௩. 'நீம

றலைக்கோ லதனா லறைந்தனர் கேட்ப
வாட்டியின் றலைக்கு மந்தண ருவாத்தியைக்
கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துறுத்துக்
காட்டிடை நல்லாக் கதழ்ந்துகிளர்ந் தோட
வாபுத் திரன்றா னங்கவர்க் குரைப்போ
னோவன செய்யன்மி னொடிவன கேண்மின்
விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பா
லறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டு
மிதனொடு வந்த செற்ற மென்னை
முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ

---

௬௫. அலைக்கோல் - வருத்துதலைச்செய்யும் கோல்; அறைந்தனர் - அடித்தனராய்.

௬௬. ஆட்டி அலைக்கும் -மிகவும் வருத்துகின்ற. இவை ஒரு பொருட் பன்மொழி.

௬௭. கோடு - கொம்பு. குடர் புய்த்துறுத்து - குடரைப்பிடுங்கி; "கோடுபுய்க் கல்லா துழக்கு நாடகேள்" (கலி. ௩௮); "புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை" புறநா. ௨௮.

௬௮. கதழ்ந்து கிளர்ந்தோட - விரைந்தெழுந்தோட; கதழ்தல்-விரை தல்; "தோயுங் கதழ்குருதி தோள்புடைப்ப" (பு-வெ. காஞ்சி. ௧௬.) கிளர் தல் - எழுதல்; "கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" புறநா. ௮௨.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

௫௦. கொடிவன - சொல்லுவனவற்றை.

௫௧. மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலத்தினிடத்தே தானே உண்டாகிய புல்லைமேய்ந்து. பசுக்கள் கவலையின்றி மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்டநிலம் கோஸஞ்சாரபூமியெனப்படும்.

௫௩. பிறத்தல், மக்கள்வினை. தீம்பால் - இனியபால்.

௫௫. இதனொடு - இப்பசுவினிடத்து; உருபுமயக்கம். செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது; புறநா. ௧௩௨.

௫௬. முன்னியது - எண்ணியது. உரைமோ - உரையுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்மெய்கெட்டு ஓகாரம்பெற்று வந்தது; (நன் - வி. சூ. ௩௪௧.) எனவென்று ஒரு சொல் வருவிக்க.

(பி - ம்.) ௪௫. 'கேட்புழி' ௪௮. 'கழிந்துகிளர்ந்தோட' ௫௦. 'சோவன செய்யே னொடியாது கேண்மோ', 'சோவல்செய்யல்' ௫௧. 'விடுபுலமருங்கு' ௫௩. 'தொட்டுச்சிறந்த தீம்பால்' ௫௬. 'முதுமொழி மாக்கண்முன்யா துரைமோர்'

௧௩.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

௧௪௭

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக் கரக்கை
மன் னுயிர் முதல்வன் மகனெமக் கருளிய
வருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை
தெருமா லுள்ளத்துச் சிறியை நீயவ்
வாமக னாதற் கொத்தனை யறியா
நீமக னல்லாய் கேளென விகழ்தலு
மான்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்று

நரிமக னல்லனோ கேச கம்பள
னீங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டா
லாவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ
நான்மறை மாக்கா ணன்னூ லகத்தென
வாங்கவர் தம்முளோ ரந்தண னுரைக்கு
மீங்கிவன் றன்பிறப் பியானறி குவனென

---

௫௭. நேமி - சக்கரத்தின்சூடு ; வட்டமுமாம். வலம் - வெற்றி; வலப் பக்கமுமாம். நேமியையுடைய சக்கராயுதம்.

௫௮. மன்னுயிர்முதல்வன் - திருமால். மகன் - பிரமன்.

௬௦. தெருமரல் - சுழற்சி. சிறியை - சிறுமையையுடையாய்.

௬௧. நூற்பொருளையறியும் அறிவிலாயென்பார், 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' என்றார்; "விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல், கற்றாரோ டேனை யவர்" (குறள். ௪௧௦) என்று வருதல் காண்க.

௬௨. இகழ்தலும் - அவ்வந்தணர் இகழ்ந்துபேசுதலும்.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

௬௩. அசலனென்பவன் ஆனின்மகன் ; ஆன் - பசு. சிருங்கியென்பவன் மானின் மகன்.

௬௪. விரிஞ்சியென்பவன் புலியின்மகன். புரையோர் - மேலோர்.

௬௫. கேசகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன்; அசிதகேசகம்பளரென்றொரு முனிவர்பெயர் பௌத்தநூல்களிற் காணப்படுகின்றது.

௬௬ - ௯. ஆவொடு - ஆவால். நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழி குலமுண்டோ ? இல்லையென்றபடி. முன்னம் 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' (௬௧) என்று அந்தணர் இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரங்கூறுகின்றவனாதலின்

, 'ஆவொடு 'வந்த வழிகுல முண்டோ' என்றான்.

எ0 - எக. இவன்பிறப்பை யான் அறிகுவலென்று ஓரந்தணன் உரைப்பான்.

(பி - ம்.) ருஎ. 'வலங்கொளசதக்கை' ருஅ. 'எமக்களித்த' சுo 'சிறி, யோய்நீயவ்' சுங - ச. 'சிருங்கிப், புலிமகன்விருஞ்சி' சுரு. 'தேசிகம் பலின்' சுசு. 'மாக்கணன்னூலக'

நடவை வருத்தமொடு நல்கூர் மேனியள்
வடமொழி யாட்டி மறைமுறை யெய்திக்
குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்
தமரிற் றீர்ந்த சாலியென் போடனை
யாது நின்னூ ரீங்கென் வரவென
மாமறை யாட்டி வருதிற முரைக்கும்
வார ணசியோர் மாமறை முதல்வ
னாரண வுவாத்தி யரும்பெறன் மனைவியான்
பார்ப்பார்க் கொவ்வாப் பண்பி னொழுகிக்
காப்புக்கடை கழிந்து கணவனை யிழந்தே
னெறிபய முடைமையி னிரியன் மாக்களொடு
தெற்கட் குமரி யாடிய வருவேன்

எஉ. நடவை - வழி. நல்கூர் மேனியள் - இளைத்த உடம்பையுடையாள்.

எ௩. வடமொழி யாட்டி - பார்ப்பனி; இந்நூலில் ரு: ௪0-ஆம் அடியிற் பார்ப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல் காண்க. மறை முறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று.

எ௪. குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு.

எரு. தமரிற்றீர்ந்த - தனக்குச் சிறந்தோரினின்றும் நீங்கிய.

எ௪ - ரு. வணங்கித் தீர்ந்த சாலி. எ௬. ஈங்கு வரவு என்னென.

எஎ. உரைக்கும் - உரைப்பாள்.

எஅ. வாரணசி=வாராணஸீ - காசி; வடமொழியில் 'ஸித்தாந்த கௌமுதி' என்னும் நூலின் அவ்யயீபாவப் பிரகரணத்தில், "யஸ்யசாயாம8" என்னும் ஸூத்ரவியாக்கியானத்தில் 'வாராணஸீ' என்பதற்கு 'கங்கஜலத்துக்குத் தூரத்திலில்லாத நகரீ' என்று தத்துவபோதினியுரையின் ஆசிரியர் பொருள்செய்திருப்பதாகக் கூறுவர்.

எ௯. 'உவாத்தி' என்பது, "தவாஅக் காதலொடு தகையாழ் காட்டு, முவாத்தி யாதலின்" (௧. ௪௪: ௧௩0 - ௩௧) எனப் பெருங்கதையிலும் வந் திருத்தல் காண்க.

அ0. ஒழுகி - நடந்து. அ௧. காப்புக்கடை கழிந்து : மணி. ௧௩: ரு.

அ௨. எறிபயம் - அடித்தலாலுண்டாகும் அச்சம். இரியல் மாக்கள் - கெடுதலுற்ற மாக்கள்; விரைந்துசெல்லுமாக்களென்றுமாம்.

அ௩. ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு.

(பி - ம்.) அ௧. 'கவவணியகழநதோ' அ௨. 'எற்பயமுடைமையின்', 'நெறிபயமுடைமையின்' அ௩. 'தெககட்குமரி', 'தக்கணகுமரி'

கரு—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பொற்றேர்ச் செழியன் கொற்கையம் பேரூர்க்
காவதங் கடந்து கோவல ரிருக்கையி
னீன்ற குழவிக் கிரங்கே னாகித்
தோன்றாத் துடவையி னிட்டனன் போந்தேன்
செல்கதி யுண்டோ தீவினை யேற்கென்
றல்லலுற் றழுத வவண்மக னீங்கிவன்
சொல்லுத றேற்றேன் சொற்பய மின்மையிற்
புல்ல லோம்பன்மின் புலைமக னிவனென
வாபுத் திரன்பின் பமர்நகை செய்து
மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ
முதுமறை முதல்வன் முன்னர்த் தோன்றிய
கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவ
ரருமறை முதல்வ ரந்தண ரிருவரும்
புரிநூன் மார்பிர் பொய்யுரை யாமோ

அச. செழியன் - பாண்டியன். கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய

அரு. கோவலர் - இடையர்.

அள. துடவை - தோட்டம். அகூ - எ. மணி. கரு: கூ - கo.

அஅ. தீவினையேற்குச் செல்கதியுண்டோ.

௬௦. பயம் - பிரயோசனம்; இன்மையிற் சொல்லுதறேற்றேன்.

௬௧. புல்லலோம்பன்மின் - ஸ்பரிசித்தலைச்செய்யாதொழிக. இவன் புலைமகன் - இவன் அசுத்தமுடைய மகன். புலை - வியபிசாரமுமாம்; இது மலைநாட்டுவழக்கு.

௬௨. அமர்நகை - விரும்புஞ்சிரிப்பு.

௬௩. கேண்மோ: கேளுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்கெட்டு ஓகாரம் பெற்றுவந்தது; நன் - வி. சூ. ௩௪௧.

௬௪. முதுமறைமுதல்வன் - பிரஹ்மா.

௬௫. கடவுட்கணிகை - திலோத்தமை யென்பாள். சிறுவர்-பிள்ளைகள்.

௬௬. முதல்வராகிய அந்தணரிருவரும். இருவர்-வஸிஷ்டர், அகஸ்தியர்.

௬௫ - ௬. அந்தணரிருவரும் காதலஞ்சிறுவரென்க.

௬௪ - ௬. வஸிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைக ளென்பதைப் பின்வரும் வாக்கியத்தாலுணர்க; 'வஸிஷ்டனும் அகஸ்திய னும், பிரஹ்மா திலோத்தமையென்னும் அப்ஸரஸைக்கண்டகாலத்துக் கல சத்து ஜனித்தனர்' நீல. சமய.

(பி - ம்.) ௬௨. 'ஆபுத்திரன்றனமாநகை'

சாலிக் குண்டோ தவறென வுரைத்து

நான்மறை மாக்களை நகுவன னிற்ப
வோத லந்தணர்க் கொவ்வா னென்றே
தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிதர
வாகவர் கள்வனென் றந்தண ருறைதரும்
கிராம மெங்கணுங் கடிஞையிற் கல்லிட
மிக்க செல்வத்து விளங்கியோர் வாழுந்
தக்கண மதுரை தான்சென் றெய்திச்
சிந்தா விளக்கின் செழுங்கலை நியமத்
தந்தின் முன்றி லம்பலப் பீடிகைத்
தங்கினன் வதிந்தத் தக்கணப் பேரூ

கூஅ. தவறு - குற்றம். கூகூ. நகுவனன் - சிரிப்பவனாகி.

கOO. ஒவ்வான் - பொருந்தான்; என்றது ஆபுத்திரனை.

கOக. தாதை - தகப்பன். கடிதர - நீக்க.

கOரு. கடிஞை-பிச்சைப்பாத்திரம். கல் இட-கல்லைப் போகட; உலகத்திற் கடிஞையிற் கல்லிடுவார் எக்காலத்தும் இலராகவும் இவனுக்கு இங்ஙனம் நிகழ்ந்ததேயென்று இரங்கிக் கூறினர்; 'கடிஞையிற் கல்லிடுவாரில்' என்பது ஒரு பழமொழி; இதனைப் பின்வரும் வெண்பாவாலுணர்க; "நினைத்த திதுவென்றந் நீர்மையை நோக்கி, மனத்ததறிந் தீவர் மாண்டார் - புனத்த, குடிஞை யிரட்டுங் குளிர்வரை நாட, கடிஞையிற் கல்லிடுவா ரில்" பழ. உசகூ.

கOடு. தக்கணமதுரை - தென்றிசைக்கணுள்ள மதுரை; என்றது கூடற்பதியை; தக்கணம், வடசொற்றிரிபு (சிலப். கச: அக) அடியார்க்கு நல்லாருரையைப்பார்க்க.

கoசு. சிந்தாவிளக்கு - ஸரஸ்வதிதேவி; மணி. பதிகத்தின் சுo-ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க. நியமம் - கோயில்; ஸரஸ்வதிதேவியின் கோயிலாதலின், அதற்குக் கலைநியமமென்பது பெயராயிற்று; மணி. கச: கo - கக, கள - அ.

கoஎ. முன்றில் அம்பலப்பீடிகை - சிந்தாதேவியின்
கோயில்வாயிற் கணுள்ள மன்றினிடத்தில். அம்பலப்பீடிகை -
அம்பலமாகியபீடிகை;அஃது உயர்த்துக்கட்டப்பட்டிருத்தலின்,
பீடிகையெனப்பட்டது; பீடிகையென்
பதற்குக் கோயில்வாயிற்கணுள்ள பலிபீடமெனினும் பொருந்தும்; இங்ஙனங் கொள்ளுங்காற் பீடிகையையுடைய அம்பலமெனமாறுக.

கoஅ. தங்கினன் வதிந்து - தங்கி; ஒருபொருட்பன்மொழி. தக்கணப் பேரூர் - மதுரையில்.

(பி - ம்.) கoo. 'ஒவ்வாயென்றே' கoஉ. 'ஆங்கவர்கள்வ' கoரு. 'கடி கையிற்கல்லிட'

கக.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்தகாதை.

கரு4

ரையக் கடிஞை கையி னேந்தி
கக0 மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிக்
காணார் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
பேணு ரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்

யாவரும் வருகவென் றிசைத்துட னூட்டி
யுண்டொழி மிச்சிலுண் டோடுதலை மடுத்துக் ககரு
கண்படை கொள்ளுங் காவலன் றானென்.

கூ.—ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை முற்றிற்று.

ககO. மை - குற்றம். மறுகி - சுழன்று.

ககக. காணார் - குருடர். கேளார் - செவிடர்.

ககஉ. பேணுநரில்லோர் - அகதிகள். பிணி - நோய்.

ககக - உ. மணி. உஅ: உஉஉ - ரு.

ககரு. யாவரும் - மேற்கூறப்பட்ட காணார்முதலிய யாவரும். உடன் ஊட்டி - ஒருங்குண்ணச்செய்து; உடன் - உடனேயென்றுமாம்.

ககச. உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதியை யுண்டு; இது "விருந்தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்" (அரு) என்ற குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க. ஓடு - பிச்சைப்பாத்திரம். தலைமடுத்து - தலையணையாகக்கொண்டு.

ககரு. கண்படை - உறக்கம். காவலன் - காத்தலையுடையவன்; என் றது ஆபுத்திரனை. காவலன் கண்படை கொள்ளுமென்க.

க - ககரு. அணியிழை, ஆபுத்திரன்றிறங்கேளாய்; பார்ப்பனி சாலி, கழிந்து அஞ்சி வருவோள் இரங்காளாகிக் குழவியை இட்டு நீங்க, ஆ கேட்டு அணைந்து நக்கி ஊட்டிப் போகாது ஓம்ப, பூதியென்போன் கேட்டு உகுத்து என்மகனென்று எடுத்துப் பெயர்ந்து கூடி நவிற்ற, அறிந்தபின் புக்கோன்

ஆ துயர் கண்டு உற்று உகுத்து உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அக்ன்றோனைக் கடவாநின்றுழி அந்தணரெல்லாம் குறுமாக்களோடு சென்று கையகப்படுத்திக் கேட்ப, நல்லா குத்திப் புய்த்தறத்து ஓட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன் 'உரைமோ' என, அந்தணரிகழ்தலும், ஆபுத்திரன் 'நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழிகுலமுண்டோ' என ஓரந்தணனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவன் 'புல்லலோம்பன்மின்; புலைமகனிவன், என, ஆபுத்திரன் நகைசெய்து 'சாலிக்குத்தவறுண்டோ' என்றுரைத்து நகுவனனிற்ப, பூதி ஒவ்வானென்றுகடிதர, கிராமமெங்கணுங்கல்லிட, காவலன் மதுரை சென்றெய்தி வதிந்து ஏந்தி மறுகி இசைத்து ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுத்துக் கண்படைகொள்ளுமென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) ககஉ. 'பேணினரில்லோர்' ககச. 'தலையடுத்து', 'தலையெடுத்துக்' ககரு. 'கரவேன்றுனென்'

பதினைன்காவது

பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

[பதினைன்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர்

அமிர்தசுரபியென்னும்

பாத்திரம் சிந்தாதேவி ஆபுத்திரற்குக் கொடுத்தவண்ணங் கூறிய பாட்டு.]

ஆங்கவற் கொருநா ளம்பலப் பீடிகைப்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்தது கேளாய்
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத்
ரு துயில்வோன் றன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெரும்பசி மலைக்கு மென்றலு

க. ஆங்கவற்கு - ஆபுத்திரனுக்கு; ஆங்கவன், ஒருசொல்; "ஈங்கிவள்" (திருச்சிற்: கக) என்புழிப்போல. அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில். அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம். இதுமன்றமெனவுங் கூறப்படும். அம்பலப் பீடிகை: ம,ணி. கஙு: க0எ; கச: ருக.

உ. நல்லாயென்றது, மணிமேகலையை. புகுந்தது - நேர்ந்தது.

க - உ. அவற்குப் புகுந்ததைக் கேள்.

ங. மாரிநடுநாள் - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில். வல்லி
ருண்மயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில்; 'இருண்மயக்கத்து' என்றதனால், நடுநாள் இடையாமமாயிற்று; "புதையிருள்கூர், நெறியா ரருள்பெற நாநடு நாளிடை நீந்துதுமே" (தஞ்சை. உகங) எனவருதல் காண்க.

ச. அரியவழியில் வருந்தி வந்தோராகிய கூத்தர்முதலியோர் அம்பலத்
தை யடைந்து; கூத்தர்முதலியோர் வந்து தங்குமிடம் அம்பலமென்பதை, "மன்றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்" (மலைபடு. சகஉ) என்பதனு லுணர்க.

ரு. துயில்வோன் றன்னை - ஆபுத்திரனை.

சு. மலைக்கும் - மாறுபடுத்தும்; வருத்துமென்றபடி, "மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" (புறநா. க0); "வயிறுகாய் பெரும்பசி வருத்தும்"

(கஎ: ருஎ) என்று பின்னும் வருதல் காண்க.

ச - சு. உழந்தோர் மரீஇத் தொழுதேத்திப் பசி மலைக்குமென்றலு மென்க.

(பி - ம்.) ச. 'அம்பலம் விளைஅய்' சு. 'மலையுமென்றலும்', 'அலைக்கு மென்றலும்'

கச.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

கருஉ

மேற்றா ணல்லது வேற்றா ணில்லோ
னாற்றுவது காணா னாரு ரெய்தக்
கேளிது மாதோ கெடுகநின் றீதென
யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத்
தேவி சிந்தா விளக்குத் தோன்றி
யேடா வழிய லெழுந்திது கொள்ளாய்
நாடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூராது
வாங்குநர் கையகம் வருந்துத லல்லது
தான்றொலை வில்லாத் தகைமைய தென்றே
தன்கைப் பாத்திர மவன்கைக் கொடுத்தலுஞ்
சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து

எ. ஏற்றாண் - இரந்துண்ணுமுணவு. வேற்றாண் இல்லோன் - வேறு உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

அ. ஆற்றுவது காணான் - உதவும்வழியைக் காணானாகி. ஆற்றுதல் - உதவுதல்; "ஒருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதிர்" (புறநா. ருஅ.) ஆர் அஞர் -

தீர்த் தற்கரிய வருத்தம்.

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தம் தீரும்படி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுத சுரபியென்னும் பாத்திரங்கொடுத்தமை கூறுவார்.

கூ. இது கேள். நின் தீதுகெடுக.

கO. யாவரும் ஏத்தும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும். நியமம் - கோயில். கலைநியமம்: மணி. கந : கOசு.

கக. தேவியாகிய சிந்தாவிளக்கு.

கஉ. அழியல் - வருந்தாதே.

கொள்.

இதுகொள்ளாய் - இப்பாத்திரத்தைக்

கந. வறங்கூரினும் - வற்கடம் மிகினும். வறம் - வற்கடம்; "ஞாலம் வறந்தீரப் பெய்யக் குணக்கேர்பு, காலைத்திற் றோன்றிய கொண்மூப் போல்" (கலி. அஉ.) வறங்கூராது - வறுமையுறாது.

கரு. தான் என்றது, பாத்திரத்தை. என்று - என்றுசொல்லி.

கச - ரு. மணி. கக : சகூ - ருO ; கஎ : ரு - சு.

எ - கசு. இல்லோன் ஆரஞரெய்தச் சிந்தாவிளக்கு 'நின்றீதுகெடுக' எனத்தோன்றி 'கொள்ளாய், கூராது, தகைமையது' என்று பாத்திரத்தைக் கொடுத்தலும்.

மேல்வருவன, பாத்திரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் ஆபுத்திரன் சிந்தாதேவியைத் துதிக்குந்துதிகள்.

(பி - ம்.) கூ. 'நின்றீமை' கஉ. 'ஏடாபரியலெழுந்திதுகேளாய்' கந. 'இவரோவேறன்' கரு. 'தான்றொலைவறியாத்தகைமையது'

நந்தா விளக்கே நாமிசைப் பாவாய்
வானோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி
யேனோ ருற்ற விடர்களை வாயெனத்
தான்றொழு தேத்தித் தலைவியை வணங்கி
யாங்கவர் பசிதீர்த் தந்நா டொட்டு
வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின்
மக்களு மாவு மரஞ்சேர் பறவையுந்
தொக்குட னீண்டிச் சூழ்ந்தன விடாஅ
பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழூஉ
மிழுமென் சும்மை யிடையின் றொலிப்ப

---

௧௮. நந்தாவிளக்கே - கெடாததீபமே ; மைவிளக்கு அழிதன் மாலைத் தாதலின், 'நந்தாவிளக்கே' என்றான் ; இது தெரிதருதேற்றவுவமையென்னு மலங்காரம். இவள் வாக்கின்மடந்தையாதலின், 'நாமிசைப் பாவாய்' என்றான்.

௧௭ - ௨௦. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால் ஆபுத்திரனுக்குள்ள அன்பின் மிகுதி விளங்கும்.

௨௧. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து. தலைவி - சிந்தாதேவி.

௩ - ௨௧. மணி. ௨௫ : ௧௩௧ - ௫௩.

௨௩. வாங்குகை வருந்த: (மணி.௧௧: ௪௬.) மன்னுயிர் என்றார், விலங்கு முதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் நோக்கி. ஓம்பலின் - பாதுகாத்தலினாலே.

௨௪. மாவும் - விலங்குகளும்.

உடு. உடன் தொக்கு ஈண்டி - ஒருமிக்கச்சேர்ந்து திரண்டு. விடா - விடாவாய்.

உசு. பழுமரத்து ஈண்டிய - பழுத்தமரத்தின்கண்ணே வந்துகூடிய. பறவையின் - பறவைபோல; (பொருந. சுச ; பெரும்பாண். உ0 ; புறநா. களக; நாலடி. உ0உ; சீவக. அஉஅ.) எழூஉம் - எழுப்புகின்ற.

உஎ. சும்மை - ஒலி. இடையின்று - இடையீடில்லாமல். இடை - இடையீடு; "எய்த்த லறியா திடையின்றி" பு - வெ. பொதுவியல், சு.

உச - எ. மணி. உஅ: உஉஉ - கஉ.

உ0 - உஎ. ஆபுத்திரன் கனிவாயெனத் தொழுது ஏத்தி வணங்கி அந்நாள்தொட்டு அவர் பசிதீர்த்து ஓம்பலின் விடாவாய் எழூஉஞ் சும்மை இடையின்றொலிப்பவென்க.

மேலே, ஆபுத்திரனுடைய புண்ணிய மிகுதியைத் தனது பாண்டுகம்பளநடுக்கத்தாலறிந்த இந்திரன் அவனுக்கு வரங்கொடுத்தற்பொருட்டு விருத்தவேதியன் வடிவுகொண்டுவருதலைக் கூறுவார்.

(பி - ம்.) உச. 'அருஞ்சிறைப்பறவையும்'

கச.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை. கருரு

வீண்டுநீர் ஞாலத் திவன்செய லிந்திரன்
பாண்டு கம்பளந் துளக்கிய தாதலிற்
றளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி

வளைந்த யாக்கையோர் மறையோ னாகி
மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயி ரோம்பு
மாருயிர் முதல்வன் றன்முன் றோன்றி

உக. பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம். துளக்கியது - நடுங்கச்செய்தது.

உஅ - க. ஆபுத்திரன் அறச்செயல் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளத்தை நடுங்கச்செய்தது. இப்பூவுலகில் தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்தருளராயினும், அவர்களுக்கு ஏதேனுந் துன்பமுளதாயினும் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால் அவற்றையறிந்துவந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்தலும் தீங்குகளை ஒழித்தலும் இந்திரனுடைய கடப்பாடென்றும் தெரிகின்றது ; புத்ததருமவொழுக்கினனாகிய வணிகனொருவன் கப்பல்கவிழப்பெற்றுக் கடலில்வருந்தியதைத் தனதுபாண்டுகம்பளத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்தஇந்திரன் அவ்வணிகனை அத்துன்பத்தினின்றுநீக்கிப் பாதுகாத்தனனென்று இந்நூல் உக-ஆம்காதையில் (கரு - உசு) வருதல்காண்க; "நமி விநமி என்பாரிருவர்குமாரர் தபச்சரணம்பண்ணியருளாநின்ற பகவானை யடைந்து நமஸ்கரித்துக் கந்தபுஷ்பாதிகளாற்பூசித்து நானாவித ஸ்தோத்திரங்களை அதிமதுரமாகப் பாடிநின்று விண்ணப்பம் செய்வார்:—பகவானே, தம்மாற் புத்திரபௌத்திராதி பந்துஜனங்களுக்கு வேறுவேறு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டன; யாங்கள் அப்பொழுது சந்நிதமாயினமல்லேம்; இப்பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்துநின்று துதிப்ப, இதனைத் தரணேந்திரன் தனது ஆசனங்கம்பித்தலில் அறிந்து கடிதுவந்து மனுஷ்யரூபத்தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளிநின்ற பகவானது தைரியாதிசயத்தினைக்கண்டு விஸ்மிதனாகிப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் துதித்துக் குமாரர்களை நோக்கிச் சொல்லுவான்" என்று ஸ்ரீபுராணத்துள்ள முதலாவது விருஷபதீர்த்தங்கரர்புராணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசனநடுக்கத்தால் அறியவேண்டுவனவற்றையறிந்து நல்லுயிர்களுக்குச் செய்யவேண்டுவனவற்றை இந்திரன் செய்வானென்று கூறுதல் சைனசம்பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது.

௩0-௩௧. தளர்ந்தநடையின் - நடை தளர்தலால்; தண்டுகோல்ஊன்றி- தான்பிடித்ததண்டினையே காலாகவூன்றி; (நாலடி. ௧௪.) வளைந்த யாக்கை மறையோன் ஆகி-கூனிய உடம்பையுடைய வேதியனாகி; "தளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி, வளைந்த யாக்கை மறையோன்" (சிலப். ௧௫: ௪௪ - ௫.) ஆகி ஊன்றியென்க.

௩௩. ஆருயிர்முதல்வன் - ஆபுத்திரன்; "ஆருயி ரோம்புநன்" எனவும், (பி - ம்.) ௨௧. 'பாணதேவ பவனத் தளககிய' ௩௧. 'யாக்கைமறை யோனாகி'

யிந்திரன் வந்தே னியாது நின்கருத்
துன்பெருந் தானத் துறுபயன் கொள்கென
வெள்ளை மகன்போல் விலாவிற நக்கீங்
கெள்ளினன் போமென் றெடுத்துரை செய்வோ
னீண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல்
காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரல்ல
தறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்

"அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை" எனவும், இவனை (௫௧, ௬அ) இக் காதையிலேயே பின்பு கூறுதல்காண்க.

௩௪. யாதுநின்கருத்து - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன.

௩௫. தானங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின், அன்னதானம் பெருந் தானமென்னப்பட்டது. உறுபயன் - மிக்கபிரயோசனம்.

கொள்க என - கொள்கவென்று இந்திரன்சொல்ல.

இனி, இங்ஙனங்கூறிய இந்திரனுக்கு ஆபுத்திரன் விடைபகர்ந்தது கூறுவார்.

௩௬. வெள்ளைமகன் போல் - பயனில்லாத சொல்லையுடையவன்போல;

"வெள்ளைக் கோட்டி" என்பதற்கு 'பயனில்உரைக்கோட்டி' (சிலப். ௩0: ௧௬௮) என்று பொருள்கூறுவர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.

௩௭. எள்ளுதல் - இகழுதல். போம், ஏவற்பன்மை. செய்வோன், பெயர்.

௩௮. ஈண்டுச்செய்வினை - இவ்வுலகத்துச்செய்யும் புண்ணியங்களின் பயனை. ஆண்டு - அவ்விடத்தில்.

௩௮ - ௯. நுகர்ந்திருத்தல் காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய்

கின்ற. நுங்கடவுளரென்றான், தனக்கு அவர் அயலென்னுங்கருத்தால்; "நின்றநின் கார்மயி றன்னையும்" (திருச்சிற். ௭௯) என்புழிப்போல.

௪0. புறங்காத்தோம்பல்: மணி. ௧௩: ௧௪.

௪௨. யாவருமில்லா - அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்களில் ஒருவருமில்லாத.

௩௮ - ௪௨. தேவருலகம் வினைப்பயனனுபவிப்போர்க்கேயன்றி அறஞ் செய் மாக்கள் முதலியோர்க்கு இடமன்றென்பதை, "பொலம்பூங் காவி

னன்னாட் டோருஞ், செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை, யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங், கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்து" (புறநா. ௩௮) எனவும், "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க

ணவர்'' (குறள். ௧0௫அ. பரி. உ - ம்), எனவும், 'ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராதலின் (ஒப்புரவு) புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று' (குறள். உ௧௩. பரி) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

(பி - ம்.) ௩௬. 'வெள்ளைகள் போல விலாவிற' ௩௭. 'போன்மெனை'

௧௪.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

கருள்

இறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தவர்
திருந்துமுகங் காட்டுமென் றெய்வக் கடிஞை
யுண்டி கொல்லோ வுடுப்பன கொல்லோ
பெண்டிர் கொல்லோ பேணுநர் கொல்லோ
யாவையீங் களிப்பன தேவர்கோ னென்றலும்
புரப்போன் பாத்திரம் பொழிந்தூண் சுரந்தீங்
கிரப்போர்க் காணு தேமாந் திருப்ப
நிரப்பின் றெய்திய நீணில மடங்கலும்

---

௪௨ - ௩. "யாவரு......பெருவிறல் வேந்தே'' என்பது இகழ்ச்சி.

சச. மு. மணி. உ௩ : க௩ரு.

சச - ரு. வந்தோரரும்பசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரியபசியை. களைந்து - நீக்கி. அவர் திருந்துமுகங்காட்டும்-அவருடைய இனியமுகத்தை யான் காணக்காட்டும்; என்றது அவ ர் திருந்துமுகங்காட்டும் என் தெய்வக் கடிஞையேயமையும் ; உன்னாற் கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ்செய்யா வாகலின், அவை வேண்டாவென்றவாறு ; "ஈத்துவக்கு மின்பம்" (குறள். உஉஅ) என்று வருதல்காண்க. காட்டும், முற்று. தெய்வக்கடிஞையென்றுன், வாங்குநர் கையகம் வருத்துதலல்லது தான் தொலைவில்லாத் தன்மைத் தாதலின்.

சஅ. ஈங்கு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன ; ஈங்கு, தன்மையை யுணர்த்திற்று ; "ஒழிக காம மீங்கென" (சீவக. எஉ) என்புழிப்போல. தேவர்கோன், விளி.

சகூ - அ. உன்னாலளிக்கப்படுவன உண்டி முதலியவற்றுள் யாவை யென்று ஆபுத்திரன் இந்திரனை இகழ்ந்துகூறலும்.

௩எ - சஅ. எடுத்துரைசெய்வோர் என்றலுமெல்க.

இனி, தன்னை ஆபுத்திரன்
அவன் அன்னதானஞ்செய்தற்கு
அவமதித்தானென்று இந்திரன் சினந்து
இடமில்லையாகும்படி மழைபெய்வித்து
நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கினமை கூறுவார்.

சகூ. புரப்போன்பாத்திரம் - உயிர்களைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச்சைப் பாத்திரம்.

ருo. ஏமாந்திருப்ப - ஆபுத்திரன் உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக் கும்படி; "அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்" (புறநா. சoக.) துன்பமுற்றிருப்ப வெனினுமமையும்.

ருக. நிரப்பு- வறுமை.

(பி - ம்.) சச. 'அருந்துபசிகளைந்து' சரு. 'பொழிந்தணசுரபபுபு'

பரப்பு நீராற் பல்வளஞ் சுரக்கென
வாங்கவன் பொருட்டா லாயிரங் கண்ணோ
னேங்குயர் பெருஞ்சிறப் புலகோர்க் களித்தலும்
பன்னீ ராண்டு பாண்டிநன் னாடு
மன்னுயிர் மடிய மழைவள மிழந்தது
வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்பப்
பசிப்புயி ரறியாப் பான்மைத் தாகவி
னருயி ரோம்புந ரம்பலப் பீடிகை
பூஞ்ஞெலி யரவ மொடுங்கிய தாகி
விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றாளரு

ருங. ஆங்கவன் பொருட்டு - ஆபுத்திரன்பொருட்டு; ஆங்கவன், ஒரு சொல்.

ருச. அளித்தலும் - இந்திரன் கொடுத்தலும்.

ருo - ருச. ஏமாங்திருப்பப் பெருஞ் சிறப்பை இந்திரன் அளித்தலும்.

ருசு. மணி. உ௮: கருள.

ருரு - சு. பன்னிரண்டுவருடம் மழை வளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டி நாடு.

ருஎ. வசி - மழை; (மணி க: எக); வசித்தொழிலுதவ: மணி.

ருஅ. பசிப்பு - பசித்தல்.

ருரு - அ. பாண்டிநன்னாடு பான்மைத்தாகலின்.

ருகூ. ஆபுத்திரன் பலநாளிருந்து அறஞ்செய்தற்கிடனாயதுபற்றி அம்பலம் அவனதாகக்கூறப்பட்டது. அம்பலப் பீடிகை: மணி. கரு:கoஎ; கச: க.

சுo. ஊணொலி அரவம் - மக்களும் யாவும் பறவையும் ஒருங்குவந்து சோற்றை உண்ணுதலால் ஒலிக்குமொலி. ஒலியரவம், வினைத்தொகை.

சுக. விடர் - தீயநடையையுடைய காமுகர்; ஒரு வித்தையையுடையவ ரென்றுகூறுவர்பிரதாபருத்திரீயமென்னும் வடநூலாசிரியர். தூர்த்தர்-பரத்தையை நுகரும் காமுகர். விட்டேற்றாளர் - இகழ்ந்து கடுஞ்சொற்சொல்லுவோர். விடரும்தூர்த்தரும்: (மணி. கரு: சுo); "விடரும் தூர்த்தரும் விட்டே றுரைப்ப" (பெருங். க: ருடு: உஉசு), 'சிற்றினமாவது விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்டகுழு' (குறள். சசு. அவ) என்றும், 'நகைவகையராகிய நட்பினராவார் விடரும் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண்டு ஒழிவார்' (குறள், அகஎ) என்றும் பரிமேலழகரெழுதியிருக்கின்றனர். இவ்வடியிலுள்ள விடர்முதலிய மூன்று பெயர்களுள் மூன்றுவதாகிய விட்டேற்றாளரென்பதற்குச் சரியாக முறையே 'நடர்', 'வேழம்பர்' என்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலை நோக்குமிடத்து விட்டேற்றாளரென்பதற்கு நடரென்றேனும் வேழம்பரென்றே

(பி - ம்.) ருசு. 'வளங்கரந்தது' ருஎ - அ. 'வசிதொழிலுதவமாநிலங் கொழுதிப்பசியுயிர்' ருஅ - சுகூ. 'பான்மையதாக, வட்டும்'

நடவை மாக்களு நகையொடு வைகி
வட்டுஞ் சூதும் வம்பக் கோட்டியு
முட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
வாபுத் திரன்றா னம்பல நீங்கி
யூரூர் தோறு முண்போர் வினாஅ
யாரிவ னென்றே யாவரு மிகழ்ந்தாங்
கருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை
யிருந்தாய் நீயோ வென்பா ரின்மையிற்
திருவின் செல்வம் பெருங்கடல் கொள்ள
வொருதனி வரூஉம் பெருமகன் போலத்
தானே தமியன் வருவோன் றன்முன்

னும் பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுகின்றது. இனிச் சுற்றத்தினின்றும், நட்பினின்றும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம் செய்விப்போனை விட்டேற்றி யென்றல் வழக்கின்கண் உண்மையின், விட்டேற்றாரென்பதற்கு அத்தன்மையையுடையோரென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

௬௨. நடவை - வழி. வைகி - (விடர் முதலியோர்) தங்குதலால்.

௬௩. வட்டு - உண்டையுருட்டுதல்; "அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே" (குறள். ௪௦௧); "கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்" (நற்றிணை, ௩.) வம்பக்கோட்டி - பயனில் சொற்களைச் சொல்லுவோர் கூட்டம்; "புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி" (நாலடி. ௧௫௫); "வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழியின்" சிலப். ௩௦: ௧௯௮.

௬௪. முட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை; "முட்டா வின்பத்து முடிவுல கெய்தினர்" சிலப். ௧௫: ௧௧௭.

௫௯ - ௬௪. பீடிகை ஒடுக்கியதாகி முறைமையதாகவென்க.

௬௬. உண்போர் வினாஅய் - உண்போரைவினாவி.

௬௭. இகழ்ந்து - இகழ்தலால்.

௬௮. அருந்தேமாந்த-பிறர் உண்ண ஆசைப்பட்ட; (மணி. ௧௮: ௭௨; புறநா. ௧௦௧.) ஆருயிர்முதல்வனை - ஆபுத்திரனை.

௬௯. நீ இருந்தாயோவென்று வினவுவோரில்லாமையால்.

௬௭ - ௬௯. இகழ்தலால்இன்மையின். ௭௦. செல்வத்தைக்கடல்கொள்ள.

௭௧. பெருமகன் - அரசன்; "பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்" சிலப். ௧: ௩௧.

௭௨. உண்போர் பலரிடையேயிருந்தோன் இப்போது மிகத்தனிமையுற்றானென்பார் 'தானே தமியன் வருவோன்' என்று ஆசிரியர் இரங்கிக்

(பி - ம்.) ௬௬. 'உண்போர்வினாவ' ௬௮. 'இருந்தேமார்ந்த' ௭௦. 'செல்வமொருகடல்' ௭௨. 'தமியேவருவோன்'

மாநீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயன் மறுத்தலி
னூனுயிர் மடிந்த துரவோ யென்றலு
மமரர்கோ னாணையி னருந்துவோர்ப் பெறாது
குமரி மூத்தவென் பாத்திர மேந்தி
யங்கந் நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தென
வங்க மாக்களொடு மகிழ்வுட னேறிக்

அ0 கால்விசை கடுகக் கடல்கலக் குறுதலின்
மாலிதை மணிபல் லவத்திடை வீழ்த்துத்

கூறினர்; இப்படியே, "காடேந்து பூஞ்சாரல் கடந்தான் காலிற் கழலானே", "காவம் வழங்கள் மேவிக் காலின் சேனினுயோ" (சீவக. கஉஉக, கசகஉ) எனத் திருத்தக்கதேவர் நடந்துசென்ற சீவகனைப்பற்றி இரங்கிக் கூறியிருத்தல் காண்க.

எ0 - எஉ. "நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல் செயுநீர, செய்யா தமைகலா வாறு" (உகக) என்னும் குறளை இவ்வடிகளின் பொருளோடு ஒப்பிடுக.

எங. மாநீர் - கடல். வங்கம் - கப்பல்.

எச. தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணியமழை இல்லாது போனமையால்.

எரு. ஊன் உயிர்மடிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர் அவ்வுடம்பினின்றும் நீங்கிற்று. என்றலும் - என்று வங்கம்வந்தோர் கூறலும்.

எசு. இந்திரன்கட்டளையினால் உண்போரைப்பெறுமல்; ஆணையிற்பெருதென்க. ஆணை-கட்டளை. வரங்கொடுத்தற்குவந்த இந்திரனை ஆபுத்திரன் மதியாததுபற்றி இந்திரன் கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும் வண்ணம் நாடுவளஞ்சுரக்கும்படி மழைபெய்வித்தமையின், இங்ஙனங்கூறினர்; இதனை, இக்காதையில் ருச - ஆம் அடி முதலியவற்றானுணர்க.

எஎ. குமரிமூத்த என்பாத்திரம் - ஒருகன்னிப்பெண் வறிதேமூத்தாற்போன்ற எனதுபாத்திரம்; கொடுப்போருங் கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின், தானும் ஏற்பாருமேயன்றிப் பாத்திரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுத்திரன் இரங்கியவாறாயிற்று; "அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்,பெற்றா டமியண்மூத் தற்று" (குறள். க00எ);குமரிமூத்த: (மணி. உஉ: கசரு.) பாத்திரம் - பாத்திரத்தை.

எஅ. அங்கநாடு, இவை ஒருசொன்னீர்மைய, என் கருத்தென - என

தெண்ணமென்று ஆபுத்திரனினைந்து.

அo. கால் - காற்று. அக. இதை - கப்பற்பாய்.

(பி - ம்.) எச - அ. 'சாவகநன்னாட்டுப்புகுவது பொருளென, வங்க' அo. 'கால்விசைநடுக்கிககடல்'

கச.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

கூகூ

தங்கிய தொருநாட் டானுங் கிழிந்தன
னிழிந்தோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வல்லிருட் போதலும்
வங்கம் போயபின் வருந்துது யெய்தி
யங்கு வாழ்வோர் யாவரு மின்மையின்
மன்னுயி ரோம்புமிம் மாபெரும் பாத்திர
மென்னுயி ரோம்புதல் யானே பொறேஎன்
றவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தேன்
சமந்தென் பாத்திர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியி
னோரியாண் டொருநாட் டோன்றென விடுவோ
னருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புந
ருளரெனி லவர்கைப் புகுவா யென்றாங்
குண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி
யந்நா ளாங்கவன் றன்பாற் சென்றே
னென்னுற் றனையோ வென்றியான் கேட்பத்

அஉ. ஒருநாள் கப்பல் தங்கியது.

எக - அஉ. ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன். அரு.
அங்கு-மணிபல்லவத்தில்.

அஎ. ஓம்பும், முற்று. பாத்திரம் மன்னுயிரோம்புமென்க.

அகூ. இப்பாத்திரமடைதற்கு முற்பிறப்பில் மிக்க நல்வினைசெய்த நான் அதனையொழிந்து பின்னர்ச் சிறிது தீவினையுஞ்செய்தபக்கத்தானே தனித்துத் துயர்த்தையுழக்தேன்; சிலப். கச: உரு.

கூ0. பாத்திரம் சுமந்து என் - ஏற்போரில்லாத இவ்விடத்தில் இப் பாத்திரத்தை யான்சுமத்தலால் வரும்பயன் யாது ?

கூஉ. ஓர்யாண்டொருநாளென்றது, வைசாகசுத்தபௌர்ணிமையை.

கூங. அருளறம் - தயாதர்மம்; மணி. ரு : எரு - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

கூச. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாத்திரத்தைக்கோமுகியில் விடுத்து.

கூரு. பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால் உயிரை விடுகையில்; "உண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்த்ததும்" சிலப். உஎ: அங.

கூஎ. யானென்றது, அறவணவடிகள். என் உற்றனையோ -யாதுதுன்ப மடைந்தாயோ ?

(பி - ம்.) அஉ. 'தயங்கியதொருநாட்' அஅ. 'யானேபோற்றேன்' கக. "என்னுயிர்கொழுநீர்' கூச. 'கைச்செல்வாயென்றாங்கு'

உக

தன்னுற் றனபல தானெடுத் துரைத்தனன்
குணதிசைத் தோன்றிக் காரிருள் சீத்துக்
குடதிசைச் சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல் லவத்திடை மன்னுடம் பிட்டுத்
தணியா மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு
சாவக மாளுந் தலைத்தாள் வேந்த
னுவயிற் றுதித்தன னங்கவன் றானென்.

கச.—*பாத்திரமரபுகூறியகாதை முற்றிற்று.

கூஅ. தன்னுற்றனபல - தன்னையடைந்த பலதுன்பங்களை.

கூகூ. சீத்து - நீக்கி.

க௦௨. தன்னாற் பசிதணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப்பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன்.

க௦௩. தாள் - முயற்சி. வேந்தன் - பூமிசந்திரன்.

க௦௪. ஆங்கவன் - ஆபுத்திரன்.

க௦௩ -௪. ஆபுத்திரனைப்பெற்ற பசு மண்முகனென்னு முனிவனிடத்த தாயினும் பூமிசந்திரனுடைய நாட்டகத்ததாதலின், 'வேந்தனு' எனப்பட்டது.

க௦௨ - ௪. உயிர் உடம்பினீங்குங் காலத்து அதனால் யாதொன்றுபாவிக் கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த்தோன்றுமென்பது எல்லா . நூல்களுக்கும்

ஒத்த துணிபாகலின், 'மன்னுயிர் தாங்கும் கருத்தொடு, ஆவயிற்
றன்' என்றார்; குறள். ௩௰அ - பரி. உரை.

றுதித்த

க - ௪௦௪. உழந்தோர் மலைக்குமென்றலும், இல்லோன்
அஞரெய்த, சிந்தாவிளக்குத் தோன்றிப் பாத்திரங்கொடுத்தலும்,
ஆபுத்திரன் ஓம்பலின், விடாவாய் ஒலிப்ப, இந்திரன்கொள்கென,
உரைசெய்வோன் 'யாவையீங்
களிப்பன தேவர்கோன்' என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன் உலகோர்க்களித்த
லும், பாண்டிநன்னாடு பான்மைத்தாகலின், பீடிகை முறைமையதாக,
ஆபுத்திரன்நீங்கி உண்போரைவினவி என்பாரின்மையின்
வருவோன் றன்முன்
வந்தோர் மடிந்ததென்றலும்; வங்கமேறி இழிந்தனன் ; வங்கம் வல்லிருட்
போதலும் துயரெய்தி விடுவோன் புகுவாயென்று உயிர்பதிப்பெயர்ப்புழிச்
சென்றேன் கேட்ப உரைத்தனன்; அவன் ஆவயிற்றுதித்தனனென
வினை முடிவு செய்க.

(பி - ம்.) ௯அ. 'தன்னுறுதுன்பம்' ௯௯. 'காரிருள்நீத்து' ௪௦௩.
'தலைத்தார்வேந்தன்' * 'அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரமரபு கூறியகாதை
முற்றும்'

பதினைந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டுபிச்சைபுக்ககாதை.

[பதினைந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப் பெருந்தெருப்போய பாட்டு.]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே
யங்நா ளவனை யோம்பிய நல்லாத்
தண்ணென் சாவகத் தவள மால்வரை
மண்முக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம் புடையது
தன்னலம் பிறர்தொழத் தான்சென் றெய்தி
யீனு மூன்ன மின்னுயிர்க் கெல்லாந்
தான்முலை சுரந்து தன்பா லூட்டலு
மூன்று காலமுந் தோன்றநன் குணர்ந்த
வான்ற முனிவ னதன்வயிற் றகத்து
மழைவளஞ் சுரப்பவு மன்னுயி ரோம்பவு
முயிர்கா வலன்வந் தொருவன் றோன்றுங்
குடர்த்தொடர் மாலை பூண்பா னல்ல
னடர்ப்பொன் முட்டை யகவையி னுளனெனப்

உ. அங்நாள்-சாலியென்பவள் ஈன்றுபோகட்டுப்போன நாளில்; (மணி. கரு : க0.) அவனை -ஆபுத்திரனை.

ந. சாவகம் - சாவகநாடு. ரு. கோட்டது - கொம்பையுடையது.

உ - அ. நல்லா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச் சென்றெய்தி உயிர்க்கெல்லாம் தன்பாலூட்டலுமென்க.

கO. முனிவன் - மண்முகன். அதன் வயிற்றகத்து - அப்பசுவயிற்றில்.

கஉ. உயிர்காவலனாகிய ஒருவன் வந்து தோன்றுவான்.

கO - கஉ. அதன்வயிற்றகத்துத் தோன்றுமென்க.

கச. பொன் அடர்முட்டை அகவையினன் - பொற்றகட்டாலாகிய முட்டையின் உள்ளிடத்துள்ளான். என - என்று மண்முகமுனிவன்சொல்ல.

கங-ச. அங்ஙனந்தோன்றுவோன்குடர்மாலை பூண்பானல்லன், முட்டை

(பி - ம்.) ச. 'மணமுகனென்னு' அ. 'நான்முலை சுரந்துநன்பா லூட்ட லும்' கO. 'ஆன்வயிற்றகத்து' கச. 'ஆவயிற்றான்', 'அகவையிற்றான்'

பிணிநோ யின்றியும் பிறந்தறஞ் செய்ய
மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
றற்காத் தளித்த தகையா வதனை
யொற்கா வுள்ளத் தொழியா னுதலி
னங்கவ் வாவயிற் றமரர்கண மூவப்பத்
தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவினுக்

கொருதா ஞகி யுலகுதொழத் தோன்றினன்
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேணீ
யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்
தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து
மண்ணக மெல்லா மாரி யின்றியும்
புண்ணிய நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது
போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றுங்
கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனச்

அகவையினுளென ; "குடர்த்தொடர் மாலை சூழா தாங்கோ, ரடர்ப்பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமும்" (உடு : எஉ - கூ) என்பர் பின்னும்.

கடு. பிணிநோயின்றியும் - பிணியாலுளதாகும் வருத்தம் இல்லாதிருக்கவும்.

கசு. உயிர் நீத்தோன் - உயிரைத்துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

கடு - கசு. நோயின்றியும் அறஞ்செய்தற்பொருட்டு உயிர் நீத்தோனென்க; "உண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" (கச : கடு) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

கள. தகை - அழகு; தகுதியுமாம்.

கஅ. ஒற்கா - தளராத; இஃது ஒல்காவென்பதன் விகாரம்; "ஒல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇ" புறநா. கஙடு.

கசு - உக. நீத்தோன் அவ்வாவயிற்றுத் தோன்றினான்.

உஉ. பெற்றி - பேறு. உங - சு. மு. மணி. கக: சo.

உக - சு. போழ்தத்துத் தோன்றினனெனவியையும்.

உகூ. போதிமாதவன் - புத்தன். ஙo. சிறப்புக்கள் காணப்பட்டன.

உகூ - ஙo. புத்தன் தோன்றுங்காலத்து உளவாகுஞ் சிறப்புக்களை, மணி. கஉ : அசு - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

(பி - ம்.) கஎ. 'தகையாத்தகுதி கதிரிடபத்' உகூ. 'போதி நாதன்' உஉ. 'பெற்றியதுகேள்' உங. 'எதி

கரு.—பாத்திரங்கொண்டுபிச்சைபுக்ககாதை. கசுரு

சக்கர வாளக் கோட்டம் வாழு
மிக்க மாதவர் விரும்பினர் வியந்து
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய
வந்திற் பாவை யருளு மாயிடி
ஙரு னறிகுவ மென்றே செறியிருட் சேறலு
மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
றணியா வுயிருயச் சாவகத் துதித்தன
ளுங்கவன் றன்பிற மறவண னறியுமென்
றீங்கென் னுவை வருத்திய திதுகேண்

மண்ணாள் வேந்தன் மண்முக னென்னும்
புண்ணிய முதல்வன் றிருந்தடி வணங்கி
மக்களை யில்லேன் மாதவ னருளாற்
பெற்றேன் புதல்வனை யென்றவன் வளர்ப்ப
வரைசாள் செல்வ மவன்பா லுண்மையி
னிரைதார் வேந்த னாயின னவன்றான்
றுறக்க வேந்தன் றுய்ப்பிலன் கொல்லோ
வறக்கோல் வேந்த னருளிலன் கொல்லோ
சுரந்து காவிரி புரந்துநீர் பரக்கவு
நலத்தகை யின்றி நல்லுயிர்க் கெல்லா

---

௩௪. அந்தில் - அவ்விடத்து; "அந்தி லரங்கத் தகன்பொழி லகவயின்" சிலப். ௧௧: ௬.

௨௭ - ௩௫. நீர்சொரிந்தது, சிறப்புக்கண்டோரென்று மாதவர் வியந்து அறிகுவமென்று பாவைபாற் செறியிருளிற் செல்லுதலுமென்க.

௩௯. என்னை வருத்தியதென்றது, முனிவர்களுக்கு ஆபுத்திரன்வரலாற்றை யான் சொல்லும்படி அப்பாவை செய்ததென்றவாறு.

௪0. வேந்தன் - பூமிசந்திரன்.

௪௫. நிரைதார், வினைத்தொகை. அவன்றான் - ஆபுத்திரன்றான்.

இதுகாறும் ஆபுத்திரன்றிறங் கூறப்பட்டது.

௪௬. துறக்கவேந்தன் - இந்திரன். துய்ப்பு இலன் கொல்லோ - அவி நுகர்ச்சி இலனாயினனோ?

(பி - ம்.) ௩௧. 'கோட்டக வாழ்' ௩௭. 'தணியாதுயருறுசாவகத்து' ௪௧. 'திருந்தடிபொருந்தி' ௪௪. 'அவன்வயினுண்மையி' ௪௬. 'துப் பிலன் கொல்லோ' ௪௮. 'புரிந்து நீர்க்காக்கவும்'

மலத்தற் காலை யாகிய தாயிழை
வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோ
ருண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு
வறனோ டுலகின் வான்றுயர் கெடுக்கு
மறனோ டொழித்த லாயிழை தகாதென
மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கலைதான்
றூயர் தம்மொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக்
கைக்கொண் டெடுத்த கடவுட் கடிஞையொடு
பிக்குணிக் கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலு
மொலித்தொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாக்களு
மெலித்துகு நெஞ்சின் விடருந் தூர்த்தரும்

---

௫௦. அலத்தற்காலை ஆகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று.

௪௯ - ௫௦. இப்படியே "செங்கோல் கோடியோ......அறியேன்" (௨௮: ௧௮௮ - ௯௧) என்று பின்வருதல் காண்க.

௫௨. ஒழித்து வைத்தாங்கு - பயன்படுத்தாதுவைத்தாற்போல. சில் - மிகுதி.

மிச்

ருங. வறன் ஓடு உலகு - வற்கடமான காலம்ப ரந்தவுலகம்; "வறனோ டின் வையகத்து வான்றரும் கற்பினாள்" கலி. கக.

ருச. அறனொடொழித்தல் -

அமுதசுரபியைப்பயன்படுத்தாதுவைத் தல்.

ருங - ச. மணி. உக: கருள - அ. ருரு. மாதவள் -

அறவணவடிகள்.

ருகூ. தாயர் - மாதவி, சுதமதி. ருள. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

ருஅ. பிக்குணிக்கோலத்து - பிக்குணிக்கோலத்துடன்;

துறந்தோர்களில் ஆண்பாலாரைப் பிக்ஷுக்களென்றும், பெண்பாலாரைப் பிக்ஷுணிகளென்றுங்கூறுதல் பௌத்தசம்பிரதாயம்; கோலம் - வேடம்.

ருரு - அ. மணிமேகலை ஏத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தோடு பெருந் தெருவடைதலுமென்க.

இனிப் பெருந்தெருவிற் பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக் குணிக் கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக்கூறுவார்.

ருகூ. குறுமாக்கள் - அறிவில்லாத சிறியர்; "அடர்க்குறு மாக்கள்" (கங; சo) என்றார் முன்னும்; "ஊர்க்குறுமாக்கள்" (புறநா. கூச.)

கூo. மெலிந்து, மெலித்தென்றாயதுவிகாரம். விடருந் தூர்த்தரும்: மணி. கச: கூக.

(பி - ம்.) ருஉ. 'ஒளித்துவைத்தாங்கு' ருகூ. 'ஒளித்தொருங் கீண்டிய' கூo. 'விடமருந்தூர்த்தரும்'

௧௫.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை.

கொடிக்கோ சம்பிக் கோமக னாகிய
வடித்தேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றளை விடீஇய
வுஞ்சையிற் றோன்றிய யூகி யந்தண
னுருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு
பரிவுறு மாக்களிற் றம்பரி வெய்தி
யுதய குமர னுளங்கொண் டொளித்த
மதுமலர்க் குழலாள் வந்து தோன்றிப்
பிச்சைப் பாத்திரங் கையி னேந்தியது
திப்பிய மென்றே சிந்தைநோய் கூர
மணமனை மறுகின் மாதவி யீன்ற

---

௬௧. கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம்; இது, முதலிற் குசாம்பனென் பவனாற் செய்யப்பட்டதாதலின் இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; பாகதம்; "கொடியணி நெடுமதிற் கொடிக்கோசம்பி" (பெருங். ௧: ௫௪: ௭௬.) கோமகனாகிய - அரசனாகிய.

௬௨. வடி - திருத்தம்; "வானுட்கும் வடிநீண்மதில்" (புறநா. ௧௮.) வத்தவன் - வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதயணன்; "வயந்தக குமரன் வத்தவற் குரைப்ப" பெருங். ௧: ௪௩: ௮௩.

௬௨ - ௩. வத்தவன்றன்னை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனக்குத் திறைகொடாததுபற்றிச் சினந்து சாலங்காயனனென்னுந் தன்மந்திரியால் யந்திரயானையைக்காட்டி வஞ்சமாகப்பிடிப்பித்துப் பிரச்சோதனனென்னு

மாசன்) உதயணனைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது.

கூ௪. உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில்; இஃது அவந்திநாட்டிலுள்ளது; பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி; இதையே அவந்தியென்றும் வழங்குவர். தோன்றிய - வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய; யூகியந்தணன் பிரமசுந்தர யோகியென்பவருடைய குமாரன்; உதயணனுடைய மந்திரிகள் நால்வருளொருவன்.

கூகூ. பரிவுறுமாக்களில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல.

கூக - கூ. பிரச்சோதனன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய பொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினிநகரப்பெருந்தெருவையடைந்ததும், அவனைக்கண்டோர் பலரும் பரிவுற்றுச் சூழ்ந்ததுமாகியவிவற்றை உதயணகுமாரகாவ்யத்துள்ள உஞ்சைக்காண்டத்தாலுணர்க.

எ௦. திப்பியம் - ஈண்டு ஆச்சரியமென்னும் பொருளைத்தந்து நின்றது. சிந்தைநோய்கூர - மனவருத்தமிக; சிந்தை - சிந்தாகுலம்; "என்றுண்டாங் கொல்லினிக் கட்படு நாளெனுஞ் சிந்தையே" சீவக. ககருகூ.

ருகூ- எ௦. குறுமாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும், மாக்களிற் பரிவெய்தி, குழலாள் தோன்றி ஏந்தியது திப்பியமென்று நோய்கூரவென்க.

வணிமலர்ப் பூங்கொம் பகமலி யுவகையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பண்புட னிடூஉம்
பிச்சை யேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்

குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்ப
ணொருதனி யோங்கிய திருமலர் போன்று
வான்றரு கற்பின் மனையுறை மகளிரிற்
றான்றனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றே
ஆதிரை நல்லா ளவண்மனை யிம்மனை
நீபுகல் வேண்டு நேரிழை யென்றனள்
வடதிசை விஞ்சை மாநகர்த் தோன்றித்
தென்றிசைப் பொதியிலோர் சித்தியாற் றடைகரை
மாதவன் றன்னால் வல்வினை யுருப்பச்
சாவம் பட்டுத் தனித்துய ருழூஉம்

எஉ. பூங்கொம்பு - மணிமேகலை.

எஉ - ச. பூங்கொம்பு பத்தினிப்பெண்டிர் இடும் பிச்சையேற்றல் பெருந்தகவுடைத்தெனக் கூற.

எரு - கூ. மணி. ச : அ - கூ.

எஎ. வான்றருகற்பு - மழையைப் பெய்விக்குங்கற்பு; "ஆங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை, யோங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது" (உஉ : கூஅ - கூ) என்று பின்வருதல்காண்க; "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" (குறள். ருரு); "வறனோ டின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினாள்" கலி. கசு.

எசு - கூ. திருமலர்போன்று ஆதிரைநல்லாள் தான் தனியோங்கிய தகைமையளன்றேவென்க.

அக. வடதிசை விஞ்சைமாநகர் - வடதிசையிலுள்ள வித்தியாதர

நகர மாகிய காஞ்சனபுரத்தில்.

அஉ. பொதியில் - பொதியின்மலே.

அரு. வல்வினையுருப்ப - வலியதீவினையழல ; உருப்ப - தோன் றவென் றுமாம்.

அரு - ச. மாதவன் றன்னாற் சாபம்பட்டு.

(பி - ம்.) எஉ. 'பூங்கொடியகமலி' எஎ. 'வான்றருசிறப்பின்' எஅ. 'தனிபோகியதகைமை' எகூ. 'நல்லாளகன்மனே' அஉ. 'தென்றிசைமருங்கி ஞேர்' அரு. 'மாதவன் றன்முன்'

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

கசுசு

அரு வீவில் வெம்பசி வேட்கையொடு திரிதருங்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை தானென்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை முற்றிற்று.

அசு. காரிகை - பெண்.

அக - சு. தோன்றி அடைகரையில் மாதவனுற் சாபம்பட்டுத் திரிதரும் காயசண்டிகையெனுங் காரிகையென்க; மணி. கஎ: உக - எரு; உ0:உஉ-சு.

அO - அசு. என்றனள் காயசண்டிகையெனுங்காரிகையென்க.

க - அசு. "மாதே, கேளாய்; நல்லா சென்றெய்தி ஊட்டலும், முனி

வன் 'ஒருவன்றோன் றும்; அவன் பூண்பானல்லன்; அகவையினன்' என, நீத்தோன் ஒழியானுதலின், ஒருதாணகிப் போழ்தத்துத் தோன்றினன்; அப்போழ்தத்து நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது; மாதவர் வியந்து அறிகுவமென்று பாவைபாற்சேறலும் அஃது 'அறவணனறியும்' என்று என்னுவை வருத்திற்று; இதுகேள்; மண்ணுள்வேந்தன் வணங்கிப் பெற்றேனென்று வளர்ப்ப, உண்மையின், அவன் வேந்தனுயினன்; அலத்தற்காலை ஆகியது;

ஒழித்தல் தகாது" என மாதவனுரைத்தலும், மணிமேகலை தாயரொடு தாழ்க் தேத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தொடு பெருந்தெருவடைதலும், மாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும் பரிவெய்தித் திப்பியமென்று நோய்கூர, 'பூங்கொம்பு பெருந்தகவுடைத்து' என அதுகேட்டுக் காரிகை, 'நீ புகல்வேண்டும்' என்றனளென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினுருவது

ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

[பதினுருவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரையென்னும் பத்தினிப்பெண்டிர் பாத்தூணீத்தபாட்டு.]

ஈங்கிவள் செய்தி கேளென விஞ்சையர்

பூங்கொடி மாதர்க்குப் புகுந்ததை யுரைப்போ

க. ஈங்கிவள், ஒருசொல (திருச்சிற். கக.) இவள் - ஆதிரை.

க - உ. விஞ்சையர்பூங்கொடி - காயசண்டிகை. மாதர்க்கு - மணிமேகலைக்கு; ஆதிரைக்கென்றுமாம். மாதர்க்கு உரைப்பேனென்க. புகுந்ததை - (ஆதிரைக்குச்) சம்பவித்ததை.

(பி - ம்.) க. 'ஈங்கென்செய்தி'

உஉ

ளாதிரை கணவ னாயிழை கேளாய்
சாதுவ னென்போன் றகவில னாகி
யணியிழை தன்னை யகன்றனன் போகிக்
கணிகை யொருத்தி கைத்தூ ணல்க
வட்டினுஞ் சூதினும் வான்பொருள் வழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளைகே டுறுதலிற்
பேணிய கணிகையும் பிறர்நலங் காட்டிக்
காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்
வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
றங்கா வேட்கையிற் றானுஞ் செல்வுழி
நளியிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவ
வொடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்

ங - ச. கணவன் சாதுவனென்போன்.

ரு. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்று.

சு. கணிகை - வேசை. கைத்தூண் - (தீய) ஒழுக்கத்தால் வந்த உணவு; கை - ஒழுக்கம்; "கடவ தன்றுநின் கைத்தூண் வாழ்க்கை" (சிலப். கரு: ருஎ.) நல்கவெனபதன்பின் 'உண்டு' என்று ஒருசொல் வருவிக்க. எ. வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலிலும்

கச: சுங.) வழங்கி - கொடுத்து.

சூதாடலிலும்; (மணி.

அ. கணிகைக்கும் வட்டிற்கும் சூதிற்கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி, 'கெட்டபொருள்' என்றார். பொருளின்கிளை - பொருளின்பகுதிகள்.

க0. காணமிலி - பொன்னில்லாதவன். கையுதிர்க்கோடலும்: உம், உடனிகழ்ச்சி; 'நீயெனப் பேச லோடும்......மயங்கி வீழ்ந்தான்" (சீவக. ஙஅக) என்புழிப்போல. கையுதிர்க்கோடல்: மணி. ங : க0க; ரு: ருரு.

அ - க0. கேடுறுதலிற் கையுதிர்க்கோடலுமெய்க.

கக. வாணிகர் - வியாபாரிகள்.

கஉ. தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செலலவேண்டுமென்ற விருப் பம். தாமென்றது, சாதுவனை.

கங. வளி - காற்று. கலன் - கப்பல். காற்றுற் கப்பல் கவிழ.

கச. ஒடிமரம் - பாய்மரத்தின் ஒடிந்ததுண்டம்; "கூம்பிற்ற துண்டந் தழுவிக் கிடந்தான்" (சீவக. ருகங.) உதைப்ப - செலுத்த ; "ஓடுந் திரைக ளுதைப்ப வுருண் டுருண்டு" சீவக. ருகசு.

கரு. ழ. மணி. கசு: ஙக. நாகரென்பதன் பொருளை, மணி. அ: ருச - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் பார்க்க. உடையில்லாமற் சஞ்சரிப்பவராதலின், நாகர், 'நக்கசாரணர்' எனப்பட்டார். நக்கம் = நக்நம் - நிருவாணம், சாரணராகிய நாகர்,

பக்கஞ் சார்ந்தவர் பான்மைய னாயின
னாவாய் கேடுற நன்மரம் பற்றிப்
போயினன் றன்னோ டுயிருய்ப் போந்தோ
ரிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட
லுடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்
சாதுவன் றானுஞ் சாவுற் றனென
வாதிரை நல்லா ளாங்கது தான்கேட்
டூரீ ரேயோ வொள்ளழ லீமந்
தாரீ ரோவெனச் சாற்றினள் கழறிச்
சுடலைக் கானிற் றொடுகுழிப் படுத்து
முடலை விறகின் முளியெரி பொத்தி
மிக்கவென் கணவன் வினைப்பய னுய்ப்பப்
புக்குழிப் புகுவே னென்றவள் புகுதலும்

கசு. பான்மை - பகுதித்தன்மை; மணி. ௩: ௩௬.

௩ - கசு. கணவன் சாதுவனென்போன், அவன் ஆகிப் போகி உண்டு வழங்கிச் செல்வுழி வௌவுதலாற் பற்றிச் சார்ந்து அவர்பான்மையனாயினனென்க.

சாதுவன் கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட
ஆதிரையின்செய்தியை
இனிக் கூறுவார்.

கஅ. போயினன் - சாதுவன். உய்ய - பிழைக்க.

கக. இடையிருள்யாமத்து -இருளையுடைய இடையாமத்தில்; யாமம்- இரவு; " யாம மும்பக லும்மறி யாமையால்" சீவக. கந.

உ0. மணி. கஅ : கூச ; சிலப். கரு : உஅ - கூ. உடை கலப்பட்டு - உடைந்தகப்பலில் அகப்பட்டு. ஒழிந்தோர் - இறந்தோர்.

உக. என - என்றசொல்ல. கஅ - உக. போந்தோர் சாவுற்றனென.

உஉ. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு ; மயானமுமாம்.

உச. தாரீர் - தருவீர்.

உரு. சுடலைக்கானன் - மயானம். படுத்து - செய்து. தொடுகுழிப்படுத்தல்; மணி. சு: சுசு.

உசு. முடலைவிறகு - முறுக்குண்ட விறகு; "முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்" (பெரும்பாண். சுக.) பொத்தி - மூட்டி; "நீயழற் பொத்தி" (உ: ருஉ) என்றார் முன்னும்.

உஎ. உய்ப்ப - செலுத்த.

உஅ. புக்குழி - புக்கவிடத்து. அவள் - ஆதிரை.

கஅ - உஅ. போந்தோர் ஒழிந்தோர் தம்முடன் சாதுவனும் சாவுற்றனென, நல்லாள் அதுகேட்டுக் கழறிப் படுத்துப் பொத்தி அதிற்புகுதலுமென்க.

படுத்துடன் வைத்த பாயற் பள்ளியு
முடுத்த கூறையு மொள்ளெரி யுறாஅ
தாடிய சாந்தமு மசைந்த கூந்தலிற்

சூடிய மாலையுந் தொன்னிறம் வழாது
விரைமலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த
திருவின் செய்யோள் போன்றினி திருப்பத்
தீயுங் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன்
யாது செய்கே னென்றவ ளேங்கலு
மாதிரை கேளுன் னரும்பெறற் கணவனை
யூர்திரை கொண்டாங் குய்ப்பப் போகி
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
பக்கஞ் சேர்ந்தனன் பல்லியாண் டிராஅன்
சந்திர தத்த னெனுமோர் வாணிகன்
வங்கந் தன்னொடும் வந்தனன் றோன்று
நின்பெருந் துன்ப மொழிவாய் நீயென
வந்தரந் தோன்றி யசரீரி யறைதலு
மையரி யுண்க ணழுதுயர் நீங்கிப்
பொய்கைபுக் காடிப் போதுவாள் போன்று
மனங்கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்தென்
கண்மணி யனையான் கடிதீங் குறுகெனப்
புண்ணிய முட்டாள் பொழிமழை தருஉ

௨௯. பாயற்பள்ளி - படுக்கையிடம்.
௩௦. உருத - உருமல். ௩௧. ஆடிய - பூசிய.
௩௨. வழாது - வழுவாமல். ௩௩. தாமரை - தாமரைமலரில்.

௩௪. திருவின்செய்யோள் - திருமகள்; மணி. ௫: ௪.

௩௬. யாதுசெய்கேன் - என்னசெய்வேன் ? அவள் - ஆதிரை.

௩௭. அரும்பெறற்கணவன் - பெறுதற்கரியகணவன்.

௪௪. அந்தரம் - ஆகாயம். அசரீரி - அருவமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள மூதத்தெய்வம்.

௪௬. போதுவாள் - வருவாள்.

௪௭. கவல்வு - கவலையடைதல். மனையகம் - மனையிடம்.

௪௮. கண்மணிமனையாள் -கணவன்; (சிலப். ௧௩:௭௫.) உறகவென்று.

௪௯. முட்டாள் - வழுவாளாய்; "புண்ணியமுட்டா" பட்டினப். ௨0௪.

(பி - ம்.) ௨௯. 'படுத்துடனமைத்தபாவனைப்பள்ளியும்'௩௮. 'கொண்டார்க்குயிருயப்போகி' ௪௪. 'அந்தரத்தோன்றி' ௪௫. 'அழிதுயர்நீங்கி', 'அழியாதுநீங்கி'

௧௬.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

களரி

௫0 மரும்பெறன் மரபிற் பத்தினிப் பெண்டிரும்
விரும்பினர் தொழூஉம் வியப்பின ளாயின
ளாங்கவள் கணவனு மலைநீ ரடைகரை
யோங்குயர் பிறங்க லொருமர நீழன்
மஞ்சுடை மால்கட லுழந்தநோய் கூர்ந்து
௫௫ துஞ்சுதுயில் கொள்ளவச் சூர்மலை வாழு
நக்க சாரணர் நயமிலர் தோன்றிப்
பக்கஞ் சேர்ந்து பரிபுலம் பினனிவன்

ரூனே தமியன் வந்தன னளிய
னூனுடை யிவ்வுடம் புணவென் றெழுப்பலு
மற்றவர் பாடை மயக்கறு மரபிற்
கற்றன னாதலிற் கடுந்தொழின் மாக்கள்
சுற்று நீங்கித் தொழுதுரை யாடி
யாங்கவ ருரைப்போ ரருந்திறல் கேளா
யீங்கெங் குருமக னிருந்தோ னவன்பாற்
போந்தரு ணீயென வவருடன் போகிக்

---

௫௦. பெண்டிரும்: உம்மை, உயர்வு சிறப்பு.

௫௧. வியப்பு - ஆச்சரியம். (ஆதிரை) வியப்பினளாயினள். மேலே சாதுவன் செய்திகூறுவார்.

௫௨. கணவனும் - சாதுவனும். ௫௩. பிறங்கல் - மலை. நீழல் - நிழலில்.

௫௪. நோய் கூர்ந்து - வருத்தமிகுந்து.

௫௫. துஞ்சுதுயில்கொள்ள—(சாதுவன்) மிக்க நித்திரைகொள்ள. சூர் - அச்சம்.

௫௬. நயமிலர் - இனிமையில்லாதவர்.

௫௭. பரிபுலம்பினான் - இவன் மிகவும் வருந்தினான்; "பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென" (சிலப். ௧௦: ௨௨௬); "பரிபுலம் பலைத்தநும் வருத்தம் வீட" மலைபடு. ௪௧௭.

௫௯. எழுப்பலும் - சாதுவனை எழுப்பலும்.

௬௦. அவர்பாடை - நாகர்களுக்குரிய பாஷையை.

௬௧. கடுந்தொழின்மாக்கள் - நாகர்.

௬௩. அருந்திறல் - பெறுதற்கரிய திறலையுடையாய்.

சுச. இருந்தோன், முற்று. சுரு. எஎ - என்று நாகர்சொல்ல.

(பி - ம்.) ருஅ. 'ஓங்கியபிறங்கல்' ருச. 'மாக்கடலுழந்த' சுO. 'பாடையின்மயக்கற', 'மயக்குறு'

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையி
லெண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்டுட னிருந்த பெற்றி நோக்கிப்
பாடையிற் பிணித்தவன் பான்மைய னாகிக்
கோடுயர் மாமிழற் குளிர்ந்த பின்னவ
னீங்குநீ வந்த காரண மென்னென
வாங்கவற் கலைகட லுற்றதை யுரைத்தலு
மருந்துத வின்றி யலைகட லுழந்தோன்
வருந்தினனளியன் வம்மின் மாக்கா
ணம்பிக் கிளையளோர் நங்கையைக் கொடுத்து
வெங்களு மூனும் வேண்டுவ கொடுமென
வவ்வுரை கேட்ட சாதுவ னயர்ந்து
வெவ்வுரை கேட்டேன் வேண்டே னென்றலும்
பெண்டிரு முண்டியு மின்றெனின் மாக்கட்

சுசு. குழிசி - பானை. கழிமுடைநாற்றமும் - மிக்க புலால்நாற்றமும்.

சுஎ. உணங்கல் - வற்றல்.

௬அ. எண்கு - கரடி. பிணவு - பெண்கரடி; "பன்றி புல்வாய்"
(தொல். மரபு. ருஅ) என்னும் சூத்திரத்தில் 'ஒன்றிய' என்றதனால், வென்பது கரடிக்குங் கொள்ளப்பட்டது,
பிண

௬௯. பெண்டு - மனைவி.

எ0. பாடையிற்பிணித்து - பாஷையினாலே வயமாக்கி.

எக. கோடு - கிளை; நிழல் - நிழலில். அவன் - நாகர்களுடைய குரு மகன்.

எஉ. வந்தகாரணமென்னென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப. வந்தகாரணம்:சிலப். க0: க௬௬.

எரு. அவற்கு - குருமகற்கு.

எ௫. அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்; "அளியன் றானே முதுவாயிரவலன்" புறந. உஅச.

எஎ. என - என்று குருமகன் சொல்ல.

எ௫ - எ. மாக்காள், நம்பிக்கு வேண்டுவகொடுமென.

எஅ. அயர்ந்து - கவலையுற்று.

அ0. உண்டி - உணவு. இன்றெனின் - இல்லையாயின்.

(பி - ம்.) ௬உ. 'தொழுதுரையாடலும்' எக. 'குளிர்ந்தவன்பினன்' எரு. 'ஆக்கவனலைகட' எ௬. 'கன்னையைக்கொடுமின்'

க௬.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

குண்டோ ஞாலத் துறுபய னுண்டெனிற்
காண்குவம் யாங்களுங் காட்டுவா யாகெனத்
தூண்டிய சினத்தினன் சொல்லெனச் சொல்லு
மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலுங்
கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலு
முறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையி
னல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலு
மல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலு
முண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்
கண்டனை யாகெனக் கடுநகை யெய்தி
யுடம்புவிட் டோடு முயிருருக் கொண்டோ
ரிடம்புகு மென்றே யெமக்கீங் குரைத்தா
யவ்வுயி ரெவ்வணம் போய்ப்புகு மவ்வகை
செவ்வன முரையெனச் சினவா திதுகே
ளுற்றதை யுணரு முடலுயிர் வாழ்வுழி

---

௮௧. உறுபயனுண்டோ. ௮௨. காண்குவம் - அறிவேம்.

௮௩. சினத்தினன் சொல்லென - கோபமுடையவனாய், சொல்வா யென்று நாகருடைய குருமகன்கேட்ப. சொல்லும் - (சாதுவன்) சொல்லு வான்.

௮௫. கயக்கு - கயங்குதல்; "கயக்கறு நல்லறம்" (௧௧: ௯௮) என்றார் முன்னும்.

௮௪ - ௫. கள்ளையும் கொலையையும் அறிவுடையோர் நீக்கினர்.

௮௬-௭. இவ்வடிகள், "உறங்குவது போலுஞ் சாக்காடுறங்கி, விழிப்பது போலும் பிறப்பு" (௩௩௯) என்னும் குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்திருத்தல் காண்க.

௮௯. அல்லறம் - பாவம்; அறமல்லாததென்றபடி.

௯0. உரவோர் - அறிவுடையோர்.

௮௭-௯0. உண்மையின், உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர்.

௯௧. கண்டனையாக - அறிந்தாயாகுக. என - என்று சாதுவன் சொல்ல. கடுநகை - பெருஞ்சிரிப்பு.

௯௫. செவ்வனம் - நேரே; "திருவிரி பூம்பொழிற் செவ்வனஞ் சேர்ந்து" (சீவக. ௫௧௫.) என - என்று குருமகன் சொல்ல.

௯௬. உயிர்வாழ்வுழி உடல் உற்றதையுணரும்.

(பி - ம்.) ௮௧. 'உண்டோமாக்கட்குறுபய' ௮௫-௪. 'சொல்லலு மயக்கும்'

மற்றைய வுடம்பே மன்னுயிர் நீங்கிடிற்
றடிந்தெரி யூட்டினுந் தானுண ராதெனி
னுடம்பிடைப் போனதொன் றுண்டென வுணர்நீ
போனார் தமக்கோர் புக்கிலுண் டென்ப
தியானே வல்லே னியாவரு முணர்குவ
ருடம்பீண் டொழிய வுயிர்பல காவதங்
கடந்துசேட் சேறல் கனவினுங் காண்குவை
யாங்கனம் போகி யவ்வுயிர் செய்வினை

பூண்ட யாக்கையிற் புகுவது தெளிநீ
யென்றவ னுரைத்தலு மெரிவிழி நாகனு
நன்றறி செட்டி நல்லடி வீழ்ந்து
கள்ளு மூனுங் கைவிடி னிவ்வுடம்
புள்ளுறை வாழுயி ரோம்புத லாற்றேன்
றமக்கொழி மரபிற் சாவுறு கானு
மெமக்கா நல்லற மெடுத்துரை யென்றலு
நன்று சொன்னாய் நன்னெறிப் படர்குவை
யுன்றனக் கொல்லு நெறியற முரைக்கே
னுடைகல மாக்க ளுயிருய்ந் தீங்குறி
னடுதொழி லொழிந்தவ ராருயி ரோம்பி

கூஅ. தடிந்து - வெட்டி. கOO. புக்கில - புகுமிடம்.

கOஉ. காவதம் - காதம். கOங. சேண் - நெடுந்தூரம்.

கOஉ - ங. உயிர்சேறல் கனவினுங் காண்குவை.

கOச - ரு. உயிர் புகுவது.

கOசு. அவன் - சாதுவன். கOஎ. நன்று - தருமம்.

ககO. தமக்கொழிமரபின் -
தமக்கென்றேதீர்ந்தமுறைமையினையுடைய.

ககO - கக. மரபினையுடைய நல்லறமென்க.

கOசு - கக. நாகனும் எடுத்துரையென்றலும்.

ககஉ. படர்குவை - செல்வாய்.

ககங. ஒல்லும்நெறி - இயலும் வழி; இவ்வடி, "ஒல்லும் வகையா

னற

வினை யோவாதே, செலலும்வா யெல்லாஞ் செயல்" (௩௩) என்ற குறளின் கருத்தைத்தழுவி வநதவாறு காண்க.

ககரு. அடுதொழில் - கொல்லுந்தொழில்.

(பி - ம்.) க0எ. 'நன்னெறிச்செட்டி தன்னடி' கக0- கக. 'என்றெனக் கொழிய தேமுறு மேககரநன்றிநல்லற' ககஉ. 'நன்றிது சொன்னாய்'

கசு.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

களஎ

மூத்துவிளி மாவொழித் தெவ்வுயிர் மாட்டுந்
தீத்திற மொழிகெனச் சிறுமக னுரைப்போ
னீங்கெமக் காகு மிவ்வறஞ் செய்கே
மாங்குனக் காகு மரும்பொருள் கொள்கெனப்
பண்டும் பண்டுங் கலங்கவிழ் மாக்களை
யுண்டே மவர்த மூறுபொரு ளீங்கிவை
விரைமர மென்றுகில் விழுநிதிக் குப்பையோ
டிவையிவை கொள்கென வெடுத்தனன் கொணர்ந்து
சந்திர தத்த னென்னும் வாணிகன்
வங்கஞ் சேர்ந்ததில் வந்துட னேறி
யிந்நகர் புகுந்தீங் கிவளொடு வாழ்ந்து
தன்மனை நன்பல தானமுஞ் செய்தன
னங்கன மாகிய வாதிரை கையாற்
பூங்கொடி நல்லாய் பிச்சை பெறுகென

கநுo மனையகம் புகுந்து மணிமே கலைதான்
புனையா வோவியம் போல நிற்றலுந்
தொழுதுவலங் கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்சுரை நிறைதரப்

கககூ மூத்துவிளிமா - முதுமையுற்று இறக்கும் விலங்குகள்.

கக௭. தீத்திறம் - கொலை. என - என்று சாதுவன் சொல்ல.

கஉஉ. விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன.

கஉ௩. என - என்று நாகன் சொல்ல.

கக௭ - உ௩. உரைப்போன் இவையிவை கொள்கெனவென்க.

கஉ௫. வங்கஞ்சேர்ந்ததில் - சேர்ந்த கப்பலில்.

கஉ௮. ஆங்கனமாகிய - அத்தன்மையை உடையளாகிய.

உ - கஉக. உரைப்போள் பிச்சை பெறுகெனவென்க.

க௩க. பிச்சைவாங்கும்பொழுது துறவறத்தினர் மௌனமாக நிற்க வேண்டுமென்பது விதியாதலின், 'புனையா வோவியம் போல நிற்றலும்' என்றார். புனையா வோவியம்: மணி. உஉ: அ௮.

க௩o - ௩க. மணிமேகலைதாள் நிற்றலும்.

க௩௩. அகன்சுரை: மணி. கக: கக௭.

(பி - ம்.) கஉo. 'பண்டபெண்டீக்குக்கலங்' கஉ௮.
க௩௩. 'சுரபியினகனசுனை'
'ஆயிழைகையாத்

உ௩

பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
கரு வாதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்தென்.

கசு.—ஆதிரை பிச்சையிட்டகாதை முற்றிற்று.

கரு. ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

கஙக - ரு. நிறைதர இட்டனளெனக.

க - கரு. உரைப்போள், 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற் பிச்சை பெறுக' என்று சொல்ல, மணிமேகலை மனையகம் புகுந்து நிற்றலும், ஆதிரை தொழுது வலங்கொண்டு ஆருயிர் மருந்திட்டனளென முடிக்க.

பதினேழாவது

உலகவறவிபுக்ககாதை.

[பதினேழாவது மணிமேகலை காயசண்டிகையென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானைத்தீயவித்து அம்பலம்புக்கபாட்டு.]

பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணேற்ற
பிச்சைப் பாத்திரப் பெருஞ்சோற் றமலை
யறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன்
றிறத்து வழிப்படூஉஞ் செய்கை போல

க. பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை. பாத்தூண் - (இயல்புடைய மூவர்

முதலாயினர்க்கும் தென்புலத்தார்முதலிய நால்வர்க்கும்) பகுத்துக்கொடுத்து உண்ணப்படும் உணவு ; பாத்தல் - பகுத்தல்; இதனல், ஆதிரையின் இல்வாழ்க்கைநலம் கூறப்பட்டது ; "பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்" (குறள். ௪௪.) பெண்டிரது பாத்தூணை.

உ. அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றுத்திரளை; அமலை - சோற்றுத் திரளை; "அமலைக் கொழுஞ்சோறு" புறநா. ௩௪.

க - உ. ஏற்ற பாத்திரம்.

௩. அறத்தின் ஈட்டிய -நல்வழியே சம்பாதித்த. ஒண்பொருள்: குறள். எ௬௦.

௩ - ௪. அறவோன் திறத்து வழிப்படூஉம் செய்கை போல - அறவோ னிடத்துப் பெருகுதலுறுஞ் செய்கையைப்போல; அறவோன் - சத்பாத்தி

(பி - ம்.) ௧. 'பாத்தூணீய்த்த'

௧௭.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

௧௭.௬

௫ வாங்குகை வருந்த மன்னுயிர்க் களித்துத்
தான்றொலை வில்லாத் தகைமை நோக்கி
யானைத் தீநோ யகவயிற் றடக்கிய
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வணங்கி

நெடியோன் மயங்கி நிலமிசைத் தோன்றி
யடலரு முந்நீ ரடைத்த ஞான்று
குரங்குகொணர்ந் தெறிந்த நெடுமலை யெல்லா
மணங்குடை யளக்கர் வயிறு புக்காங்
கிட்ட தாற்றாக் கட்டழற் கடும்பசிப்
பட்டே னென்றன் பழவினைப் பயத்தா

ரம். தானப்பொருள் பாத்திரத்தின் பெருமைக்குத்தக்கபடி பெருகுதலுறு மென்பதை, "விருந்திற், றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்" (குறள். அஎ), "அறப்பயனுந், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடி, ௩அ) என்பனவற்றாலுணர்க.

௬. தகைமையை (காயசண்டிகை) நோக்கி.

௨ - ௬. ஒண்பொருள் வழிப்படூஉஞ்செய்கைபோலப் பெருஞ்சோற் றமலைதான் தொலைவில்லாத்தகைமையை நோக்கியென்க.

எ. யானைத்தீநோய் - பஸ்மகவியாதி.

அ. காரிகை யணிமேகலையைவணங்கி.

௯. நெடியோன் - திருமால். மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனிவரும் அம்பரீடனுக்கிட்ட சாபமாகிய அந்தகாரத்தைத் தான் ஏற்றுக் கொண்டமையால் மயக்கமுற்று. தோன்றி - இராமனாக அவதரித்து. நெடியோன் நிலமிசைத் தோன்றிமயங்கியென மாற்றுக. திருமால் இராமனாக அவதரித்தபொழுது, முற்கூறிய சாபாந்தகாரத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தா ரென்பதைப் பின்வருஞ் செய்யுளாலுணர்க: "கன்னி யந்துழாய்க் கமலலோசனன் றயரதற்கு, மன்னு நன்மக னாகியே வந்தவ னுதித்து, முன்னை யந்த

கா ரத்தினன் மூடிடப் பட்டுத், தன்னை மாயமென் றறிந்திடா துறைந்தனன் சார்ந்தே" (இலிங்க. உத்தர. அம்பரீடனை ஆழிகாத்தவத்தியாயம், அரு.)

க௦. முந்நீர் - கடல. அடைத்த ஞான்று - இலங்காநகரஞ்செல்ல அடைத்தநாளில்.

கஉ. அணங்கு - வருத்தம்; தெய்வத்தன்மையுமாம். அளக்கர் - கடல். புக்காங்கு - புகுந்தாற்போல.

கக - உ. மலையெலலாம் அளக்கர் வயிறுபுக்காங்கென்க.

கங. இட்டது ஆற்ரு - இட்டபொருளால் தணியாத.

கச. பட்டேன் - அடைந்தேன். வினைப்பயத்தாற் பட்டேனென்க.

(பி - ம்.) ரு - சு. 'அளிக்கத்தான்' கூ. 'நெடுமான்மயங்கி'

லன்னை கேணி யாருயிர் மருத்துவி
துன்னிய வென்னோய் துடைப்பா யென்றலு
மெடுத்த பாத்திரத் தேந்திய வமுதம்
பிடித்தவள் கையிற் பேணினள் பெய்தலும்
வயிறுகாய் பெரும்பசி நீங்கி மற்றவ
டுயர நீங்கித் தொழுதன ளுரைக்கு
மாசில் வாலொளி வடதிசைச் சேடிக்
காசில்காஞ் சனபுரக் கடிநக ருள்ளேன்
விஞ்சையன் றன்னொடென் வெவ்வினை யுருப்பத்
தென்றிசைப் பொதியில் காணிய வந்தேன்
கடுவர லருவிக் கடும்புனல் கொழித்த

கரு. ஆருயிர் மருத்துவி - அரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தை யுடையாய்; ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

கசு. துன்னிய - நெருங்கிய. என்னோய் - எனது பசிப்பிணியாகிய பிணியை. என்றலும் - என்று காயசண்டிகை சொல்லலும்.

சு - கசு. காரிகை, நோக்கி வணங்கி 'என்னோய் துடைப்பாய்' என்றலு மென்க.

கஎ. அமுதம் - அன்னத்தை.

கஅ. அவள்கையில் - காயசண்டிகையின்கையில்.

பிடித்துப்பெய்தலும்.

ககூ. அவள் - காயசண்டிகை. உ0. தொழுது உரைப்பாள்.

ககூ - உ0. அவள் நீங்கி நீங்கித்தொழுது உரைக்கும்.

உக. வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி. சேடி - வித்தியாதரருலகு. சேடி வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது; "வெள்ளி யால்வரை வியன்பெருஞ் சேடி" சிலப். சு: க.

உஉ. காசு - குற்றம். காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம்.

உங. விஞ்சையன் - கணவனாகிய வித்தியாதரன். உருப்ப - தோற்ற; அழலவென்றுமாம்.

உச. பொதியில் - பொதியின்மலை. காணிய - காணுதற்கு.

உங - ச. விஞ்சையனொடு வந்தேன்.

உரு. கடுவரல் - விரைந்துவருதல். தொழித்த - தெள்ளிய.

உசு. கான்யாறு - காட்டாறு. ஒருங்கிருந்தேன் - கணவனுடனிருந்தேன்.

உச - சு. வந்தேன் கான்யாற்றிருந்தேனென்க.

(பி - ம்.) கஅ.'துன்னியவெங்கோய்' உஉ. 'காஞ்சனக்கடிநகர்', 'காஞ்சனபுறநகர்' உச. 'காணியவருவேன்'

கஎ.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

கஅக

புரிநூன் மார்பிற் றிரிபுரி வார்சடை
மரவுரி யுடையன் விருச்சிக னென்போன்
பெருங்குலைப் பெண்ணைக் கருங்கனி யனையதோ
ரிருங்கனி நாவற் பழமொன் றேந்தித்
தேக்கிலை வைத்துச் சேணுறு பாப்பிற்
பூக்கமழ் பொய்கை யாடச் சென்றோன்
றீவினை யுருத்தலிற் செருக்கொடு சென்றேன்
காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தே
னுண்டல் வேட்கையின் வரூஉம் விருச்சிகன்
கண்டன னென்னைக் கருங்கனிச் சிதைவுடன்
சீர்திகழ் நாவலிற் றிப்பிய மான
தீரா றாண்டி லொருகனி தருவ
தக்கனி யுண்டோ ராறீ ராண்டு
மக்க ளியாக்கையின் வரும்பசி நீங்குவர்
பன்னீ ராண்டி லொருநா ளல்ல

உஎ. புரிநூல் - முறுக்கியபூணுநூல். திரிபுரிவார்சடை - திரித்து முறுக்கிய நீண்டசடை.

உஅ. மரவுரியுடையன் - வற்கலையாகிய ஆடையையுடையன்.

உடையனாகிய விருச்சிகனென்போன்.

௨௯. பெண்ணை - பனை. கருங்கனி - கரியகனி; பெரியகனியென்றுமாம்.

௩௦. இருமை - பெருமை. நாவல் - சம்புமரம்.

௩௧ - ௨. சேண்நாறு ; சேண் - நெடுந்தூரம். பரப்பினையுடைய பொய்கை. ஆட - நீராட.

௨௮ - ௩௨. விருச்சிகனென்போன், நாவற்பழமொன்றையேந்தி வைத்துப் பொய்கையாடச் சென்றானாகவென்க.

௩௩. உருத்தலின் - பயன்கொடுப்பத்தோற்றுதலினால். செருக்கு - களிப்பு.

௩௩ - ௪. உருத்தலிற் சென்று காலால் அந்தக்கனியைச்சிதைத்தேன்.

௩௫. வேட்கை - விருப்பம்.

௩௬. கருங்கனிச்சிதைவுடன் என்னைக் கண்டனன்.

மேல்வருவன விருச்சிகன்கூற்று.

௩௭. திப்பியம் - தெய்வலோகத்திலிருந்து உண்டாயது. திவ் - தெய்வலோகம்; மணி. ௭ : ௯௭.

௩௮. ஆண்டு - வருடம். ௩௯ - ௪௦. உண்டோர் பசியை நீங்குவர்.
(பி - ம்.) ௩௧. 'வைத்துச்சென்றூற்றுப்பரப்பிற்' ௩௭ - ௮. 'திப்பியமாகிய வீராறு'

துண்ணு நோன்பினை னுண்கனி சிதைத்தா
யந்தாஞ் செல்லு மந்திர மிழந்து
தந்தித் தீயாற் றனித்துய ருழந்து
மூந்நா லாண்டின் முதிர்கனி நானீங்
குண்ணு நாளுன் னுறுபசி களைகென
வந்நா ளாங்கவ னிட்ட சாப
மிந்நாள் போலு மிளங்கொடி கெடுத்தனை
வாடுபசி யுழந்து மாமுனி போயபின்
பாடிமி ழருவிப் பயமலை யொழிந்தே
னலவலைச் செய்திக் கஞ்சின னகன்ற
விலகொளி விஞ்சையன் விழுமமோ டெய்தி
யாரணங் காகிய வருந்தவன் றன்னாற்
காரண மின்றியுங் கடுநோ யுழந்தனை
வானூ டெழுகென மந்திர மறந்தே

சஉ. நோன்பு - விரதம். சிதைத்தாய் - அழித்தாய்.

சஙு. மந்திரத்தை இழந்து.

சச. தந்தித்தீ - பஸ்மகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைத்தீயென்னும் நோய்; (சீவக. ௩௬௬௯.) தனித்துயர் - ஒப்பற்றதுன்பம்.

சரு. மூந்நாலாண்டு - பன்னிரண்டுவருடம்.

சசு. உறுபசி - மிக்க பசியை. களைகென - நீக்குகவென்று.

௭எ. அவன் - விருச்சிகன். சாபம் - சாபத்தை; சாபத்தின் முடிவெல்லையாகிய நாளென்றுமாம்; ஆகுபெயர்.

௭எ - அ. இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை.

௭௯. உழந்து - வருந்தி. முனி - விருச்சிகன்.

௫0. ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பிரயோசனத்தையுடையபொதியின்மலையை. பாடியிழ்: புறநா. ௭௯.

௫க. அலவலைச்செய்திக்கு - மனத்திற்றோற்றியதை ஆராயாதுசெய்த (என்) செய்கைக்கு; "அலவலைவந் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்" (உ. க: உ;) "பலபல நாழஞ் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன் றன்னை, யலவலைமைதவிர்த்த வழகன்" (௪: ௩. ௫.) எனப் பெரியாழ்வார் திருமொழியில் வருதல் காண்க. இஃது அலவலைமையென்றும் வழங்கும்.

௫௨. விழுமம் - துன்பம். ௫௩. ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை.

௫௩ - ௪. அருந்தவன்றன்னைக் கடுநோயுழந்தனை.

௫௫. வானூடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதரன் சொல்ல.

(பி - ம்.) ௭௬. 'உறுதுயர்' ௭௯. 'உழந்தமாமுனி' ௫0 - ௫௨. 'ஒழித்தே, னவலக்கவலை செய்வினையஞ்சி, யிலகொளி'

௧எ.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

௧அ௩

ஊனுயிர் நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய் பெரும்பசி வருத்துமென் றேற்குத்
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய் நல்லன
வாங்கவன் கொணரவு மாற்றே னாக
௬0 நீங்க லாற்றா னெடுந்துய ரெய்தி

யாங்கவ னுங்கெனக் கருளொடு முரைப்போன்
சம்புத் தீவினுட் டமிழக மருங்கிற்
கம்ப மில்லாக் கழிபெருஞ் செல்வ
ராற்றா மாக்கட் காற்றுந்துணை யாகி
நோற்றோ ருறைவதோர் நோனக ருண்டாற்
பலநா ளாயினு நிலனொடு போகி
யப்பதிப் புகுகென் றவனருள் செய்ய
விப்பதிப் புகுந்தீங் கியானுறை கின்றே
னிந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்

---

௫௬. உடம்பினின்றும் உயிர்நீங்குதற்குக் காரணமாகிய வெப்பத் தோடு.

௫௭. வயிறுகாய் பெரும்பசி : (மணி. ௧௪ : ௬.) வருத்துமென்றேற்கு- வருத்துமென்ற என்பொருட்டு.

௫௮. தீங்கனி - இனியபழம். நல்லனவென்பதை ஒவ்வொன்றோடுங் கூட்டுக.

௫௯. ஆற்றேனாக - பசிதணியேனாக. ௬௧. அவன் - வித்தியாதரன்;

௬௨. தமிழகமருங்கில் - தமிழ்நாட்டில்; "இமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமி ழக மறிய" சிலப். ௩ : ௩௭.

௬௩. கம்பம் - நடுக்கம். கழிபெருஞ் செல்வர் - மிகப்பெரிய செல்வத் தையுடையர்.

௬௪. ழ.மணி. ௧௧ : ௩௫. ஆற்றாமாக்கள் - வறிஞர்.

௬௫. நோற்றோர் - முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்தோர். நோன் நகர் - வலி மையையுடையநகர் ; நோன் - வலி ; " சாப நோன்ஞாண் " (புறநா. ௧௪) நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௬௩ - ௫. செல்வர் கோற்றோர், ஆகி உறைவதோர் நகரென்க.

௬௬. பலநாள் ஆயினும் - ஆகாயவழியே செல்லக்கூடாமையாற் பல
நாள் ஆகுமாயினும். நிலனெடுபோகி - பூமியில் நடந்துசென்று.

௬௭. அவன் - வித்தியாதரன்.

(பி - ம்.) ௫௭. 'என்றேற்கவன்' ௬௪. 'அருந்துணையாகிய' ௬௬. 'நிலை நாடுபோகி'

வந்து தோன்றியும் மாநகர் மருங்கே
யென்னுறு பெரும்பசி கண்டன னிரங்கிப்
பின்வரும் யாண்டவ னெண்ணினன் கழியுந்
தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வணங்கினேன்
மணிமே கலையென் வான்பதிப் படர்கேன்
றுக்கந் துடைக்குந் துகளறு மாதவர்
சக்கர வாளக் கோட்டமுண் டாங்கதிற்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி
லுலக வறவி யொன்றுண் டதனிடை

யூரு ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோ
ராரு மின்மையி னரும்பிணி யுற்றோ
ரிடுவோர்த் தேர்ந்தாங் கிருப்போர் பலரால்
வடுவாழ் கூந்த லதன்பாற் போகென்
றாங்கவள் போகிய பின்ன ராயிழை
யோங்கிய வீதியி னொருபுடை யொதுங்கி
வலமுறை மும்முறை வந்தனை செய்தவ்
வுலக வறவியி னொருதனி யேறிப்
பதியோர் தம்மொடு பலர்தொழு தேத்து
முதியோள் கோட்ட மும்மையின் வணங்கிக்

எ0. இம்மாநகர் மருங்கே வந்துதோன்றியென்க.

எஉ. கழியும் - நீங்குவான்.

எச. மணிமேகலை, விளி. வான்பதிப்படர்கேன் - சிறந்த ஊராகிய காஞ்சனபுரத்திற்குச் செல்வேன்.

எரு. துக்கம் - பிறப்புமுதலியன; நால்வகைச் சத்தியங்களுள் துக்கம் முதலாவது.

எஎ - அ. மு. மணி. எ: கஉ - ரு. அதனிடை - அவ்வுலகவறவியில்.

எகூ - அ. ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு.

அ0. ஆருமின்மையின் - பாதுகாப்போர் ஒருவரும் இல்லாமையினாலே.

எஅ - அக. அதனிடை இருப்போர் பலர்.

அஉ. வடு - வகிர்; 'வடுவாழ் கூந்தல்' என்றது மணிமேகலையை.

அங. ஆயிழை - மணிமேகலை.

அரு. வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்து பணிந்து; 'வந்து' என்றொரு சொல் வருவிக்க.

அஅ. முதியோள்கோட்டம் - சம்பாபதிகோயில். மும்மையின்வணங்கி - மனம் வாக்குக் காயங்களால் வணங்கி; மூன்றுமுறை வணங்கி யென்றுமாம்.

(பி - ம்.) அசு. 'ஒருபடைபோகி' அஅ. 'முறைமையின்வணங்கி'

க௭.—உலகவறவிபுக்ககாதை.

கஅரு

கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
தந்துணைப் பாவையைத் தான்றொழு தேத்தி
வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி
யாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியிஃ
தியாவரும் வருக வேற்போர் தாமென
வூணொலி யரவத் தொலியெழுந் தன்றே
யாணர்ப் பேரூ ரம்பல மருங்கென்.

க௭.—உலகவறவிபுக்ககாதை முற்றிற்று.

௬0. மணிமேகலையொடு மற்றையோரையும் உளப்படுத்தி,' தந்துணைப் பாவை' என்றார்.

௬௧. வேய்கரிகானம் - மூங்கில்கரிந்தகாடு. ௬௨. பைதல் - துன்பம்.

௬௬. ஏற்போராகிய யாவரும் வருகவென்று மணிமேகலைசொல்ல.

௬௭. எழுந்தன்று - எழுந்தது. ௬௮. யாணர் - புதுவருவாய்.

௬௭ - ௮. அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றென்க.

௧ - ௬௮. காயசண்டிகையெனுங்காரிகை, நோக்கி வணங்கி, 'என்னோய் துடைப்பாய்' என்றலும், மணிமேகலை பெய்தலும், அவள் பசிநீங்கித் தொழுது உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவள், 'அதன்பாற்போக' என்று கூறிப் போகியபின்னர், ஆயிழை ஒதுங்கி வந்து வந்தனைசெய்து ஏறி வணங்கித் தொழுதேத்தித் தோன்றி 'ஏற்போர்யாவரும்வருக' என, அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) ௬0.' தன்றுணைப்பாவை' ௬௬. 'இரப்போர்தாமென'

பதினேட்டாவது

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

[பதினேட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்கபாட்டு.]

ஆங்கது கேட்டாங் கரும்புண் ணகவயிற்
றீத்துறு செங்கோல் சென்றுசுட் டாங்குக்
கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண் டேறி
விதுப்புறு நெஞ்சினள் வெய்துயிர்த்துக் கலங்கித்
தீர்ப்பலிவ் வறமெனச் சித்திரா பதிதான்
கூத்தியன் மடந்தையர்க் கெல்லாங் கூறுங்
கோவல னிறந்தபின் கொடுந்துய ரெய்தி
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தது

க. ஆங்கதுகேட்டு - மணிமேகலை பிக்குணிக் கோலம்பூண்டு பிச்சை யேற்று யாவருக்கும் உணவு கொடுத்தலைக்கேட்டு. ஆங்கு - அப்பொழுதே.

உ. தீத்துறுசெங்கோல் - தீயின்கண் பழுக்கக் காய்தலுற்ற செவ்விய கோல். சுட்டாங்கு - சுட்டாற்போல.

௩. குரம்பு கொண்டு ஏறி - வரம்பை இடம்கொண்டெழுந்து; என்றது வரம்பு கடந்தென்றபடி; "குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறுஉர்" நாலடி. கருந.

ச. விதுப்புறு - நடுக்கமுற்ற; விரைதலுற்ற வென்றுமாம்.

ரு. தீர்ப்பல் இவ்வறமென - மணிமேகலைகொண்ட இவ்வறத்தைத் தீர்த்து விடுவேனென்று எண்ணி. சித்திராபதி - மாதவிதற்றாய்.

சா. எல்லா நாடகக்கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்.

க - சா. அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய் வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி

இவ்

வறத்தைத் தீர்ப்பலென்று எண்ணிக் கூத்தியர் மடந்தையர் எல்லாருக்கும் சித்திராபதி கூறுவாள்.

மேல்வருவன சித்திராபதிவார்த்தை.

அ. மாதவர்பள்ளியுள் - சங்கத்தாரா அறவணவடிகளுடைய விடத்து. பள்ளி - முனிவருறைவிடம்; சிலப். ரு: கஎகூ.

உறை

எ - அ. கோவலனிறந்தமைகேட்டு மாதவி

அறவணவடிகளிடம்

புகுந்து துறவுபூண்டமையை, "ஈங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன், மற

(பி - ம்.) க. 'புண்ணுக்கையிற்' ரு. 'குரங்கொண்டெழுந்து', 'குரம்பு கொண்டெழுந்து' எ. 'நிறைந்தபின்'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை.

கஅஎ

நகுதக் கன்றே நன்னெடும் பேரூ
ரிதுதக் கென்போர்க் கெள்ளுரை யாயது
காதலன் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து
நளியிரும் பொய்கை யாடுநர்போல
முளியெரிப் புகூஉ முதுகுடிப் பிறந்த

கடு பத்தினிப் பெண்டி ரல்லேம் பலர்தங்
கைத்தூண் வாழ்க்கை கடவிய மன்றே

பாண்மகன் பட்டுழிப் படூஉம் பான்மையில்
யாழினம் போலு மியல்பின மன்றியு

__________ வண நீத்த மாசறு கேள்வி, யறவ '' வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து.........உர வோ னருளினன்'' (உ: ருகூ - கூகூ) என வயந்தமாலைக்கு மாதவி கூறியதாக இந்நூலிலும், "மற்றது கேட்டு மாதவிமடந்தை,.........கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவும்" (உஎ: கoரு-அ), "போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியதா னம்புரிந்த, மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழீ" (உகூ: "காதலன்றன்") எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருவனவற்றா லுணர்க.

கூ. நகுதக்கன்று - சிரிக்கத்தக்கது. பேரூர் - பேரூரில்.

அ - கூ. அடைந்தது நகுதக்கன்று.

கo. இது தக்கு என்போர்க்கு - இச்செய்கை தகுதியுள்ளதென்று சொல்லும் அறிஞர்க்கு; தக்கது, விகாரம். என்னுரை - இகழ்ச்சியுரை.

கஉ. போதல்செய்யா - நீங்காத. புலந்து - வெறுத்து.

கக - உ. மணி. உ: ருஅ - கூ.

கரு. ஙளி இரும்பொய்கை- குளிர்ந்த பெரியகுளம். ஆடுநர்-ஆடுவோர்.

கரு - ச, மணி. உ : சரு.

கக - ரு. காதலன்வீயத் துயரெய்திப் புலந்து எரிபுகும் பத்தினிப் பெண்டிரலலேம் யாம்.

கரு - சு. பலருடைய கையதாகிய உணவை உண்டுவாழ்தலில் உரிமை யையுடையேம்.

கஎ. பாண்மகன் - பாணன். பட்டுழி - இறந்தவிடத்து.

கஅ. இயல்பினம் - இயல்பையுடையேம்.

கஎ - அ. பாண்மகனையும் யாழையும் உவமைகூறினுள், நாடகக்கணிகையாதலின்.

(பி - ம்.) கo. 'தக்கென்றவர்க்கென்னுரை' கஉ. 'போதல்செல்லாவுயி ரொடுபுலர்ந்து'

கஅஅ மணிமேகலை.

நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்
வினையொழி காலைத் திருவின் செல்வி
யனையே மாகி யாடவர்த் துறப்பேந்
தாபதக் கோலந் தாங்கின மென்ப
தியாவரு நகூஉ மியல்பின தன்றே
மாதவி யீன்ற மணிமேகலைவல்லி
போதவிழ் செவ்வி பொருந்துதல் விரும்பிய
வுதைய குமரனு முலகாள் வண்டின்
சிதையா வுள்ளஞ் செவ்விதி னருந்தக்
கைக்கொண் டாங்கவ ளேந்திய கடிஞையைப்

௩0 பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி
மற்றவன் றன்னுன் மணிமே கலைதனைப்
பொற்றேர்க் கொண்டு போதே னாகிற்

கக. நயன் - பசை; என்றது செல்வத்தை.

உ0. வறும்பூ - தேனில்லாதபூ. இங்கே பரத்தையர்க்கு வண்டை உவமை கூறியதுபோல, "வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரை" (௧0௧) என்று இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுதல்காண்க.

உக. வினை - நல்வினை.

உக - உ. "தவந்நீர் மருங்கிற் றிருமகள் போலப், பயந்நீர் மருங்கிற் பற்றுவிட் டொரீஇ, யிட்டதை யுண்ணு நீலம்போல,வொட்டிடத் தொட்டு முறுதி வாழ்க்கையுட், பத்திமை கொள்ளார்" (பெருங். க. ௩டு: க௩எ-சக); "புண்ணிய முலந்தபின் பொருளி லார்களைக், கண்ணிலர் துறந்திடும்...... வண்ணமே" சூளா. முத்தி. கடு.

உ௩. தாபதக்கோலம் - விதவைக்கோலம்; பிக்குணிக்கோலமுமாம்.

உச. நகூஉம் இயல்பினது - பழிக்கும் இயல்பையுடையது.

உரு. செவ்வி - சமயம்.

உஎ. உதயகுமரனை இங்கே வண்டாகக்கூறியதுபோல, "உதய குமரனெனு மொருவண் டணீஇய, விரைவொடு வந்தேன்" (ரு0 - ருக) என்று சித்திராபதிகூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னும்கூறுவர்;"பெண்டிர்நலம் வெளவித் தண்சாரற் றாதுண்ணும், வண்டிற் றுறப்பான் மலை" (கலி. ச0) என்று தலைமகனை வண்டாகக் கூறியிருத்தல்காண்க.

உஅ. சிதையாவுள்ளம் - வேறொன்றால் அழியாதவுள்ளம்.

உகூ. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம். ௩க. அவன் - உதயகுமரன்.

௩உ. போதேனாகில் - வாரேனாயின்.

(பி - ம்.) ௨௧. 'விலையொழிகாலை' ௨௩. 'செவ்வினைபொருந்தல'

௧௮.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

௧௮௩

சுடும ணேற்றி யரங்குசூழ் போகி
வடுவொடு வாழு மடந்தையர் தம்மோ
ரனையே னாகி யரங்கக் கூத்தியர்
மனையகம் புகாஅ மரபின னென்றே
வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
வஞ்சக் கிளவி மாண்பொடு தேர்ந்து
செறிவளை நல்லார் சிலர்புறஞ் சூழக்
குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள்
கடுந்தேர் வீதி காலிற் போகி
யிளங்கோ வேந்த னிருப்பிடங் குறுகி
யாவ வண்டொடு தேனின மார்க்குந்
தருமண னெமிரிய திருநா றொருசிறைப்

௩௩. சுடுமண் - செங்கல். ௩௪. வடு - குற்றம்.

௩௪ - ௫. மடந்தையர் தம்மோரனையேனாகி - மடந்தையரை ஒப்பேனாகி; ஓர், இடைச்சொல்.

௩௩ - ௫. பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டோரை ஏழு செங்கற்சுமத்தி அரங்குசூழ்வித்துப் புறத்துவிடுதல் மரபாதலின் சித்திராபதி இங்ஙனம் சபதஞ்செய்வாளாயினாள்; இதனை, "சுடுமண் ணேறா வடுநீங்கு சிறப்பின்" (சிலப். ௧௪: ௧௪௩) என்பதனாலும், அதன் விசேடவுரைகளாலுமுணர்க.

௩௭. வஞ்சினம் - சபதம். நெஞ்சுபுகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து ; "செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" (அ : ௫அ) என்றார் முன்னும்.

௭ - ௩௭. கூறுகின்ற சித்திராபதி, 'மாதவி பள்ளியுளடைந்தது நகுதக் கன்று; அஃது எள்ளுரையாயது; யாம் பத்தினிப் பெண்டிரல்லேம்; வாழ்க்கைகடவியமன்றே ; இயல்பினம் ; அன்றியும் வண்டுபோல்குவம் ; துறப் பேம் ; தாங்கின மென்பது நகுமியல்பினது ; ஆதலால், மணிமேகலையைப் பொற்றேர்க்கொண்டு போதுவேன் ; அங்ஙனம் போதேனுயின் மரபினன்' என்று வஞ்சினஞ் சாற்றியென்க.

௩௯. இளவியைத்தேர்ந்து.

௪0. வியர் - வேர்வை. பொடித்த - தோன்றிய.

௪௧. இளங்கோ வேந்தன் - உதயகுமரன்.

௪௩. வண்டும்தேனும் நல்லமணத்தே செல்வனவாதலின், இங்கே சேர்த்துக்கூறப்பட்டன ; இதனை, " மங்கைநல்லவர்" (சீவக. அகூ௨) என்னும் செய்யுளுரையாலுணர்க.

௪௪. தரு மணல் ஞெமிரிய - கொண்டுவந்திட்ட மணல்பரந்த ; "தரு

(பி - ம்.) ௩௪. 'மடந்தையர் தம்மோடு' ௩௫. 'ஆடற்கூத்தியர்' ௩௬. 'மரபினளன்றென' ௪௪. 'திருமணன்ஞெமரிய'

பவழத் தூணத்துப் பசும்பொற் செஞ்சுவர்த்
திகழொளி நித்திலச் சித்திர விதானத்து
விளங்கொளி பரந்த பளிங்குசெய் மண்டபத்துத்
துளங்குமா னூர்தித் தூமலர்ப் பள்ளி
வெண்டிரை விரிந்த வெண்ணிறச் சாமரை
கொண்டிரு மருங்குங் கோதையர் வீச
விருந்தோன் றிருந்தடி பொருந்தியின் றேத்தித்
திருந்தெயி றிலங்கச் செவ்வியி னக்கவன்
மாதவி மணிமே கலையுட னெய்திய
தாபதக் கோலந் தவறின் றோவென
வரிதுபெறு சிறப்பிற் குருகுகரு வுயிர்ப்ப

— மணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து" (நெடுநல். ௯௰; பெருங். ௧. ௪௭ : ௧௧௭.) ஒருசிறை - ஒருபக்கம்.

௪௫. பவழத்தூணம் - பவளத்தாலாகிய தூண். "பவளத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதிகை" சிலப். ௫: ௧௪௮.

௪௬. நித்திலம்-முத்து ; என்றது, முத்தாலாகிய சல்லியையும் தூக்கினையும். சித்திரவிதானம் - சித்திரங்களையுடைய மேற்கட்டி ; "தவள நித்தி லத் தாமந் தாழ்ந்த, கோலச் சந்தி மாண்வினை விதானத்து" (௧௬: ௧௧௨ - ௩) என்பர் பின்னும் ; "ஓவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து, மாலைத் தாமம் வளையுட னாற்றி" சிலப். ௩ : ௧௧௧ - ௨.

௪௫ - எ. தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண்டபமென்க.

௪௮. துளங்கும் மான் ஊர்தி - ஒளி அசைதலையுடைய சிங்காதனம். ஊர்தி - ஏறுதற்கிடமாகவுள்ள ஆசனமென்னும்பொருளது.

பள்ளி - இடம்.

சஉ.வெண்டிரைவிரிந்த - வெள்ளிய அலைகள் போலேவிரிந்த.
சாமரை- சாமரையை.

ருO. கோதையர் - மகளிர். சஉ - ருO. சாமரையைக் கோதையர் வீச.

ருக. இருந்தோன் - உதயகுமரன். ஏத்தி - ஏத்த.

சஎ - ருக. மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனெனக.

ருஉ. நக்கு - சிரித்து. அவன் - உதயகுமரன்.

ருச. தாபதக்கோலம் - தவவேடம் ; என்றது பிக்குணிக்கோலத்தை. தாபதர் - தவமுடையவர். என - என்று உதயகுமரன் கேட்ப.

ருஉ - ச. அவன் நக்குத் தாபதக் கோலம் தவறின்றேவென.

மேல்வருவன சித்திராபதிகூற்று ; உதயகுமரன் இருந்தவிடம் அவைக்களமாதலின் மணிமேகலைசெய்தியைச் சிலேடையாக் கூறுவாள்.

ருரு. குருகு கரு வுயிர்ப்ப - பறவைகள் ஈனும்வண்ணம்; மாதவிபெற.

(பி - ம்.) சஎ. 'ஒளிவிரிந்த பளிக்குமண்டபத்து'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

ககூக

வொருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய
நாடகம் விரும்ப நன்னலங் கவினிக்

காமர் செவ்விக் கடிமல ரவிழ்ந்த
துதைய குமரனெ னு மொருவண் டுணீஇய
விரைவொடு வந்தேன் வியன்பெரு மூதூர்ப்
பாழ்ம்ம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கவின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்தென
வோங்கிய பௌவத் துடைகலப் பட்டோன்

௫௬. திருமணிக்காஞ்சியென்பதற்கு அழகிய கரியகாஞ்சிமரமென்றும், அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொள்க. மேகலைக்குக் காஞ்சி யென்று பெயருளதாதல், "எதிருஞ் றுதலு கிலையின் மையுமா, மணிமேகலையு மொருமாப் பெயருங், கருதுங் காஞ்சி யென்னும் கட்டுரை" என்

னும் திவாகரச்சூத்திரத்தாலும், "ஒருமரப் பெயரு மோரிசைப் பெயருங், கச்சிப் பதியுமே கலையுங் காஞ்சி" என்னும் பிங்கலச்சூத்திரத்தாலும்துணியப்படும்.

௫௭. பரதமென்பதற்குப் பரதகண்ட மென்றும்நாடக நூலென்றும் பொருள் கொள்க.

௫௮. நாடகம் - நாடுகளினிடமும், ஆடலும். நாடகம் இவளாற் சிறப்பெய்துமாகலின், "நாடகம் விரும்ப" என்றார்; 'நாடக மேத்து நாடகக் கணிகை' (சிலப். பதி. ௧௫) என்றுவருதல் காண்க.

௬0. 'உதைய குமரனெனு மொருவண்டு' என்றது முன்னிலைப்புறம்; அஃதாவது முன்னிலையாய் நிற்கின்றவரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும்பொருட்டு; உண்ணுதல் - மிசைதலும், அனுபவித்தலும்.

௬௨. பாழ்ம் பறந்தலை அம்பலத்து - பாழிடமாகிய புறங்காட்டைச் சார்ந்த உலகவறவியினிடத்து; பறந்தலை - புறங்காடு; "கள்ளியம் பறந்தலை

யொருசிறை யல்கி" புறநா. ௨௪௦.

௫௯ - ௬௨. காஞ்சி, நலங்கவினிக் கடிமலரவிழ்ந்தது; அதனை உதிய குமரனாகிய வண்டு உண்ணும்பொருட்டு வந்தேன்; அக்காஞ்சி அம்பலத் தாயதென்க.

௬௩. கண்ணி - தலைமாலை; "கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை" (புறநா. ௧.) நின்கண்ணி வாழ்கவென்றல் மரபு; "தாமரை யுறையுஞ் செய்யாள், வழுவினார் தம்மைப் புல்லாள் வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ" (சீவக. ௧௮௬௦.) என - என்று சித்திராபதிசொல்ல.

௬௪. பௌவம் - கடல். உடைகலப் பட்டோன் - கப்பல் உடையப் பட்டோன்; "உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்" (௧௬: ௨௦) என்றார் முன்னும்; "உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்" சிலப். ௧௫: ௨௧.

(பி - ம்) ௫௮. 'நன்னயம்' ௬௨. 'பாஅழ்ம்'

வான்புணை பெற்றென மற்றவட் குரைப்போன்
மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃது
தோவியச் செய்தியென் றொழிவேன் முன்னர்க்
காந்தளஞ் செங்கை தளைபிணி விடாஅ
வேந்திள வனமுலை யிறைநெரித் ததூஉ
மொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுத
மருந்தே மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப
விருந்தின் மூர லரும்பிய தூஉ

மாயிதழ்க் குவளை மலர்புறத் தோட்டிக்
எடு காய்வேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்க

சுடு. வான்புணை - சிறந்ததெப்பம். அவட்கு - சித்திராபதிக்கு.

மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று.

சுசு. பளிங்கின் - பளிக்கறையின் கணுள்ள. விருந்திற் பாவை இஃது - புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது.

சுஎ. ஓவியச்செய்தியென்று - சித்திரச் செய்கையென்று.

சுசு - எ. மணிமேகலை தன்னைக்கண்டு அஞ்சிப் பளிக்கறையிற்புகுந்த பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான் எண்ணியிருந்ததாக உதய குமரன் கூறினன்; "தாமொளி மண்டபம்.. ....எத்திறத் தாணின் னிளங் கொடி யுரையென" (ரு: கூ - கஉ) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

சுஅ. தளைபிணி - கட்டியகட்டு; தளைதல் - கட்டுதல். விடா - விடா வாய்.

சுஅ - கூ. செங்கைகள் பிணிவிடாவாய் முலையை இறையளவு நெரித்த செய்கையும்; இறை - சிறிது.

எ0. பவளமென்றது, வாயை.

எக. முத்துக்கூர்த்தன்ன - முத்துக்கள் கூர்மையுற்றாலொத்த. எயிறு - பல்.

எஉ. அருந்த ஏமாந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட; "அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை" (கச: சுஅ) என்றார் முன்னும்.

எக - உ. "முள்வா யெயிற்றா றமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள்ளாத வின்பக் கடற்பட்டனன்" சீவக. சகக.

எங. விருந்தின்மூரல் - புதிய இளநகை. அரும்புதல் - தோற்றுதல்.

எக - ங. எயிற்றமுதத்தையுண்ண ஆசையுற்ற எனதுயிர்செழிப்புறும் வண்ணம் புன்முறுவல் செய்ததும்.

எச. மாயிதழ் - கரிய இதழ்.

(பி - ம்.) சுகூ. 'முலையிறவெறித்ததூஉ'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

ககூங

ணறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச்
செவியகம் புகூஉச் சென்ற செவ்வியும்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையென்
னுளங்கொண் டொளித்தா ளுயிர்க்காப் பிட்டென்
றிடையிருள் யாமத் திருந்தேன் முன்னர்ப்
பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றிச்
செங்கோல் காட்டிச் செய்தவம் புரிந்த
வங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றன
டெய்வங் கொல்லோ திப்பியங் கொல்லோ
வெய்யா மையலேன் யானென் றவன்சொலச்
சித்திரா பதிதான் சிறுநகை யெய்தி
யத்திறம் விடுவா யரசிளங் குருசில்

எசு. பிறிதாகியது - வேறுபட்டது. ஆயிழைதனக்கு - மணிமேகலைக்கு.

எஎ. புகூஉ - புகுந்து. செவ்வி - அழகு.

எச - எ. ஒட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிழைக்கு அறிவுபிறிதாகிய தென்று குறிப்பித்துச் செவிக்கண்ணே சென்ற செவ்வியும்.

எஅ. பளிக்கு - உவவனத்திலுள்ள பளிக்கறை. பாவை - மணிமேகலை.

எகூ. கொண்டு - நெரித்ததூஉம் அரும்பியதூஉம் செவ்வியும் ஆகிய இவற்றைக் கொண்டு. உயிர்க்காப்பிட்டு - உயிரைக் காத்தல்செய்து.

எஅ - கூ. பாவை கொண்டு உயிர்க்காப்பிட்டு என்றுமாற்று ஒளித்தா னென்க.

அ௦. இருந்தேன் முன்னர் - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு; "பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோள், முன்னர்த் தோன்றி" (எ: கூ-எ) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

அக. ஒருத்தியென்றது, மணிமேகலா தெய்வத்தை.

அங. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய். அ௨ - ங. மணி. எ: அ - கச.

அ௦ - அங. இருந்தேன்முன்னர் ஒருத்திதோன்றிக் காட்டி அவள் திறம் அயர்ப்பாயென்றன ளென்க.

அச. என்றவள் தெய்வமோ! தெய்வலோகத்திற்றோன்றியபொருளோ!

அரு. எய்யா மையலேன் - இன்னதென்று அறியாதமயக்கமுடை யேன்; எய்த்தல் - அறிதல்.

அஎ. அத்திறம்விடுவாய் - 'அங்கவ டிறமறந் தயர்ப்பாய்' என்று நின் கனவிற் றோன்றிய ஒருத்தி கூறிய அதனை விடுவாயாக.

(பி - ம்.) எஎ - அ. 'செவிகுறக்குறூஉச் சென்ற செவ்வியும்,

பொற்'
பசும் உரு

காமக் கள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன
தேவர்க் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்
மாதவன் மடந்தைக்கு வருந்துதுய ரெய்தி
யாயிரஞ் செங்க ணமரர்கோன் பெற்றது
மேருக் குன்றத் தூருநீர்ச் சரவணத்
தருந்திறன் முனிவர்க் காரணங் காகிய
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர் பின்புளம் போக்கிய
வங்கி மனையா ளவரவர் வடிவாய்த்
தங்கா வேட்கை தனையவட் டணித்ததூஉங்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

அஅ. மயக்குற்றன - மயங்கிச்செய்த செய்திகள்.

அகூ. செப்பிற் சிலவோ, பலவுள்ளனவென் றபடி.

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்தற்பொருட்டு இந்திரன் யையை விரும்பியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவாள்.

அகல்

கூ0. மாதவன் மடந்தை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகல்யை.

கூ0 - கக. இந்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய

அகலிகையை விரும்பிச் சேர்ந்து அம்முனிவர் சாபத்தால் ஆயிரங்கண் பெற்றானென்பது புராணகதை.

கூ௨. மேருக்குன்றத்து - இமயமலையினிடத்து; "இமையவில் வாங் கிய" (கலி.௩௮.) ஊரும் நீர்ச் சரவணத்து - பரந்த நீரையுடைய சரவணத்தில்; சரவணம் - தருப்பைக்காட்டினையுடையதொருபொய்கை.

கூ௩. முனிவர் - ஸப்தரிஷிகள்.

கூ௪. பெருநம்பெயர்ப்பெண்டிர் - பெரியபுகழையுடைய மனைவியர்.

கூ௫. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸ்வாகாதேவி. அவரவர்வடிவாய் - அவ்வம்முனிபத்தினிகளின் வடிவமாய்.

கூ௬. வேட்கை - விருப்பம். அவண் - அவ்விடத்து.

கூ௨ - ௬. முன்னொருகாலத்தில் அக்கினிதேவன்

ஸப்தரிஷிகளுடைய

மனைவிகளைவிரும்பி அந்தச் சந்தாபம் பொறுக்கமாட்டாமற் காட்டுக்குப் போனபொழுது அவன் எண்ணத்தை யறிந்த ஸ்வாகாதேவி அம்முனிவரெழுவர் மனைவிகளுள் அருந்ததியொழிந்தோருடைய வடிவத்தை முறையேயெடுத்து வேறுவேறு காலங்களிற் சேர்ந்து அவன் வேட்கையைத் தணித்தாளென்று ஸ்ரீவியாஸபாரதத்துள்ள ஆரணியபர்வத்தில் ௨௨௪ - ௬ ஆம் அத்தியாயங்களால் தெரிகின்றது.

(பி - ம்.) அ௮.'உற்றென்' அ௧. 'செப்புவனன்' கூ௨. 'குன்றத்தொருநீர்ச்சரவணத்' கூ௬' 'வேட்கையவன்றணித்தாஉம்'

க௮.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

க௯௫

கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலுங்

தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலு
நிறையிற் காத்துப் பிறர்பிறர்க் காணது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேணுப்
பெண்டிர்தங் குடியிற் பிறந்தா ளல்ல
ளாடவர் காண நல்லரங் கேறி
யாடலும் பாடலு மழகுங் காட்டிச்
சுருப்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவச்
செருக்கய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுத்துக்
கண்டோர் நெஞ்சங் கொண்டகம் புக்குப்
பண்டோர் மொழியிற் பயன்பல வாங்கி

கூஅ. கன்னி - கன்னிப்பருவம். கடி - கலியாணம்,

க00. நிறை - நெஞ்சைக்கற்புநெறியில் நிறுத்தல்; "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை" (குறள். ருள) என்று வருதல்காண்க. பிறர்க்காணது - அயலாரைப் பாராமல்.

க0க. கொண்டோன் - கணவன்; மணி. கரு: கூ.

க0உ. பெண்டிர் - குலமகளிர்.

க0க - உ. "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்" குறள். ருரு.

௧0௩. நல்லரங்கு - எழுகோலகலத்தினையும் எண்கோல்நீளத்தினையும் ஒருகோல்குறட்டுயரத்தினையும் வாய்தலிரண்டினையுமுடைய அரங்கு; சிலப். ௩: ௧0௧ - ௫.

௧0௪. கூத்தும்பாட்டும் அழகும் ஆகியவிவற்றைப் புலப்படுத்தி; "ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக், கூறிய மூன்றி னொன்றுகுறை படாமல்" (சிலப். ௩: அ-௯); "அழகிகூத் தாடு கின்றாள்" சீவக. ௧௨௫௪.

௧0௫. சுரும்பு - வண்டு; விகாரம். அருப்புக்கணை - மொட்டாகு மலராகிய அம்பு; அரும்பு, விகாரம்; "கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை" (௨0: ௯௨), "கருப்பு வில்லி யருப்புக்கணை தூவ" (௨௫: ௯0) என இந்நூலுள்ளே பின்புவருதல் காண்க.

௧0௬. சுருக்குவலை - ஒருவகைவலை.

படுத்து-அகப்படுத்திக்கொண்டு.

௧0௭. அகம் - வீடு.

௧0அ. பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன.

(பி - ம்.) ௧0௫ - ௬. 'கணைதூஉயச்செருக்கி' ௧0அ. 'பண்டொடா மொழியின்'

வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரைப்
பான்மையிற் பிணித்துப் படிற்றுரை யடக்குதல்
கோன்முறை யன்றோ குமரற் கென்றலு
முதைய குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
விரைபரி நெடுந்தேர் மேற்சென் றேறி
யாயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
காடமர் செல்வி கடிப்பசி களைய
வோடுகைக் கொண்டுநின் றூட்டுநேர் போலத்
தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ றீத்துப்
பாத்திர மேந்திய பாவையைக் கண்டலு
மிடங்கழி காமமோ டடங்கா னாகி

க௦௯. வண்டின் - தேனைக்கொண்டு மலரைத்துறக்கும் வண்டுபோல;

வண்டு, பரத்தையர்க்குவமை; "நறுந்தா தூண்டு நயனில் காலை, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்" (௯ - ௨௦) என்று இக்காதையிலும், "பருகு வாரிற் புல்லிப் பயங்கண் மாறத் துறந்து, முருகு விம்மு குழலார் போல மொய்கொ டும்பி, யுருவப் பூங்கொம் பொசியப் புல்லித் தீந்தேன் பருகி, யருகு வாய்விட் டார்ப்ப வண்ணல் மெல்லச் சென்றான்" (௧௪௧௫) என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வந்திருத்தல் காண்க. கொண்டி மகளிர் - பொருள் கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையர்; கொண்டி - கொள்ளையுமாம்; "நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்" மதுரை. ௫௮௫.

க௧௦. படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

கககஅ. கோன்முறை - செங்கோன்முறை. என்றலும் - என்று சித்திரா பதி கூறலும்.

ககஉ. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம் வேறுபட்டு.

ககரு. விரைபரி, வினைத்தொகை.

ககச. ஆயிழை - மணிமேகலை. அம்பலம் - உலகவறவி.

ககரு. காடமர்செல்வி - துர்க்கை; "காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்" (சு: ருரு) என்றார் முன்னும். கடிப் பசி களைய - பேய்களின் பசியைத் தணிவித்தற்பொருட்டு.

ககரு - சு. ஊட்டுநளாகிய காடமர் செல்விபோலவென இயைக்க.

ககஎ - அ. பாத்திரமேந்தி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோறீத்தபாவை - மணிமேகலை. காண்டலும் - உதயகுமரன் கண்டவுடன்.

ககக. இடங்கழிகாமம் - வரம்பின்றிப் பெருகியகாமம்; இராகவேக மென்பாரு முளர்;(மணி. ௧0: உஉ); "இடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை" **சிலப்.** உரு: ருஎ.

(பி - ம்.) ககஉ. 'உள்ளகம் பிறழ்ந்து' ககரு. 'களைஇய' 'ஊட்டுவள்போல...தீப்பலிமாக்கட்கு'

ககசு -எ.

௧அ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

க கூவி

௧உ0 யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தென்
னெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக் கள்வி
நோற்றூண் வாழ்க்கையி னொசிதவந் தாங்கி

யேற்றாண் விரும்பிய காரண மென்னெனத்
தானே தமிய ணின்றோண் முன்னர்
யானே கேட்ட வியல்பெனச் சென்று
நல்லா யென்கொ னற்றவம் புரிந்தது
சொல்லா யென்று துணிந்துடன் கேட்ப
வென்னமர் காதல னிராகுல னீங்கிவன்
றன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி
யறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினு
மிறைவளை முன்கை யீங்கிவன் பற்றினுந்
தொன்று காதலன் சொல்லெதிர் மறுத்த
லன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கிக்
கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

கஉக. கள்வி - மணிமேகலை.

கஉஉ. நோற்றாண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற் பட்டினிவிட்டுண்ணு தலையுடையவாழ்க்கை; வாழ்க்கை, தவத்திற்கு அடை. கொசிதவம் - நண்ணியதவம்; "நோற்றுணல் யாக்கை கொசிதவத்தீர்" சிலப். கo: உஉங.

கஉங. ஏற்றாண் - இரந்துண்ணுமுணவு.

கஉங - ரு. என்னெனக் கேட்டல் இயல்பென்று உதயகுமரன் சென்று.

கஉசு. நற்றவம் புரிந்தது என்கொல்.

கஉஎ. கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

கஉஅ. என்னமர் காதலன் இராகுலன் - இவன் என்னை

விரும்பிய கணவனாகிய இராகுலனாவான்; என்றது பழம்பிறப்பின் செய்தி கூறியபடி.

கஉகூ. வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

கஙO. அறைபோய் - ஓட்டைபோய். நெஞ்சம் அறைபோய் அவன் பால் அணுகினுமென்க.

கஙஉ. தொன்று - பழைமை. கஙங. நன்றியன்று - நன்மையன்று.

கஙச. கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன்.

(பி - ம்.) கஉக. 'வஞ்சக்கிளவி' கஉங. 'காரணம்யாதென' 'நல்லாயெனக்கோரத்தவம்புரிந்தது' கஉஎ. 'துணிந்துடன்கேட்ப' கஉகூ.

ளேட்ட செவியைநீ யாகுவை யாமெனிற்
பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலு
மிறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கல
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
மண்டமர் முருக்குங் களிறனை யார்க்குப்
பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
கேட்டனை யாயின் வேட்டது செய்கென

வாட்டிறற் குருசிலே மடக்கொடி நீங்கி
முத்தை முதல்வி முதியா ளிருக்க

அவன் கேட்டது, முன்பு 'நல்லாய்யன்கொளற்றவம்

புரிந்தது' (கஅ:க௨கூ) என்பதனுலுணரப்படும். கேள்வியாளரின் - கேள்வியாளர்களால்.

கந௫. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியையுடையாயாயின்.

கந௪ - ௫. எனின்மொழிவேனென இயையும். இதில், "கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற், றோட்கப் படாத செவி" (சகஅ) என்னும் குறளின் பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க.

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று.

கந௭. இடும்பை - துன்பம். கநஅ. யாக்கையாகிய இது.

கநகூ - அ. இஃது உடையது கொள்கலம் என்க. இவ்வடிகளிற் போலவே, "வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது, ...மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (ச: கக௩ - உக) என்று இந்நூலுள்ளே முன்னும் மக்கள் யாக்கையை இழித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கநகூ. நல்லறம் - தயாதருமம்.

கச௦. மண்டு அமர் முருக்கும் களிறு - மிக்குச் செல்லுகின்றபோரை அழிக்கும்யானை.

கசக. உண்டோ - இல்லையென்றபடி.

கச௦ - சக. 'களிறனையார்க்குப் பெண்டிர் கூறும் பேரறிவுண்டோ'

என்றது முன்னிலைப்புறம்; இப்படியே, "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி, ...செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" (ச:க௦எ-க௦) என்று உதயகுமரனைநோக்கிச் சுதமதிகூறியதாக இந்நூலில் முன்பு கூறியிருத்தல்

காண்க.

கசஉ. வேட்டது - விரும்பியது.

கசங. குருசிலை - உதயகுமரனை. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கசச. முதியாள் - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) கசo. 'மண்டலமாடுங்களிறு', 'மண்டமரடூஉங்களிறு'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை

ககூகூ

குச்சரக் குடிகை தன்னகம் புக்காங்
காடவர் செய்தி யறிகுநர் யாரெனத்
தோடலர் கோதையைத் தொழுதன னேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்
மணிமே கலைதான் வந்து தோன்ற
வணிமலர்த் தாரோ னவள்பாற் புக்குக்
குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிச்சைப் பாத்திரம் பெரும்பசி யுழந்த
காயசண் டிகைதன் கையிற் காட்டி
மாயையி னொளித்த மணிமே கலைதனை
யீங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கே

ஞங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்ஞ ளாயினும் பாடு கிடப்பே

கசரு. குச்சரக்குடிகை [=கூர்ச்சரகுடிகா] - கூர்ச்சரதேசத்துப் பணியமைந்த சிறிய கோயில். கூர்ச்சரதேசம் சிற்பத்திற் பெயர் பெற்றதென்பர் ; "குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇ" (கருஉ) என்று இக்காதையிலேயே பின்னும் வரும்; கூர்ச்சரமென்பது குஜ்ஜரமென்று கன்னடபாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது.

கசசு. அறிகுநர் - அறிவோர். கசஎ. கோதை - சம்பாபதி.

கசஅ. மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த (வேற்றுரு எய்துவிக்கும்) மந்திரம் ; மணி. கo: அo.

கசக. காரிகை - பெண்.

கசக,- ருo. மணிமேகலை காரிகை வடிவாய் வந்துதோன்றவென்க.

கருக. தாரோன் - உதயகுமரன். அவளென்றது, காயசண்டிகை வடிவுகொண்டு நின்ற மணிமேகலையை.

கருஉ. குமரி - சம்பாபதி.

மேல்வருவன உதயகுமரன் கூற்று.

கருங - ச. பாத்திரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க.

கருசு. மண்ணீடு -சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவை; (மணி. சு: சஎ.) மண்ணீடுகளுளொ ஏழனுருபுவிரிக்க.

கருஅ. பாடு - படுக்கை; பாடுகிடப்பேன் - வரங்கிடப்பேனென்று பொருள் கூறுவர் அடியார்க்குநல்லார்; "பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடுகிடந்தாளுக்கு", "பாசண்டன்பாற் பாடு கிடந்தாட்கு" சிலப். க : கரு; ௩o: எஅ.

(பி - ம்.) கசரு. 'குஞ்சக்குண்டிகை' கசக, 'காயசண்டிகை வடி வாய்க் காரிகை'

ளின்னுங் கேளா யிமையோர் பாவாய்
பவளச் செவ்வாய்த் தவளவா ணகையு
மஞ்சனஞ் சேராச் செங்கய னெடுங்கணு
முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தசிலைப் புருவமுங்
குவிமுட் கருவியுங் கோணமுங் கூர்நுனைக்
கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிகொளக்
கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை யோட்டி
வல்வா யாழின் மெல்லிதின் விளங்க
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்

கருகூ. இமையோர் பாவாய் - தேவர்களுடைய தலைவி; 'பவமறு வித்த வானோர் பாவாய்' (உரு: கசஎ) என்று இந்நூலிற் சிந்தாதேவியைப் பின்பு கூறுதல் காண்க.

இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான்வலி யழிந்து அவளுக்கு வயமாயினமை கூறுவான், தன்னை யானையாகவும் அவள் நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாக்குங்கருவிகளாகவும் உருவகஞ்செய்து கூறுகின்றான்.

கசுக. 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனாற் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை துணியப்படும்.

கசுந. கோணம் - தோட்டியென்னுங்கருவி; "கோணந் தின்ற வடு வாழ் முகத்த" மதுரை. ருகூஉ.

கசுச. கவைமுட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல்; "கவை முட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப" (முல்லை. நரு - கூ.) கடிகொள - காவல்கொள்ள.

கசுரு - ச. குவிமுட் கருவிமுதலிய மூன்றும் யானையையடக்கும் கருவி விசேடங்கள்; "அரைமதி யிரும்பொடு கவைமுட் கரீஇ, பீலி சுற்றிய வேணு வெண்காழ், யானை" பெருங். க: ருஉ: கூசு - அ.

கசுO- சுச. நகை குவிமுட்கருவியும், கண் கோணமும், புருவம் கவை முட் கருவியுமாகிக் கடிகொளவென வியைக்க; இது நிரனிறை.

கசுரு. கல்வியாகிய பாகர்களாற் காத்தலாகிய வலையைப்போக்கி;

"மடங்கெழு நோக்கின் மதிமுகந் திறப்புண், டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை, கல்விப் பாகன் கையகப் படாஅ,தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாயினும்" (சிலப். உரு: ருகு- கூ) என்றதிற் கல்வியைப் பாகனாக

தல் காண்க.

உருவகஞ்செய்திருத் கசுஎ. முதுக்குறைமுதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்தியமொழி; என்பது, "பிறத்தலு மூத்தலும்" என்றது முதலியவற்றை.

கசுசு - எ. யாழோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துக்காட்

டி; யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இங்ஙனம் கூறினன்; இதனை, "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல், யாழ்வரைத் தங்கி யாங்கு"

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை.

உOக

புதுக்கோள் யானை வேட்டம் வாய்த்தென
மூதியா ளுன்றன் கோட்டம் புகுந்த
களO மதிவாண் முகத்து மணிமே கலைதனை
யொழியப் போகே னுன்னடி தொட்டே

னிதுகுறை யென்றன னிறைமகன் றானென்.

கரு.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை முற்றிற்று.

(கலி. உ), "அணியிழை மகளிரும் யானையும் வணக்கு, மணியொலி வீணை" (பெருங். க. ௩௫: ௬௦௦ - ௬௦௧), "இசையினி லிவட்குத் தோற்றும் யானை பால் வேறு மென்னி, னிசைவ தொன்றன் றாறு கண்டீர்" (சீவக. ௭௪௮), "ஐம்புல வேழத்தின் வெங்தொழில் வீயக், கருணை வீணைக் காமுறத் தழீஇ" (ஞானமிர்தம்,௪),"மகரயாழ் வல்ல மைந்த னொருவனைக் கண்ட மத்தப், புகர் முகக் களிற்றின்" (மேருமந்தா. வச்சிராயுத. ௩௧) என்பனவற்றாலறிக.

கசுஅ. புதிதாகக் கொள்ளப்படும்யானை வேட்டையில் அகப்பட்ட தென்றுகருதி. புதுக்கோள்யானை: குறுந். கஉ௬.

கசுகூ. முதியாள், விளி.

களக. அடிதொடுதல் - சூளுறவுகளுள் ஒன்று; இதனைப் பின்வருவனற் றாலுணர்க: "நம்மு, ணுமுசாஅங் கோனடி தொட்டேன்" (கலி. கூச), "அடல்வலி யெயினர்நி னடிதொடு கடனிது", "அடிதொடு படுகடனிது" சிலப். கஉ: "சுடரொடு", "துடியொடு."

களஉ. இதுகுறை - இஃது எனக்கு வேண்டுங்காரியம்; குறை - காரி
யம்; "முறைவேண்டு நர்க்குங் குறைவேண்டு நர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி" (பெரும்பாண். ௪௪௩-௪.) இறைமகன்-உதயகுமரன்.

க - களஉ. சித்திராபதி, அதுகேட்டு ஏறி வெய்துயிர்த்துக் கலங்கித்

நீர்ப்பலென்று கூத்தியன் மடந்தையரெல்லார்க்குங்கூறும்; அங்ஙனங்கூறு கின்றவள் வஞ்சினஞ்சாற்றி உயிர்த்துத் தேர்ந்து போகிக்குறுகிப் பொருந்தி நின்று ஏத்த அவன் 'தவறின்றோ' என, அவள், 'வேந்தே, நின்கண்ணி வாழ்க; காஞ்சி அம்பலத்தாயது' என, அதுகேட்டு அவட்கு உரைப்போன் 'எய்யாமையலேன்' என்று சொல்ல, சித்திராபதி சிறுநகை யெய்தி, 'படிற்றுரை யடக்குதல் கோனுறைமையன்றோ குமரற்கு' என்றலும், உதயகுமரன் உள்ளம் பிறழ்ந்து ஏறி எய்திக் காண்டலும் அடங்கானாகிச் சென்று துணிந்து கேட்ப,அவள் வணங்கி நடுங்கி மயங்கி, 'வேட்டதுசெய்க' என்று கூறி நீங்கிப் புக்குத் தொழுது ஏத்தி ஓதிக் காயசண்டிகை வடிவாய் வந்து தோன்ற, தாரோன் புக்கு மரீஇ 'இதுகுறை' என்றனனென வினை முடிவு செய்க.

(பி - ம்.) 'புதுக்கோட்டியானை'

௨௯

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கிய காதை

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவாய்ச் சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடுசெய்து சிறைக்

முதியா டிருந்தடி மும்மையின் வணங்கி
மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினங் கூற
வேடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகன்மு
னாடாது துணிந்து நாகல்கூர்ந் தனையென
௫ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலு
முதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுமெய் வருந்தி

க. முதியாள் - சம்பாபதி. மும்மை - மனம் வாக்குக் காயங்கள்.

உ. தாரோன் - உதயகுமரன். வஞ்சினம் - சூளுறவு; அஃது 'உன் னடி தொட்டேன்' (மணி. கஅ: கஎக) என்றது.

மேல்வருவன தெய்வத்தின் கூற்று.

ச. நாடாது துணிந்து - ஆராயாது துணிவுற்று. நாகல்கூர்ந்தனை - நாணுறுமையுற்றாய்; என்றது, "எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி, னெண் ணுவ மென்ப திழுக்கு" (சகூஎ) என்னும் குறளின் பொருளைத் தழுவிவந்த வாறு காண்க; மணி. கO : ௫ச.

௫. வித்தகர்-சிற்பாசாரிகள்; "வித்தக ரியற்றிய, கண்கவ ரோவியம்" (௫ : கரு0 - ௫க), "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கை" (௫: கஙஎ - அ) என முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; "வித்தக ரியற் றிய விளங்கிய கோலத்து" சிலப். உஅ: உஉகூ.

௬. ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்.

௪ - ௬. நல்கூர்ந்தனையெனக் கூறலுமென்க.

௮. பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை (மணி. ௪: ௧0௫); "போதார் பிறவிப் பொதியறையோர்" சிலப். ௧0 : ௧௧௧.

(பி - ம்.) ௧. 'மூதைமையின்வணங்கி'

யங்கவ, டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்
பையர வல்குல் பலர்பசி களையக்
கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய
முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச்
சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பிய
மிந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்தியிற்
பின்னறி வாமெனப் பெயர்வோன் றன்னை
யகல்வாய் ஞால மாரிரு ளுண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு

௯. அவள் - மணிமேகலை. அயர்ப்பாய - மறப்பாய்.

௧0. செங்கோல் காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக்காட்டிய. தெய்வமுமென்றது, மணிமேகலாதெய்வத்தை; உம்மை, எதிரதுதழீஇயது. திப்பியம்: மணி. எ: ௬எ.

௯-௧0. உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலாதெய்வம் செங்கோன்முறையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை திறத்தை நீ மறப்பாயென்று கூறியதனை; "கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்......அவன்வயி னுரைத்தபின்" (எ: அ - ௧௪), "பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றி......அங்கவ டன் திற மயர்ப்பா யென்றனள்" (௧அ:௪௧ - ௩) என இந்நூலுள்ளே முன்புவந்த வாற்றாலுணர்க.

௧௧ - ௨. களைய ஏந்திய பாத்திரம்.

௧௩. முத்தைமுதல்வி: (மணி. ௧அ: ௧௪௪.)
பிழைத்தாய்-தவறுசெய் தாய்.

௧௪. 'இதூஉம் - இதுவும்.

௧௫. இந்நிலையெல்லாம் - செங்கோல்காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன்றன் வரலாற்றையும். இளங்கொடி - மணிமேகலை.

௧௬. பெயர்வோன்றன்னை - பெயர்ந்துசெல்லும் உதயகுமரனை.

இனி இராத்திரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவார்.

௧அ. பகல் அரசு - சூரியனாகிய அரசனை. பணை - பறை; யானை செல்லுங்கால் அதன்வரவை எல்லார்க்கும் தெரிவித்தற்குப் பணைமுழங்கும்; "வெரூஉப் பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்" பொருந. ௧௭௨ - ௨.

௧௯. மாலை நெற்றி - அந்திக்காலமாகிய நெற்றி; பிறைக்கோடு - பிறை யாகிய தந்தம்.

(பி - ம்.) ௧௧. 'பசிகெடுப்ப' ௧௫. 'உன்னிலை யெலலாமிளங்கொடி செய்தியாயிற்'

நீல யானை மேலோ ரின்றிக்
காமர் செங்கை நீட்டி வண்டுபடு
பூநாறு கடாஅஞ் செருக்கிக் கால்கிளர்ந்து
நிறையழி தோற்றமொடு தொடர முறைமையி
னகர நம்பியர் வளையோர் தம்முடன்
மகர வீணையின் கிளைநரம்பு வடித்த
விளிபுண ரின்சீ ரெஃகுளங் கிழிப்பப்
பொருஅ நெஞ்சிற் புகையெரி பொத்திப்

---

௨௦. நீலயானை - கரியநிறத்தையுடைய (இராத்திரியாகிய) யானை. மேலோர் -பாகர்; "மேலோரின்றி" (௪: ௩௫) என்றார் முன்னும்; "மேலோர் வீசி" மதுரை. ௩௮௧.

௨௧. காமர் செங்கை - விருப்பமாகிய துதிக்கை.

௨௨. பூநாறுகடாம் - ஏழிலைப்பாலை மலரினது மணநாறுகின்றமதம்; இதனை, "பாத்த யானையிற் பதங்களிற் படுமத நாறக், காத்த வங்குச நிமிர்ந்திடக் கால்பிடித் தோடிப், பூத்த வேழிலைப் பாலையைப் பொடிப்பொடி யாகக், காத்தி ரங்களாற் றலத்தொடுந் தேய்த்ததோர் களிறு" (கம்ப. வரை. ௬) என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க; செருக்கி - களித்து. கால்கிளர்ந்து - காற்றைப்போலே எழுந்து; "கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" முருகு. ௮௨.

௨௧ - ௩. பெயர்வோன்றன்னை நீலயானை தொடரவெனவியைக்க; இரவுவரவென்றபடி.

உச. நம்பியர் - காதலஞ்செல்வர்; "நறுஞ்சாந் தகலத்து (சிலப். கச: கOO.) வினையோர் - மகளிர்.
நம்பியர்"

உரு. மகரவீணை - மகரயாழ்; இது நால்வகையாழ்களுள் ஒன்று;

பதி

னேழுநரம்புகளையுடையது. கிளைநரம்பு - குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளையென்னும் ஐந்துமாம்; இதனை, "கிளையெனப் படுவ கிளக்குங் காலைக், குரலே யிளியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யெனவைந் தாகு மென்ப" (சிலப். அ: ௩௩ - ச. மேற்) என்பதனாலுணர்க. வடித்தல் - 'சுட்டு விரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பை அகமும்புறமும் ஆராய்தல்' (சிலப்.ப. உOச) என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்; 'நரம்பை உருவுதல்' (பொருந. உ௩) என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

உசா. இளி - இசை; ஏழுநரம்பினுள் ஒன்றன் பெயராயிருந்தும் எல்லாப்பண்ணிற்கும் இஃது அடிமணையாதலின், ஈண்டு இப்பொருளைத் தந்து நின்றது. சீர் - தாளவறுதி. எஃகு - வேல். சீராகிய எஃகு
உளத்தைக் கிழிப்ப.

உஎ. எரிபொத்தி - (காமமாகிய) தீ மூட்டப்பட்டு.

(பி - ம்.) உச. 'நகரம்பிரியாவினையோர்'

கசு.சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

உOரு

பறுஅக் குருகி னுயிர்த்தவன் போயபி
னுறையுட் குடிகை யுள்வரிக் கொண்ட
மறுவில் செய்கை மணிமே கலைதான்
மாதவி மகளாய் மன்றந் திரிதரிற்
காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்
காய்பசி யாட்டி காயசண் டிகையென
வூர்முழு தறியு முருவங் கொண்டே
யாற்ரு மாக்கட் காற்றுந் துணையாகி
யேற்றலு மிடுதலு மிரப்போர் கடனவர்
மேற்சென் றளித்தல் விழுத்தகைத் தென்றே
நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் நுனித்தன ராமென
முதியாள் கோட்டத் தகவயி னிருந்த
வமுத சுரபியை யங்கையின் வாங்கிப்
பதியகந் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை

உஅ. பறுஅக்குருகின் உயிர்த்து - கொல்லன் உலைமூக்குப்போலே
யுயிர்
த்து ; பறுஅக்குருகு, வெடிப்பட ; கருவூரைப் பூவாவஞ்சியென்றும், குதிரைமலையை ஊராக்குதிரையென்றும், குறிஞ்சிப்பணையைக் கொய்யாக் குறிஞ்சியென்றும், நாஞ்சின்மலையை உழாநாஞ்சிலென்றும் நூல்களில் வழங்குதல் காண்க; "ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து" (உ: சஉ) என்றார் முன்னும்.

கசு - உஅ. பெயர்வோன் தன்னை நீலயானை தொடர, ஏராகிய உளங்கிழிப்ப எரிபொத்தி உயிர்த்து அவன் போயபின்னெனக.
எஃகு

இனி, மணிமேகலை உதயகுமரனுக்கு அஞ்சிக் காயசண்டிகை

வடிவத் துடன் பிச்சையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார்.

௨௯. உறையுட் குடிகை - இருப்பிடமாகிய சிறிய கோயிலில். உள்வரிக் கொண்ட - வேற்றுருவங்கொண்ட; உள்வரியாவது பாண்டவர் விராடநகரத் துப்பிறிதுருவங்கொண்டாற்போல்வது (அ: அச - ௬) என்பா அடியார்க்கு நல்லார்; கிருத்திரிமவேடம் (ரு: உ௧ரு) என்றும், வடிவுமறைத்தல் (அ: அரு - ௬) என்றுங் கூறுவர் சிலப்பதிகார அரும்பத வுரையாசிரியர்.

௩௧. 'மாதவிமகளாய்' என்பது முதலியன மணிமேகலையின் உட்கோள். மன்றம் - உலகவறவி.

௩௨. காவலன்மகன் - உதயகுமரன். கைவிடலீயான் - கைவிடான்.

௩௫. மு. மணி. ௧௭ : ௬௪.

௩௬ - அ. வாங்குதலும் கொடுத்தலும் இரப்போர்கடனுமாதலின், அவர் எவ்விடத்திலும் வலிந்து சென்று கொடுத்தல் சிறப்புடைத்தென்று நூற்பொருளுணர்ந்தோர் ஆராய்ந்து சொன்னவென்றுகருதி.

௪0. வாங்கி - கொண்டு. ௪௧. நங்கை - மணிமேகலை.

(பி - ம்.) ௪௧. 'பைந்தொடி மடந்தை'

யதிர்கழல் வேந்த னடிபிழைத் தாரை
யொறுக்குந் தண்டத் துறுசிறைக் கோட்டம்
விருப்பொடும் புகுந்து வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
யாங்குப் பசியுறு மாருயிர் மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருந்தநின் றூட்டலு
மூட்டிய பாத்திர மொன்றென வியந்து

கோட்டங் காவலர் கோமகன் றனக்கிப்
பாத்திர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்
யாப்புடைத் தாக விசைத்துமென் றேகி
நெடியோன் குறளுரு வாகி நிமிர்ந்துதன்
னடியிற் படியை யடக்கிய வந்நா
ணீரிற் பெய்த மூரி வார்சிலை
மாவலி மருமான் சீர்கெழு திருமகள்

சஉ. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை.

சங. தண்டத்து - தண்டத்தினையுடைய. சிறைக்கோட்டம் - சிறைச் சாலை.

ஙO - ச௬. மணிமேகலை, நுனித்தனளாமென வாங்கிப் புகுந்து நின்று மாக்களை யூட்டலுமென்க.

இவள் பலரையும் உண்பித்தல கண்ட கோட்டங்காவலர் வியப்புற்றுச் சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக் கூறப்படும்.

ருO. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக. இசைத்தும் - சொல்லுவேம்.

சஎ - ருO. கோட்டங்காவலர் வியந்து தானமும் செய்தியும் கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேகியென்க.

ருக. திருமால்வாமனனாகிப்பேருருவங்கொண்டு.

ருஉ. அடக்கிய - அடக்க. அந்நாளில்; அடக்கிய அந்நாளென்னவியைத் துப் பெயரெச்சத்தொடராக்கினுமமையும்.

ருங. நீரிற் பெய்த - நீருடன் பூமியைக்கொடுத்த; பூமியைத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தவென்றபடி.

ருஉ - ங. அடக்கிய நீரிற் பெய்தவென்னவியைக்க.

௫௪. மாவலி மருமான் மகள் - மகாபலியின் வழித்தோன்றலாகிய அரசனுடைய மகள்; அரசன்பெயர் புலப்படவில்லை.*

* மகாபலியின் பரம்பரையரசர் யாரென்று வினவியபொழுது இராசாங்கத்துச்சிலாசாஸன பரிசோதகர்களுள் ஒருவராகஇருந்த ஸ்ரீ வி. வேங்கை (பி - ம்.) ௫௨ - ௩. 'அன்னுளாங்கதுபெய்தி'

௧௯. சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

௨௦௭

௫௫ சீர்த்தி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் புகுந்தனன் புக்குக்
கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப்
பொங்கர் வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
வரிக்குயில் பாட மாமயி லாடும்

௫௫. சீர்த்தியென்று பெயர் கூறப்படும் செல்வமிக்க தேவியுடன்.

௫௬. போது - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு.

௫௭. குழல் - வேய்ங்குழல். ௫௮. பொங்கர் - சோலை.

௫௭ - ௮. இவ்வடிகளிற்போலவே, "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மாலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய" (௪: ௩ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௫௯. வரி - வரிப்பாட்டு; நீற்றுமாம்.

யாவர்கள் அன்புடன் எழுதியனுப்பியவிடை வருமாறு :—"பாணவம்சத்து அரசர்கள் மகாபலியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் ; அவர்களின் கல்வெட்டுக்கள், வட ஆர்க்காடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென்கிற கிராமத்திலும், மைஸூர் ஸம்ஸ்தானத்தில் துல்கான்போடே என்கிற ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன ; 'மூவுலகிலும் தொழப்பட்டவனும் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் தலைவனுமிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்கு வாயில்காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபலிகுலத்தைச் சேர்ந்தவன்' என்று சிலபாணவரசர்கள், தங்களுக்குரிய கலவெட்டுக்களிற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாணகுலத்தைச்சேர்ந்த செப்புப்பட்டயங்கள் இரண்டுண்டு. அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கனகஸபையின் முகட்டைப் பொன்வேய்ந்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச்சோழன் பாணவம்சத்தை நிர்மூலஞ்செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவம்சத்தைச்சேர்ந்த அத்திமல்லனென்ற அரசனுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது. இந்த வீரநாராயணன் கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியிற் ஜீவித்திருந்தான். மற்றொரு செப்புப்பட்டயத்திற் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும் வம்சாவலி கிடைத்தது : பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திற்பிறந்தவன் பாணாதிராசன், இவ்வம்சத்தைச்சேர்ந்த அநேக அரசர்கள் மரித்தபிறகு இருந்தோன் ஜயநந்திவர்மன் (இவன் ஆந்திரதேசத்திற்கு மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் ஜகதேகமல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன் பாணவித்தியாதரன், அவன் மகன் பிரபுமேருதேவன், அவன் மகன் முதலாம் விக்கிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர்கண்டனென்கிற இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன் மகன் விசயபாகுவென்று கூறப்பட்ட இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன் (இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு நேசன்.) இந்த அரசர்களின்காலம் தெரியவில்லை".

(பி - ம்.) ருரு. 'சீதரதகையெனுங்', 'சீதாதிகையெனுங்' ருசு. 'பொருந்தினள்புக்கு', 'புகுந்தனள்புக்கு' ருஎ. 'கொம்பலாததுகுழலிசைகாட்ட'

விரைப்பூம் பந்தர் கண்டுளஞ் சிறந்தும்
புணர்துணை நீங்கிய பொய்கை யன்னமொடு
மடமயிற் பேடையுந் தோகையுங் கூடி
யிருசிறை விரித்தாங் கெழுந்துடன் கொட்பன
வொருசிறைக் கண்டாங் குண்மகிழ் வெய்தி
மாமணி வண்ணனுந் தம்முனும் பிஞ்ஞையு
மாடிய குரவையி னோரன நோக்கியுங்
கோங்கலர் சேர்ந்த மாங்கனி தன்னைப்
பாங்குற விருந்த பல்பொறி மஞ்ஞையைச்
செம்பொற் றட்டிற் றீம்பா லேந்திப்
பைங்கிளி யூட்டுமோர் பாவையா மென்று

ருஎ - ௬௦. காட்டச் செய்யப் பாட ஆடும்பந்தர்கண்டு உளஞ்சிறந்து மென்க.

௬௧. துணை - பெண்ணன்னம். ௬௨. தோகை - ஆண்மயில். ௬௩. கொட்பன - சுழலுவனவற்றை. ௬௪. ஒருசிறை - ஒருபக்கம்.

௬௫. மாமணிவண்ணன் - கண்ணன், தம்முன் - பலதேவர். பிஞ்ஞை - நப்பின்னை.

௬௬. ஆடிய - (துவராபதியில் எருமன்றத்தே அக்காலத்து) ஆடிய. குரவை - கைகோத்தாடுங்கூத்து ; இதனை, வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பென்றும், விநோதக்கூத்து ஆறினுள் ஒன்றென்றும் (சிலப். ௩: ௧௨) கூறுவர் அடி

யார்க்கு நல்லார்.

சுரு - சு. கண்ணனும் பலதேவரும் நப்பின்னையுமாகிய மூவரும் துவ
ராபதியில் எருமன்றத்தே குரவைக்கூத்து ஆடியதனை, "மாயவன் றம் முன்னி னொடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடுங், கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற் கோதை புறஞ்சோர, வாய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார் தொழுதேத்தத், தாதெருமன் றத்தாடுங் குரவையோ தகவுடைத்தே" (சிலப். ப. சசஎ) என்பதனாலுணர்க.

சுக - சு. அன்னத்திற்குப் பலதேவரும், மயிற்பேடைக்கு நப்பின்னையும், தோகைக்குக் கண்ணனும் உவமைகள். கொட்பவைவற்றைக் கண்டு மகிழ்வெய்திக் குரவையிஃதாமென நோக்கியுமென்க.

சுஎ. கோங்கலர் - கோங்கம்பூ. சுஅ. மஞ்ஞை - மயில்.

எO. பாவை - பெண். என்றும் - என்று கருதியும்.

சுஎ - எO. கோங்கலர்க்குப் பாலையுடைய பொற்றட்டும், மாங்கனிக் குக்கிளியும், மயிலுக்குப் பெண்ணும் உவமைகள்.

(பி - ம்.) சுO. 'சிறந்து' சுக. 'அனமொடும்' சுஉ. 'பேடையுஞ் சேவலுங்கூடி' சுச. 'சிறை கண்டா......வெய்திய' சுரு. 'பின்னையும்' சுசு. 'குரவையிதாமென' எO. 'ஊட்டுமோபாவை'

கக.சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

உ0ஞ

மணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயி னிருந்த
பிணவுக்குரங் கேற்றிப் பெருமதர் மழைக்கண்

மடவோர்க் கியற்றிய மாமணி யூசல்
கடவ னூக்குவது கண்டுநகை யெய்தியும்
பாசிலை செறிந்த பசுங்காற் கழையொடு
வால்வீ செறிந்த மராஅங் கண்டு
நெடியோன் முன்னொடு நின்றன னாமெனத்
தொடிசேர் செங்கையிற் றொழுதுநின் றேத்தியு
மாடற் கூத்தினோ டவிநயந் தெரிவோர்
நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்
பண்ணியாழ் நரம்பிற் பண்ணுமுறை நிறுப்போர்

எஉ. பிணவுக்குரங்கு - பெண்குரங்கு ; "பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்றும், ஒன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" (தொல். மரபு. ருஅ) என்னும் சூத்திரத்தில் 'ஒன்றிய' என்றதனாற் 'பிணவு' என்பது குரங்குக்கும் கொள்ளப்பட்டது.

எங. மடவோர்க்கு - மகளிர்க்கு.

எச. கடவன் - ஆண்குரங்கு; "குரங்கி னேற்றினைக் கடவ னென்றலும்" (தொல். மரபு. சூ. சுஅ.) ஊக்குவது - செலுத்துதலை.

எக - ச. கடவன், பிணவுக்குரங்கை யேற்றி ஊசலை ஊக்குவதுகண்டு நகையெய்தியுமென்க.

எரு. கழை - மூங்கில்.

எசு. வால்வீ - வெள்ளியமலர். மராம் - வெண்கடம்பு. எஎ. தேவரை.

நெடியோன் - கண்ணன். முன் - தமையன் ; என்றது பல

எ௫ -'எ. கழைக்குக் கண்ணனும் வெண்கடம்பிற்குப் உவமைகள்.

பலதேவரும்

எஅ. தொடி - வீரவளை; "தொடித்தோட்கை துடுப்பாக" மதுரை. ௬௭.

எகூ. அவிநயம் - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் கைகாட்டி அபிநயிப்பது.

பொருள்தோன்றக்.

அ0. நாடகம் - கதைதழுவிவருங்கூத்து. காப்பியம் - காவ்யம். நாடகக்காப்பியமாகிய நன்னூலென்க. நுனிப்போர் - கூர்ந்து ஆராய்வோர்; "நூற்பொருளுணர்ந்தோர் நுனித்தனர்" (௬அ) என இக்காதையிலேயே முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

அக. பண்களையுடைய வீணைநரம்புகளிற் பண்களை முறையே வோர்.

நிறுத்து

(பி - ம்.) எ௨. 'பெருந்தாமரைக்கண்' எ௪. எ௫. 'காலிக்களையொடு'

'கண்டுமகிழ்வெய்தியும்'

தண்ணுமைக் கருவிக் கண்ணெறி தெரிவோர்
குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர்
பழுநிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோ
ராரம் பரிந்த முத்தங் கோப்போ
ரீரம் புலர்ந்த சாந்தந் திமிர்வோர்
குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போ
ரஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணிப்போர்
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைவோர்
பொன்னி னூடியிற் பொருந்துபு நிற்போ
ரரங்கவர் தம்மோ டகலிரு வானத்து
வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயர்ந்து

---

௪௨. தண்ணுமைக்கருவி - மத்தளம்; இதனை உத்தமத்தோற்கருவி யென்பர். கண்ணெறிதெரிவோர் - அதன் முகத்தில் அடித்தலையாராய் வோர்; கண் - வாத்தியங்களின் முகம்; "பண்ணமை முழவின் கண்ணெறி யறிந்து" சிலப். ௩: ௬௧.

௪௩. குழலொடு கண்டம் கொள - வேய்ங்குழலோடு மிடற்றுப்பாடல் பொருந்தும் வண்ணம். சீர் - தாளவறுதி.

௪௪. பழுநிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல். மகிழ்வோர் - மகிழ்ந்துபாடுவோர்.

௪௫. ஆரம் பரிந்தமுத்தம் - ஆரம் அறுபடுதலாற் சிந்தியமுத்துக்கள்.

௪௬. புலர்ந்த சாந்தம் - உலர்ந்த சந்தனம்.

௪௭. குங்குமவருணம் - சிவந்ததொய்யிற்குழம்பு.

இழைப்போர் - எழுதுவோர்.

அஅ. ஆயிதழ்பிணிப்போர் - அழகிய இதழைக்கட்டுவோர்.

கூ0. ஆடி - கண்ணாடி.

எகூ -கக. தெரிப்வாரும், நுனிப்போரும்,

நிறுப்போரும்,தெரிவோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிர்வோரும், இழைப்போ ரும், பிணிப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அவர்களோடெனக.

கக - உ. வானத்து வேந்தனில் - இந்திரன்போல; "வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" (தொல். அகத். ரு. ரு), "வேந்தனும் வேந்து கெடும்"

(குறள். அகூகூ) என வருதலால, வேந்தனென்றற்கே இந்திரனென்று பொருள்கூறினும் இழுக்காது. விளையாட்டயர்ந்து - விளையாட்டை விரும் பிச்செய்து.

(பி - ம்.) அச. 'பழனிப்பாடல்பலவொடுமகிழ்வோர்' அரு - அ. 'கோப்போர், செங்கழுநீராற் சேயிதழ் பிணைப்போர்' அகூ. 'கூந்தனுறுவினை' கூ0. 'பொன்னனியாடி', 'பொன்னணியாடியின்'

கக சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

உகக

குருந்துந் தளவுந் திருந்துமலர்ச் செருந்தியு

முருகுவிரி முல்லையுங் கருவிளம் பொங்கரும்
பொருந்துபு நின்று திருந்துநகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞ்செவி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மானு மிறும்பகலா வெறியும்
வம்மெனக் கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன்
செம்மலர்ச் செங்கை காட்டுபு நின்று
மன்னவன் றானு மலர்க்கணை மைந்தனு
மின்னிள வேனிலு மிளங்காற் செல்வனு
மெந்திரக் கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும்
வந்துவீ ழருவியு மலர்ப்பூம் பந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுங் கரப்புநீர்க் கேணியு
மொளித்துறை யிடங்களும் பளிக்கறைப் பள்ளியும்
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்ந்துவிளை யாடி

---

௯௩. தளவு - செம்முல்லை. செருந்தி - ஒருமரம்; இது செருந்தெனவும் வழங்கும்.

௯௪. முருகு - வாசனை. கருவிளை - ஒருமரம்; "அந்தண் ணகிலுஞ் சந்தனக் குழையுங், கருவிளங் கோடும்" (பெருங். ௧.௪௧:௩௨ - ௩.) பொங்கர் - சோலை; கிளையுமாம்.

௯௬. நகுலம் - கீரி. ௯௭. இறும்பு - குறுங்காடு. வெறி - ஆடு.

௯௮. வம்மெனக்கூஉய்- வாருமென்றுகூவி; வாருமென்றது 'வம்' என நின்றது; "கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்" (பொருந. ௬௧.) மகிழ் துணை - இராசமாதேவி.

௯௯. காட்டுபு - காட்டி. ௬௦௦. மலர்க்கணை மைந்தன் - மன்மதன்.

க0க. இன்னிள வேனில்: (சிலப். அ: ருஎ.) இனிய இளவேனிற்பருவம்; அஃதாவது சித்திரைவைகாசி மாதங்கள். இளங்காற் செல்வன் - தென்றற்காற்றாகிய செல்வன்; "சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற" சிலப். ச: கஅ.

க0உ. எந்திரக்கிணறு - நீரை நிறைக்க வேண்டுமாயின் நிறைத்துப் போக்கவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு.

இடுங்கற்குன்றம் - செய்குன்று.

க0ச. கரப்புநீர்க்கேணி - மறைதலையுடைய நீரையுடைய கிணறு; இதனை அந்தக்கேணியென்பர்.

க0ரு. பளிக்கறை - பளிங்கறை. பள்ளி - இடம்.

க0சு. யாங்கணும் - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொய்கை

(பி - ம்.) கூ௩. 'குருகுநதளவு திருமலர் சொரிந்து', 'குருகுந்தளவுந் திருமலர்ச் செருந்தியும்' கூஎ. 'விரும்புகயாவெறியும்', 'இரும்பகவாவெறி' க0உ. 'இடுதற்குன்றமும்' க0ச. 'கரப்புநீர்க்கணியு'

மகத வினைஞரு மராட்டக் கம்மரு
மவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சருந்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்
கொண்டினி தியற்றிய கண்கவர் செய்வினைப்
பவளத் திரள்காற் பன்மணிப் போதிகைத்
தவள நித்திலத் தாமந் தாழ்ந்த
கோணச் சந்தி மாண்வினை விதானத்துத்
தமனியம் வேய்ந்த வகைபெறு வனப்பிற்

யும் கேணியும் இடங்களும் பள்ளியுமாகிய எவ்விடத்தும். திரிந்து - மன்ன - வன்றானும் மைந்தனும் வேனிலும் செல்வனுந்திரிந்து.

கo௨ - கூ. இவ்வடிகளிற்போலவே, "அந்தக்கேணியு மெந்திரக் கிணறுந், தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன் றருவிய, வெண்சுதைக் குன்றொடு வேண்டுவ பிறவு, மிளையோர்க் கியற்றிய விளையாட் டிடத்த, சித்திரப் பூமி வித்தக நோக்கி" (பெருங். க. ருரு: ரு-எ), "பளிக்கறைப் பூமியும் பந்தெறி களத்து,மணிக்கயிற் றூசன் மறலிய விடத்துங்,கொய்ம்மலர்க் காவும் பொய்கைக் கரையு, மந்தக் கேணியும் வந்துபெயர் கூவி" (பெருங். க. ருச: கசுரு - அ) என வருதல்காண்க.

கoஎ. மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பிறந்த இரத்தினவேலைக்காரர். மராட்டம் - மகாராஷ்டிரதேசம்.

கoஅ. அவந்தி - அவந்திதேசம். யவனம் - யவனதேசம்.

கoஎ - அ. மகததேசத்துப் பிறந்த இரத்தினவேலைக்காரர் முதலியோர் தொழிலிற் பெயர்பெற்றவரென்பதை, "யவனத் தச்சரு மவந்திக் கொல்லரு, மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும், பாடலிற் பிறந்த பசும்பொன் வினைஞருங், கோசலத் தியன்ற வோவியத் தொழிலரும்,வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும்" (பெருங். க. ருஅ: சo - சச) என்பதனாலுணர்க.

கoஎ - கூ. மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய தமிழ் நாட்டிற்பிறந்த வேலைக்காரருடனேகூடி.

கக௨. நித்திலத்தாமம் - முத்துமாலை.

௧௧௩. கோணச்சந்தி - கோணமாகியசந்தி; "சந்திக் கோணமு மந்திர வாணியும்" (பெருங். ௧. ௫௮ : ௫௧.) விதானம் - மேற்கட்டி.

௧௧௪. தமனியம் - பொன்.

௧௧௫. பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆப்பியால் மெழுகப்படாத; "பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்" (பெரும்பாண். ௨௯௮) ; சந்தனத்தால் மெழுகியவென்றபடி ; "மங்கல வெள்ளை வழித்துமுத் தீர்த்தபின்" (சீவக. ௩௪௭௭) எனவருதல் காண்க.

(பி - ம்.) ௧௦௭. 'மாட்டக்கம்மரும்' ௧௧௫. 'செம்பொன்மண்டபத்து'

இந்திர திருவன் சென்றினி தேறலும்
வாயிலுக் கிசைத்து மன்னவ னருளாற்
சேய்நிலத் தன்றியுஞ் செவ்வியின் வணங்கி
யெஞ்சா மண்ணசை யிகலுளந் துரப்ப
வஞ்சியி னிருந்து வஞ்சி சூடி
முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவு
மறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைந்த
தலைத்தார்ச் சேனையொடு மலைத்துத் தலைவந்தோர்

---

௧௧௬. இந்திரதிருவன் - இந்திரச்செல்வமுடைய அரசன்.

௫௧ - ௧௧௬. இந்திரதிருவன், தேவியொடுபுக்குக் கண்டு உளஞ்சிறந் தும் நோக்கியும் பாவையாமென்றும் நகையெய்தியும் ஏத்தியும் அவர்தம் மோடுசென்று அயர்ந்து பொருந்துபுநின்று

நகைசெய்து கூஉய்க் காட்டுபு நின்று யாங்கணுந்திரிந்து விளையாடி மண்டபத்து அவன் சென்று இனிது ஏறலுமென்க.

கக௭. வாயிலுக்கு இசைத்து - வாயில் காவலர்க்குத் தெரிவித்து. அருளால் - கட்டளையால்.

ககஅ. சேய்நிலத்தன்றியும் - தூரமான இடத்தே தாம் நின்றதல்லாமலும். செவ்வியின் - சமயத்தில்.

௬அ - ககஅ. கோட்டங்காவலர் இசைத்துமென்றேகி இசைத்து வணங்கியெனக் கூட்டுக.

ககசு. குறையாத மண்ணைவிரும்பி மாறுபாடு உள்ளத்தைச்செலுத்த.

க௨0. வஞ்சியின் இருந்து - கருவூரிலிருந்து, வஞ்சி சூடி - வஞ்சிப் பூமாலையைச்சூடி; "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி,வாய்வா ணெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" (உசு: ௫0 - ௫க) என்று சிலப்பதிகாரத்தும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

ககசு - ௨.0.
தகத் தலைச்சென்

இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த, னஞ்சு தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே" (தொல். புறத். சூ. எ), "வாடா வஞ்சிதலைமலைந்து, கூடார்மண் கொளல்குறித் தன்று", "வஞ்சி வணக்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக், குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ" (பு - வெ. வஞ்சி. க) என வருவனவற்றாலுணர்க.

க௨க. முறஞ்செவி யானை - முறம் போலும் காதுகளையுடையயானை; "முறஞ்செவி வாரணம்" சிலப். க0: உசஎ.

க௨௨. மறம் - ஆண்மை. வயவர் - வீரர்.

க௨௩. தலைத்தார்ச்சேனையொடு-முதன்மையாகிய

தூசிப்படையோடு; (சிலப். உசு: அ0.) மலைத்து - மாறுபட்டு. தலைவந்தோரென்றது, சேர

(பி - ம்.) ககசு. 'சிறைவனோறினா னென்றலும்' ககசு. 'எஞ்சார்மன்னனை சைமேழுலந்தரப்ப' கஉக - உ. 'மாவு, நறங் கெழுநெடுவாள் மறவரும்'

சிலைக்கய னெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
யார்புனை தெரிய லிளங்கோன் றன்னாற்
காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை
வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
யொளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி
வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கேளிது மன்னே கெடுகநின் பகைஞர்
யானைத் தீநோய்க் கயர்ந்துமெய் வாடியிம்
மாநகர்த் திரியுமோர் வம்ப மாத
ரருஞ்சிறைக் கோட்டத் தகவயிற் புகுந்து
பெரும்பெயர் மன்ன நின்பெயர் வாழ்த்தி
யையப் பாத்திர மொன்றுகொண் டாங்கு

———— பாண்டியர்களை; பின் "சிலைக்கய னெடுங்கொடி" என்று வருதலால இங் ஙனங் கொள்ளப்பட்டது.

கஉச. சிலைக் கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய

விற்கொடியையும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்.

கஉரு. ஆர் - ஆத்தி; இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாளமாலை. இளங்கோன் - தம்பி; இவன் யுவராசாவாக இருத்தலின், 'இளங்கோன்' என்றார் போலும்.

கஉசு. காரியாறு - ஒருநதியின்பெயர். இதனை, 'காரியாற்றுத் துஞ்சிய

நெடுங்கிள்ளி' (புறநா. சஎ), "செல்கதிமுன் னளிப்பார்தந் திருக்காரிக் கரைபணிந்து" (பெரிய. திருநா. ருசரு) என வருவனவற்றாலுணர்க. பெரும் போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயல்பு; "உடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்" சிலப். உஅ: கஉ0 - உக.

கஉஎ. மாவண்கிள்ளி, விளி; இஃது அரசன் பெயர்.

கஉரு - எ. வந்தோருடைய கொடிகளை இளங்கோனுற் காரியாற்றுக கொண்ட மாவண்கிள்ளியென்க.

கஉஅ. ஒளி - உறங்காதிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அரசரிடத்துள்ள கடவுட்டன்மை ;"இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழு

கப் படும்" (குறள். சுகூஅ); "உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்கணுறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்" சீவக. உசஅ. தன்னொளி,

கருக. அயர்ந்து - கவலையுற்று.

கருஉ. வம்பமாதர் - காயசண்டிகை ; வம்பு - புதுமை. கருச. பெரும்பெயர் - மிக்க புகழ; பெரும்பெயர்மன்னவன்: சிலப். கரு: கருஅ.

(பி-ம்.) கஉஅ. 'ஒலியொடுவழாஅதூழி' கஉகூ. 'வாழியெங்கோவாழிய பெருந்தகை'

மொய்கொண் மாக்கண் மொசிக்கலுண் சாந்தன
ளூழிதோ றூழி யுலகங் காத்து
வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
வருக வருக மடக்கொடி தானென்
றருள்புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்
றுய்கழல் வேந்த னருள்வா ழியவெனத்
தாங்கருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்
யாங்கா கியதிவ் வேந்திய கடிஞையென்
றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
விரைத்தார் வேந்தே நீநீடு வாழி
விஞ்சை மகள்யான் விழவணி மூதூர்
வஞ்சந் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை
வானம் வாய்க்க மண்வளம் பெருகுக
தீதின் றாக கோமகற் கீங்கீ
தையக் கடிஞை யம்பல மருங்கோர்

கநகூ. மொய் - நெருக்கம். மொசிக்க- உண்ண; "மையூன் மொசித்த வொக்கலொடு" புறநா. கூகூ.

கஙஉ - சு. மாதர் புகுந்து வாழ்த்திக் கொண்டு ஊன்சுரந்தனள்.

கஙஅ. என்றலும் - என்று கோட்டங் காவலர் கூறலும்.

கஙஎ - அ. சிலப். கக: கரு - சு; உரு: கஅக - உ; உஎ: கஙகூ-சு0; உஅ: கஅரு - சு.

கஙகூ. மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

கசுக. வாயிலாளரின் - வாயிலாளர்களால்.

கசுஉ. வாழியவென - வாழ்கவென்று மணிமேகலைசொல்ல.

மேல்வருவது அரசன் கூற்று.

கசுச. நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

கசுஎ. விஞ்சைமகளென்பதற்கு வித்தையையுடைய மகளென்றும் வித்தியாதரமகளென்றும் இருபொருள்கொள்க. பின்வருவனவும்இப்படியே ஏற்பப்பொருள்கொள்ளுதற்குரியவை.

கசுகூ. வானம் - மழை. கரு0. கோமகற்குத் தீதின்றாகுக.

கரு0 - ருக. ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாத்திரம்.

(பி - ம்.) கஙசு. 'முசிக்க', 'பொசிக்க' கசுஉ. 'தாள்வாழிய' கசுங. 'தவத்தீர்நீர்' கசுரு. 'அரசுகூறலும்' கசுசு. 'விரைதார் வேக்தேநீடுழி'; கரு0 - ருக. 'கோமகன்றனக்கிங், கைய கடிஞை'

தெய்வந் தந்தது திப்பிய மாயது
யானைத் தீநோ யரும்பசி கெடுத்த
தூனுடை மாக்கட் குயிர்மருந் திதுவென
யான்செயற் பாலதென் னிளங்கொடிக் கென்று
வேந்தன் கூற மெல்லிய லுரைக்குஞ்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தரு ணெஞ்சத்
தறவோர்க் காக்கு மதுவா ழியரென
வருஞ்சிறை விட்டாங் காயிழை யுரைத்த
பெருந்தவர் தம்மாற் பெரும்பொரு ளெய்தக்
கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்ட
மறவோர்க் காக்கின னரசாள் வேந்தென்.

கக.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று.

கருஉ. திப்பியமாயது -தெய்வலோகத்திருந்து உண்டாகிய பொருளாா வுள்ளது.

கருச. உடம்பு மெலிந்தவர்களுக்கு உயிரைக்கொடுக்குமருந்து. என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

கருள - அ. சிறைச்சாலையை இடித்துத் தூய்மைசெய்து அவ்விடத்தை அருள்பொருந்திய மனத்தையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச் செய் யுமதுவே நீ செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல.

கசுo. பெரும்பொருள் - அறம் ; ஞானமுமாம்.

கசுக. கறையோர் - கடமை கொடுப்போர். இல்லாக்கோட்டமென்க; என்றதனால், அரசன் கறைவீடுசெய்த செங்கோன்முறைமையுடையனென்ற வாறுயிற்று; இதனை, "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மி, னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு, முற் றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென, யானை யெருத்தத் தணிமுரசிரீஇக், கோன்முறை யறைந்த கொற்ற வேந்தன்", "சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின் யாங்கணும், கறைகெழு நாடு கறைவீடு செய்ம்மென" (சிலப். உரு : கஉசு - ௩க ; உஅ : உoரு - ச) ; "¹தம்பியை முகத்து ³ணெக்கி, யூர்பிணி கோட்டஞ் சீப்பித் தறுதவ ஞண்ட நாட்டைப், பார்பிணி கறையி னீங்கப் படாமுர சறைவி யென்றுன்" (சீவக. உருஎஉ) என்பனவற்றுலறிக.

க-கசுஉ. தாரோன் வணங்கிக் கூறத்தெய்வங் கூறலும்,உள்ளங்கலங்கி வருந்தி அறிவாமெனப் பெயர்வோன்றன்னை நீலயானை தொடர ஏஃகு உளங்

(பி - ம்.) கருஉ. 'தெய்வந்தந்து திபைபியமாட்டு' கருச. 'மானிட
மாக்க ளுயிர்மருந்திது' கருசு. 'வேந்தன் கூறி' கருஎ. 'கோட்டஞ் சிதைத்து' கருஅ. 'அறவோர் காக்குமதிவாழிய ' கருகூ. 'அருஞ்சிறைவிடுத்ததாயிழை தாயெனன' கசுஉ. 'மறவோர் சேகாகிணளரசாள'

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

உகஎ

இழிப்ப அவன் பொத்தி உயிர்த்துப் போயபின், மணிமேகலை றனித்தன ரென்று கருதி வாங்கிக் கோட்டம்புகுந்து மாக்களை ஊட்டலும், காவலர் வியந்து கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேகி, திருவன் சென்று ஏறலும், வாயிலுக்கிசைத்து வணங்கி, 'மன்னவ, வம்பமாதர் ஊண் சுரந்தனள்'

என்றலும், 'வருகவருக' என்று அரசன்கூறலின், மடக்கொடி வாயிலாளரிற் சென்று 'நின் அருள்வாழிய' என, 'யாங்காகியது' என்று அரசன் கூறலும், ஆயிழையுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவர் 'உயிர்மருந்து இது' என, 'யான் செயற்பாலது என்' என்று வேந்தன்கூற, மெல்லியல் உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவள் 'நீ செயற்பாலது அறவோர்க்கு ஆக்குமது' என, வேந்தன் பெரும்பொருளெய்துதற்குக் கோட்டத்தை அறவோர்க்கு ஆக்கினனென வினைமுடிவு செய்க.

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவெய்தக் காயசண்டிகை கணவனாகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன் வந்து காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண் உலகவறவியில் வாளாலெறிந்துபோன பாட்டு.]

அரச னாணையி னாயிழை யருளா
னிரயக் கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டந்
தீப்பிறப் புழந்தோர் செய்வினைப் பயத்தான்
யாப்புடை நற்பிறப் பெய்தினர் போலப்
பொருள்புரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலு

உ. நிரயக் கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனையைச்செய்யும் கொடியசிறை. கோட்டம் - அறை.

ங. தீப்பிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிறவியிற்பிறந்து வருந்தினோர்.

ச. யாப்பு - பொருத்தம்.

ரு. பொருள்புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன் ; பொருள் - சத்தியம்.

(பி - ம்.) ங. 'செய்தவம் பயந்தால்', 'செய்ததவப்பயத்தால்' 'எய்தினபோல'

ச.

உஅ

மருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியு
மட்டிற் சாலையு மருந்தினர் சாலையுங்
கட்டுடைச் செல்வக் காப்புடைத் தாக
வாயிழை சென்ற தூஉ மாங்கவ டனக்கு
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் பணித்ததூஉஞ்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தரு ணெஞ்சத்
தறவோர் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமுங்
கேட்டன னாகியத் தோட்டார் குழலியை
மதியோ ரெள்ளினு மன்னவன் காயினும்

கடு பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
பற்றினன் கொண்டென் பொற்றே ரேற்றிக்
கற்றறி விச்சையுங் கேட்டவ ளுரைக்கு
முதுக்குறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே

கூ. அறவோர் - பௌத்தமுனிவர்; "அறவோர் பள்ளியு மறனோம் படையும்" (சிலப். ரு: கஎகூ), "அருணெஞ்சத், தறவோர் கோட்டம்" (கக - உ) என்று இக்காதையிற் பின்பு கூறுதல் காண்க.

எ. அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி; அருந்தினர்சாலை - போசனசாலை.

அ. கட்டு - உறுதி. காப்பு உடைத்தாக - காவலையுடையதாக.

உ - அ. கோட்டம் காப்புடைத்தாகவென இயைக்க.

கூ. ஆயிழை - மணிமேகலை.

கo. வீயாவிழுச்சீர் - மாறுத சிறந்த கீர்த்தி. பணித்தது - சொல்லியது; அது, "யான்செயற் பாலதெ னிளங்கொடிக்கு" (மணி. ககூ: கடுரு) என்றது.

கக - உ. அருணெஞ்சத் தறவோர்: மணி. உo: கூ.

கங. கேட்டனனாகி - (உதயகுமரன்) கேட்டு. தோடார்குழலி, தோட் டார்குழலியென விகாரம்; சிலப். ப. சoக.

கச. மதியோர் எள்ளினும் - அறிவுடையோர் இகழ்வாராயினும். காயினும் - கோபித்தாலும்.

கடு. பொதியில்—பொது இல் - அம்பலம்.

ககூ. பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு.

கஎ. விச்சை - வித்தை; உம்மை, இறந்தது தழீஇயது.

கஅ. முதுக்குறை முதுமொழி: மணி. கஅ: ககூஎ; உo: எச.

(பி - ம்.) கூ. 'சென்றதுமாங்' கக-உ. 'சிறையோர் நீங்கிச் சிறையோர் கோட்ட, மறவோர் கோட்ட' கங. தோட்டலர் குழலியை' கரு. 'நீங்கிப் பொழுதிற்' கஎ. 'கற்றறி விஞ்சையும்' கஅ. 'முதுக்குறை மொழியுங் கேட்குவன்'

உ0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்த காதை.

உகூ

மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுந்து
பலர்பசி களையப் பாவைதா னொதுங்கிய
வுலக வறவியி னூடுசென் றேறலு
மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற் குன்றத்துக்
கழைவளர் கான்யாற்றுப் பழவினைப் பயத்தான்
மாதவன் மாதர்க் கிட்ட சாப
மீரா றாண்டு வந்தது வாராள்
காயசண் டிகையெனக் கையற வெய்திக்
காஞ்சன னென்னு மவடன் கணவ
னேங்கிய நெஞ்சா ருள்வந் திழிந்து
பூத சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையு
மாதவ ரிடங்களு மன்றமும் பொதியிலுந்

கக. தாரோன் - உதயகுமரன். உக. ஊடு - உள்ளே.

கூ - உக. சென்றதூஉம் பணித்ததூஉம் வண்ணமும்கேட்டு எள்ளினும்

காயினும் சென்று குழலியைப்பற்றிக்கொண்டு ஏற்றிக் கேட்டுக் கேட்குவ னென்று மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்து சென்று ஏறலுமென்க.

மேலே, காஞ்சனன் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போந்ததும், உதய குமரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்.

௨௨. பொதியிற்குன்றம் - பொதியின்மலை.

௨௩. கழை - மூங்கில். யாற்று - ஆற்றில்.

௨௪. மாதவன் - விருச்சிகன். மாதர்க்கு - காயசண்டிகைக்கு.

௨௫. ஈராறுண்டு - பன்னிரண்டுவருடம்.

௨௬. கையறவு - செயலறுதல். ௨௫ - ௬. காயசண்டிகை வாராள்.

௨௮. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். இழிந்து - இறங்கி; என்றதனால், காஞ்சனன் ஆகாய கமனமுடையனென்பது பெறப்பட்டது; "விஞ் சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென்" (௧௨௬) என்று இக்காதையிற் பின்வருதல் காண்க.

௨௯. பூதசதுக்கம் - தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கணொழுகும் பொய்வேடத்தார்முதலிய அறுவகையோரை யும் பாசத்தாற்கட்டி அடித்துண்ணும் பூதம் நிற்றற்கிடமாகிய சதுக்கம்; சதுக்கம் - நாற்சந்தி; "தவமறைந்தொழுகும்..............பூதம் புடைத்துண்ணும் பூத சதுக்கமும்" (௫:௧௨௮ - ௩௪) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க; பூ - பொலிவு.

௩0. மன்றம்-ஊருக்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கு மரத்தடி; "மன்றமும் பொதியிலும்" புறநா. ௨௨௬.

(பி - ம்.) ௨0. 'கனைஇயபாவைதானெடுக்கிய' ௨௪. 'மாதவனமாற்கிட்ட' ௨௮. 'வந்துபுகுந்து' ௨௯. 'பூதச்சதுக்கமும் பூமரச் சோலையும்'

தேர்ந்தனன் றிரிவோ னேந்திள வனமுலை
மாந்தர் பசிநோய் மாற்றக் கண்டாங்
கின்றுநின் கையி னேந்திய பாத்திர
மொன்றே யாயினு முண்போர் பலரா
லானைத் தீநோ யரும்பசி களைய
வான வாழ்க்கைய ரருளினர் கொல்லெனப்
பழைமைக் கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
யுதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
நரைமூ தாட்டி யொருத்தியைக் காட்டித்
தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே றாகி
வெண்மண லாகிய கூந்தல் காணாய்
பிறைநுதல் வண்ணங் காணா யோநீ
நரைமையிற் றிரைதோற் றகையின் றாயது
விறல்விற் புருவ மிவையுங் காணா
யிறவி னுணங்கல் போன்றுவே றாயின
கழுநீர்க் கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன
குமிழ்மூக் கிவைகா ணுமிழ்சீ யொழுக்குவ
நிரைமுத் தனைய நகையுங் காணாய்

---

௫௧. தேர்ந்து திரிவோன் - காஞ்சனன்.

௫௨. கண்டு - (காஞ்சனன்) கண்டு.

மேல்வருவன காஞ்சனன் கூற்று.

௫௫. நோய் - பஸ்மகவியாதி. ௫௬. வானவாழ்க்கையர் - தேவர்.

௩௫ - ௬. களைய அருளினர்கொல்.

௩௭. பலபாராட்ட - பலவற்றைக்கூறிப் பாராட்ட.

௩௮. அவன் - காஞ்சனன்.

௪௦. நரைமூதாட்டி - நரையையும் முதுமையையுமுடையவள்.

௪௧. 'தன்னணநல் வண்ணம்' என்பது முதலியன மணிமேகலைகூற்று. அறல் - கருமணல்;

௪௪. நரைமை - வெண்மை.

௪௫. இறவின் உணங்கல் - இருல்மீனின்வற்றல்.

௪௯. நகை - பல்.

(பி - ம்.) ௪௧. 'தண்ணலவண்ணந்திரிந்து வேறாகிய' ௪௨, 'கூந்தலுங் காணாய்' ௪௪. 'நரைமயிற்றினர் தோறரேகையின' ௪௮. 'ஒழுகுவ', 'ஒழுகுவன' ௪௯. 'பல்லுங்காணாய்'

௨௰.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை. ௨௨௧

சுரைவித் தேய்ப்பப் பிறழ்ந்துவே றாயின
விலவிதழ்ச் செவ்வாய் காணா யோநீ
புலவுப் புண்போற் புலால்புறத் திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல் வடிகா திவைகா
ணுள்ளூன் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
விறம்பூது சான்ற முலையுங் காணாய்
வெறும்பை போல வீழ்ந்துவே றாயின
தாழ்ந்தொசி தெங்கின் மடல்போற் றிரங்கி
வீழ்ந்தன விளவேய்த் தோளுங் காணாய்

நரம்பொடு விடுதோ லுகிர்த்தொடர் கழன்று
திரங்கிய விரல்க ளிவையுங் காணாய்
வாழைத் தண்டே போன்ற குறங்கிணை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல் காணா
யாவக் கணைக்கால் காணா யோநீ
மேவிய நரம்போ டென்புபுறங் காட்டுவ
தளிரடி வண்ணங் காணா யோநீ
முளிமுதிர் தெங்கி னுதிர்கா யுணங்கல்
பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனென

---

௫௦. சுரைப்பழத்தின்விதை பல்லுக்கு உவமையாதலை, "சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்" (நாலடி. ௩௧௫) என்பதனாலுமுணர்க.

௫௨. புலவு - புலால்நாற்றம்.

௫௩. வள்ளைத்தாள் - வள்ளைத்தண்டு. வடிகாது - வடிந்தகாது.

௫௫. இறும்பூது - அதிசயம்; "இறும்பூது போலுமஃ தறிந்தருளெனெ" சிலப். பதி. ௯.

௫௭. திரங்கி - திரைந்து. ௫௯. உகிர்த்தொடர் - நகத்தின்தொடர்ச்சி.

௬௧. குறங்கு - தொடை. இணை - இரண்டு. ௬௩. ஆவம் - அம்புக்கூடு.

௬௬. முளிமுதிர்தெங்கு - உலர்ந்த முதிர்ந்த தென்னை.

௬௭. "புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது" (௪: ௧௧௪) என்றார் முன்னும்.

௬௯. தெரியாய் - தெரிந்துகொள்வாய்.

(பி - ம்.) ௫௩. 'வடிந்தகாது' ௫௫. 'சான்றனமுலையிவைகாணாய்' ௫௮. 'தோளிவைகாணாய்' ௫௯. 'உகிரொடு கழன்று' ௬௩. 'காலிவையுங் காணாய்' ௬௭. 'புலான்மறுத்தியார்த்து'

விஞ்சை மகளாய் மெல்லிய லுரைத்தலுந்
தற்பா ராட்டுமென் சொற்பயன் கொள்ளாள்
பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ னேக்கு
மதுக்கம ழலங்கன் மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்
பவளக் கடிகையிற் றவளவா ணகையுங்
குவளைச் செங்கணுங் குறிப்பொடு வழாஅ
ளீங்கிவன் காதல னாதலி னேந்திழை
யீங்கொழிந் தனளென விகலெரி பொத்தி
மற்றவ ளிருந்த மன்றப் பொதியிலுட்
புற்றடங் கரவிற் புக்கொளித் தடங்கினன்

௭௦. விஞ்சைமகளாய் - காயசண்டிகையாய். மெல்லியல் - மணிமேகலை.

மேல்வருவது காஞ்சனன்செய்தி.

௭௨. பிறனென்றது, உதயகுமரனை. இங்கே பிறன்பின் செல்லு மென்றதுபோல, "எண்ணிப்பத் தங்கையிட்டா லிந்திரன் மகளு மாங்கே,

வெண்ணெய்க்குன் றெரியுற் றுற்போன் மெலிந்துபின் னீற்கு மன்றே" (கருகஎ) என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வந்திருத்தல்காண்க.

எச. ழ. மணி. கஅ: கக௲எ.

எரு. பவளக்கடிகை - பவளத்துண்டம்; என்றது உதட்டினை.

எசு. குறிப்பு - இங்கிதம்.

எரு - சு. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "ஒத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த......உளங்கொண் டொளித்தா ளுயிர்க்காப் பிட்டு" (கஅ: எ0 - எக) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

எஎ. இவனென்றது, உதயகுமரனை. காதலன் - ஆசாநாயகன்.

எஅ. ஈங்கு ஒழிந்தனள் - இவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டாள்; என்னைத்தவிர்ந்தாளென்றுமாம்; ஈங்கு, தன்மையையுணர்த்துதலை "ஈங்களிப் பன" (மணி. கச: சஅ) என்பதிற்காண்க. இகல் - மாறுபாடு.

எகூ. மன்றப்பொதியில் - மன்றமாகியபொதியில்; இருபெயரொட்டு; இப்படியே, "மன்றப் பொதியிற், கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை" (உக: சு - எ) என்றுபின்னும்வரும்.

அ0. இங்கே காஞ்சனனுக்குப்பாம்பை உவமைகூறியதற்கேற்ப, "வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த, போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல", "வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத், தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்தவை விரித்தென,

(பி - ம்.) எ0. 'மெல்லியலுரைக்கத்' எஉ. 'பிறர்பின்செல்லினும் பிறர்போல்' எச. 'எடுத்துக்காட்டப்' எரு. 'பவளக் கடிகையும்' எஅ. 'ஆங்கொழிந்தனளென வகையெரி' எகூ. 'பொதியிற்'

௨௰.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள் விஞ்சைய
னுங்கவ னுரைத்த வரசிளங் குமரனுங்
களையா வேட்கை கையுதிர்க் கொள்ளான்
வளைசேர் செங்கை மணிமே கலையே
காயசண் டிகையாய்க் கடிஞை யேந்தி
மாய விஞ்சையின் மனமயக் குறுத்தன
ளம்பல மருங்கி லயர்ந்தறி வுரைத்தவிவ்
வம்பலன் றன்னொடிவ் வைகிரு ளொழியா
ளிங்கிவள் செய்தி யிடையிருள் யாமத்து
வந்தறி குவனென மனங்கொண் டெழுந்து
வான்றேர்ப் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக்
கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை
யுயாவுத் துணையாக வயாவொடும் போகி
யூர்துஞ் சியாமத் தொருதனி யெழுந்து
வேழம் வேட்டெழும் வெம்புலி போலக்
கோயில் கழிந்து வாயி னீங்கி
யாயிழை யிருந்த வம்பல மணைந்து

விருந்தோனெழுந்து'' (௯அ - ௯, ௧0௪-௯) என இக்காதையிலேயே

பின்பும் கூறுதல்காண்க.

அ௨. அவள் - மணிமேகலை. அ௩. கையுதிர்க்கொள்ளான் - நீக்கர்ன்.

மேல்வருவன உதயகுமரனுட்கோள்.

௮௬. மாயவிஞ்சையின் - மாயவித்தையினால்.

௮௭. அயர்ந்து - வருந்தி ; மறந்தென்றுமாம். அறிவுரைத்த - பழமைக்கட்டுரை பல பாராட்டிய.

௮௮. வம்பலன் - அயலான். வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது.

௯௧. வான்றேர் - ஆகாயத்திலுலவும் தென்றற்காற்றாகிய தேர்.

௯௨. மணி. ௧௮: ௧௦௫ ; ௨௫: ௯௦ ; "மைதுழா நெடுங்கணார் மனத்துட் காமனா, ரைதலாங் கவர்கணை யரும்பு வைத்தவே" சூளா. குமார.௫.

௯௩. உயாவுத்துணையாக - வினவுந்துணையாக ; கொண்டென்று ஒரு சொல் வருவிக்க ; தனியேசென்றானென்றபடி. வயா - வேட்கை மிகுதி; "வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்" தொல். உரி. சூ. ௭௩.

௯௪. போயவன் நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்து வந்தான்.

(பி - ம்.) ௮௨ - ௩. 'உரைத்த வலர்தார் வேந்தனும், களையாவேட்கையிற் கைவிதிற் கொள்ளா' ௮௮. 'வம்பலன் றனாேடு அவை கிருளொளியான்' ௮௯. 'ஈங்கிவைசெய்தி' ௯௧. 'பாகன்மீள்' ௯௩. 'உயிர்த்துணையாகவயர்ப்பொடும்', 'உற்றளையாகவயாவொடும்'

வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல
வாகந் தோய்ந்த சாந்தல ருழுத்த
வூழடி யிட்ட தனுள்ளகம் புகுதலு
மாங்குமுன் னிருந்த வலர்தார் விஞ்சைய
னீங்கிவன் வந்தன னிவள்பா லென்றே

வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத்
தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை விரித்தென
விருந்தோ னெழுந்து பெரும்பின் சென்றவன்
சுரும்பறை மணித்தோ டணிய வீசிக்
காயசண் டிகையைக் கைக்கொண் டந்தரம்
போகுவ லென்றே யவள்பாற் புகுதலு
நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக்
கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கு

கூஅ. நீ - விடம்.

கூகூ. போகுயர்புற்றளை - மிகவுயர்ந்த புற்றின் துவாரம்.

கூஅ - கூ. மணி. உ0: அ0, க0ச - ரு.

க00. சாந்து - சந்தனம். அலருறுத்த- பலரறியச்செய்ய.

க0க. ஊழ் அடியிட்டு -முறையே அடிவைத்து; "ஊழடி (குறிஞ்சி. உருஅ.) அதன் உள்ளகம் - அம்பலத்தினுள்ளிடம். முட்டம்"

க0ங. என்று - என்றுகருதி.

க0ச. நஞ்சு எயிறு அரும்ப - விடத்தைப் பல் வெளிப்படுத்த ; விடத்தையுடைய பல்தோன்றவென்றுமாம்.

க0ரு. பை - படம். க0ச - ரு. மணி. உ0: அ0, கூஅ - கூ.

க0சு. இருந்தோன் - காஞ்சனன்.

க0எ. சுரும்பு அறை மணித் தோள் - மலையை யொத்த அழகிய தோள் ; சுரும்பு - மலை. அறை, உவமவுருபு.

க0கூ. போகுவல் - போவேன்.

க0உ - கூ. விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால்

வத்தனை னென்று எழுந்து சென்று வீசிப் போகுவலென்று புகுதலு மென்க.

ககO. கந்து - தூண்.

ககக. கடவுள் எழுதிய - மயனாற் பண்ணப்பட்ட ; "மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன்" (மணி. உக : க௩உ - ௩) என்று பின்வருதல் காண்க.

(பி - ம்.) கூக. 'போயபுற்' கO௩. 'ஈங்குவந்தனன்' கOஎ. 'தோள் வீச' ககO. 'கந்தனிடவயின்' ககக. 'பாவயர்க்குரை'

உO.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

உஉரு

மணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்துரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
வானம் போவுழி வந்தது கேளா
யந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
விந்த மால்வரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரெனிற் பொங்கிய சினத்தள்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடூஉம்
விந்தங் காக்கும் விந்தா கடிகை
யம்மலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைம்மை கொள்ளேல் காஞ்சன விதுகே
ளூழ்வினை வந்திங் குதய குமரனை
யாருயி ருண்ட தாயினு மறியாய்

மேல்வருவன கந்திற்பாவை காஞ்சனனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று.

கக௨. அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே.

கக௪ - ரு. தன்பசி நீக்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவுழி அவளுக்கு வந்த துன்பத்தைக்கேள்.

கக௬. அந்தரஞ் செல்வோர் - தேவர். அந்தரி - துர்க்கை.

கக௭. விந்தமால்வரை - விந்தியமலை.

கக௬ - எ. விந்திய மலையிலிருத்தல் பற்றித் துர்க்கைக்கு விந்திய வாஸினி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு.

கக௮ - ௨௦. விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகை யென்பவள்,

யாரேனும் மேற் போவராயின் மிக்க கோபத்தையுடையளாய்ச் சாயையினுல் அவர்களை இழுத்துத் தன்வயிற்றிலிடுவள் ; பிரஹ்மதேவரிடம் வரம்பெற்ற ஸிஹ்மிகை யென்னுமரக்கி இலங்கைக்குச் சென்ற அநுமானை நிழலாலி ழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ஸ்ரீமத் வான்மீகராமாயணம், சுந்தரகாண் டத்தால் தெரிகின்றது.

க௨க. (காயசண்டிகை) விந்தாகடிகையின் வயிற்றிலடங்கினள்.

க௨௨. கைம்மை கொள்ளேல் - சிறுமையைக் கொள்ளாதே ;

சிறுமையென்றது ஆராயாது செய்தலை. இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலை யுடைய பழம் பிறப்பின்நாயக னென்பதனை ஞானத்தாலறிந்த கந்திற்பாவை அவன் இறந்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலையாக நினைந்து அவளைக் கொள்ளாதேயென்று கூறிற்றென்றலுமாம்; கைம்மை - அமங்கலை.

க௨௩ - ௪. மடைத்தொழில் செய்வோனை முற்பிறப்பில் வெட்டிய

(பி - ம்.) கசஉ. 'விஞ்சையர் காஞ்ச' கசங. 'மற்றுருவெய்தினள்' கசஎ. 'மீமிசைச்செல்லார்' கசஅ. 'சினத்தாள்' கசகூ - உ0. 'சாகையின... தகைமையிற்றழூஉ, மந்தம்'

உகூ

கஉ௫ வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக் காஞ்சன
வவ்வினை நின்னையு மகலா தாங்குறு
மென்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுந்து
கன்றிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென்.

உ0.—உதயகுமரனைக்காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

பாவம் உதயகுமரனை வெட்டுண்ணச் செய்தது; ஆனாலும் ஆராயாது செய்தலின் நீ அறியாய்; இவ்வரலாற்றை, மணி. உக - ஆம் காதை, சஎ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும் உங - ஆம்காதை, அஉ - ஆம் அடிமுதலிய வற்றாலும் உணர்க.

கஉஅ. கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்றபாவம்.

கஉகூ. விலங்கு - குறுக்காக.

க-கஉகூ. கோட்டம் காப்புடைத்தாக, தாரோன் கேட்டு மனங்கொண்டு எழுந்து சென்று ஏறலும், கணவன் கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தேர்ந்து திரிவோனுக் கண்டு பலபாராட்டவும், நீங்கிச் சென்று காட்டி மெல்லியல் உரைத்தலும், விஞ்சையன் புக்கு ஒளித்து அடங்கினன்;

அரசிளங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுந்துபோகி எழுந்து கழிந்து நீங்கி அலைந்து புகுதலும், விஞ்சையன், எழுந்து சென்று வீசிப்புகுதலும், பாவை உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பது கூறலும், விஞ்சையன் எழுந்து படர்ந்து போயினனென வினைமுடிவு செய்க.

(பி - ம்.) கஉக. 'விளங்குவின்'

இருபத்தோன்றுவது
கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

[இருபத்தோன்றுவது மணிமேகலை உதயகுமரன்மடிந்ததுகண்டு உறுதுயரெய்த, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்றபாவை வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்தபாட்டு.]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின்
குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்

க. கடவுள் எழுதிய - தவதிகளையொத்த பாவையை (மயன்) பண்ணின; "கடவுட் பாவை" (எ) என்பர் பின்னும்.

உ. குடவயின் - மேற்றிசை யிடத்தே.

(பி - ம்.) உ. 'அமைத்த நெடுநிலை'

முதியாள் கோட்டத் தகவயிற் கிடந்த
மதுமலர்க் குழலி மயங்கின ளெழுந்து
விஞ்சயன் செய்தியும் வென்வேல் வேந்தன்
மைந்தற் குற்றது மன்றப் பொதியிற்
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை
யங்கவற் குரைத்த வற்புதக் கிளவியுங்
கேட்டன ளெழுந்து கெடுகவிவ் வுருவெனத்
தோட்டலர் குழலி யுள்வரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாட்
கட்டழ லீமத் தென்னுயிர் சுட்டே
னுவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளந்
தவிர்விலே னாதலிற் றலைமக டோன்றி
மணிப்பல் லவத்திடை யென்னையாங் குய்த்துப்

ந. முதியாள் கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்.

க - ந. இவ்வடிகளால் சம்பாபதிகோயில், கந்திற்பாவைக்கு திசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது.

மேற்

ச. குழலி - மணிமேகலை.

ரு. விஞ்சையன் - காஞ்சனன். வென் - வெற்றி ;
வன்'' பு - வே. வஞ்சி. உச.

"வென்வே லாட

௬. மைந்தற்கு - உதயகுமானுக்கு. மன்றப்பொதியில்: மணி. ௨௦:௭௧.

௭. கந்திற்பாவை.

௮. அங்கவற்கு - காஞ்சனனுக்கு. அற்புதம் - ஆச்சரியம்.

௯. இவ்வுருக்கெடுகவென்று.

௧௦. குழலி, சுட்டு. உள்வரிநீங்கி - மறைந்தவேடமொழிந்து; என்றது, காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி.

இனி, உதயகுமரனைக்குறித்து மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும்.

௧௧. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதோர் பாம்பு (மணி. ௯: ௪௧); இதனைப் பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறுவர்.

௧௨. கட்டழல் - மிக்கநெருப்பு. ஈமம் - மயானம்.

௧௧ - ௨. இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின்செய்தி கூறினாள்.

௧௪. தலைமகள் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௧௩ - ௪. உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமரன்பால் மணிமேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, "புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்ச, மிதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை" (௫: ௮௯ - ௯௦), "அவன்பாலுள்ள, நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலின்" (௧௦: ௪௪ - ௫) என முன்வந்திருத்தலாலுணர்க.

(பி -ம்.) ௫. 'வெள்வேல்' ௧௦. 'தோட்டார்குழலி' ௧௧. 'விடமுண்டு'

பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி
யென்பிறப் புணர்ந்த வென்முற் றோன்றி
யுன்பிறப் பெல்லா மொழிவின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு

மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெகுளியின்
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென
விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
யழுதன ளேங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலுஞ்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்க
ணல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்ல
னினக்கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ
மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்

கசு. பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன்; பிணிப்பு - பற்று; ''பிணிப் பறுத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவும்'' சிலப். க௫: க00.

கஎ - அ. தலைமகள் தோன்றி உய்த்துக் காட்டித் தோன்றி உரைத் தலினென்க.

௨0. சால்பு - அமைதி; இன்பமுமாம். மறம் - பாவம்.

கக - ௨0. மணி. ௨க: கக௩; சிலப். ௩0: க௩அ - க.

உச. உருப்ப - கோபிக்க. விளிந்தனையோ - இறந்தாயோ.

உரு - ச. உருப்ப வெகுளியின் விளிந்தனையோ.

உடு. விழுமக்கிளவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள்.

உசு. அயாவுயிர்த்து - நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு. எழுதலும் - மணி மேகலை எழுதலும்.

மேல், மணிமேகலையைநோக்கிக் கந்திற்பாவை கூறுதலைச் சொல்லுவார்.

உஎ. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங்கண், விளி.

உஅ. அல்லி - அகவிதழ். தாரோன் - உதயகுமரன்.

உகூ. மகன் - கணவனாக; "நோதக வுண்டோ நும்மக னார்க்கு" (சிலப். கசு: கஎ) எனக் கணவனை மகனென்று கூறியிருத்தல் காண்க.

௩௦. மனக்கினியார்க்கு - உதயகுமரனுக்கு. மகளாயதூஉம் - மனைவி யானதும்.

(பி - ம்.) கசு. 'பிணிப்புமாதவன்' உஉ. 'காதலன்' உகூ. 'னாய்த்தோன்றியதூஉம்' 'தலைமக

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

உஉகூ

பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற்
கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை

தடுமாறு பிறவித் தாழ்தரு தோற்றம்
விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொள்ளே
லென்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்
பொன்றிகழ் மேனிப் பூங்கொடி பொருந்திப்
பொய்யா நாவொடிப் பொதியிற் பொருந்திய
தெய்வ நீயோ திருவடி தொழுதேன்
விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிர்த் தீங்கிவன்
திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயது
நெஞ்சு நடுங்கி நெடுந்துயர் கூரயான்
விஞ்சையன் வாளி னிவன்விளிந் ததூஉ
மறிதலு மறிதியோ வறிந்தனை யாயிற்
பெறுவேன் றில்லநின் பேரரு ளீங்கென

---

௩௨. நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பில் மட்டுமல்ல ; காணுதல் - அறிதல்.

௨௧ - ௩௨. தோன்றிய தூஉம் ஆய தூஉம் கண்டபிறவியேயல்ல ; பண்டும் பண்டும் பல்பிறப்புளவாலென இயைக்க.

௩௩. தாழ்தரு - தங்குகின்ற ; அழுந்துகின்ற வென்றுமாம்.

௩௪. விழுமம் - துன்பம்.

௩௫. சொல்லியுரைத்தல் - கூறிவிளக்குதல் ; "அறைந்தனர் சாற்றும்" (சிலப். ௧௦: ௧௩) என்புழிப்போல.

௩௬. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

மேல், மணிமேகலையின் வினவும், கந்திற்பாவைகூறும் விடையும் கூறப்படும்.

௩௯. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்.
௩௯ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக்காரணமாகிய தீவினையையும்.
௪௧. யான் நெடுந்துயர் கூர; கூர - மிக.

௪௨. விளிந்ததூஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்.

௪௩. அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ ; இஃது, "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" (கலி. ௨௩) என்பதுபோல நின்றது.

௪௪. நினது பெருங்கருணையை யான் இவ்விடத்துப் பெறுவேன் ; என்றது, நீகூறும் விடையைக் கேட்கும் விருப்பமுடையேனென்றவாறு. என - என்ற மணிமேகலை சொல்ல.

(பி - ம்.) ௩௨. 'பிறவை யெல்லாங் காரிகை'
தீய' ௪௪. 'பெறுவனேன தில்லெனின்'
௩௭. 'பொதியிற்றோன்

வையரி நெடுங்க ணாயிழை கேளெனத்
தெய்வக் கிளவியிற் றெய்வங் கூறுங்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் வருபொரு ளுரைத்து
மருளுடை மாக்கண் மனமாசு கழூஉம்
பிரம தருமனைப் பேணினி ராகி
யடிசிற் சிறப்பியா மடிகளுக் காக்குதல்
விடியல் வேலை வேண்டின மென்றலு
மாலை நீங்க மனமகிழ் வெய்திக்

சரு. ஆயிழை, விளி. சசு. தெய்வம் - கதிர்ப்பாவை.

சஎ கரை - கரையில்.

சஅ. மாதவன் வருபொருள் - புத்தன் அவதரித்தலை. உலகத்திற் பாவங்கள் அதிகரித்த காலந்தோறும் அப்பாவங்களைப் போக்கி அருளறத்தை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை நிருவாணமடைவித்தற் பொருட்டுப் புத்தாவதார முண்டென்பது பௌத்தநூற்றுணிபு; "ஈரெண் ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற், பேரறி வாளன் றோன்றும்" (கஉ:எஎ-அ), "மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற, வறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு, புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்" (உக: கசுரு - எ), "புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ, னுலகுயக் கோடற் கொருவன் றோன்று, மந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்லது, தின்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை" (உரு: சரு- அ), "கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியி, னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத், துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றி" (உசு: சச - சு) என இந்நூலுள்ளே பலவிடத்தும் வருதல் காண்க.

சகூ. மருளுடை மாக்கள் - மயக்கத்தையுடைய மனிதர். மனமாசு - காமவெகுளி மயக்கங்கள்; "வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென், றுள்ளந் தன்னி லுருப்பன மூன்றும்" (௩0: எ௦ - எக) என்பதனாலுணர்க. கழூஉம் - கழுவும்.

ருக. அடிகளுக்கு அடிசிற்சிறப்பு ஆக்குதலென்க.

ருஉ. விடியல்வேலை - நாள்வெயிற்காலம்; வைகறைப்பொழுதெனினும் பொருந்தும்.

ருக - உ. அடிகளுக்கு அடிசிற் சிறப்பு விடியல்வேலையாக்குதல் வேண்டினமென்று மடையனை நோக்கிக் கூறுதலும்.

சஎ -ருஉ. அடைகரையில் உரைத்துக் கழூஉம் பிரமதருமனைப் பேணி விடியல்வேலையில் ஆக்குதலை வேண்டினமென்றலு மென்க.

ருங. மாலை - இரவு. ருச. காலை - நாள்வெயிற்காலை. வருஉ - வந்து.

(பி - ம்.) சஅ. 'ஆய்மனமாதவன்' ருக. 'அடிசிற் சிறப்பியாடுதலுக்காக குதல்' ருரு. 'மாலைநீங்கி'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

உருக

நடைத்திறத் திழுக்கி நல்லடி தளர்ந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு
வேலை பிழைத்த வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றாக
வாளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே
விராமலர்க் கூந்தன் மெல்லிய னின்னோ
டிராகுலன் றன்னை யிட்டக லாதது
தலைவன் காக்குந் தன்பொருட் டாகிய

ருரு. நடைத்திறத்து இழுக்கி - நடைவகையால் வழுக்கி.

ருசு. மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம். மடையர் - சமையற்காரன்.

ருஎ. சீலம் - பஞ்சசீலம்; தசசீலமுமாம்; கொல்லாமை (அஹிம்ஸை), பொய்சொல்லாமை (ஸத்தியம்), களவின்மை (அஸ்தேயம்), காமமின்மை (பிரமசரியம்), இரவாமை (அஸங்கிரகம்) என்னும் இவை **பஞ்சசீலம்**; இவ் வைந்தனோடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலின்மை, சந்தனம்

மாலை முதலியன தரியாமை, பொன்வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாடலாடல் விரும்பாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்தும்சேரத் தசசீலமாம். பஞ்சசீலத்துள், இரவாமை நின்ற நிலைக்காத்தின்கண் கள்ளுண்ணாமையைச் சேர்த்துக்கூறுவாருமுளர்; (நீல. சமய.) கொல்லாமை, திருடாமை, வியபிசரியாமை, பொய்கூறாமை, கள்ளுண்ணாமை யென்னுமிவை பஞ்சசீல மென்றும், இவை இல்லறத்தார் எல்லோர்க்கும் உரியனவென்றும், இவ்வைந்தனோடு இரவில் தூய்மையில்லாத உணவைப்புசியாமை, சந்தன முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தரையிற் பாய்மேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சேர அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபரர்களுக்கே யுரியனவென்றும், இவ்வெட்டனோடு நாட்டியம் கானமுதலியவற்றை விரும்பாமை, பொன்வெள்ளிகளைத்தொடாமை யென்னும் இவ்விரண்டும்சேரத் தசசீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கே யுரியனவென்றும், இப்பத்தில் வியபிசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரியம் கூறப்படுமென்றும் தார்மிகசூத்திரமென்னும் பௌத்தநூல்கூறும்.

ருஅ. பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால்வந்தகோபம்.

கூ0. தப்பிய - வெட்டிய. கூக. மெல்லியல், விளி.

ருகூ - கூ௨. இப்படியே, "மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்தமடையனை, யுடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை, நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே" (௨௩: அ௨ - ரு) என்று இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்புவருதல் காண்க.

கூ௩. தலைவர் - கடவுள். காக்கும் - காப்பான்; தடுப்பானென்றபடி.

கூ௩ - ௪. வினையைத் தலைவன்காக்குமென்போர்அறியாரென

இயைக்க;

(பி - ம்.) ௫௭. 'நீங்காத் தேசத்தோர்க்கு' ௬௧. 'விராக்கூந்தல்'

வவல வெவ்வினை யென்போ ரறியா
ரறஞ்செய் காத லன்பினி ராயினு
மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
தாங்கவ் வினைவந் தணுகுங் காலைத்
தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின்
மீண்டுவரு பிறப்பின் மீளினு மீளு
மாங்கவ் வினைகா ணாயிழை கணவனை
யீங்கு வந்திவ் விடர்செய் தொழிந்த
தின்னுங் கேளா யிளங்கொடி நல்லாய்
மன்னவன் மகற்கு வருந்துதுய ரெய்தி
மாதவ ருணர்த்திய வாய்மொழி கேட்டுக்
காவல னின்னையுங் காவல்செய் தாங்கிடு
மீடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
கூட வைக்குங் கொட்பின ளாகி
மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

______ செய்தவன் நுகர்ந்தாலன்றி வினை தொலையாதென்றவாறு.

௬௬. மறம் செய்துளதெனின் - பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின்.

வல் வினை, சுட்டு.

சுஅ. நீங்கு - துன்பம்.

எ0. அவ்வினை - மடையனை வெட்டியபாவம். கணவனை - உதய குமரனை.

எ0 - எக.

அவ்வினைஈங்குவந்துஉன்கணவனை இவ்விடர்செய்தொழிந்த தென்க.

இனி, மணிமேகலைக்குப்பின்வருவனவற்றைக்

கந்திற்பாவைத்தெய்வம் கூறுதல் கூறப்படும்.

எஉ. மகற்கு - உதயகுமரன் இறந்ததற்காக.

எச. உணர்த்தியவன் ஒருவனாயினும் உரைக்கவந்தோர் 'மாதவருணர்த்திய' என்றார். வாய் - உண்மை.

பலராதலின்

எரு. காவல்செய்தாங்கிடும் - சிறையில் வைப்பான்.

எசு. இராசமாதேவி - பட்டத்துத்தேவி.

எஎ. கொட்பு - கொள்கை. எஅ. மாதவன் - அறவணவடிகள்.

(பி - ம்.) சுரு. 'அறஞ்செய்த காதலனன்பின' சுஎ. 'ஆங்கவெவ்வினை வந்தெனறங்காத்' எஉ. 'வருதுயரெய்தி' எச. 'மாதவருரைத்த', 'மாதவருணர்த்த' எரு. 'காதலிநின்னையுங் காவல்செய்திங்கிடும்'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

உஙங

தீது கூறவவ டன்னொடுஞ் சேர்ந்து
மாதவ னுரைத்த வாய்மொழி கேட்டுக்
காதலி நின்னையுங் காவ னீக்குவ
ளரைசான் செல்வத் தாபுத் திரன்பாற்
புரையோர்ப் பேணிப் போகலும் போகுவை
போனு லவனொடும் பொருளுரை பொருந்தி
மாநீர் வங்கத் தவனொடு மெழுந்து
மாயமில் செய்தி மணிபல் லவமெனுந்
தீவகத் தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்
றீவ திலகையிற் றன்றிறங் கேட்டுச்
சாவக மன்னன் றன்னு டடைந்தபின்

எகூ. தீது - மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தல்.

அ0. வாய்மொழி - உண்மைமொழி; சிலப். க0: கசூ௨.

எசு - அக். இராசமாதேவி நீக்கி - வைக்குங்கொட்பினளாகிக் கேட்டு நின்னைக்காவல் நீக்குவளென்க.

அ௨. ஆபுத்திரனென்றது, புண்ணிய ராசனை; இது, "நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன், பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராசன்" (௨ச: கசூகூ - எ0) என்று தருமசாவகன் மணிமேகலைக்குக் கூறியவாற்றானுணரப்படும்; புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனென்றே இந்நூலிற் பெரும்பாலும்வழங்குவர்.

அ௩. புரையோர் - சங்கத்தார்; புரை - உயர்ச்சி. போகலும் போகுவை - போகுதலையுஞ்செய்வை.

அச. பொருளுரை - தருமபதம்; "பொய்யில்புலவன் பொருளுரை" (மணி. ௨௨: சூக); என்றது, நாகபுரத்தின் பக்கத்ததாகிய 'சோலையிலுள்ள'

தருமசாவகன் ஆபுத்திரனுக்குக்கூறும் உபதேசமொழிகளைக் குறித்து நின்றது. பொருந்தி - கேட்டு. அம்மொழிகளாவன, "அறனு மறனு மனித்தமு நித்தத், திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ், சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியு, மாரிய னமைதியும்" (உ௫: ௩ - ௬) என்பவைகள்.

அ௫ - எ. மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியேபோந்து மணி பல்லவத்தையடைந்தாளென்றும், ஆபுத்திரன் கப்பல்வழியேவந்து அத்தீ வத்தை அடைந்தானென்றும், உ௫ - ஆம் காதை உகூ - ஆம் அடிமுதலிய வற்றுலும், க௨௪ - ஆம் அடிமுதலியவற்றுலும் விளங்குதலால், 'வங்கத் தவனொடு மெழுந்து' என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபல்லவத்தையடைவோனாகிய ஆபுத்திரனினின்று நீங்கி ஆகாயவழியேயெழுந்தெனப் பொருள்கொண்டு எழுந்து சேறலுமுண்டெனவிரிக்க. வங்கத்தவனொடுமென்பது, ஐந்தாவதன் மயக்கம்.

அகூ. சாவகமன்னன் - சாவகநாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்.

(பி - ம்.) அ௩. 'போக்கலும்போக்கும்', 'போகினும் போகுவை' அ௫. 'அவனொடுமேறி'

ஞாங்கத் தீவம்விட் டருந்தவன் வடிவாய்ப்
பூங்கொடி வஞ்சி மாநகர் புகுவை
யாங்கந் நகரத் தறிபொருள் வினவு
மோங்கிய கேள்வி யுயர்ந்தோர் பலரா
லிறைவ னெங்கோ னெவ்வுயி ரனைத்து

முறைமையிற் படைத்த முதல்வனென் போர்களுந்
தன்னுரு வில்லோன் பிறவுருப் படைப்போ
னன்னே னிறைவ னாகுமென் போர்களுந்
துன்ப நோன்பித் தொடர்ப்பா டறுத்தாங்
கின்ப வுலகுச்சி யிருத்துமென் போர்களும்
பூத விகாரப் புணர்ப்பென் போர்களும்
பல்வேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லா
மல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நா
ளிறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவா
ரறனே டென்னையென் றறைந்தோன் றன்னைப்
பிறவியு மறவியும் பெற்றிபி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினை நகுதி

---

௯௦. தீவம் - மணிபல்லவம்.

௯௧. வஞ்சிமாநகர் - கருவூர் ; இது சேரர்களுடைய மலைநாட்டிலுள்ளது.

இராசதானி ;

௯௪ - ௫. படைத்த முதல்வனே இறைவன் எங்கோன் என்போர்
களுமென்க ; இவர்கள் பிரஹ்மவாதிகள் ; "பேருல கெல்லாம் பிரம வாதி யோர், தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்" (உள: ௯௬ - ௭) என்றுவருதல் காண்க. இவர்களை இரணியகருப்பவாதிகளென்றுங்கூறுவர்.

௯௬ - ௭. என்போர்கள் அத்துவைத வாதிகள்.

௯௮. நோன்பு - கன்மங்கள்.

௯௯ - ௧. நோன்பு அறுத்து இத்தொடர்ப்பாடு - இந்தப்பந்தங்கள்.
இருத்துமென்போர்கள் - கர்மப்ரஹ்ம

வாதிகள்.

௧௦௦. புணர்ப்பென்போர்கள் - பூதவாதிகள்.

௯௪ - ௧௦௦. இவ்வடிகளிற்கூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன்னும் பலவும் இந்நூல் உ௭ - ஆம் காதையால் விளங்கவுணரப்படும்.

௧௦௧. படிற்றுரை - பொய்ம்மொழி.

௧௦௪. அறனோடு என்னை - தருமத்தால்வரும் பயன்யாது ? அறைந்தோன் - பூதவாதி.

௧௦௫. அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி.

௧௦௬. எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்துசிரிப்பாய்.

(பி - ம்) ௯௬. 'தானுருவில்லோன்;' ௯௮.

௧௦௭. 'இல்லைபிறவிறந்தோர் பிறவார்' 'நோன்பிற்றொடர்ப்பாடு'

௨௧.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

௨௭௫

யெள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங்
கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த்துவை
யாங்குநிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்குக்
காம்பன தோளி கனமயக் குற்றனை
யென்றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா
யன்றென் றவன்முன் னயர்ந்தொழி வாயிலை
தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்

வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
வழுவறு மரனு மண்ணுங் கல்லு
மெழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
வறியா யாயி னுங்கது கேளாய்
முடித்துவரு சிறப்பின் மூதூர் யாங்கனும்
கொடித்தேர் வீதியுந் தேவர் கோட்டமு
முதுமர விடங்களு முதுநீர்த் துறைகளும்
பொதியிலு மன்றமும் பொருந்துபு நாடிக்
காப்புடை மாநகர்க் காவலுங் கண்ணி
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோர் வலித்து
மண்ணினுங் கல்லினு மரத்தினுஞ் சுவரினுங்
கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநர் வகுக்க
வாங்கத் தெய்வத மவ்விட நீங்கா

க0௪-எ. அறைந்தோன்றன்னை இவ்வுரைகேட்டுஎள்ளினைநகுதிபேர்தும்.

ககஉ. அயர்ந்தொழிவாயலை - மறந்தொழியாய்.

ககங. மணி. உக: கக - உ0.

ககச. வாயே - உண்மையே. ககரு - சு. மணி. உக : கஉரு - சு.

ககஎ. அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ.

கஉ0. தேவர் கோட்டம் - தேவர்கோயில்.

கஉக. முதுமரம் - பழையமரம்.

கஉங. காவலுங்கண்ணி - காவலையுங் கருதி.

கஉச. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக. வலித்து - எண்ணி.

கஉகூ. தெய்வதங்காட்டுநர் - தெய்வத்தை நிறுத்துவோர்.

(பி - ம்.) கOஎ. 'போலுமென்னுரை கேட்டீங்கு' கOஅ. 'பிறப்புரைக்குவை' ககO. 'காம்பிணைத்தோளி' ககஉ. 'அன்றவன் றன்முன்' ககங. 'சென்றோர்' ககச. 'மடக்கொடி மடவாய்' ககரு. 'வரும்பிறப்பின்' கஉச. 'அறிந்தோரியற்றி' கஉகூ. 'கண்ணியவுருவங்காட்டுநர்வகுத்த'

வூன்கணி ஞர்கட் குற்றதை யுரைக்கு
மென்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன்
றுவதிக னென்பேன் றென்முமுதிர் கந்தின்
மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி
னீங்கேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாந்த ரறிவது வானவ ரறியா
ரோவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழ
னவதை யிந்நகர்க் காருரைத் தனரோ
வவனுடன் யான்சென் றாடிட மெல்லா
முடனுறைந் தார்போ லொழியா தெழுதிப்
பூவும் புகையும் பொருந்துபு புணர்ந்து
நாநனி வருந்தவென் னலம்பா ராட்டலின்
மணிமேகலையான் வருபொரு ளெல்லாந்
துணிவுட னுரைத்தே னென்சொற் றேறெனத்
தேறே னல்லேன் றெய்வக் கிளவிக
ளீறு கடைபோக வெனக்கரு ளென்றலும்

கஉஅ. ஊன்கணினார்கட்கு - மானிடர்களுக்கு ; சீவக. ருச.

மேல்வருவன, மணிமேகலைக்குத் தன் துயரத்தைக் கந்திற்பாவை கூறுங் கூற்று.

கஙக. துவதிகனென்பேன் - துவதிகனென்று பெயர்கூறப்படுவேன். தொன்று முதிர் கந்து - பழைமை முதிர்ந்த தூண்.

கஙஉ. மயன் - தெய்வத்தச்சன்; அசுரத்தச்சனென்றுங்கூறுவர்; கந்திற்பாவை இருந்தஇடமாகிய சக்கரவாளக்கோட்டமும் மயனாற்செய்யப்பட்டதென்று இந்நூல் சு:ககஉ-ஆம் அடிமுதலியவற்றால் தெரிகின்றது.

கஙரு. ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன்.

கஙஎ. அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆடிடம் - விளையாடுமிடம்.

கசஉ. தேறேன - தெளிவாயென்று கந்திற் பாவை சொல்ல.

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று.

கசங. தெய்வக்கிளவிகளைத் தேறேனல்லேன்; தெளிவேனென்றபடி.

கசச. ஈறு கடைபோக - மரணம் இறுதியாக ; "கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்" (நாலடி. ககக.) என்றலும் - என்று மணிமேகலை சொல்லலும்.

மேல் வருவன கந்திற்பாவை கூற்று.

(பி - ம்.) கஙஉ. 'பாவையை' கஙரு. 'ஓவிய சேனன்' கஙகூ. 'பொருந் துவகொணர்ந்து' கசo. 'காதலம்வருந்தவென்னலம்' கசக. 'மணிமேகலைக் குவரு' கசச. 'ஈறுயிர் கடைகொளெனக்குறையென்றலும்'

துவதிக னுரைக்குஞ் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன்
வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய்
மன்னுயிர் நீங்க மழைவளங் கரந்து
பொன்னெயிற் காஞ்சி நகர்கவி னழிய
வாங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தா
மீங்கிம் முதியா ளிடவயின் வைத்த
தெய்வப் பாத்திரஞ் செவ்வியின் வாங்கித்
தையனிற் பயந்தோர் தம்மொடு போகி
யறவணன் றானு மாங்குள னாதலிற்
செறிதொடி காஞ்சி மாநகர் சேர்குவை
யறவண னருளா லாய்தொடி யவ்வூர்ப்
பிறவண மொழிந்துநின் பெற்றியை யாகி
வறனோ டுலகின் மழைவளந் தரூஉ
மறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை
யாய்தொடிக் கவ்வூ ரறனொடு தோன்று
மேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
பிறவற முரைத்தோர் பெற்றிமை யெல்லா
மறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வந்நாட்
டவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்

கசரு. உரைக்கும், முற்று. சொல்லலுஞ்சொல்லுவேன் -

யான் சொல்லுதலையுஞ் செய்வேன்.

கசஎ. நீங்கக் கரந்து - நீங்கும்படி மறைந்து.

கருo. முதியாள் - சம்பாபதி.

கருஉ. நிற்பயந்தோர் - மாதவியும் சுதமதியும்.

கருங. ஆங்கு - காஞ்சிநகரில். கருச. செறிதொடி, விளி.

கருங - ச. ஆங்குளனாதலிற் சேர்குவை.
கசக - ருச. அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாநகர் சேர்குவையென்க.

கருசு. பிறவணமொழிந்து - வேற்றுமதப்பற்றொழிந்து.

கருஎ. வறன் ஓடு உலகில் - வறட்காலம் பரந்த உலகத்தில்.

கருஅ. அறனோடு - அமுதசுரபி. கருஎ - அ. மணி. கரு : ருங - ச.

கசுக. பிறவறமுரைத்தோர் - வஞ்சி நகரத்தில் மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொன்னோருடைய.

கசுங. சார்பு - துவாதசநிதானம்; அவை, "பேதைமை செய்கை புணர்வே யருவுரு,வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை,பற்றே பவமே தோற்றம்

(பி - ம்.) கருரு. 'அருளவாய்கொடி' கருஎ. 'மறனோடுலகின்' கசுo. 'ஏதுக்கு நிகழ்ச்சி'

பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
கசுரு மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
வறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு

புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறுஞ்
செத்தும் பிறந்துஞ் செம்பொருள் காவா
வித்தல நீங்கே ளிளங்கொடி யானும்
தாயரு நீயுந் தவறின் றாக
வாய்வ தாகநின் மனப்பாட் டறமென
வாங்கவ னுரைத்தலு மவன்மொழி பிழையாய்
பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்தபின்
கச்சி முற்றத்து நின்னுயிர் கடைகொள
வுத்தர மகதத் துறுபிறப் பெல்லா
மாண்பிறப் பாகி யருளற மொழியாய்

வினைப்பய, னித்தென வகுத்த வியல்பீ ராறும்" (மணி. உச :கoரு - அ; ௩o: சரு - அ) என்பன.

கசுச. பவம் - கருமங்களின் கூட்டம்; "பவமெனப் படுவது கரும வீட்டம்" (௩o : சுௗ) என வருதல் காண்க.

கசுரு. மறவிருள் - பாவமாகிய இருட்டு. ஏமுற - நிருவாணமாகிய இன்பத்தை அடையும்படி; ஏமம் - இன்பம்.

கசுசு. இருத்தி - அணிமாதியோகசித்திகளெட்டும்; "எத்திறத் தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவம்" (உசு : சுக) என்று பின்னும் வருதல் காண்க; சித்தி எண்பத்தொன்பதென்று கூறுதலுமுண்டு; "எண்பத் தொன் பதுசித்தி யியல்பினு ளுளவென்று, பண்பொத்த நுண்பொருளைப் பாரறியப் பகர்ந்தனையே" என்பது வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்.

கசுஎ. தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்.

கசுஅ. செம்பொருள் - தருமம்; மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாம் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், இப்பெயர்பெற்றது; "செம்

பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்'' (குறள். கக.) காவா - காத்து.

கசுகூ. இத்தலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை. களக. அறம் வாய்வதாக.

களஉ. அவன் - அறவணன். பிழையாய் - தப்பாயாய்.

கசுசு - எஉ. அவன் உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாய்வதாகவென வுரைத்தலும்.

கள௩. நல்லறம் - காருணியம்.

களச. கச்சிமுற்றம் - காஞ்சிநகரிடம்; ''வஞ்சிமுற்றம்'' (சிலப். உரு: க, ௩ச.) கடை - முடிவு.

களரு. உத்தரமகதம் - வடமகதநாடு.

களசு. ஒழியாய் - நீங்காயாய்.

(பி - ம்.) கசுச. 'வேயறுமார்க்கமும்' கசுஅ. செம்பொருளிகவாய்' கசுகூ. 'இத்திற நீங்கேன்' கள௩. 'வாக்கிய நல்லறம்பலவுஞ்' களரு. 'புத்தமலலகததுனபிறப்'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை. உ௩கூ

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
பிறர்க்கற மருளும் பெரியோன் றனக்குத்
தலைச்சா வகனாய்ச் சார்பறுத் துய்தி
யின்னுங் கேட்டியோ நன்னுதன் மடந்தை
யூங்க ணோங்கிய வுரவோன் றன்னை
வாங்குதிரை யெடுத்த மணிமே கலாதெய்வஞ்
சாது சக்கரற் காரமு தீத்தோ
யீது நின்பிறப் பென்பது தெளிந்தே
யுவவன மருங்கி னின்பாற் றோன்றி
மணிபல் லவத்திடைக் கொணர்ந்தது கேளெனத்

துவதிக னுரைத்தலுந் துயர்க்கட னீங்கி
யவதி யறிந்த வணியிழை நல்லாள்
வலையொழி மஞ்ஞையின் மனமயக் கொழிதலு
முலகுதுயி லெழுப்பினன் மலர்கதி ரோனென்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

கஎகூ. தலைச்சாவகனாய் - முதன்மாணாக்கனாய். சாவகர் = ச்ராவகன் - கேட்பவன்; "தருமசாவகன் றன்னடி வணங்கி" (உரு: உ) என்பர் பின்னும்; சார்பு - பன்னிருநிதானம்; (மணி. ௩௦: சரு - அ.) உய்தி - பிழைப்பாய்.

கஅக. உன்குலத்தில் முற்பு அறத்தால் உயர்ச்சியுற்றிருந்த அறிவுடை யோனாகிய ஒருவனை; ஊங்கண் - முன்பு; "ஊங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்க ணோர் நினைப்பின்" (புறநா. ௩கூ); "போந்தைக் கண்ணிநின் னூங்கணோர் மருங்கிற், கடற்கடம் பெறிந்த காவலன்" சிலப். உஅ: க௩ச - ரு.

கஅஉ. திரை எடுத்த - அழுந்தி இறவாவண்ணம் கடலினின்றும் எடுத்த. எடுத்தகதையை, சிலப்பதிகாரம், கரு: உஅ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

கஅ௩. சாதுசக்கரற்கு - சாதுசக்கரனென்னுமுனிவனுக்கு.

கஅச. ஈது - இத்தன்மையையுடையது.

கஅஅ. அவதி - எல்லை. ககூ௦. மலர்கதிரோன், வினைத்தொகை.

க - ககூ௦. குழலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி அழுதேங்கி அயாவுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும், பூங்கொடி பொருந்தி 'நின்பேரருள் பெறுவேன்' என, தெய்வங்கூறும்; அங்ஙனங்கூறுந் தெய்வம் 'என் சொற்றேறு' என, மணிமேகலை 'எனக்கு அருள்' என்றலும் துவதிகனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைக்குந் துவதிகன் உரைத்தலும், நல்லாள்நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன் துயிலெழுப்பின னென வினைமுடிவுசெய்க.

(ரீ - ம்.) ௧௭௮. 'அறமொழியும் பெரியோள்' ௧௭௯. 'சாவறுத்துய்த்தி'

இருபத்திரண்டாவது

சிறைசெய்காதை.

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான் உதயகுமரனென்பது மாதவர்வாய்க்கேட்ட மன்னவன் மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதியாற் காவல்கொண்டபாட்டு.]

கடவுண் மண்டிலங் காரிருள் சீப்ப
நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவையொடு
முதியோள் கோட்டம் வழிபடல் புரிந்தோ
ருதய குமாரற் குற்றதை யுரைப்பச்
சாதுயர் கேட்டுச் சக்கர வாளத்து
மாதவ ரெல்லா மணிமே கலைதனை
யிளங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத்
துளங்கா தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலு

மாங்கவ டன்னே யாருயிர் நீங்கிய
வேந்தன் சிறுவனொடு வேறிடத் தொளித்து
மாபெருங் கோயில் வாயிலுக் கிசைத்துக்
கோயின் மன்னனைக் குறுகினர் சென்றீங்
குயர்ந்தோங் குச்சி யுவாமதி போல

க. கடவுண்மண்டிலம் - சூரியன் ங. முதியோள் - சம்பாபதி.

உ - ச. பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல்புரிந்தோர் உற்றதை முனிவர்க்கு உரைப்ப.

ரு. சாதுயர் - உதயகுமரனிறந்ததுன்பம்; மணி. கூ: கூரு.

சு. மணிமேகலையைநோக்கி.

எ. இளங்கொடி - மணிமேகலை; விளி. இது - உதயகுமரனிறந்தது. என - என்று முனிவர்கேட்ப.

ரு - எ. மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையைநோக்கி இதனை நீ அறிவது முண்டோவென.

அ. துளங்காது - நடுங்காது.

இனி, சக்கரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவர் அரசனையடைந்து உதய குமரன் இறந்தது மொழிதல் கூறப்படும்.

கக. வாயில் - வாயில்காப்போர். கஉ. சிலப். உ0: சஎ.

கங. உவாமதி - பூர்ணசந்திரன்.

நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிக்க
தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி
நினக்கென வரைந்த வாண்டுக ளெல்லா
மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
யின்றே யல்ல விப்பதி மருங்கிற்
கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணுகியு
நற்றவப் பெண்டிர் பின்னுளம் போக்கியுந்
தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோர்
பாராள் வேந்தே பண்டும் பலரால்
மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
றன்முன் றோன்ற றகாதொளி நீயெனக்.
கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவ
னிந்நகர் காப்போர் யாரென நினைஇ

கச. செய, வியங்கோள்.

கரு. திகிரி தீதின்று உருள்க ; தீது - இடையூறு.

கஎ. வரைந்த - எல்லையிட்ட.

கஅ. இனிது - பன்மையொருமைமயக்கம்.

காமமிகுதியாற் கொலையுண்ட உதயகுமரன்பொருட்டு வருந்தா வண்ணம், முற்காலத்து அந்நகரத்திற் காமமிகுதியால் தீங்கிழைத்துக் கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அம்முனிவர்களுள் ஒருவர் அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்.

உ0. கன்றிய - அடிப்பட்ட ; "காமமே கன்றி நின்ற" (சீவக. உசo.) அயர்ந்து - செய்து. காமக்கள்ளாட்டு: மணி. கஅ : அஅ; உடு : சுக.

௨௨. நற்றவப் பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யுமகளிர்; நற்றவம் - வீடு பெறுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம்; "நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ் செய் வார்க்கு மஃதிடம்" சீவக. ௭௭.

௨௪. பண்டும், உம்மைஎதிரது தழீஇய எச்சப்பொருளது.

௨௫. மன்மருங்கறுத்த - இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின; "சூர் மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி" (முருகு. ௨௭௫.) மழுவாணெடியோன் - பரசுராமன்; மதுரை. ௪௫௫.

௨௭. கன்னி - துர்க்கை; சம்பாபதியுமாம். காந்தமன்னவன் - காந்த னென்னும் பெயரையுடைய அரசன்.

௨௮. இந்நகரென்றது, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை. நினைஇ - நினைந்து.

(பி - ம்.) ௨௯. 'தகாதொழி'

௩௧

நாவலந் தண்பொழி லன்னோர் நடுக்குறக்
காவற் கணிகை தனக்காங் காதல
னிகழ்ந்தோர் காயினு மெஞ்சுத லில்லோன்
ககந்த னாமெனக் காதலிற் கூஉ
யரசா ளுரிமை நின்பா லின்மையிற்
பரசு ராமனின் பால்வந் தணுகா

னமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
துயர்நீங்கு கிளவியின் யான்றோன் றளவுங்
ககந்தன் காத்தல் காகந்தி யென்றே
யியைந்த நாம மிப்பதிக் கிட்டீங்
குள்வரிக் கொண்டவ் வுரவோன் பெயர்நாட்
டெள்ளுநீர்க் காவிரி யாடினள் வருஉம்
பார்ப்பனி மருதியைப் பாங்கோ ரின்மையின்

---

௨௯. நாவலந்தண்பொழில - சம்புத்தீவில. நண்ணார் - பகைவர்.

௩௦. காவற்கணிகை - காத்தாடுங்கூத்தி ; இராக்கடைவேசை யென்பர் (௫ : ௫௦) சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர் ; இவள் அரசன் காமக்கிழத்திபோலும். காதலன் - மகன்.

௩௧. எஞ்சுதல் - குறைதல்.

௨௯ - ௩௧. நண்ணார் இகழ்ந்தோராய் நடுக்குறக்காயினும் எஞ்சுதலில்லோன்.

௩௨. ககந்தனென - ககந்தன் காத்தற்குரியனாவானென்று நினைந்து. கூஉய் - அழைத்து.

௩௦ - ௩௨. காதலனும் எஞ்சுதலில்லோனுமாகிய ககந்தனென்க. மேல்வருவது, ககந்தனை நோக்கி அரசன் கூறுங் கூற்று.

௩௩. ககந்தன் கணிகைமகனாதலின், அவன்பால் அரசவுரிமை இலதாயிற்று.

௩௫. அமரமுனிவனாகிய அகத்தியன்.

௩௫ - ௬. இம்மன்னவன் அகத்தியமுனிவர்பாற் பத்திமையுடையனாதலை, "கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட, வமர முனிவ னகத்தியன் றனாது, கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை" (மணி. பதி. ௧௦ - ௧௨) என் பதனாலுணர்க.

௫௭. ககந்தன், அண்மைவிளி. காத்தல், வியங்கோள்; ' என்றுகூறி' என வருவிக்க.

௫௯. உள்வரிக்கொண்டு - வேற்றுருவங்கொண்டு. நாள் - நாளில்.

இனிக் கூறப்படுவது, பத்தினிப்பெண்டிர்பாற் சென்றணுகித் தீங்குற்றோன் கதை.

(பி - ம்.) ௫௧. ' இகந்தோர்க்காயினும் ' ௫௭. 'ககந்தன்காத்தலின்'

யாப்பறை யென்றே யெண்ணின ளாகிக்
காவிரி வாயிற் ககந்தன் சிறுவ
னீவா வென்ன நேரிழை கலங்கி
மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தரூஉம்
பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சு புகாஅர்
புக்கேன் பிறனுளம் புரிநூல் மார்பன்
முத்தீப் பேணு முறையெனக் கில்லென
மாதுய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள்
பூத சதுக்கம் புக்கனள் மயங்கிக்
கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந் தானிலேன்
கண்டோ னெஞ்சிற் கரப்பெளி தாயினேன்
வான்றரு கற்பின் மனையறம் பட்டேன்
யான்செய் குற்றம் யானறி கில்லேன்
பொய்யினை கொல்லோ பூத சதுக்கத்துத்

தெய்வ நீயெனச் சேயிழை யரற்றலு
மாபெரும் பூதந் தோன்றி மடக்கொடி

சஉ. யாப்பறை - உறுதியற்றவள்.

சங. காவிரி வாயிலில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்ற வாயிலில்; "காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து" சிலப். ௧௦ : ௩௩.

சச. என்ன - என்றுகூற. நேரிழை - மருதி. சரு. புறநா. உ.

சஎ. பிறனுளம்புக்கேனெனக. இக்கருத்தைத்தழுவி, "நீதிலாவட மீன்" (சிலப். ௧: உஎ) என்பதில், 'நீது' என்பதற்கு 'பிறர்நெஞ்சு புகுதல்' என்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தல் காண்க. புரிநூன் மார்பனென்றது, தன் கணவனாகிய அந்தணனை.

சகூ. மாதுயரெவ்வம் - மிக்க துன்பம் (மணி. ௧௦: ௬உ.) புகாஅள் - புகாளாய்.

ரு௦. பூதசதுக்கம்-தவமறைந்தொழுகுந்தன்மையிலாளர் முதலிய அறுவகையினரைப் பாசத்தாற்கட்டிப் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலையுடைய சதுக்கம்; சதுக்கம் - நாற்சந்தி; பூதசதுக்கத்தின் வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரம், ரு: ௧உஅ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

ருக. கொண்டோன் - கணவன். ருஉ. கரப்பு - ஒளித்தல்.

ருங. வான்றருகற்பு - மழையைத்தரும் கற்பு. மனையறம் பட்டேன் - இல்லறத்திற்குத் துணையாக நிற்றலை ஒழிந்தேன்.

ருச. யானறிகில்லேன் - யானறியேன்.

ருரு. பொய்யினைகொல்லோ - பொய்ம்மையையுடையாயோ.

ருரு - ௬. நீ இல்லையாயினையோ. ருஎ. பூதம் - சதுக்கப்பூதம்.

(பி - ம்.) சஉ. 'எள்ளினளாகி' ருஎ. 'மாபெருந்தெய்வம்'

நீகே ளென்றே நேரிழைக் குரைக்குந்
தெய்வந் தொழா அள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப்
பிறர்நெஞ்சு சுடூஉம் பெற்றியு மில்லை
யாங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை
யோங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது
பெட்டாங் கொழுகும் பெண்டிரைப் போலக்
கட்டா துன்னையென் கடுந்தொழிற் பாச
மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழூஉம்
பின்முறை யல்ல தென்முறை யில்லை

---

௫௯ - ௬௦. குறள். ௫௫.

௬௧. பொய்யில்புலவன் - திருவள்ளுவர். பொருளுரை - பொருளை யுடைய சொல்; தருமவார்த்தையுமாம். தேறாய் - தெளியாயாய்; சிலப். உஅ: க௬அ.

௬௨. பிசி - பிதிர் (புதிர்); பொய்யுமாம். நொடி - விடுகதை.

௬௩. விசிபிணிமுழவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழவினையுடைய விழா.

சுச. கடவியையாகலின் - கடப்பாடாக வுடையையாகலின்.

சுரு. மடவரல், முன்னிலைப்பெயர்.

சுசு. நிறை - நிறுத்தல். பெண்டிர் தம்மேபோல -பெண்டிரைப்போல.

சுஎ. பெற்றியுமில்லை - தன்மையுமில்லை.

சுரு - எ. மணி. உஉ: சரு - சு.

சுஅ. அவை - பிசியும் நொடியும் கேட்டலும், விழாக்கோள்விரும் பலும், கடவுட்பேணலும்.

எ0. பெட்டாங்கு - விரும்பியவண்ணம். பெண்டிரைப்போல - பெண் டிரைக்கட்டுவதுபோல.

எஉ. எழுநாள் - ஏழுநாளாம். வைத்து: சொன்னடை; அரசன் முறையாக ஏழுநாள் பொறுத்திருந்த என்றுமாம். வழூஉம் - தவறும்.

(பி - ம்.) ருசு. 'தொழுமவள்' சுஉ. 'கேட்டும்' சுரு. 'விரும்பியும்'

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

உசரு

ஙீக்கெழு நாளி னிளங்கொடி நின்பால்
எரு வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
சுகந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
விகர்த பூத மெடுத்துரை செய்ததப்
பூத முரைத்த நாளா லாங்கவன்
றாதை வாளாற் றடியவும் பட்டன

னின்னுங் கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணாள் செல்வத்து மன்னவ ரேறே
தரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
பெருமதர் மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
தெய்வங் காட்டுந் திப்பிய வோவியக்
கைவினை கடந்த கண்கவர் வனப்பினர்
மைத்துனன் முறைமையால் யாழோர் மணவினைக்
கொத்தன னென்றே யூர்முழு தலரெழப்
புனையா வோவியம் புறம்போந் தென்ன
மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
யுலக வறவியி னூடுசென் றேறி
யிலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவா
யுலகர் பெரும்பழி யொழிப்பாய் நீயென
மாநக ருள்ளீர் மழைதரு மிவளென

---

௭௫. மயரி - மயக்கமுடையான். ௭௪ - ௬.
எழுநாளிற்கடிதலுமுண்டு.

௭௭. இகந்தபூதம் - (தீமையைக்) கடந்தபூதம்.

௭௮. நாளால் - நாளில். ௮௦ - ௮௧. புறநா. ௩௬௩.

இனிக்கூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டிர் பின்னுளம்போக்கித் தீர்த்த கதை.

௮௨ - ௫. தருமதத்தனும் விசாகையும் வனப்பினர்.

௮௬. யாழோர்மணவினைக்கு - காந்தருவவிவாகத்திற்கு.

௮௭. ஒத்தனர் - இயைந்தனர்.

௮௮. புனையாவோவியம் - வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாதவடிவைக்
ட்டினசித்திரம் ; "புனையா வோவியங் கடுப்ப" (நெடுநல். ௧௪௭); செ
ாகையழகு யாதொன்றும் இன்மையின், இங்ஙனங்கூறினர்.

௯0. ஊடு - உள்ளே. ௯௨. என - என்று விசாகைவேண்ட,

௯௩. இவள் மழையைத் தருவாளொன்று.

(பி - ம்.) ௮௭. 'ஒத்தனரென்றே' ௯0. 'ஊடுவேந்தேறி'

நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலுந்
தெய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னாயின்
மைய லூரோ மனமா சொழியாது
மைத்துனன் மனையாண் மறுபிறப் பாகுவே
னிப்பிறப் பிவனொடுங் கூடே னென்றே

நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
மற்றவள் கன்னி மாடத் தடைந்தபின்
றரும தத்தனுந் தந்தையுந் தாயரும்
பெருநகர் தன்னைப் பிறகிட் டேகித்
தாழ்தரு துன்பந் தலையெடுத் தாயென
நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி
மிக்கோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வத்துத்
தக்கண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
றரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
விரிதரு பூங்குழல் விசாகையை யல்லது
பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக்
கொண்ட விரதந் தன்னுட் கூறி
வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
நீணிதிச் செல்வனாய் நீணில வேந்தனி
னெட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண்

கூச. நாவுடைப்பாவை - கருதிற்பாவை (மணி. உஉ: கூச.) எடுத்தல்-உயர்த்தல்.

கூஎ. மறுபிறப்பில மைத்துனன் மனைவியாவேன். மைத்துனனென்றது தருமதத்தனை.

கூகூ. நற்றிறம் - விரதம். க00. அவள் - விசாகை.

க0உ. பெருநகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். பிறகிட்டு - பின்வைத்து.

க0ங. தலையெடுத்தாய் - நீக்கினாய்.

க0சு. தக்கணமதுரை - கூடல (மணி. உஉ: கஉக); தக்கணம்,

பாகதச்சிதைவு.

கoஎ. தருமதத்தனும்: உம்மை, இறந்ததுதழீஇயது.

ககo. கொண்ட - மேற்கொண்ட.

ககக. வாணிகமரபு - கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகா மல் ஒப்பநாடிச்செய்தல்.

ககரு. எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப்பட்டத் திற்குரிய பூவைப்பெற்று, இதன்வரலாற்றை இந்நூல ச: ருஅ - ஆம் அடிக்குறிப்பிற் பார்க்க. இருமுப்பதிற்றியாண்டு-அறுபதுவருடம்; என்றது, அவன்பிராயத்தை; "ஆறைந திரட்டி யாண்டுளைக் காயது" (கஉக) என்று பின்பு விசாகைகூறுதல காணக.

டொட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ னயின
னந்த ணள னொருவன் சென்றீங்
கென்செய் தனையோ விருநிதிச் செல்வ
பத்தினி யில்லோர் பலவறஞ் செய்யினும்
புத்தே ளுலகம் புகாஅ ரென்பது
கேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயி
னீட்டித் திராது நின்னக ரடைகெனத்
தக்கண மதுரை தான்வறி தாக
விப்பதிப் புகுந்தன னிருநில வேந்தே
மற்றவ னிவ்வூர் வந்தமை கேட்டுப்
பொற்றொடி விசாகையு மனைப்புறம் போந்து
நல்லா ளனள் பல்லோர் நாப்ப
ணல்லவை கடிந்த வவன்பாற் சென்று

நம்முறு மறிந்தில நம்மை முன்னாண்
மம்மர் செய்த வனப்பியாங் கொளித்தன
வாறைந் திரட்டி யாண்டுனக் காயதென்
னறைங் கூந்தலு நரைவிரா வுற்றன
விளமையுங் காமமும் யாங்கொளித் தனவோ
வுளனில் லாள வெனக்கீங் குரையா
யிப்பிறப் பாயினியா னின்னடி யடையே
னப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில் கேட்குவ

---

௧௧௪. ஓட்டிய - தீராத.

௧௦௭ - ௧௪. தருமதத்தனும் கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயர்ந்தோனாயின னென்க.

௧௨௦. அடைக என - அடைவாயென்று அந்தணாளன் கூற.

௧௨௨. புகுந்தனன் - தருமதத்தன் புகுந்தனன்.

௧௨௬. அல்லவை - பொய்முதலியன.

மேல் வருவது விசாகைகூற்று.

௧௨௮. மம்மர் - மயக்கம். வனப்பென்றது இருவருடைய அழகையும்.

௧௩௦. நாறைங்கூந்தல்; சிலப். ௧௦: ௪௩.

௧௨௯ - ௩௦. என் கூந்தலும் - எனது கூந்தலும். கூந்தல் - மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையுமுணர்த்தலின், 'நரைவிரா வுற்றன' என்று பன்மை கூறினர்; "வண்ணப்போ தருச்சித்து மகிழ்வானுத் தகையவே" சீவக. ௧௯௪.

௧௩௪. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(பி - ம்.) ௧௩௧. 'யாங்குகுத்தனவோ'

னிளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தத்தனு
மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
யாங்கவ னவளுடன் செய்த நல்லற
மோங்கிரு வானத்து மீனினும் பலவாற்
குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லா
ளமர னருளா லகனக ரிடூஉம்
படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் நாப்பட்
கொடிமிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேன்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச்
சுரியிரும் பித்தை சூழ்ந்துபுறந் தாழ்ந்த
விரிபூ மாலை விரும்பினன் வாங்கித்

க௩௫ - ௬. "இளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நில்லா"
சிலப். ௩௦: க௬௬.

க௩௭. புத்தேளுலகம் - தேவருலகம்.

க௩௯. தானஞ்செய்யென - தானஞ்செய்யென்று விசாகைசொல்ல.

க௪௦. மாமன்மகள் - விசாகை; மணி. உஉ: க௮௬.

கசந. குமரிமூத்த - கன்னிப்பெண்ணுக்கிருந்து வழித்தே மூப்புற்ற ; "குமரி மூத்தவென் பாத்திரம்" (கஅ: எஎ) என ஆபுத்திரன் கூறியதாக முன்னும் கூறியிருத்தல் காண்க. நல்லாள் - விசாகை.

கசச. அமரன் அருளால் - கந்திற்பாவையிலுள்ள துவதிகனென்னும் தேவனுடைய கருணையால்.

கசரு. படுபழி - மைத்துனன் முறையால் யாழோர் மணவினைக்கு ஒத்தனரென்று ஊர்கூறிய பொய்ப்பழி.

கசரு - சு. நாப்பண்வருவோள் - விசாகை.

கசஎ. மருதி - முற்கூறிய பார்ப்பனி மருதி. தம்முன் - தமையன்.

கசஅ. கருகிய நெஞ்சு - இருண்ட நெஞ்சு. காழ்கொள - வயிரங் கொள்ள (மணி. ௫: ௨௦.) காழ்கொளக் கருகிய நெஞ்சினனென்க.

கசகூ. சுரியிரும்பித்தை - சுரிந்த கரிய தன் குடுமியில்; "சுரியிரும்பித்தை பொலியச்சூட்டி" பொருந. ககூ0:

கரு0. மாலையை விரும்பி வாங்கி.

(பி - ம்.) கரு௫. 'நில்லாது'

உ௨.—சிறைசெய்காதை. உசகூ

தொல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
வெல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டி
மாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக் குஞ்சி நீங்கா தாகலி
கரு௫ னேறிய செங்கை யிழிந்தில திந்தக்

காரிகை பொருட்டெனக் ககந்தன் கேட்டுக்
கடுஞ்சினந் திருகி மகன்றுயர் நோக்கான்
மைந்தன் றன்னை வாளா லெறிந்தன
னூழிதொ றூழி யுலகங் காத்து
வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவர் தம்முளோர் மாதவன் கூறலும்
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் கேட்டன
னின்றே யல்ல வென்றெடுத் துரைத்து
நன்றறி மாதவிர் நலம்பல காட்டினி
ரின்று முளதோ விவ்வினை யுரைமென
வென்றி நெடுவேல் வேந்தன் கேட்பத்
தீதின் றாக செங்கோல் வேந்தென
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைக்கு
முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுநீ ருலகிற்
கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றிற்

கருஉ. எல் - விளக்கம். இடுவாய் வேண்டி - இடவிரும்பி.

கருங. வாங்க - கொள்ளுதற்பொருட்டு.

கருச. நீலக்குஞ்சி - கருமையையுடைய குடுமி; நீலம் - கருமை; "நீலயானை மன்னவன்" சீவக. கசஅ.

கருங - ச. கை நீங்காதாகலின்.

கருரு - கூ. விசாகைக்குச் சூட்டுதற்பொருட்டு மாலைவாங்குதற்கு ஏறியகை குஞ்சியினின்றும் இழிந்திலதென்று ககந்தன் கேட்டு.

கருஎ. சினந்திருகி - கோபமுறுகி; "காய்சினந் திருகிய கடுந்திறல் வேனில்" (பெரும்பாண். ௩.) நோக்கான்-நோக்கானாய்; இது நோக்கல்நோக்கம்.

௧௫௯ - ௬௦. பு. மணி. ௧௬: ௧௩௭ - ௮. ௧௬௨. வீயா - மாறாத.

௧௬௩. 'இன்றேயல்ல' என்பதனை இக்காதையில் ௧௬ - ஆம் அடியிற் காண்க.

௧௬௫. உரையுமெனா = உரையுமெனா - சொல்லுமென்று.

௧௬௭. வேந்தே, செங்கோல் நீதின்றாகவென்று.

௧௬௮. உரைக்கும் - உரைப்பான்.

௧௬௯. முடிபொருள் உணர்ந்தோர் - பாமார்த்ததத்துவஞானிகள்.

௧௭௦. கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன. ஐந்தாவன : கள், பொய்;

கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையுந்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பா
லாங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோ ரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்க
ணீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள்
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனள்
மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்றா முலையினள் முதிராக் கிளவியள்

செய்குவன் றவமெனச் சிற்றிலும் பேரிலு
மையங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தன
ளாங்கவ ளவ்வியல் பினளே யாயினு
கஅரு நீங்கா னவளை நிழல்போல் யாங்கணுங்
காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள

களவு, கொலை; காமமென்பன ; "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை" (உச: எஎ - அ) என்பர் பின்னும் ; அவற்றில் - அவ்வைவந்தனுள்ளே.

களக - உ. காமம், கள்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது ; என்றது, காமமுடையோர் மற்றை நான்கு குற்றத்தையும் உடையாரவரென்றபடி.

களங. ஆங்கது - அத்தன்மையதாகிய காமத்தை. அல்லவை கடிந்தோர் - அல்லாத கள்முதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவார்.

களச. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினேரே.

களரு. உழப்போர் - வருந்துவோர்.

களகு - சு. நீங்காரே நரகத்தில் துன்பமநுபவிப்போராவார்.

மேல் உதயகுமரன்செய்திகூறப்படும்.

களஅ. காதலனுற்ற கடுந்துயர் - கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது.

களகூ. மாதவர்பள்ளியுள் - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுடையவுறைவிடத்தில்.

களஅ - கூ. மணி. உ: ருகூ - சுகூ; கஅ: எ - அ.

களஎ - கூ. மகளாகியமாதவி பள்ளியுளடைந்தனள்.

கஅ0. அவள் - மாதவி. கஅஉ. தவம் செய்குவனென்று.

கஅங. ஐயம் - பிச்சை. அம்பலம் - உலகவறவி.

கஅரு. அவளை நிழல்போல் யாங்கணும் நீங்கானய்.

கஅகு. காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருட்டு. காழ்கொள முற்ற; மணி. உஉ: கசஅ.

(பி - ம்.) களங. 'அவைகடிந்தோரென' களகூ. 'அடைதலும்'

வாரிரு ளஞ்சா னம்பல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய னொருவன் றோன்றி
யீங்கிவள் பொருட்டால் வந்தன னிவனென
வாங்கவன் றீவினை யுருத்த தாகலின்
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்மக
னுதய குமர னொழியா னாக
வாங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
யோங்கிருள் யாமத் திவனையாங் குய்த்துக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சையன் றன்னையுங் கூஉய்
விஞ்சை மகள்பா லிவன்வந் தனனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனத்தையுங் கலக்கி
யாங்கவன் றன்கை வாளா லம்பலத்
தீங்கிவன் றன்னை யெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைத்தலுஞ் சோழிக
வேனாதி தன்முக நோக்கி

௧௮௭. அஞ்சாநுகி அம்பலமடைந்தனன்.
௧௮௮. காரிகை - மணிமேகலை. ௧௮௯. உளன் - உள்ளான்.
௧௯௧. வாய்வாள் - தப்பாத வாள்.
௧௯௨. இவள்பொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு.
௧௯௩. அவன் - உதயகுமரன்; காஞ்சனனுமாம்.
௧௯௪. மருள், உவமவுருபு; மணி. ௪: ௨௭.
௧௯௬. அவள் தன்னை - மணிமேகலையை.
௧௯௭. இவனை - உதயகுமரனை. ௨௦௦. விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை.
௨௦௩. எறிந்தது - (அத்தீவினை) வெட்டியது.

௨௦௫. ஏனாதியென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுளொன்று; இதனை, 'மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்' (தொல். புறத். சூ. ௮) என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதியவுரையானும், அதில் "போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றோ - போர்க்கெல்லாந், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சே, ரேனாதிப் பட்டத் திவன்" என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய பழம் பாட்டாலுமுணர்க; பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருத்தொண்டர்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாதநாயனாரென்ற திருநாமம் இதுபற்றியேவந்த

(பி - ம்.) ௧௯௪. 'மதிமருணெடுங்குடை'

யான்செயற் பால திளங்கோன் றன்னைத்

தான்செய் ததனுற் றகவிலன் விஞ்சையன்
மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றாள்
மகனை முறைசெய்த மன்னவன் வழியோர்
துயர்வினை யாளன் றோன்றின னென்பது
வேந்தர் தஞ்செவி யுறுவதன் முன்ன
மீங்கிவன் றன்னையு மீமத் தேற்றிக்
கணிகை மகளையுங் காவல்செய் கென்றன
னணிகிளர் நெடுமுடி யரசாள் வேந்தென்.

௨௨.—சிறைசெய்காதை முற்றிற்று.

குடிப்பெயர்போலும் ; 'ஆழ்தொட்டான்' என்பதற்கு, 'ஏனாதிமோதிரஞ் செறித்த சேனாபதி' (சீவக. உக௯எ) என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினிய ரெழுதியிருக்கின்றனர். மேற்கூறியவாற்றாலும், இக்காதையின் தலைப்பில் 'மாதிரியாகிய சோழிகவேனாதி' என்றிருத்தலாலும் 'சோழிகவேனாதி' என் பதற்குச் சோழனுடைய (ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த) சேனாபதியும் மந்திரியு மாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்து.

உ௦எ. விஞ்சையன் தகவிலன் - காஞ்சனன் தகுதியில்லாதவனாயினன்.

உ௦௬ - எ. யான் செயற்பாலதைத் தான் செய்ததனாலென்க.

உ௦அ - ௯. காவலின்றெனின், நோன்புமின்று, கற்புமின்று; "அருந் திறலரசர் முறைசெயி னல்லது,பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக கற்புச் சிற வாது" சிலப். உஅ: ௨௦எ - அ.

உ௫௦. மகனை முறைசெய்த மன்னவன் - கன்றையிழந்த பசுவின்துய

ரைத் தீர்த்தற்குத் தன்மகனைக்கிடத்தி அவன் மார்பில உருளைசெல்லும்படி தேரையூர்ந்த மனுவேந்தன்; இதனை, "மேலைக், கறவைக்கன் றூர்ந்தானைத் தந்தையு மூர்ந்தான்" (பழ. ௯௩), "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க,வாயின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்றன், னரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன், பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே" (சிலப். ௨௦: ௫௩ - ௯),

"கறவை முறைசெய்த காவலன்காலம்மானை" (ஷை. ௨௯: "புறவு நிறை"), "மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்நோய் தீர, வருளுந் திருத்தே ருரவோன்" (குலோத்துங்கசோழனுலா) என்பவற்றாலும் பெரியபுராணத்தில் திருவாரூர்ச் சிறப்பாலுமுணர்க.

௨௧௧. துயர்வினை - தீவினை. ௨௧௨ - ௩. முன்னம் ஏற்றி.

௨௧௪. கணிகைமகள் - மணிமேகலை.

௧ - ௨௧௫. மண்டிலம் சீப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டமாதவரெல்லாம் மணிமேகலையைநோக்கி, 'இதனை நீயறிவதுமுண்டோ' என, அவள் உரைத்தலும், அவனைச் சிறுவனொடு வேறிடத்தொளித்து இசைத்துச் சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைத்தலும், கேட்டு வேந்தன் 'உரையும்' என, ஒருமாதவனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைக்குமாதவன் ஏத்தி உரைத்தலும், வேந்து காவல்செய்கென்றனனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்துமூன்றாவது

சிறைவிடு காதை.

[இருபத்துமூன்றாவது மணிமேகலை சிறைவீடுசெய்த இராசமாதேவி துறைகொண்டிரப்பச் சீலங்கொடுத்தபாட்டு.]

மன்னவ னருளால் வாசந் தவையெனு
நன்னெடுங் கூந்த னரைமூ தாட்டி
யரசற் காயினுங் குமரற் காயினுந்
திருநிலக் கிழமைத் தேவியர்க் காயினுங்
கட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகர்ந்தும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியின
ளிலங்கரி நெடுங்க ணிராசமா தேவி
கலங்கஞ ரொழியக் கடிதுசென் றெய்தி
யழுதடி வீழா தாயிழை தன்னைத்
தொழுதுமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச்

உ. நரைக்கூந்தல் - வெண்மையையுடைய கூந்தல்.

ங - ச. ஆயினுமென்பது,
விகற்பப்பொருளைத்தருவதோரிடைச்சொல்; எண்ணிடைச்சொல்லுமாம்.

ரு. கட்டுரை - பொருள் பொதிந்த சொல்.

சு. பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள். பயம் - பிரயோசனம்.

ரு - சு. விரித்தும் பகர்ந்தும் துடைக்கு மொழியினள்.

அ. கலங்கஞர் - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பம்.
கடிது சென்று - விரைவாகச் சென்று.

க - அ. வாசந்தவையெனுமூதாட்டி, மொழியினள், தேவியது
அஞ ரொழிய மன்னவனருளாற் கடிதுசென்றெய்தியென்க.

க0. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து.

கக. கொற்றங்கொண்டு - அரசவுரிமையைக்கொண்டு ; "கொற்றங் கொண்டு கோலினி தோச்சென" (பெருங். உ. ரு: எக.)
குடிபுறங்காத்து - குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் பாதுகாத்து ; குறள். ருசக.
"குடிபுறங்காத்தோம்பி"

(பி - ம்.) கூ. 'பட்டது தடைக்கும்' கூ. 'அழுதனளடிவீழ்ந்து'

செற்றத் தெவ்வர் தேஎந்தம தாக்கியுந்
தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து
செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச் செல்கென
மூத்து விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தே
தன்மண் காத்தன்று பிறர்மண் கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிந்தது
மன்பதை காக்கு மன்னவன் றன்முன்

கஉ. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம்நிகழ்வது. தெவ்வர் - பகைவர்.
கங. தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பியதருப்பைப்புல்லிற்

கிடத்தி. போழ்ந்து - பிளந்து.

கச. செருப்புகல் மன்னர் - போரின்கண்ணேபுக்குப் போர்செய்து வீழ்தலையுடைய அரசர். செல்வுழிச் செல்க என - செல்லுமுகைத்திலே செல்கவென்று அந்தணர் கூறும் வண்ணம்.

கரு. மூத்துவிளிதல் - மூப்புற்று இறத்தல். இக்குடி - சோழபரம் பரை.

கசு - ரு. போரிலிறவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசருடம்பை அந்தணர் தருப்பைப்புல்லிற்கிடத்தி, தமது ஆண்மையே பற்றுக்கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசர்செல்லும் உலகத்திலே இவர்செல்கவென்று அவ்வுடம்பை வாளாற் பிளந்து அடக்குதல மரபாதலின், இங்ஙனங் கூறினர் ; இப்படியே, "ஓடா மரீஇய பீடின் மன்னர்,.........திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி, மறங் கந்தாக நல்லமர் வீழ்ந்த, நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென, வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர்" (புறநா. கரு); "மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்களத்து வீழ்ந்தோரே துறக்கம்பெறுவர்" (தோல். அகத். ரு. சச; அகநா. கூக) என வந்திருத்தல் காண்க.

கசு. நாப்புடை பெயராது - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாவானது புடை பெயரமாட்டாது. நாணுத்தகவுடைத்து- நாணுந்தகுதியையுடைத்து; "மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே" புறநா. ஙசு.

கஉ - சு. தமதாக்கியும் மூத்துவிளிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு நாணுத்தகவுடைத்து.

கஎ - அ. இவ்மகன் மடிந்தது தன் மண் காத்தமையாலன்று ; பிறர் மண் கொண்டமையாலுமன்று ; காமத்தால் ; அவ்விறப்பு யாதென்று கூறப்படும்.

கக. மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை.

(பி - ம்.) கஉ. 'செற்றதெவ்வர்தேயந்தமது' கசு. 'நாணுத்தக வுடைத்தென'

துன்பங் கொள்ளே லென்றவள் போயபின்
கையாற் றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுக்கங் கொண்டுபுற மறைத்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையையென்
றஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாட்
பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிந்தோ னரசிய றானிலன்
கரும்புடைத் தடக்கைக் காமன் கையற
வரும்பெற விளமை பெரும்பிறி தாக்கு
மறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச்
சிறைதக் கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்

௨௦. கொள்ளேல் - கொள்ளாதே. அவள் - வாசந்தவை. இராசமாதேவி, அரசனையடைந்து மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டு உடன்கொண்டு சென்று தன் காவலில்வைத்து வஞ்சித்தல் இனிக்கூறப் படும்.

௨௧. கையாற்றுள்ளங்கரந்து - செயலறவினையுடைய உள்ளத்தை மறைத்து; என்றது புத்திரசோகத்தை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

௨௨. பொய்யாற்றொழுக்கங் கொண்டு - பொய்வழிக்கண் ஒழுகுதலைக் கொண்டு. புறமறைத்து - புறத்தே தோன்றாமல் மறைத்து; என்றது மணிமேகலையை வஞ்சித்தற்கெண்ணிய தனது

நீயவெண்ணத்தை ஒரு வாற்றானும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

உங. மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவேனென்று கருதி.

உச. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான கூந்தலையுடைய இராசமா தேவி.

உரு. கோலத்து - வேடத்தைக்கண்டு.

உசு. அறிவுதிரிந்தோன் - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன்.

உஎ. வகையற - செயலற.

உஅ. இளமை - இளமையை. பெரும்பிறிதாக்குதல் - பயன்படாது கெடச்செய்தல்.

உஎ - அ. கையறப் பெரும்பிறிதாக்குமென்க.

உகூ. தலைப்பட்ட - நேர்பட்ட; முதன்மைப்பட்டவென்றுமாம்.

௩0. தக்கன்று - தக்கதன்று; விகாரம். வேந்து, அண்மைவிளி. என- என்று இராசமாதேவி சொல்ல.

உச - ௩0. அஞ்சிலோதி ஒருநாள் அரசனுக்குச் சிறைதக்கன்றென வென்க.

(பி - ம்.) உசு. 'அறவியறிரிந்தோன்'

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார்
மறப்பின் பாலார் மன்னர்க் கென்ப
தறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழை தன்னைச்
செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென் றிறைசொல
வென்னோ டிருப்பினு மிருக்கவிவ் விளங்கொடி
தன்னோ டெடுப்பினுந் தகைக்குந ரில்லென்

றங்கவ ளைக்கூஉ யவடன் ஞேடு
கொங்கவிழ் குழலாள் கோயிலுட் புக்காங்
கறிவு திரித்தில் வகனக ரெல்லா
மெறிதரு கோலம்யான் செய்குவ லென்றே
மயற்பகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தா
ளயர்ப்பது செய்யா வறிவின ளாகக்

---

௩௧ - ௨. சிறப்பின்பாலார் மக்கள் - கல்விமுதலியவிசேடமுடைய வர்கள் புதல்வர். அல்லார் மறப்பின்பாலார் - அல்லாதவர்கள் மறத்தற்குரிய வர். என்பது - என்று பெரியோர்கூறுதலை; இவ்வடிகளின் கருத்து, "உற் றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்,.........ஒருகுடிப் பிறந்த
பல்லோ ருள்ளு, மூத்தோன் வருக வென்னு தவரு, ளறிவுடை யோனு
றரசுஞ் செல் லும், வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளுங், கீழ்ப்பா
லொருவன் கற்பின்,
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே" (புறநா.௧௮௩) என்பதன் பொருளை யும், "அரம்போலும்" (குறள். ௯௯௭) என்பதன் பொருளையும் ஒருவாறு தழுவி வந்திருத்தல்காண்க.

௩௩. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௩௪. சிறைநோய் - சிறைத்துன்பம். நீர்க்கென்று - நீர்க்கவென்று.
இறை - அரசன்.

௩௫. தன் ஓடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஓட்டையேந்திப் பிச்சைக்குப் புகுவாளாயினும். தகைக்குநர் இல் - தடுப்பவர்களில்லை; "அணித்தகை யுடம்பு" (சீவக. ௧௧௭௨.) என்று - என்றுகூறி.

௩௭. அவடனைக்கூஉய் - மணிமேகலையை யழைத்து.

௩௮. குழலாள் - இராசமாதேவி.

௩௭ - ௮. குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புக்கு.

௩௯. அறிவுதிரித்து - அறிவைமருந்தால் வேறுபடச்செய்து ;

பித்தாக் கியென்றபடி.

௪௦. எறிதருகோலம் - அடிக்குங்கோலத்தை; கல்லெறியுங் கோலத்தை யென்றுமாம். செய்குவலென்று - இவளுக்குச் செய்வேனென்று கருதி.

௪௧. மயற்பகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காரணமாகிய மருந்தை யூட்ட; "வஞ்ச மூண்டு மயற்பகை யுற்றோர்"

தாள் - மணிமேகலை.

(சிலப். ௫: ௧௨௨.) உணர்ந்

௪௨. அயர்ப்பது - மறப்பது.

௪௧ - ௨. "மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே,

னயர்ப்பது

௨௯.—சிறைவிடுகாதை.

கல்லா விளைஞ னொருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
னிணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணர்குறி செய்து பொருந்தின னென்னும்
பான்மைக் கட்டுரை பலர்க்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
வாங்கவன் சென்றவ் வாயிழை யிருந்த
பாங்கி லொருசிறைப் பாடுசென் றணைதலுந்
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்து

நாவியன் மந்திர நடுங்கா தோதி
யாணமை கோலத் தாயிழை யிருப்பக்
காணம் பெற்ளேன் கடுந்துய ரெய்தி
ருடு யாச ருரிமைபி லாட வ ரணுகார்

செய்யா வறிவினே ஞானிமேலோன்'' (கூ௨ - ௩) என்று
உணர்ந்தாள் அறிவினளாக.

பின்பு வருதல்காண்க.

சச. வல்லாங்குச்செய்து - வல்லபடி செய்து ; "வடியா நாவின் வல்
லாங்குப் பாடி'' புறநா. சஎ.

௬அ. காணம் - பழங்காசு (சீவக. ககசஎ-உரை.) கைக்கிறைகொடுப்ப
- கைக்கிறையக்கொடுப்ப; நிறை,விகாரம்; 'நிலநெளி பரந்த வன்றே'
(சீவக. சஙங) எனபதில் 'நெளி' என்பதுபோல.

சங - அ. ஒருவனைக்கூஉப், 'வல் லாங்குச் செய்து
புணர்குறிசெய்து பொருந்தினமெ ன்னுங் கட்டுரையைப் பலர்க்கும்
உரை' என்றுகூறிக் காணம்பலவும் கொடுப்பவெ ன்க.

சகூ. ஆயிழை - மணிமேகலை.

ருO. பாங்கில ஒருசிறைப் பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்தினிடத்தே;
பக்கத்துள்ள ஒரு காப ரீடத்தெ ன்றுமாம்.

சகூ - ருO. அவன்சென்று பாடுசென்றனெ தலுமென்க.

ருக. தேவி - இராசமாதேவி. இது - இ வியொளுன் வந்தது.

ரு௨. நாவியல் மந்திரம்- நாப்புடை பெயருமா யிலே
உச்சரிக்கப்படும் மந்திரம் ; என்றது வேற் றுருவெய்துவிக்கு மந்திரத்தை;
"ஆறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி, நாவிய ல் மந்திர மாயிலப்
பாடி'' புறந. கஅசு- எ.

ருக - ௩. ஆயிழை இது தேவிவஞ்சமெனத்தெளிந்து

மந்திரத்தை ஓதிக்கோலத்துடனிருப்பவென்க.

௫௫. அரசருரிமையில் ஆடவரணுகார் -அரசருடைய தேவிமாரிருக்கும் அந்தப்புரத்தில் ஆண்மக்கள் குறுகார்; "ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்" (நெடுநல். ௧0௭); அந்தப்புரத்தை, 'குழைமுகப்புரிசை' (சீவக. ௨௭௫) என்பர் திருத்தக்கதேவர்.

(பி - ம்.) ௫௬. 'ஆண்மைக்'

௩௩

நிரயக் கொடுமக ணினைப்பறி யேனென்
றகநகர் கைவிட் டாங்கவன் போயபின்
மகனோநோய் செய்தாளை வைப்ப தென்னென்
றுய்யா நோயி னூணொழிந் தனளெனப்
பொய்ந்நோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைப்ப
வூணொழி மந்திர முடைமையி னந்த
வாணுதன் மேனி வருந்தா திருப்ப
வையென விம்மி யாயிழை நடுங்கிச்
செய்தவத் தாட்டியைச் சிறுமை செய்தே
னென்மகற் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
பொன்னே ரனையாய் பொறுக்கென் றனடொழ

௫௬. நரகத்தையடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவளது தீய வெண்ணத்தை நானறிந்திலேனெனக் கருதி; இராசமாதேவி வியபிசரிக் கும் கருத்துடையாளென்று புலவிருனர் கருதினர் போலும்.

௫௭. அகநகர் - அந்தப்புரம்.

௫௪ - ௭. காணம்பெற்றேன், துயரெய்தி அறியேனென்று கைவிட்டுப் போயபினென்க.

௪௩ - ௫௭. மணி. ௨௩ : ௯௪ - ௫.

௫௮. உதயகுமரனுக்குக் காமநோயை உண்டாக்கிக் கொல்லுவித்த இவளை உயிருடன் வைத்தல நமதன்பிற்கு யாதுபயனென்று இராசமாதேவி கருதி; வைத்தல் - வஞ்சித்தலுமாம்.

௫௯. உய்யாநோயின் - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய நோயினால்; மருந்தாற் போக்கவொண்ணாத நோயினாலென்றுமாம்.

௬௦. புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும்அறை; "புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்று" (௩ : ௧௫) என்றார் முன்னும்.

௫௮ - ௬௦. (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்று காட்டி அடைப்ப வென்க.

௬௨. வாணுதல - மணிமேகலை. ௫௮ - ௬௨. மணி. ௨௩: ௧௬ - ௭.

௬௩. ஐயெனவிம்மி - விரையப்பொருமி; "ஐயென வளைப்ப" (சீவக. ௪௪௮); "மோதிரந்தொட்டு ...நோக்கினர்" (ஷை. ௧௦௪௦.) ஆயிழை - இராசமாதேவி.

௬௪. செய்தவத்தாட்டியை - மணிமேகலைக்கு; ஐ, உருபுமயக்கம். சிறுமை - குற்றம்; என்றது மயற்பகையூட்டியது முதலிய மூன்றனையும்.

௬௪ - ௫. பொறுத்து செய்தேனென்க.

௬௬. பொன்னேரனையாய் - திருமகளின்மறுதலைபோல்வாய்; திருமக

னுக்குரோகிய அத்தன்மையையுடையாயென்றமையும் (மணி. உ: கசு); "கோளரிக்குந் நிகரன்னார்" (திருச்சிற். உஉரு.) அவள் - இராசமாதேவி.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

(பி - ம்.) ருசு. 'நினைப்பதறியேனென்று'

உங.—சிறைவிடுகாதை.

உருசு

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றோன்றிய
வேலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை
யழற்க ணாக மாருயி ருண்ண
விழித்த லாற்றே னென்னுயிர் சுடுநாள்
யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
வுடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
வுடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
யெடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
யுயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
யெவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டு
மற்றுன் மகனை மாபெருந் தேவி
செற்ற கள்வன் செய்தது கேளாய்
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை

சுஎ - அ. தோன்றிய இராகுலன் றன்னை.

சுகூ. அழற்கண்ணாகம் - திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு; அழல் - விடம்; "ஐந்தலை யரவின் சீற்றத் தாரழல் குளிக்க வூற்றார்" (சீவக.எசுகூ); "அழல்வாய் நாகத் தாரெயி றழுந்தினார்" சிலப். ரு: கஉச.

எ0. விழித்தல் - உயிர் வாழ்தல் ;
நாகத்தின் தொழிலாக்கினுமமையும்.

எக. இளங்கோன் றனக்குயாங்கிருந்தழுதனை ;
அழுதிலாயென்றபடி.

எரு. புறங்காடு - மயானம்.

எசு. புக்கில் - புகுமிடமாகிய உடம்பு; "நோக்கார்கொ ளெய்ய தோர் புக்கிலை" நாலடி. சக.

எஎ. வினையென்றது, நல்வினை தீவினையென்னுமிரண்டையும்.

எசு - எ. வினையால் உயிர் புகும்புக்கில் தெரிந்துணர்வரியதென்க.

எஅ. அன்பினையாயின் - அன்பினையுடையாயாயின் ; ஆய்தொடி, விளி.

எகூ. எவ்வுயிர்க்காயினும் - எல்லாவுயிர்க்கும்.

அ0. மாபெருந்தேவி - இராசமாதேவி; விளி.

அக. கோபித்த காஞ்சனன் கொலைசெய்ததற்குக் காரணமான தீவினை யைக்கேள்.

அரு. உடம்பைத்துண்டமாகவெட்டினமையால்
தோன்றியெழுந்த வலிய தீவினை.

(பி - ம்.) எ0. 'இழிதலாற்றேன்' எரு. 'ஈமப்புறங்காடு' எஎ. 'செயற்பாட்டுவினை' அரு. 'உருத்தெழுமவ்வினை', 'உருத்தெழுபாவம்'

நஞ்சுமிழ் யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
மொய்ம்மலர்ப் பூம்பொழில் புக்கது முதலாத்
தெய்வக் கட்டுரை தெளிந்ததை யீரு
வுற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைத்து
மற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான்
மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே
னயர்ப்பது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
கல்லாக் கயவன் காரிருட் டான்வர
நல்லா யாணுரு நான்கொண் டிருந்தே
னூனொழி மந்திர முடைமையி னன்றோ
மாணிழை செய்த வஞ்சம் பிழைத்த
தந்தாஞ் சேறலு மயலுருக் கோடலுஞ்

௫௪. அரவின் - அரவினால். நல்லுயிர் வாங்கியென்றது, முற்பிறப்பின் செய்தியை.

௫௫. வீட்டியது - கொன்றது; வீழ்த்தியதென்பதன் மரூஉவுமாம்.

௫௩ - ௫. வினை, முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின்வாங்கி இப்பிறப்பில் விஞ்சையன்வாளால் வீட்டியது.

௫௬. இது - இச்செய்தியை. ௫௭. புகுந்தது - சம்பவித்தது.

௮௮. பொழில் - உவவனம்.

௮௯. தெய்வக்கட்டுரை - கந்திற்பாவைத்தெய்வங் கூறிய பொருள் பொதிந்த சொல்.

௯0. ஒழிவின்று - விடாமல். ௮௭ - ௯0. இதுவெனவுரைத்தென்க.

௯௧. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவாள்.

௯௩. அயர்ப்பது - மறப்பது.

௯௪. கயவன் - கீழ்மகன் ; கொடியவனுமாம். இருள் - இருளில்.

௯௫. நான் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்.

௯௪ - ௫. மணி. உ௩ : ௪௩ - ௫௭.

௯௭. வஞ்சம் - ஊணொழிந்தவள்போன்று பொய்ந்நோய்காட்டிப் புழுக் கறையடைத்தது. பிழைத்தது - தப்பியது.

௯௬ - ௭. மந்திரமுடைமையினன்றே வஞ்சம் பிழைத்தது.

௯௮. அயனுருக்கோடல் - வேற்றுருவங் கொள்ளல்.

(பி - ம்.) ௯௬. 'உடைமையினன்றே'

உ௫.—சிறைவிடுகாதை. உ௬௧

சிந்தையிற் கொண்டிலேன் சென்ற பிறவியிற்
காதலற் பயந்தோய் கடுந்துயர் களைந்து
தீதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டாற்
றையா லுன்றன் றடுமாற் றவலத்
தெய்யா மையறீர்ந் தின்னுரை கேளா
யாள்பவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டுக்

௧௦௫ காருக மடந்தை கணவனுங் கைவிட
வீன்ற குழவியொடு தான்வே றாகி
மான்றோர் திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
புதல்வன் றன்னையோர் புரிநூன் மார்பன்
பதியோ ரறியாப் பான்மையின் வளர்க்க

௯௮ - ௧௦௧. போயபிறப்பில் எமக்குக் கணவனாயிருந்தோனை இப் பிறப்பிற் பெற்ற உனது துயரைக்களைந்து வினையைத் தீர்த்தற்பொருட்டே சேறலும் கோடலும் சிந்தையிற் கொண்டிலேனென்க.

௧௦௨. தையால், விளி.

௧௦௨ - ௩. தடுமாற்றவலத்தெய்யாமையல் - தடுமாறுதற்குக் காரண மாகிய வருத்தத்தைச்செய்யும் அறியாமையாகிய மயக்கம்; மையல் - செல்வச்செருக்குமாம்; "மையன்மத யானைநிரை மன்னவ" சீவக. ௫௮௧.

மேல், காமம், கொலை, கள், பொய், களவு ஆகிய இவ்வைந்தும் நீக்கற்
பாலனவென்று இராசமாதேவிக்கு; மணிமேகலை உபதேசித்தல் முதலி
யன கூறப்படும்.

௧௦௪. அரசர் கொடுங்கோல் செலுத்துதலால், யாவரும் தத்தம் நிலை தடுமாறிய நல்ல நாட்டில்; கலி. ௫.

௧௦௫. கார்ருகமடந்தை - இல்லறவொழுக்கினளாகியவொருத்தி; நெய் வோர் குலத்துப் பிறந்த ஒருத்தியென்றுமாம். கைவிட - துறக்க.

௧௦௬. குழவியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

௧௦௭. மான்று - மயங்கி. வரையாள் - தன்னலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார்

ஆகாதாரென்னும் வரையறை யில்லாளாய்.

கoச - எ. நாட்டிற் காருகமடந்தை கணவன் கைவிடுதலால் வேறாகி மான்று போய் வரையாளாய் வாழ்வுழியென்க. இல்லறவொழுக்கினளாகிய இவள் கற்பொழிந்து வரைவின்றி வாழ்தற்கு அரசனது கொடுங்கோன்மை காரணமாதலின், ‘ஆள்பவர் கலக்குற’ என்பது கூறப்பட்டது ; “மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங், காவலன்காவ லின்றெனி லின்றால்” (உஉ : உoஅ - கூ) என்று இக்கருத்து முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

கoஅ - கூ. புரிநூன்மார்பன் புதல்வன்றன்னை வளர்க்க.

வாங்கப் புதல்வ னவடிற மறியான்
றன்புணர்ந் தறிந்துபின் றன்னுயிர் நீத்தது
நீர்நசை வேட்கையி னெடுங்கட முழலுஞ்
சூன்முதிர் மடமான் வயிறுகிழித் தோடக்
கான வேட்டுவன் கடுங்கணை துரப்ப
மான்மறி விழுந்தது கண்டுமன மயங்கிப்
பயிர்க்குரல் கேட்டதன் பான்மைய னாகி
யுயிர்ப்பொடு செங்க ணுகுத்த நீர்கண்
டோட்டி யெய்தோ னோருயிர் துறந்ததுங்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டடங் கண்ணி
கடாஅ யானைமுன் கட்கா முற்றோர்
விடாஅது சென்றதன் வெண்கோட்டு வீழ்வ

துண்ட கள்ளி னுறுசெருக் காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்

கக0. ஆங்கட்புதல்வன் - அங்ஙனம் வளர்க்கப்பட்ட புதல்வன் ; அவன்திறம் - அவன் தன்னுடைய தாயென்னுந் தன்மையை.

ககக. பின்னறிந்தென்க.

ககஉ. நீர்நசை வேட்கையின் - நீரை நச்சிய விருப்பத்தால் ; நசை வேட்கை, வினைத்தொகை ; "இன்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவதை" (புறநா. ௩.) கடம் - காடு.

ககங. நவ் - கருப்பம். ககச. துரப்ப - செலுத்த.

ககரு. மான்மறி - பெண்மான் ; மான்குட்டியுமாம்.

ககசு. பயிர்க்குரல் - பயிராகியகுரல் ; பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு ; "மடமா னுகு பிணைபயி ரழைப் பின்" (புறநா. கருஎ.) அதன் பான்மையனாகி - அதன் பக்கத்தோனாய்.

ககஅ. ஒட்டியெய்தோன் - வேட்டுவன் ; சுட்டு.

ககக - ௯. நீத்ததும் துறந்ததும் கேட்டுமறிதியோ ; இதனால் காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

கஉ0. கடாஅயானை-மதயானை ; " கடாஅக் களிற்றின்மேல்" (குறள். க0அஎ.) கட்காமுற்றோர் - கள்ளை விரும்புண்டுகளித்தோர்.

கஉக. கோடு - கொம்பு.

கஉ0 - உங. கட்காமுற்றோர் இங்ஙனமாதலை, "புதுக்கோள் யானை முன் போற்றாது சென்று, மதுக்களி மயக்கத்து வீழ்ந்தனர் மாய்ந்ததூஉம்" (மணி. கஉ: சரு - சு) என்றதனாலுமுணர்க.

(பி - ம்.) ககஅ. 'ஒட்டியெய்தோன்'

பொய்யாற் றொழுக்கம் பொருளெனக் கொண்டோர்
கையாற் றவலங் கடந்தது முண்டோ
களவேர் வாழ்க்கைய ருறூஉங் கடுந்துய
ரிளவேய்த் தோளாய்க் கிதுவென வேண்டா
மன்பே ருலகத்து வாழ்வோர்க் கிங்கிவை
துன்பந் தருவன துறக்கல் வேண்டுங்
கற்ற கல்வி யன்றாற் காரிகை
செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ
ரல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வழி செல்லுல கறிந்தோர்
வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்
துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யாரென
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேனு ரோதி செவிமுதல் வார்த்து

௧௨௪. பொய்யாற்றொழுக்கம் - பொய்வழிக்கணொழுகுதல். பொருளெனக் கொண்டோர் - காரியமாகக்கொண்டோர்.

கஉ௫. கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துன்பம்.

கஉசு. களவேர்வாழ்க்கையர் - களவே உழவுபோலும் இல்வாழ்க்கைப் பொருளாகவுடையோர் ; "கைப்பொருள் வெளவுங் களவேர் வாழ்க்கைக், கொடியோர்" (பெரும்பாண். ௪0 - ௪௧.) கடுந்துயர் - மிக்கதுன்பம்.

கஉஅ. இவை - காமமுதலிய இவ்வைந்தும்.

க௩0. கல்வி காரிகை அன்று - கல்வி அழகுடைத்தன்று ; என்றது பின்பு கூறப்படும் நற்குணங்களில்லாதவழிக் கல்வி அழகுடையதன்றென்ற வாறு. இவ்வடியை முன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துன்பம் தருவனற்றைத் துறவாவழிக் கல்வி அழகுடைத்தன்றென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

க௩௩. அல்லல்மாக்கட்கு - வறுமைத்துன்பமுடையார்க்கு.

க௩உ - ௩. இரப்புநரே வாழ்வோரென்போர்.

க௩௪. எல்வளை, விளி.

க௩௪ - ௫. அரும்பசி களைந்தோரே செல்லுலகறிந்தோர்.

க௩௬. துணிபொருள் - பரமார்த்த தத்துவஞானம்.

க௩௬ - எ. அன்பொழியாரே துணிபொருளுணர்ந்தோர்.

க௩அ. ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை. நன்கனம் - நன்றாக.

க௩௯. தேஞரோதி - இராசமாதேவி. செவிமுதல் - செவியிடம்.

(பி - ம்.) க௩௩. 'இரப்பினர்'

க௪0 மகன்றுயர் நெருப்பா மனம்விற காக
வகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்பத்
தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து

மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
யாங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொறாஅ
டான்றெழு தேத்தித் தகுதி செய்திலை
காதலற் பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
மாபெருந் தேவியென் றெதிர்வணங் கினளென்.

உஎ.—சிறைவிடுகாதை முற்றிற்று.

கசO. மகன்றுயர் - புதல்வனிறந்த துயரம்; (புத்திரசோகம்.)

கசக. அகம் - உள்ளிடம். ஆயிழை - மணிமேகலை.

கஙஅ-சக. ஞானநீரைத்தெளித்துவார்த்து வெந்தீயை அவிப்பவெனக.

கசஉ. தேறு - தேர்ச்சிக்கொட்டை.

கசங. மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு.

கசச. ஆங்கவள் - இராசமாதேவி. ஆயிழை - மணிமேகலை.

கசசு. காதலற்பயந்தோயன்றியும் - எனது பூர்வஜன்ம நாயகனை இப் பிறப்பிற் பெற்றதல்லாமலும்.

கசசு - எ. காவலன் மாபெருந்தேவியென்று - அரசனது பட்டமகிஷி யாகவுமுள்ளாயென்று.

க - கசஎ. வாசந்தவையென்னுமுதாட்டி, மொழியினள், அவள் மன்னவ னருளாற் சென்றெய்தித் தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி, 'மன்னவன்றன் முன் துன்பங்கொள்ளேல்' என்று போயபின், அஞ்சிலோதி கரந்து அடக்கிக்

கொண்டு மறைத்து 'மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவல்' என்று ஒருநாள் அரசனுக்கு, 'சிலைநதக்கன்று' என, 'நீர்க்க' என்று இறைசொல, குழலாள் அவனைக்கூஉய்ப் புக்கு 'செய்குவல்' என்று ஊட்ட, அறிவின ளாக, கொடுப்ப, அணைதலும், இருப்ப, போயபின், அடைப்ப, இருப்ப, அவள் தொழ, மணிமேகலை ஒழிவின்றுரைத்து மற்றுமுரை செய்யும் ; அங்ஙன முரைசெய்பவள் அவிப்ப, அவள் தொழுதலும், ஆயிழை பொருஅளாய் 'மாபெருந்தேவி' என்று எதிர்வணங்கினளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்துநான்காவது

ஆபுத்திரனுடனடைந்தகாதை.

[இருபத்துநான்காவது மணிமேகலை மாநகரேராழிந்து ஆபுத்திரனுடனடைந்தபாட்டு.]

மன்ன குமரனை வஞ்சப் புணர்த்த
தொன்முது கணிகைதன் சூழ்ச்சியிற் போயவன்
விஞ்சையன் வாளின் விளிந்தோ னென்பது
நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
மாதவி மகட்கூனை வான்சிறை நீக்கக்
காவலன் றேவி காற்கீழ் வீழ்ந்தாங்
கரவே ரல்கு லருந்தவ மடவா

ருரவோற் களித்த வொருபத் தொருவரு
மாயிரங் கண்ணோ னவிநயம் வழூஉக்கொள
மாயிரு ஞாலத்துத் தோன்றிய வைவரு
மாங்கவன் புதல்வனோ டருந்தவன் முனிந்த
வோங்கிய சிறப்பி னொருநூற்று நால்வருந்
திருக்கிளர் மணிமுடித் தேவர்கோன் றன்முன்
னுருப்பசி முனிந்த வென்குலத் தொருத்தியு
மொன்று கடைநின்ற வாறிரு பதின்மரித்

---

௧. மன்னகுமரனை - உதயகுமரனை. புணர்த்த - சேர்த்திய.

௨. முதுகணிகை - சித்திராபதி; எழுவாய்; தொன்முது, ஒருபொருட் பன்மொழி. போயவன் - உதயகுமரன்.

௩. விளிந்தோன் - இறந்தான்.

௫. மாதவிமகடனை - மணிமேகலையை. நீக்க - நீக்குதற்பொருட்டு.

௬. காவலன்றேவி - இராசமாதேவி. ௫ - ௬. நீக்க வீழ்ந்து.

௨ - ௬. கணிகை, விளிந்தோனென்பதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து.

௭. 'அரவோர்' என்பது முதலியன சித்திராபதிகூற்று.

௧௧. புதல்வன் - சயந்தன். ௪௫. நூற்றிருபத்தொருவர்.

(பி - ம்.) ௫ - ௬. 'சிறைதவிர்த்த, காதலன்றேவி' ௪௫. 'ஒன்றுகடை யிட்ட'

௩௪

தொன்றுபடு மாநகர்த் தோன்றிய நாண்முதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலர்
மாபெருந் தேவி மாதர் யாரினும்
பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்ததும்
பரந்துபடு மனைதொறும் பாத்திர மேந்தி
யரங்கக் கூத்திசென் றையங் கொண்டது
நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையர்
தகுதி யென்னார் தன்மை யன்மையின்
மன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரா
லிங்கக ருறூஉ மிடுக்கணு முண்டா
லும்பளந் தழீஇய வுயர்மண னெடுங்கோட்டுப்
பொங்குதிரை யுலாவும் புன்னையங் கானற்
கிளர்மணி நெடுமுடிக் கிள்ளி முன்னா
ளிளவேனி லிறுப்ப விறும்பூது சான்ற

கரு. தொன்று - பழமை.

கஅ. மாபெருந்தேவி, விளி. மாதர் - நாடகக்கணிகைகள்.

கஎ - அ. மாதரெல்லாருள்ளும் யானுறு துன்பம்
யர்வரும்பட்டிலரென இயைக்க.

கக. பூவிலை - அற்றைப்பரிசம்; "பூவிலை மடந்தைய
தியர்" (சிலப்: ரு: ருக.) ஈத்தவன் - கோவலன்.

ரேவத் சில

உ௦. மாதவர்பள்ளி - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுறையுமிடம்.

உஉ. அரங்கக்கூத்தி - மணிமேகலை.

உக - உ. அரங்கக்கூத்தி, பாத்திரமேந்திச் சென்று மனைதொறும் ஐயங்கொண்டதும்.

உ௦ - உச. அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவன வேயன்றி நாடகக்கணிகையர்களுடைய இயல்பன்மையால் அவற்றை அவர்க்

குத் தகுதியென்று கூறார் ; இனி 'நாடகக்கணிகையர்' என்பதை எழுவாயாகக் கொண்டு அவர் தகுதியென்றாரெனினுமமையும்.

உரு. மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமாரனுக்கு உண்டான

இடுக்கணல்லாமலும். மாதரால் - மணிமேகலையால்.

உசு. இடுக்கண் - துன்பம்.

உஎ. உம்பளம் - உப்பளம் ; விகாரம். கோடு - கரை.

உஅ. கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

உகூ. நெடுமுடிக்கிள்ளி: ஓர் அரசன். முன்னு - முன்னுக.

ந௦. இறப்ப- தங்குதலால். இறும்பூது - அதிசயம்.இறப்பச்சான்ற.

(பி - ம்.) கஅ. 'மாதர்யாவரும்', 'மாதர்யார்வளாயினும்'

உச.—ஆபுத்திரனடைந்தகாதை. உகூஎ

பூநாறு சோலை யாருயி லொருசிறைத்
தானே தமிய ளொருத்தி தோன்ற
வின்ன ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
ரு கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினு

முண்ட வாயினு முயிர்த்த மூக்கினு
முற்றுண ருடம்பினும் வெற்றிச்சிலைக் காமன்
மயிலையுஞ் செயலையு மாவுங் குவளையும்
பயிலிதழ்க் கமலமும் பருவத் தலர்ந்த
மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப்
பலர்புறங் கண்டோன் பணிந்துதொழில் கேட்ப
வொருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வந்நாள்
யாங்கொளித் தனளவ் விளங்கொடி யென்றே

---

௩௧. சோலை - சோலையில. ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில.

௩௨. தானே தமியள் - தான் தனித்தவளாய்.

௨௯ - ௩௨. முன்னாத் தோன்றவென்க.

௩௩. ஈங்குளளாகிய இத்தன்மையையுடையாள் யாவளோவென்று.

௩௪. அறியான் - அறியானாய். மன்னவன் மயக்கமெய்தி ; 'மயக்க மெய்தா' என்பது இடக்கர்.

௩௫. வாயென்றது, நாவினை. உயிர்த்த - மோந்த.

௩௭. உற்றுணருடம்பு - தீண்டியுணருமுடம்பு.

௩௮. மயிலை - மல்லிகைவிசேடம். செயலை - அசோகு.

௩௯. பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ். ௪௦. கமழ - கமழ்தலால்.

௩௮ - ௪௦. மயிலை முதலியனவாகிய அம்பென்க.

௩௫ - ௪௦. கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பினும் காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழ்தலால். ஈண்டுக்கூறிய 'கண்டகண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள்; என்றது, வேறுவேறுகாலங்களில் வேறு வேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து அவள்கண்ணேயநுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம்.

௪௧. பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்.

௪௨. மதி - மாதம். கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும். உரையாள் - சொல்லாளாய்.

௪௩. அந்நாள் - அந்நாளில்.

(பி - ம்.) ௩௩. 'இன்னளையார்கொல்' ௪௨. 'கழிப்பவுரையாள்'

வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற் றேர்வுழி
நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச்
சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்ற
மன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
றென்னுயி ரனையா ளீங்கொளித் தாளுள
ளன்னா ளொருத்தியைக் கண்டிரோ வடிகள்
சொல்லுமி னென்று தொழவவ னுரைப்பான்
கண்டிலே னாயினுங் காரிகை தன்னைப்
பண்டறி வுடையேன் பார்த்திப கேளாய்
நாக நாடு நடுக்கின் றாள்பவன்
வாகை வேலோன் வளைவணன் றேவி
வாச மயிலை வயிற்றுட் டோன்றிய

பீலிவளை யென்போள் பிறந்த வந்நா
ளிரவிகுலத் தொருவ னிணைமுலை தோயக்
கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத் துரைத்தன

சடு. தேர்வுழி - தேடும்பொழுது.

சசு. நிலத்திற்குளித்து - நீரிற்புகுவதுபோல்நிலத்திற்புகுந்து. நெடு விசும்பேறி - சந்திரசூரியர்களையெட்டிப்பிடித்தற்குச்செல்வதுபோல் நீண்ட ஆகாயத்திற்சென்று.

சஎ. சலத்தில் திரியும் - பூமிமேல் நடப்பது போல் நீர்மேலே நடந்து திரியும்.

சசு - எ. குளித்து ஏறித்திரியும்ஒருசாரணன்தோன்றவென்க. நிலத்திற் குளித்தல் முதலியன அற்புத சத்தியாகிய இருத்தியெனப்படும். தனது தந்தையாகிய சுத்தோதனனுக்கு ஞானமுண்டாக்குதற்பொருட்டு நிலத்திற் குளித்தன் முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தன் காட்டினனென்று அசுவ கோஷபோதிசத்துவரென்பவராற் செய்யப்பட்டுள்ளபுத்தசரிதத்தின் கக-ஆம் வர்க்கத்தாற் றெரிகின்றது ; "நீரினிற் பூவில் வானி னினைத்துழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெண்ம ராவார் சமணரி விருத்தி பெற்றோர்" (உ : ச) என்றார் சூடாமணிநிகண்டுடையாரும்; "வானூடி யூர்ந்தோன்" (கo: கூகூ) என்று இந்நூலில் முன் வந்திருத்தல்காண்க.

சஅ. அவனை - அச்சாரணனை. ருo. அன்னாள் - அத்தன்மையாள்.

சஅ - ருக. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லுமிவளென்று மன்னவன் தொழவென்க.

ருங. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன். ருரு. வாகை - வெற்றி.

ருரு - சு. தேவியாகிய வாசமயிலை. ருஎ. அந்நாள் - அந்நாளில்.

ருக. கரு -கருப்பம். வரும் - வருவாள். கணி -நூல்வல்ல நிமித்திகன்.

ருஎ - கூ. அந்நாளிற் கணியெடுத்துரைத்தனன்.

(பி - ம்.) சஎ. 'திரியுஞ் சாரணன் சென்ற' சஅ - கூ. 'முன்சென்றே; யென்னுயிர்' ருo. 'காணிரோ வடிகள்'

னுங்கப் புதல்வன் வரூஉ மல்லது
பூங்கொடி வாராள் புலம்ப லிதுகே
டீவகச் சாந்தி செய்யா நாளுன்
காவன் மாநகர் கடல்வயிறு புகூஉ
மணிமே கலைதன் வாய்மொழி யாலது
தணியா திந்திர சாபமுண் டாதலி
னுங்குப்பதி யழிதலு மீங்குப்பதி கெடுதலும்
வேந்தரை யட்டோய் மெய்யெனக் கொண்டிக்
காசின் மாநகர் கடல்வயிறு புகாமல்
வாசவன் விழாக்கோண் மறவே லென்று
மாதவன் போயின வந்நாட் டொட்டுமிக்
காவன் மாநகர் கலக்கொழி யாதாற்
றன்பெயர் மடந்தை துயருறு மாயின்
மன்பெருந் தெய்வம் வருதலு முண்டென
வஞ்சினை னரசன் றேவியென் றேத்தி
நன்மனம் பிறந்த நாடகக் கணிகையை
யென்மனைத் தருகென விராசமா தேவி
கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு

---

௬0. வருஉமல்லது - வருவாளையன்றி.

௬௧. பூங்கொடி - பீலிவளை. புலம்பல் - வருந்தாதே.

௬௨. தீவகச்சாந்தி - இந்திரவிழவு

௬௩. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௬௪. மணிமேகலை - மணிமேகலாதெய்வம். அது - நகர்கடல்வயிறு புகுதல்.

௬௨ - ௪.
செய்யாநாளில்வாய்மொழியால்நகர்கடல்வயிறுபுகூஉமென்க.

௬௪ - ௫. இந்திரசாபமுமுண்டாதலின், அது தணியாது.

௬௬. ஆங்கு - அக்காலத்தே. பதியிரண்டில், முன்னது நகரம் பின்னது அரசன்.

௬௮. காசு - குற்றம். ௬௯. மறவேல் - மறவாதே.

௭௦. மாதவன் - சாரணன். ௭௧. கலக்கு - கலங்குதல்.

௭௨. மடந்தை - மணிமேகலை. ௭௩. தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

௭௫. நாடகக்கணிகை - மணிமேகலை.

௭௬. தருகென - தருவாயென்று சித்திராபதிகேட்ப.

௭௭. ‘கள்ளும் பொய்யும்’ என்பது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று.

(பி - ம்.) ௬௬. ‘அழிதலுமாங்குப்பதிபுகுதலும்’ ௭௦. ‘மாதவனுரைத்த வந்நாட்’ ௭௨. ‘துயருமாயின்’ ௭௫. ‘நஞ்சனையிறந்தநாடகக்கணிகை’

முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
தலைமையாக் கொண்டநின் றலைமையில் வாழ்க்கை
புலைமையென் றஞ்சிப் போந்த பூங்கொடி

நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதா
ளென்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத்
துணிகயந் துகள்படத் துளங்கிய வதுபோற்
றெளியாச் சிந்தையள் சுதமதிக் குரைத்து
வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
யறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவர் தம்முடன்
மறவேன் மன்னவன் றேவிதன் பால்வரத்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியு
மாதவி மகளு மாதவர்க் காண்டலு
மெழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவளைக் கையாற்

எஅ. உரவோர் - அறிவுடையோர். துறந்தவை - நீக்கியவை.

எஎ - அ. மணி. உஉ : களo - எஉ.

எகூ. தலைமையில் வாழ்க்கை - கடையான பரத்தைமைத்தொழில்; "மேலோ ராயினு நூலோ ராயினும், பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும், பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியுங், கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே" (கக : கஅo - அரு) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

எஎ - கூ. மணி. உ : ருஎ.

அo. புலைமை - அசுத்தமுடையது. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

அஉ. இருக்கும் - இருப்பாள். ஈங்கிவைசொல்வுழி - இவற்றை இராச மாதேவி சொல்லும்பொழுது.

இனி மணிமேகலையின் செய்தி கேட்டமாதவி இராசமாதேவிபால் வருதல் கூறப்படும்.

அறவண வடிகளுடன்

அ௩. திறம் - காவலிலிருத்தல். திறத்தைக் கேட்டு.

அ௪. துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை. துளங்குதல் - கலங்குதல்.

அ௫. சிந்தையள் - சிந்தையளாய்.

அ௬. வளியெறிகொம்பின் - காற்றாலலைக்கப்பட்ட பூக்கொம்புபோல.

அ௨ - அ. ஈங்கிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாச்சிந்தை யளாய் உரைத்து வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால் வரவென்க.

அ௯. பு. மணி. ௨௪ : ௧௪௯. ஆயம் - சிலதியர்கூட்டம்.

(பி - ம்.) எ௯. 'தலைமையாளின்ற தன்மையில்'

௨௪.—ஆபுத்திரனடைந்தகாதை.

௨௭௧
றெழுந்தகை மாதவன் றுணையடி வணங்க
வறிவுண் டாகவென் றுங்கவன் கூறலு
மிணைவளை நல்லா ளிராசமா தேவி
௯௫ யருந்தவர்க் கமைந்த வாசனங் காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்
யாண்டுபல புக்கநும் மிணையடி வருந்தவென்
காண்டகு நல்வினை நும்மையீங் கழைத்தது

நாத்தொலை வில்லை யாயினுந் தளர்ந்து
மூத்ததிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டெனத்
தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின்
மேவினை ஞயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்று
றிறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்
பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை

கூச - கூ. நல்லாளாகிய தேவி ஆசனங் காட்டி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபினென்க.

கூஎ. 'யாண்டு பலபுக்க' என்பதுமுதலியன இராசமாதேவிகூற்று.

கூஎ - அ. எனது நல்வினை இணையடி வருந்த நும்மை ஈங்கழைத்தது.

கூகூ. நாத்தொலைவில்லையாயினும் - நுமது நா மெலிதலில்லையாயினும், சொல்வன்மை குறைந்திலதென்றபடி.

க00. இவ்யாக்கையென்றது, அறவணவடிகளுடம்பை. என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல.

கூகூ - க00. " நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி, னுரைமூ தாளன் " (கஉ : ங - ச) என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க.

க0க. 'தேவிகேளாய்' என்பது முதலியன அறவணவடிகள் கூற்று. தவயாக்கை - தவவுடம்பு.

க0உ. வீழ்கதிர் - அத்தமிக்குஞ்சூரியன். மரணத்திற்குச் சூரியன்

அத்தமித்தலே உவமை கூறுதல் பௌத்தநூன்மரபு; "சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (௩௦ : ௧௦௨ - ௩) என இந்நூலிற் பின்பு வருதல் காண்க.

௧௦௩ - ௪. பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கியற்கையென்றபடி.

௧௦௫ - அ. பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டும் துவாதசநிதானமெனப்.

(பி - ம்.) ௯௫. 'காட்டத்' ௯௭. 'புக்கினுமிணையடி வருந்தக்' ௯௯. 'காத்தொலைவில்லாயாயினுங்கிளர்ந்து' ௧௦௦. 'மூத்தயாக்கை', 'மூத்தவிவ் யாக்கை' ௧௦௪. 'இதுகெடப்'

பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
ரறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவி
னோதிய விவற்றை யுணரா து மயங்கி
யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளித
லுலக மூன்றினு முயிரா முலக

மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு
மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுந்
தீவினை யென்பது யாதென வினவி
னாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழைவு
உலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்

படும்; இவற்றினியல்பை, இந்நூல், ௩௦ - ம் காதையால் விளங்கவுணர்க.

௧௧௧. பேதைமை - அவிச்சை.

௧௧௨. இவற்றை - துவாதசநிதானங்களை. ௧௧௩. கோடு - கொம்பு.

௧௧௧ - ௪. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க.

௧௧௫. 'உலகமூன்றினும்' என்பதுமுதற் செய்கை கூறப்படும்.

௧௧௫ - ௬. உயிராமுலகம் அலகில - உயிராகிய உலகம் அளவில்லாதன. செய்கைகூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகையுயிர்களும் கூறப்பட்டன.

௧௧௭ - ௮. பேயுமென்றே அறுவகைத்தாகுமென்க.

௧௨௦. சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மக்கட்கருமுதலிய ஆறும்; "தெய்வக் கருவுந் திசைமுகக் கருவும்" (பதி. ௨௮) என்று

ருத்தல் காண்க.

முன்புவந்தி ககக - உஉ.

(செய்கை) இருவகைபால் தோற்றிக் காட்டுமென்க.

கஉரு. காமத்தீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

கஉரு - கூ. கொலையும் களவும் காமமுமென மூன்றும்.

உடம்பிற்றோன்றுவன (பி - ம்.) க0அ. 'இவ்வீராறும்' கக0. 'நரகடைகுவர்' கஉ0. 'பட்டர் பிறப்பினுட்டோன்றி' கஉரு. 'தீவழக்கு'

உச.—ஆபுத்திரனுடனடைந்தகாதை.

உஎரு.

பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்

தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி
கசுo மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவ
ரரைசன் றேவியொ டாயிழை நல்லீர்

கஉஎ. குறளை - கோள்.

கஉஎ - அ. பயனில் சொல் - அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்.

கஉகூ. வெஃகல் - விரும்பல். வெகுளல் - கோபித்தல் ; வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும்.

கஙo. உருப்பன - தோன்றுவன.

கஉங - ஙக. தீவினையென்பது, மூன்றும் நான்கும் மூன்றுமெனப்

பத்துவகைப்படும்.

கஙஉ. இத்திறம் - கொலைமுதலிய தீயவழிகளில். படரார் - செல்லார்.

கஙஉ - ச. நீல. மோக்கல. கசுo. சமய. மேற். இக்கருத்து "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குங், கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின்" (உரு: சக - உ) எனப்பின்னும் வருதல் காண்க.

கஙரு. சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக்காட்சியென்பன.

கஙஎ. சீலம் - பஞ்சசீலமுதலியன. கஙகூ. மணி. உச: ககஎ.

கஙஎ - கூ. நீல. மோக்கல. கசுo. சமய. மேற்.

கஉங - ஙகூ. நீல. புத்த. உஅ, சுரு. சமய. மேற்.

கசுo. மகிழ்ச்சிவினை - நல்வினை. கoரு - சo. மணி. ஙo: சரு - அக.

கசுக. ஆயிழைநல்லீரென்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும்

ஆயத் தையும்.

(பி - ம்.) ௧௨௭. 'பயமில' ௧௨௯. 'வெகுடல' ௧௩௦ - ௩௧. 'மூன்றும், பத்தவகையெனப்' ௧௩௬. 'நீக்கி' ௧௪௧. 'அரசன்'

புரைதீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
மறுபிறப் புணர்ந்த மணிமே கலைநீ
பிறவறங் கேட்ட பின்னாள் வந்தனக்
கித்திறம் பலவு மிவற்றின் பகுதியு
முத்தேர் நகையாய் முன்னுறக் கூறுவ
லென்றவ னெழுதலு மிளங்கொடி யெழுந்து
நன்றறி மாதவ னல்லடி வணங்கித்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியு
மாதவர் நன்மொழி மறவா தும்மி
னிந்நகர் மருங்கின்யா னுறைவே னாயின்
மன்னவன் மகற்கிவள் வருங்கூற் றென்குவ
ராபுத் திரனா டடைந்ததற் பின்னண்
மாசின் மணிபல் லவந்தொழு தேத்தி
வஞ்சியுட் புக்கு மாபத் தினிதனக்

கெஞ்சா நல்லறம் யாங்கணுஞ் செய்குவ
லெனக்கிட ருண்டென் றிரங்கல் வேண்டா
மனக்கினி யீரென் றவரையும் வணங்கி
வெந்துறு பொன்போல் வீழ்கதிர் மறைந்த
கசுO வந்தி மாலை யாயிழை போகி
யுலக வறவியு முதியாள் குடிகையு
மிலகொளிக் கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்

கசஉ. புரை - குற்றம். நல்லறம் - அருளறம்.

கசச. பிறவறம் - மற்றைச்சமயதருமம்.

கசரு-சு. இத்திறம் பலவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையுங் கூறுவேன்.

கசஎ. இளங்கொடி - மணிமேகலை. கசகூ. மணி. உச: அகூ.

கருரு. கண்ணகியைத்தரிசித்தற்பொருட்டு வஞ்சிநகரத்திற் புகுந்து

கருஅ. அவரையும்: உம், இறந்ததுதழீஇயது.

கசுO. அந்திமாலையில். கசுக. முதியாள் குடிகை - சம்பாபதி கோயில்.

கசுஉ. கந்தம் - தூண் ; என்றது, கந்திற்பாவையை ; ஆகுபெயர் ; "கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட" புறநா.ருஉ.

(பி - ம்.) கசஉ. 'நல்வினை போற்றிக்' கசச - ரு. 'பின்னுளன்னைக்கு' கசகூ. 'முத்தொகையாக முன்னர்க்கூறுவன்' கருO. 'மறவாதுய்மின்' கருஉ. 'இவள் கூற்றெனவறைகுவர்' கருஈ. 'அடைந்தபின்னுள்' கசுக. 'முதியாள் கோட்டமும்'

டந்தர மாறூப் பறந்துசென் றாயிழை
யிந்திரன் மருமா னிரும்பதிப் புறத்தோர்
பூம்பொழி லகவயி னிழிந்து பொறையுயிர்த்
தாங்குவாழ் மாதவ னடியிணை வணங்கி
யிந்நகர்ப் பேர்யா திந்நக ராளு
மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறு
நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன்
பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராச
னீங்கிவன் பிறந்த வந்நாட் டொட்டு
மோங்குயர் வானத்துப் பெயல்பிழைப் பறியாது
மண்ணு மரனும் வளம்பல தரூஉ
முண்ணின் றுருக்கு நோயுயிர்க் கில்லெனத்
தகைமலர்த் தாரோன் றன்றிறங் கூறின
னகைமலர்ப் பூம்பொழி லருந்தவன் றானென்.

உச.—ஆபுத்திரனுடைடைந்தகாதை முற்றிற்று.

கசுா. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமேவழியாக ; மணி. சு: உகக.

கசுச. இந்திரன் மருமான் - புண்ணியராசன்; மருமான் -வழித்தோன் றல். பதி - நாகபுரம்.

கசுரு. அகவயின் - உள்ளிடத்தே. கசுசு. மாதவன் - தருமசாவகன்.

கசுஅ. யாரென-யாரென்று மணிமேகலைகேட்ப. கூறும்-சொல்லுவான்.

கஎக. தொட்டு - தொடங்கி,

கஎஉ. பெயல் - மழை. பிழைப்பு அறியாது - தவறுதலையறியாது.

கஎங. தரூஉம் - கொடுக்கும். கஎச. உயிர்களுக்குநோயில்லை.

கஎரு. தாரோன் -புண்ணியராசன். கஎசு. அருந்தவன் - தருமசாவகன்.

க-கஎசு. தொன்முதுகணிகை கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து, ஏத்தி, 'தருக' என, இராசமாதேவி ஈங்கிவை சொல்வுழி, மாதவி அறவணவடிகளுடன் வர, காண்டலும், எதிர்சென்று இணையடிவணங்க, அவன், 'அறிவுண்டாக' என்றுகூறலும், இராசமாதேவி காட்டி விளக்கிச் செய்தபின், 'வாழ்க' என, 'தேவி கேளாய்; நல்லீர் கேண்மின்; மணிமேகலை மூன்றுநக்கூறுவல்' என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுந்து வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி ஏத்தி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து பொறையுயிர்த்து வணங்கி, 'யாது ? யார்' என, மாதவன் கூறும்; அங்ஙனங் கூறுமருந்தவன் கூறி னனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த

காதை.

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்

திடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புகுந்து
தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி
யறனு மறனு மநித்தமு நித்தத்
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியு
மாரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணிணை யில்லாப் பெருவனப் புற்றாள்
கண்ணிணை யியக்கமுங் காமனோ டியங்கா
வங்கையிற் பாத்திரங் கொண்டறங் கேட்கு

க. அரசன் - புண்ணியராசன் ; உரிமை - மனைவி ; "உரிமை முன் போக்கி யல்லா லொளியுடை மன்னர் போகார்" சீவக. உஎஉ.

உ. தருமசாவகனென்பது ,அப்பொழிலில் தோற்ற வதியும் ஒரு முனிவன் பெயர். இட்பெயர்க்குத் தருமங்கேட்பவ னென்பது பொருள்.

ங. மறன் - பாவம். அநித்தம் - அநித்தியப் பொருளின்வகை.

ங - ச. நித்தத்திறன் - நித்தியப்பொருளின்வகை. துக்கம் - பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, விரும்பியனபெறாமை, வேண்டாதன பெறுதல் என்னுமாறும். புக்கில் - புகுமிடம்.

ரு. சார்பிற்றோற்றம் - பேதைமைமுதலியபன்னிரண்டுநிதானத்தினது தோற்றம். உய்தி - பிழைத்தல்; "செய்தி கொன்றோர்க் குய்தியில்" (புறநா. ங௪); "உய்திக் கால முரையீ ரோவென" சிலப். க௦: உ௪௦.

சு. ஆரியன்-ஆசிரியன்; என்றது புத்தனை. எ.

பெருவனப்பு-பேரழகு.

அ. இயக்கம் -'இயங்குதல்; இவ்வடியோடு ''உருவி லாளனெ டொருவம் பெயர்ப்ப'' (ரு: சு) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ம்.) சு. 'அறிவுறக் கேட்டு' கூ. 'அங்கை பாத்திரம்'

ரு. ஆபுத்திரனோடு

மணிபல்லவமடைந்தகாதை. உளஎ

மிங்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக்
காவலற் றொழுது கஞ்சக னுரைப்போ
னுவலந் தீவின் நங்கையை யொப்பார்
யாவரு மில்லை யிவடிற மெல்லாங்
கிள்ளி வளவனொடு கெழுதகை வேண்டிக்
கள்ளவிழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக்
காவிரிப் படப்பை நன்னகர் புக்கேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணர்ந்தாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தே
னங்கவ ளிவளவ் வகனகர் நீங்கி
யீங்கு வந்தன ளென்றலு மிளங்கொடி
நின்கைப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
மன்பெருஞ் செல்வத்து மயங்கினை யறியா
யப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்

க0. யாரென்ன - யாரென்று அரசன்கேட்ப.

கஃ-கO. அரசன் புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள்யார்' என்னவென்க.

கக. கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சுகன் மணிமேகலையின் வரலாற்றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக் கூறப்படும்.

கங. இவள் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்.

கச. கிள்ளிவளவனென்றது, உதயகுமரன் தந்தையை. கெழுதகை - உரிமை ; என்றது, நட்பை.

கரு. காவிரிப்படப்பைநன்னகர் - காவிரியைத்தோட்டக்கூற்றிற்கு எல்லை யாகவுடையகாவிரிப்பூம்பட்டினம் ; படப்பை - பக்கமுமாம் ; "காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம்" சிலப். கரு: கடுக.

கஅ. அன்றே - யான் போய்வந்த அக்காலத்தே.

கா - அ. இவடிறமெல்லாம் அன்றே யுரைத்தேன்.

உO. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கக - உO. உரைப்போனாகிய கஞ்சுகன் 'ஈங்குவந்தனள்' என்றலும்.

உக. 'நின்கைப் பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனை நோக்கி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று. பாத்திரம் - அமுதசுரபி.

உஉ. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

உங. அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு ; என்றது, சாலிவயிற்றிற்பிறந்த பிறப்பை.

(பி - ம்.) கஅ. 'ஓதினனெறியானன்றே' கக. 'ஆங்கவடானவ்வகரர்'

றிப்பிறப் பறிந்திலை யென்செய் தனையோ
மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டா லல்லது
பிணிப்புறு பிறவியின் பெற்றியை யறியா
யாங்கு வருவா யரசநீ யென்றப்
பூங்கமழ் தாரோன் முன்னர்ப் புகன்று
மையறு விசும்பின் மடக்கொடி யெழுந்து
வெய்யவன் குடபால் வீழா முன்னர்
வானின் றிழிந்து மறிதிரை யுலாவும்
பூநா றடைகரை யெங்கணும் போகி
மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டு மடக்கொடி
பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலுந்
தொழுதுவலங் கொள்ளவத் தூமணிப் பீடிகைப்
பழுதில் காட்சி தன்பிறப் புணர்த்தக்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் றன்னடி பணிந்து
தருமங் கேட்டுத் தாடொழு தேத்திப்
பெருமகன் றன்னொடும் பெயர்வோர்க் கெல்லாம்
விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குந்

---

௨௬. பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - தன்மை.

௨௭. ஆங்கு - மணிபல்லவத்திற்கு. நீ ஆங்கு வருவாயென்று.

௨௮. தாரோன் - புண்ணியராசன். ௨0-௨௪. இளங்கொடி

புகன்று.

உசு. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

௩க. இழிந்து - இறங்கி. ௩ச. மாதவன் - புத்தன்.

உக - ௩ச. மடக்கொடி எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு காண்டலுமென்க.

௩சு. பழுது - குற்றம். ௩ரு - சு. பீடிகைக்காட்சி உணர்த்த.

௩எ. அடைகரை - அடைகரையிலுள்ள.

௩அ. மாதவன் - பிரமதருமன்.

௩கூ. 'தருமங்கேட்டு' என்பது முதலியன, பிரமதருமனை முன்னிலையாக்கி, மணிமேகலை கூறுங்கூற்று.

சo. பெருமகன் - அரசன்; என்றது அத்திபதியை. பெயர்வோர்க் கெல்லாம் - அவந்தி நகரத்திற்குச்செல்வோரெல்லோருக்கும்.

(பி - ம்.) உசு. 'பெற்றினமயுணராய்' உஅ. 'முன்னர்ப் பொருந்தி' ௩ரு. 'கொள்ளத்தூமணிப்' ௩சு - எ. 'பிறப்புணர்ந்த, சாயங்கரை'

உரு. ஆபுத்திரனொடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை. உஎ

கூ

கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற்
றேவரு மக்களும் பிரமரு மாகுதி
ராகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்
புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ
னுலகுயக் கோடற் கொருவன் றோன்றும்
மந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல

இன்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை
மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
போற்றுமி னறமெனச் சாற்றிக் காட்டி
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீ
ரவ்வுரைகேட்டுநும் மடிதொழு தேத்த
வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினி ராதலிற்

சஉ. கலங்கஞர்த்தீவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய
துன்பத்தை
யுண்டாக்கும் கொலைமுதலிய பத்துவகையினதாகிய பாவத்தை.
சசு. நல்வினை - கொல்லாமை முதலிய பத்துவகையினதாகிய
ணியத்தை. அயராது ஓம்புமின் - மறவாது பாதுகாத்திடுமின்.
புண் சடு. புலவன் - ஞானி; புத்தனென்பது இப்பொருட்டு.
முழுதும்
பொய்யின்றுணர்ந்தோன் - ஸர்வஜ்ஞன்.
சகூ. உலகுயக் கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பித்தற் பொருட்டு; ஏக தேவனென்பது புத்தன் பெயர்களுள் ஒன்றாதலின், இங்கே 'ஒருவன்' என்றார்.
சடு - கூ. புலவனும் உணர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயக் கோடற்குத் தோன்றுமென்க.
சஎ. அவனறம் - அவனாற் கூறப்படும் அறம்.
சஅ. இன்னா - துன்பம். இழுக்குநரில்லை - தப்புவோரில்லை.
சகூ. மாற்றருங் கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய இயமன்; "மாற்றருங்கூற்றம்" (தொல். புறத்திணை. சூ.உச); "மருந்தில் கூற்றம்" புறநா. ௩.
௫௦. அறம் போற்றுமினென்று சொல்லிப் பொருளை விளங்கச் செய்து; சாற்றி - நிறைத்தென்றுமாம்; "நிவந்துசெ னீத்தங் குளங்கொளச்

சாற்றி" மதுரை. ௨௪௬.

௫௧. நாவே கடிப்பாக வாயாகியபறையை அறைந்தீர்; கடிப்பு - பறையடிக்குங் குறுந்தடி; "நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறையினும்" சிலப். ௧௪: ௨௬.

௪௦ - ௫௧. பெயர்வோர்க்கெல்லாம் சாற்றிக் காட்டி அறைந்தீரென வியைக்க.

௫௩. வெவ்வுரை - பதினாறுநாளில் இராகுலன் பாம்பாலிறப்பானென்றும், நீ அவனோடு தீயில் திட்டிவிடமென்னும் மூழ்குவையென்றுஞ் சொன்னசொற்கள்; இதனை,இந்நூல் ௯-ஆம் காதை,௪௮- ஆம் அடிமுதலிய வற்றாலுணர்க.

(பி - ம்.) ௪௬.'உலகுயக் கேட்டற்கு'

பெரியவன் றோன்றா முன்னரிப் பீடிகை
கரியவ னிட்ட காரணந் தானு
மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
வென்பிறப் புணர்த்தலு மென்னென் றியான்றொழ
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
மற்றப் பீடிகை தன்மிசைப் பொறாஅது
பீடிகை பொறுத்த பின்ன ரல்லது
வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்

பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார் பிறவியைத்
தரும பீடிகை சாற்றுக வென்றே
யருளின னுதவி யாயிழை பிறவியு
சுடு மிருளறக் காட்டு மென்றெடுத் துரைத்த
தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
யின்றெனக் கென்றே யேத்தி வலங்கொண்
டுங்கிவ ளின்னண மாக விறைவனு

---

௫௪. பெரியவன் - புத்தன்; பீடிகை - பீடிகையை.

௫௫. கரியவன் - இந்திரன்; "தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை" (அ: ௫௨) என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

௫௫ - எ. காரணந்தாமும் உணர்த்தற்குக்காரணமும் என்னவென்று யான்தொழ.

௫அ. முற்றவுணர்ந்த முதலவன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன்; ஸர்வஜ்ஞன்; மணி. ௫: ௧0௧.

௫௯. பொறாஅது - சுமவாது; முற்று. ௬௧. வானவன் - இந்திரன்.

௬௨. பெருமகற்கமைத்து-புத்தனை அறிந்துகோடற்பொருட்டு இயற்றி. பிறந்தார்பிறவியை- பிறந்தோருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தியை.

௬௩. சாற்றுக - உணர்த்துக.

௬௪. அருளினன் - ஆணைதந்தான். ஆயிழை பிறவியும் - உன்பிறவியையும்.

௬௧-௪. அவ்வானவன் அமைத்துச் சாற்றுகவென்று அருளினனென்க.

௬௬. அருந்தவர், முன்னிலைக்கண்வந்தது. ௬௫.

இருளற-மயக்கமற.

௬௫ - ௬. அன்று உரைத்ததாகிய வாய்மொழி.

௬௬ - ௭. எனக்கு வாய்மொழி இன்றைக்குரைத்தது போன்றதென்று.

௬௮. இவள் - மணிமேகலை; இன்னணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க. இறைவன் - புண்ணியராசன்.

(பி - ம்.) ௫௯. 'பீடிகைதன்மிசைப்பெறூஅப்' ௬௫ - ௬. 'மருளறக் காட்டுதுமென் றெடுத்துரைத்த, வன்றே'

௨௫. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை.

௨.௮௧

மாங்கப் பொழில்விட் டகநகர் புக்குத்
தந்தை முனியாத் தாய்பசு வாக
வந்த பிறவியு மாமுனி யருளாற்
குடர்த்தொடர் மாலை சூழா தாங்கோ
ரடர்ப்பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமு
மாமுனி யருளான் மக்களை யில்லோன்
பூமிசந் திரன்கொடு போந்த வண்ணமு
மாய்தொடி யரிவை யமரசுந் தரியெனுந்
தாய்வாய்க் கேட்டுத் தாழ்துய ரெய்தி
யிறந்த பிறவியின் யாய்செய் ததூஉம்
பிறந்த பிறவியின் பெற்றியு நினைந்து
செருவேன் மன்னர் செவ்விபார்த் துணங்க
வரைசவீற் றிருந்து புரையோர்ப் பேணி
நாடகங் கண்டு பாடற் பான்மையிற்

கேள்வி யின்னிசை கேட்டுத் தேவிய
ரூடற் செவ்வி பார்த்து நீடாது

எ0. முனி - மண்முகமுனிவன்; மணி. கடு: ச.

எங. அடர் - தகடு. எஉ - ட. மணி. கடு: கட - ச,

எக - ட. அருளால் அடங்கியவண்ணமும்.

எரு. பூமிசந்திரன் - நாகபுரத்தரசன்.

எச - ரு. இல்லோனாகிய பூமிசந்திரன்.

எசு. அமரசுந்தரி - பூமிசந்திரன்மனைவி.

சுஅ - எஎ. இறைவனும் விட்டுப் புக்குப் பிறவியும் அடங்கியவண்ணமும் போந்தவண்ணமும் கேட்டுத் துயரெய்தியென்க.

எஅ. இறந்தபிறவி - போனபிறப்பு. யாய் - தாய்; என்றது, சாலியை. இறந்தபிறப்பின் செய்தியை மணிமேகலையாலுணர்ந்தான்போலும்.

எகூ. பெற்றி -பேறு; என்றது, பசுவயிற்றிற்பிறந்தது முதலியவற்றை.

அ0. செவ்வி - தம் குறைகூறுதற்கேற்ற மனமொழிமெய்கள் இனி யனாங்காலம். உணங்க - வாட.

அக. வீற்றிருந்து -வருத்தமின்றியிருந்து; செம்மாந்திருந்தென்றுமாம்; (முருகு. எ0.) புரையோர்ப்பேணி - பெரியோரைவழிபட்டு; அமைச்சர்களையும் புரோகிதர்களையும் விரும்பித் துணைக்கொண்டென்றுமாம்.

அஉ - ங. பட்டினப். ககங.

அச. ஊடல - பிணங்கல்; 'வழக்காட்டு' என்பர் வெண்பாமாலை உரை யாசிரியர். நீடாது - தாமதியாமல்.

(பி - ம்.) எஉ. 'மாலை சூடியாங் கோர்' எசு. 'அரிவையாசுந்தரிபெயனுங்'

பாடகத் தாமரைச் சீறடி பணிந்து
தேமரு கொங்கையிற் குங்கும மெழுதி
யங்கையிற் றுறுமலர் சுரிகுழற் சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்துறூஉந் திருநகை யருந்தி
மதிமுகக் கருங்கட் செங்கடை கலக்கக்
கருப்பு வில்லி யருப்புக்கணை தூவத்
தருக்கிய காமக் கள்ளாட் டிகழ்ந்து
தூவறத் துறத்த னன்றெனச் சாற்றித்
தெளிந்த நாதனென் செவிமுத லிட்டவித்
தேத மின்று யின்று விளைந்தது
மணிமே கலைதான் காரண மாகவென்
றணிமணி நீண்முடி யரசன் கூற
மனம்வே றாயினன் மன்னென மந்திரி

---

௮௫. பாடகம்-ஒருவகைக்காலணி. ௮௬. குங்குமம்-குங்குமச்சாந்து. ௮௭. அங்கையின் - அகங்கையிலே. துறுமலர் - நெருங்கிய மலர். அங்கையிற்சூட்டி.

௮௮. முகை - அரும்பு; நறுமுகை போலுந் திருநகை.

௯௰. கருப்புவில்லி - மன்மதன். அருப்புக்கணை - மொட்டாமலராகிய அம்பு. வில்லி கணையைத் தூவ.

௯௧. காமக்கள்ளாட்டு - காமமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடும்

விளை யாட்டு (மணி. ௧௨ : ௧0); "காமக் கள்ளாட் டடங்கினர் மயங்க" சிலப். ௨௨ : ௧௨௭.

அ௨ - கக. 'நாடகங்கண்டு' என்பது முதலியன காமக்கள்ளாட்டிற்கு அடை.

க௨. துவறத்துறத்தல் - பற்றுக்கோடறத்துறத்தல.

கங. நாதன் - தருமசாவகன். முதல் - இடம். வித்து - உபதேசமொழி. அவன் கூறிய

கச. ஏதமின்றாய் - குற்றமில்லாமல.

கரு. நீண்முடி - தொன்றுதொட்டுவருதமுடி ; குலத்தின்பெருமை கூறியவாறு ; "நெடுமுடிக் குருசில்" (சீவக. ௨௬௪.) அரசன் - புண்ணியராசன்.

கங - கரு. வித்து, மணிமேகலைகாரணமாக இன்று விளைந்ததென்று அரசன்கூற.

எஎ - கரு. அரசன் தியசெய்தி நினைந்து இகழ்ந்து சாற்றிக் கூற.

கஎ. மன் - அரசன்.

மேல்வருவன, சனமித்திரனென்னுமந்திரிகூற்று.

(பி - ம்.) அடு. 'சீறடிபிடித்து' அஅ 'அமிழ்துறு திருநகை' க0. 'கருப்புவிலசன்கள்' க௨. 'துவரத்துறத்தல்'

உடு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை. உஅகூ

சனமித் திரனவன் றொழு தேத்தி
யெங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
றங்கோ னுன்னைப் பெறுவதன் முன்னாட்

பன்னீ ராண்டிப் பதிகெழு நன்னாடு
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரந்தீங்
கீன்றாள் குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தான்றனி தின்னுந் தகைமைய தாயது
காய்வெங் கோடையிற் கார்தோன் றியதென
நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணா
றோன்றிய பின்னர்த் தோன்றிய வுயிர்கட்கு
வானம் பொய்யா து மண்வளம் பிழையா
தூனுடை யுயிர்க ளுறுபசி யறியா
நீயொழி காலை நின்னா டெல்லாந்
தாயொழி குழவி போலக் கூஉந்
துயர்நிலை யுலகங் காத்த லின்றிநீ
யுயர்நிலை யுலகம் வேட்டனை யாயி
னிறுதி யுயிர்க ளெய்தவு மிறைவ
பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே

---

௯௯. கேண்மதி - கேள் ; மதி, முன்னிலையசை.

௧௦௦. துங்கோன் - பூமிசந்திரன்.

௧௦௧. இப்பதிகெழுநன்னாடு - இந்நகரத்தினையுடையநல்லசாவகநாடு.

௧௦௨. கரந்து - மறைந்து. ௧௦௧ - ௨. மணி. ௧௪: ௫௫ - ௬.

௧௦௩. ஈன்றாள் - தாய். ௧௦௪ - ௪. நாடு தகைமையதாயது.

௧௦௮. பிழையாது - தப்பாமல். ௧௦௯. உயிர்கள் அறியா.

௧௧௦. ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது. ௧௧௧. கூஉம் - கூப்பிடும்; முற்று.

௧௧௦ - ௧௧. "தாயி றூவாக் குழவி போல, வோவாது கூஉம்" (புறநா. ௪); " புன்கண் கொள்ளனி போந்ததற் கிரங்கினின், மன்பெரு நன்னாடு வா யெடுத் தழைக்கும்" மணி. ௨௫: ௨௩௬ - ௭.

௧௧௩. உயர்நிலையுலகம் - நிருவாணம் ; "வரனென்னும் வைப்பு" (குறள். ௨௪.) வேட்டனையாயின் - விரும்பினையாயின்.

௧௧௪. இறுதி - மரணம். உயிர்கள் இறுதியெய்தவும்.

௧௧௫. பெறுதி - இலாபம்.

௧௧௩ - ௫. வேட்டனையாயின் விரும்பினையாகுவை.

(பி - ம்.) ௧௦௦. 'றுங்கோனின்னை' ௧௦௨ - ௩. 'வளங்கரந்த, நீன்றாள்' ௧௧௨. 'காக்கவொன்றாநீ' ௧௧௪. 'இறுதியுலகமெய்தவு மிறைவன்'

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமீ தன்றான்
மதிமா றோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு
மணிபல் லவம்வலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதா
லரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமு
மொருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ

யிலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்
தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திருத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
யரைசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்
காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவுந்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து

ககசு. தன்னுயிர்க்கு - தன்னுயிர் வருந்துதற்கு. ஓம்பும்-பாதுகாக்கும்.

கக௭. மன்னுயிர் முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருணியம். ஈது - நீ துறந்து நிருவாணமடைதற்கெண்ணியது. ஈது முதல்வன தறுமமன்று.

ககசு - ௭. புத்தனை,'பரதுக்கதுக்கன்' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், க) என்று கூறியிருத்தல் காண்க.

ககஅ. மதி மாறோர்ந்தனையென்றான் ; பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக்கக்கருதாது தன்பயனைக்கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்.

ககக. முதல்வன் - புண்ணியராசன்.

௬௭ - ககக. சனமித்திரன், மன் மனம்வேறாயினனென்று தேத்தி முதுமொழிகூற.

தொழு

கஉ௩. மதி - மாதம்.

கஉச. கலஞ்செய்கம்மியர் - கப்பலில் தொழில்செய்வோர் ; "கலம்புணர் கம்மியர்" மணி. ௭ : ௭௦.

கஉரு. புணரி - கடல்.

ககக - உசு. முதல்வன் அம்மொழியைக்கேட்டுக் னெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனென்க.

காத்தல் நின்கடை

கஉஎ. தங்காது - இடையேதங்காமல். இறுத்தலும் - தங்கலும்.
கஉஅ. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.
கஙO - நக; காவலன்றன்னொடும் வலஞ்செய்து.
(பி - ம்.) கஉச. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய்'

உடு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை. உஅடு

பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்குந்
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்
குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
வென்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
றென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்
மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியா
லாரிரு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணா தழுங்குவேன் கையி
னாடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூரா
தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
வமுத சுரபி யங்கையிற் றந்தென்
பவமறு வித்த வானோர் பாவாய்

கடுஉ. பெருமகன் - அரசன் ; அண்மைவிளி.

கஉஅ - கூகூ. பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட.

கடு௫. உலந்தபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை.

கடுஎ. மையறுமண்டிலம் - குற்றமற்ற கண்ணுடி ; "வயக்குறு மண் டிலம்" கலி. உ௫.

கடு௫ - எ. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்தபிறவியைக் காட்ட.

மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று.

கடுகூ. கலை -வித்தை. கசO. மாரிநடுநாள் - மழையையுடைய நடுஇரவில்.

கசஉ. இரந்துண்ணுமுணவையே வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய என் பால்வந்தோர் பொருட்டு.

கசஙு. அழுங்குவேன் - வருந்துவேன் ; பெயர்.
கசச - ௫. மணி. கச: கஉ - கூ.

கசரு. அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

கசஎ. பவம் - கருமக்கூட்டம்.

கடுகூ - சஎ. இவ்வடிகளிற்கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில் கச - ஆம் காதை, கூ - ஆம் அடி முதலியவற்ருல் உணர்க.
கசஅ. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்.

(பி - ம்.) கடுஅ - கூ. 'என்னிடர் தீர்த்த, தெவ' கசஙு. வேன்' கச௫. 'ஏடாபரியல்' 'காணுதமு

மணிதிக ழவிரொளி மடந்தை நின்னடி
தேவ ராயினும் பிரம ராயினு
நாமாசு கழூஉ நலங்கிளர் திருந்தடி
பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது
மறந்து வாழேன் மடந்தையென் றேத்தி
மன்னவன் மணிமேகலையுட னெழுந்து
தென்மேற் காகச் சென்று திரையுலாங்
கோமுகி யென்னும் பொய்கையின் கரையோர்
தூமலர்ப் புன்னைத் துறைநிழ லிருப்ப
வாபுத் திரனோ டாயிழை யிருந்தது
காவற் றெய்வதங் கண்டுவந் தெய்தி
யருந்துயிர் மருந்துமுன் னங்கையிற் கொண்டு
பெருந்துயர் தீர்த்தவப் பெரியோய் வந்தனை
யந்நா ணின்னை யயர்த்துப் போயினர்
பின்னாள் வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி

கசக. மணி - பளிங்கு ; "மணிமரு டெண்ணீர்" (மலைபடு. உருO);

முத்தமாம்.

கரு௧. நா மாசு - நாக்குற்றம். கழூஉம் - போக்கும்.

கரு௨. பிறவிகள் - பிறவிகள்தோறும். பேணுதல் - உட்கொண்டு வழிபடுதல்.

கருரு. மடந்தை, விளி.

கசக-ருரு. நின்னடிகளைப் பிறவிகடோறும் பேணுதலல்லது மறவேன்.

கருரு. உலாம் - உலாவும். கருசு. கரை - கரையில்.

கருரு - எ. மன்னவன் புத்தி எழுந்து சென்று கரையில் இருப்பவென்க.

நிழலில் கருக. தெய்வதம் - தீவதிலகை.

கசுo. 'அருந்துயிர் மருந்து' என்பது முதலியன, தீவதிலகை புண்ணியராசனை நோக்கிக்கூறும் கூற்று. உயிர்மருந்து - சோறு.

கசுக. பெருந்துயர் - பசித்துயர். வந்தனை - வந்தாய்.

கசு௨. அந்நாள் - போன பிறப்பில்; மதுரையிலிருந்து கப்பல் வழியே வந்து இத்தீவத்தை அடைந்த அந்நாளில். அயர்த்து - மறந்து. போயினர், பெயர்.

கசுரு. பெற்றிமை-தன்மை; என்றது, "உண்ணு நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்த்தமை" மணி. கச : கரு.

(பி - ம்.) கருக. 'நாமுறைபுகழ்ந்தநலந்திகழ்திருந்தடி' கருஅ. 'ஆயிழைதன்னைக்' கசுo. 'மருந்துன்னங்கையிற்' கசுக. 'வருந்துயிர் நீக்கிய மறவோன்'

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை.உஅள

நின்குறி யிருந்து தம்முயிர் நீத்தோ
ரொன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகா
ணாங்கவ ரிடவுண் டவருடன் வந்தோ
ரேங்கிமெய் வைத்தோ ரென்பு மிவைகா
ணூர்திரை தொகுத்த வுயர்மணல் புதைப்ப
வாய்மலர்ப் புன்னை யணிநிழற் கீழா
லன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய
வென்புடை யாக்கை யிருந்தது காணாய்
நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிப்
பின்னாள் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்
கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னாயினை
பலர்தொழு பாத்திரங் கையி னேந்திய
மடவர னல்லாய் நின்றன் மாநகர்
கடல்வயிறு புக்கது காரணங் கேளாய்

கசுச. நின்குறியிருந்து -நீ இறந்தவிடத்து உண்ணுநோன்புடனிருந்து; குறி - இடம்.

கசுசு. ஆங்கவரிடவுண்டு - அவ்வொன்பது செட்டிகளும் உணவளிக்க வுண்டு.

கசுஎ. மெய்வைத்தோர் - உயிர்நீங்கினோர்; மணி. ரு : கரு க.

கசுஅ. ஊர்திரை தொகுத்த - பரந்த அலைகள் திரட்டிய.

கசுகூ. ஆய்மலர் - அழகியமலர். கீழால் - கீழிடத்தே ; உருபுமயக்கம்.

களO. அன்பையுடைய அரியவுயிரை உனக்குக் கொடுத்த. ஆருயிரென்றது, ஈண்டு விஞ்ஞானஸ்கந்தத்தை.

சஎக. காணாய் - பாராய்.

கசுஅ - எக. புதைப்பக் கிழால் யாக்கையிருந்தது காணாயென்க.

களo - எக. இவ்வடிகளோடு, "அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க், கென்போ டியைந்த தொடர்பு" (குறள். எங) என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

களச. கொலைவன் - கொல்லுதலைச்செய்பவன்; "கொலைவன் யார் கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்" புறநா. கருஉ.

களஉ - ச. 'நின் னுயிர் கொன்றாய்' என்பது முதலியன வஞ்சப் புகழ்ச்சி.

களரு. 'பலர்தொழுபாத்திரம்' என்பது முதலியன, தீவதிலகை மணிமேகலையைநோக்கிக் கூறுங்கூற்று.

களசு. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். களசு - எ. நகர் கடலிலமுழ்ந்திற்று.

(பி - ம்.) கசுசு. 'ஆங்கவர்மடவாரவருடன்வந்தோர்' கசுஅ. 'ஊதை யீட்டிய வுயிர்மணல்' களசு. 'மடவரலாய'

நாக நன்னா டாள்வோன் றன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள் பெண்டிரின் மிக்கோள்
பனிப்பகை வானவன் வழியிற் றோன்றிய
புனிற்றிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்தித்
தீவகம் வலஞ்செய்து தேவர்கோ னிட்ட

மாபெரும் பீடிகை வலங்கொண் டேத்தழிக்
கம்பளச் செட்டி கலம்வந் திறுப்ப
வங்கவன் பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
கொற்றவன் மகனிவன் கொள்கெனக் கொடுத்தலும்
பெற்ற வுவகையன் பெருமகிழ் வெய்திப்
பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத்
தொழுதனன் வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக்
கலங்கொண்டு பெயர்ந்த வன்றே காரிரு
ளிலங்குநீ ரடைகரை யக்கலங் கெட்டது
கெடுகல மாக்கள் புதல்வனைக் கெடுத்தது
வடிவேற் கிள்ளி மன்னனுக் குரைப்ப

கஎஅ. நாகநன்னாடாள்வோன் - வளைவணன்.

கஅ0. பணிப்பகைவானவன் - ஆரியன். வழி - பாரம்பரை.

கஅக. பூங்கொடி - பீலிவளை.

கஅ0 - அக. பூங்கொடிபொருந்தியதனை, இந்நூல், உச - ஆம் காதை உகூ - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

கஅக - உ. இத்தீவகமென்றது, மணிபல்லவத்தை.

கஅரு. பீடிகை - புத்தபீடிகை. ஏத்தழி - துதிக்குமிடத்து.

கஎஅ - அ௩. மகள் என்பாள் மிக்கோள் பூங்கொடி பொருந்தி வலஞ்செய்து வலங்கொண்டு ஏத்தழியென்க.

குழவியொடு

கஅச. இறுப்ப - தங்க.

கஅ௫. அவன்றிறம் - அவன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் செல்லுதலை,

கஅசு. கொடுத்தலும் - (பீலிவளை) கொடுத்தலும்.

கஅகூ. தொழுதனன்வாங்கி - தொழுதுவாங்கி; (மணி.
பிறக்கொழிய - பின்னொழிய.
கரு : உ0.)

ககூ0. இருள் - இருளில், ககூக. கெடுத்தது - இழந்தசெய்தியை.

(பி - ம்.) கஅஎ. 'உகவையன்' கஅகூ. 'தொழுதனன்வணங்கி' ககூ0. 'கொண்டுபோயவனன்றே' ககூக. 'கெடுத்தமாக்கள் புதல்வனைக்கெடுத்து'

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை. உஅகூ

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறாஅ
னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று
கானலுங் கடலுங் கரையுந் தேர்வுழி
வானவன் விழாக்கோண் மாநக ரொழிந்தது
மணிமே கலாதெய்வ மற்றது பொறாஅ
ளணிநகர் தன்னை யலைகடல் கொள்கென
விட்டனள் சாபம் பட்ட திதுவாற்
கடவுண் மாநகர் கடல்கொளப் பெயர்ந்த
வடிவேற் றடக்கை வானவன் போல

விரிதிரை வந்து வியனகர் விழுங்க
வொருதனி போயின னுலக மன்னவ
னருந்தவன் றன்னுட னாயிழை தாயரும்
வருந்தா தேகி வஞ்சியுட் புக்கனர்
பரப்புநீர்ப் பௌவம் பலர்தொழக் காப்போ
ளுரைத்தன கேட்க வுறுகுவை யாயினின்
மன்னுயிர் முதல்வனை மணிமே கலாதெய்வ

---

௧௯௪. உற்றது பொருஅன் - உண்டான துன்பத்தைப் பொறுஞகி. ௧௯௫. மணி. ௭: ௩௨-௧. ௧௯௬. தேர்வுழி - தேருமிடத்து. ௧௯௭. வானவன் விழாக்கோள் - இந்திரவிழாவெடுத்தலை. ௧௯௬ - ௭. தேர்வுழி ஒழிந்தது. ௨00. பட்டது - உண்டானசெய்தி.

௨0௪. ஒருதனி - துணையின்றி. மன்னவன் - நெடுமுடிக்கிள்ளி.

௨0௫. அருந்தவன் - அறவணவடிகள். ஆயிழைதாயர் - உன்தாயார்; என்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும்.

௨0௭. பௌவம் - கடல். காப்போள் - மணிமேகலாதெய்வம், பலர் தொழப்பௌவத்தைக்காப்போளென்க.

௨0௮; உரைத்தன - சொல்லப்பட்டன; முற்று.

௨0௭ - ௮. மேற்கூறிய செய்திகள், காப்போளால் எனக்கு உரைக்கப் பட்டனவென்க. இனி, 'உரைத்தன' என்பதைப் பெயராக்கி, 'கேட்கவுறுகுவையாயின்' என்பதனோடு கூட்டிப்பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

௨0௮ - ௯. நின்மன்னுயிர் முதல்வனென்றது, கோவலன்மரபில் முற்பட் டானொரு வணிகனை.

(பி - ம்.) ககூச - கூ. 'மன்னதுதெய்வமற்றது'பொரு அளகனகரதனே' ககூகு. 'கானலும் பொழிலும்' உ00. 'விட்டது சாபம்' உ0ச -ரு. 'போயின ளருந்தவன் தன்னுடன்' உ0கூ. 'புக்கனள்' உ0எ. 'பலர்கொளக காயபாள'

முன்னா ளெடுத்தது மந்நா ளாங்கவ
னறவா சாண்டது மறவணன் றன்பான்
மறுபிறப் பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தாத் தீவகத் தருந்தெய்வம் போயபின்
மன்னவ னிரங்கி மணிமே கலையுடன்
றுன்னிய தூமண லகழத் தோன்றி
யூன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத் தகைமைய தாகி
வெண்சுதை வேய்ந்தவ ணிருக்கையி னிருந்த
பண்புகொள் யாக்கையின் படிவ நோக்கி
மன்னவன் மயங்க மணிமே கலையெழுந்
தென்னாற் றனையோ விலங்கிதழ்த் தாரோய்
நின்னு டடைந்தியா னின்னையீங் கழைத்தது
மன்னு நின்றன் மறுபிறப் புணர்த்தி
யந்தாத் தீவினு மகன்பெருந் தீவினு
நின்பெயர் நிறுத்த நீணில மாளு

உக0. முன்னாள் - மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்.

உகக. அறவரசாண்டது - புண்ணியதானஞ்செய்தது.

உகஉ. தெய்வம் - தீவதிலகை.

இனி, மணலைத்தோண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணியராசன் வருந்துதலும் மணிமேகலை அவனைத்தேற்றுதலும் கூறப்படும்.

உகரு. தூ - தூய்மை. அகழ - தோண்ட.

உகசு. ஊன்பிணியவிழவும் - தசையின் பிணிப்புநீங்கவும்.

உகஎ. தானென்றது, யாக்கையை. பிணியவிழா - கட்டவிழாத.

உகஅ. வெள்ளிய சுண்ணச்சாந்தால் வேயப்பட்டு அவ்விடத்து இருத்தல் போல இருந்த.

உகசு. படிவம் - வடிவம். உஉஉ. ஈங்கு - இத்தீவத்திற்கு.

உஉஙு. மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு.

உஉச. அந்தரத்தீவினும் - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளிலும். அகன்பெருந்தீவினும் - நான்குபெருந்தீவுகளிலும்; மணி. சு: கசுரு - சு.

உஉரு. பெயர் - புகழ்.

உஉஉ - ரு. நின்னையீங்கழைத்தது உணர்த்தி நிறுத்தற்பொருட்டே யென்க.

(பி - ம்.) உகக, 'ஆங்கவன்றன்னை' உகஉ. 'கேட்குவை' உகச, 'மன்னவன் வணங்கி' உகச - ரு. 'உடனுறனுனனியது வாமணலகழ்த்தோனறின' உகஎ. 'தகைமைத்தாகி' உகஅ. 'வேந்தவரிருக்கை' உகசு. 'கொளாக்கை' உஉச. 'அந்தரதீவின'

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை. உக்க

மரசர் தாமே யருளறம் பூண்டாற்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீர்த்தற்
கறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேண் மன்னுயிர்க் கெல்லா
முண்டியு முடையு முறையுளு மல்லது
கண்ட தில்லெனக் காவல னுரைக்கு
மென்னாட் டாயினும் பிறர்நாட் டாயினு
நன்னுத லுரைத்த நல்லறஞ் செய்கே
னென்பிறப் புணர்த்தி யென்னைநீ படைத்தனை
நின்றிற நீங்க லாற்றேன் யானெனப்
புன்கண் கொள்ளனீ போந்ததற் கிரங்கின்
மன்பெரு நன்னாடு வாயெடுத் தழைக்கும்

உஉஎ. உலகத்திற் குற்றநீர்த்தற்குப் பொருளேயிராது; எல்லாவுயிர் களும் குற்றமற்றனவாமென்றபடி. பிற, இடைச்சொல். புரை - குற்றம்.

உஉகூ - எ. இவ்வடிகளின்பொருள், 'மன்னவ னெப்படி மன்னுயி ரப்படி' என்னும் பழமொழியின் பொருளை விளக்கிற்று.

உ௫௦. உண்டிமுதலியவற்றையல்லாமல். உறையுள் - இருப்பிடம்; "பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர், தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை" (குறள். ௩௨௨); "உண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிவைபீந்தார்" ஏலாதி. ௬.

உ௫க. கண்டதில்லென - கண்டதில்லையென்று சொல்ல.

உஉஅ - ௫க. அறமெனப்படுவது, எல்லாவுயிர்கட்கும் உண்டிமுதலிய வற்றையீதலையன்றி வேறுகண்டதில்லையென்று

மணிமேகலைசொல்ல;உண்டி முதலியவற்றை ஈதலேஅறமென் றபடி.

உஙஉ. ஆயினும், எண்ணிடைச்சொல்.

உஙங. நன்னுதல் உரைத்த - நீசொல்லிய. செய்கேன் - செய்வேன்.

உஙச. என்பிறப்பு உணர்த்தி - என்பழம்பிறப்பையறிவித்து. பழம் பிறப்புணர்ந்தது நல்லறம் பூணுதற்குரிய விசேடவுணர்வினுதற்குக்காரண மாயிருந்ததுபற்றி, 'என்னை நீ படைத்தனை' என்ருன். இது, "மானவன் றன் மகள்" (சிலப். உக: "தென்னவன்") என்ருற் போன்றது.

உஙரு. நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வன்மையில்லேனென்று அரசன் சொல்ல.

உஙசு. புன்கண் கொள்ளல் நீ - நீ துன்பங்கொள்ளாதே. போந்த தற்கு இரங்கி - நீ இங்குவந்ததற்கு வருந்தி.

உஙஎ. நாடு உன்னையழைக்கும். உஙசு - எ. மணி. உரு : கக0 - கக.

(பி - ம்.) உஉஎ. 'உண்டோபுரைதீர்தற்கென' உஉஅ. 'கேட்ப' உங0. 'உண்டியுமுறறியுமுறையுளும்வல்லது'

வங்கத் தேகுதி வஞ்சியுட் செல்வனென்
றந்தரத் தெழுந்தன ளணியிழை தானென்.

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உ௬அ. ஏகுதி - போவாய்.

உ௬கூ. அந்தரத்து - ஆகாயத்தில். அணியிழை - மணிமேகலை.

க - உ௬கூ. அரசன், புகுந்து வணங்கிக்கேட்டு, 'இவள் யார்' என்னக் கஞ்சுகன், 'ஈங்குவந்தனள்' என்றலும், இளங்கொடி, 'வருவாய்' என்று
புகன்று எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக்காண்டலும், அதனைத்தொழுது அவள் வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணர்த்த, பணிந்து 'போன்றது' என்று ஏத்தி வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும்
விட்டுப் புக்குக் கேட்டு எய்தி நினைந்து கள்ளாட்டிகழ்ந்து சாற்றி, 'வினைந்தது' என்று கூற, மந்திரி சனமித்திரன், தொழுதேத்தி, 'மன்னவ, மதிமாறோர்ந்தனை' என்று முதுமொழி கூற, முதல்வன் கேட்டு, 'காத்தல் நின் கடன்' என்று கூறிக் கூஉய்க் கரையெய்தி ஏறினன் ; அக்கலம், சென்று சார்ந்திறுத்தலும், பூங்கொடி, பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை இது' எனக்காட்ட, மன்னவன் வலங்கொண்டு ஏத்தினன் ; அவனுக்
குப் பீடிகை பிறவியைக் காட்ட, மன்னவன், 'மறந்துவாழேன்' என்று ஏத்தி மணிமேகலையுடன் எழுந்து சென்று இருப்ப, தெய்வதம் கண்டு வந்தெய்தி, 'பெரியோய், வந்தனை ; உடலென்பு இவைகாண் ; என்புமிவைகாண் ; காணாய் ; கொன்றாய் ; கொன்றாய் ; ஆயினை ; மடவரனல்லாய், நகர் கடல் வயிறு புக்கது ; காரணங்கேளாய் ; மணிமேகலாதெய்வம் சாபமிட்டனள்; இதுபட்டது ; உலகமன்னவன் போயினன் ; தாயரும் புக்கனர் ; கேட்க வுறுகுவையாயின், வஞ்சியுட் கேட்பை' என்று தெய்வம் போயபின், மன்னவன் இரங்கிப் படிவ நோக்கி மயங்க, மணிமேகலை எழுந்து, 'கண்டது இல்' என, காவலன் உரைக்கும் ; அங்ஙனம் உரைப்பவன், 'நீங்கலாற்றேன் யான்' என, அணியிழை, 'ஏகுதி ; செல்வம்' என்று எழுந்தனளென்ன வினைமுடிவு செய்க.

இருபத்தாறுவது

வஞ்சிமா நகர்புக்க காதை.

[இருபத்தாறுவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து வஞ்சிமாநகர் புக்கபாட்டு.]

அணியிழை யந்தர மாறா வெழுந்து
தணியாக் காதற் றாய்கண் ணகியையுங்
கொடைகெழு தாதை கோவலன் றன்னையுங்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய
வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புகுந்து
வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி
யற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது

க. அணியிழை - மணிமேகலை.

உ. தணியா - குறையாத. தாய்கண்ணகி - தாயாகிய கண்ணகி.

ங. கொடைகெழுதாதை கோவலன் - முதல்பொருந்திய தாதையாகிய கோவலன்; கோவலன் கொடையிற்சிறந்தவனென்பது, கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்று கணவனால் நீப்புண்ட பார்ப்பனியின் கொலைப்பாவநீங்குதற்குத் தருமாசனத்தோருரைத்த நூல்வழியே தானஞ்செய்து அப்பார்ப்பனியைக் கணவனோடுகூட்டிப் பாதுகாத்தானென்றற்றொடக்கத்துச் சரித்திரங்களால் நன்கு புலப்படும்; இதனை, சிலப்பதிகார (கரு: ருச - எரு) த்திற்

காண்க.

௪. (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப்பண்ணியவடிவத்தைத் தரிசித் தற்பொருட்டு ; "கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து"—எனச் சிலப் பதிகாரத்து வந்திருத்தல் காண்க; (உ௮: உஉ௮)

௫. வேட்கை தரப்ப - ஆசைசெலுத்துதலால். கோட்டம் - கோயில் ; இது சேரன் செங்குட்டுவனாற் கட்டுவிக்கப் பட்டது.

௭. 'அற்புக்கடன்' என்பது முதலியன மணிமேகலை வார்த்தை. அற் புக்கடன் - காதலனிறப்ப உடனிறத்தலும் நீப்பாய்தலும். நற்றவம்படர்தல்- நல்லதவவழியிற்சேறல் ; அஃதாவது கைம்மைநோன்பைநோற்று உடம்பை வருத்துதல்.

(பி - ம்.) ௪. 'படிவங்காணிய' ௫: கோட்டம்புக்கு' ௭ - ௮. 'நில்லா வற்றவஞ்சிறக்கக்கற்புக்கடம்பூண்டு'

கற்புக்கடன் பூண்டு நுங்கடன் முடித்த
தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
வொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போ
ளெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
வெம்மையின் மதுரை வெவ்வழற் படுநாண்
மதுரா பதியெனு மாபெருந் தெய்வ
மிதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்
காசில் பூம்பொழிற் கலிங்க நன்னாட்டுத்

அ. கற்புக்கடன் பூண்டு - கற்பைக கடனாக மேற்கொண்டு; "கற்புக் கடம் பூண்ட இத்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டில மால்" (சிலப். கரு: கசா - ச) எனவும், "கற்புக் கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்" (ஷை ௨௯:'தற் பயந்தாள்') எனவும் கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும் அடித்தோழி யும் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காண்க; கண்ணகி கற்பை, மறக்கற் பென்றும், வீரியகற்பென்றும் கூறுவர். நும் கடன் முடித்தது -உம்முடைய கடனை நிறைவேற்றியது; என்றது, இங்கே மதுரையை அழற்படுத்திச் சிதைத்துப் பதினன்காநாளிற் கோவலனைச் சென்று கூடியதையுணர்த் திற்று.

எ - அ. இவ்வடிகளின்கருத்து இன்னதாதலை, "காதல ரிறப்பிற் கனை யெரி பொத்தி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி, னன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர், நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர், பத்தினிப் பெண் டிர்..............மாபெரும் பத்தினி" (௨: சஉ - ருரு) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தலாலுணர்க.

க - கூ. அணியிழை எழுந்து புகுந்து
வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவென்க.
வணங்கினின்று ஏத்தி அருளல்

கo. பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி.

கக. 'எம்மிறைக்கு' என்பது முதலியன, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண் ணகிவார்த்தை. இறை - கோவலன். இடுக்கண் - துன்பம்; ஆவது, கொலை.

கஉ. வெம்மையின் - கோபத்தால். மதுரை - மதுரையை. படுநாள் - படுத்துநாள்; விகாரம்.

கங. மதுராபதியென்பது, மதுரையம்பதியின் அதிதேவதையின் பெயர்; "மதுரா பதியென்னு மாதெ" (சிலப். ௨௨: "மாமகளும்"); "மாபெருங் கூடன் மதுரா பதியென்பேன்" ஷை ௨௩: ௨௨.

கச. 'இதுநீர்' என்பதிமுதலியன, மதுராபதி தனக்குக் கூறியதைக் கொண்டுகூறும் பத்தினிக்கடவுள் வார்த்தை. வினை - தீவினை. பயன் - பிரயோசனம். இது பயன். ஆல், அசை.

கரு. காசு - குற்றம்.

(பி - ம்.) கூ. 'என்றெழுந்தனணிற்ப', 'என்றழுதனணிற்ப' கங - ச. தெய்வத, மதுநீர்செய்தவினை'

உசு.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை.

உகூரு

தாய மன்னவர் வசுவுங் குமரனுஞ்
சிங்க புரமுஞ் செழுநீர்க் கபிலையு
மங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநாண்
மூவிரு காவத முன்னுாரின்றி
யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப்
பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாம
லெல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப்
பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்னைக்
கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன்
பார்த்திபன் றொழில்செயும் பரத னென்னுந்
தீத்தொழி லாளன் றெற்றெனப் பற்றி
யொற்ற னிவனென வுரைத்து மன்னற்குக்
குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன
னங்கவன் மனைவி யழுதன ளரற்றி

கசு. ஞாதியராகிய வசுவும் குமரனும். கஎ. கபிலை - கபிலபுரம்.

கசு - எ. சிங்கபுரம் வசுவுக்கும், கபிலை குமரனுக்கும் உரியநகரங்கள்.

கஅ. ஆள்கின்றோர், பெயர். நாள் - நாளில்.

கக. மூவிருகாவதம் - ஆறுகாதம். முன்னுநர் - முற்படுவோர்; அணு குபவருமாம்.

உ0. வழங்கா - செல்லாத. வேட்டு - விரும்பி.

உக. கலன் - ஆபரணம்.

உஉ. எல்வளை - ஒளிபொருந்தியவளையையுடையாள்; என்றது, நீலியை. அரிபுரம் - சிங்கபுரம்.

உா. பண்டக்கலம் - பொன்னாலாகிய அணிகலம்; பண்டம் - பொன்;

பண்டமும் கலமுமாம்; ஈண்டுப் பண்டம் சரக்கு.
விற்கும் சங்கமனென்னும் வணிகனை.

பகர்சங்கமன்றன்னை -

உச. தையல், விளி.

உரு. பார்த்திபனென்றது,வசுவை.
பரதனென்றது,கோவலனுடைய பழம்பிறப்பிலுள்ள பெயர்.

உசு. தெற்றென - விரைவாக.
உஎ. ஒற்றன் - வேய்த்தறிபவன். மன்னற்குரைத்து.
உஅ. குற்றமிலோனை - நிரபராதியை.
உகூ. மனைவி - நீலியென்பவள். அழுதரற்றி.

(பி - ம்.) கஎ. 'செழுநீர்க்கபிலையும்' உ0. 'இடத்துப்பொருள்' உஉ. 'எரிபுரமெய்தி' உா. 'படைக்கலம்பகர்' உச. 'கண்டவர்கூறத்தையலென்' உஎ. 'உரைத்துமன்னவனுற்'

யேங்கிமெய் பெயர்ப்போ ளிறுவரை யேறி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகு
மும்மை வினைவந் துருத்தலொழி யாதெனு
மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய பின்னுஞ்
சீற்றங் கொண்டு செழுநகர் சிதைத்தேன்
மேற்செய்நல் வினையின் விண்ணவர்ச் சென்றே
மவ்வினை யிறுதியி னடுசினப் பாவ
மெவ்வகை யானு மெய்துத லொழியா
தும்ப ரில்வழி யிம்பரிற் பல்பிறப்
பியாங்கணு மிருவினை யுய்த்துமைப் போல
நீங்கரும் பிறவிக் கடலிடை நீந்திப்
பிறந்து மிறந்து முழல்வோம் பின்னர்
மறந்து மழைமறு மகத நன்னாட்டுக்

௩௰. மெய்பெயர்ப்போள் - உயிர்விடுவோள். இறுவரை - பெரியமலை;
"இறுவரை யிவர்வதோ ரிலங்கெயிற் றரிமையன" சீவக. ௧௮௩௩.

௩௧. கட்டியதாகும் - பந்தித்ததாகும்.

௩௨. உம்மைவினை - பழவினை. உருத்தல் - தோன்றுதல்;
"ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉம்" (சிலப்.பதி.௫௭);
"ஒளிப்பினு மூழ்வினை யூட்டாது கழியாது" இறை. ௫. ௨ - உரை.

௩௩. கிளவி - சொல்.

கரு - ௩௩. மாபெருந்தெய்வம் விளம்பியபின்னுமெனக.

௫ - ௭. இச்சாபவரலாறு, "கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு, வடிவேற் றடக்கை வசுவுங் குமரனும்,.........வழுவில் சாபம், பட்டனிர்" (சிலப். உ௩ : க௩௮ - ௭0) என்று கண்ணகிக்கு மதுரைமாநகர்த்தெய் வங்கூறியதாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்.

௩௪. நகர் - மதுரை.

௩௫. விண்ணவர்ச்சென்றேம் - கணவனும் யானும் தேவராய்ச்சென் றேம்.

௩௬. அவ்வினை - மேற்செய்நல்லவினை. அடுசினப்பாவம் - மதுரையை யழித்த கோபத்தாலுண்டானபாவம்.

௩௬ - ௭. பாவம் எய்துதலொழியாது.

௩௮. உம்பர் இல்வழி - தேவருலகத்தில் நல்வினை நுகர்ச்சியில்லாத விடத்து.

௩௮ - ௯. பல்பிறப்பியாக்கணும் - எல்லாப்பிறவியின் கண்ணும். இரு வினையுய்த்து - இருவினைகளாற் செலுத்தப்பட்டு.

௪௨. மகதநன்னாட்டுக்கு - மகதநாட்டுக்கு.

(பி - ம்.) ௩0. 'மெய்வைப்போள்' ௩௧. 'சாபங்கிட்டிய' ௩௪. 'கொண்டுதிருநகர்' ௩௬ - ௭. 'பாவை வெம்பகை' 'உறழ்வோம் பின்' ௪௨. மழை வளமந்தன்'

உ௬.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை.

உ௬௭

கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்குங்
கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியி
னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப்
போதி மூலம் பொருந்திவந் தருளித்
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந் தெரிந்து
பன்னிரு சார்பின் பகுதித் தோற்றமு
மந்நிலை யெல்லா மழிவுறு வகையு
மிற்றென வியம்பிக் குற்றவீ டெய்தி

---

௨௩. திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

௨௪. கரவு - மறைத்தல். கபிலையம்பதி - கபிலநகர்; இது, கபிலரென்று பெயருள்ள ஒருமுனிவர் தவஞ்செய்தற்கு முன்னம் இடமாயிருந் ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; கபிலவஸ்துவெனவும் வழங்கும்.

௨௫. பாரமிதை - உடம்பு நேரவும் உறுப்பு நேரவும் பொருள் நேரவும் தானமுதல் ஞானமீறாகவுள்ள பத்தும் பூரித்தல்; (மணி. ௨௬:௨௬) (௧) தானபாரமிதை, (௨) சீலபாரமிதை, (௩) க்ஷமாபாரமிதை, (௪) வீரியபாரமிதை, (௫) தியானபாரமிதை, (௬) ப்ரஜ்ஞாபாரமிதை, (௭) உபாயபாரமிதை, (௮) தயாபாரமிதை, (௯) பலபாரமிதை, (௧௦) ஞானபாரமிதை யென்பன. இவை தசபாரமிதையெனவும் தசாபாரமெனவும் வழங்கும்; இதனை, "தானஞ்சீலம்பொறை தக்க தாய வீரிய, மூன மில்தி யானமே யுணர்ச்சியோ டுபாயமு, மானமில் லருளினை வைத்தலே வலிமையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்கா லிவைகளும்" (நீல. மொக்கல. ௮௮); "இன்பஞ்சால் பெரும் பார மீரைந்து முடனிறைத்து,நன்கன நிலைபெற்ற நாதர்" (நீல. மொக்கல. ௮௮. சமய), "தானமே முதலாகத் தசபார நிறைத்தருளி, யூனமொன் றில்

லாமை யொழிவின்றி யியற்றினையே" (வீர. யாப்பு. ௧௧ - உதாரணம்) என வருவனவற்றா லுணர்க. அளவின்று - அளவில்லாமல்.

௪௬. புத்தஞாயிறு - புத்தனாகிய ஞாயிறு.

௪௭. போதி - அரசமரம்; என்றது, மகாபோதியை.

௪௮. நால்வகைவாய்மை - துக்கமுதலியன.

௪௯. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

௫௦. பன்னிருசார்பின் அழிவும்.

௪௯ - ௫௦. "சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியும்" (௨௫ : ௫) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௫௧. இற்று - இத்தன்மைத்து; இதனைத் தோற்றத்தோடும் வகையோடும் தனித்தனியே கூட்டுக. குற்றவீடெய்தி - காமமுதலிய குற்றங்

(பி - ம்.) ௪௪. 'கயிலையம்' ௪௫. 'அளவின்றுநிறைந்து' ௪௭. 'பொதிதுவந்தருளி'

யெண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணு
மண்ண லறக்கதிர் விரிக்குங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவ
னிந்திர விகார மேழுமேத் துதலிற்
றுன்பக் கதியிற் றோற்றா வின்றி
யன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும்
பிறவி நீத்த பெற்றிய மாகுவ

களினின் றும் விடுதல்பெற்று; "குற்றவீ டாராக மாதிக் குணங்களைக் குறைத்த லாகும்" சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், சு.

ருஙு. அண்ணல் - தலைமை. முன்பு புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்த தற்கேற்ப ஈண்டு அவனாலுபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவகஞ் செய்தார்.

சஉ - ருங. மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியில் நிறைத்துத்தோன்றி வந்தருளித் தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிக்குங் காலையென்க.

ருச. பைந்தொடி, முன்னிலைப்பெயர்.

ருரு. இந்திரவிகாரம் ஏழும் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்குகள் ஏழனையும் ; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ளவைகள் ; ஆகாயசாரிகளாகியசாரணர்இருந்து பௌத்தாகமத்தின் பொருளை யாவர்க்கும் விளங்க உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை ; இதனை, "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவோன் றிருமொழி, யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" (சிலப். கo : கக - ச) என்பதனாலுணர்க. ஏத்துதலின் - ஏத்திய புண்ணியத்தால் ; இதனால், கோவலனும் கண்ணகியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது இவற்றை ஏத்தி வழிபட்டார்களென்பது பெறப்பட்டது.

ருசு. துன்பக்கதி - துன்பத்தைச்செய்யும் இழிந்தபிறப்பு. தோற்றரவு- தோன்றுதல். 'இன்றி' என்றதனால், நற்கதியிற்பிறத்தல் கூறப்பட்டது.

ருஎ. அவனறம் - அவன்செய்யும் தருமோபதேசமொழிகளை.

ருஙு - எ. காலையிற் கேட்டென்க.

௫அ. துறவி - துறத்தல்; உள்ளத்தே துறவி தோன்றியென்க; "மாதவி துறவிக்கு" (ப - ௬0) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில், "அளவியை" என்னும் ௬0 - ஆம் செய்யுளின் விசேடவுரையில், 'துறவு துறவியென நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்றது' என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக்கின்றனர்.

௫௯. பெற்றி - நிருவாணம்.

௫௫ - ௯. ஏத்துதலின், இன்றிக் கேட்டுத் தோன்றி நீத்த பெற்றியமாகுவமென்க.

(பி - ம்.) ௫௩. 'விரிக்கும்போது' ௫௪. 'பைந்தொடித்தந்தை' ௫௫. 'விகாரமேழுந்துதித்தலிற்' ௫௭. 'அன்பறுமனத்தேர்பற்றறம்'

௨௬.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை.

௨௯௯

மெத்திறத் தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயு
முறைமையி னிந்த மூதூ ரகத்தே
யவ்வவர் சமயத் தறிபொருள் கேட்டு
௯௫ மெய்வகை யின்மை நினக்கே விளங்கிய
பின்னர்ப் பெரியோன் பிடகநெறி கடவா
யின்னதிவ் வியல்பெனத் தாயெடுத் துரைத்தலு

---

௯௧. இருத்தி - ஸித்தி.

௯௨. 'நறைகமழ்கூந்தல்' என்பதுமுதலியவற்றால் பின்னிகழ்வன கூறுவாள்.

சுஈ. இந்தமூதூரென்றது, வஞ்சிநகரத்தை.

சுரு. மெய்வகையின்மை - உண்மையில்லாமை.

சுசு. பெரியோன் பிடகநெறி - புத்தனருளிச்செய்த ஆகமங்களின்

வழி

யை. புத்த தன்ம சங்கமென்னு மூன்றுமணிகளும் யாதோரிடையூறுமின்றி யிருத்தற்கிடமாய்க் கூடைபோலுதலின், பௌத்தாகமங்கள் பிடகமெனப் பட்டனவென்பர்; பிடகம் - கூடை; பிடகம், வினயபிடகம் ஸுத்திரபிட கம் அபிதர்மபிடகமென மூன்றுவகைப்படும்; இவற்றைத் திரிபிடகமென் றும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவர்; இவற்றுள், முதலாவது **வினய பிடகம்,** விபங்கம் கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்றுவகைப் படும். இவற்

றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதமபாகமென்றும் (இது சங்கத்திலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயச்சித்தியாதி துவிதீய பாக மென்றும் (இது பிராயச்சித்தத்தால் நிவிர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறு வது) இரண்டு பகுதி யுடைத்து;

மென இரண்டுபகுதி யுடைத்து.

கண்டகம், மஹாவர்க்கம் க்ஷுல்லவர்க்க

இரண்டாவது ஸுத்திரபிடகம், தீர்க்க

நிகாயம்,மத்தியமநிகாயம், ஸம்யுக்தநிகாயம்; அங்கோத்தரநிகாயம், க்ஷுத் திரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்து [நிகாயம் - கூட்டம்]. இவற் றுள், க்ஷுத்திரகநிகாயம் க்ஷுத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இத்தி யுக்தம், ஸுத்திரநிபாதம், விமானவஸ்து, பிரேதவஸ்து, ஸ்தேரகாதை, ஸ்தேரீகாதை (ஸ்தேரரென்றும், ஸ்தவிரரென்றும் உத்தம

பிக்ஷுக்களுக்குப்

பெயர்), ஜாதகம், நிர்த்தேசம், பிரதிஸம்பிதாமார்க்கம், அபதானம், புத்த வம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினைந்து பகுதியுடைத்து. மூன்றாவது அபி தர்மபிடகம் தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸ்துப்பிரகரணம், புத்கலப் பிரஜ்ஞப்தி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸ்தானப்பிரகரணமென ஏழுவகையினை யுடைத்து; "ஆத்த னேயெனத் தெளிந்தவ னமர்ந்திருந் தவர்க்குச்,சூத்தி ரம்மிது வினயமு மிதுவிது பிறிதாஞ்,சாத்தி ரம்மிவை மூன்றெனை வன்றவத் தோன்றல், பாத்து ரைக்குந்தன் பதப்பொருள் பலவகைப் படவே" நீல. புத்த. கரு.

சுஎ. தாய் - கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுள்.

(பி - ம்.) சுக. 'இத்திறத்தார்க்கு' சுரு - சு. 'விளங்கிப் பின்னர்ப் பெரியான்'

விளையவள் விளையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுருக் கொள்கென
மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த
மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்த்
தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரு
நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரு

மெங்கணும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையிற்
செங்குட் டுவனெனுஞ் செங்கோல் வேந்தன்
பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
போர்த்தொழிற் றானை குஞ்சியிற் புனைய

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சி நகரத்துள்ளே செல்லுதல் கூறப்படும்.

கூஅ - கூ. மணி. கO: எ௰-அO.

எO. தெய்வதம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

எக. மந்திரம் - வேற்றுருவெய்துவிக்கு மந்திரம்.

எஉ. குலம் - கோயில்; "தேவகுலநிழல" (ஆசார. ௬௦.) தெற்றி-வே திகை; திண்ணையுமாம். பள்ளி - சாலை; "ஓதுக்கின் பூம் பள்ளி" புறநா. ௩௰. திணிமணற் புதுப்

எ௩. மிடைந்து - நெருங்கி.

எ௫. காணிய - கண்ட.

எஉ - ௬. தேவகுல முதலியன மிடைந்து முனிவர் முதலியோர் எங்கணும் விளங்கிய இருக்கையென்க.

எஎ. செங்குட்டுவன்-சேரன்; இவன் இளங்கோவடிகளின் தமையன்; கண்ணகியைப் பிரதிட்டிப்பித்தோன்.

எஅ. பூத்தவஞ்சி-வஞ்சிமலர்; பகைவர் நாட்டைக் கொள்ளநினைந்து போர்செய்தற்கு அவர்மேற்செல்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்வது; இது முதலுக்கேற்ற அடையடுத்துநின்றது. பூவாவஞ்சி - கருவூர்; வெளிப்படை; இந்நகரை வாடாவஞ்சி யென்றுங்கூறுவர்; "பூவா வஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சி, வாய்வா ணெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" (உ௬: ௫O - ௫௧) எனச் சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க.

எ௬ - அ. இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியென்க.

எக. தானை - சேனை. குஞ்சி - குடுமி.

எஅ - க. பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிற் புனைய வென்க.

(பி - ம்.) சுஅ. 'என்றநீயுணர' சுகூ. 'வேண்டுருக் கொள்கென' எஉ. 'தெய்வகுலனுங்' எஅ. 'பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சி' 'புனைந்து நிலநாடெல்லை' எக - அ௦.

உசு.—வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை.

ரு௦க

நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைம்மலைக் களிற்றினந் தம்முண் மயங்கத்
தேரு மாவுஞ் செறிகழன் மறவருங்
கார்மயங்கு கடலிற் கலிகொளக் கடைஇக்
கங்கையம் பேர்யாற் றடைகரைத் தங்கி
வங்க நாவியி னதன்வடக் கிழிந்து
கனக விசயர் முதற்பல வேந்த
ரனைவரை வென்றவ ரம்பொன் முடிமிசைச்
சிமைய மோங்கிய விமைய மால்வரைத்
தெய்வக் கல்லுந் தன்றிரு முடிமிசைச்
செய்பொன் வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரன்

அக. கையையுடைய மலைபோலுங் களிற்றினம். மயங்க - கலக்க.

அ௦ - அக. மலைநாடென்றுசொலலும்வண்ணம் களிற்றினங்கள்மயக்க வென்க ; செல்லு நெறிக்கணுள்ள நாடுகள், யானைகளின் மிகுதியால் மலைநாடென்று சொல்லப்பட்டன.

அரு. கலிகொள - முழங்க. கடைஇ - செலுத்தி.

அ௫. நாவி - மரக்கலவிசேடம் ; இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின்றது. வங்கநாவி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இழிந்து - இறங்கி.

அசு. கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும் ; இவர் ஆரியவரசர். பலவேந்தர் - உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்கன், தனுத்தரன், சிவேதன் முதலியோர் ; இதனை, சிலப்பதிகாரம், உசு - ஆம் காதை, கஅஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

அஎ. அனைவரைவென்று - எல்லோரையும் வென்று ; உம்மை விகாரவகையால் தொக்கது. அவரென்றது, கனகவிசயரை.

அஅ. சிமையம் - உச்சி.

அகூ. தெய்வக்கல் - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்தற்குரிய கல்.

கூ௦. வாகை - வாகைமலர் ; பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்ளுவது ; அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற்செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செய்பொன்வாகை' என்றார் ; "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (உஉ) எனவும், "பொலந்தும்பை" (கூஎ) எனவும் புறநானூற்றிற் கூறியிருத்தல் காண்க.

அஎ - கூ௦. அவர் முடிமிசைக் கல்லும் தன் முடிமிசை வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரனென இயைக்க.

எகூ - கூ௦. புனைய மயக்கக் கலிகொளக் கடைஇத் தங்கி இழிந்து வென்று சேர்த்திய சேரனென்க.

(பி-ம்.) அச. 'கங்கைப் பேரியாற்றடை' அ௫. 'வங்கநாவாயிதன் வடஇழக்கிழிந்து' அசு. 'முதற்சின வேந்தர்' கூ௦. 'செம்பொன்'

விற்றிறல் வெய்யோன் றன்புகழ் விளங்கப்
பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்ப் பொலிந்தன
டிருந்துநல் லேது முதிர்ந்துள தாதலிற்
பொருந்துநால் வாய்மையும் புலப்படுத் தற்கென்.

உ௮.—வஞ்சிமாநகர் புக்ககாதைமுற்றிற்று.

சேரன் செங்குட்டுவன் வடநாடு சென்று ஆரியவரசரை வென்று கற் கொண்டுமீண்ட வரலாற்றை, **சிலப்பதிகாரம்**, கால்கோட்காதை முதலிய வற்றால் விளங்கவுணர்க.

கூக. விற்றிறல்வெய்யோன் - வில்வலியை விரும்பினோன்; "வெம்முனை வெற்றி விறல்வெய்யோன்" பு - வே. காஞ்சி, அ.

எள - கூக. வேந்தன் சேரன் வெய்யோன்; அவன்றன் புகழென்க.

கூஉ. பொற்கொடி - அழகியகொடி; என்றது வஞ்சிக்கொடியை. நகர் - கருவூர்; "பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉக், திருந்திய நன்னகர்" (உ௮: கoக - உ) என்று பின் வருதல் காண்க.

கூக - உ. விளங்கப் பொலிந்தனள்.

கூங. நல்லேது - நல்வினையாகிய காரணம்.

கூஉ - ங. ஆதலிற் பொலிந்தனள்.

கூச. நால்வாய்மை - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியம்; அவை துக்க முதலியன; அவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பர்.

கூஉ - ச. புலப்படுத்தற்குப் பொலிந்தனளென்க.

க - கூச. அணியிழை, எழுந்து புகுந்து நின்று ஏத்தி 'அருளல் வேண்டும்' என்று அழுதுநிற்ப, பத்தினிக்கடவுள் உரைப்பாள்; அங்ஙனமுரைப்பவளாகிய தாய், 'இன்ன திவ்வியல்பு' என எடுத்துரைத்தலும், மணிமேகலை ஓதி வடிவாய்ப் பொன்னகர்ப் பொலிந்தனளென வினை முடிவு செய்க.

(பி - ம்.) கூஉ. 'கொடிபெயர்ப்' ௱௬. 'திருந்தநல்லேது' கூச. 'நல் வாய்மை'

இருபத்தேழாவது

சமயக்கணக்கர்
தந்திறங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டபாட்டு.]

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறஞ் சார்ந்து
வைதிக மார்க்கத் தளவை வாதியை
யெய்தின ளெய்திநின் கடைப்பிடி யியம்பென
வேத வியாதனுங் கிருத கோடியு
மேதமில் சைமினி யெனுமிவ் வாசிரியர்
பத்து மெட்டு மாறும் பண்புறத்
தத்தம் வகையாற் றும்பகர்ந் திட்டனர்
காண்டல் கருத லுவம மாகம
மாண்டைய வருத்தா பத்தி யோடியல்

க. நவை - குற்றம். பொருள் - தத்துவம்.

உ. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதிகள். திறம் - தொகுதி; இடமுமாம்.

க - உ. மணி. பதி: அஎ - அ. உரைமினோவெனச்சார்ந்து.

ங. அளவைவாதி - பிரமாணவாதி.

ச. கடைப்பிடி - சித்தாந்தம். இயம்பென - சொல்லென்று மணிமேகலை வினவ.

ங - ச. அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென.

ரு. 'வேதவியாதனும்' என்பதுமுதலியன அளவைவாதியின் வார்த்தை.

சு. ஏதம் - குற்றம்.

ரு - அ. வேதவியாதன் பத்தளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும், சைமினி ஆறளவையும் பகர்ந்திட்டனரென்க.

கூ. 'காண்டல்' என்பது முதலியவற்றால் பத்தளவைகளின் பெயரும், அவற்றினிலக்கணமுங் கூறப்படும். காண்டல் - பிரத்தியக்கம். கருதல் - அனுமானம் ; இது கருத்தெனவும் வழங்கும்.

கO. இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம்.

(பி - ம்.) ௯. 'அளவையாதியை' ௬. 'இவ்வாசியர்' அ. 'பகிர்ந்திட்டனர்' ௯. 'காண்டல்கருத்தே' ௧௦. 'ஆண்டவருத்தாபத்தியோடியையு'

ஐதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தம்மாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டு
மருளில் காட்சி யைவகை யாகுங்
கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையு
நண்ணிய மூக்கா னாற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா னூறுமெனச் சொன்ன
விவையிவை கண்டுகேட் டுயிர்த்துண் டுற்றுத்
துக்கமுஞ் சுகமு மெனத்துயக் கறவறிந்
துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றிப்
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச்
சுட்ட றிரிதல் கவர்கோட லின்றாது
கிட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகுங்
கருத்தள வாவது

கக. ஐதிகம் - ஐதிஹ்யம். அபாவம் - இன்மை. மீட்சியொழிவறிவு - மீட்சியினால் ஒழிந்த பொருளை யறியுமளவை; என்றது பாரிசேடத்தை.

கஉ. உண்டாநெறி - சம்பவம். இவை தம்மால் - காண்டல்

முதலிய இந்தப்பத்துப் பிரமாணங்களாலே.

கந. புலங்கொளல் - அறிதல்.

கச. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையினிலக்கணம் கூறப் படும். மருள் - மயக்கம். காட்சி - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம்.

கசு. துயக்கு - தடை.

உ௦. வாயில் - இந்திரியம். ஊறு - இடையூறு.

உக. ஒளி - சோமசூரியாக்கினிகள்.

உஉ. சுட்டல் - பொருளுண்மை மாத்திரைகாண்டல். திரிதல் ஒன்றை மற்றொன்றாகக்கருதல்; இது விபரீதமெனப்படும். கவர்கோடல் - சந்தேகம்: "கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே, கொண்ட திரிவாம்" சிவ - சித்தி. சுபக்கம், அளவை. ந.

உரு. 'கருத்தளவு' என்பதுமுதல் அனுமானப் பிரமாணம் கூறப்படும் கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

(பி - ம்.) கக. 'மீட்சிமொழி' கஉ - ந. 'உண்டானெறியென்றிவை தம்மாற்போபொருளினுண்மையுணங்' கரு - சு. 'ஓசையு, மூக்கானுற்றமு நாக்காற்சுவையும்' கஅ - கூ. 'உண்டுயிர்த்துற்றுத், தாக்க சுகமெனத் துயத் தறவறிந்து' உ௦ - உக. 'மனமுமூன்றிப், பயிலொழியொடும்பொருள்'

உஎ.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை.

குறிக்கோ ளனுமா னத்தனு மேயத்
தகைமை யுணருந் தன்மைய தாகு
மூவகை யுற்றது பொதுவெச்ச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாத்திய
மிவையந் நுவய மின்று மிருந்துங்
கடந்திகழ் யானைக் கானவொலி கேட்டோ
னுடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்த
லெச்ச மென்பது வெள்ளவே துவினு
னிச்சயித் தத்தலை மழைநிகழ் வுரைத்தன்
முதலென மொழிவது கருக்கொண் முகில்கண்
டிதுமழை பெய்யு மென வியம்பிடுத

உஎ. அனுமானத்து - அனுமானத்தால்; 'அனுமானமாவது:—சாத்தியத்தையொழியச் சம்பவியாததாகிய சாதனத்தாற் சாத்தியத்தைப் பற்றிப் பிறக்கும் ஞானமாகும்' (நீல. தரும. கூஉ - சமய.) அனுமேயம் - அனுமித்துணரப்படுவது.

உஅ. அது - அவ்வனுமானவளவை; அது பொதுவெனவும், எச்ச மெனவும், முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும்.

உகூ. சாதனம் - ஏது. சாத்தியம் - துணிபொருள்.

௩௦. இவை - இவற்றிற்கு. அந்நுவயம் - சேர்க்கை; அஃதாவது நியதமான உடனிகழ்ச்சி.

௩௧. கடம் - மதம். கானம் - காடு. ௩௨. உடங்கு - உடனே.

உகூ - ௩௨. பொதுவெனப்படுவது உணர்தலென்க. பொதுவைச் சாமானியானுமானமென்பர்.

௩௩-௪. வெள்ள ஏதுவினால் -வெள்ளமாகிய சாதனத்தால். அத்தலை- அவ்விடம்: எச்சமென்பது வெள்ளவேதுவினால் அத்தலை மழைநிகழ்வு நிச்

சயித்துரைத்தல். இதனைச் சேஷானுமானமெனவும் காரியானுமானமெனவுங்கூறுவர்.

௩௫. கரு - சூல். முகில் - மேகம். ௩௬. இது - இம்மேகம்.

௩௫ - ௬. முதலெனமொழிவது சூற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழைபெய்யுமென்று நிச்சயித்தல். இதனைக் காரணானுமானமெனவும், பூர்வானுமானமெனவுங் கூறுவர். இது, வரப்போவதை முன்னமே அனுமிப்பது.

௩௩ - ௬. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அனுமானங்களை, "இடித்து மின்னி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென், றடுத்த தும்மகில் சந்த மூக்கி யலைத்து வார்புன லாறுகொண், டெடுத்து வந்திட மால்வரைக்க ணிருந்து கொண்டல் சொரிந்ததென்று, முடித்த தும்மிவை காட்சியன்றனு மானமென்று மொழிந்திடே" (சிவ- சித்தி. பரபக்கம், உலோகாயதன்மதமறுதலை, ௨) என்பதனானுமுணர்க.

(பி - ம்.) ௨௬. 'குமிகொள்' ௩௦. 'இவைதமொடந்துவய'
௩௯ .

லென்னு மேதுவி னென்றுமுக் காலந்
தன்னி லொன்றிற் சார்ந்துள தாகி
மாண்ட வுயிர்முதன் மாசின் றாகிக்
காண்டற் பொருளாற் கண்டில துணர்த
லுவம மாவ தொப்புமை யளவை
கவய மாவாப் போலுமெனக் கருத

லாகம வளவை யறிவ னூலாற்
போக புவன மூண்டெனப் புலங்கொள
சரு லருத்தா பத்தி யாய்க்குடி கங்கை
யிருக்கு மென்றாற் கரையிலென் றெண்ண
லியல்பி யானைமே லிருந்தோன் றேட்டிக்
கயலோன் றீயா ததுவே கொடுத்த

ஙஅ. தன், பன்மையொருமைமயக்கம்.

ஙகூ. உயிர்முதல் - உயிரும் இந்திரியமும் மனமும்; 'உயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றி (உஎ: உ0) என்றார் முன்னும்.

உவமவளவை:—

சஉ. கவயமா - ஒருவகைமிருகம். ஆப்போலும் - பசுவையொக்கும்.

சக - உ. "கண்ணன் கருமுகில்போல் வண்ணனெனக் கேட்டவனைக், கண்ணு முணர் வொப்பளவே காண்" என்றும் வரும்.

ஆகமவளவை:—

சங. அறிவனூல் - ஆப்தன்வாக்கியமாகிய நூல்.

சச. போகபுவனம் - சுவர்க்க நரகங்கள். புலங்கொளல் - அறிதல்.

சங - ச. ஆகமவளவையாவது புலங்கொளலென்க. இதனைச்சாத்த மென்றும், உரையளவையென்றுங் கூறுவர்.

அருத்தாபத்தியளவை:—

சரு. ஆய்க்குடி - இடைச்சேரி.

சரு - சு. இது பொருளளவையென்றுங் கூறப்படும்; "அடுத்தல கோதும் பொருளருத் தாபத்தி யாமதுதா, னெடுத்த மொழியினஞ் செப்புவ தாகுமிவ் வூரிலுளர், படைத்தவ ரென்னிற் படையா தவருமுண் டென்றுமிவன், கொடுப்பவ னென்னிற் கொடாதாரு முண்டென்றுங் கொள்வதுவே"

எனறும வரும.

இயல்பளவை:—

௪௭. இருந்தோன் ஒன்றுதாவெனிலென வருவித்துக்கொள்க.

தோட்டி - அங்குசம்.

௪௭ - அ. "மாமே லிருந்தொரு கோறு வெளிற்கள்ளிக் கோடாலுஞ், சோமே லிருந்தொரு கோறு வெளிற்றா வேதுணிந்து, பூமேவு கண்ணழுத்

(பி - ம்.) ௪௭. 'இயைபிலியானை'.

௨௭.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை.௩௦௭

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மரத்
தெய்திய தோர்பே யுண்டெனத் தெளித
லபாவ மென்ப தின்மையோர் பொருளைத்
தவாதல் விடத்துத் தானிலை யென்றன்
மீட்சி யென்ப திராமன்வென் றனென
மாட்சியி லிராவணன் றோற்றமை மதித்த
லுள்ளநெறி யென்பது நாராசத் திரிவிற்
கொள்ளத் தகுவது காந்தமெனக் கூற

தங்கோல் கொடுத்தலும் பூதலத்தே, நாமே வியல்பென்று கூறுவர் நல்ல சொலன் னுவலரே" என்றும்வரும்; சோ - மதில்.

ஐதிகவளவை:—

௪௯. உலகுரை - உலோகவாதம் ; அஃதாவது, கர்ணபரம்பரையால்

வரும்வாக்கியம்.

சக - ௫௦. "சொன்பயில் வேலைக் கடல்புடை சூழுங் குவலயத்தோ, ரன்புட னுலி லலகையுண் டென்பர்க ளென்பதுவு,மின்பயில் புற்றில் விடநாக முண்டென்ப ரென்பதுவு, மென்பர்க ளுவல ரென்பது மைதிக மென்பர் களே" என்றும் வரும்.

அபாவவளவை :—

௫க - உ. அபாவமாவது - இன்மையாகும் ; அஃது ஒருபொருளை இல்லையென்பது.

மீட்சியளவை:—

௫௪. மாட்சி - பெருமை.

௫௩ - ச. இஃது ஒழிபெனவும் பாரிசேடமெனவும் கூறப்படும்; "சீரா ரொழிபென்று செப்பப் படுவது திண்புவி மேற், போராடி நின்று பொருதா ரிருவர்தம் போர்க்களத்துப், பாரா ரிராகவன் வென்றா னெனிற்றன் பரிச ழிகது, நேரா மிராவணன் றோற்றசொல் லாகி நிகழ்வதுவே" என்றும் வரும். மூன்று பெயரிலே இருவரைக் கள்வரல்லரென்றால் நின்றவொருவனைக் கள்வ னென்றறிகையுமது.

சம்பவவளவை :—

௫௫. காராசத்திரிவின் - இருப்புச்சலாகையின் சலனத்தால்.

௫௫ - சு. உள்ளதெறியெனினும், உண்டாகெறியெனினும், சம்பவ மெனினுமொக்கும் ; "துயக்கற வுண்மை யெனநா வலர்க டுணிந்துரைப்ப, தியற்கைப் பொருளினை யிற்றென லாமிது தாழுரைக்கின், வியக்குற்ற கால் சலிக் குந்தீச் சுடும்விய னீர்குளிரும், வயக்குற்ற மண்வலி தென்றுபட் டாங்கு வழக்குவதே" என்றும்வரும்; ஆயிரத்தில் நூறுண்டென்பதும்,

னூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்பதுமது.

மேல் உவமைமுதலிய அளவைகளுக்குக் காட்டிப்போந்த "கண்ணன் கருமுகில்போல்" என்றற்றொடக்கத்துச் செய்யுட்கள், சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம், அளவை இலக்கணத்திற்கு மறைஞானதேசிகர் எழுதியவுரையிற் காணப்பட்டன.

லெட்டுள பிரமா ணாபா சங்கள்
சுட்டுணர் வொடுதிரி யக்கோட லையந்
தேராது தெளிதல் கண்டுண ராமை
யெய்து மில்வழக் குணர்ந்ததை யுணர்த
லினைப்பென நிகழ்வசுட் டுணர்வெனப் படுவ
தெனைப்பொரு ளுண்மை மாத்திரை காண்ட
றிரியக் கோட லொன்றையொன் றென்றல்
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணர்த
லைய மென்ப தொன்றைநிச் சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்ற
றோராது தெளிதல் செண்டு வெளியி
லோராது தறியை மகனென வுணர்தல்
கண்டுண ராமை கடுமாப் புலியொன்
றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை

யில்வழக் கென்பது மூயற்கோ டொப்பன
சொல்லின்மாத் திரத்தாற் கருத்திற் றோன்ற
லுணர்ந்ததை யுணர்த லுறுபனிக் குத்தீப்
புணர்ந்திடன் மருந்தெனப் புலங்கொள நினைத்த
எரு வினைப்பெனப் படுவது காரண நிகழாது
நினக்கிவர் தாயுந் தந்தையு மென்று
பிறர்சொலக் கருதலிப் பெற்றிய வளவைகள்

இதுகாறும் காட்சிமுதலிய அளவைகள் பத்தும் அவற்றினிலக்கணங்

களும் முறையே கூறப்பட்டன.

இனி, சுட்டுணர்வு முதலிய பிரமாணபாசங்களெட்டும் அவற்றினிலக்கணங்களும் முறையே கூறப்படும்.

பிரமாணபாசங்கள் எட்டு :—

௬௧. பிரமாணபாசங்கள் - பிரமாணப்போலிகள்.

௬௨. எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள். ௬௪. இப்பி - சிப்பி.

௬௬. மையல் - மயக்கம். தறி - கட்டை.

௬௭. செண்டுவெளி - ஒருவகை முற்றம். ௬௮. ஓராது - உணராது.

௬௯. கடுமாவாகிய புலி. கடுமை - சினம். கண்டுணராமையை உபேக்ஷாத்மகஞானமென்பர்.

௭௦. அண்டலை: ஐ, சாரியை. ௭௧. கோடு - கொம்பு. ௭௪. மருந்து - பரிகாரம்.

௭௭. இப்பெற்றிய - இத்தன்மையை யுடையன ; முற்று.

(பி - ம்.) ௬௫. 'நிச்சயியாது' ௬௯. 'கடுமேருபபுலியிலோர்ந்து'

பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தஞ்
சாங்கிய நையா யிகம்வை சேடிக
மீமாஞ் சகமாஞ் சமய வாசிரியர்
தாம்பிரு கற்பதி சினனே கபில
னக்க பாதன் கணாதன் சைமினி
மெய்ப்பிரத் தியமனு மானஞ் சாத்த
முவமான மருத்தா பத்தி யபாவ
மிவையே யிப்போ தியன்றுள வளவைக
ளென்றவன் றன்னைவிட் டிறைவ னீசனென
நின்ற சைவ வாதிநேர் படுதலும்
பரசுநின் றெய்வ மெப்படித் தென்ன
விருசுட ரோடிய மானனைம் பூதமென்
றெட்டு வகையு முயிருமியாக் கையுமாய்க்

எஅ. பாங்கு - பகுதி. அக. சினன் - புத்தன்.

அஉ. அக்கபாதன் - அக்ஷபாத முனிவர்; இவர்க்குக் கௌதம முனிவ ரென்றும் பெயருண்டு. கணாதனென்பதற்கு நொய்யைப் புசிப்பவனென்று பொருள்; கணம் - நொய். இவர் இது காரணத்தாற் கணசனரென்றும் பெயர் பெறுவர்.

அ௩. பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கம். சாத்தம் - ஆகமம்.

௭௭ - அ௫. உலோகாயதமுதலிய அறுவகைசசமயங்கட்கும் முறையே

பிருகற்பதிமுதலிய அறுவரும் ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பத்தளவைகளுள் அவர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது வழங்கும் அளவைகள் பிரத்தியக்கமுதல் அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவுங் கொள்க. உலோகாயத முதலிய அறுவகைச்சமயங்களுள், உலோகாயதத்திற்குப் பிரத்தியக்கமொன்றும், பௌத்தத்திற்குப் பிரத்தியக்கத்தோடு அனுமானமும், சாங்கியத்திற்கு அவ்விரண்டனோடு ஆகமமும், நையாயிகத்திற்கு அம்மூன்றனோடு உவமானமும், வைசேடிகத்திற்கு அந்நான்கனோடு அருத்தாபத்தியும், மீமாஞ்சகத்திற்கு அவ்வைந்தனோடு அபாவமும் பிரமாணமாமெனக் கொள்க.

அசு. என்றவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம்:—

அ௭. இறைவன் - எப்பொருளினுந் தங்குகின்றகடவுள்; இறை - தங்குதல்.

அஅ. துதிக்கப்படும் நின்றதெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று மணிமேகலை வினவ.

அ௯. இருசுடர் - சந்திரசூரியர். இயமானன் - உயிர்; யாகத்தலைவனுமாம்.

கட்டியிற் போனுங் கலையுருவி னோனும்
படைத்து விளையாடும் பண்பி னோனுந்

துடைத்துத் துயர்தீர் தோற்றத் தோனுந்
தன்னில் வேறு தானென் றிலோனு
கூறி மன்னே னிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம் பிரம வாதியோர்
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்
காதல் கொண்டு கடல்வணன் புராண
மோதின னாரணன் காப்பென் றுரைத்தனன்
கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண்
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக் கைமூக்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

கூக. கலையுருவினேன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன் ; "ஐயா றதன் மிசை யெட்டுத் தலையிட்ட, மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தி" என்றார் ; திருச்சிற். க - பேர்.

கூரு. துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீர்தோற்றத்தோன் - உயிர்களது இளைப்பொழிக்கும் பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம்:—

கூஎ - எ.

கூறினன்.

உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட முட்டையென்று பிரமவாதி

வைணவவாதம்:—

கூஅ. கடல்வணன் - திருமால். புராணம் - பழமை.

கூகூ. ஓதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் :—

௧௦௦. 'கற்பம்' என்பதுமுதல் வேதவாதி கூற்று. சந்தம் - விசிதி. எண் - சோதிடம்.

சந்தோ

௧௦௧. நிருத்தம் - நிருக்தம். சிக்கை - சிக்ஷை.

௧௦௦-௧௦௨. கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருத்தம் சிக்ஷை வியாகரணம் என்னுமிவ்வாறும்முறையே வேதத்திற்குக் கை கால் கண் காது மூக்கு முகம் என்னுமுறுப்புக்களாகவுள்ளன; இதனை, "முகம் வ்யாகரணந் தஸ்ய ஜ்யோதிஷந் நேத்ர முச்யதே, நிருக்தம் ச்ரோத்ர முத்திஷ்டஞ் சந்தஸாம் விசிதிஃபதே, சிக்ஷாக்ராணந்து வேதஸ்ய ஹஸ்தௌகல் பாந்ப்ரசக்ஷதே" என்னும் சுலோகத்தாலுமறிந்து கொள்க; இது, பாணினீயவ்யாகரணத்தைச் சார்ந்ததும், பட்டோஜிதீக்ஷிதராற்செய்யப்பட்டதுமாகிய சப்தகௌஸ்துபமென்னும் வடநூலின் முதலிலுள்ளதாகிய பஸ்பசமென்னுமாந்நிகத்தில் உதகரிக்கப்பட்டதென்பர். இது பற்றியே கற்ப முதலியவாறும் வேதாங்கமெனப்படும். 'ஆறங்கமாவன:—உலகியற் சொல்லையொழித்து வைதிகச் சொல்லையாராயும் நிருத்தமும்; அவ்விரண்டையும் உடனாராய்ந்த ஐந்திரத் தொடக்கத்துவியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆபத்தம்பம் ஆத்திரேயமுதலிய கற்பங்களும், காராயணீயம் வாராகமுதலிய கணிதங்க

உ௭.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்ட காதை. ௩௧௧

சார்பிற் றோன்று வாரண வேதக்
காதி யந்த மில்லையது நெறியெனும்
வேதிய னுரையின் விதியுங் கேட்டு
மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்பு கின்ற
வெத்திறத் தினுமிசை யாதிவ ருரையென
வாசி வகநூ லறிந்த புராணனைப்

பேசுநின் னிறையார் நூற்பொருள் யாதென
கக௫0 வெல்லையில் பொருள்களி லெங்குமெப் பொழுதும்
புல்லிக் கிடந்து புலப்படு கின்ற

னும், எழுத்தாராய்ச்சியாகியபிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம், (தொல். புறத்-சூ. ௨0; கலி. கடவுள்) என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

க0௩. சார்பிற்றோன்றா-ஓரிடத்திற் றோன்றாத ; ஸ்வயம்புவென்றபடி. திருவள்ளுவமாலையில் வெள்ளிவீதியார் (௬௨) பாட்டில் வேதம், "செய்யா மொழி"என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; இக்கருத்தை,"நாத்திக மல்லது சொல்லலை யாயின்மு னுள்பயந்த, சாத்திர மாவது வேதமன் றேவதுதான் சயம்பு, சூதிரி நீயது வல்லை யலாமையிற் சொல்லுகிலாய், போத்தந்தியோ வதன்றீமையென் றுன்பொங்கிப் பூதிகனே", "பூதிகன் றனது சொல்லலும் யானது வல்லவெல்லாஞ்,சாதிகண் டாயெனத் தான்றள ராததுசாற்றுகென் றட்,காதியென் றுனுமொ ரந்தமென் றுனுமுண் டேலதற்கு,நீதியி னுலுரை நீயினி யானது நேர்வ னென்றான்" (நீல. வேத. ௩ - ௪) என்வருவனவற்று லுணர்க. வேதக்கு - வேதத்திற்கு.

க0௫. வேதியன் - வேதவாதி.

க0௬. மெய்த்திறம் - நூல்வகைகள். மெய்யுணர்த்துவனவற்றைமெய் யென்றார்; "மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடு" (க : கக) என முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. "யாமெய்யாக்கண்டவற்றுள்" (௩00) என்னும் திருக்குறளில், 'மெய்' என்பது இப்பொருளதாதலறிக. வழக்கு - உலகியல்.

க0௬. எ. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

ஆசீவகவாதம்:—

௧0அ. ஆசீவகநூல் - சமணசமயத்தின் பாகுபாடு இரண்டனுள் ஒரு வகைக்குரியநூல்; "அன்னதோர் வாய்மை யாசீ வகனம ணர்களிற் கூறும்" (சிவ. சித்தி. பரபக்கம், ஆசீவகமதம்,க.) புராணன் -முதியோன். ஆசீவகமதம், முற்காலத்துச் சமதண்டமென்று பெயருள்ள ஓரூரிற் பரவியிருந்ததென்று தெரிகின்றது (நீல.)

௧0௬. இறை யார் - கடவுள்யாவன். நூற்பொருள் யாதென - உனது

நூலிற் சொல்லப்படும் பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை கேட்ப.

௧0அ - ௯. "ஆத்த நூலும் பொருளு நிகழ்ச்சியும், பாத்தன சொல்லிற் பயம்பெரி தாதலி,னோத்துரை யேயிங் குரையென் றுரைத்தனள்,சாத்திரம் யாவையுந் தன்னிக ரில்லாள்" நீல. ஆசீவக. ௧௨.

(பி - ம்.) ௧0௬. ௪. 'வேதத், தாதியந்த மில்லை யதுவே நெறியெனும்'

வரம்பி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
துரந்தரு முயிரோ டொருநால் வகையணு
வவ்வணு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
பெய்வகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யு
நிலநீர் தீக்காற் றெனநால் வகையின
மலைமர முடம்பெனத் திரள்வதுஞ் செய்யும்
வெவ்வே றாகி விரிவதுஞ் செய்யு

மவ்வகை யறிவ துயிரெனப் படுமே
கஉ௦ வற்ப மாகி யுறுநிலந் தாழ்ந்து
சொற்படு சீதத் தொடுசுவை யுடைத்தா
யிழினென நிலஞ்சேர்ந் தாழ்வது நீர்தீத்
தெறுதலு மேற்சே ரியல்பு முடைத்தாங்

கசஉ. வரம்பிலறிவன் இறை - அநந்தஞானியாகிய மற்கலிதேவனே எமது கடவுள். நூற்பொருள்கள் ஐந்து - நவகதிரென்னும் நூலிற் கூறப் பட்டுள்ள பொருள்கள் ஐந்தாகும்.

கசங. அப்பொருள்கள் உயிரும் நால்வகையணுக்களுமாம்.

கசஉ - ங. ஆசீவகமதத்தினர்க்குத்தெய்வம் மற்கலியென்பதும், நூல் நவகதிரென்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும் ஆகியஇவற்றை, "என்றலு மற்கலி தானே யிறையினி,யொன்பது வாங்கதிர்

நூல்யா முடையன, மன்பெறு நுண்பொரு ளைந்தியல் பாயவை, யின்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச்சொல" (நீல.ஆசீவக. கங) என்பதனாலறிந்து கொள்க. "மற்கலி நூலின் வகையிது" (கஎ௫) என்று இக்காதையிலேயே பின் வருதல் காண்க.

கசச. அவ்வணுவென்றது, உயிரை.

கச௫. கூடி - நிலவணுமுதலிய நால்வகையணுக்களோடுங் கூடி.

கசச - ௫. இவ்வடிகள் உயிரணுவின் இலக்கணங்கூறின,

கசசா. மேற்கூறிய நால்வகையணுக்களும் இவையென்றபடி.

கசஎ - அ. அந்நால்வகையணுக்களும் திரள்வதுஞ்செய்யும் விரிவதுஞ்செய்யும்.

கசகூ - அ. இவ்வடிகளால் மேற்கூறிய நால்வகையணுக்களின் பொது விலக்கணங் கூறப்பட்டது.

௧௨೦. வற்பம் - வன்மை. நிலம் வற்பமாகியுறும்.
௧௨೦ - ௨௨. தாழ்ந்து உடைத்தாய்ச்சேர்ந்து ஆழ்வது நீரென்க.
௧௨௩. தெறுதல் - சுடுதல்.
௧௨௨ - ௩. தீ, பெறுதலும் மேற்சேரியல்புமுடைத்து.
(பி - ம்.) ௧௧௩ - ௪. 'காலவகையினு, மூவணு'

௨௭.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை.

௩௧௩

காற்று விலங்கி யசைத்தல் கடனிவை
௧௨௫ வேற்றியல் பெய்தும் விபரீ தத்தா
லாதி யில்லாப் பரமா ணுக்க
டதுற் றியாவதுஞ் சிதைவது செய்யா
புதிதாய்ப் பிறந்தொன் றொன்றிற் புகுதா
முதுநீ ரணுநில வணுவாய்த் திரியா
௧௩೦ வொன்றிரண் டாகிப் பிளப்பதுஞ் செய்யா
வன்றியு மவல்போற் பரப்பதுஞ் செய்யா
வுலாவுந் தாழு முயர்வதுஞ் செய்யுங்
குலாமலை பிறவாக் கூடும் பலவும்
பின்னையும் பிரிந்துதந் தன்மைய வாகு
௧௩௫ மன்னிய வயிரமாய்ச் செறிந்துவற் பமுமாம்
வேயாய்த் துளைபடும் பொருளா முளைக்குந்
தேயா மதிபோற் செழுநில வரைப்பா
நிறைந்தவிவ் வணுக்கள் பூதமாய் நிகழிற்
குறைந்து மொத்துங் கூடா வரிசையி

கஉசு. விலங்கி - குறுக்கிட்டு. இவை - இவ்வாறுக்கள்.

கககூ - உசு. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள ஐந்

துபொருள்களினியல் பைப் பின்வருஞ்செய்யுட்களாலுமறிக; "நிலநீ

ரெரிகாற் றுயிரின் னியல்பும்,

பலநீ ரவற்றின் படுபா லவைதாம், புலமா கொலியொன் றெழிய முதற்காஞ்,

சலமா யதுதன் மையைபே முதலாம்"," றிித்தன் முதலா யினநீ யிவைகாஞ்,

செறித்தல் லொலியோ டிவைகாற் றினஞ்சீர், மறித்தல் லறிதல் லவைதா மூயி

ராய், குறித்த பொருளின் குணமா லிவையே." நீல. ஆசீவக. கஎ, கஅ.

கஉரு. வேற்றியல்பு - வேறுதன்மை.

கஉஎ. யாவதும் - சிறிதும். சிதைவது - அழிதல்.

கஙக. அவல்போல்-அவலைப்போல். கஙரு. வற்பம் - வன்மை.

கஙசு. வேய் - மூங்கில். கஙஎ. தேயாமதி - முழுமதி.

கஙகூ. குறைந்தும் ஒத்தும் கூடா- பின் சொல்லப்படுமளவிற் குறைந்தும் அளவொத்துங் கூடுவனவல்ல.

கஙகூ - சக. "ஒன்றினை யொருவி மூன்றங் குற்றிடா விரண்டு விட்டு, நின்றிடா திரண்டு கூடு நெறிநில நாங்கு நீர்மூன், றின்றிரண் டழல்கா லொன்று விசைந்திடும் பூமி யிவ்வா, றைப்பூநீர் தீகா லாகி யீண்டுவ தென்றியம்பும்" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், ஆசீவகமதம், எ) எனவருதல்காண்க.

(பி - ம்.) கஉசு. 'ஆற்றுவிங்கே யசைத்தல்கடிவை' கஉரு. 'வேற்றிய லெய்தும்' கஉஎ. 'யாதுஞ்சிதைவது' கஉஅ. 'புத்தாப்பிறந்தொன்று' கஙஉ. 'பிறவாய்க்கூடுமெலையும்' கஙசு-ரு. தன்மையதாக,வன்னிய' கஙகூ. 'வேயிரத் தினைப்படும்' கஙஎ. 'வரைப்பால்' கஙகூ. 'கூடாவரியின்'

சுO

ஞென் று மூக்கா லகைரகா லாயுறுந்
துன் றுமிக் கதனுற் பெயர்சொலப் படுமே
யிக்குணத் தடைடந்தா லல்லது நிலனுய்ச்
சிக்கென் பதுவு நீரா யிழிவதுந்

தீயாய்ச் சுடுவதுங் காற்ருய் வீசலு
மாய தொழிலே யடைடந்திட மாட்டா
வோ ரணுத் தெய்வக் கண்ணோ ருணர்குவர்
தோரார் பூதத் திரட்சியு ளேனோர்
மாலைப் போதி லொருமயி ரறியார்
சாலத் திரண்மயிர் தோற்றுதல் சாலுங்
கரும்ம் பிறப்புங் கருநீலப் பிறப்பும்
பசும்ம் பிறப்பும் செம்ம் பிறப்பும்
பொன்ன் பிறப்பும் வெண்ண் பிறப்பு
மென்றிவ் வாறு பிறப்பினு மேவிப்
பண்புறு வரிசையிற் பாற்பட்டுப் பிறந்தோர்
கழிவெண் பிறப்பிற் கலந்துவீ டணைகுவ

க௪௩. சிக்கெ.ப்பதுவும் - வல்லமையுற்றிருத்தலும்; 'வற்ப மாகி யுறு நிலம்' (கூ.௦) எ.ற்று இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

க௪௬. தெய்வக்கண்ணோர் - கேவலஞானிகள்.

க௪௭. தேரார் - அறியார். ஏனோர் - மற்றையோர்; என்றது, கேவல ஞானிகளல்லாதாரை.

க௪௬ - எ. ஓரணுவை ஏனோர் தேராரென்க. க௪அ. போது -

காலம்.

௧௪௯. சாலும் - மேற்கூறியதற்கு உவமையாகவமையும்.

௧௫௦. கரும்பிறப்பென்றது, நரகசன்மத்தை.

௧௫௫. கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெள்ளியபிறப்பு.

௧௫௦ - ௫௫. இவ்வடிகளிற் கூறிய கரும்பிறப்புமுதலியவைகள் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை; "வெண்மைநன் பொன்மை செம்மை நீல்கழி வெண்மை பச்சை, யுண்மையிவ் வாறி னுள்ளுங் கழிவெண்மை யோங்கு வீட்டின்,வண்மைய தாகச் சேரு மற்றிவை யுருவம் பற்றி,யுண்மையவ் வொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினி னுணரு மென்றான்" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், ஆசீவகன்மதம், அ.) ஈண்டுப்பிறப்புக்களை வகுத்துக் கூறியதுபோல,

(பி - ம்.) ௧௪௦. 'அரைக்காலாயுங்' ௧௪௧. 'மிக்கவ,தனிற்' ௧௪௩. 'சிக்கென்பதூஉநீராயிழைவதுங்' ௧௪௪. 'நீயாச்சுவேதுங் காற்றாய் வீசுவதும்' ௧௪௫ - ௬. 'மாட்டாதோரணு' ௧௪௭. 'கோலாபூதத்திரட்சியுளானோர்' ௧௪௮. 'மயிருமறியார்' ௧௫௪ - ௫. 'பாற்படக் கழிந்த, கழிவேய்பிறப்பிற் கலந்து வீடணைவர்'

௨௭.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை.

௩௧௫

ரழியல் வேண்டா ரதுவுறற் பாலா
ரிதுசெம் போக்கி னியல்பிது தப்பு
மதுமண் டலமென் றறியல் வேண்டும்
பெறுதலு மிழத்தலு மிடையூ றுறுதலு
முறுமிடத் தெய்தலுந் துக்கசுக முறுதலும்
பெரிதவை நீங்கலும் பிறத்தலுஞ் சாதலுங்

கருவிற் பட்ட பொழுதே கலக்கு
மின்பமுந் துன்பமு மிவையுமணு வெனத்தகு
முன்னுள வூழே பின்னுமுறு விப்பது
மற்கலி நூலின் வகையிது வென்னச்
சொற்றடு மாற்றத் தொடர்ச்சியை விட்டு

"மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெள்ளியி, னணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு போலவாம், பிணியுயி ரிறுதியாப் பேசி மேனினித், துணிமின மெனத் தொழு திறைஞ்சி வாழ்த்தினார்" (சீவக. ௩ககக) என்று உயிர்களை வகுத்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கருசு. 'அது' என்றது, கழிவெண் பிறப்பினை.

கருஎ. 'இது' என்றது, கரும்பிறப்புமுதல கழிவெண்பிறப்பு இறுதி யாகவுள்ள பிறப்புக்களில முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை.

கருஅ - கசுஉ. பெறுதற்முதற்சாதலீறாகவுள்ளவைகள் கருவிற் சேர்ந்த பொழுதே கலப்பனவாம்.

கசுங. இன்பதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அணுவென்று கூறப்படும்.

கருகூ - கசுச. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "பேறிழ விடையூ றின்பம்

பிரிவிலா திருக்கை மற்றும், வேறொரு நாட்டிற் சேறல் விளைந்திடு மூப்புச் சாதல், கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட் கொண்ட தாகுந்,தேறிய வூழிற் பட்டுச் செல்வதிவ் வுலக மென்றான்", "புண்ணிய பாவமென்னு மிரண்டனுப் பொருந்த வைத்தே, யெண்ணிய விவற்றினோடு மேழெனா வெங்களோடு, நண்ணிய வொருவன் கூறு ஞானமிவ் வாறதென்று,கண்ணிய கருத்தினோர்கள் கதியினைக் காண்பரென்றான்" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், ஆசீவகன்மதம், கூ - க0) எனனும் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக.

க௬௫. மற்கலிதேவனது ஒன்பதுகதிரென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள வகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமதத்தோன் சொலல.

க௬௬. சொற்றடுமாற்றதொடர்ச்சி - தடுமாற்றச் சொற்றொடர்ச்சி ; என்றது, பூர்வோத்தரவிரோதமுள்ள ஆசீவகமதத்தோன் கூற்றை.

(பி - ம்.) க௫௬. 'அழியியல்வேண்டா வதுவுறற்பாலர்' க௫௮. 'வேண்டுதலும்'க௫௯. 'இறததலும்' க௬0. 'உடமிறுதசெய்தலுந் துக்கமுஞ் சுகமிறுதலும்' க௬௨. 'பொழுதேபிறக்கு' 'பொழுதேயிறக்கும்' க௬௩. 'இவையிவையெனத்தகு' க௬௫. 'மறக்கலின்னூலின் வகையிது வென்று' க௬௬. 'சொற்றமாற்றத்'

நிகண்ட வாதியை நீயுரை நின்றற்
புகழுந் தலைவன் யார் நூற்பொருள் யாவை
யப்பொரு ணிகழ்வுங் கட்டும் வீடு
மெய்ப்பட விளம்பென விளம்ப லுறுவோ
னிந்திரர் தொழப்படு மிறைவனெம் மிறைவன்
றந்த நூற்பொரு டன்மாத்தி காயமு
மதன்மாத்தி காயமுங் காலா காயமுந்
தீதில் சீவனும் பரமா ணுக்களு
நல்வினை யுந்தீ வினையுமவ் வினையாற்
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித் திறத்த
வான்ற பொருடன் றன்மைய தாயுங்

களO. மெய்ப்பட - உண்மைப்பட.

கசுஎ - எO. நிகண்டவாதியை நோக்கி உங்கள் தலைவன்யார்?

நூற்

பொருள்கள் யாவை? அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும், வீட்டினையும், சொல்லுவாயென்று மணிமேகலை கேட்ப. நிகண்டவாதி - சம

ணர் இருதிறத்தாரில் ஒருவகையார்; இவன்

நிர்க்கந்தவாதியென்றும் திகம்பரவாதியென்றுங் கூறப்படுவன்; இறைவன்,

நூல், பொருள், பொரு ணிகழ்வு என்னுமிந்நான்கினையும்
பிரவர்த்தியென்பர்,

முறையே ஆப்தன், ஆகமம், பதார்த்தம்,

நிகண்டவாதம்:—

களக. சதேந்திரர்களாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமது ஸ்வாமி

;

சதேந்திரராவார்:— பவணேந்திரர் நாற்பத்திருவரும், வியந்தரேந்திரர் முப்பத்திருவரும், கற்பேந்திரர் இருபத்திருவரும், சந்திரனும் சூரியனும் நரேந்திரனும் மிருகேந்திரனுமென்பார்.

கள௨. தந்த நூற்பொருள் - (அருகன்) உண்டுபண்ணிய

அங்காகமம் பூர்வாகமம் பகுசுருதியாகமமென்னுமூன்று

ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள்.

களௗ. காலமும் ஆகாசமும்.

கள௨ - சு. தந்த நூற்பொருள்கள் தருமாஸ்திகாயம் முதல் வீடு இறுதியாகவுள்ள இந்தப் பத்துப் பகுதியின.

களக- சு. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள இறைவனையும்

அவன்கூறிய நூற்பொருள்கள்பத்தையும், "எனக்கேட்டாங்

கெடுத்துரைப்பா னிந்

திரர்க டொழப்படுவான், றனக்காய தருமமு மதருமமுங் காலமு, மனப் பாட்டி லாகாய முயிருவும் புண்ணியமே, னைக்குங்காற் பாவமே கட்டுவீ டெனநிறுத்தி" (நீல. மொக்கல. உஉ) என்னும் செய்யுளாலுமறிந்து கொள்க.

(பி - ம்.) கஎஅ. 'புகழ்ந்த தலைவன்'

உஎ.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

௬கஎ

மநித்தமு நித்தமு மாகி நின்று
நுனித்த குணத்தோர் கணத்தின் கண்ணே
தோற்றமு நிலையுங் கேடு மென்னு
மாற்றரு மூன்று மாக்கலு முரித்தா
நிம்ப முளைத்து நிகழ்த னித்திய
நிம்பத் தப்பொரு ளன்மை யநித்தியம்
பயற்றுத் தன்மை கெடா தகும் மாய
மியற்றி யப்பய றழிதலு மேதுத்
தருமாத்தி காயந் தானெங்கு முளதாய்ப்
பொருள்களை நடத்தும் பொருந்த நித்தியமா

களகூ - அ௦. ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில் அநித்தியத்தன்மை நித்தியத்தன்மையென்னும் இரண்டையுமுடையுமென்பதை, "கல்வியா னல்லனோ காமாதியாற் றீயன், செல்வத் துயர்ந்தான் குலத்தினிற் றாழ்ந்தன னும், வல்லுவா னென்றென்று வல்லா னிதுவன்றே, யில்லாமை நித்த நிலை" (நீல. மொக்கல. ககரு - சமய) என்பதனாலுமுணர்க. கஉம் -

க்ஷணம்.

கஅ௦ - அ௨. ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில் உற்பத்தி ஸ்திதி நாச மென்னு மூன்றையுமுடையுமென்பதை, "உருவப் பிழம்பப் பொருளொன் றுரைப்பனிப் பாதயிர்மோர், பருவத்தி னும்பரி யாயப் பெயரென்பன் பால ழிந்து, தருவித் துரைத்த தயிருரு வாய்மும்மைத் தன்மையதாந், திருவத்த தென்பொரு ளாதலைத் தேர தெளியிதென்றான்" (நீல. மொக்கல. க௨௨) என்னுஞ்செய்யுளாலும், 'உருவப்பிழம்பாகியபுற்கலத்தைப்பொருளென் பேன்; பால்தயிர் முதலாயின அதனது பரியாயமென்பேன்; பாற் பரியாயத்து நின்ற புற்கல திரவியம் தயிர்ப் பரியாயமடைந்து பரிணமித்தலில் உற்பத்தி ஸ்திதி விநாசாத்மகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என்பொருளென்று தெளியென்று சொன்னார்' என்னும் அதனுரையாலு மறிந்துகொள்க.

கஎ௱ - அ௨. பொருள் உரித்தாமென்க. கஅ௩. நிம்பம் - வேம்பு.

கஅ௫ - ௬. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தினியல்பை, "பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற் றியல்பே, யிற்ற திதுவென திட்டமென் பாயிவ் விருமையினுக், தெற்றெனத் தீர்த்தோர் பொருளென்னை தேற்றினித் தேற்றலையேல், மற்றது வாமை மயிரெனச் சொல்லுவன் மன்னு மென்றான்" (நீல. மொக்கல. க௨௩) என்பதனாலுமுணர்க. கும்மாயம் - புழுக்கிய பச்சைப் பயற்றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவ தொரு சிற்றுண்டி; இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாலயங்களில் இக்கா லத்தும் வழங்கிவருகின்றது; "கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய்விழுங்கி" (திவ். பெரியாழ்வார். ௩. ௩ : ௩) என்பதில் 'கும்மாயம்' என்பதற்கு ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகள் 'குழையச்சமைத்தபருப்பு' என்று பொருள்செய் திருக்கின்றனர். 'பயற்றது கும்மாயம்' நன். சூ. உ௬௬ - மயிலை. மேற்.

கஅஎ - அ. தருமாத்திகாயம் எங்குமுளதாகி எக்காலத்தும் பொருள் களை நடத்துமென்க.

வப்படித் தாகி யதன்மாத் திகாயமு
மெப்பொருள் களையு நிறுத்த லியற்றுங்
காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியு
மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியு
மாக்குமா காய மெல்லாப் பொருட்கும்
பூக்கு மிடங்கொடுக்கும் புரிவிற் றாகுஞ்
சீவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
தாவில்சுவை முதலிய புலன்களை நுகரு
மோரணு புற்கலம் புறவுரு வாகுஞ்

---

௧௮௯ - ௯௦. அதன்மாத்திகாயம் எப்பொருள்களையும் நிற்கச்செய்யும்.

கஅள - கூo. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாஸ்திகாயம் அதருமாஸ்திகாயங்களினிலக்கணங்களைப் பின்வருபவைகள் நன்கு புலப்படுத்தும்:—" அத்தியா யமூர்த்தியா யாவி தேசியா, யொத்தள வுலகினேடுலக லோகமாந், தத்துவ தனைச்செய்து தம்மத் தம்மமா, மத்திகள் செலவொடு நிலையிற் கேதுவாம்", "அச்சுநீர் தேரொடு மீனை யீர்த்திடா, வச்சுநீ ரன்றியத் தேரு மீன்செலா, உசசுநீர் போலத்தம் மத்தி சேறலை, யிச்சையு முயற்சியு மின்றி யாக்குமே", "அந்தரத் தறபத்து மூன்ற தாகிய, விந்திர படலமு நிரைய மேழ்களு, மந்தர மலைமண் ணு மற்று நின்றிடா,வந்தமினிலையதம் மத்தி யிலலையேல", "பறவையின் சிறகொடு பாத நின்றுழி, நெறியினற் செலவொடு நிலையை யாக்குமா, லுறவிபுற் கலமிவை யோடளிற்றலைச், செறிவுறத் தம்மத்தம் மத்தி செய்யுமே" (மேருமந்தா. வைசயந்தன்முத்தி. அஅ, கூo, கூக, கூஉ); 'தருமாத்திகாயம், குயவன் திகிரிக்குக் கீழிட்டசிலைபோலவும், தேருக்கு அச்சுப்போலவும், கலத்திற்குக் கடல்போலவுமாம்','தருமாத்தியும் அதருமாத்தியும் பக்ஷிக்குச் சிறகுங் காலும்போற் சீவபுற்கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸ்திதிக்கும் அப்பிரேரகசாதனமாம்' நீல. மொக்கல. உஎ, உஅ - சமய.

கக்க. கஷிகம் - க்ஷணிகம்.

கக்க - ந. காலம் குறுநிகழ்ச்சியையும் நெடுநிகழ்ச்சியையுமாக்குமென்க; 'க்ஷணிகமென்பது ஏழுசெங்கழுநீரிதழை ஒருகுறட்டிலடுக்கிப் பலவானுயினெருவன் மிகவுங் கூரியதோருளிவைத்துக் கூடமிட்டுப் புடைத்தால் ஆறும்புரையற்று ஏழாம்புரையிற் செல்லுமளவாம்;இனிக்கற்பமாவது, ஓசனையகன்றுயர்ந்ததோர் வச்சிரமலை கருப்பிக்ஷியுடுத்த பட்டாடைத் தோகை பட்டுக் கையறத்தேய்ந்ததாம்' நீல. மொக்கல. நக - சமய.

கக்ந - ச. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலையுடையது; "பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோ யுள்ளம்" மலைபடு. ருருஅ.

கக்ரு - ரு. சீவன் உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை றுகரும்.

கக்எ. ஓரணு - பரமாணு; அவ்வணு புற்கலமும் புறவுருவுமாகும். புற்கலமென்றது, உடம்பை; புறவுருவென்றது, மற்றை வடிவங்களை.

(பி - ம்.) ௧௬௫. 'ஒத்துத்தோன்றி'

௨௭.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை.

சீர்சா னல்வினை தீவினை யவைசெயும்
வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செ
யருவினைப் பயனனு பவித்தறுத் திடுத
லதுவீ டாகு மென்றன னவன்பி
னிதுசாங் கியமத மென்றெடுத் துரைப்போன்
றணையறி வரிதாய்த் தான்முக் குணமாய்
மனநிகழ் வின்றி மாண்பமை பொதுவா
யெல்லாப் பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச்
சொல்லுதன் மூலப் பகுதிசித் தத்து
மானென் றுரைத்த புத்தி வெளிப்பட்
டதன்கணா காயம் வெளிப்பட் டதன்கண்
வாயு வெளிப்பட் டதன்க ணங்கி
யானது வெளிப்பட் டதன்க ணப்பின்
றன்மை வெளிப்பட் டதின்மண் வெளிப்பட்
டவற்றின் கூட்டத் தின்மனம் வெளிப்பட்
டார்ப்புறு மனத்தாங் கார விகாரமு
மாகா யத்திற் செவியொலி விகாரமும்

---

௧௯௮. நல்வினை நல்வினையையும், தீவினை தீவினையையுமுண்டாக்கும்

; இன்பதுன்பங்களையுண் டாக்குமெனினும் பொருந்தும்.

பந்தத்தினிலக்கணக்கூறிற்றிலர், " அவ்வினையாற், செய்வுறு பந்த மும் " (களடு - கூ) என்று முன்னார்க்கூறினமையின்.

கசுக. வருவழியிரண்டு - நல்வினைவரும்வழியும் தீவினைவரும்வழி யும். முன்செய் - முற்பிறப்பிற்செய்த.

உ0க. என்றனன் - என்று நிகண்டவாதி கூறினன்.

கசுக - உ0க. வீட்டிலக்கணம் இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டதுபோல, "பெரும்பாவ மறத்துய்த்துப் பெறுதும்யாம் வீடென்னு,மரும்பாவ காரிநீ யாவர்வா யதுகேட்டாய், வரும்பாவ மெதிர்காத்து மன்னுந்தம் பழவினையு, மொருங்காக வுதிர்த்தக்கா லுயிர்த்தூய்மை வீடென்றாள் " (நீல. மொக்கல. சஎ) என்னும் செய்யுளில் வந்திருத்தல்காண்க.

சாங்கியவாதம் :—

உ0கூ. சொல்லுதல் மூலப்பகுதி - சொல்லப்படுவது மூலப்பகுதி. சித் தம் - மூலப்பகுதி.

உ0எ. மான் - மகத்தத்துவம். மகத்தத்துவத்திற்குப் புத்தியென்றும் ஒருபெயருண்டு.

உ0க. அங்கி - அக்கினி. உக0. அப்பு - நீர்.

உகஉ. கூட்டம் - ஸமஷ்டி.

வாயுவிற் றொக்கு மூறெனும் விகாரமு
மங்கியிற் கண்ணு மொளியுமாம் விகாரமுந்
தங்கிய வப்பில்வாய் சுவையெனும் விகாரமு
நிலக்கண் மூக்கு நாற்ற விகாரமுஞ்
சொலப்பட் டிவற்றிற் றொக்கு விகாரமாய்
வாக்குப்பாணி பாத பாயு ருபத்தமென
வாக்கிய வினைவெளிப் பட்டிங் கறைந்த
பூத விகாரத் தான்மலை மரமுத
லோதிய வெளிப்பட் டுலகாய் நிகழ்ந்து
வந்த வழியே யிவைசென் றடங்கி
யந்தமில் பிரளய மாயிரு மளவு
மொன்று மெங்கும் பரந்துநித் தியமா
மறிதற் கெளிதாய் முக்குண மன்றிப்
பொறியுணர் விக்கும் பொதுவு மன்றி
யெப்பொரு ளுந்தோன் றுதற்கிட மன்றி
யப்பொரு ளெல்லா மறிந்திடற் குணர்வா
யொன்று மெங்கும் பரந்துநித் தியமாய்
நின்றுள வுணர்வாய் நிகழ்தரும் புருடன்
புலமார் பொருள்க ளிருபத் தைந்துள
நிலநீர் தீவளி யாகா யம்மே
மெய்வாய் கண்மூக் குச்செவி தாமே
யுறுசுவை யொளியூ றோசைநாற் றம்மே
வாக்குப்பாத பாணி பாயு ருபத்த

௨௧௫. தொக்கு - துவக்கிந்திரியம். ஊறு - பரிசம்.

௨௧௬. நிலக்கண் - நிலத்தின்கண்.

௨௨௧. இவையென்றது, கருமேந்திரிய பஞ்சகத்தை.

௨௨௨. ஓதிய, வினையாலணையும்பெயர்.

௨௨௭ - ௩௨. இவ்வடிகளாற் புருஷ தத்துவத்தினிலக்கணங்கூறப் பட்டது; இதனை, "எத்திறத் தினுஞ்செய் யான்குண மொன்றிலன், றத்துவ னின்பி னபேதன லேபக, னித்திய னெங்கு முளனெடுங் காட்சி யன், றுய்த்த லுடையனென் றோன்றது மென்றான்" (நீல. சாங்கிய. எ) என்பதனாலுமறிந்துகொள்க.

(பி - ம்.) ௨௨௭. 'முக்குணமின்றி' ௨௨௮. 'பொருளுமின்றி'

௨௭.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை.

௩௨௧

மாக்கு மனோபுத்தி யாங்கார சித்த
முயிரெனு மான்மா வொன்றொடு மாமெனச்
செயிரறச் செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசே டிகனின் வழக்குரை யென்னப்
பொய்தீர் பொருளுங் குணமுங் கருமமுஞ்
சாமா னியமும் விசேடமுங் கூட்டமு
மாமாறு கூறு மதிற்பொரு ளென்பது

குணமுந் தொழிலு முடைத்தா யெத்தொகைப்
பொருளுக்கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
ஞாலநீர் தீவளி யாகா யந்திசை
கால மான்மா மனமிவற் றுண்ணில
மொழியுறு நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைந்தும்
பயில்குண முடைத்து நின்ற நான்குஞ்
சுவைமுத லொரோகுண மவைகுறை வுடைய

உ௩அ. புத்தி - மகத்தத்துவம், சித்தம் - பிரகிருதி.

உ௩௫ - ௯. இவ்வடிகளால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களுங் கூறப்பட்டன; இதனை, "மன்னுயிர் தெற்றென வில்லது மான்செருக், கென்னவு மிந்திய மைந்தைந் தொருமன,மன்னு தன் மாத்திரை யைந்தைந்து பூதமும், பன்னிய வையைம் பதப்பொரு ளென்றான்" (நீல. சாங்கிய.௯) என்பதனாலு முணர்க; தெற்றெனவில்லது - பிரகிருதி. செருக்கு - அகங்காரம்.

உ௪0. கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு.

உ௪௧. உரையென்ன - சொல்வாயென்று மணிமேகலைகேட்ப.

வைசேடிகவாதம்:—

உ௪௫. சாமானியம் - பொதுமை. விசேடம் - சிறப்பு. கூட்டம் - சமவாயம்; இதனை உடன்புணர்ப்பென்றுங் கூறுவர்.

உ௪௪. ஆறுகூறும் - ஆறுபகுதியாகும்.

உ௪௯. அப்பொருள் ஒன்பான் - அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப்படும்.

உ௪௪ - ௯. பொருளென்பது உடைத்தாய் ஏதுவாகும்.

உ௫0. நின்றநான்கு - நீர் தீ காற்று ஆகாயமென்பன.

௨௫௪. சத்தமுதல் நாற்றமிறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர் சத்தமுதலிய நான்கு குணங்களையும், தீ சத்தமுதலிய மூன்றினையும், காற்றுச் சத்தமுதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையு முடையன.

திசைமுதலிய நான்கினிலக்கணங்களும் ஒரு பிரதியிலும் காணப்படவில்லை; பின் வருவனவற்றுள்ளும் சில இப்படியே யுள்ளன.

வோசை யூறு நிறநாற் றஞ்சுவை
மாசில் பெருமை சிறுமை வன்மை
மென்மை சீர்மை நொய்ம்மை வடிவ
மென்னு நீர்மை பக்கமுத லனேகங்
கண்ணிய பொருளின் குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் கரும மியற்றற்
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொதுத்தான்
போதலு நிற்றலும் பொதுக்குண மாதலிற்
சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
யொன்றணு கூட்டங் குணமுங் குணியுமென்
றொன்றிய வாதியு முரைத்தன னுடனே
பூத வாதியைப் புகனீ யென்னத்
தாதகிப் பூவுங் கட்டியு மிட்டு
மற்றுங் கூட்ட மதுக்களி பிறந்தாங்

---

௨௫௨ - ௬. இவ்வடிகளாற் குணங்கள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன.

உடுஎ - அ. பொருளும் குணமும் கருமத்தைச் செய்தற்கு உரிமையை யுடையன; பொருள் குணமென்னுமிரண்டாலும் நிகழ்வது கருமமென்றபடி. உண்மை - ஸத்துவம். முதற்பொது - பரசாமானியம். முதற்பொது உண்மை தருமென்க.

உசுக. ஒன்று - விசேடம்; அணு - பிருதவிமுதலிய நான்கு பூதங்களின் பரமாணுக்கள்; ஒன்று அணுவிலுள்ளதென்க. கூட்டம் - ஸமவாயம். இவ்வடி, விசேடத்திலக்கணமும், சமவாயத்திலக்கணமுங் கூறிற்று.

உசுஉ. ஒன்றியவாதி - விசேடவாதி.

உசுஉ - சுஉ. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ளபொருள்களாறினியல்பை, " நெறியெனப் படுவது நின்ற மெய்ம்மைபங், கறிதலுக் கரியன வாறு சொற்பொருள், செறியயான் சொற்றிரப்பியங் குணந்தொழில்,பொதியினுய் பொதுச் சிறப் புடன்புணர்ப்பதே", "பூதமைந் தொடுதிசை மனம்பொழு தயி,ரோதினப் பொருள்கடா மொன்ப தாமவை,நீதியிற் குணமவற் றியல்பு செய்கையும், போதரும் பொருட்புடை பெயர்ச்சி யாகுமே", "பெரியதும் பின்னது மாய தப்பொது,வுரிதினிற் பொருள்களைச் செலுத்து மொற்றுமை, தெரிவுற வருவது சிறப்ப தாங்குணக்,கிரியைக ளிதற்கெனக் கிளத்தல் கூட்

டமே" (நீல. வைசேடிக. ரு, ச, ரு)

எனவருஞ்செய்யுட்களாலுமுணர்க.

உசுரு. புகல் நீ என்ன - நீசொல்வாயென்று மணிமேகலை சொல்ல,

பூதவாதம்:—

உசுச. தாதகிப்பூ - ஆத்திப்பூ. கட்டி - கருப்புக்கட்டி.

உசுரு. மற்றுங்கூட்ட - கூட்டற்குரிய மற்றைப் பொருள்களையுங் கூட்ட. மதக்களி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்துள்ள மதசக்தி தோன்றினாற்

போல.

௨௭.—சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை. ௩௨௩

குற்றிடும் பூதத் துணர்வு தோன்றிடு
மவ்வுணர் வவ்வப் பூதத் தழிவுகளின்
வெவ்வேறு பிரியும் பறையோ சையிற்கெடு
முயிரொடுங் கூட்டிய வுணர்வுடைப் பூதமு
முயிரில் லாத வுணர்வில் பூதமு
மவ்வப் பூத வழியவை பிறக்கு
மெய்வகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமு
முண்மைப் பொருளுமுலோ காயத னுணர்வே
கண்கூ டல்லது கருத்தள வழியு
மிம்மையு மிம்மைப் பயனுமிப் பிறப்பே
பொய்ம்மை மறுமையுண் டாய்வினை துய்த்த

---

௨௬௬. பிருதிவி முதலிய ஐந்து தத்துவங்களின் சமவாயத்தில் அறிவு உதிக்கும்; பூதங்களைந்துமுண்டென்பது பூதவாதியின் கொள்கை. நிலம், நீர், தீ, வளியெனப்பூதம் நான்கேயென்பது உலோகாயதன்கொள்கை.

௨௬௮. பறை - பேரிகை. ஓசையின் -ஓசையைப்போல.

௨௬௯ - அ. 'மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில
மதசக்தி பிறந்தாற்போலப் பிருதிவியாதி பஞ்சபூதசமவாயத்து
ஞான சுகாதி
தோன்றி அவை வளர வளர்ந்து அந்தப் பூதங்கள் பிரிந்தால அவை தம்மின மாகிய பூதங்களிற் சென்று சேரும்' நீல. பூத. ௫ - சமய.

உஎஉ. வேறு உரைவிகற்பமும் - யாஃர்கூறும் வேறுள்ள சொல்விகற் பங்களும்.

உஎங. உண்மைப்பொருளும்-தத்துவங்களும்.

உலோகாயதனுணர்வே- உலோகாயதனுணர்ந்தவைகளே; உலோகாயதன் கொள்கையினை, சிவஞான சித்தியார் பரபக்கத்துள்ள உலோகாயதன் மதத்தாலும், 'காட்சியே அளவை யாவதென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியெனப் பூதம்நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சிவிசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவால மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும்ஒருவனுற் செய்யப்படுவனவென் றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதம்' (குறள். உஅக) என்று பரிமேலழகரெழு தியவாற்றுலுமுணர்க.

உஎஉ - ங. உலோகாயதன் கொள்கைகளுள் பூதநான்கேயென்ப தொழிந்தவைகள் தன்கொள்கையோடொக்குமாதலின், 'வேறுரை விகற்ப மும் உண்மைப்பொருளு முலோகாயதனுணர்வே' என்றான்.

உஎச. கண்கூடு - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம்; கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

உஎரு. இப்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலேதானே கழிவன; 'ஈண்டு, 'கழி வன' என்று ஒருசொலவருவிக்க.

உஎசு. துய்த்தல் - அனுபவித்தல்; துய்த்தல் பொய்ம்மை.

லென்றலு மெல்லா மார்க்கமுங் கேட்டு
நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன்
பிறந்தமுற் பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலி
னறிந்தோ ருண்டோ வென்றாக் கிடுதலுந்
தெய்வ மயக்கினுங் கனவுறு திறத்தினு
மைய லுறுவார் மனம்வே றாம்வகை
யைய மன்றி யில்லையென் றலுநின்
றந்தை தாயரை யனுமானத் தாலல
திந்த ஞாலத் தெவ்வகை யறிவாய்
மெய்யுணர் வின்றிமெய்ப் பொருளுணர் வரிய

உஎஎ. என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும். கேட்டு - மணி மேகலைகேட்டு.

உசுச - எஎ. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருஞ் செய்யுட்கள் நன்குபுலப்படுத்தும்:—"அணிகொ ளாரத் தரசவை கேட்கெனப், பிணிகொள் மூஞ்சிப் பிசாசகன் சொல்லுவான், குணிகுணம் மெனுங் கூற்றில ஞலதென், றணிவைம் பூதங்க ளேதொழில் சொல்லுவேன்", "திண்ணென் றீநில நீர்வளி காயத்தாற், கண்ணு மூக்கொடு நாமெய் செவிகளாய், வண்ண நாற்றஞ் சுவையினொ டூறொலி, யெண்ணுங் காலை யியைந்துழி யெய்துமே", "ஐந்துங் கூடி யறிவின்ப மாதியா, வந்து தோன்றி மதுமயக் காற்றலி, னந்தி நாளுங் குடஞ்சுடர் நாட்டம்போர், சிந்தி ஞலவை சென்றினஞ் சேருமே", "உலகெ லாமவை யேயுயி ருண்டெனச், சொலவ லாருளா சொற்றெளிந் தேநின்று, பலக லாங்களுஞ் செய்ப பயனிலார், புலவ ராவதன் றேவங்குப் போந்ததே", "சென்ற காலத்துஞ் செல்கின்ற காலத்து, நின்ற காலத்தி லும்மிந் நிகழ்ச்சியே, யென்று மிவ்வுல கத்தன்ன மத் தேயிது, வன்றென் றுரைப் பாரயர்ப் பார்களே" நீல. பூத. ௩, ௪, ௫, ௬, ௭.

உஎகூ. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப்புணர்ச்சியைப் புத்தபீடிகையால் நான் அடையப்பெற்றதை ; சாரியைநிற்க இரண்டனுருபு

தொக்கது.

(உஎஅ) 'நன் றலவாயினும்' என்பதுமுதல் (உஅ0) 'உண் டோ' என்பது இறுதியாகவுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

உஅ0. என்று நக்கிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறு பிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நினைந்து நகைத்து, நகைத்ததென்னை யென்றுவினவிய அவனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணர்ந்ததைத்தெரிவித்தலும்.

உஅக - ந. நீ பழம்பிறப்புணர்ந்தேனென்றது, மையலுறுவார்மனம் தெய்வமயக்கினும் கனவுறுதிறத்தினும் வேறுபடும் விதமேயாகும்; அது, பிரத்தியக்கமன்மையாற்சந்தேகமேயன்றிவேறில்லையென்று அவன் கூறலும்.

உஅ௩ - ரு. இவ்வடிகள், பிரத்தியக்கமன்றி அனுமானவளவைகொள் ளாத பூதவாதிக்கு அவ்வளவையுண்டென்று கூறுமுகத்தால் மறுமையுண் டென்று மணிமேகலை சாதித்ததைக்கூறின.

உஅசு. மெய்யுணர்வு - சத்தியஞானம். மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்த தத்துவங்கள்.

உஎ.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை. ௩உ௫

வைய மல்லதிது சொல்லப் பெறுயென
வுள்வரிக் கோலமோ டுன்னிய பொருளுரைத்
தைவகைச் சமயமு மறிந்தன ளாங்கென்.

உஎ.—சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

உஅஎ. ஐயமல்லது இது - இது சந்தேகமன்று. சொல்லப்பெறுய் - சொல்லாதே.

உசுச - அஎ. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள பூதவாதிகூற்றுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, "இறைவனு மில்லை

யிறந்தோர் பிறவா, ரதனோ டென்னையென் றுரைத்தோன் றன்னைப், பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த, நறுமலர்க் கோதையெள் ளினை நகுதி, யெள் ளினை போது மிவ்வுரை கேட்டிக்,கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த் துவை, யாங்குநிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக், காம்பன தோளி கனா மயக் குற்றனை,யென் றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா, யன்றென் றவன்மு னையர்ந்தொழி வாயலை" (௨௧: ௧௦௫ - ௧௨) எனக் கந்திற்பாவை மணிமே கலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முன்வந்ததனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௨௮. உள்வரிக்கோலம் - மறைந்த வேடம்.

௨௯. இக்காதையிற் கூறியவை பத்துமதங்களாகவிருப்ப, இங்கே 'ஐவகைச்சமயம்' என்றது இழுக்கன்றோவெனின், அளவைவாதமுதலிய ஐந்

தும் ஒருவகையிலும், ஆசீவகவாதம்நிகண்டவாதமென்னுமிரண்டும் ஒருவகை யிலும் அடங்குமென்பராதலின், அன்றென்க; "அவ்வுரு வென்ன வைவ கைச் சமயமுஞ், செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலேன்" (௨௯: ௪௨ - ௪) என்று அறவணவடிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும்

வருதல் காண்க; "ஐம்பெருஞ் சமயமு மறந்தோற் றனவென" (பெருங். ௧. ௫௯: ௨௪௯.) ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில்.

௧ - ௨௯. (மணிமேகலை) சார்ந்து அளவைவாதியை யெய்தி இயம் பென, அவன் அளவைகளென்றனன் ; என்றவன் றன்னைவிட்டுச் சைவவாதி

யை நின்தெய்வம் எப்படித்தென்ன, அவன் இறைவனாகுமென்றுரைத்தனன்; பிரமவாதி முட்டை யென்றனன்; கடல்வண்ணன்புராணமோதினன் காப்பென்றுரைத்தனன்; அவற்றோடு வேதியனுரையின் விதியுங்கேட்டு இவருரை இசையாவென்று நினைந்து, ஆசீவகனை நோக்கி, இறை யார்? நூற்பொருள்யாது? என, அவன் 'வகையிது' என்ன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, 'மெய்ப்படவிளம்பு' என, அவன் அது வீடாகுமென்றனன்; அவன் பின் சாங்கியன் செப்பியதிறமுங்கேட்டு 'வைசேடிக! நின்வழக்கையுரை' என்ன, அவனும் உரைத்தனன்; உடனே பூதவாதியைநோக்கி, 'நீபுகல்' என்ன, அவன் 'வினைதுய்த்தல்பொய்ம்மை' என்றலும், நக்கிடுதலும், அவன் இல்லையென்றலும், 'எவ்வகையறிவாய்; இது சொல்லப் பெறாய்' என உரைத்து ஐவகைச் சமயமுமறிந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தெட்டாவது
கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

[இருபத்தெட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந்தேர்ந்து கச்சிமாநகர்க்கட்சென்றபாட்டு.]

ஆங்குத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
வாங்குவிற் றானை வானவன் வஞ்சியின்
வேற்று மன்னரு முழிஞைவெம் படையும்
போற்புறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
ரு சுருங்கைத் தூம்பின் மனைவளர் தோகையர்
கருங்குழல் கழீஇய கலவை நீரு
மெந்திர வாவியி லிளைஞரு மகளிருந்

க. ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில். தாயர் - மாதவியையும் சுதமதியையும்.

உ. வாங்குவில் - வளைந்தவில். வானவன் - சேரன்.

ங. வேற்றுமன்னர் - பகையரசர். உழிஞைவெம்படை - உழிஞை மாலையைச்சூடி அரணைக்காக்கும் வெவ்வியபடை. உழிஞை,புறமதிலைவளைப் போரும் அதனைக்காப்போருமாகிய இருதிறத்தினரும் அணிதற்குரித்து.

ச. புறக்குடி-புறத்தேயிருத்தற்குரிய பலவகைமாந்தரும் குடியிருக்கு மிடம் ;என்றது, புறநகரத்தை ; இது புறஞ்சிறையென்றும், புறப்படை வீடென்றும், புறஞ்சேரியென்றுங் கூறப்படும்.

ங - ச. புறநகர், நால்வகைப் படைவீரும் பிறருஞ் செறிந்திருத்தற்கு இடமாதலின், இங்ஙனங்கூறப்பட்டது.

ரு. சுருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுத்தது ; தூம்பு - சலதாரை ; சுருங்கையாகிய தூம்பென்க ; "நீணிலம் வகுத்து நீர்நிரந்து வந்தி ழிதரச், சேணிலத்தி யற்றிய சித்திரச் சுருங்கை சேர், கோணி லத்து வெய்யவாங் கொடுஞ்சுறத் தடங்கிடங்கு" (சீவக. கசஉ); "சுருங்கை வீதி மருங்கிற் போகி" (சிலப்.கச: சுரு);
சுருங்கையின் இயல்பு இருபதாம் பரிபாடலாலுமுணரப்படும்.

(ரு) 'சுருங்கைத்தூம்பின்' என்பது 'பாய்தலின்' (கய) என மேல்வருவதனோடு சென்றியையும்.

சு. கழீஇய - கழுவிய.

எ. எந்திரவாவி - வேண்டும் பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்டாதபொழுது போக்குதற்குமுரிய யந்திரங்களையுடைய பொய்கை; இஃது, இலவந்திகையெனவுங் கூறப்படும். இளைஞர் - ஆடவர்.

அ. ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்.

புவிகா வலன்றன் புண்ணிய நன்னாட்
சிவிறியுங் கொம்புஞ் சிதறுவிரை நீரு
மேலை மாதவர் பாதம் விளக்குஞ்
சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரு
மறஞ்செய் மாக்க ளகின்முதல் புகைத்து
நிறைந்த பந்தற் றசும்புவார் நீரு
முழுப்புழூர ணுருமற் கந்தவுத் தியினுற்
செறித்தரைப் போர்தஞ் செழுமனை நீரு
மென்றிந் நீரே யெங்கும் பாய்தலிற்
கன்றிய காமு மிடங்கரு மீன்களு

---

௯. காவலன் - அரசன். புண்ணியநன்னாள் - புண்ணியத்தையுடைய நல்ல நட்சத்திரத்தில்; என்றது, அரசனுடைய சன்ம நட்சத்திரத்திலென்றவாறு.

௧௦. சிவிறி கொம்பு என்னுமிரண்டும் நீரைவீசுங்கருவிவிசேடங்கள்; சிவிறியைப் பெருந்துருத்தியென்று கூறுவர்.

௯ - ௧௦. ஒருவன் சீவித்திருக்குங்காறும் அவன் பிறந்தநட்சத்திரத்திலும் இறந்தபின்பு அவன் இறந்த திதியிலும் சிறப்புச் செய்யவேண்டுமென்பது தருமநூற்றுணிபு.

௧௧. மேலைமாதவர் - மேன்மையையுடைய முனிவர்; ஐ, சாரியை.

௧௨. சீலவுபாசகர் - பஞ்சசீலத்தையுடையஉபாசகர்;

பௌத்தரில் இல்லறம் நடத்தும் ஆடவரையும் மகளிரையும் முறையே உபாசகரென்றும் உபாஸகைகளென்றுங் கூறுதல் மரபு.

கசு. பந்தல் தசும்பு-தண்ணீர்ப்பந்தரிலுள்ள நீர்க்குடம்; இனி, உலோகத்தாற் குழாய் வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட உறுப்பினையுடைய தூபமுட்டியுமாம்; பந்தல், அம்பணமெனவும் வழங்கும்; இதனை, "கிம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறைய" (நெடுநல். கூக) என்பதில, 'அம்பணம்'என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் 'பந்தல்' என்று பொருள் செய்திருத்தலா லுணர்க. வார்நீர் - ஒழுகுகின்றநீர்.

கரு. உறுப்பு முரணுறாமல் - உறுப்புக்கள் மாறுபடாமல்; "நேர்கட்டி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறப்போ டாறு" (சிலப். ரு: கசு-அடியார்.) கந்தவுத்தியினால - சேர்த்தற்குரிய வாசனைப் பண்டங்களால்; உத்தி - சேர்த்தல்; இதுயுக்தியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.

சு - கஎ. சுருங்கைத்தூம்பிற் பாய்தலினென்க.

கஅ. கன்றிய - பகைமையிற்றழும்பிய. கராம் இடங்கர் என்னுமிரண்டும் முதலைச்சாதிவிசேடங்கள்; "கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமும்" குறிஞ்சி. உருஎ.

(பி - ம்) கசு. 'தசும்பமார்நீரும்' கரு. 'கந்தபுந்தியினால்' கசு. 'செறித் தமைப் போர்தஞ் செழுமணிநீரும்' கஎ. 'எங்கும்பரத்தலின்'

மொன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித்
தாமரை குவளை கழுநீ ராம்பற்
பூமிசை பரந்து பொறிவண் டார்ப்ப
விந்திர தனுவென விலங்கக மூடுத்து
வந்தெறி பொறிகள் வகைமாண் புடைய
கடிமதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்

கள - கூ. பாய்தலித் புலவொழிந்தன.

உ0. தாமரைமுதலிய மூன்றும் பகற்பூவென்றும், ஆம்பல் இராப்பூவென்றுங் கூறுவர் அடியார்க்குநல்லார்; இதனை, சிலப்பதிகாரம், உ - ஆம் காதை, கச - ரு ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிற்காண்க.

உக. மிசைபரந்து - மேலேபரவப் பெற்று; இவ்வெச்சம் காரணப் பொருட்டு. ஆர்ப்பப் பரந்தென்க.

உஉ. கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களையுடைமையின், அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று; "சுந்த ரம்ம லர்களெண் ணெய் சுண்ணங் தாது குங்குமஞ், சந்த னக்கு ழம்புமேற்ப ரந்து பாடி சூழ்ந்தக, மூந்த ரத்த ருக்க னைய ணிந்து சூழ்கிடந்ததோ,ரிந்தி ரத்த னுவின் வண்ண மென்ன தன்ன தாகுமே" மேருமந்தர. வைசயந்தன்முத்தி.

ரு - உஉ. கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வார்நீரும் மனைநீரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்கைத்தூம்பினால் எங்கும்பாய்தலின், உடம்பினவாகிப் பரத்தலான் இலங்கு அகழென்க.

உரு. பொறிகள் - யந்திரங்கள்; அவற்றின் வகையைப் பின் வருவன வற்றாலுணர்க :—"மாற்றவர் மறப்படை மலைந்துமதில் பற்றி, னூற்றுவ ரைக் கொல்லியொடு நூக்கியெறி பொறியுந்,தோற்றமுறு பேய்களிறுதற்று பெரும் பாம்புங், கூற்றமன கழுகுதொடர்

குந்தமொடு கோண்மா",
"விற்பொறிகள் வெய்யவிடு குதிரைதொட ரயில்வாள்,கற்பொறிகள் பாவை யன மாடமடு செந்தீக், கொற்புனைசெய் கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில் செய் கூகை, நற்றலைக டிருக்கும்வலி நெருக்குமர நிலையே", "செம்புருகு வெங்களிக ளுமிழ்வதிரிக் தெங்கும், செம்புருகு வட்டுமிழ்வ வெங்நெய்முகக் துமிழ்வ, வம்புமிழ்வ வேலுமிழ்வ கல்லுமிழ்வ வாகித், தம்புலன்க ளால்ய வனர் தாட்படுத்த பொறியே", "கரும்பொனியல் பன்றிகத நாகம்விடு சக டம், குரக்குபொரு தகரினொடு கூர்ந்தரிவ நுண்ணூல், பரந்தபசும் பொற்
கொடி பதாகையொடு கொழிக்குந், திருந்துமதி றெவ்வர்தலை பனிப்பத்திருந் தின்றே" (சீவக. க0க - ச); "வளைவிற் பொறியுங், கருவிர லூகமுங் கல் லுமிழ் கவணும், பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங், காய்பொன் னுலை யுங் கல்லிடு கூடையுந், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புங், கவை யுங் கழுவும் புதையும் புழையு,மையவித் துலாமுங் கைபெய ரூசியுஞ்,சென்
றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு, மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்" சிலப். கரு: உ0எ - க்சு.

உச. கடிமதில் - காவலாகியமதில்; என்றது, ஏணியெய்தாத உயர்ச்சி யும் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோர்க்கு நின்றுவினை செய்யலாந்தலையகலமும் ,, கல்இட்டிகைகளாற்செய்யப்பட்டிருத்தலிற்குத் தப்படாமையுமுடையதென்றவாறு.

உரு - ச. "உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி, னமைவர

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

பசுமிளை பரந்து பஃறெழி னிறைந்த
வெள்ளிக் குன்ற முள்கிழிந் தன்ன
நெடுநிலை தோறு நிலாச்சுதை மலருங்
கொடிமிடை வாயில் குறுகினள் புக்குக்
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்
மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்
பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்
மைந்நிண விலைஞர் பாசவர் வாசவ
ரென்னுநர் மறுகு மிருங்கோ வேட்களுஞ்
செம்பு செய்ஞ்ஞரும் கஞ்ச காரரும்
பைம்பொன் செய்ஞ்ஞரும் பொன்செய் கொல்லரு
மரங்கொஃ றச்சரு மண்ணீட் டாளரும்

ணென் றுரைக்கு நூல்'' குறள். ௭௪௩.

௨௫. மிளை - காவற்காடு. ௪ - ௨௮. கடந்து குறுகினள் புக்கென்க.

௨௬ - ௮. உள் கிழிந்தன்ன வாயில். புக்கு - புகுந்து.

௨௯. கடைகாப்பமைந்த - வாயில் காத்தற்கமைந்த.

௩௦. மிடைகொண்டு - நெருங்குதல்கொண்டு.

௩௧. மீன்விலைஞர் - மீன்விலைப்பரதவர். உப்புப்பகருநர் - உப்புவிற்பார்; ஆவார், உமணரும் உமட்டியரும்; அளவருமாம்; பகர்தல் - விற்றல்.

௩௨. கள் நொடையாட்டியர் - கள்ளை விற்கும் வலைச்சியர்; நொடை

விலை; "நறவுநொடை" (பெரும்பாண். கசக.) காழியர் - பிட்டுவாணி கர். கூவியர் - அப்பவாணிகர்; "காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த" வெ. ஙஎன.

ஙா. மைந்நிண விலைஞர் - ஆட்டுவாணிகர். பாசவர் - இலையமுதிடுவார்; அன்றி, கயிறுதிரித்துவிற்பாரும், பச்சிறைச்சி கூட்டிறைச்சி விற்பாருமாம். வாசவர் - பஞ்சவாசம்விற்பார்; அவை, "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து" (சிலப். ரு : உசு - மேற்) என்பன.

ஙச. கோவேட்கள்-குயவர்; இப்பெயர் வேட்கோவரெனவும் வழங்கும்.

ஙரு. செம்பு செய்ஞ்ஞர் - செம்பு கொட்டிகள். கஞ்சகாரர் - கலக்கன்னர்.

வெண் ஙசு. பைம்பொன்செய்ஞ்ஞர் - பொற்பணிசெய்வோர்.

பொன்செய் கொல்லர் - உருக்குத்தட்டார்.

ஙஎ. மரங்கொஃறச்சர்-மரத்தைவெட்டுந்தச்சர்; கொல்லல்-வெட்டல்.

(பி - ம்.) உஎ. 'கெடுநிலைமனைதொறும்' ஙரு. 'செய்நரும்' ஙஎ. 'மரங்கொறச்சர்'

ஙா. 'பைந்நிணவிலைநர்'

மூஉ

வரந்தர வெழுதிய வோவிய மாக்களுந்
தோலின் றுன்னருந் துன்ன வினைஞரு
மாலைக் காரருங் காலக் கணிதரு
நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்ட நிகழக் காட்டும்
பாண ரென்றிவர் பல்வகை மறுகும்
விலங்கரம் பொரூஉம் வெள்வளை போழ்நரோ
டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீஇய மறுகும்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிவ் விரண்டின்
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியர் மறுகும்
பால்வே றாக வெண்வகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல மறுகு
மாகதர் சூதர்வே தாளிகர் மறுகும்

மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள் ; அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றும் குயவரென்றுமாம்; மணி. ௩: ௪௭.

௩௮. ஓவியமாக்கள் - சித்திரகாரிகள்.

௩௯. தோலின் துன்னர் - செம்மார், உறைகாரரும், பறம்பர் முதலாயினருமாம். துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்.

௪௦. மாலைக்காரர் - மாலைதொடுப்போர். காலக் கணிதர் - சோதிடநூலோர் ; இவர்கள் கணிகளெனவுங் கூறப்படுவர்.

௪௧. பண் - இசை ; பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்னும் பெரும்பண்ணுமாம் ; திறம் - அவற்றின் கிளைகள் ; அவை இருபத்தொரு வகைப்படும்.

௪௨. நிலம் - மூவகைத்தானம் ; அவை எழுத்தும் அசையும் சீரும். கலம் - யாழ். கண்டம் - குரல்.

சரு. பாணர் - இசைக்காரர்; இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப்பாணருமெனப் பாணர் பலவகையினராவார்.

சச. விலங்கரம் - வாளரம்; வளைபோழ்நர் - சங்கறுப்பார்.

சரு. மணிவினைஞர் - முத்துக்கோப்பார்.

சஎ. கூத்தியல்பு - கூத்தினிலக்கணம். கூத்தியர் - பதியிலார்.

சசு - எ. மணி. உ : கஅ - கூ. சஅ. பால் - பகுதி.

சகூ. குவைஇய - குவித்த. கூலமறுகு - கூலக்கடைத்தெரு.

சஅ - கூ. எண்வகைக்கூலங்களாவன: "நெல்லுப் புல்லு வரகுதினை
சாமை, யிறுங்கு தோரையொடு கழைவினை நெல்லே" (சிலப். ரு: உரு-அடியார்) என்பன; கூலம் பதினெண்வகைத்தென்பர் (சிலப். ப. கருரு, ககக) கூத்தநூலார்.

ரு0. மாகதர் - இருந்தேத்துவார். சூதர் - நின்றேத்துவார். வேதாளிகர் - பலவகைத்தாளத்திலாடுவார்; "சூதர் வாழ்த்த மாகதர் நுவல, வேதா

(பி - ம்.) ருஅ. 'வரந்தரவெழுதும்' ருகூ. 'தோலின்றெழினரும்'

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

ரு.ரு

போகம் புரக்கும் பொதுவர்பொலி மறுகுங்
கண்ணுழை கல்லா நுண்ணூற் கைவினை
வண்ண வறுவையர் வளந்திகழ் மறுகும்
பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
பன்மணி பகர்வோர் மன்னிய மறுகு

மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகு
மரைசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகு
மெனைப்பெருந் தொழில்செ யேனோர் மறுகு
மன்றமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்
புதுக்கோள் யானையும் பொற்றூர்ப் புரவியுங்
கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெறு வீதியுஞ்
சேணோங் கருவி தாழ்ந்தசெய் குன்றமும்

______ ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப" (மதுரை. ௬௭0 - ௭௧);
"சூதர் மாகதர்
வேதா ளிகரொடு", "மாகதப் புலவரும் வைதா ளிகருஞ், சூதரும்" சிலப்.
ரு: ௪௮; உ௬: ௭௪ - ரு.

ருக. பொதுவர் - பொதுமகளிர். ருஉ. நுழைகல்லா - நுழையாத.

ருங. வண்ணவறுவையர் - பலநிறங்களையுடைய உடைநெய்வோர்; புடைவை விற்பாருமாம்; "நோக்குநுழை கல்லா நுண்மைய......அறுவை" பொருந. ௮உ-௩.

ருச. பொன்னுரைகாண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை அறுதியிடும் பொன்வாணிகர்.

ருரு. பன்மணிபகர்வோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விற்கும் வாணிகர்.

ரு௬. அந்தணர்வீதி. ரு௭. இராசப்பெருந்தெருவும் மந்திரிகள்வீதியும்.

௫௮. எனை - ஏனை; விகாரம். ஏனோர் - சேனாதிபதிகள் முதலியோர்.

௫௯. "மன்றமும் பொதியிலும்" (மணி. ௨௦: ௩௦.) சந்தி - முச்சந்தியும் ஐஞ்சந்தியும். சதுக்கம்- நாற்சந்தி; "சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு, மன்றமும் பொதியிலும்" முருகு. ௨௨௫ - ௬.

௬௦. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகட்பிடிக்கப்பட்டு வந்த யானை; (மணி. ௧௨: ௪௫; ௧௮: ௧௭௮.) பொற்றார்ப்புரவி - பொன்னாலாகிய கிண்கிணி மாலையையணிந்த குதிரை.

௬௧. கதிக்குற - நடையில் மேம்பாடுற. வடிப்போர் - பயிற்றும் யானைப் பாகரும், அச்சுவவாரியரும்; வடித்தல் - பயிற்றல்; "வடிகயி றுய்ந்து" சீவக. ௭௬௪.

௬௨. சேண் - நெடுந்தூரம். செய்குன்றம் - கட்டுமலை.

(பி - ம்.) ௫௧. 'போகம்புரக்குமுழவர்' ௫௨. 'ஒண்ணூற்கைவினை' ௫௯. 'மன்றமுங் கவலையும்' ௬௧. 'கவின்கொள்வீதியும்'

வேணவா மிகுக்கும் விரைமரக் காவும்
விண்ணவர் தங்கள் விசும்பிட மறந்து
நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களுஞ்
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலுங்
கோலங் குயின்ற கொள்கை யிடங்களுங்
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ
டந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையு
மிந்திர விகார மெனவெழில் பெற்று

சுஙு. வேணவா - வேட்கையாலுண்டாகிய அவா; வேட்கையாவது :— பொருள்கண்மேற் றோன்றும் பற்றுள்ளம்; அவாவாவது :—அப்பொருள்

களைப் பெறவேண்டுமென்ற மேன்மேல் நிகழும் ஆசை; "செய்யுள் மருங் கின் வேட்கை யென்னு, மையெ னிறுதி யவாமுன் வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத லென்மனார் புலவர், டகார ணகார மாதல் வேண்டும்" (தொல். உயிர். சூ. உஅஅ) என்பதனால் முடித்துக்கொள்க.

சுரு. நீரிடங்கள் - பொய்கை முதலியவைகள்.

சுசு. சாலை - அறச்சாலைகள். தமனியப்பொதியில் - பொன்னாலாகிய அம்பலம்; 'பொன்னம்பலமு முண்டு' (சிலப். பதி. சo - சக) என்பர் அடியார்க்குநல்லார்; "கண்ணெலாங் கவர்வன கனக கூடமும்" (சூளா. நகர. எ) என்று வருதல் காண்க.

சுஎ. கோலங்குயின்ற - சித்திரமெழுதப்பெற்ற. கொள்கையிடங்கள்- விரதங்களை அனுட்டித்திருத்தற்குரிய தவச்சாலைகள்; கொள்கை- விரதம்; "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்" (முருகு. அசு); "கோவலன் சென்றக் கொள்கையி னிருந்த, காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி" சிலப். கச: கரு - சு.

உகூ - சுஅ. வியன்மலி மறுகுமுதற் கொள்கையிடங்களிறுதியாக

வுள்ள இடவிசேடங்களைக் (மணிமேகலை) கண்டென்க. இவ்வடிகளிற் போலப் பற்பலசாதியாருடைய குடியிருப்புக்களையும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல்காண்க; "வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையும்............ பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாக்கமும்" சிலப். ரு : எ - ருஅ.

சுகூ. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அமர்ந்து - விரும்பி.

எo. இந்திரவிகாரம் - புத்தனாலயத்தில் இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட

அரங்கு; விகாரம் - 'கையாற் கருவியாற் பண்ணாது மனத்தால் நிருமித்தல்' (சிலப். கo : கச) என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்.

சுகூ - எo. இந்திர விகாரமென்றது, காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்த

சைத்தியத்துள்ள ஏழரங்கினையும் ; இஃது, 'அந்தர சாரிக ளமர்ந்திவி துறையும்' என்பதனுற்பெறப்பட்டது ; "அந்தர சாரிக ளறைந்தவர் சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" (கo . கரு - ச), "இந்திர விகார மேழுடன் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாலறம் பதின்மர்" (உஎ : கூஉ - ரு) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

(பி - ம்.) கூச. 'விசும்பிடை'

உஅ.—கச்சிமா நகர்புக்ககாதை.

ரு ரு ரு.

நவையறு நாத னல்லறம் பகர்வோ
ருறையும் பள்ளிபுக் கிறைவனை நல்லாள்
கோவலன் றாதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன் பாத்திர தானமுந்
தானப் பயத்தாற் சாவக மன்னவ
னானமொன் றின்றி யுலகாள் செல்வமுஞ்
செல்வற் கொணர்ந்தத் தீவகப் பீடிகை
யொல்காது காட்டப் பிறப்பினை யுணர்ந்தது
முணர்ந்தோன் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி

எக. நவை - குற்றம். நாதன் - புத்தன். நல்லறம் - அருளறம். பகர் வோர் - சங்கத்தார்.

எஉ. பள்ளி - தவத்தோருறைவிடம் ; "ஐயருறை பள்ளியிடம்" சீவக. களஅஉ.

எO - எஉ. இந்திரவிகாரம் பள்ளிக்கு உவமம்.

எரு. கோவலன்றாதை-மாசாத்துவான்; இவன், மதுரையிற் கோவலன் கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலனென்னும் மறையவன்

கூறக்கேட்டுத் தன் பொருளையெல்லாம் தானஞ்செய்துவிட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்

திற் புத்தசைத்தியத்துள்ள ஏழுவிகாரங்களிலுமிருந்து நோற்கும் பௌத்த முனிவர்களுக்கு முன்னேசென்று தரவுபூணடானதலின், 'மாதவம்புரிந் தோன்' என்றார், இதனை, "மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்றதுஞ், செங் கோல் வேந்தற் குற்றதுங் கேட்டுக், கோவலன் றாதை கொடுந்துய ரெய்தி, மாபெருந் தானமா வான்பொரு ளீத்தாங், கிந்திர விகார மேழுடன் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாறைம் பதின்மர், பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்று,

துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்தவும்" (உஎ : அஅ - கூரு); "மாசாத்து வான் றுன்றுறப்பவும்" (உகூ : உரைப்பாட்டுமடை) எனச் சிலப்பதி காரத்து வருதலாலும், இக்காதையிற் பின்போவரும் 'தையல்கேள்' (கூரு) என்பது முதலியவற்றாலும் அறிந்துகொள்க.

எச. தன் பாத்திரதானம் - தன் கையிலுள்ள அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தாற் செய்யப்படும் அன்னதானம்.

எரு. தானப்பயம் -முற்பிறப்பிற் செய்த அன்னதானத்தாலுண்டாகிய புண்ணியம் ; பயம் - பிரயோசனம். சாவகமன்னவன் - சாவகநாட்டரசனாகிய புண்ணியராசன்.

எரு - சு. உலகாளுதற்குக்காரணம் தானப்பயன்.

எஎ. செல்வற் கொணர்ந்து - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து. பீடிகை - புத்தபீடிகை.

எஅ. ஒல்காது- தளராது. எஎ - அ. பீடிகையைக்காட்ட.

எகூ. உணர்ந்தோன் - புண்ணியராசன். தெய்வம் - தீவதிலகை.

(பி - ம்.) எச. 'பாத்திரத்தாலனமுங்' எஅ. 'ஒல்லாதுகாட்ட'

மனங்கவல் கெடுத்தது மாநகர் கடல்கொள
வறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குவிட்
டிறவா திப்பதிப் புகுந்தது கேட்டதுஞ்
சாவக மன்னன் றன்னா டெய்தத்
தீவகம் விட்டித் திருநகர் புகுந்ததும்
புக்கபி னந்தப் பொய்யுரு வுடனே
தக்க சமயிக டந்திறங் கேட்டது
மவ்வவர் சமயத் தறிபொரு ளெல்லாஞ்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தைவை யாதது
நாத னல்லறங் கேட்டலை விரும்பி
மாதவற் றேர்ந்து வந்த வண்ணமுஞ்
சொல்லின ளாதலிற் றாயோய் நின்னையென்
னல்வினைப் பயன்கொ ளுன்கண் டதுவெனத்
தையல் கேணின் றாதையுந் தாயுஞ்
செய்ததீ வினையிற் செழுநகர் கேடுறத்

அo. மனங்கவல் கெடுத்ததும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக் கெடுத்ததும் ; கவல் - கவலுதல்; முதனிலைத்தொழிற்பெயர். நகர் - காவிரிப்பூம் பட்டினம்.

அஉ. இப்பதியென்றது, வஞ்சியை. கேட்டதும் - (தீவதிலகையால்) தான் கேட்டதும்.

அச. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

அரு. புக்கபின் - புகுந்து கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின். பொய்யுரு - மாதவன் வடிவு.

அசு. சமயிகள் - அளவைவாதிமுதலியோர்.

அஅ. செவ்விது அன்மையின் - திருத்தமுடையன அல்லாமையின்; செவ்விது, பன்மையொருமைமயக்கம்.

அகூ. நாதனல்லறம் - புத்தன் கூறிய தருமங்களை; மணி. உஅ: எக.

கூ௦. மாதவர்த்தேர்ந்து - அறவணவடிகளைத்தேடி.

கூக. 'தூயோய்' என்றது முதலியன கோவலன்றாதை வார்த்தை.

கூங. தையல், விளி. தாதையும் தாயும் - கோவலனும் கண்ணகியும்.

கூச. தீவினை - முற்பிறப்பிற்சங்கமனைக்கொல்வித்ததனாலாகியபாவம். நகர் - மதுரை.

(பி - ம்.) அஉ. 'புகுந்ததைக் கேட்டதும்' அங. 'தன்னோடெய்த' அச. 'தீவகம் விடஇத்திரு' அரு. 'புக்கவளிந்த' அஅ. 'செவ்வித்தன்மை' கூச. 'திருநகர்'

துன்புற விளிந்தமை கேட்டுச் சுகத
னன்புகொ ளறத்திற் கருகனே னாதலின்
மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென் றுணர்ந்து
தினைத்தனை யாயினுஞ் செல்வமும் யாக்கையு
நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்ந்தே
மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்
புரிந்த யாணிப் பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉந்

திருந்திய நன்னகர் சேர்ந்தது கேளாய்
குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை
விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் மூன்னாட்

---

௯௫. விளிந்தமை - இறந்தமை. சுகதன் - புத்தன்; நல்ல வருகையையுடையவனென்று பொருள்; நல்லநடையையுடையவனென்றுமாம்.

௯௪ - ௫. தீவினையாற் கொலையுண்டிறந்தமையைக் கேட்டு.

௯௬. அன்புகொள் அறம் - நல்லறம். அருகன் - பக்குவி.

௯௭. மனைத்திறவாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கை. மாயம் - பொய்.

௯௮. தினைத்தனையாயினும் - தினையளவாவது.

௯௮ - ௯. மணி. ௨௨ : ௧௫ - ௬.

௧௦௦. பௌத்ததருமம் பூர்வோத்தர விரோதமில்லாததென்பாராதலின், 'மலையாவறத்தின்' என்றார்; மலைதல் - மாறுபடல்; "முரணுத் திருவற மூர்த்தியை" (௯), "முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்" (௨௯௧) என ௩௦ - ஆம் காதையில் வருதலுங்காண்க. புரிந்தேன் - செய்தேன்.

க0க. கொடி - வஞ்சி. க0உ. நகர் - வஞ்சிநகர்.

க0க - உ. இந்நகர், "பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்" (உகூ: கூஉ) என்று முன்னுங்கூறப்பட்டது.

க0ங. குடக்கோச்சேரலன் - மேனாட்டிற்கு அரசனாகிய சேரன்; குடக்கு - மேற்கு; கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய குடநாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடக்கோவென்றுரெனினுமமையும். குட்டுவர் பெருந்தகை - குட்ட நாட்டார்க்கு அரசன்; குட்டமும் கொடுந்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று; "குடக்கோக் குட்டுவன்" (சிலப். உகூ : சுக); "இயறேர்க் குட்டுவன்" சிறுபாண். சுகூ.

க0ச. விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் - நெடுஞ்சேரலாதன்; இவன் வடநாட்டரசர்களைவென்று சென்று இமயமலையில் தனது இலச்சினையாகிய விற்பொறியைப்பொறித்தமையால், இமயவரம்பனெனவும், விடர்ச்சிலை பொறித்தவேந்தனெனவும் பெயர்பெற்றான்; இவனை, இமயவரம்பன்

(பி - ம்.) கூரு - சு. 'விளைந்தமைகேட்டுச் சுகத்த, ளங்கொன்றறத்திற்கு' கூஅ. 'தினைத்தனைத்தானும்' கூகூ. 'நிலையாதென்றே நிலைபெறவுணர்ந்து' க0க-உ. 'பெயர்படுதிருந்திய'

டுப்படு செவ்வாய்த் துடியிடை யாரொடு
மிப்பொழில் புகுந்தாங் கிருந்த வெல்லையு
விலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ்
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளுந்
தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர்
கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ
ரரைசற் கேது வவ்வழி நிகழ்தலிற்

புரையோர் தாழுமிப் பூம்பொழி லிழிந்து
கற்றலத் திருந்துழிக் காவலன் விரும்பி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேத்திப்

நெடுஞ்சேரலாதனெனவுங்கூறுவர்; இது, பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்தாலுணரப்படும்; "இமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி, மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன்" (சுக) எனப்புறநானூற்றிலும், "விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோய்" (உஅ: கந:சு) எனச்சிலப்பதிகாரத்திலும் இவன் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கOரு. துப்பு - பவளம். துடி - உடுக்கை.

கOசு - சு. சேரலனும் பெருந்தகையுமாகிய வேந்தன் முன்னொருகாலத் துத் துடியிடையாரொடும் இப்பொழிலிற்புகுந்து இருந்தவிடத்தென்க.

கOஎ - க. இலங்கைத்தீவத்துள்ள சமனொளியென்னுமலையையடைந்து வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணர். இம்மலை, சமந்தமென்றும் சமந்தகூட மென்றும் பெயர்பெறும். இதன் விவரணம், இந்நூல் கக- ஆம்காதை உஉ -ஆம்அடிக்குறிப்பிற் கூறப்பட்டது. தங்கிய குணத்தோர் - குணங்கள் தங்கப்பெற்றோர்.

ககO. முகிற்படலம் - மேகக்கூட்டம். ககனம் - ஆகாயம்; ககனத்தி யங்கல் இருத்திகளில் ஒன்று.

ககக. அரசற்கு - இமயவரம்பனுக்கு. ஏது அவ்வழி நிகழ்தலின்

- நல்வினையாகிய காரணம் பயனளித்தற்கு அவ்விடத்தே தோற்றுதலினாலே.

ககஉ. புரையோர் - மேற்கூறிய தருமசாரணர்.

க௦கூ - கஉ. சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகிய புரை யோர்.

ககங. கற்றலத்து - சிலாதலத்தில். காவலன் - சேரன்.

க௦ச - கங. வேந்தன் இருந்தவெல்லையுள் அவனுக்கு ஏது நிகழ்தலிற் புரையோரும் இழிந்து அப்பொழிலிற் கற்றலத்திருந்தபொழுது.

ககச. முனிகளை - தருமசாரணரை.

(பி - ம்.) க௦ரு. 'துவர்படுசெவ்வாய்' க௦கூ - க௦. 'தரும சாதனர், தன்னின் மூத்தார்க்கு முகிற்படலததிற்ககள' ககச. 'முனிகளையேவிப்'

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

ஙஙஎ

பங்கயச் சேவடி விளக்கிப் பான்மையி
னங்கவர்க் கறுசுவை நால்வகை யமிழ்தம்
பாத்திரத் தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
வேத்தவை யாரொடு மேத்தின னிறைஞ்சலிற்
பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமு
மறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
யின்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதற்
றுன்ப நீங்கச் சொரியு மங்கா
ணின்பெருந் தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் கோவலன் மன்னவன் றனக்கு

நீங்காக் காதற் பாங்க னாதலிற்
ருங்கா நல்லறந் தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
தன்னா னியன்ற தனம்பல கோடி
யெழுநா ளெல்லையு ளிரவலர்க் கீத்துத்
தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய

ககசு. அறுசுவையாவன:—கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு (குறள். சஉ0. பரி) என்பன. நால்வகை யமிழ்தமாவன:— உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன; (மணி. உஅ: உசக - உ.) அமிழ் தம் - உணவு.

ககரு - அ. காவலன், விரும்பி ஏத்தி விளக்கி அளித்து ஏத்தி இறைஞ்சலினென்க.

கஉ0. அறத்தகைமுதல்வன் - புத்தன்; தருமராசனென்றவாறு. வாய்மை - நால்வகைச்சத்தியம்.

ககசு - உ0. மணி. உ: சுஎ - எ; ங0: கஅசு - அ.

கஉக. இறைவன் செவிமுதல் - அரசனுடைய செவியிடத்தே.

கஉ0 - க. வாய்மையாகிய அமுதை.

கஉங. நின்பெருந்தாதைக்கு - உனது தந்தையாகியகோவலனுக்கு.

கஉஎ. முறைமையின் - நல்வழியாலே.

கஉகூ. எழுநாளெல்லை, ஒருமரபு.

கங0. புரிந்தோன் - முற்கூறிய முன்னோனாகிய கோவலன். சுகதற்கு - புத்தனுக்கு.

(பி - ம்.) ககரு. 'விளக்கிய பான்மையின்' ககசு. 'அமிர்தம்' ககஎ. 'வேந்தனிறைஞ்சலின்' கஉஉ. 'சொரியு முன்னுளில்' கஉசு. 'எல்லயிர வலர்க்களித்து' சரு.

வானோங்கு சிமையத்து வாலொளிச் சயித்த
மீனோர்க் கெல்லா மிடர்கெட வியன்றது
கண்டுதொழு தேத்துங் காதலின் வந்தித்
தண்டாக் காட்சித் தவத்தோ ரருளிக்
காவிரிப் பட்டினங் கடல்கொளு மென்றவத்
தூவுரை கேட்டுத் துணிந்திவ ணிருந்த
தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
தீவினை யுருப்பச் சென்றநின் றூதையுந்
தேவரிற் றோற்றிமுற் செய்தவப் பயத்தா
லாங்கத் தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
பூங்கொடி முன்னவன் போதியி னல்லறந்
தாங்கிய தவத்தாற் றூன்றவந் தாங்கி
காதலி தன்னொடு கபிலையம் பதியி

கஙக. சிமையத்து - மலையில். வாலொளிச்சயித்தம் - வெள்ளிய ஒளியையுடைய ஆலயம் ; சயித்தம் - சைத்தியமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு.

கஙஉ. ஈனோர்க்கு - இவ்வுலகத்தோர்க்கு; "ஈனோர்வடிவில்" (சிலப். பதி: ருங; உங: கஎசு); "ஈனோர்க் குரைப்பாம் பதிகத்து ளியன்ற வாறே" சீவக. உக.

கஙச. தண்டாக் காட்சி - நீங்காத அறிவு.

கஙரு - ச. இத்தவத்தோரென்றது, ஆண்டுள்ள முனிவர்களை.

கஙசு. யான் இவ்விடமிருந்தது தூவுரை கேட்டமையாலேயேயென்க.

இதுகாறும், தான் துறந்ததற்கும் வஞ்சிநகரடைந்ததற்கும் ஆண்டே வதிவதற்குங் காரணங் கூறிய மாசாத்துவான், மேலே பெரியோர் தனக்குக்கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான்.

கஙஅ. சென்ற - கொலையுண்டிறந்த.

கஙகூ. முற்செய்தவப்பயத்தால் தேவரிற் றோற்றியென்க.

கசO. ஆங்கத்தீவினை - முற்கூறிய தீவினையின் பயனை. துய்த்து - அனுபவித்து.

கசக. பூங்கொடி, விளி. முன்னவன் - புத்தன்.

கசங. காதலி - கண்ணகி. கபிலையம்பதி - கபிலநகர் ; இது புத்தன் பிறந்தஇடம் ; கபிலவஸ்துவென்றுங் கூறப்படும்.

(பி - ம்.) கஙக - உ. 'வால்வளைச் சயித்தம், மேனோர்க் கெல்லாமடர் கெட' கஙங, 'காதலன்வந்து' கஙரு - சு. 'மென்ற, தாழுரைகேட்டுத் துணிந்தியானிருந்தேன்' கஙஅ. 'தீவினையிறுப்ப' கஙகூ. 'தோற்றமுன்' கசஃ. 'போதியர்கல்லறம்'

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

கஙகூ

ஞாத னல்லறங் கேட்டுவீ டெய்துமென்
றற்புதக் கிளவி யறிந்தோர் கூறச்
சொற்பய னுணர்ந்தேன் றோகை யானு
மங்கா னாங்கவ னறநெறி கேட்குவ
னின்னது தன்மையங் நெடுநிலைக் கந்திற் றுன்னிய
துவதிக னுரையிற் றுணிந்தனை யன்றோ
தவநெறி யறவணன் சாற்றக் கேட்டனை
யாங்கவன் றானுநின் னறத்திற் கேதுப்
பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின்
மற்றம் மாநகர் மாதவன் பெயர்நாட்
பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் படர்ந்தன
ரன்னதை யன்றியு மணியிழை கேளாய்
பொன்னெயிற் காஞ்சி நாடுகவி னழிந்து
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி
னங்நகர் மாதவர்க் கைய மிடுவோ

கசச. நாதன் - புத்தன். எய்தும் - அடைவான்.

கசடு. கிளவி - சொல். கசசு. பயன் - பிரயோசனம். தோகை, விளி.

கசஎ. அவனறநெறி - புத்தனுபதேசிக்கும் அறவழிகளை.

கசசு - எ. யானும் அறநெறிகேட்குவன்.

கசஅ. நின்னது தன்மை - உனது பிற்காலச் செய்தியை.

கசஅ - கூ. நினது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிந்தாயன்றோ.

கடுo. (கந்திற்பாவையால் நீ அறிந்தாயென்பதை)

அறவணவடிகள் சொல்லக்கேட்டேன்.

கருக. அவன்றனும் - அறவணவடிகளும். ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிக் குரிய இடம்.

கருஉ. பூங்கொடி, விளி.

கருச. பொற்றொடி தாயரும் - உனது தாயராகிய மாதவியும் சுதமதியும்.

கருரு - ச. பெயர்நாளில் தாயரும் உடன் சென்றார்.

கருசு. காஞ்சிநாடு - காஞ்சிநகரத்தையுடைய நாடு.

கருஎ. மடிய - இறக்க. கருஅ. ஐயம் - பிச்சை.

கருசு - எ. மணி. உக: கசஎ - அ.

(பி - ம்.) கசரு - சு. 'கழறச்சொற்பய' கசஎ. 'அறநெறிகடவேன்' கசகூ. 'துணிந்தனை தவநெறி' கருச. 'பொற்றொடித்தாயரும்' தருரு. 'அன்னை தன்றியும்'

ரின்மையி னிங்கக ரெய்தினர் காண
யாருயிர் மருந்தே யந்நாட் டகவயிற்
காரெனத் தோன்றிக் காத்தனின் கடனென
வருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
திருந்திய பாத்திரஞ் செங்கையி னேந்திக்
கொடிமதின் மூதூர்க் குடக்கணின் றோங்கி
வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
தேவர் கோமான் காவன் மாநகர்

மண்மிசைக் கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
பொன்னகர் வறிதாப் புல்லென் றாயது
கண்டுளங் கசிந்த வொண்டொடி நங்கை
பொற்கொடி மூதூர்ப் புரிசை வலங்கொண்டு
நடுநக ரெல்லை நண்ணின ளிழிந்து
தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
செம்பொன் மாச்சினைத் திருமணிப் பாசடைப்
பைம்பூம் போதிப் பகவற் கியற்றிய

---

௧௫௯. எய்தினர் - (அம்மாதவர்) வந்தார்.

௧௬௦ - ௬௧. மணி. ௨௧: ௧௫௭ - ௮.

௧௬௧. காரை உவமைகூறினர், இவள் கைம்மாறு கருதாமலளிக்கின் றமையின் ; "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு" குறள். ௨௧௧.

௧௬௨. மாசாத்துவானை 'அருந்தவன்' என்றார், துறவு பூண்டமையின்.

௧௬௪. மூதூர்க்குடக்கண் - பழைமையாகிய வஞ்சிநகரத்தின் மேற் றிசைக் கண்ணே.

௧௬௫. மாநகர் - அமராவதி.

௧௬௮. பொன்னகர் - காஞ்சிநகர். வறிதாப் புல்லென்றாயது - செல்வ மின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை.

௧௬௯. நங்கை - மணிமேகலை. ௧௭௦. புரிசை - மதில்.

௧௭௨. தொடுகழற் கிள்ளியின் தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி ; கிள்ளி - சோழன்.

௧௭௩. சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி. பாசடை - பசிய இலை.

௧௭௩ - ௪. இவ்வடிகளிற் கூறியது போலவே, "பவளச் செழுஞ்

(பி - ம்.) ௧௫௯ - ௬௦. 'காணவாருயிர்' ௧௬௨. 'அருந்தவரருள' ௧௬௭. 'மிசைகிடந்தனவளந்தலை மயக்கிப்' ௧௬௮. 'வறிதாய்ப்புல்'. ௧௭௦-௭௧ 'புரிசை புலங்கொண்டு, நடுகரெல்லே நண்ணகள்ளிழிந்து'

௨௮.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

௫-௪௧

சேதியந் தொழுது தென்மேற் காகத்
தாதணி பூம்பொழி றான்சென் றெய்தலும்
வையங் காவலன் றன்பாற் சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சுக னுரைப்போன்
கோவலன் மடந்தை குணவதம் புரிந்தோ
ணாவலந் தீவிற் றானனி மிக்கோ
ளங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித் தருமத வனத்தே
வந்து தோன்றினள் மாமழை போலென
மந்திரச் சுற்றமொடு மன்னனும் விரும்பிக்
கந்திற் பாவை கட்டுரை யெல்லாம்
வாயா கின்றென வந்தித் தேத்தி
யாய்வளை நல்லா டன்னுழைச் சென்று
செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ .

சுடர் மரகதப் பாசடைப், பசும் பொன் மாச்சினை விசும்பகம்

புதைக்கும், போதி" (வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்) என்று மகாபோதியை இவ்வாறு சிறப்பித்துக்கூறியிருத்தல் காண்க. மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்த தென்பது பற்றிப் பௌத்தர் இக்காலத்தும் அரசமரத்தைப் பொற்றகட்டா லலங்கரித்து வழிபடுவர்.

கஎரு. சேதியம் - கோயில்.

கஎஉ-ரு. துணையிளங்கிள்ளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தைத்தொழுது.

கஎஎ. வையங்காவலன் - துணையிளங்கிள்ளி.

கஎஅ. கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஎகூ. 'கோவலன்மடந்தை' என்பது முதலியன கஞ்சுகன் கூற்று. மடந்தை - மகள்.

கஅஉ. தருமதவனம் - தருமத்தைக்கொடுக்கும் வனம்.

கஅங. மழைபோல் வந்து தோன்றினளென்று கஞ்சுகன் கூற.

கஅச. மந்திரச்சுற்றம் - மந்திரிகள்.

கஅரு. கந்திற்பாவையென்றது, காஞ்சியில் ஒருதூணிலுறையும் தெய்வவிசேடத்தை.

கஅகூ. வாயாகின்றன - உண்மையாகின்றதென்று. வருவித்துரைத்தது, மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை.

கஅஎ. நல்லாடன்னுழை - மணிமேகலையிடத்து.

கஅஅ. 'செங்கோல்' என்பதுமுதல் துணையிளங்கிள்ளி வார்த்தை.

கஅகூ. மணி. எ: அ - சo.

(பி - ம்.) கஎரு. 'சேதிமஞ்தொழுது' கஅஉ. 'தருமசார்வனத்தே' கஅஅ. 'தெய்வம்பிழைத்தோ' 'தருமதர்வனத்தே'

கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ
நலத்தகை நல்லாய் நன்னா டெல்லா
மலத்தற் காலை யாகிய தறியேன்
மயங்குவேன் முன்னரோர் மாதெய்வந் தோன்றி
யுயங்கா தொழிநின் னுயர்தவத் தாலோர்
காரிகை தோன்று மவள்பெருங் கடிஞையி
னாருயிர் மருந்தா வகனில மூய்யு
மாங்கவ ளருளா லமரர்கோ னேவலிற்
றாங்கா மாரியுந் தானனி பொழியு
மன்னா ளிந்த வகனகர் புகுந்த
பின்னா ணிகழும் பேரறம் பலவாற்
கார்வறங் கூரினு நீர்வறங் கூராது
பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு
மாமணி பல்லவம் வந்த தீங்கெனப்
பொய்கையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைந்தத்
தெய்வதம் போயபிற் செய்தியா மமைத்த
திவ்விட மென்றே யவ்விடங் காட்டவத்

ககூக. அலத்தற்காலை - வறுமைக்காலம். அறியேன் - அறியேனாகி.

கஅஅ - கூக. மணி. கரு: சகூ - ருo.

ககூங. உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா.

ககூச. தோன்றும் - தோன்றுவாள். கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

கசுரு. ஆருயிர் மருந்து - சோறு. கசுஎ. மாரி - மேகம்.

கசுசு - எ. அவளருளால் கோன் ஏவலிற் பொழியும்.

கசுஅ. அன்னாள் - அம்மங்கை. கசுக. பின்னாள் - பிற்காலத்து.

உ00. கார்வறங்கூறினும் - மழைபெய்யாதொழியினும்.

கூராது, முற்று.

உ0க. பண்டையோரிழைத்த - முன்னோர் செய்த.

உ0உ. இலஞ்சி : பொய்கை.

உ0ச. புனைமின் - அலங்கரித்துச் செய்மின்.

உ0கு. (துணையிளங்கிள்ளி) காட்ட.

(பி - ம்.) கசுஉ. 'முன்னரோமாதெய்வங்'
புனைமினென்றறைந்த, தெய்வதம்'

உ0ச - ரு. 'பொதியிலும்

உஅ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

ந-சந

தீவகம் போன்ற காவகம் பொருந்திக்
கண்டுளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறப்பினைப் பான்மையிற் காட்டிய
உகo வங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்

பங்கயப் பீடிகை பான்மையின் வகுத்துத்
தீவ திலகையுந் திருமணி மேகலா
மாபெருந் தெய்வமும் வந்தித் தேத்துதற்
கொத்த கோயி லுளத்தகப் புனைந்து
விழவுஞ் சிறப்பும் வேந்த னியற்றத்
தொழுதகை மாதர் தொழுதன ளேத்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிப்பிணி மருந்தெனு
மங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியை
வைத்துநின் றெல்லா வுயிரும் வருகெனப்
பைத்தர வல்குற் பாவைதன் கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காணார் கேளார் கான்முட மானோர்
பேணு மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசிநோ யுற்றோர்

உ0எ. தீவகம் - மணிபல்லவம். காவகம் - சோலையினுளளே.

உக0. அங்கப்பீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்தபுத்தபீடிகை. அற வோன் - புத்தன்.

உகக. வகுத்து - செய்து.

உகச. உளத்தக - நினைத்தற்குத்தக. உகசு. மாதர் - மணிமேகலை.

உகஎ. பங்கயப்பீடிகை - பாதபீடிகையில்.

உகக. வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல.

உகஎ - க. பீடிகையில் அமுதசுரபியை வைத்தென்க.

௨௨௨. காணார் - குருடர். கேளார் - செவிடர்; இரக்குதலைப் பத்துநிஷ்டைகளுள் ஒன்றென்பர்.

அவயவஹீனர்க்கு

௨௨௩. பேணுமாக்கள் - பாதுகாக்கப்படாதமாக்கள் ; என்றது, அகதிகளை.

௨௨௨ - ௩. மணி. ௧௩: ௧௧௪ - ௨.

௨௨௪. படிவநோன்பியர் - தவவேடத்தையும் நோன்பையுமுடையவர்.

(பி - ம்.) ௨௧௩. 'மாதெய்வந்தன்னையும்' ௨௧௮. 'திதித்தனளேத்தி' ௨௧௯. 'எலலாவகையிரும்' ௨௨௦. 'தன்கையின்'

மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னூ ருயிரம் விலங்கின் றொகுதியு
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி
யருந்தியோர்க் கெல்லா மாருயிர் மருந்தாய்ப்
பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின் பயனு
நீரு நிலமுங் காலமுங் கருவியுஞ்
சீர்பெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப் பெருவளஞ் சுரப்ப
வசித்தொழி லுதவி வளந்தந் ததுவெனப்

பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச்
உ௩௫ செல்லுங் காலைத் தாயர் தம்முட
னல்லவை கடிந்த வறவண வடிகளு
மல்லன் மூதூர் மன்னுயிர் முதல்வி
நல்லறச் சாலை நண்ணினர் சேறலுஞ்

உ௨௫. யடிநல்கூர்ந்தமாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமின்றி வறுமை யுற்றமாக்கள் ; சோம்புதலால் வறுமையுற்றமாக்களெனினுமமையும்.

உ௨௯. பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின்பயன் பெருகுதலை, "அறப் பயனுந், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடி. ௩௮) என்பதனாலுணர்க.

உ௩௧. வித்தியவித்து-விதைத்தவிதை. உ௩௨. (அப்பாத்திரஞ்) சுரப்ப.

உ௨௯-௩௨. பிச்சையின் பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகியதென்னச் சுரப்ப.

உ௩௩. வசி - மழை ; மணி. ௧ : ௭௧.

உ௩௪. பாவையை - மணிமேகலையை. ஏத்தி - மேற்கூறிய காணார் முதலியோர் துதித்து.

உ௩௫. காலை - காலத்தில். தாயர்தம்முடன்- மாதவி சுதமதியென்னு மிருவருடன்.

உ௩௬. அல்லவைகடிந்த - அறமல்லாதவற்றை நீக்கிய.

உ௩௭. உயிர்முதல்வி-மணிமேகலை. உ௩௮. அறச்சாலை -தருமசாலையை.

உ௩௫ - ௮. தாயர்தம்முடன் அறவணவடிகளும் உயிர்முதல்வியின் அறச்சாலையை நண்ணுதலும்.

(பி - ம்.) ௨௨௫. 'நல்கூர்ந்தலமகளையாவரும்' ௨௨௮ - ௯, 'மருந்தி பெருக்' ௨௩௩, 'தொழிலுதவிவந்ததுவென்ன'

௨௮.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

௩௪௫

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி
நன்றென விரும்பி நல்லடி கழுவி
யாசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்
போனக மேந்திப் பொழுதினிற் கொண்டபிற்
பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து
வாய்வ தாகவென் மனப்பாட் டறமென
மாயைவிட் டிறைஞ்சினள் மணிமே கலையென்.

௨௮.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிற்று.

---

௨௩௯. சென்று வணங்கி. ௨௪௰. கழுவி - விளக்கி.
௨௪௨. பொழுதினில் - காலம்பெற.
௨௩௯ - ௪௨, மணி. ௨௮: ௧௧௪ - ௭.
௨௪௩. திரையல் - வெற்றிலை. பளிதம் - கருப்பூரம்.
௨௪௪. வாய்வதாக - தப்பாது பலித்திடுக.

க - உசருெ. மணிமேகலை, தேர்ந்து கடந்து வாயில் குறுகினள்புக்குக் கண்டு மகிழ்வுற்றுப் பள்ளிபுக்குப் பணிந்து சொல்லினளாதலின், அருந்த வன், 'நின்னைக் கண்டது எம் நலவினைப்பயன்கொல்' என்றுகூறி, 'காத்தல் நின்கடன்' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஒக்கி இயங்கி வலங் கொண்டு இழிந்து தொழுது சென்றெய்தலும், கஞ்சுகனுரைப்போன், 'வந்து தோன்றினள்' என, மன்னனும் விரும்பி ஏத்திச் சென்று காட்ட நல்லாள் பொருந்தி வகுத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைத்து 'வருக' என, காணார் முதலியோரும் விலங்கின்றெருகியும் மன்னுயிரடங்கலும் வந்தீண்டி ஏத் திச் செல்லுங்காலையில தாயர்தம்முடனே அறவணவடிகளும் நண்ணினர்சேற லும் மணிமேகலை வணங்கி விரும்பிக் கழுவி ஏற்றி ஏந்திப் படைத்து விட்டு இறைஞ்சினளென வினைமுடிவுசெய்க.

(பி - ம்.) உருகூ. 'திருவடிதொழுது' உசo. 'நல்லடிவிளக்கி', 'நல் லடிதழுவி' உசஉ. 'ஏந்தப்'

இருபத்தோன்பதாவது

தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தோன்பதாவது மணிமேகலை,
காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்ற

பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு.]

இறைஞ்சிய விளங்கொடி தன்னை வாழ்த்தி
யறந்திகழ் நாவி னறவண னுரைப்போன்
வென்வேற் கிள்ளிக்கு நாகநா டாள்வோன்
றன்மகள் பீலி வளைதான் பயந்த
புனிற்றிளங் குழவியைத் தீவகம் பொருந்தித்
தனிக்கலக் கம்பளச் செட்டிகைத் தரலும்
வணங்கிக் கொண்டவன் வங்க மேற்றிக்
கொணர்ந்திடு மந்நாட் கூரிரு ளியாமத்
தடைகரைக் கணித்தா வம்பி கெடுதலு
மரக்கலங் கெடுத்தோன் மைந்தனைக் காணு

க. இளங்கொடிதன்னை - மணிமேகலையை.

உ. வென் - வெற்றி. கிள்ளி - நெடுமுடிக்கிள்ளி. நாகநாடாள்வோன் - வளைவணன்.

ச. மகளாகிய பீலிவளை. பயந்த - பெற்ற.

ரு. குழவியை - குழந்தையை. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

சு. தனிக்கலம் - ஒற்றைக்கப்பல்.

உ - சு. பீலிவளை தான் கிள்ளிக்குப் பயந்த குழவியைத் தீவகத்தைப் பொருந்திக் கம்பளச் செட்டியின்கையில் தரலும்.

எ. அவன் - கம்பளச்செட்டி.

அ. கூரிருள்யாமத்து - மிக்க இருளையுடைய இடையிரவில்.

கூ. அணித்தா - சமீபமாக. அம்பி - கப்பல்.

கO. கெடுத்தோன் - கம்பளச்செட்டி. மைந்தனை - குழந்தையை.

(பி - ம்.) 'இருபத்தேழாவது தருமதிறம்' க.
விளக்' டு. 'தீபம்பொருந்தி'

'இறைஞ்சியபின் ற

உக.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

ஙட்சள்

அரைசற் குணர்த்தனு மவனயர் வுற்று
விரைவனன் றேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
தன்விழாத் தவிர்தலின் வானவர் தலைவ
னின்னுயிர்த் தந்தை நெடுங்குலத் துதித்த
மன்னுயிர் முதல்வன் மகர வேலையுண்
முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப்
பொன்னி னூசி பசுங்கம் பளத்துத்
துன்னிய தென்னத் தொடுகட லுழந்துழி
யெழுநா ளெல்லை யிடுக்கண்வந் தெய்தா
வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட
பான்மையிற் றனது பாண்டு கம்பளந்
தானடுக் குற்ற தன்மை நோக்கி
யாதி முதல்வன் போதி மூலத்து
நாத னேவோ னணிநீர்ப் பரப்பி

கக. அரைசற்கு - நெடுமுடிக்கிள்ளிக்கு. அயர்வுற்று - வருந்தி.

கஉ. விரைவனன் - விரைபவனாகி.

தேடி - குழந்தையைத்தேடுதலால். விழாக்கோள் -
இந்திரவிழாக்கொள்ளுதலை.

கஙு. வானவர்தலைவன்-இந்திரன். கசு. நின்னுயிர்த்தந்தை-கோவலன்.

கரு. மன்னுயிர்முதல்வனென்றார், அருளறம்பூண்டோனாதலின்.

கஎ. முங்கி - முழுகி.

கஎ. ஊசி வணிகனுக்கும், பசுங்கம்பளம் கடலுக்குமுவமம்.

கஅ. உழந்துழி - வருந்தி நீந்தியபொழுது.

கரு - கூ. எழுநாளெல்லை உயிர்முதல்வன் தொடுகடலுழந்துழியென்க; (மணி. உஅ: கஉங - ஙo) "நண்ணுவழி யின்றி நாள்சில நீந்த" (கரு: ஙக) என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்.

(கூ) 'எழுநாள்' என்பதைப் பின்வரும் (உo) 'கொண்ட' என்பதனோடு கூட்டினும் பொருந்தும்.

உo. சீலத்தை நால்வகைவாய்மையுடன் கொண்ட.

உக. பாண்டுகம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம்.

உக - உ. மணி. கசு: உஅ - கூ.

உங - ச. ஆதிமுதல்வனாகிய நாதனாகற்பாலோன்; என்றது, முற்கூறிய வணிகனை; இங்ஙனம் புத்தனாகற்பாலோரைப் போதிசத்துவரென்பர். நளி - பெருமை.

(பி - ம்.) கக. 'அரசர்க்குரைத்தலும்' கஎ. 'முருங்கிக் கேடுற' கஅ. 'கடனீந்துழி' கூ. 'எல்லையுருவந்தெய்த' உக - உ. 'கம்பளத்தானடுக்குற்ற' உங. 'அதிமுதல்வன்' உச - ரு. 'நாதநாவான...நீர்பரப்பி, யெவ்வம்'

னெவ்வமுற் ருன்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பவ்வத் தெடுத்துப் பாரமிதை முற்றவு
மறவா சாளவு மறவாழி யுருட்டவும்
பிறவிதோ றுதவும் பெற்றிய ளென்றே
ச்ரண ரறிந்தோர் காரணங் கூற
வந்த வுதவிக் காங்கவள் பெயரைத்
தந்தையிட் டனனினைத் தையனின் றுறவியு
மன்றே கனவி னனவென வறைந்த
மென் பூ மேனிமணி மேகலா தெய்வ
மென்பவட் கொட்ப வவனிடு சாபத்து

உச - ரு. நாதனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான் ; அவனது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலாதெய்வத்திற்கு இந்திரன்சொல்ல.

உகூ. பாரமிதை: (மணி. உகூ : சரு); பாரமிதைபத்தும் உயிருறப்புப் பொருணேர்ச்சிவகையான்முப்பதாமென்பர் ; "அருணெறியாற்பாரமிதை யாறைந்து முடனடக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற, னருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார்,
மருணெறியாம் பிறனூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ" (சித்தாந்தத் தொகை ; சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், உ-ஞானப்) பாரமிதையென்பதற்குக் கரையையடைவதென்றுபொருள். ஈண்டுக்கூறிய தானமுதலியபத்தும் நிரம்பப்பெற்றவனுமையின், புத்தன் தசபல னென்று வழங்கப்படுவன். இப்பத்தினுள், தானபாரமிதையைவிளங்கக்

கூறுவதாகிய தானபாரமிதையென்னும் நூலொன்று வடமொழியிலிருப்பதாகத் தெரிகின்றது; இது ஸ்ரீஹர்ஷகவி செய்த ஸம்ஸ்கிருதநைஷதம், ரு-ஆம் ஸர்க்கத்துள்ள கக-ஆவது சுலோகத்தாலும் அதற்கு ஸ்ரீமல்லிநாத ஸூரிசெய்த வியாக்கியானத்தாலுமுணரப்படும். முற்றவும் - பூரிக்கவும்.

கச - உகூ. மணி. உக: கஅக - உ. உஎ. அறவாழி - தருமசக்கரம்.

உகூ - அ. எடுத்துப்பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியள்.

உஅ - கூ. பெற்றியளென்றுகூற.

ஙo. அந்தவுதவிக்கு - மேற்கூறிய வண்கணைக் கரையேற்றிய அவ்வுபகாரத்தைத் தான் மறவாதிருத்தலைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டு.

ஙக. தந்தை - கோவலன். நினை - நினைக்கு. துறவியும் - துறத்தலையும்.

கச - ஙக. மணி. எ: ஙங - அ. சிலப். கரு: உஅ - ஙஎ. ஙo - ஙங.

ஙச. என்பவட்கொப்ப அவளிடுசாபத்து என்றதனால், மணிமேகலா தெய்வம் சாபமிட்டமைபெறப்பட்டது.

(பி - ம்.) உகூ. 'அறிந்தோரரணங்கூற' ஙக. 'தாதையிட்டனன்' ஙச, 'என்பவட்குரைப்பவவளிசோபத்து'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

ஙசகூ

நகர்கடல் கொள்ளநின் றுயரும் யானும்
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்ந்தன
மென்றலு மறவணன் றாளிணை யிறைஞ்சிப்
பொன்றிகழ் புத்த பீடிகை போற்றுந்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பின
ளாதலி னன்ன வணிநகர் மருங்கே
வேற்றுருக் கொண்டு வெவ்வே றுரைக்கு
நூற்றுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
யவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமுஞ்
செவ்விதன் றென்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலே
னடிகண் மெய்ப்பொரு ளருளுக வென்ன
னொடிகுவெ னங்காய் நுண்ணிதிற் கேணீ
யாதி சினேந்திர னளவை யிரண்டே
யேதமில் பிரத்தியங் கருத்தள வென்னச்

---

௩௫. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௧௩ - ௩௫. தன்விழாத்தவிர்தலின்,
மணிமேகலாதெய்வத்திற்கொப்ப வானவர்தலைவனாகிய
அவன் இட்டசாபத்தால் நகரைக் கடல்கொள்ளவென்க.

௩ - ௩௫. மணி. ௨௪: ௨௧ - ௬௧. ௩௬. பதி - காஞ்சிநகரம்.

௩௫ - ௬. மணி. ௨௮: ௧௫௧ - ௪.

௩௭. என்றலும் - என்று அறவணவடிகள் கூறலும்.

௩௮ - ௯. புத்தபீடிகைபோற்றும் தீவதிலகை: மணி. ௧௧: ௨௭ - ௯.

௩ - ௩௯. மணி. ௨௫: ௧௭௬ - ௨௧௩. ௪0. நகர் - வஞ்சிநகரம்.

௪௨. சமயம் - அளவைவாதமுதல் பூதவாதமிறுதியாகிய

சமயங்கள்.

௪௩. மணி. ௨௭ : ௨௮௯.

௪௪. செவ்விது, பன்மையொருமை மயக்கம்.

௪௫. அடிகள், விளி. என்ன - என்று மணிமேகலை கேட்ப.

௪௬. நொடிகுவென் - சொல்லுவேன்.

'நொடிகுவென்' என்பதுமுதலியன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.

௪௭. சினேந்திரன் - புத்தன்.

௪௮. ஏதம் - குற்றம். பிரத்தியம் - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம் (மணி. ௨௭: ௮௩.) கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

௪௭ - ௮. என்ன இரண்டேயென்க:

(பி - ம்.) ௩௭. 'அறவணனடியிணை' ௩௮. 'திகழ்பவுத்தபீடிகை' ௩௯. 'தீவலதிலகையும்' ௪௦. 'ஆதலினாந்தவணி' ௪௨. 'நூற்றியச்சமயநுண்'

*சுட்டுணர் வைப்பிரத் தியக்க மெனச்சொலி
விட்டனர் நாம சாதிகுணக் கிரியைகண்

மற்றவை யனுமா னத்துமடை யும்மெனக்
காரண காரிய சாமா னியக்கருத்
தோரிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது
கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருத்தே
யேனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினி

லான முறைமையி னனுமான மாம்பிற

பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபாய
நிகமன மென்ன வைந்துள வவற்றிற்
பக்க மிம்மலை நெருப்புடைத் தென்றல்

---

* இவ்வடி முதலியவற்றால் இக்காதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பிரத்தியக் கம் அனுமானமென்னும் இரண்டளவையிலக்கணங்களும், அவற்றின் பாகு பாடுகளும் இன்ன நூலின் கருத்தைத் தழுவிவந்தனவென்று விளங்காமை யாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டீயமுதலியவற்றி லும், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலரெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடுமுதலியவைகள் வேறு முறை யாக இருத்தலாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இத்தமுறையுள்ள பழைய நூல்கள் இக்காலத்துவழங்கவில்லையென்று, வடமொழித்தருக்க நூல்கள் பல வற்றிலும் மிக்க பாண்டித்தியமுள்ளவரும், முன்பு கும்பகோணத்தில் வசித் தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீரங்காசாரியரவர்கள் முதலிய மஹாவித்துவான்கள் பலரும் சொல்லிவிட்டமையாலும், இவற்றைப் பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதயபாடசாலைத்தலைவரும் பௌத்த மதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரை விசாரிக்கும்படி செய்ததற்கு அவர் பிரத்தியக்கம் அனுமேயம் ஸ்ராத்தேயமெனப் பிரமாணம் மூன்றுவகைப் படுமென்றும், அவற்றுட் பிரத்தியக்கத்தினிலக்கணம் அங்கோத்தரநிகாய மென்னுநூலிலுள்ள காலாமசூத்திரத்திலும் மத்தியமநிகாயமென்னுநூலி லுள்ள மஹாஹஸ்திபதோபமசூத்திரத்திலும் அனுமேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூல்களிலுள்ள அனுமானசூத்திரங்களிலும் ஸ்ராத்தேயத்தி னிலக்கணம் மேற்கூறியநூலிலுள்ள மஹாஸிஹ்மநாதசூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றுமட்டுந்தெரிவித்தமையாலும், அந்நூல்களும் அவற்றைப்புலப்படுத்துவோரும் கிடைக்காமையால், இந்தப்பாகத்திற்குக்

குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை; ஆயினும் முதலிற்கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்து ஏட்டில் இருந்தவாறே மூலம் மாத்திரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்.) சசு. 'வைகப்பிரத்தியக்கம்' ருக. 'மானத்தடையுமெனக்' ருஉ. 'காரியஞ்சாமானிய' ருச. 'கலாவியிற்புகைபோல்' ருரு. 'ஏனையாள வைகள்' ருஎ - அ. 'திருட்டாந்தமுபனயனிகமெனவைத்து'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை.

கூருக

சுo புகையுடைத் தாதலா லெனல்பொருந் தேது
வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாந்த
முபநய மலையும் புகையுடைத் தென்ற
னிகமனம் புகையுடைத் தேநெருப் புடைத்தென
னெருப்புடைத் தல்லா தியாதொன் றதுபுகைப்
சுரு பொருத்த மின்று புனல்போ லென்றன்
மேவிய பக்கத்து மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகுந்
தூய காரிய வேதுச் சுபாவ
மாயிற் சத்த மநித்த மென்றல்
எo பக்கம் பண்ணப் படுத லாலெனல்

பக்க தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தநித்தங் கடம்போ லென்றல் சபக்கத்
தொடர்ச்சி யாதொன் றநித்தமல் லாதது
பண்ணப் படாத தாகாசம் போலெனல்
விபக்கத் தொடர்ச்சி மீட்சிமொழி யென்க
வநன்னு வயத்திற் பிரமாண மாவ
திவ்வெள் ளிடைக்கட் குடமிலை யென்றல்
செவ்விய பக்கந் தோன்றுமை யில்லெனல்
பக்க தன்ம வசன மாகு
மின்மையிற் கண்டில மூயற்கோ டென்ற
லந்நெறிச் சபக்கம் யாதொன் றுண்டது
தோற்றர வடுக்குங் கைநெல்லி போலென
லேற்ற விபக்கத் துரையெள லாகு
மிவ்வகை யேதுப் பொருள்சா திப்பன
வென்னைகா ரியம்புகை சாதித்த தென்னிற்

(பி - ம்.) கூஉ - ௩. 'முபசயமு மலையுடை....புகையுடைத் தென்னி கமனம்' கூ௩ - ௪. 'நெருப்புடைத்தனநெருப்புடைத்தல்லாதியாது' கூ௫. 'புலன்போலென்றல்' கூ௬. 'மேயவிப்பக்கத்து' எக - உ. 'பககந்தன்ம வசனமாகும், யாதொளமியாதொன்று' எ௩ - ௫. 'அநித்தியங்கடம்போ லென்றல் சகபக்கத், தொடர்ச்சியாதொன்றணித்த மல்லாது, பண்ணை யிலாகாதாகாசம்போலென்றல்' எஎ. 'அனுனுபவயத்திற்' அ0. 'பக்கந்தன்ம' அ௫. 'எய்துப்பொருள்' அ௬-எ. 'புகைசாதித்தல், புகையுள்ள விடத்தித நெருப்பு'

புகையுள விடத்து நெருப்புண் டென்னு
மன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா விடத்துப்
புகையில்லை யென்னும் வெதிரேகத் தாலும்
புகைஇ நெருப்பைச் சாதித்த தென்னி
னேரிய புகைபி னிகழ்ந்துண் டான
வூர்த்தச் சாமங் கௌடிலச் சாமம்
வாய்த்த நெருப்பின்வரு காரிய மாதலின்
மேனேக் கிக்கறுத் திருப்பபகைத் திருப்ப
தாமே நெருப்பைச் சாதிக்க வேண்டு
மன்னு வயஞ்சா திக்கின் முன்னுங்
கழுதை யையுங் கணிகை யையுந்
தம்பி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
யன்னு வயங்கண் டான்பிற் காலத்துக்
கழுதை யைக்கண்ட விடத்தே கணிகையை
யனுமிக்க வேண்டு மதுகூ டாநெருப்
பிலாவிடத் துப்புகை யிலையென னேரத்
திருத்தகு வெதிரேகஞ் சாதிக்கு மென்னி
ளுய்வா லில்லாக் கழுதையின் பிடரி
னரிவாலு மிலையாக் காணப் பட்ட
வதனையே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவாலி னுளுய் வாலையனு மித்த

லரிதா மதனு துவு மாகா
தொட்டிய வுபநய நிகமன மிரண்டுந்
திட்டாந் தத்தி லேசென் றடங்கும்
பக்க மேதுத் திட்டாந் தங்க
ளொக்க நல்லவுந் தீயவு முளவதில்
வெளிப்பட் டுள்ள தன்மி யினையும்

(பி - ம்.) அஅ. 'அன்னியத்தாலு' கூஉ - ரு. 'ஊர்திதிசசாம வணண஗கொளடச் சாயம, வாய்த்த நெருப்பினவருகாரியங்களமர்தறின, மேனுகிறததிருப்பகா..ாநெருப்பை' கூசு. 'அனனுவயசாதிக்கின்' கூகூ - க0க. 'எனனுவயங்கலிறககாலததும், கணிகையைக்கண்ட விடத்தே கழுதை, யனுபவிக்கவேணுமேதுவேண்டா' க0க - ௨. 'நெருப், பில்லாத விடத்துப்புகையில்லை யென்றுநெருதிருததரு'. க0ரு - சு. 'பட்டத்தனையே' க0எ - அ. 'வாலையனு மிக்கவரிதாமனனுனதுவு' க0கூ. ஒட்டியவுபாயமிக மன' ககக. 'பக்கமேதுந்திருட்டானநதங்கள்'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

நடுரு

வெளிப்பட் டுளசாத் தியதன் மத்திறம்
பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டினையுந்
தன்கட் சார்த்திய நயந்தருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மநித்த நித்தமென் றொன்றைப்

பற்றி நாட்டப் படுவது தன்மி
சத்தஞ் சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நித்த நிகழு நல்லேது
மூன்றாய்த் தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நிற்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
விபக்கத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கஞ்
சாதிக் கிற்பொரு டன்னாற் பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வநித்தஞ் சாத்திய மாயி
னொத்த வநித்தங் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளம்பில் யாதொன் றியாதொன்
றநித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றாகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலு
நண்ணிய பக்கஞ் சபக்கத் திலுமாய்
விபக்கத் தின்றி யநித்தத் தினுக்கு
மிகத்தகு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
வேதமி திட்டாந் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தன்மி யம்மெனச்
சாதன் மியமெனப் படுவது தானே
யநித்தங் கடாதி யன்னுவயத் தென்கை
வைதன் மியதிட் டாந்தஞ் சாத்திய
மெய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
யித்திற நல்ல
சாதனத் தொத்தன

(பி - ம்.) ககடு. 'இனைவுங்' ககசு. 'சாத்தியயநதருதலு' ககஅ. 'மனித்தமென் றென்றை' ககக. 'பற்றநாட்ட' ககக - உ0. 'தினமிரதரு சாத்திய' கஉஉ. 'தோன்றிமொழிந்த' கஉடு. 'சாதிக்க பொருடன்றுற்' கங0. 'அளித்தமொன்றுபண்ண' கங0-ஙக. 'பண்ணப்படாதாகாசம்' கஙஉ. 'செய்தலுடைத் தோன்றலும்' கஙச. 'அணித்திறுக்குமிததரு' கஙசு - எ. 'இருவகைசாதன்'

சடு

தீய பக்கமுந் தீய வேதுவுந்
தீய வெடுத்துக் காட்டு மாவன
பக்கப் போலியு மேதுப் போலியுந்
திட்டாந்தப் போலியு மாஅ மிவற்றுட்
பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படும்
பிரத்தி யக்க விருத்த மனுமான
விருத்தஞ் சுவசன விருத்த முலோக
விருத்த மாகம விருத்த மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபய
மப்பிர சித்த சம்பந் தம்மென
வெண்ணிய விவற்றுட் பிரத்தியக்க விருத்தங்
கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகுஞ்
சத்தஞ் செவிக்குப் புலனன் றென்றன்
மற்றனு மான விருத்த மாவது

கருத்தள வையைமா ருகக் கூற
லநித்தியக் கடத்தை நித்திய மென்றல்
சுவசன விருத்தந்தன் சொன்மாறி யியம்ப
லென்ருய் மலடி யென்றே யியம்ப
லுலக விருத்த முலகின்மா ருமுரை
யிலகுமதி சந்திர னல்ல வென்ற
லாகம விருத்தந்தன் னூன்மா றறைதல்
லநித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிக
னநித்தி யத்தைநித் தியமென நுவற
லப்பிர சித்த விசேடண மாவது
தத்த மெதிரிக்குச் சாத்தியந் தெரியாமை
பௌத்தன் மாருய் நின்றசாங் கியனைக்
குறித்துச் சத்தம் விநாசி யென்ரு
லவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப் பிரசித்த மாகு

(பி-ம்.) கசங-ச. 'ஏதுவு நடுத்திய வேதுக்காட' கசசு. 'போலியு மெனா விவற்' கசஅ-கூ. 'பிரத்தியக்கமனுமான, விருததஞ்சுவன விருத்தமுதலோத' கருக-உ. 'சிததசேடணமாப் பிரசித்திய விசேடிய' கருஅ. 'அளவை மாரு கூறல்' கசுஉ-ங, 'உலகவுரையிலகுமதிதந்திர' கசுச. 'தன்னூதைமாறறைத'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

மப்பிர சித்த விசேடிய மாவ
தெதிரிக்குத் தன்மி பிரசித்த மின்றி
யிருத்தல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
பௌத்தனைக் குறித்தான் மாச்சை தனியவா
னென்று லவன நான்ம வாதி
யாதலிற் றன்மி யப்பிர சித்த
மப்பிர சித்த வுபய மாவது
மாறு ணோர்க்குத் தன்மி சாத்திய
மேறு தப்பிர சித்தமா யிருத்தல்
பகர்வை சேடிகன் பௌத்தனைக் குறித்துச்
சுகமுத லியதொகைப் பொருட்குக் காரண
மான்மா வென்றுற் சுகமுமான் மாவுந்
தாமிசை யாமையி லப்பிரசித் தோபய
மப்பிர சித்த சம்பந்த மாவ
தெதிரிக் கிசைந்த பொருள்சா தித்தன்
மாறும் பௌத்தற்குச் சத்த வநித்தங்
கூறி லவன்ன் கொள்கையஃ தாகலில்
வேறுசா திக்க வேண்டா தாகு
மேதுப் போலி யோதின்மூன் றாகு
மசித்த மநைகாந் திகம்விருத் தம்மென
வுபயா சித்த மன்னியதா சித்தஞ்

சித்தா சித்த மாசிரயா சித்த
மெனநான் கசித்த மூபயா சித்தஞ்
சாதன வேது விருவர்க்கு மின்றிச்
சத்த மநித்தங் கட்புலத் தென்ற
லன்னியதா சித்த மாறாய் நின்றாற்
குன்னிய வேது வன்றா யொழிதல்
சத்தஞ் செயலுற லநித்த மென்னிற்
சித்த வெளிப்பா டல்லது செயலுற

(பி - ம்.) ௧௭௩ - ௪. 'யாவது தனமி யெதிரிக்குத் தனமமாசிதத மின்றி' ௧௭௭. 'என்றாலவனுறமவாதி' ௧௮௫ - ௬. 'அப்பிரசித்த, மப்பிரசித்த சம்பந்த' ௧௮௭. 'எதிரிகருதியிருந்த பொருள்சாதிக்கை' ௧௮௮ - ௯. 'அனித்தங், கூடுலவன்' ௧௯௧ - ௨. 'என்றாகுஞ்சித்தம்' ௧௯௪ - ௫. 'சித்தமாச்சியா சித்தமுமன' ௧௯௫ - ௬. 'சித்தமாவது சாதன' ௨௦௦. 'செயலுறுதலினித்த' ௨௦௧. 'சத்த வெளிப்பாடு'

லுய்த்த சாங்கியனுக் கசித்த மாகுஞ்
சித்தா சித்த மாவ
தேதுச் சங்கய மாய்ச்சா தித்த
லாவி பனியென வையுறா நின்றே
தூய புகைநெருப் புண்டெனத் துணித
லாசிரயா சித்த மாறா னவனுக்

கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுத
லாகாசம், சத்த குணத்தாற் பொருளா மென்னி
ஞகா சம்பொரு ளல்லவென் பாற்குத்
தன்மி யசித்த மனைகாந் திகமுஞ்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபக்கைக
தேச விருத்தி விபக்க வியாபி
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
வியாபி யுபயைக தேச விருத்தி
விருத்த வியபி சாரியென் றூறு
சாதா ரணஞ்சபக்க விபக்கத் துக்கு
மேதுப் பொதுவா யிருத்தல் சத்த
மநித்த மறியப் படுதலி னென்று
லறியப் படுதனித் தாநித்த மிரண்டுக்குஞ்
செறியுங் கடம்போ லநித்தத் தறிவோ
வாகாசம் போல நித்தத் தறிவோ
வென்ன லசாதா ரணமா வதுதா
னுன்னிய பக்கத் துண்டா மேதுச்
சபக்க விபக்கந் தம்மிலின் றுதல்
சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலி
னென்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப்
பக்கத் துள்ள தாயி னல்லது
சபக்க விபக்கத்து மீட்சித் தாதலிற்
சங்கய மெய்தி யநேகாந் திகமாஞ்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க

(பி - ம்.) உ0௪. 'ஏதுசங்கயமாயநிச்சயி' உ0௯. 'உண்டெனத்தெளி

தல்' உகஉ - ௫. 'சாதாரணவபசகனகதெவிருததிவிபககவிபாபிவிபகக தெசவிருத்தி' ௨கக. 'விருத்தாவியாபிசாரி' உஉ௯ - ௩௧. 'பககத்து மிடத் தாதலிற், சபக்க தேசவிருத்தி'

உ௬.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

௩௫௭

வியாபி யாவ தேதுச் சபக்கத்
தோரிடத் தெய்தி விபக்கத் தெங்கு
முண்டாத லாகுஞ் சத்தஞ் செயலிடைத்
தோன்று தாகு மநித்த மாகலி
னென்று லநித்த மென்ற வேதுச்
செயலிடைத் தோன்று மைக்குச் சபக்க
மின்னினு மாகா சத்தினு மின்னி
னிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாகலி
னநித்தங் கடாதியி னுத்தலிற் கடம்போ
லழிந்து செயலிற் றோன்றுமோ மின்போ
லழிந்து செயலிற் றோன்று தோவெனல்
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க

வியாபி யாவ தேது விபக்கத்
துரிடத் துற்றுச் சபக்கத்தொத் தியறல்
சத்தஞ், செயலிடைத் தோன்று மநித்தமா தலினெனி
னநித்த வேதுச் செயலிடைத் தோன்றற்கு
விபக்க வாகா யத்தினு மின்னினு
மின்னி னிகழ்ந்தா காசத்துக் காணுது
சபக்கக் கடாதிக டம்மி
லெங்குமா யேகாந்த மல்ல மின்போ
லநித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்றுதோ கடம்போ
லநித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்று மோவென
வுபயைக தேச விருத்தி யேதுச்
சபக்கத் தினும்விபக் கத்தினு மாகி
யோர்தே சத்து வர்த்தித்தல் சத்த
நித்த மமூர்த்த மாதலி னென்னி
னமூர்த்த வேது நித்தத் தினுக்குச்
சபக்கவா காச பரமா ணுக்களி
ளுகா சத்து நிகழ்ந்து மூர்த்தமாம்

(பி - ம்.) உஙச. 'உண்டாதலாம்' உஙரு. 'ஆகுநித்த மாதலின்' உஙசு. 'என்றுநித்த' உஙஅ-சo. 'மின்னி நிகழாகாசத்ததாதலினதங் கடாதியின்' உசங. 'விபக்கவறதேசவிருத்தி' உசரு - எ. 'இயறல; செயலிடைத தோனறலிற் சொல்லனித்த மென்னித்த வேறுச்' உருo. 'கடதிகடனின ளெங்குமா' உருங-ச. 'தோன்றுமோ வென்ற, முபயத தேசவிருத்தி'

பரமா ணுவினிக ழாமை யானும்
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்
சுகத்து நிகழ்ந்து கடத்தொழிந் தமையினு
மேகதே சத்து நிகழ்வதே காந்தமன்
றமூர்த்த மாகாசம் போல நித்தமோ
வமூர்த்த சுகம்போ லநித்த மோவெனல்
விருத்த வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருத்த வேதுவிற் கும்மிடங் கொடுத்தல்
சத்த மநித்தஞ் செயலிடைத் தோன்றலி
னுத்த தெனினச் செயலிடைத் தோன்றற்குச்
சபக்கமர் யுள்ள கடாதி நிற்கச்
சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலிற்
சத்தத் துவம்போ லெனச்சாற் றிடுத
லிரண்டினுஞ் சங்கயமா யேகாந்த மல்ல
விருத்தந் தன்னைத் திருத்தக விளம்பிற்
றன்மச் சொரூப விபரீத சாதனந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனந்
தன்மிச் சொரூப விபரீத சாதனந்
தன்மி விசேட விபரீத சாதன
மென்ன நான்கு வகைய தாகுமத்
தன்மச் சொரூப விபரீத சாதனஞ்
சொன்ன வேதுவிற் சாத்திய தன்மத்
துருவங் கெடுதல் சத்த நித்தம்
பண்ணப் படுதலி னென்றாற் பண்ணப்

படுவ தஙித்தமா தலிற்பண்ணப் பட்ட
வேதுச் சாத்திய தன்மஙித் தத்தைவிட்
டஙித்தஞ் சாதித்த லான்விப ரீதந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனஞ்

(பி - ம்.) உகூங. 'சுகததிகஙிகழ்ந்து' உகூரு. 'ஆகாசமபோனித்தமோ' உகூகூ. 'அமூர்த்தமோச சுகமம போலஙிததமோ' உகூஎ. 'வியாபிசாரியாவது விருத்தவேதுவவிற' உகூஅ - எ0. 'கொடுத்த,மனித்தஞ் செயலிடைத் தோன்ற, லொத்தெஙினசெயலிடை' உஎ0 - எக. 'தோனறாகு சனேசுபக்கமா' உஎங - ச. 'சாடுத, விரணடிவங்கய' உஎகூ - அங. 'தனமசசருமவிபரீத சாதனஞ, சொனனவிசற சாநதியதனமத, தருவங்கெடல' உஅஅ - கூ. 'விபரீதஞ் சொன்ன'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

கடுகூ

சொன்ன வேதுச் சாத்திய தன்மந்
தன்னிடை விசேடங் கெடச்சா தித்தல்
கண்முத லோர்க்கு மிந்திரி யங்க
ளெண்ணிற் பரார்த்தந் தொக்குநிற் றலினற்
சயன சனங்கள் போல வென்றாற்
றொக்கு நிற்றலி னென்கின்ற வேதுச்
சயன சனத்தின் பரார்த்தம்போற் கண்முத
லிந்தியங் களையும் பரார்த்தத்திற் சாதித்துச்
சயன சனவா னைப்போ லாகிக்

கண்முத லிந்தியத் துக்கும் பரனுய்ச்
சாதிக் கிரிர வயவமா யுள்ள
வான்மா வைச்சா வயவ மாகச்
சாதித் துச்சாத் தியதன் மத்தின்
விசேடங் கெடுத்த லின்விப ரீதந்
தன்மிச் சொரூப விபரீத சாதனந்
தன்மி யுடைய சொருபமாத் திரத்தினை
யேதுத் தானே விபரீதப் படுத்தல்
பாவந் திரவியங் கன்ம மன்று
குணமு மன்றெத் திரவிய மாமெக்
குணகன் மத்துண் மையின்வே ருதலாற்
சாமா னியவிசே டம்போ லென்ருற்
பொருளுங் குணமுங் கருமமு மொன்ருய்
நின்றவற் றின்னிடை யுண்மைவே ருதலா லென்று
காட்டப் பட்ட வேது மூன்றினுடை
யுண்மை யேதுப் படுத்தும் பொதுவா
மூண்மை சாத்தியத் தில்லா மையினுந்
திட்டாந் தத்திற் சாமானிய விசேடம்

(பி- ம்.) ௨௮௯-௯௦. 'ஏதுச்சாதியை, தமைந்தனனிடை' ௨௯௧. 'கண்ணறிவோர்க்குமிந்திரி' ௨௯௨. 'தொகுத்து நிற்றலினுற்' ௨௯௩-௪. 'போலவொன்ருற்,ருெகுத்துநிற்றலி லௌளனிறை' ௨௯௬-௮. 'சாதிச்சயனப்பானே, போறகண' ௨௯௮-௯. 'பாயனுக, சாககினிரவயவ' ௩௦௦. 'சாமயமாகச' ௩௦௨. 'விசேடக்கொடுத்தலின்' ௩௦௩-௪. 'விபாதந,தனமிசசரூபரிததாதனக்' ௩௦௭. 'குணமனறெதிரவியாமாமெக' ௩௧௧. 'நினறவயிறறிடை' ௩௧௨-௪. 'ஏதுமனறினுடை, யுணமைபேதுப்படுததும்பொருளா, மூண்மை சாத்ிய சத்தியத் திலில்லா'

போக்கிப் பிறிதொன் றில்லாமை யானும்
பாவ மென்று பகர்ந்ததன் மியினை
யபாவ மாக்குத லான்விப ரீதந்
தன்மி விசேட விபரீத சாதனந்
தன்மி விசேட வபாவஞ் சாதித்தன்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே
பாவமா கின்றது கருத்தா வுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீத
மாக்கிய தாதலாற் றன்மி விசேடங்
கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டாந்த வாபா சங்க
டிட்டாந் தம்மிரு வகைப்படு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன விங்க ணவற்றுட்
சாதன் மியதிட் டாந்தவா பாச
மோதி லைந்து வகையுள தாகுஞ்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாத்திய
தன்ம விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மனன்னு வயம்விப ரீதான்
னுவய மென்ன வைதன் மியதிட்
டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாத்தி யாவி யாவி ருத்தி

சாத னுவி யாவி ருத்தி
யுபயாவி யாவிருத்தி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்
௩௪0 சாதன தன்ம விகல மாவது
திட்டாந் தத்திற் சாதனங் குறைவது
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்த
மாதலாற் காண்புற்றது பரமாணு விலெனிற்

(பி - ம்.) ௩௧௬ - எ. 'யானு, மயவாபமெனறுபகர்ந்ததன்' ௩௨௩-௪. இரிகையாகுமதனைவிபரீத, மாதலாலதன்வீசேட' ௩௩௧ - ௫. 'தன்மியமிக லஞ் சாத்திக, மகனம விகலவுடைய விகல மனனனுவையம் விபரீதானனு' ௩௩௪-௫. 'எனமதனினமியதிருட்,டாந்தமூமையவகைய' ௩௩௬ - ௯. 'சாத் தியாலியா...விருததி, யவவிதிரேகவிபரீதவிதிரேகமிவற்றுட்' ௩௪௪, 'காண வுற்றது'

உ௯.—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

௩௬௩

௩௪௫ றிட்டாந் தப்பர மாணு
நித்தத் தோடு மூர்த்த மாதலாற்
சாத்திய தன்ம நித்தத்துவ நிரம்பிச்
சாதன தன்மவமூர்த் தத்துவங் குறையுஞ்
சாத்திய தன்ம விகல மாவது

௯௫௦ காட்டப் பட்ட திட்டாந் தத்திற்
சாத்திய தன்மங் குறைவு படுதல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலால்
யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்தம்
புத்திபோ லென்றூற்

௯௫௫ றிட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
புத்தி யமூர்த்த மாகி நின்றே
யநித்த மாதலாற் சாதன வமூர்த்தத்துவ
நிரம்பிச் சாத்திய நித்தத்துவங் குறையு
முபய தன்ம விகல மாவது

௯௬௦ காட்டப் பட்ட திட்டாந் தத்திலே
சாத்திய சாதன மிரண்டுங் குறைத
லன்றியு மதுதான் சன்னு மசன்னு
மென்றிரு வகையா மிவற்றுட்சன் னுவுள
வுபய தன்ம விகல மாவ

௯௬௫ துள்ள பொருட்கட் சாத்திய சாதனங்
கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்தங்
கடம்போ லெனிற்றிட் டாந்த மாகக்

௯௭௦ காட்டப் பட்டகடந் தானுண் டாகிச்
சாத்திய மாயுள நித்தத் துவமுஞ்
சாதன மாயுள வமூர்த்தத் துவமுங் குறையு
மசன்னு வுள்ள வுபயதன்ம விகல

யில்லாப் பொருட்கட் சாத்திய சாதன
௧௭௫ மென்னு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்

(பி - ம்.) ௧௪௮ - ௫௦. 'அமூர்த்தங் குறையும், சோத்தியனமவிகலங், காட்டப்பட்ட' ௧௬௧ - ௩. 'குறைத, லின்றியும்மதுதான் சனனசனனு, மென்றிருவகையாமவற்றுட்' ௧௬௬. 'கடம்போலெனத்திருட்டாந்தங்' ௧௭௪ - ௫, 'சர்தன, வெல்லையிரண்டுங் காட்டுதல்'

சத்த மநித்த மூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று மூர்த்தம நித்த
மாகாசம் போலெனுந் திட்டாந் தத்துச்
சாத்திய தன்மமா யுள்ள வநித்தமுஞ்
சாதன தன்மமா யுள்ள மூர்த்தமு
மிரண்டு மாகாச மசத்தென் பானுக்
கதன்க ணின்மை யானே குறையு
முண்டென் பானுக் காகாச நித்த
வமூர்த்த மாதலா லவனுக்குங் குறையு
மான்னுவய மாவது சாதன சாத்தியந்
தம்மிற் கூட்ட மாத்திரஞ்சொல் லாதே
யிரண்ட னுடைய வுண்மையைக் காட்டுதல்
சத்த மநித்தங் கிருத்த மாதலின்
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்தம நித்தமெனு
மன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே

கிருத்த வநித்தங் காணப் பட்ட
வென்று லன்னுவயந் தெரியா தாகும்
விபரீதான் னுவயம் வியாபகத் துடைய
வன்னுவயத் தாலே வியாப்பியம் விதித்தல் சத்த
மநித்தங் கிருத்தத் தாலெனின்
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்த மநித்தமென
வியாப்பியத் தால்வியா பகத்தைக் கருதா
தியாதொன் றியாதொன் றநித்தமது கிருத்தமென
வியாபகத் தால்வியாப் பியத்தைக் கருதுத
லப்படிக் கருதின் வியாபகம் வியாப்பியத்தை
யின்றியு நிகழ்த லின்விப ரீதமாம்
வைதன்மிய திட்டாந்தத்துச்
சாத்தி யாவியா விருத்தி யாவது
சாதன தன்ம மீண்டு
சாத்திய தன்ம மீளா தொழிதல்

(பி - ம்.) ௩௮௨ - ௪, 'இன்னதையான் குறையு, நிததாவமூர்த்த முண்டென்பானுக், காகாசநிததாவத்தமாதலா, லவனுக்குங்குறையும்' ௩௮௫. 'சாதியசாதனங்' ௩௮௯ - ௯௦. 'கிருத்தமநித்த, மன்னுவயஞ்' ௩௯௧ - ௨. 'பட்ட, தொன்றலன்று' ௩௯௪. 'வியாபியம்விபித்தல்' ௩௯௫. 'மனித்தமே' ௩௯௭ - ௪௦௧. 'விபாபகத்தை, யின்றியும்'

௨௯.—தவத்திறமபூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

௩௬௩

சத்த நித்த மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்தமு மன்றது
வமூர்த்தமு மன்று பரமாணுப் போலெனி
னப்படித், திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
பரமாணு நித்தமாய் மூர்த்த மாதலிற்
சாதன வமூர்த்த மீண்டு
சாத்திய நித்த மீளா தொழிதல்
சாதனவியா விருத்தி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு
சாதன தன்ம மீளா தொழிதல்
சத்த நித்த மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்றஃ
தமூர்த்தமு மன்று கன்மம்போ லென்றால்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகக்
காட்டப் பட்ட கன்ம
மமூர்த்தமாய் நின்றே யநித்த மாதலிற்
சாத்திய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூர்த்த மீளா
துபயாவி யாவிருத்தி காட்டப் பட்ட
வைதன் மியதிட் டாந்தத்தி னின்று
சாதன சாத்தியங்கண் மீளாமை யன்றியு
முண்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
யின்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி

யெனவிரு வகையுண்மையி
னுபயாவி யாவிருத்தி யுள்ள பொருட்கட்
சாத்திய சாதன மீளா தபடி
வைதன் மியதிட் டாந்தங் காட்டல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலி
னென்றூற் கியாதொன் றியாதொன்று நித்தமன்

(பி - ம்.) சஂஅ - கூ. 'மனறநுபரமனுபபோலெனின், படிவைதன மியதிருட்டாந்தம்' சகஂ - உக. 'மூாதத, மாகாட்டப்படடதனமமூர்தத மாகினறே யனித்தமாதலின்' சஉச-ரு. 'காட்டப்பட்ட, தன்மிய திருட் டாந்த' சஉகூ. 'மீளாதுமையின்றியும்' சஙஉ - கூ. 'திருட்டாந்தரமாகக், காட்டப்பட்ட'

றமூர்த்தமு மன்றூ காசம்போ லென்றூல்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
வாகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நித்தமு மமூர்த்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா வுள்ள
வமூர்த்தமு மிரண்டு மீண்டில வின்மையி
னுபயாவி யாவிருத்தி யாவது
சத்த மநித்த மூர்த்த மாதலா
னென்றவிடத் தியாதொன் றியாதொன் றநித்த

மூர்த்தமு மன்ன் றாகாசம் போலென
வைதன் மியதிட் டாந்தங் காட்டி
லாகா சம்பொரு ளல்லவென் பானுக்
காகாசந் தானே யுண்மையின் மையினாற்
சாத்திய வநித்தமுஞ் சாதன மூர்த்தமு
மீட்சியு மீளா மையுமிலை யாகு
மவ்வெதி ரேக மாவது சாத்திய
மில்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொல்லாதே விடுத லாகுஞ் சத்த
நித்தம் பண்ணப் படாமையா லென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்று
பண்ணப் படுவ தல்லா ததுவு
மன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந் தெரியச்
சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே பண்ணப்
படுதலு மநித்தமுங் கண்டே மாதலா
னென்னின் வெதிரே கந்தெரி யாது
விபரீத வெதிரேக மாவது
பிரிவைத் தலைதடு மாறச் சொல்லுதல்
சத்த நித்த மூர்த்த மாதலி
னென்றா லென்று நின்ற விடத்து
யாதோ ரிடத்து நித்தமு மில்லையவ்

(பி - ம்.) சஉஅ. 'ஆகாசத்தின் கண்ணேந்த்தமும்' சசக. 'இடை மைபாயவிருத்தி' சசகூ. 'மீட்சியு மீளாமையுமாகும்' சருஅ. 'டடுதலு மசித்த மனித்தங்கண்டே' சகூ0. 'விதிராவிதிரைக' சகூரு - ச. 'இடத்தின், யாதொரிடத்தசித்தியமில்லை'

௯0. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை. ௯ கூரு

சகூரு விடத்து மூர்த்தமு மில்லை யெனுதே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
விடத்து நித்தமு மில்லை யென்றால்
வெதிரேக மாறு கொள்ளுமெனக் கொள்க
நாட்டிய விப்படித் தியசா தனத்தாற்
சஎ0 காட்டு மனுமான வாபா சத்தின்
மெய்யும் பொய்யு மித்திற விதியா
லைய மின்றி யறிந்துகொ ளாய்ந்தென்.

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

(பி . ம்.) சஎ0 - எக. 'ஆபாச, மெய்யும் பொய்யும்'

முப்பதாவது

பவத்திறமறுகெனப்

பாவை நோற்ற காதை.

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற பாட்டு.]

தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று
போன பிறப்பிற் புகுந்ததை யுணர்ந்தோள்

க. மணி. ௩0: ௭அ. சீலம் - பஞ்சசீலம், அஷ்டாங்கசீலம், தசசீல மென மூன்று வகைப்படும்; இவற்றினியல்பை, இந்நூல் உ௧ - ஆம் காதை, ௫௭-ஆம் அடிக்குறிப்பாலும் அறிக; மணிமேகலை பிக்குணியாதலின், அவற்றுள், தசசீலமே ஈண்டுக்கொள்ளற்பாலன; "எண்ணிகந்த காலங்க ளெம் பொருட்டான் மிகவுழன், றெண்ணிகந்த வுலகங்க ளிருடீர வொருங்குணர்ந், தெண்ணிகந்த தானமுஞ் சீலமு மிவையாக்கி, யெண்ணிகந்த குணத்தினு ளெம்பெருமா னல்லனோ" (நீல. சமய) என்றும், "தோடா ரிலங்கு மலர் கோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணர்சேர், வாடாத போதி நெறிநீழல் மேய வரதன் பயந்த வறநூல், கோடாத சீல விதமேவி வாய்மை குணனாக நாளு முயல்வார், வீடாத வின்ப நெறிசேர்வர் துன்ப வினைசேர்த லொருவிலரே" (வீர. யாப்பு. ௩-உதாரணம்) என்றும் தானசீலங்கள் கூறப்பட்டு வருதல்காண்க.

உ. உணர்ந்தோள் - மணிமேகலை. பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிதற்குரிய அறிவும் யோகசித்தியைப்போன்ற இருத்தியும் பக்குவிகளுக்கு எப்படியேனும் உண்டாகுமென்பது பௌத்தநூற்றுணிபு. இப்பழம்

புத்த தன்ம சங்க மென்னு

முத்திற மணியை மும்மையின் வணங்கிச்
சரணா கதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்
முரணாத் திருவற மூர்த்தியை மொழிவோ

பிறப்புணர்ச்சியையும் இருத்தியையும் முறையே மணிபல்லவத்துள்ள புத்த பீடிகைக் காட்சியாலும் மணிமேகலாதெய்வத்தாலும் மணிமேகலையடைந்தாளென்று இந்நூலிலுள்ள ௯, ௧0 - ஆம் காதைகளிற் கூறுதல் காண்க. மஹாபோதிவிருக்ஷத்தினடியிலிருந்தபொழுது ஸித்தார்த்தனுக்கு முற்பிறப்புக்களில் நிகழ்ந்தசெய்திகள் மனத்திற்றோற்றியபின்னரே ஸத்யசதுஷ்டய ஞானந்தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரங் கூறும்.

௩. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென்று. **புத்தன்** - ஸர்வஜ்ஞன்; பாலிபாஷையிலுள்ளதாகிய **மகாவர்க்க**மென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும்பாகத்திலும், **மத்தியமநிகாயத்துள்ள** ஆரியபரியேஷண ஸூத்திரத்திலும், **தீர்க்கநிகாயத்துள்ள** மகாபரிநிர்வாணஸூத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸூத்திரத்திலும் புத்தசரிதங் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர். **தருமம்** - அவன்கூறிய அருளறங்கள்; அவை, அபிதருமம், ஸூத்திரதருமம், விநயதருமமென மூன்றுவகைப்படுமென்றும், அவற்றுள் அபிதருமவகைகள் **அபிதர்மார்த்த ஸங்கிரகமென்னு** நூலிலும், ஸூத்திரதர்மவகைகள் **ஸாரஸங்கிரகமென்னு** நூலிலும், விநயதர்மவகைள் **பிராதிமுக்தகவினயவினிச்சயமென்னு** நூலிலும்சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத்தருமங்களும் பிடகத்திரயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றுங் கூறுவர். **ஸங்கம்** - பௌத்தரில் துறந்தோர்களின்கூட்டம்; இதில்துறந்த இருபாலாரும் கலப்பின்றி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தல்வேண்டுமென்பதும், பதின்மருக்குக் குறையாமலிருத்தல்வேண்டுமென்பதும்விதி.

௪. முத்திறமணி - த்ருமணி; மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தைத் த்ருமணியென்பர்; மும்மையின் வணங்கலாவது - "புத்தம் சரணங்கச சாமி, தர்மம் சரணங்கச்சாமி, ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி" என்பனவற்றை

மூன்றுமுறை நஜூபித்து மூன்றுமுறை நபணிதல்; இனி 'மும்மையின் வணங்கி' என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்களென்னும் முக்காரணங்களால் வணங்கி யெனினும் பொருந்தும்.

௫. சரணகதி - அடைக்கலம் அடைதல்.

௨ - ௫. உணர்ந்தோள் வணங்கிச்சென்று அடைந்தபினென்க; என்றது, த்ருரத்னங்களையும் மணிமேகலை வணங்கியபின்னென்றவாறு.

௬. முரணாத் திருவறமூர்த்தியை - பூர்வோத்தர விரோதமில்லாத தர்ம ஸ்வரூபத்தை; "மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்" (உ௮: ௧00); "முன்பின் மலையா மங்கல மொழி" (௩0: உ௬௧) என இந்நாலுள்ளே வரு திருத்தல் காண்க; தங்கள் தருமத்தைத முதலிலும் இடையிலும் கடையி லும் உத்தமமானதென்று கூறுவர் பௌத்தர்.

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்று.

(பி - ம்.) ௪. 'முறைமையின் வாங்கிச்'

௩0. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை. ௩௬௭

அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரர் முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத் தோன்றிப்
போதி மூலம் பொருந்தி யிருந்து

---

௭. அறிவு வறிதாய் - நிருவாண இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனைப் பெறுவதற்குரிய ஞானமின்றி; காரணகாரியஞானமின்றியென்றுமாம்; மணி. ௧0: ௭.

௮. அமரர்-மஹாராஜிகலோகமுதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவர்கள்; மணி. பதி: உ௮ - ௬.

௬. துடிதலோகம் - துஷிதலோகம்; கௌதம புத்தராக அவதரித்த ப்ரபாபாலரென்னும் போதிஸத்துவர் இங்ஙனம் அவதரிப்பதற்குமுன்பு இருந்தவிடமென்பர்; "தொழுமடியா ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவ
னிறைவ
னெனலா, மெழுபிறவி கிரணமிக ரிலகுதுகி புனைசெய்தரு
ணிடமாங், குழுவுமறை யவருமுனி வருமரிபி ரமருரா கவுறு மெ
வரும், தொழுதகைய விமையவரு மரமருவு துதிசெய்தெழு துடிதபுரமே" (வீர. யாப்பு. ௩௩ - உதாரணம்) என்னுஞ் செய்யுள் துடிதபுரமென்று ஒரு புத்தஸ்தலம் பூமியிலிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது; துடிதவிமான மென்ற ஒரு விமானமிருப்பதாக நீலகேசியுரை (புத்த. க ௨) கூறுகின்றது. தோன்றி - கோசலதேசத்திற் கபிலவாஸ்துவிற் சாக்கியசக்கரவர்த்தியாகிய சுத்தோதனனுடைய பட்டமகிஷியாகிய மாயாதேவியின் வயிற்றிலிருந்து அவள் வலமருங்குல்வழியே உலும்பினிவனத்தில் அவதரித்து; இங்ஙனமவதரித்ததை, "உலும்பினி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி, வலம்படு
மருங்குல், வடுநோ யுறும, லான்றே யவ்வழித் தோன்றின னுதலி, னீன்றே ளேழ்நா ளின்னுயிர் வைத்தாள்" (விம்பசாரக்கதை; சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலை, ரு; நீல. குண்டல. ௬௧) என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க.

அ - ௬. ஈண்டுக் கூறியதுபோலவே "சக்கர வாளத்துத் தேவரெல் லாந், தொக்கொருங் கீண்டித் துடித லோகத்து, மிக்கோன் பாதம் விழுந் தன ரிரப்ப" (௬௨ : ௭௨ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

கo. போதிமூலம் - இக்காலத்துப் புத்தகயையென்று வழங்கப்படுவதும் நைரஞ்சரா அல்லது பல்குனியென்று கூறப்படும் நதிக்கரையிலுள்ளதுமாகிய இடத்தில் ஐந்து கிளையையுடைத்தாய் விளங்கிய அரசமரத்தின் அடியில்; போதி - அரசமரம்; இஃது ஐந்துகிளையையுடைத்தாதல், "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவோன்" (சிலப். கo: கக - உ) என்பதனாற் பெறப்படுகின்றது. ஸித்தார்த்தன் உண்மையறிவையடைதற்குத் துறவுபூண்டு பலவிடத்துஞ் சென்று பலவாறுமுயன்று முடிவில் இம்மரத்தடியில்வந்து சீலசமாதியிலிருந்து பழம்பிறப்புக்களை யறிந்து தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று (மணி. உகூ: உசு) ஆராய்ந்தபொழுது பத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும் அவனுக்குத் தோற்றினமையால், இம்மரம் மஹாபோதிவிருக்ஷமென்று பௌத்தர்களால் மிகப்பாராட்டி, நெடுந்தூரத்

(பி - ம்.) எ. 'அறிவுதோயவுயிர்நின்ற' கூ. 'துடிசலோகரம்'

மாரனை வென்று வீர னாகிக்

குற்ற மூன்று முற்ற வறுக்கும்
வாமன் வாய்மை யேமக் கட்டுரை

திருந்தும் திக்குநோக்கி வணங்கப்படுவது. பண்டைக்காலத்தில் இத்தென்னாட்டிலிருந்த பௌத்தர்கள் வடதிசைநோக்கி இதனைத் தொழுதுவந்தார்களென்றுந் தெரிகின்றது; 'போதிவிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பௌத்தன் தொழுதலால் திக்குளதென்க' (சிவ-சித்தி. சௌத்திராந்திகன்மதமறுத்தலை, நஎ-உரை.) இம்மரத்தின்கீழிருந்து ஞானம்பெற்றமையால், புத்தன் போதிவேந்தனென்று கூறப்படுவன்.

கக. மாரன் - நற்குணநற்செய்கைகளைநீக்கித் தீக்குணந்தீச்செய்கை

கலை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன் ; இவனுக்கு அறுவகைத் தேவலோகங் களிலும் அதிகாரமுண்டு. இவன் புத்தனுக்கு ஞானமுண்டாகாதவண்ணம் தன்மகளிர் மூவரும் தானுமாகவந்து பலவகையான இடையூறுகளைச்செய்து முடிவில் தோல்வியுற்றான் ; "தாமநறுங் குழன்மழைக்கட் டளிரியலார் தம் முன்னர்க், காமனையே முனிந்தொலைத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல்" (வீர. யாப்பு. கக. உதாரணம்.) மாரனை வென்றமையால, புத்தனை மாராஜித்
தென்று கூறுவர்; வீரியம், தசபாரமிதையுளொன்றாதலின், அதனையுடையானென்பார் 'வீரன்' என்றார் ; வீரியமென்றது, இங்கே அறிவுபெறுந்துணையும் பலவகையான இடையூற்றினுக்குமஞ்சாது மடிவின்றிமுயன்ற முயற்சியை ; அது "வினைவாய போதியை யுறுமளவும் வினைமடியான், றளர்வின்றி யோடிய தாளினை னல்லனே" (நீல. மொக்கல. அஅ - சமய) என்பதனுற் பெறப்படும். "காமற் கடந்த வாமன்" (ரு: எஎ), "மாரனை வெல்லும் வீர" (கக: சுக) என்றார் முன்னும் ; இராமனை யுத்த வீரனென்றும், கர்ணனைத் தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றுங் கூறுவர் வடநூலார்.

கஉ. குற்றமூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள் ; "காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்" (உருரு) என்று இக்காதையிற் பின்னுங் கூறுவர் ; இம் மூன்றையும் அவரத் துறந்தமையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோனென்று கூறப்படுவன் ; (மணி: ரு: சOO - அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க) ; 'அறுக்கும்' என்றதனல், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாராயிற்று ; 'போய்க் குற்ற மூன்று
மறுத்தான்புகழ் கூறுவேற்கெ ன், வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவும் வழுவல்ல வன்றே" (குண்டலகேசி, அவையடக்கம்.) இனி, பொய், கொலை, கள், காமம், களவு என்பனவற்றை ஐங்குற்றமென்று வழங்குவதுமுண்டு; "கள்
ளும் பொய்யும்.........துறந்தவை" (மணி. உச: எஎ-அ); "வீடு கொண்ட நல்லறம் பகர்ந்து மன்பதைக் கெலாம் விளங்கு திங்க ணீர்மையால் விரிந

திலங்கு மஞ்பினேன், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடத் செழுஞ் சுடர் மூளைத்தெழுந்த தென்னலாய் முகிழ்ந்திலங்கு போதியி, லூடுகின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமான் வைங்தொடங்கொர் மூன்றறுத்த நாதன்'' (வீர. யாப்பு. ௩ - உதாரணம்) என வருதல் காண்க.

௧௩. புத்தனதி நால்வகைச் சத்தியங்களாகிய, இஃபத்தை விளைவிக் கும் பொருள் பொதிந்த சொல்.

எ - ௧௩. காலத்து இரப்பத் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனுகி அறுக்கும் வாமனது வாய்மையாகிய கட்டுரையென்க; மணி. ௧௨ : ௫௮-௭௪.

(பி - ம்.) ௧௩. 'எனக்கட்டுரை'

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை. ௩௬௬

பிறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தர்களுஞ்
௧௫ சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
தீரறு பொருளி னீந்தநெறி யுடைத்தாய்ச்
சார்பிற் ரோன்றித் தத்தமின் மீட்டு
மிலக்கணத் தொடர்தலின்

௧௪. கௌதம புத்தருடைய காலத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ் வொருகாலத்தும் ஒவ்வொருவராகப் புத்தர்கள் பலர்அவதரித்து உபதேசஞ் செய்து தருமஸ்தாபனஞ் செய்தார்களென்பது பௌத்தநூற்றுணிபாத லி ், 'இறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தர்களும்' என்றார்; கௌதம புத்தரு டைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதையிலும் இக்கருத்து ஆங்காங்குப் பெறப்படும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்னேயுள்ள புத்தர்களுள், இருபத்தெ மூவர் பெயர்கள்மட்டும் இப்பொழுது தெரிகின்றன. அவைவருமாறு:—(௧) தண்ணகாரர், (௨) மேதங்கார், (௩) சரணங்கரர், (௪) தீபங்கரர், (௫) கௌண்டின்னியர், (௬) மங்களர், (எ) ஸுமெங்களர், (அ) இரேவதர், (௯) சோபிதர், (௧௦) அநோமதர்சி, (௧௧) பதுமர், (௧௨) நாரதர், (௧௩) பதுமோத் தரர், (௧௪) ஸுமேதர், (௧௫) ஸுஜாதர், (௧௬) பிரியதர்சி, (௧௭) அர்த்த

தர்சி, (கௌ) தர்மதர்சி, (கஅ) ஸித்தார்த்தர், (உ0) திஷ்யர்,(உக) புஷ்யர், (உஉ) விபச்சித், (உங) சிகி, (உச) விருஷபர், (உரு) கருத்தர், (உசு) கோண காமர், (உஎ) கசியபர்.
இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதமபுத்தரும் ஸர்வஜ்ஞ புத்தரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலங்கையிலுள்ள வித் தியோதய பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்கள ரால் தெரியவந்தது. தண்ணங்காரன், மஹாவீரன் முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாரு முளர்.

கஉ - ரு. யான்கூறுவது, ஏமக்கட்டுரையும் திருவாய் மொழிந்தது மாகவுள்ளதென்று அறவணவடிகள் கூறினரென்க.

கசு. ஈரறு பொருளின் - பன்னிரண்டுபொருள்களால்; என்றது, பேதைமை முதலியவற்றை. அவையாவன: பேதைமை, செய்கை,உணர்வு,
அருவுரு,வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று,பவம், தோற்றம், வினைப் பயன் (மணி. உச: கOரு- அ); இவற்றை முறையே அவித்யை,கர்மம் அல்லது ஸம்ஸ்காரம்,விஜ்ஞானம்,நாமரூபம் அல்லது ரூபாரூபம், ஷடாயதனம், ஸ்பரிசம்,வேதனை, த்ருஷ்ணை,உபாதானம்,பவம்,ஜந்மம் கர்மபலம் என்பர் வடநூலார். இவை துவாதசநிதானமெனப்படும்; சிவ - சித்தி. சௌத்திராந்திகன்மதம், கக - உரை.

'ஈரறுபொருளின்' (கசு) என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும் 'பேதைமை' (சுரு) என்பது முதலியவற்றால் விவரணங் கூறப்படும்.

கஎ - அ. சார்பிற்றோன்றி - சம்பந்தத்தால் உண்டாகி; சம்பந்தமென்றது காரணகாரியத் தொடர்ச்சியை. "சார்பிற்றோற்றம்" (உ௫: ௫) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. மேற்கூறிய பன்னிரண்டனுள் பேதைமையிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவுருவும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து ஊறும், அதிலிருந்து நுகர்வும்,
(பி - ம்.) கரு-கசு. 'மொழிந்த, தீதறு பொருளினீர்மை யுடைத்தாய்'

சஎ

மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
யெதிர்முறை யோப்ப மீட்சியு மாகி
யீங்கி தில்லா வழியில் லாகி
யீங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
றக்க தக்க சார்பிற் றோற்றமெனச்
சொற்றகப் பட்டு மிலக்கணத் தொடர்பாற்
கருதப் பட்டுக் கண்டநான் குடைத்தாய்
மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்த்

அதிலிருந்து வேட்கையும், அதிலிருந்து பற்றும், அதிலிருந்து பவமும், அதிலிருந்து தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைப்பயனுந் தோன்றுமெனக்கொள்க;

(மணி. ௩௦: ௪௦௪-அ.) இதனால் முதன்முறைத்தோற்றங் கூறியவாறாயிற்று. தத்தமில் மீட்டும் இலக்கு அண்ணத்தொடர்தலின் - அப்பன்னிரண்டனுள் செய்கை முதலிய ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்கு முன்னுள்ளவற்றில்நின்றும் தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப்பயனின்றும் எண்ணு முறையில் முதற்கண்ணின்றதாகிய பேதைமைதோன்ற அதனின்று திரும் பவும் செய்கைமுதலியனமுன்தோன்றியவாறே தோன்றுதலால்; மீட்டும் : உம்மை,இறந்தது தழீஇயது. பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டும் தங்கட் டோன்றுனவற்றைநோக்கப் பகுதியாதலும், தமக்குமுதலானவற்றைநோக்க விகுதியாதலுமுடையனவென்பது பௌத்தர் கொள்கை. இலக்கு - குறி.

௧௯. மண்டிலம் - வட்டம் ; "ஊழின்மண் டிலமாச் சுழற்சி" (௭௧அ) என்பர் பின்னும்.

ருழுமிக்

௨௦. எதிர்முறை ஒப்ப - தோன்றும் முறைமையை நீக்க ; எதிர்தல் -
தோன்றுதல் ; என்றது, காரணத்தை இல்லையாக்கவென்றபடி. பேதைமை மீளச் செய்கையும், அதுமீள உணர்வும், அதுமீள அருவுருவும், அதுமீள வாயிலும், அதுமீள ஊறும், அதுமீள நுகர்வும், அதுமீள வேட்கையும், அதுமீளப் பற்றும், அதுமீளப் பவமும், அதுமீளத் தோற்றமும், அதுமீள வினைப்பயனுமீளுமென்றவாறாயிற்று. மீளுதல்-ஈண்டு இன்மைப்பொருட்டு; மணி. ௩௦ : ௧௧௯ - ௩௩.

௨௧. இதுவென்றது, காரணத்தை. இல்லாகி - காரியங்களில்லையாகி.

௨௫. மேற்கூறிய பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை, செய்கை என்னும் இந்த இரண்டும் முதற்கண்டமென்றும், உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு என்னுமிவ்வைந்தும் இரண்டாங்கண்டமென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம் என்னுமிம்மூன்றும் மூன்றாங்கண்டமென்றும், தோற்றமும் வினைப்பயனும் நான்காங்கண்டமென்றுங் கூறப்படும்; மணி. ௩௦ : ௧௩௫ - ௪௭.

௨௬. செய்கையுமுணர்வுஞ்சேர்தலை முதற்சந்தியென்றும், நுகர்வும்

(பி - ம்.) ௧௭ - ௯. 'மீட்டுத், தொடர்தலினமனமவகையறிய' ௨௦. 'முறைபிறப்பமீட்சி' ௨௨ - ௩. 'ஈங்கில்லவழியுண்டாதலாறக்கசார்பிற்' ௨௪. 'சொற்றகப்படுமிலக்கணத்'

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றற் கேற்ற காலமூன் றுடைத்தாய்க்
குற்றமும் வினையும் பயனும் விளைந்து
நிலையில வறிய துன்பமென நோக்க
வுலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிட னாகி
யைந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி
நயங்க ணான்காற் பயன்க ளெய்தி
யியன்றநால் வகையால் வினாவிடை யுடைத்தாய்
நின்மிதி யின்றி யூழ்பா டின்றிப்
பின்போக் கல்லது பொன்றக் கெடாதாய்ப்

வேட்கையுஞ்சேர்தலை இரண்டாஞ்சந்தியென்றும், பவமுந் தோற்றமுஞ் சேர்தலை மூன்றாஞ்சந்தியென்றுங் கூறுவர்; மணி. ௩௦: ௧௪௮ - ௫௨.

௨௭. தோற்றம் - பிறப்பு; மணி. ௩௦: ௧௫௩ - ௮.

௨௮. மணி. ௩௦: ௧௫௭ - ௬௨.

௨௯. மணி. ௩௦: ௧௯௪ - ௨௪. ௩௦ - ௩௧. மணி. ௩௦: ௧௭௫ - ௮.

௩௨. நால்வகை வாய்மைக்கு - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு; மணி. ௨: ௬௪ - ௭; ௩௦. ௧௮௬ - ௮.

௩௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸ்கந்தம்; ஸ்கந்தம் - கூட்டம்; மணி. ௩௦: ௧௮௧ - ௯௦.

௩௪. ஆறுவழக்காவன: உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது சார்ந்த உண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு,

உள்ளதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு; மணி. ௩0: ககக-உகரு.

௩௫. நயங்கள்நான்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், புரிவின்மை நயம், இயல்புநயம் (மணி. ௩0: உகஎ - உஅ.) பயன்கள் - பிரயோசனங்கள்; அவை நான்குவகைப்படும்; மணி. ௩0: உஉக - ௩௪.

௩௬. நால்வகையால்வினுவிடையுரைமை - துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டு மொழிதல், வினுவின்விடுத்தல், வாய்வாளாமை; மணி. ௩0: உ௩ரு - ௪௬.

௩எ. நின்மிதி - நிர்மாணம். (உண்டாக்குதல்)
தல். தொடக்கமும் ஈறுமின்றியென்பதாம்.
ஊழ்பாடு - முடிவுபடு

௩அ. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி ; இதனை ஸந்தானமென்பர் ; அ[illegible] வாயுஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பிபீலிகாஸந்தானம் என

(பி - ம்.) உஎ - கூ. 'மூன்றுவகையாத, தோன்றமூன்றுடைத்தாய் வினையும்பயனுங் குற்றமும்வினைந்து' ௩எ - அ. 'நின்மதனினிழ்பாடின பேபினபோககலலது'

பண்ணுந ரின்றிப் பண்ணப் படாதா
யாது மின்றி யென்ன து மின்றிப்
போனது மின்றி வந்தது மின்றி
முடித்தலு மின்றி முடிவு மின்றி
வினையும் பயனும் பிறப்பும் வீடு
மினையன வெல்லாந் தானே யாகிய

பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
ரறியா ராயி னாழ்கா கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவி
னோதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளித

நான்குவகைப்படும். பொன்றக்கெடாதாய் - முற்றக்கெடாததாகி.

௩௮ - சச. மணி. ௩௦: ௨ ௫௦ - ௫௧.

இனிப் பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டுசார்பும் அவற்றின் இலக்கணங்களும் முறையே கூறப்படும்.

சரு. செய்கை - கர்மம். உணர்வு-விஞ்ஞானம். அருவுரு - நாமரூபம்; "அருவுருத் தன்மை, யாக்கை" (௧௦௨ - ௩) என்பர் பின்.

சசு. வாயில் - ஷடாயதனம்; ஆவது, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் மனமும். ஊறு - ஸ்பரிசம்; அஃதாவது, இந்திரிய விஷயசம்பந்தம். நுகர்வு - வேதனை ; அஃதாவது, சுகதுக்க அநுபவம். வேட்கை - த்ருஷ்ணை ; அஃ தாவது, இன்பத்தை அடையவேண்டுமென்றும் துன்பத்தைப்போக்க வேண்டுமென்றும் உண்டாகுமாசை.

சஎ. பற்று - உபாதானம் ; அஃதாவது, இன்பத்தைக்கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக் கொள்ளுதல. வினைப்பயன் - கர்மபலம்.

சஅ. இயல்பு - ஸ்வபாவம். சகூ. பெரும்பேறு - நிர்வாணம்.

௫௨. இவற்றையென்றது, நான்கு சத்தியங்களையும் அவற்றை

நன்கு விளக்குந் துவாதச நிதானங்களையும்.

௫௪ - ௪. பேதைமையென்பது, மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க ; "பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனோடேனுப்க்,

(பி - ம்.) ௪௧. 'போனது மின்றி முடிதலுமின்றி' ௪௮. 'வருத்தவீரறும்' ௫௦ - ௫௧. 'நரகமிகுவாபேதையென்ப' ௫௨-௩. 'மயங்கவியற்படு'

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை. ௩௭௩

லுலக மூன்றினு முயிரா முலக
மலகில பல்லுயி ராறுவகைத் தாகு
மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலுங்
கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுந்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவி
னாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழை

காமுற் றுமதன் பயத்தினிற் காமனைக் கடந்து, நாமருஉம்புகழ
கொடுப்பதோர் நன்னெறி நண்ணும்,வாமன் வாய்மொழி மறந்திட்டு

மறைதொழி கெழும்" (வீர. யாப்பு. ரு - உதாரணம்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க இவ்வடிகளாற் பேதைமையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

ருரு. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுள்ளும் ; உலகம் மூப்பது தொன்றென்பராலெனின் மஹாராஜிகலோகமுதலிய உலகம் இருபத்தாறினையும் மேலுலகென்றும், நாரகலோகமுதலிய உலகம்நா ங்கினையும் கீழுலகென்றுங்கொண்டு அவற்றை நடுநின்ற மனுஷ்யலோகத்துடன் கூட்டி, இ நூலாசிரியர் உலகம் மூன்றெனக் கொண்டார் போலுமென்க ; "திருமேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக, வுருமேவி யவதரித்த வுயிரனைத்து

மூயக்கொள்வா, னிவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு
வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன,

மிருணீங்க, வெ
......பெரியோய்நீ

(வீர. யாப்பு. கக - உதாரணம்) என்பதில் உலகங்கள் மூன்றாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

ருசு. அலகில - அளவில்லாதன.

ருசு - அ. மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும் விலங்கும் பேயுமென்று பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும் ; இவ்வறுவகைப்பிறப்பும் ஷட்கதியெனப்படும்.

சுஉ. "வினைவின்கண், வீயா விழுமந் தரும்" குறள். உஅச.

சுO - சுங. (செய்கை) சார்தலையும் இன்பத்தையும் கவலையையுங் காட்டும்.

சுசு. காமத்தீவிழைவு, இருபெயரொட்டு.

(பி - ம்.) ருரு. 'உயிராகுலமு' ருசு - எ. 'வகைத்தாளுந் தேவருட் ருஎ - அ. 'நரகரும், விலங்கும்பேயுமன்றே' ருகூ - சுக. 'என்றிருபயத்தா

சொல்லப்பட்டப்பிறப்பினுட் டோன்றி'

வுலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவ

---

௬௮. கடுஞ்சொல் - வன்சொல்.

௭0. பொல்லாக்காட்சி-மயக்கம்; அஃதாவது, உண்மையையறியாமை.

௬௪ - ௭௨. இவ்வடிகளிற்கூறியபத்துக்குற்றங்களையும்

தசதோஷங்க ளென்பது பௌத்த நூல் வழக்கு.

எஎ. சொல்லியபத்து: "மருடரு மனம்வாய் மெய்யிற் கொலைமுதல் வினைபத் தாமே" (சித்தாந்தத்தொகை; நீல. புத்த. கூ௫ - சமய.) நீங்கலாவது, இப்பத்தினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமை முதலியபத்தினையும் பெறுதல்; 'பள்ளிவலம்புரிதல் தவஞ்செய்தல் தானஞ்செய்தல் என்னும் காயத்தின்குணம் மூன்றும், மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படு சொற்கூறல் என்னும் வாக்கின்குணம் நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின் குணம் மூன்றும் ஆகிய நற்குணம் பத்து' என்றுகூறுவாருமுளர்; சிவ - சித்தி. சௌத்திராந்திகன்மதம், கூ0 - உரை.

எஅ. சீலத்தின் வகைகளை இந்நூல் உக-ஆம் காதை, ௫எ-ஆம் அடிக் குறிப்பிற்காண்க.

அக. மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம். மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

கூ௪ - அக. இவ்வடிகளிற் கூறியதுபோலவே, "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குங், கலங்கனூர்த் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற், றேவரு மக்களும் (பி - ம்.) கூஅ - கூ. 'பயமில, சொல்லே சொல்லிற ரேன்றுவ நான்கும்' எக - உ. 'மூன்றும் பத்துவகை' எ௩. 'இத்திறப் படாஅர்' எஎ. 'தொகுதிநீங்கி'

கூ0.பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை.

கூஎ௫

ருணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற்
புரிவின் ருகிப் புலன்கொளா ததுவே
யருவுரு வென்பதவ் வுணர்வு சார்ந்த
வுயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாயுங் காலை

யுள்ள முறுவிக்க வுறுமிட ஞகு
மூமறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்

வேறு புலன்களை மேவுத லென்ப
நுகர்வே யுணர்வு புலன்களை நுகர்தல்

_பிரமரு மாகுதி, ராகவி னல்வினை யயரா தோம்புமின்" (௨௫: ௪௧ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

௪௫ - அக. மு. மணி. ௨௪ : ௧0௫ - ௪0.

அ௨. உணர்வு: இது பஞ்சஸ்கந்தத்துள் ஒன்ருகவுங் கூறப்படும்; உறங்குவோருணர்வின் - தூங்குவோருடைய உள்ளம் கர்த்ருத்வமும் போக்த்ருத்வமுமின்றி ஸாக்ஷிமாத்திரமாக நிற்றலபோல.

அ௩. புரிவு இன்ருகி - செய்யுந்தொழில் யாதொன்று மின்றி; புலன் கொளாதது - விஷயங்களை அநுபவியாது ஸாக்ஷிமாத்திரையாயிருத்தலை யுடையது.

அ௨ - ௩. உணர்வு, உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்; இதுவே கருமத்தொகுதியோடுகூடிய வியவகாரதசையில் 'உயி'ரென்று வழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாவென்று ஒன்று இல்லை யென்பதும் பௌத்தர்கொள்கை; (நீல. புத்த. ௩௩ - ௬. சமய) ஆன்மா இல்லையென்பதனல் இவர்கள் அநான்மவாதிகளென்று கூறப்படுவர்; இந்த இரண்டடிகளாலும் உணர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௮௪ - ௫. இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவினிலக்கணம் கூறப் பட்டது.

௮௬. வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

௮௭. உள்ளமுறுவிக்க - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களையடைவித் தற்கு ; உறும் இடனுகும் - உற்ற இடங்களாகும் ; இடங்கள்: மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் இந்திரியமைந்தும் மனமொன்றும்.

௮௬ - ௭. இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிலினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௮௮. ஊறு - ஸ்பரிசம். ௮௯. புலன்களை - விஷயங்களை.

௮௮ - ௯. ஷடாயதனங்கள் விஷயங்களை ஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படு மென்பர் ; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯0. இதனால் நுகர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) ௮௪ - ௫. 'மருவுணர்வென்பதவவுருவுசார்ந்துயிரு' ௮௬. 'வாயிலூறுமாயுங்' ௮௮. 'ஊறென்றுரைப்பது' ௮௯-௯0. 'வேவுதலென்பது நுகர்வெனப்படுவதுணர்வு புலனுக்காதல'

வேட்கை விரும்பி நுகர்ச்சியா ராமை
பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே
பவமெனப் படுவது கரும வீட்டந்
தருமுறை யிதுவெனத் தாந்தாஞ் சார்தல்
பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி
னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற்

காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா
யியற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதன்
மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவுந்
தாக்குநிலை யாமையிற் றாந்தளர்ந் திடுதல்

௯௧. வேட்கை - த்ருஷ்ணை ; ஆராமை - நிரம்பாமை ; "ஆரா வியற்கை யவா" (குறள். ௩௭௦.) நிரம்பாமையாவது - தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல் ; இதனால் வேட்கையிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௨. பசைஇய - ஒட்டிக்கொண்ட ; இதனாற் பற்றினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௩. ஈட்டம் - கூட்டம்; ஈண்டுக்கூறியதுபோலப் பவத்தைக் கருமத்தொகுதியென்று பின்னுங்கூறுவர்; ௧௧௫, ௧௪௨.

௯௩-௪. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௫. கருமப்பெற்றியின் - கருமங்களினியல்போடு.

௯௬. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விஞ்ஞானம் ; சார்பொடுகதி களில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவகைகளில்.

௯௭. இங்கே 'காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்' என்பதற்கேற்ப, "அன்புடை யாருயி ராசற் கருளிய, வென்புடை யாக்கை" (௨௫ : ௧௭௦ - ௭௧) என்று முன்னுங் கூறியிருத்தல்காண்க.

௯௬ - ௭. உள்ளம் தோன்றலென்க.

௯௫ - ௭. இவ்வடிகளால் தோற்றத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௮. பிணி - வியாதி. பிறிதாய் - வேறாகி.

௯௯. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிந்து - வேறுபட்டு. இடும்பை

- துன்பம்.

கூஅ - கூ. இவ்வடிகளாற் பிணியினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

க00 - க0க. அந்தம் - மரணம். இவ்வடிகளால் மூப்பினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(பி - ம்.) கூச. 'தருவதுமுறையென' கூரு - எ. 'உறப்புளஞ்சார் பொடுகதிர்களிற ரேறனறல' கூஅ. 'சார்பிறபிறகாய்' கூகூ. திரிந்துடலிடும்பையுறுதன' க00 - க0உ. 'மூப்பெனப் படுவ...தளவுதாக்குதாங்தெளிவுறுதல் சாகாடென்ப'

கூ0.பவத்திறம்றுகெனப்பாவைநோற்றகாதை.கூஎஎ

சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை
யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்
பேதைமை சார்வாச் செய்கை யாகுஞ்
செய்கை சார்வா வுணர்ச்சி யாகு
முணர்ச்சி சார்வா வருவுரு வாகு
மருவுருச் சார்வா வாயி லாகும்
வாயில் சார்வா வூறா குமமே
யூறு சார்ந்து நுகர்ச்சி யாகு
நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கை யாகும்
வேட்கை சார்ந்து பற்றா குமமே
பற்றிற் றோன்றுங் கருமத் தொகுதி
கருமத் தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத் தோற்றந்
தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா

டவல மாற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப
வூழின்மண் டிலமாச் சூழுமிந் நுகர்ச்சி
பேதைமை மீளச் செய்கை மீளுஞ்
செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீளு
முணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளு

க0உ - ரு. சாக்காடு-மரணம்.

அருவுருத தன்மையினையுடையவுடம்பு அத்தமிக்குஞ் சூரியனைப்போல மறைந்துபோதல்; இந்தவுவமையே இந்நூலில் முன்பும் (உச: க0க - உ) கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; இவ்வடிகளாற் சாக்காட்டினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூஅ - க0ரு. இவ்வடிகளாற் பிணி மூப்புச் சாக்காடென்னும் பயன்களுக்கு இலக்கணங்கூறினார்.

ககசு. அவலமுதலியவற்றினிலக்கணங்களை விளைப் இப்புத்தகத்தின் ருரு - ஆம் பக்கத்திற்பார்க்க.

ககரு - எ. மூப்புமுதலியன துக்கமெனவுங் கூறப்படுமாதலின், அவைகள் 'தவலிறுன்பம்' எனப்பட்டன.

ககஅ. ஊழ் இல் மண்டிலமா - முடிவில்லாத வட்டமாக; ஊழ் - முடிவு; "ஊழ்பா டின்றி" (ரு0: ருஎ) என்றார் முன்னும்; இந்நுகர்ச்சி சூழுமென்க; ஊழின் - முறைமையினையுடைய எனினுமாம்.

க0ச - கஅ. இவ்வடிகளால துக்கமும் துக்கோற்பத்தியுமாகிய வாய்மைகளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பர்.

ககசு. மீள - நீங்க; இல்லையாகவென்றுமாம்.

(பி - ம்.) க0ரு. 'மறைந்ததீருதல்' க0எ. 'அருவுருசார்வா' ககரு - ச. 'கானமாகி, வருமயாயானைவழி'

மருவுரு மீள வாயின் மீளும்
வாயின் மீள வூறு மீளு
மூறு மீள நுகர்ச்சி மீளு
நுகர்ச்சி மீள வேட்கை மீளும்
வேட்கை மீளப் பற்று மீளும்
பற்று மீளக் கருமத் தொகுதி
மீளுங் கருமத் தொகுதி மீளத்
தோற்ற மீளுந் தோற்ற மீளப்
பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்
சாக்கா டவல மரற்றுக் கவலை
கையா றென்றிக் கடையி றுன்ப
மெல்லா மீளுமிவ் வகையான் மீட்சி
யாதிக் கண்ட மாகு மென்ப
பேதைமை செய்கை யென்றிவை யிரண்டுங்
காரண வகைய வாத லானே
யிரண்டாங் கண்ட மாகு மென்ப
வுணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்ச்சி யென்று நோக்கப் படுவன
முன்னவற் றியல்பாற் றுன்னிய வாதலின்

மூன்றாங் கண்டம் வேட்கை பற்றுக்
கரும வீட்ட மெனக்கட் டுரைப்பவை
மற்றப் பெற்றி நுகர்ச்சி யொழுக்கினுட்
குற்றமும் வினையு மாக லானே

கசுo. பிறப்பு - ஈண்டுப் புனர்ஜனனம்; இப்படியே பின்னும் வரும்.

கசுரு. மீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து.

கககூ - ருரு. இவ்வடிகளால் துக்கநிவாரணமாகிய மூன்றுவது வாய்மை கூறப்பட்டதென்பர்.

இனி, நான்குகண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்.

கருச - கூ. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங்களாக வுள்ளனவாதலின், இவை முதற்கண்டமென்று கூறப்படும்.

கருள - சo. உணர்ச்சி முதலிய ஐந்தும், பேதைமை செய்கையென்னு மிரண்டாலும் வந்தனவாதலின்,' இவை இரண்டாங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

கசக - ச. வேட்கை முதலிய மூன்றும் மேற்கூறிய நுகர்ச்சியொழுக்

(பி - ம்.) கசக - உ. 'பற்று, கருமவீடகம்' கசச. 'பற்று நுகர்ச்சி'

நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடுந் துன்ப
மெனவிவை பிறப்பி லுழக்குபய னாதலிற்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதிச் சந்தி
நுகர்ச்சி யொழுக்கொடு விழைவின் கூட்டம்
புகர்ச்சியின் றறிவ திரண்டாஞ் சந்தி
கன்மக் கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முன்னிச் செல்வது மூன்றாஞ் சந்தி
மூன்றுவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
யான்றபிற மார்க்கத் தாய வுணர்வே
தோன்றல் வீடெனத் துணிந்து தோன்றியு
முணர்வுள் ளடங்க வுருவாய்த் தோன்றியு
முணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணர்தரு மக்க டெய்வம்விலங் காகையுங்
கால மூன்றுங் கருதுங் காலை
யிறந்த கால மென்னல் வேண்டு
மறந்த பேதைமை செய்கையா னவற்றை
நிகழ்ந்த காலமென நேரப் படுமே
யுணர்வே யருவுரு வாயி லூறே

கத்திற்கணுண்டாகிய குற்றமும் அதனுலுளதாகும் வினையுமாக இருத்தலின், இவை மூன்றுங்கண்டமென்று கூறப்படும்; வேட்கை முதலிய மூன்றனுள் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவுங்கொள்க.

கசரு - எ. பிறப்பும் பிணிமுதலிய கன்மபலனும் முற்கூறிய வினைப் பயனாக இருத்தலின், இவை நான்காங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

கசஅ. பிறப்பின் முதல் - செய்கை. செய்கையும் உணர்வுஞ் சேர்தல் முதற்சந்தியாகும்.

கசகூ. கூட்டம் - சேருதல.

கசகூ-ருo. நுகர்ச்சியும் வேட்கையுங்கூடுதல இரண்டாஞ்சந்தியாகும்.

கருக - உ. பவமும் தோற்றமுஞ் சேர்தல மூன்றாஞ்சந்தியாகும்.

கருகூ - கூஅ. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இவை இறந்த

(பி - ம்.) கசசு - எ. 'துன்ப, மிவையிறபிலூழ்க்குபபயனுதலின்'

கசஅ - ருo. 'உணர்வாதிபெ...வினையினிடை முதறசந்திநுகர்சசியினதிவ திரண்டர்' கருக. 'களமககூதடுதாடு' கருச. 'ஆயுவுணர்வே' கருசு. 'உளடங் கியுமுணர்வாய்' கருஎ. 'உடங்கித் தோன்ற்' கசுஉ -அ. 'காலமென விசைக் கப்படுமே மூப்பேசாவேபிணியே யவலமொறறுக'

நுகர்வே வேட்கை பற்றே பவமே
கசுரு தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
யெதிர்கா லம்மென விசைக்கப் படுமே
பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே
யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்

குலவிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
யவாவே பற்றே பேதைமை யென்றிவை
புனையுமடை பவமும் வினைசெய லாகு
முணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்ச்சி பிறப்பு மூப்புப்பிணி சாவிவை
நிகழ்ச்சிப்பய னுங்கே நேருங் காலக்
குற்றமும் வினையும் பயனுந் துன்பம்
பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
வெப்பொரு ளுக்கு மான்மா விலையென
விப்படி யுணரு மிவைவீட் டியல்பா
முணர்வே யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்வே பிறப்பே பிணிமூப்புச் சாவே
யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
நுவலப் படுவன நோயா கும்மே
யந்நோய் தனக்குப்

காலத்தனவென்றும், உணர்வுமுதல்தோற்றமீறானவை நிகழ்காலத்தனவென்றும், தோற்றமுதற் கையாறிறுதியாகவுள்ளவை எதிர்காலத்தனவென்றும் கூறப்படும்.

கசுகூ - எ௦. அவாவும் பற்றும் பேதைமையுமாகிய இம்மூன்றும் குற்ற மென்று கூறப்படும்.

கஎக. பவமும் செய்கையும் வினையாகும்.

கஎஉ - ச. உணர்ச்சி முதலிய வாறும் மூப்புப் பிணி சாக்காடென்னும் வினைப்பயனென்றும் ஆகிய ஏழும் பயனாகக்கூறப்படும்.

கஎ௫. தோன்றிய இயல்புடைய பொருள்கள் நிலையா.

கஎசு - அ. இவ்வடிகள், முன்பு, "நிலையில வறிய துன்பமென

ளோக்க, வுலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி" (௩௦: ௩௦ - ௩௧)
என்றதனை விளக்கி நின்றன.

கஎ௬ - அஅ. உணர்வுமுதல் வினைப்பயனீறுகவுள்ளவேழும்
தூக்க

(பி - ம்.) கஎ௫. 'துன்பமும்' கஎஅ. 'உணருமென்பிவை' க௮௦ -
அக. ,பிறப்பே மூப்பேசாவேயவலவா றறுகவலைகையாறென்ன'

௩௦.பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை.

௩அக

பேதைமை செய்கை யவாவே பற்றுக்
க௮௫ கரும வீட்டமிவை காரண மாகுந்
துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண
மின்பம் வீடே பற்றிலி காரண
மொன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவ
துருவு நுகர்ச்சி குறிப்பே பாவனை
க௯௦ யுள்ள வறிவிவை யைங்கந்த மாவன

மென்று கூறப்படும்; அதற்குப் பேதைமை முதலிய ஐந்தும் காரணமாகும்; ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம்; அதற்குக்காரணம் பற்று; வீடு இன்பம்; அதற்குக்காரணம் பற்றின்மையே; என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு

வாய்

மைகளாகும்; "பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன, தற்றோ ருறுவது" (உ: கூசு - எ) என்று முன்பும் வந்திருத்தல்காண்க. இவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர்; இந்நான்கினுள் துக்கநிவாரண மார்க்கம் எட்டுவகைப்படும்; அஃது அஷ்டாங்கமார்க்கமென்றும் விசுத்தி மார்க்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கையென்றுங் கூறப்படும். இவ்வெட்

டாவன:—நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை,

நல்வாழ்க்கை,

நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர்தலைப்பாடென்பன; "பழித்திடாப் பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௧); "நற்காட்சி நல்லொழுக்க நல்வாய்மை நல் வாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடைந்து நாடு", "நன்முயற்சி நன்காங் கடைப் பிடிநல் லோர்தம்பாற், செல்கையுட னெட்டனைத்துந் தேறு" (பரமத திமிரபானு) என வருவனவற்றாலறிக. இவ்வெட்டும் ஸம்மியக் திருஷ்டி, ஸம்மியக்ஸங்கற்பம், ஸம்மியக் வாக்கு, ஸம்மியக்கருமம், ஸம்மியகாஜீவம், ஸம்மியக்வியாயாமம், ஸம்மியக்ஸ்மிருதி, ஸம்மியக் ஸமாதியென்றுபெயர் பெறுமென்றும், இவைகளே ஜனனமரண துக்கத்தை மாற்றுதற்குரியவழி யென்றும் அசுவகோஷபோதிஸத்துவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட் டுள்ள புத்தசரித்திரத்தின் கரு-ஆம் வர்க்கத்தால் தெரிகின்றன.

௧அ௯. நுகர்ச்சி - வேதனை. ௧௯௦. உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்.

௧அ௯ - ௯௦. உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை,

விஞ்ஞானமென்னும்

இவ்வைந்தும் பஞ்சஸ்கந்தமெனப்படும்; (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்தி ராந்திகன்மதம், சு.) அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென.

விருவகைப்படும். பூதவுரு-பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்குமாம்; உபாதாயவுரு-வலி, இரதம், வன்னம், கந்தமென்னு நான்குமாம். வேதனை - குசலவேதனை (சுகவறிவு), அகுசலவேதனை (துக்கவறிவு), குசலாகுசலவேதனை (சுகதுக்கவறிவு) என்னுமூன்றுமாம். குறிப்பு - மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னுமைந்தும் மனமொன்றும் ஆகிய ஆறுமாம். பாவனையாவது - மனோவாக்குக்காயங்களினாலுண்டாகும் நல்வினைபத்தும் தீவினைபத்தும் ஆகிய இருபதுமாம். "எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான,

(பி - ம்.) ௧௮௫. 'கரணமாகும்' ௧௮௬. 'குறிப்பினை, யுள்ளமறிவினை'

வறுவகை வழக்கு மறுவின்று கிளப்பிற்
றொகையே தொடர்ச்சி தன்மை மிகுத்துரை
யியைந்துரை யென்ற நான்கினு மியைந்த
வுண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கு
முள்ளது சார்ந்த வுண்மை வழக்கு
மில்லது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
முள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
மில்லது சார்ந்த வுண்மை வழக்குமெனச்
சொல்லிய தொகைத்திற முடம்புநீர் நாடு

மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக், கட்டிய பஞ்ச கந்தங் கணத்தினிற் பங்க யாகுந, தொட்டநாற் பத்து மூன்றுஞ் சுகதநூற் றணிவு தானே" (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௦. ௨-ம்) என்று வருதல் காண்க; இன்னும் இவற்றினிலக்கணங்களை, "ஒங்குருவம் வேதனை யுளக்குறிப்புப் பாவனைமெய், தாங்குணர்வென் றைந்தாங்கந் தம்" எ-ம், "உருவமுடல பூத முபாதாய மென்னு, மிருவிதத்தி னுலுமெழு மென்" எ-ம், "வேதனை துன்பின் பிவற்றின் விரவலுமென், றோதவொரு மூன்றுமென் றோர்" எ-ம், "பொறிவிதமோ ரைந்தும் பொறியைப் பொருத்தி, யறியுமவை மூங்குறிப்பென் றாய்" எ-ம், "வாக்குமனமாக்கையிவை பாவனை யென் றேயதியா, யாக்குமிவை தாமறம்பா வம்" எ-ம், "இந்நால் வகை யினுமேய்ந் தையமற வெண்ணுமெணம், விஞ்ஞான மென்றே விளம்பு" எ-ம், "இந்தவித மைந்துஞ்சந் தானத் தெழுந்தழிகை, பந்தமென வேரீ தான் பார்" எ-ம், "அறக்கெடுத லேபரம முத்தியிவை யைந்து, மறக் கெடுமா றுங்கூறு வாம்" எ-ம் வரும் திருவாக்காலு (பரமததிமிரபானு) மறிந்துகொள்க. இந்தப் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டமே உயிரென்பர்; அது, "கவை யொப் பனைகை விரலைந துகளு, மிவையிப் படிகைப் பிடியென் றதுபோ, லவையப் படிகந் தங்களைந் துகளு, நவையைப் படுநல லுயிரா மெனவும்" (நீல. புத்த. ௰) என்னும் பாடலால் நன்குணர்த்தப்படுகின்றது. இவ்வைந்தினுள்ளோ குறிப்பினைக் குறியென்றும், அது வடமொழியில் ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தமென்று பெயர் பெறுமென்றுங் கூறுவாரும், இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலக்கணங்கூறுவாருமுளர்.

கஙகஅ. அறுவகைவழக்காவன:—தொகை, தொடர்ச்சி, தன்மை மிகுத்துரை, இயைந்துரையென்றநான்கொடுஞ்சேர்ந்த உண்மைவழக்கு முதலிய ஆறுமாம். இயைந்துரையைத் தொகையிலடக்கி மூன்றென்பாரு முளர்.

கஙகஇ. தொகைத்திறமாவது: உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க; என்றது, பலதாதுக்களின்கூட்டம் உடம்பென்றும்

பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென் றும் பலவூர்களின்கூட்டம் நாடென்றும் வழங்கப்படுமாறுபோலப் பஞ்சஸ் கந்தங்களின் கூட்டமே ஆன்மாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையென்ற

(பி - ம்.) கககூ - அ. 'சார்ந்தவுண்மைவழக்கு,
ன்மை....சார்ந்தவின்மை வழக்கும்'
மில்லதுசார்ந்தவி

கூ௦.பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை.கூஅகூ

௨௦௦ தொடர்ச்சி வித்து முளைதா னென்றிந்
நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெல்லென வழங்குத
லியல்பு மிகுத்துரை யீறுடைத் தென்றுந்
தோன்றிற் றென்று மூத்த தென்று
மூன்றி னொன்றி னியல்புமிகுத் துரைத்த
௨௦௫ லியைந்துரை யென்ப தெழுத்துப் பலகூடச்
சொல்லெனத் தோற்றும் பலநாட் கூடிய
வெல்லையைத் திங்க ளென்று வழங்குத

வாறு ; இனி இத்தொகையினே உண்மைவழக்கு இன்மைவழக்கு என்பவற்றோடுசேர்த்து 'சுவரும்மரமும் ஆக்கையும் கற்றையுங்கூடின சமுதாயத்தை வீடென்று வழங்குமாறுபோலவும் பலவூருங்கூடின சமுதாயத்தை நா
டென்றும்பற்றென்றும்வழங்குமாறுபோலவும்பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டத்தை ஆன்மாவென்று வழங்குவது கற்பனநாமமெனக்கொள்க' என்றும், 'மரம்

கற்

றைமுதலியவற்றைப்பிரித்தால் வீடில்லையானாற்போலவும் ஊர்களைப்பிரித்தாற் பற்றம் நாடுமில்லையானாற்போலவும் ஐந்துஸ்கந்தங்களையும் பிரித்துணருங்கால் ஆன்மா இல்லையாமெனக்கொள்க' (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், உரை)என்றும் விளங்க அவற்றிற்குஉதாரணங்காட்டினருமுளர்; "ஒருவனென் றோதப் பட்டா னுருவாதி யைந்துங் கூடி, வருபவ னென்று ரைத்த றொகையுண்மை

வழக்க தாகு, முருவமங் காதி யாய வைந்தையு மொருவ னின்று, தருவது தொகையி னின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங் காலே" சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், எ.

உOO - உOக. தொடர்ச்சியாவது-வித்திலிருந்து முளையும் முளையிலி

ருந்து தாளுந்தோன்றி நிகழ்ந்து நெல்லென்று வழங்குமாறுபோல எல்லாம் காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது; "காரண காரி யத்தின் றொடர்ச் சியாய்க் கால மூன்றின், சோர்வறத் தோன்றுங் கெட்டு வழியென்கை தொடர்ச்சி யுண்மை, போர்தரி னொருவ னேயெக் காலத்து முள்ளா னென்

று,தேர்வது தொடர்ச்சி யின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங் காலே" (சிவ-சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், அ)என்று இத்தொடர்ச்சியை உண்மை வழக்கு இன்மைவழக் கென்பவற்றோடுசார்த்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங்கூறி

யிருத்தல் காண்க.

உOஉ - ச. இயல்பு மிகுத்துரை-தன்மைமிகுத்துரை. தன்மைமிகுத் துரையாவது - ஒருபொருளினுடைய இறப்புப்பிறப்பு மூப்பு என்டவற்றுள் ஒன் றனியல்பை மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உண்மைவழக்கு இன்மை வழக்கென்பனவற்றோடுசார்த்தி, "தோற்றிய பொருள்க ளெல்லா நாசமா மென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன் மற்றை மிகுத்துரை வழக்கி னுண்மை, போற்றிய பொருள்கண் கட்குப் போனது போன்மு திர்ந்து, வேற்றுமைப் பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யில்வழக்கே" (சிவ - சித்தி.

பரபக்கம், சௌத்திராந்திகமதம், க) என்று முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க.

உ௦௫ - எ. தொகைக்கும் இயைந்தொரைக்கும் வேற்றுமையாதோவெ (பி - ம்.) உ௦க. 'நிகழ்ச்சியிலற்றை'

ளுள்வழக் குணர்வில் வழக்கு முயற்கோ
டுள்ளது சார்ந்த வுள்வழக் காகுஞ்
சித்தத் துடனே யொத்த நுகர்ச்சி
யுள்ளது சார்ந்த வில்வழக் காகுஞ்
சித்தமுற் பவித்தது மின்போ லென்கை
யில்லது சார்ந்த வுண்மைவழக் காகுங்
காரண மின்றிக் காரிய நேர்த
லில்லது சார்ந்த வில்வழக் காகு
முயற்கோ டின்மையிற் றோற்றமு மில்லென
வொன்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
வொற்றுமை வேற்றுமை புரிவின்மை யியல்பென்க

னின் பலபொருள்களின் வரையறைப் படாததொகுதி தொகையாமென்றும் பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி இயைந்தொரையாமென்றுங் கூறுவர்.

கககூ - உ௦எ. இவ்வடிகளால் தொகை முதலிய நான்கினிலக்கணங் களும் கூறப்பட்டன.

உ0அ - கசு. இவ்வடிகளால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவுண்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்தவின்மைவழக்கு, இல்லது சார்ந்தவுண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்தவின்மைவழக்கென்னும் ஆறினிலக் கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன; "அறுவகை வழக்கு நெறிபட வுணர்ந்து" என்பது பௌத்தநூல்; இவ்வறுவகைவழக்கின் பெயரும் அவற்றி னிலக்கணங்களும் ஈண்டுக்கூறப்பட்டிருத்தல்போலப் பின்வரும் திருவிருத் தங்களிலுங் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; "உள்வழக் கில்வழக்குள் ளது சார்ந்த வுள்வழக்கோ, டுள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்குட னின்மை சார் ந்த,வுள்வழக் கின்மை சார்ந்த வில்வழக் கென்றோ ராறு,முள்வழக் குளதுண் டென்கை முயற்கோடின் றில்வழக்கே", " உணர்வு சார்ந் துணர்வு திக்கை யுள்ளது சார்ந்த வுண்மை, யுணர்வுபி னின்று மென்கை யுள்ளது சார்ந்த வின்மை, யுணர்வு முன்பின்றித் தோன்ற லில்லது சார்ந்த வுண்மை, யுணரினில் லதுசா ரின்மை யுள்ளங்கை யுரோம மாமே" (சிவ - சித்தி. பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், க0, கக.)

உகஎ - அ. ஒற்றுமைநயம் வேற்றுமைநயம் புரிவின்மைநயம் இயல்பு நயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்.

(பி - ம்.) உ0கூ - க0. 'வழககேற்குமசிகததிதுடனேயொத்து நுகர்ச்சி' உகஉ - அ. 'உற்பவித்துமினனநான்குநயமெனததோன்றப்படுவ தொற்றுமை' உகஅ - கூ. 'இயலபெனக்'

கூ0.பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை.கூஅரு

காரண காரிய மாகிய பொருள்களை
உஉ0 யொன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம்
வீற்றுவீற் றாக வேதனை கொள்வது
வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும்
பொன்றக் கெடாஅப் பொருள்வழிப் பொருள்களுக்
கொன்றிய காரண முதவுகா ரியத்தைத்

உஉரு தருதற் குள்ளந் தானிலே யென்றல்
புரிவின்மை நயமெனப் புகறல் வேண்டு
செல்வித் தகத்து ணென்மூனை தோற்றுமென
னல்ல வியல்புநய மிவற்றினுங் கொள்பயன்
றெுக்க பொருளல தொன்றில்லை யென்று
உஙo மப்பொரு ளிடைப்பற் றுகா தென்றுஞ்

உககூ - உo. இவ்வடிகளால் ஒற்றுமைநயத்தினிலக்கணங் கூறப் பட்டது.

உஉக. வேறுவேறாக அறிதல்.

உஉக - உ. இவ்வடிகளால் வேற்றுமைநயத்தினிலக்கணங் கூறப் பட்டது.

உஉங. பொன்றக்கெடாப்பொருள் - முற்றக்கெடாதபொருள். வழிப் பொருள் - காரியப்பொருள்.

உஉரு. உள்ளம் - விஞ்ஞானம். உஉசு. புரிவின்மை-செய்தலின்மை.

உஉரு - சு. "உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற், புரி வின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே" (ஙo: அஉ - ங) என்றார் முன்னும்; விஞ்ஞானத்திலடங்கியிருக்கும்கன்மபீஜமேமறுபிறப்பிற்குக்காரணமென்பர்.

உஉங - சு. இந்த நான்கடிகளாலும் புரிவின்மை நயத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

உஉஎ-அ. இவ்வடிகளால் இயல்புநயத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

உஉஅ. இவற்றின் நாம் கொள்பயன் - இந்த ஒற்றுமைநயமுதலிய நயங்கள் நான்காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாவையெனின்.

உஉக. தொக்கபொருளலது -சேர்ந்தபொருள்களையல்லாமல்.

ஒன்று-

வேறாகிய ஒன்று.

இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

உ௩0. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

(பி - ம்.) உஉ0. 'ஓர்விலனுயொனறு' உஉ0 - உக. 'நயம் வீற்றுவீற்றுதலெதனை கொள்வது' உஉ௩. 'பொனகொட...' உஉ௬ - அ. 'புகலல் வேண்டுகெனமுளையினறு மெவலலவியலபு' உஉஅ - கூ. 'பயனுல கொன பயன, றொழுக்கபொருளதொனறில்லை'

செய்வா னொடுகோட் பாடிலை யென்று
மெய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்று
மதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும்
விதிமுறை தொகையினால் விரிந்த நான்கும்
வினாவிடை நான்குள
துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினாவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோன்றியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றாற்
கேடுண் டென்ற றுணிந்துசொல லாகும்
செத்தான் பிறப்பா னோபிற வானோ
வென்று செப்பிற்

பற்றிறந் தானே வன்மக னேவெனன்
மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென விளம்புவர்

உருக. செய்வான் - கருத்தா. இவ்வடியாற்கூறப்பட்டது புரிவின் மைநயத்தாற் போந்த பயனென்க.

உருஉ - ரு; இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயல்புநயத்தாற் போந்த பயன்களெனக்கொள்க; இங்ஙனங்கொள்ளாமல் இந்த இரண்டு பயனையும் பிரித்து முன்னதை முன்னதனோடுகூட்டினும் பொருந்தும்.

உருச. விரிந்த, முற்று. நான்கும் விரிந்தனவென்க. நான்கும் - நான்கு பயன்களும்.

உருரு. வினாக்களுக்குரிய விடைகளென்க.

உருசு. கூறிட்டுமொழிதல் - பகுத்துச்சொல்லல்.

உருஎ. வாய்வாளாமை - பேசாதிருத்தல்; ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், "அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்" (தொல். புறத். உ0) என்னுஞ் சூத்திரத்தில், 'நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்' என்பதனுரையில், தவஞ்செய்வோர்க்குஉரியனவாகஎடுத்துக்காட்டிய 'ஊணசையின்மை, நீர்நசையின்மை, வெப்பம்பொறுத்தல், தட்பம்பொறுத்தல்; இடம்வரையறுத்தல், ஆசனம்வரையறுத்தல், இடையிட்டுமொழிதல், வாய்வாளாமை' என்னும் எட்டினுள் இம்மொழிவந்திருத்தல் காண்க.

உருரு - எ. துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினாவின்விடுத்தல், வாய்வாளாமையென நான்குவிடைகளுள்ளன.

உருஅ - கூ. தோன்றியது - உண்டான பொருள். தோன்றியபொருள் கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், ஈண்டுக்கேடுண்டென்றல் துணிந்துசொல்லலாயிற்று; துணிந்துசொல்லென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

உசு0-சரு.

கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

(பீ - ம்.) உ௩௧. 'தொடாபாடிலே யெனறும்' உ௩உ - ௩. 'காணத் தாங்காரியமென்றுமதுவு மன்ற தாரதுவு மனறெ' உ௩௪ - ௫. 'முறைதெர் கைவிளுவிடைகான்குள்' உ௩௯. 'உண் டென்னிற்றுணிந்து'

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை. ௩௮

விளுவின் விடுத்தன் முட்டைமுந் திற்றே
பனேமுந் திற்றே வெனக்கட் டுரைசெ
யென்று லெம்முட்டைக் கெப்பனே யென்றல்
வாய்வா ளாமை யாகா யப்பூப்
பழைதோ புதிதோ வென்று புகல்வா
னுரைக்கு மாற்ற முரையா திருத்தல்
கட்டும் வீடு மதன்கா ரணத்த
தொட்டித் தருதற் குரியோ ரில்லை
யாமே லுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாங்
காமம் வெகுளி மயக்கங் காரண

உ௪௪-௬. இந்தவடிகளால் விளுவின்விடுத்தலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

உ௪௮. பழைது - பழையது.

உ௪௭ - ௯. இந்தவடிகளால் வாய்வாளாமையென்னும் விடையின தியல்பு கூறப்பட்டது.

உ௩௫ - ௪௯. இவ்வடிகளிற் கூறிய விடைவகை நான்கும் தொல்காப்பிய உரையிற் கூறப்பட்டுள்ளன; கிளவி. ௩. ௧௩.

உ௫௦. கட்டு - பந்தம். 'அதன் காரணத்தது'

என்பதனைக்கட்டிளுேடும் வீட்டிளுேடும் தனித்தனியே கூட்டுக.

உ௫௫. காமமுதலிய மூன்றும் முக்குற்றமெனப்படும்.

உ௫௨ - ௩. மேற்கூறியபொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் இம்மூன்றுங் காரணமாகும் ; "காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற, னாமங் கெடக்கெடு நோய்" (குறள். ௩௬0) என்று வந்திருத்தல்காண்க.

இனி, எல்லாவற்றிற்கும்காரணமாகியகாமவெகுளிமயக்கங்களை முறை யேநீக்குதற்குரிய பாவனைகள் கூறுவார்,

மைத்திரீபாவனை கருணைபாவனை முதிதபாவனை அசுபபாவனை உபேக்ஷாபாவனையெனப் பாவனை ஐந்துவகைப்படும்; அவற்றுள்,

க. மைத்திரீபாவனை:— ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைந்து தக்க ஆஸனத்திலிருந்த பின்பு பின்வருமாறு தியானித்தலாம் : 'உத்தமமான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாம் களிப்புற்றுவாழ்வன வாகுக ; அவையெல்லாம் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக; எல்லாமனிதர்களும் எல்லாத்தேவர்களும் நரகவாதையினுற் பீடிக்கப்படுகிறயாவரும் ஸந்தோஷமுடையவர்களாக ஆகுக; அவர்கள் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவற்றினின்றும் விடு

(பி - ம்.) உ௪௪. 'வினைவின்விடுத்தல விரிக்குங்காலை முட்டை' உ௪௫. ௬. 'கட்டுரையென்றால்' உ௪அ - ௯. 'புகல்வானுக்கு' உ௫உ. 'பொருள் களெல்லாம்'

பட்டவர்களாக ஆகுக.' மைத்ரம் ஸ்நேகம் அன்பு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள் ; மைத்திரமென்பது குரோதத்திற்கு மாறுனது ; அவ்விரண்டும் ஓரிடத்துநிகழா ; மைத்திரமென்பது 'த்ருஷ்ணையென்னுமாசையன்று ; அவித்தை அல்லது மோகங்காரணமாக த்ருஷ்ணா பிறக்கும் ; அதனால் துராசைபிறக்கும். மைத்திரமென்னும் ஸ்நேகத்திலிருந்து துராசையுண்டாகாது. ஒருவனுக்குத் தன்துணைவன்விஷயமாக உண்டாகுமன்புதான் மைத்திரமென்பது.

உ. கருணாபாவனை:—'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடையவர் களாக ஆகுக' என்றுபாவித்தல். கருணையாவது இரக்கமுள்ளஎண்ணம். அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக்காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத் துன்பத்தை நிவிர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண் டாக்கும்.

௩. முதிதபாவனை:—' ஆக்கமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்ட மானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும் ; ஒவ்வொருவரும் தத் தமக்கு அமைந்துள்ள நல்வினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல். முதிதை யென்பதற்குச் சந்தோஷமென்பது பொருள் ; ஆனால் அஃது உலகப்பொருள்களையுடைமையால் உண்டாகுங்களிப்பன்று ; இது மைத்திரி, கருணை யென்னும் இரண்டுபாவனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது. முற்கூறிய மூன்று வகைப்பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியசிக்குந்துறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலஜனங்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவர் களிடத்தும் அப்பால் ஒருராரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல்நலம்.

௪. அசுபபாவனை:—அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம் ; நல்ல அதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடு மகிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப்பயிலும்

ஒரு துறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாக்கப்பட்டதென்றும் சாணி
யின்குவியலில் தோன்றிவளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டா கின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல அசுத்தத்தின் கொள்கலனா யிருப்பதென்றும் அருவருப்பான கசிவு அதிலுள்ள நவத்துவாரங்களின் வழி யே ஓயாமற் பெருகுகின்றதென்றும் ஜலதாரையைப்போல் வெறுத்தற்குரிய நாற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென் றும் பாவித்தல். 'சரீரத்
தின் காலவளவை ஒரு நிமிஷமே; மின்னலையும் நுரையையும் நீரிற்போகட்ட உப்பையும் காய்ந்த புல்லிற்பற்றிய நெருப்பையும் கடலின் அலையையும் ஆகா யத்திற் சஞ்சரிக்கிற ஜுவாலையையும் புன்னுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும் போலப் பிறந்தபோதே அதுநாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாவித்தலும் அசுபபாவனையின்பாற்படும்.

ரு. உபேக்ஷாபாவனை:—எல்லாவுயிர்களையும் சமமாகப் பாவித்தலும்
விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்குபாவனைகளைக் காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது ; அருகத்துக்களால் அனுட்டிக்கப்படுவது ; இது சமசித்தத்துவமென்றுங் கூறப்படும்.

(பி. ம்.) உருரு - ச. 'காரண, மனித்தரதுககமாறபாசுசியென'

கூo.பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை.கூ௮கூ

உருரு தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத் திடுதன்
மைத்திரி கருணா முதிதையென் றறிந்து
திருந்துநல் லுணர்வாற் செற்றமற் றிடுக
சுருதி சிந்தனா பாவனா தரிசனை

கருதி யுய்த்து மயக்கங் கடிக

மைத்திரி, கருணை, முதிதம்,உபேக்ஷையென்னும் நான்கு பாவனைகளும் உயர்வுபற்றிப் பிரஹ்மவிகாரபாவனையென்று கூறப்படும்; இவைமஹாப் பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன.

உருரு. பார்த்து - அசுபபாவனை பண்ணி. பற்று - காமம்.

உருச-ரு. அசுபபாவனையாற்காமத்தையொழிக்கவென்றவாறு. உடம்பினை அநித்தியம் துக்கம் அநான்மா அசுசியென்றுபாவித்தல் அசுபபாவனை யெனப்படுவதன்றி ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையென்றுங் கூறப்படும். இதனைச் சிவஞானசித்தியார்,பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம், உ-ஆம் திருவிருத்தத் துரையிற்காண்க; இவ்வசுபபாவனை, "நன்கென நாறுமி தென்றிவ் வுடம்பு நயக்கின்ற தாயி, னென்பது வாயில்கடோறு முண்ணின் றழுக்குச் சொரியத், தின்பதோர் நாயு மிழுப்பத் திசைதொறுஞ் சிப்பிலகு போழ்தி, னின்பநன் றூற்ற மிதன்க ணெவ்வகை யாற்கொள லாமே" எ-ம், "உறப்புக்கடா முடன் கூடி யொன்று மியைந்த பெரும்பை, மறைப்பில் விழைவிற்குச் சார்வாய் மக்குவ தேலிவ் வுறுப்புக், குறைத்தன போல வழுகிக் குறைந்து குறைந்து சொரிய, வெறுப்பிற் கிடந்த பொழுதின் வேண்டப் படுவது முண்டோ"எ - ம், "எனதெனச் சிந்தித்த லான்மற் றிவ்வுடம் பின்பத்துக் காமேற், றினைபெய்த புன்கத்தைப் போலச் சிறியவு மூத்தவுமாகி, வனையப் புழுக்குந் தமாவி காணவும் வாழவும் பட்ட, வினைய வுடம்பினைப் பாவி யாமென தென்ன லுமாமோ" எனவும் வருங் குண்டலகேசிச் செய்யுட்களாலு முணர்த்தப்பட்டது; "வினையின் வந்தது வினைக்கு விளைவாயது,......... மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (சு: கக0-உக), "என்புந் தடியு முதிரமும் யாக்கையென்.........காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்த ஞெள்ளையும்' (சு: க0எ - சஎ) என இந்நூலுள்ளே வந்தன அசுபபாவனையின்பாற்படும்.

உருசு - எ. மைத்திரிபாவனைமுதலியமூன்றாலும் கோபத்தைப் போக்

குக.

உருஅ. சுருதி - ஞானநூற்பொருளைக் கேட்டல். சிந்தனை - சிந்தனை (சிந்தித்தல்.) பாவனை-பாவனை (பாவித்தல்) ; இதுதெளிதலென்றுங்கூறப் படும். தரிசனை - அறிதல் ; மேற்கூறிய பாவனையைந்தனுள் ஈண்டுக்கூறிய சுருதிமுதலியன உபேக்ஷாபாவனையின் பாற்படும்.

உருகூ. உய்த்து - ஆராய்ந்து.

உருஅ - கூ. உபேக்ஷாபாவனையால் மயக்கத்தைப்போக்குக வென்ற

வாறு.

(பி - ம்) உருரு. 'தம்மிற்பார்த்து' உருசு - அ. 'மயிரிறுறிரி...நிதைபு பெகைகயெமாமிருதருறற செறறமறறிடுக சுருபசிந்தனைபாவனை' உருஅ-கூ. 'பாவனுதெசசனைகருதியுய்தலுமயககு'

ருஅO மணிமேகலை.

உஙO விங்கால் வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவைநோற் றனளென்.

கூO.- பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை முற்றிற்று.

உசுO. இந்நால்வகையென்றது,
மேற்கூறியசுருதிமுதலியநான்கினையும். மனத்திருள்-மயக்கம்; 'இந்நால்வகையான் மனத்திரு ணீங்கு'என்றது அநுவாதம்.

உசுக. முன்பின்மலையா - பூர்வோத்தரவிரோதமில்லாத; மணி. உஅ: க00 ; ரு0 : சு.

உசுக - உ. மொழியினைக் காட்டவென்க.

உசுச. பவத்திறம் - பிறப்பின்வகைகள். பாவை - மணிமேகலை.

க - உ.சுச. உணர்ந்தோன் வணங்கிச் சென்று அடைந்தபின் மொழிவோன் காட்டப் பாவைகேட்டுப் பூண்டு நோற்றனளென்க.

(பி - ம்.) உசு0 - உ. இருணீங்கவாய்மொழியினறீபங்களக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

மணிமேகலைப்பாட்டு
முதற்குறிப்பு அகராதி.

காதை.	பாட்டு
உசு	அணியிழையந்தரம்
சு	அந்திமாலைநீங்கிய

உ0 அரசனாணையினாயிழை

உரு அரசனுரிமையோடு

க0 அறவோனாசனத்து

கூ ஆங்கதுகண்டவாயிழை

கஅ ஆங்கதுகேட்டாங்கு

கஉ ஆங்கவர்தம்முடன்

கச ஆங்கவற்கொருநாள்

உஅ ஆங்குத்தாயரோடு

பதி. இளங்கதிர் ஞாயிறெள்ளும்

ரு இளங்கோன்கண்ட

உகூ இறைஞ்சியவிளங்கொடி

கரு இன்னுங்கேளாயிளங்கொடி

கசு ஈங்கிவள்செய்தி

அ ஈங்கிவளின்னணம்

க உலகந்திரியா

உஉ கடவுண்மண்டிலம்

உக கடவுளெய்தியநெடுநிலை

ரு0 தானந்தாங்கிச்

உள தவையறுநன்பொருள்

உ நாவலோங்கிய

கள பத்தினிப்பெண்டிர்

ச பரிதியஞ்செல்வன்

கக மணிமேகலாதெய்வம்

எ மணிமேகலைதனை

உச மன்னகுமரனை

உரு மன்னவனருளால்

கரு மாபெரும்பாத்திரம்

கஅ முதியாடிருந்தடி

ரு வயந்தமாலைக்கு

பக்கம்.

... ௧௫௨

... ௩௨௯

... ௧

... ௫௪

... ௩௪௯

... ௧௯௩

... ௧௯௬

... ௬௯

... ௧௧

... ௨௪௦

... ௨௨௯

... ௫௯(௫)

... ௫௦௫

... ௧௯

... ௧௭௮

... ௬௨

... ௧௧௭

... ௮(௫)

... ௨௬(௫)

... ௨௫௩

... ௧௪௨

... ௨௦௨

... ௨௭

மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்.

பழையநூல்களின் உரைகளில் உரையாசிரியர்களால் மணிமேகலையிலிருந்து உதாரணங்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்ட மூலங்களுள் இதுவரையில் கிடைத்தவை வருமாறு:—

இலக்கணவிளக்கவுரை.

சூத்திர | மணிமேகலை.

வெண்.

௭௧ "எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை" ... ௪: ௫௮.

,, "எட்டிப்பூ" ... ௨௨: ௧௧௩.

௨௪௪ "மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ" ... ௧௨: ௯௨.

,, "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ" ... கரு: ருசு.

சிலப்பதிகாரம்

அடியார்க்குநல்லாருரை.

பக்கம். உரைப்பாயிரம்.

அ. "நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்" ... கக: அ0.

கூ. "நாடகக் காப்பியம்" ... ,,

பதிகம்.

கக. "இறம்பூது சான்ற" ... உ0: ருரு.

ச.—அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய்காதை.

கஉக. "எற்கெடுத் திரங்கி" ... ரு: நசு.

ரு.—இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை.

கசு0. "வசித்தொழி லுதவ மாதிரங் கொழுப்ப" ... கச: ருஎ.

சு.—கடலாடுகாதை.

ககூச. "சுரியற் றாடி......பேடுகாண் குநரும்" ... ந: ககசு-உரு.

கூ.—கனாத்திறமுரைத்தகாதை.

உரு0. "கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்" ... க: கரு.

,, "தேவருமக்களும்...நாளினும்" ... க: சுசு - எ.

க0.—நாடுகாண்காதை.

உசுக. "நாலேழ் நாளினும்" ... க: அ.

உஎக. "இலவந் திகை......யாங்குளர்" ... ந: சரு - சு.

கசு.—கொலைக்களக்காதை.

சஉக. "நினக்கிவன் மகனா.........காரிகை" ... உக: உக-நஉ.

கஎ.—ஆய்ச்சியர்குரவை.

சருச. "முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயென" ... கக: கந.

கக.—ஊர்சூழ்வரி.

சஎஎ. "ஊழ்வினை வந்திவ ளுயிருண்டு கழிந்தது" ... கூ: கரு௨.

மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்.

௩.௬௩.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்,

திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருரை.

செய்யுள் எண்.	சௌத்திராந்திகன்மதம்.	மணிமேகலை.
௩	"பேதைமை செய்கை...நரகிருப்பர்"	௨௪: க0ரு - க0. ௩0: ௪ரு - ௬.
௩0	"தீவினை யென்பது......பிரமரு மாகி"	௨௪: க௨௩ - ௩௬. ௩0: ௬௪ - அ0.

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினார்க்கினியருரை.

௨க0எ "வேத்தியல்,........நங்கை" ... ௨: கஅ - ௩க.

திருக்குறள், பரிமேலழகருரை.

ரு௪௩ "மாதவர் நோன்பு.........னின்றால்" ... ௨௨: ௨0அ - ௬.

க0௪௩ "குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்" ... கக: எ௬.

தோல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை.

சூத்திர
வெண்.

(எழுத்ததிகாரம்.)

கருச "எட்டிப்பூ" ... ... உ௨: ககரு.

தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியருரை.

(எழுத்ததிகாரம்.)

கருச "எட்டிப்பூ" உ௨: ககரு.
,, "எட்டி குமர னிருந்தோன் றன்னை" ... ச: ருஅ.

(சொல்லதிகாரம்.)

ருள "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்"
... க; கஎ; உசு: ௩அ.

(சொல்லதிகாரம், வேறுரை.)

சசு. "கலைப்புற வல்குல் கழுகு குடைந்துண்டு" ... சு: ககஉ.
சசக. "குருகு......மணிக்காஞ்சி" ... கஅ: ருரு - சு.

நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை.

கசுரு "எட்டிப்பூ" ... உ௨: ககரு.
கஅச "சுருப்புநாண்" ... கஅ: க0ரு.
,, "கருப்புவில்" ... கஅ: க0ரு. ௩சக
"மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ" ... கரு: சுஈ.
,, "முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ" ... கரு: ருசு.

நன்னூல், மயிலைநாதருரை. உ௩அ

"வேணவா" ... பதி: கஅ.

நீலகேசி, சமயதிவாகரவாமனமுனிவருரை. மொக்கல.

கசு0. "இத்திறம்...தோன்றுவர்" உச: ககஉ - ச.

,, ,, "சிலந்தாங்கி...பிரமருமாகி" உச: கூஎ - க,
ரு0

கூகூச மணிமேகலைப் பிரயோகவிளக்கம்.

புத்தவாத. உஅ, சுரு. "தீவினை...பிரமருமாகி" { உச : கஉகூ - கூக; கூ0 : சுசு - அ0.

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் சிலரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூல
வாக்கியங்களையே தமது உரைநடையாகவும் தழுவியெழுதிப் பாராட்டியிருக்
கின்றனர்:—

பரிமேலழகர்.

குறள், உ0 - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - 'பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கின்க ணிகழும்பாவ நான்கனுள்': மணிமேகலை, உச: கஉஎ - அ, கூ0: சுஅ - க - "பொய்யே குறளை கடுஞ் சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோற்றுவ நான்கும்."

உ0அ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'தன் காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றிநின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினை': மணிமேகலை, உசு: கூஉ - "உம்மை வினைவந் துருத்த லொழியாது"

கூசுஉ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாற் றன்பமுற்று' ; கூஎ0 - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - 'பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புக்கள்': மணி. கூ0: கூரு-க0கூ - "பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி, னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற், காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல், பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா, யியற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல், மூப்பென மொழிவதந்தத் தளவுக்,

தாக்குமிலே யாமையிற் றூங்தளர்க் கிடுதல், சாக்கா டென்பதருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்'': மணி. ௩௦: ௧௧௫-அ - ''தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா, டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத், தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப'': மணி. ௩௦: ௧௩௦-௩௨ - ''பிறப்பு மீளும் பிறப் புப்பிணி மூப்புச், சாக்கா டவல மரற்றுக் கவலை, கையா றென்றிக் கடையி றுன்பம்'': மணி. ௩௦: ௧௪௫ - ௬ - ''நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்'': மணி. ௩௦: ௧௬௭-அ - ''பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்''

அடியார்க்குநல்லார்.

சிலப். ௧: ௨௭. ''தீது பிறர்நெஞ்சு புகுதல்'': **மணி.** ௨௨: ௪௬. ''பெண்டி ராயிற் பிறர் நெஞ்சுபுகார்''

சிலப். ௧௫: ௯ - ௧௦. ''பசியும் பிணியும் பகையும்'' **மணி.** ௧: ௭௦.

தொல்காப்பிய வேறு உரையாசிரியர்.

தொல். சொல். கிளவி. சூ. ௧௨. ''செப்பு நான்குவகைப்படும்; துணி ந்து கூறலாவது தோன்றியது கெடுமோ என்றவழிக் கெடுமென்றல்......... வாய்வாளாமையாவது ஆகாயப்பூ நன்றோ தீதோ என்றார்க்குரையாடாமை'' **மணி.** ௩௦: ௨௩௫ - ௪௧.

ஷ . ஷ சூ. ௧௫. ''கும்மாயத்திற்குப்பயறு'' **மணி.** ௨௭: ௧௮௫.

நச்சினார்க்கினியர்.

சீவக. ௧௬௨௫. ''மணிமேகலையிற்கூறிய கலைகள்'' **மணி.** ௨: ௧௮-௩௧.

மயிலைநாதர்.

நன். சூ. ௨௬௬. ''பயற்றதுகும்மாயம்'' **மணி.** ௨௭: ௧௮௫.

மணிமேகலையில் வந்துள்ள

வேறு கதைகள்.

அடி எண் **பதிகம்.**

க - அ. சம்புத்தீவத்தெய்வமாகிய சம்புவென்பவள், பூமிதேவிக்கு
அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு காவல்மரத்
தின்கீழேநின்று தவஞ்செய்தது.

கO - கஉ. காந்தனென்னுஞ் சோழனொருவனுடைய வேண்டுகோளால்,
அகத்தியமுனிவர், தமது கமண்டலத்திருந்த காவிரியைப்
பெருகச்செய்தது.

உகூ - ௬க. சம்பாபதி, புகார்நகரத்திற்குக்
பெயரளித்தது.

காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று

க—ஆவது காதை.

க - கூ,

அகத்தியமுனிவர் கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனொருவன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்திரனுக்கு விழாச்செய்தது.

உ—ஆவது காதை.

சகூ - ருரு. கண்ணகி மதுரையம்பதியை அழித்தது.

௩—ஆவது காதை.

ருஅ - ச. சூரியனுடையகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதி

காவிரிப்
பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனத்தில் இருந்தமையால், அவ்வனம், சம்பாதிவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பது.
ரு - சு. காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரமுனிவர் இருந்தமையால்,காவிரிப்
பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்த ஒருவனம், கவேரவனமென்று
பெயர்பெற்றதென்பது.
கஉ௩ - ௬. பிரத்தியும்நன் பேடிக்கோலம்பூண்டு வாணாசுரனுடைய நகர
வீதியிற்சென்று ஆடியது.
கசசு - எ. அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடநகரஞ்சென்றது.

ச—ஆவது காதை.

கOஎ - அ. கரிகாற்பெருவளத்தான் முதுமைவேடம்பூண்டு வழக்குத் தீர்த்தது.

கக—ஆவது காதை.

அ௩ - கக. வறட்காலமொன்றில உணவுகிடையாமையால் கௌசிகமுனி
வர் நாயூனைக்கவர்ந்து தின்னத்தொடங்கியபொழுது இந்திரன்கட்டளையால் மழைபெய்ததென்பது.

க௩—ஆவது காதை.

௬௩. அசலமுனிவர் பசுவின் புதல்வரென்பது.
ஷ. சிருங்கிமுனிவர்சமீகமுனிவருக்குப்பசுவினிடம்பிறந்தவரென்பது.
௬ச. விரிஞ்சிமுனிவர் புலியின் புதல்வரென்பது.
௬ரு. கேசகம்பளரென்பவர் நரியின் புதல்வரென்பது.

௯௬௬ வேறுகதைகள்.

கூச - கூ. முனிவரிருவர் பிரமதேவருடையமுல்னிலையில் தெய்வகணிகை

யொருத்தியால் தோன்றினரென்பது.

கரு—ஆவது காதை.

கூக - கூ. பிரச்சோதனனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட உதயணனைச் சிறைமீட்

டற்கு யூகியென்பவன் வேறுவடிவங்கொண்டு சென்றது.

கஎ—ஆவது காதை.

கூ - கஉ. அணைகட்டுதற்பொருட்டு வானரங்கள் மலைகளைக்கொணர்ந்து

கடலிற் போகட்டது.

கஅ—ஆவது காதை.

கூ௦ - கூக. அகலிகையை விரும்பிய இந்திரன் கௌதமமுனிவருடைய

சாபத்தால் ஆயிரங்கண்பெற்றது.

கூஉ - கூ. அக்கினிதேவன் முனிவரெழுவர்களுடைய மனைவியரைவிரும்பி

யதை அவன்மனைவி அறிந்து, அம்மங்கையர்வேடத்தைத்

தனித்தனியே ஒவ்வொருகாலத்துப்பூண்டு, அவன்வேட்கை

யைத்தணித்தது.

கசூ—ஆவது காதை.

ருக - உ.

திருமால் வாமனவடிவங்கொண்டு மாவலிபாலிரந்து பின்பு
பேருருவெடுத்து அடியிற் படியை அடக்கியது.

உஉ—ஆவது காதை.

உரு.

உகo.

பரசுராமர் அரசர்களுடைய பரம்பரையை வேரறுத்தது.
மனுவென்னுஞ் சோழராசன், தன்மகன்மேலே தேர்க்காலைச்
செலுத்தி முறைசெய்தது.

உஙு—ஆவது காதை.

கoரு - கக. காருகமடந்தையொருத்தியின் வரைவிலொழுக்கத்தால், அவ
ளுடைய மகன் மரணமுற்றது.

ககஉ - அ.

வேடனொருவன், அறிவில்லாமல், சூல்முதிர்ந்த மானொன்றை
எய்து, அதன்வயிற்றினின்றும் நழுவிய குட்டியைக்கண்டு
உயிர் நீத்தது.

உச—ஆவது காதை.

எ - கசு.

தேவகணிகையர் நூற்றிருபத்தொருவர் காவிரிப்பூம்பட்டினத்
தில் மானிடக்கணிகையர்மரபில் முன்பு பிறந்தார்களென்று
சித்திராபதி இராசமாதேவிக்குக் கூறியது.

உரு—ஆவது காதை.

கரு - ருக. கற்பின்மிக்க நீலியென்பவளுடைய சாபத்தால்,
கொலையுண்டிறந்தானென்பது.

கோவலன்

எள - கூ0. சேரன்செங்குட்டுவன், கண்ணகியின் படிமஞ்சமைத்தற்கு வடநாட்டரசர்களை வென்று இமயமலையிலிருந்து கற்கொணர்ந்தது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்:—

சூ - சூடாமணிநிகண்டு.	பி - பிங்கலம்.
தி - திவாகரம்.	ம - மணிமேகலை.
நா - நாமலிங்காநுசாஸநம்.	வே - வேறுநூல்கள்.

[இப்பெயர்களுள் ஒருபொருட் பல்பெயராய் வருவனவுமுள.]

அகளங்கமூர்த்தி, சூ.
அகளங்கன், தி.
அண்ணல், சூ. தி.
அத்வயவாதி, நா.
அநந்தலோசனன், தி.
அர்க்கபந்து, நா.
அரசுநிழலிருந்தோன், சூ.
அருக்கலைநாயகன், தி.
அருணெறிகாக்குஞ்செல்வன், தி.
அருளறம்பூண்டோன், ம.
அறத்தகைமுதல்வன், ம.
அறம்பகர்ந்தகோன், வே.
அறவாழியாள்வோன், ம.
அறவியங்கிழவோன், ம.
அறவோன், ம.
அறிவன், பி.
ஆதி, சூ. தி.
ஆதிதேவன், சூ.
ஆதிபுங்கவன், பி.
ஆதிமுதலவன், ம.
ஆதிமுனிவன், ம.
ஆரியன், ம.
இயல்குணன், ம.
உரகர்துயரமொழிப்போன், ம.
உலோகஜித், நா.
எண்ணில்கண்ணுடையோன், சூ.
எண்பிறக்கொழியவிருந்தோன், ம.
ஏகதேவன், தி. ம.
ஒருவன், ம.
கண்பிறர்க்களிக்குங்கண்ணேன், ம.
கந்தன், வே.
[illegible], சூ.

சாக்கியன், சூ.
சாக்கியஸிம்மன், நா.
சாந்தன், சூ. தி. பி.
சாஸ்தா, நா.
சினந்தவிர்ந்தோன், சூ.
சினன், சூ. தி. பி.
சினேந்திரன், ம.
செல்வன், சூ.
சைனன், சூ. தி.
சௌத்தோதனி, நா.
தசபலன், நா.
ததாகதன், சூ. நா.
தயாவீரன், ம.
தர்மராஜன், சூ. நா.
தருமதலைவன், ம.
தருமன், பி.
தன்னுயிர்க்கிரங்கான், ம.
தீநெறிக்கடும்பகைகடந்தோன், ம.
தீமொழிக்கடைத்தசெவியோன், ம.
துறக்கம்வேண்டாத்தொல்லோன், ம
நரகர்துயர்கெடநடப்போன், ம.
நல்லறம்பகர்ந்தோன், வே.
நற்றவமூர்த்தி, தி.
நாதன், ம.
பகவன், சூ. தி. பி. ம.
பகவான், நா.
பஞ்சதாரைவிட்டவுணர்க்கூட்டிய
பெருமான், சூ. தி.
பரதுக்கதுக்கன், வே.
பார், வே.
பார்மிசைநடந்தோன், பி.
பாரின்மிசையோன், தி.

கலைக[illegible], சூ.
காமற்கடந்தோன், ம.
கௌதமன், நா.
சாக்கியமுனி, நா.

பிடகன், பி.
பிணிப்பறுமாதவன், ம.
பிறர்க்கறமருளும்பெரியோன், ம.

௬௯௮ புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்.

பிறர்க்கறமுயலும்பெரியோன், ம.
பிறர்க்குரியாளன், ம.
பிறவிப்பிணிமருத்துவன், ம.
புங்கவன், தி.
புண்ணியமுதல்வன், சூ. தி.
புண்ணியமூர்த்தி, சூ. தி.
புத்தஞாயிறு, ம.
புத்தன், தி. நா.
புலவன், ம.
புனிதன், தி. பி.
பூமிசைநடந்தோன், சூ. நா.
பெரியவன், ம.
பெருந்தவமுனிவன், ம.
பெருமகன், ம.
பேரறிவாளன், ம.
பொதுவறிவிகழ்ந்து புலமுறுமாதவன், ம.
போதித்தலைவன், ம.
போதிநாதன், ம.
போதிப்பகவன், ம.
போதிமாதவன், ம.
போதிமூலத்துநாதன், ம.
போதியுரவோன், ம.
போதிவேந்தன், தி. பி. வே.
பௌத்தன், வே.

மாரனைவென்றவீரன், ம.
மாரஜித், நா.
மிக்கோன், ம.
முக்குற்றங்கடிந்தோன், தி.
முக்குற்றமில்லோன், தி.
முத்தன், தி.
மூழுதுமுணர்ந்தோன், ம.
முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன், ம.
முன்னவன், ம.
முனி, நா.
முனீந்திரன், சூ. நா.
முனைவன், பி.
வரதன், வே.
வான், சூ. தி. பி.
வாமன், சூ. தி. பி. ம.
வாய்மொழிசிறந்தநாவோன், ம.
விநாயகன், சூ. நா.
ஜினன், நா.
ஸ்ரீகனன், நா.
ஷடபிஜ்ஞன், நா.
ஸன்மார்க்கநாதன், வே.
ஸமந்தபத்ரன், நா.
ஸர்வஜ்ஞன், நா.
ஸர்வார்த்தஸித்தன், நா.

மன்னுயிர்முதல்வன், ம.
மாயாதேவீசுதன், சூ. நா

ஸித்தார்த்தன், வே.
ஸுகதன், நா. ம.

இன்னும் பலவுள.

புத்தர், பரதுக்க துக்கியாகிப் பிறர்க்கே உறுதிக்குழந்தாராயினும், ஈசனுண்டென்றாவது ஆன்மாக்களுண்டென்றாவது யாதொன்றும் விளங்கக்கூறாமையாற் பெரியோர்கள், அவருடைய கொள்கைகளை எடுத்தெடுத்துக்கூறிப் பலவகையாக மறுத்து உரைப்பாராயினர்; அம்மறுப்புக்களுட் சில வருமாறு :—

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

தேவாரங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்.

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடு
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே.

வெற்றரையுழல்வார்துவராடையவேடத்தாரவர்களுரைகொள்ளன்மின்
மற்றவருலகின்னவலம்மவைமாற்றகில்லார்
கற்றவர்தொழுதேத்துசிற்றம்பலங்காதலாற்கழற்சேவடிகைதொழ
வுற்றவருலகின்னுறுதிகொளவல்லவரே.

திருநெல்வாயில்.

குண்ட மண்டுவர்க் கூறை மூடர்சொற்
பண்ட மாகவை யாத பண்பினர்
விண்ட யங்குநெல் வாயிலார் நஞ்சை
யுண்ட கண்டரெம் முச்சி யாரே.

திருக்கழிப்பாலை.

செய்ய நுண்டுவ ராடையி னாரொடு
மெய்யின் மாசு பிறக்கிய வீறிலாக்
கையர் கேண்மைய னோகழிப் பாலையெம்
மையன் சேவடி யேயடைந் துய்ம்மினே.

திருமகேந்திரப்பள்ளி.

உடைதுறந் தவர்களு முடைதுவ ருடையரும்
படுபழி யுடையவர் பகர்வன விடுமினீர்
மடைவளர் வயலணி மகேந்திரப் பள்ளியு
ளிடமுடை யீசனை யிணையடி பணிமினே.

திருவெண்காடு.

போதியர்கள் பிண்டியர்கண் மிண்டுமொழி பொருளென்னும்
பேதையர்க ளவர்ப்பிறிமி னறிவுடையீ ரிதுகேண்மின்
வேதியர்கள் விரும்பியசீர் வியன்றிருவெண் காட்டானென்
றோதியவர் யாதுமொரு தீதிலரென் றுணருமினே.

திருவையாறு.

குண்டாடு குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு சாக்கியருங் குணமொன்றில்லா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே யாளாமின் மேவித் தொண்ட
ரெண்டோளர் முக்கண்ண ரெம்பீச ரிறைவரினி தமருங் கோயில்
செண்டாடு புனற்பொன்னி செழுமணிகள் வந்தலைக்குந் திருவையாறே.

திருவாசகம்.

[திருத்தோணோக்கம்.]

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந்
தத்த மதங்களிற் றட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கு
மத்தன் கருணையினாற் றோணோக்க மாடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திவ்யப்ரபந்தம்.

முதலாயிரம்—திருமாலை, எ.

புலையற மாகி நின்ற புத்தொடு சமண மெல்லாங்
கலையறக் கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்ப ரோதான்
தலையறுப் புண்டுஞ் சாவேன் சத்தியங் காண்மி னையா
சிலையினு லிலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னுவான்.

பெரியதிருமொழி—கக - ஆம் பதிகம், ரு.

பொங்குபோதியும்பிண்டியும்முடைப்புத்தர்நோன்பியர்பள்ளியுள்ளுறை
தங்கடேவருந்தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென்பாய்
எங்கும்வானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவிநின்றருள்
அங்கணுயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.

உ

அரும்பதவுரையிலுள்ள
உதாரணச்செய்யுளகராதி*.

செய்யுள்.

அகத்தாரேவாழ்
அங்கண்விசும்பி
அங்கோட்டுச்
அச்சுநீர்தேரொடு
அஞ்சிலோதியசை
அடல்வலியெயினர்
அடிசில்வ்ஞையும்
அடிதொடேடுகட

அடியோர்பாங்கு
அடுத்துலகோதும்
அணிகொளார
அணித்தகையுடம்பு
அணியன்றே
அணியிழைமகளிர்
அத்தியாயமூர்த்
அதுகேட்ட
அந்தக்கேணியு
அந்தண்ணகிலு
அந்தரசாரிகள்
அந்தரத்தறுபத்து
அந்தரத்துள்ளோ
அந்திலரங்கத்
அமலைக்கொழு
அமைச்சர்புரோகிதர்
அரங்கின்றி
அரசுகெடுத்தலமரும்
அரம்போலு
அரிமானேந்திய
அருணெறியாத்
அருந்திறலரசர்
அருந்துயருழக்குநின்
அருந்தேமாந்த
அரும்பவிழ்முல்லை

* இந்நூல் அரும்பதவுரையில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய பிற நூற் செய்யுட்கள் அல்லது செய்யுட்பகுதிகளின் முதலைக் குறிப்பது.

உதாரணச்செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.

செய்யுள்.

எண்ணித்துணிக
எண்ணிப்பத்தங்கை
எண்பத்தொன்பது
எத்திறத்தினுஞ்
எதிருன்றுதலும்
எம்மனைதமியை
எமக்கீவோர்
எய்த்தலறியா
எரியுருவுறழ
எவ்வகைச்செய்தியும்
எழிலார்திருமார்
எழுதுவரிக்கோல
எறித்தன்முதலா
எறும்புகடையயன்
என்றலுமற்கலி
என்றுண்டாங்
என்னிதிற்படுத்த
எனக்கேட்டாங்
எனதௌச்
ஏலாதுகவிழ்ந்த
ஏற்றகைமாற்று
ஏற்றுரிமுரச
ஏற்றுரிமுரசி

ஏறிரண்டுடன்
ஐந்தலையரவின்
ஐந்துங்கூடி
ஐம்புலவேழ
ஐம்பெருங்குழுவு
ஐம்பெருஞ்சமயம்
ஐயருறைபள்ளி
ஐயாறதன்மிசை
ஐயெனவளைப்ப
ஐவினைகலயின்
ஒதுக்கின்றிணி
ஒப்புடையதானை
ஒருசீர்செந்தூக்
ஒருமரப்பெயரு
ஒருமனமெய்தி
ஒருமுகவெழினி
ஒருவனென்றேதப்
ஒருவீரொருவீர்
ஒல்கலுள்ளமொ

செய்யுள்.

சாற்றிடக்கொண்ட

சான்றகொள்கை

சீதர்ஙனைமுருக்கி

சிரங்தெரிந்தபள

சிறப்பில்சிதடு

சிறப்பொடுபூசனை

சிறுகார்செல்வன்

சிறைக்கோட்டஞ்சீமின்

சிறைகாக்குங்காப்பு

சிறைட்படுகோட்டம்

சிறையென்பதில்லை

சிறையோர்கோட்டம்

சீராரொழிபெண்

கூடுமணொடுமதில்

சுடுமணேறா

சுடுமணோங்கிய

சுணங்கெதிரிள

சுந்தரச்சுண்ணத்

சுந்தரம்மலர்

சுருங்கைவீதி

சுரும்புமூசாச்

சுருளிடுதாடி

சுரைவித்துப்

சுவண்மேலறுவை

சூதர்மாகதர்

சூதாவாழத்த

சூர்மருங்கறுத்த

சேம்புருகு

செம்பொருள்கண்

செம்மலர்த்திரு

செய்திகொன்றோர்

செய்யாமொழி

செய்யார்தேஎங்

செய்யுண்மருங்கி

செய்வினைவழித்

செயத்தகுகோலைவ

செருவெங்கோல

செல்கதிமுன்

செற்றநீக்கிய

சென்றகாலத்து

ஞகாரைமுதலா

ஞாலம்வறந்தீர

தக்கோலந்தீம்பூ

செய்யுள்.

தோடாரிலங்கு

தோமறுகடிஞை

தோயுங்கதழ்

தோளுற்றோர்தெய்வம்

தோற்றியபொருள்கள்

நண்ணுவழியின்றி

நம்முணமுசாஅங்

நயனுடையான்

நரைமூதாளர்

நல்கினுநல்கா

நல்லோர்குழீஇய

நளியிருமுந்நீர்

நற்காட்சி

நற்பொருணன்

நற்றவஞ்செய்வா

நறவுநொடை

நறுஞ்சாந்தகலத்

நறையும்விரை

நன்கெனநாறுமி

நன்மரனளிய

நன்முயற்சி

நனைசினையனை

நாக்கடிப்பாக

நாடகமேத்து

நாத்திகமல்லது

நாள்வாய்நிறைந்த
நானவன்றன்மகள்
நிகரமைந்த
நிலநீரெரிகாற்
நிலெந்ளிபரந்த
நிவந்துசெனீத்துங்
நிழல்வாய்நேமி
நிறைக்குறிணிறைத்
நிறையருந்தானை

நிறையழிகொல்

நின்றபின்கார்

நின்னசைவேட்கை

நின்றுங்குவரூஉ

நினைத்ஐஇதுவென்

நீண்டபலிபீட

நீணிலம்வகு

நீயெனப்பேச

நீர்ழிகிழ்சிறை

உதாரணச்செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.

மருடருமனம்வாய்
மருந்தில்கூற்றம்
மருளறுத்தபெரும்
மருளும்பசு
மல்லற்பேரூர்
மலிதேரான்கச்சி
மலைத்தல்போகி
மலைத்தனையென்
மற்றதனைப்பைம்
மற்றதுகேட்டு
மற்றவன்றேவனாகி
மறப்பினும்
மறைநவிலந்தணர்
மன்பதைகாக்கும்
மன்றமும்பொதி
மன்றிலவதியுநர்
மன்னவனெப்படி
மன்னுயிர்தெற்
மாகதப்புலவரும்
மாசாத்துவான்
மாதர்காதல்
மாதவரின்மாதவ
மாதிரங்கொழுக்க
மாமேலிருந்தொரு
மாயவன்றம்
மாராயம்பெற்ற
மால்வரைச்சிலம்பு

உதாரணச்செய்யுளகராதி.

சூ0கூ

உ

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அக்

௪௧௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௪௧௫

கலா

நியமத்துள்ள சிந்தாதேவியால் ஆபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மையுள்ள ஒருபாத்திரம்; இது தன்னுட் பெய்த அன்னத்தை எடுக்க எடுக்கக் குறையாது மேன்மேலும் வளரச் செய்யுந் தன்மையை உடையது; சிலகாலம் ஆபுத்திரன் கையிலி

௪௧௬ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சகள

கூறியவாற்றால் எல்லோரும் எப்பொழுதும் ஞானமுடையராகவும் தருமமுடையராகவும் இருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணியிருந்தாரென்றும், "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி னுரைமூ தாளன்" என்றும், "நாத்தொலை வில்லா யாயினுந் தளர்ந்து மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டு" என்றும் கூறப்பட்டிருத்தலால் இவர் மிக்க மூப்புற்றும் சிறிதும் சொல்வன்மை குன்றாதிருந்தாரென்றும் தெரிகிறது; இன்னும் 'பழுதறுமாதவன்' எ - ம், 'துணி பொருள் மாதவன்' எ - ம், 'நன்றறி மாதவன்' எ - ம், 'மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி யறவணவடிகள்' எ - ம், 'அல்லவை கடிந்தவறவண வடிகள்' எ - ம், 'அறந்திகழ் நாவி னறவணன்' எ - ம் இந்நூலில் ஆங்காங்குச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலால் இவரது தூய்மை முதலியன இனிது விளங்கும்: 6, 25 - 6, 51, 113 - 4, 124, 134, 178, 343.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சாக்கை

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சஉக

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ணிகன்சாத்தனா மணிமேகலை யை இயற்றி இவரைக் கேட்பித் தாரென்று இந்நூற்பதிகத்தாற் றுசு

ஜாமையப்பாம், 111.
இறையனாரகப்பொருள் - ஓரிலக்கண நூல்; களவியலென்றும் பெயர்

பெறும்;இந்நூலாசிரியர்,மதுரைச் சோமசுந்தரக்கடவுளின்கூறாகிய

ஈண்டுநீர்ஞாலம், 155.
ஈத்துவக்குமின்பம், 157.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அஉஎ

உருவிலாளன் - மன்மதன்: 48, 54, உருவுகொண்டமின், 67. [276. | தகுதற்குரிய தருமசாலை; இது போன்றதை 'உலோகோபகாரிகா'

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சங்க

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூக்ஷ.

சூடு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

போர்செய்யவந்த பரசுராமருக்கு முன்னே அவ்வரசன் தோன்று தொளித்தபொழுது அவர்கட்டளை யாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து செங்கோலை செலுத்தியவன்; தன்புதல்வர் இருவருள் இளையோன் பார்ப்பனிமருதியையும், மூத்தோன் வணிகமாதாகிய விசாலையையும் விரும்பித் தீங்குசெய்ய முயன்றாரென்பதைக்கேள்வியுற்று அவரை வாளாற்றடிந்தவன்; இவனாற் பாதுகாக்கப்பட்டமையின் காவிரிப்பூம்பட்டினம் காகந்தியென்று பெயர்பெற்றது: 242-3, [245, 249.
ககனம், 110, 336.
கசுந்தர் - பழையபுத்தர்களுள் ஒருவர்: 369.
கங்கவம்சம் - இப்பரம்பரையில் அத்திமல்லன் என்று ஓரரசனிருந்ததாகத் தெரிகின்றது: 206.
க .கம், 38. [277, 341.
கட்காமுற்றோர், 262.
கட்டழலீமம், 227.
கட்டழற்கடும்பசி, 179.
கட்டி - கருப்புக்கட்டி: 322.
கட்டியங்காரன் - சச்சந்தனென்னு மரசனுடைய மந்திரி; அவனைக் கொன்று அரசைக் கைப்பற்றினவன்: 45.
கட்டு - பந்தம்: 63, 316.
கட்டுடைச்செல்வம், 218.
கட்டுமலை - செய்குன்று: 50.
கட்டுரை, 191, 220, 253, 257, [260, 387.
கட்டுரைவகை, 21.
கட்புலம், 355.
கடகம் செறித்த கை, 76.
கடசுகாதிகள், 358.
கடப்பாடு, 155, 244.
கடம் - அருநெறி, காடு: 145, 262, 305, 356, 361.
கடம்பன் - முருகக்கடவுள்: 46.

சங்கு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கடம்பு, 46.
கடம்பூண்டு - முறைமையால் மேற்கொண்டு: 33.
கடமை, 216.
கடல், 96, 137, 155, 160, 179, [288, 301.
கடல்கனேழு, 83.
கடல்வண்ணன் புராணம், 310.
கடுக - விரைய: 160.
கடுக்கனை, 262.
கடுங்காற்று, 45 - 6.
கடுங்கோடையிற்கார்தோன்றுதல், [283.
கடுஞ்சினத்திருகல், 248.
கடுஞ்சூல் - முதற்கருப்பம்: 91.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சக்கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகா,
லிச்சக் கரமேயளந்ததாற் செய்ச்
செ, யரிகான்மேற் றேன்றொடுக்கு
மாய்புனனீர் நாடன், கரிகாலன்
காலொருப் புற்று" (பொருந
ராற்றுப் படையிறுதியிலுள்ளது)
என்னும் வெண்பாவாலும்,
"சூடப்பட் டுயிருய்ந்த சோழன்
மகனும், பிடர்த்தலைப் பேரானைப்
பெற்ற—கடைக்கால், செயிரறு
செங்கோல் செலீஇயினா னில்லை,
யுயிருடையா ரெய்தா வினை"
என்னும் பழமொழி வெண்பா
வாலுமுணர்க; வடநாட்டரசர்
களை வென்று சென்று இமயமலை
யில் தன் புலிப்பொறியை
வரைந்தான்; இவன் உருவப்பஃ
றேரிளஞ்சேட்சென்னியின் புதல்
வனென்றும், சோழநாட்டெல்லா
வேண்..ணியெ..றுமெரித்தே சே
பாண்டியர்களை ஒரு காலத்து

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் நல்லந்துவனாராலும் இயற்றப்பட்டன; இதனைத் தொகுத்தவர் மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனார்; இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரைசெய்திருக்கின்றனர்; இது குறுங்கலித்தொகையென்றும் கலியென்றுங்கூறப்படும்; இத்தொகை பாட்டாற்றொகுக்கப்பட்டது: 17, 41, 45, 65, 123, 145, 166, 168, 188, 194, 201, 229, 261, 285, 311.

கலுழ்ந்து - கலங்கி: 102.

கலை, 49, 285.

கலைகளின் றுணிவு, 21.

கலைநியமம் - தென்மதுரையிலுள்ள சிந்தாதேவியின்கோயில்; எல்லாச் சமயத்தாராலும் புகழப்படுவது; கலாரூபியாகிய சிந்தாதேவிக்கு இடமாயிருத்தல்பற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றது; [கலை - வித்தை; நியமம் - கோயில்] பலரும் வந்து தங்குதற்குரிய அம்பல

கவுந்தியடிகள், 294.

கவேரகன்னி - காவேரி: 31, 105.

கவேரர் - யோகிகளிற் சிறந்தவரான ஒர் இராசருஷி; இவர் காவேரியின் தந்தை: 31, 105.

கவேரவனம் - கவேரரென்பவர் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த வனம்; இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினருகேயுள்ளது: 31, 105.

கவைத்தஅடிப்பேய் - பிளவுபட்ட அடிகளையுடைய பேய்: 77.

கவைத்த முள்ளையுடையபரிக்கோல் - யானையையடக்குதற்குரிய கருவிகளுளொன்று; இது கவைமுட்கருவியென்றுபெயர்பெறும்: 200.

கவையடிபெயர்த்து, 77.

கழனி - வயல்: 96 - 7.

கழாற்றூக்கு - இசைத்தமிழிற்கூறப்பட்டுள்ள எழுவகைத் தூக்கினுளொன்று; ஆறுசீர்களையுடையது: 20.

கழி - மிகுதி: 38, 314.

கழிபெருங்கோட்டம், 71.

ருள்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சசகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூசன

ருள

சஉ௦ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சருக

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுருங

௬௫௪ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இவளிருந்தமைபற்றி ஆதிகாலத்தே சம்பாபதியென்று பெயர்பெற்றிருந்த நகரம், காவேரிநதியின் சம்பந்தத்தாற் பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று பெயர்பெற்றது; புத்திரசோகமுற்ற கோதமைக்கு இந்தச் சக்கரவாளத்துள்ள எல்லாத் தேவர்களையும் வருவித்துக் காட்டி அச்சோகத்தை மாற்றி அவளைத் தேற்றுவித்தவள்; இவளுடையகோயில் குச்சரக்குடிகையென்று கூறப்படும்; அருந்தவமுதியோள், கன்னி, குச்சரக்குடிகைக்குமரி, சம்பு, சம்புத்தீவக்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சஎ

ஒன்று; இதனைச்செய்தாரை யாவது இதன்காலம் முதலிய வற்றையாவது ஒருவாற்றானும் தெரிந்துகொள்ள இடமில்லை; ஆயினும், நீலகேசியில் புத்தவாதச்சருக்கத்தில், "உள்ளஞ்செல்லுடம்பு" என்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுருக்க

னுஞ் செய்யுளுரையில், 'மருடரு மனம்வாய் மெய்யிற் கொலைமுதல் வினைபத் தாமே' என்பது சித்தாந் தத் தொகை என அந்நூலுரை யாசிரியரும், சிவஞானசித்தி யார், பரபக்கம், சௌத்திராந்தி கன்மதத்துள்ள, "முழுதுணர் ந்து" என்னுந் திருவிருத்தத்துரை யில், 'அருணெறியாற் பாரமிதை யாறைந்து முடனடக்கிப், பொ

றளனில

ருண்முழுதும் போதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற, வரு ண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்த வரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறி யாம் பிறநூலு மயக்கறுக்கு

கலிப்பாவென்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரி முதலிய பாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன; இதற்கு அரும்பதவுரையொன்றும், அடியார்க்குநல்லாரியற்றிய உரையொன்றுமுண்டு: 4 - 5, 9, 11, 13 - 6, 18, 20 - 22, 24 - 5, 28 - 33, 36 - 7, 41, 45 - 8, 51, 54-5, 57-8, 60, 62, 64-5, 67, 70-71, 75, 77, 82-3, 86-9, 92, 94-6, 98-100, 103, 108-9, 117-8, 132-3, 136, 138-40, 144-5, 150, 155-6, 159,

படும்; ௩௨௮ - திருவிருத்தங்களையுடைய சுபக்கத்தில் பலசமயிகளாலுஞ்செய்யப்படும் ஆசங்கைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரங்கூறி ஸ்வமதம் நாட்டப்படும்; இதனைச் சிவஞானபோதத்தின் வழிநூலென்பர்; இந்நூலின்பெருமையை, "பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே, யோர்விருத்தப் பாதிபோதும்" என்னும் சிவபோகசாரச் செய்யுளும், "சிவத்திற்கு மேற்றெய்வமில்லை, சிவஞானசித்திக்கு மேற்சாத்திரமுமில்லை" என்னும் பழமொழியும் நன்கு புலப்படுத்தும்; இந்நூலாசிரியர், இற்றைக்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சாகாக

சினமாசு, 106.
சினன் - புத்தன்: 309.
சினேந்திரன், 349.
சினை - கிளை: 40.
சினைத்ததர்வீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுள்ளிகள்: 36.
சிக்ஷை - தண்டம்; வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று; வேத இலக்கணத்தைக் கூறுவது; ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் பலசிக்ஷைகளுண்டு; ஒருவேதத்திற்குரியவை மற்ற வேதங்களுக்கு ஆகா; அவை வியாஸர், நாரதர், பாணினி, பாரத்வாஜர், கௌஷளர், வியாடி முதலிய மஹரிஷிகளாலும் வேறுள்ள பிராசீனர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ளன; இதனை வேதத்திற்கு மூக்காகக் கூறுவர்; சீக்ஷையெனவும் வழங்கும்: 142, 310.
சீ, 220.
சீகாழி - ஒரு சிவஸ்தலம்; சிவபெருமானைக் காளிபூசித்தமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பர்: 29.
சீலமைந்து - கொல்லாமை கள்ளுண்ணாமை பொய்யாமை காமமின்மை கள்ளாமையென்பன:
சீலவுபாசகர், 327. [26, 231, 365.
சீவகசிந்தாமணி - தமிழிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனுள் ஒன்று; திருத்தக்கதேவரென்னும் சைநமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது; ௧௩-இலம்பகவுறுப்பையும் ௩௲௧௱௪௰௫-கவிகளையுமுடையது; சொல்லழகும் பொருளழகும் நிறைந்துள்ளது; சைநமதத்தினனாகிய சீவகனென்னும் அரசனது சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறிமேம்பட்டுவிளங்குதலின், இப்பெயர்பெற்றது; உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியரால் உரை செய்யப் பட்டது; இதற்கு வேறொரு பழையவுரையுண்டென்று அவ்வுரையால் விளங்குகின்றது; சிந்தாமணியென்றும், நாற்பயனாகிய நாற்பொருள்களையும் நன்கு விளங்கக்கூறுதலின் முடிபொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுசுக.

சுகூச அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௬௧அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சூ கூ கூ

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

கத்திலிருந்து உண்டாயது: 92, 167, 181, 193, 203, 216, 245.

திபெத்துத் தேசத்துப்பௌத்தர், [110.

திமிர்தல், 210.

தியானபாரமிதை - தியானம் நிறைத்தல்; இதுசீலஸமாதிப் பிரஜ்ஞை அழியாமற்காப்பது; இதனை "நலங்கிள ரொழுக்கந்தா னண்ணியகாலத்துக், கலங்குதற்குத் தக்கன கண்டனவுளவெனினுந், துலங்காது நிற்குந்தன் றுணிவுடைமை காணுங்கா, னிலம்பூனை யாயொழியு நிறையினு னல்லனே" (நீல) என்பதனாலுணர்க; இது தசபாரமிதையுளொன்று: 297.

தியானம் ஐந்து - ஸ்ரோதாபத்தித்துவம்முதலியஐந்து; இவைகள் நிர்வாணத்திற்குரிய மார்க்கங்களாகவும் கூறப்படும்; இவற்றுள், முதலாவதாகிய ஸ்ரோதாபத்திமார்க்கத்தையுடையவனிறந்தால் ஏழுபிறப்பை

கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்று; கடவுள் வாழ்த்துள்பட 101 - வெண்டாக்களையுடையது; விதியாகவேனும் விலக்காகவேனும் இரண்டும் விரவியேனுமுள்ள பொருள்கள் மும்மூன்றை இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் நன்கு புலப்படுத்தும்; இதன் நூலாசிரியர் நல்லாதனார்; இதற்குப் பழையவுரையொன்றுண்டு: 43.

திரித்து - வேறுபடச்செய்து: 256.

திரிதல், 304.

திரிபிடகம் - மூன்றாயபொத்தகங்கள்; அவை விநயபிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதருமபிடகம் என்பன: 299.

திரிபுரிவார்சடை, 181.

திரியக்கோடல் - பிரமாணபாசங்களெட்டனு ளொன்று: 308.

திரிவு - சலனம்: 307.

திரு, 37, 98. [214.

திருக்காரிக்கரை - ஒருசிவஸ்தலம்:

திருக்குறள் - தமிழ்ப்பாஷையிற் பிர

காலமும் இருந்தஇடமும்

ஒருவாற்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சஎ௫

ச்ள சு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

௪௭அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

உரை செய்தலிலும் வல்லவர்; இவர் இயற்றிய நூல்களும் உரைகளும் வருமாறு:— ஆபஸ்தம்ப கிருஹ்யமுதலியவற்றை யநுசரித்த கிருஹ்யரத்னம், கண்டபூஷண மெனப்பெயர்பெற்ற அதன்வியாக்யானம், ஆஹ்நிகத்தை விளக்குவதாகிய ஸ்மிருதிரத்நாகரம், பாரத்துவாஜசூத்திரத்தைப் பெரும்பாலும் அநுசரித்த பிதிர்மேதஸாரம், ஸுதீவிலோசனமெனப் பெயர்பெற்ற அதன் வியாக்யானம், ஸ்ரீஜயந்தி முதலிய பத்துவிஷயங்களை நிர்ணயிப்பதாகிய தசநிர்ணயம், ஆசௌசத்தைத் தெரிவிப்பதாகிய ஆசௌசசதகம், ஆசௌசநிர்ணயமெனப் பெயர்பெற்ற அதன் வியாக்கியானம் ஆகிய இவைகளே; இவர்சரித்திரம் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபஸ்வாமிவைபவமுதலியவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளது: 90.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

நாமலிங்காநுசாஸனம், தேவகோசநிகண்டு முதலிய நூல்களும், வேதாலபட்டரால்நீதிப்ரதீபம், வேதாலபஞ்சவிம்சதி முதலியனவும், கடகர்ப்பரரால் கடகர்ப்பரகாவ்யமுதலியனவும், காளிதாஸரால் சாகுந்தலம் மாளவிகாக்கினிமித்திரீயம், விக்கிரமோர்வசீயமுதலியநாடகங்களும், இரகுவம்சம், குமாரஸம்பவம், மேகஸந்தேசம்முதலியகாவ்யங்களும், வராகமிஹிரரால் பிரு

 அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

து ;பகைமேறசென்ற பாண்டியன் | சோக -டி - அஇலு

பபுககளுளொ

வையைப் பரவுவாள கூறறுக அவனை நக்கீரனார் பாடியது; இஃது ஐப்பசி கார்த்திகைமாதங் களாகிய கூதிர்க்காலத்தின் இயல பையும், தனித்திருக்கும தலைவி யது வருத்தமிகுதியையும, படை வீட்டில தலைவனிருக்கும்வண்ணத் தையும் விளக்ககூறும்; இதற்கு

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சுஅள

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ளாருவா: 369.
பந்தம் - கட்டு: 316.
பந்தர், 45, 96.
பந்தல் - குழாய்வடிவமாக உலோகத்தாற்செய்யப்பட்டது: 327.
பந்தற்சும்பு, 327.
பந்தித்தல், 296.
பந்தாசனங்கள், 155.
பந்தெறிகளம், 212.
பயக்கெழுமாநகர், 20.
பயந்தீர்மருந்து, 188.

பரதகண்டம், [illegible]
பரதம், 191.
பரதன் - சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனுடைய வேலைக்காரருள் ஒருவன்; இவன் காரணமின்றிச் சங்கமனென்னும் வணிகனைக் கொலைவித்தமைபற்றி அவனுடைய மனைவியாகிய நீலியென்பவளாற் சபிக்கப்பட்டோன்; கோவலனாகப் பிறந்தவன் இவனே: 295.
பரதுக்கதுக்கன் - புத்தன்: 284.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

பரதேசிகள் - அயல்நாட்டினர்: 13.
பரந்துபடுமலை, 58.
பரந்தொருங்கீண்டல், 98.
பரிநிருமிதவசவர்த்திலோகம், 3.
பரமதிமிரபானு - ஒரு தமிழ்நூல்; இது, புறமதக்கொள்கைகளைக் கூறிமறுத்துச்சைவசித்தாந்தத்தையே நாட்டுவது; இந்நூலாசிரியர் மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியரென்றுகூறுவர்; நூல் முழுவதும் அகப்படாமையால் இதைப்பற்றி

மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன; இந்த 70 - பாடலுள் இப்போது கிடைத்தவை 24 - முழுப்பாடல்களும் சில உறுப்புக்களுமே; மற்றவை பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை; பரிமேலழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரையையுடையது; இந்நூலைத் தொகுத்தாரும் தொகுப்பித்தாரும் இன்னாரின்னாரென்று தெரியவில்லை: 326.
பரிபுலம்பினன், 173.

சங்க

௪௬௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

சகூடு

பருத்திரனென்பவன் புகழையே விஷயமாகக் கொண்ட உதாரணங்களையும் சுலோகரூபமாகத் தாமேயியற்றி இதிற் சேர்த்திருக்கின்றமையின், இப்பெயர் பெற்றது; இதற்கு ஸ்ரீ மல்லிநாதஸூரியின் பிள்ளையும் பெத்தபட்டருடைய தம்பியுமாகிய குமாரஸ்வாமிஸூரியென்பவராலெழுதப்பட்டுள்ள ரத்நாபணமென்னும் சிறந்தவுரையொன்றுண்டு: 158.

சஉகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அ கூள

சகூஅ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அ தூதி

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௱௦௧

௫௦௨ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

களையுடையது; அவற்றுள், (௧) உஞ்சைக்காண்டம் ௫௮ - பகுப்பினையும், (௨) இலாவாணகாண்டம் ௨௦ - பகுப்பினையும், (௩) மகதகாண்டம் ௨௭ - பகுப்பினையும், (௪) வத்தவ காண்டம்௧௭-பகுப்பினையும், (௫) நரவாணகாண்டம் ௯ - பகுப்பினையுமுடையன; இப்

டும் [இது, வடமொழிக் குவலயானந்தத்தில் பரிகராலங்காரத்திற்கு உதாஹரணமாகஸ்ரீமத் அப்பைய தீக்ஷிதரால் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது; இதன் பொருள்: 'ஒன்றாகவிருந்த வேதக்கூட்டத்தைப் பகுத்தேனல்லேன; புற்றிலிருந்துபிறந்திலேன்; திருமாலு

பொழுதுகிடைத்தகையெழுத்துப் பிரதியில் முதலுமகடையும் பழுது பட்டுப் போயிருக்கின்றமையால் உஞ்சைக்காண்டத்தில் ந.க - சிற்றுறுப்புக்கள் காணப்படவில்லை; நரவாணகாண்டத்தின் மேலுள்ள காண்டங்கள் இவையென்பதும் அவற்றின் சிற்றுறுப்புக்கள் இத்துணையென்பதும் தெரியவில்லை; வீரசோழியம், அலங்காரப் படலத்தில் "ஆக்குதல் கேட்டவர்க்கு" (ச) என்னுங்கலித்துறையுரையில், 'குண்டலகேசியும் உதயணன்கதையு முதலாக வுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லும் பொருளும்

டைய உந்தியிலிருந்து ஜனித்திலேன்; நல்லதாகியமஹாபாஷ்யத்தைச்சொன்னேனல்லேன்; விசித்திரங்களான பொருள்களையுடைய பிருஹத்கதையைச் செய்தேனல்லேன்; இந்திரனுடைய குருவாக இருந்தேனல்லேன்; ஆதலால் ஸ்வாமீ! தேவரீருடைய குணங்களின் கூட்டத்தை வர்ணிப்பதில் அடியேன் எப்படி ஆற்றலுடையேனாவேன்' என்பது] இது கதையெனவும் உதயணன்கதையெனவும் வழங்கும்; சைனர்களுடைய ஆட்சியிலுள்ள உதயணகுமார கதை வேறு, இது வேறு: 13,15,

வந்தனவெனின், அகலக்கவிசெய்வானுக்கு அப்படியலலதாகாதென்பது; அன்றியும் அவைசெய்தகாலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கியிருக்குமென்றாலும் அமையுமெனக்கொள்க' என்றபெருந்தேவனு ரெழுதி யிருத்தலால், இந்நூலில் அவர் காலத்திலேயே விளங்காத சொல்லும்பொருளும் வந்திருக்கின்றனவென்றுதெரிகின்றது; "வ்யாஸ்தக்கைகதயாஸ்திதம் ப்ருதி கணம் ஜந்மீநவல்மீகதோ, நாபௌநாபவமச்சுயுதஸ்யஸூமகத்பாஷ்யந்நசாபாஷிஷி, சித்ரார்த்தாந்நப்ருஹத்கதாம சகதம்ஸூத்ராம்ணி நாஸம்குருர் தேவத்வத்குணப்ருத்தவர்ணநமஹம்கர்த்தும் கதம் சக்நுயாம்" என்னும் சுலோகத்தால், பிருஹத்கதையின் பெருமையும் அந்நூலாசிரியாகிய குணட்டியரின் உயர்வும் நன்கு புலப்ப

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஹ

என்னுஞ்செய்யுளுக்கு மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளையெழுதியவுரையாலும், தஞ்சைவாணன்கோவையில் "புயலேசுமந்து" என்னுஞ்செய்யுளுக்குக் குன்றத்தூர்ச் சொக்கப்ப நாவலரெழுதியவுரையாலும், தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்திருத்தல்தொல்காப்பியவுரையில் நச்சினார்க்கினியர் ஆங்காங்குக் குறிப்பித்திருத்தலாலும் இனிதுவிளங்கும்; இவர் நச்சி

னார்க்கினியர் காலத்திற்கு முற்காலத்தினர்; இது, 'பேராசிரியரும் யானேயீண்டையோனே என்னுங் குறுந்தொகைச் செய்யுளில் மீனெறி தூண்டில் என்பதனை ஏனையுவமமென்றார்' (தொல். அகத். சூ. ௩௪) என்று நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருத்தலால் உணரப்படும்:

51, 202.
பொதியில் - அம்பலம்; பாண்டிநாட்டுள்ள ஒருமலை; தேவரெல்லாருங் கூடியிருத்தற்கிடமாதலின் இதற்குவந்த பொதுவிலென்னும் பெயர் இக்காலத்துப்பொதியிலென்று மருவிற்றென்பர் தஞ்சைவாணன்கோவையுரையாசிரியர்; இதன்வளத்தைக் காணவந்த பொழுது தான் காயசண்டிகை விருச்சிகன் சாபத்தால் யானைத்தீயென்னுந் தீராப்பசியை யடைந்

டினுள் இரண்டாவது; 248 - அடிகளையுடைய அகவற்பாவாலமைந்துள்ளது; பரிசில் பெறக்கருதிய ஒருபொருநனைப் பரிசில் பெற்றானொருவன் இளஞ்சேட்சென்னியின் புதல்வனாகிய சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அக்கரிகாற்பெருவளவனைமுடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியது; இது கரிகாற்பெருவளவன் கொடையையும் அவன்வீரத்தையும் அவனுண்டசோழநாட்டின்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

குறள

ரு௦அ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ணவ ஆசார்யர்; இவருடைய ஆசிரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யென்பவர்; இவர் வடமொழி தென்மொழிகளில்நூல்செய்தலிலும் உரை செய்தலிலும் வல்லவர்; இவர் இயற்றியவை:—ஆர்த்திப் பிரபந்தம், உபதேசரத்தினமாலை, கீதாதாத்பர்யதீபம், ஞானஸார வ்யாக்யானம், தத்வத்ரயவ்யாக்யானம், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, திருவாராதனக்கிரமம், நூற்றந்தாதியுரை, ப்ரமேயஸார வ்யாக்யானம், பெரியாழ்வார் திருமொழி வியாக்யானம், முப்பத்தாறாயிரப்படிக்குப் பிரமாணத் திரட்டு, முமுக்ஷுப்படிவ்யாக்யானம், யதிராஜவிம்சதி, ஸ்ரீவசனபூஷண வ்யாக்யானம், ஸப்தகாதை வ்யாக்யானமென்பன; இவராற்செய்யப்பட்டுள்ள தனிப்பாடல்கள் பல; இவர்சிஷ்யர்கள் அஷ்டதிக்கஜங்கள் முதலியோர்; இவர்நியமனத்தினாலே ஸப்தகோத்திரநிபந்தனம் நடந்து வருகின்றதென்பர்; இவருடைய தமிழ்ச்செய்யுட்கள் சொற்சுவை பொருட்சுவை செறிந்துள்ளவை: 317.

மணற்குன்றம், 18, 98, 117, 266.

தன்னைத் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிவிக்கும் புத்தபீடிகை யொன்றும் கோமுகி என்னும் பொய்கையொன்றும் இதில் இருந்தன: 5, 8, 66, 84-7, 96, 101, 106, 110,113, 117 - 9, 121, 134, 160 - 62, 164 - 5, 227, 233 - 4, 239, 269,274, 276, 278, 284, 288, 334, 342-3, 346, 366.

மணிமேகலாதெய்வம்-அரக்கர்வாதை பண்ணாதபடி இந்திரனேவலாலே சிலதீவைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலையுடைய ஒரு தெய்வம்; கோவலன் தன் குலத்தோனொருவனை இத்தெய்வம் கடலிற்பாதுகாத்தநன்றிபாராட்டியே தன்புதல்விக்கு மணிமேகலையென்று பெயரிட்டான்; மணிமேகலையைநல்வழிப்படுத்தற்கு எண்ணி அவளை உவவனத்திருந்துமணிபல்லவங்கொண்டு சென்று புத்தபீடிகைக் காட்சியாற் பழம்பிறப்புஉணர்வித்துப்பூர்வஜன்மநாயகன் இன்னானென்பதைத்தெரிவித்ததன்றி, சிறந்தமூன்று மந்திரங்களைப் பின்பு அவளுக்கு உபதேசித்தது: 5, 54, 63,66, 84 - 7, 91, 95, 97, 106, 108 -

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ருகஉ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

டுகக அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ருகள்

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

௫௧௯

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ருக்

ஸாரனென்பவனுடைய சரித்திரத்
தை விரித்துக் கூறுவதொரு காப்
பியமென்றுமட்டும் தெரிகின்றது:
இதைப்பற்றிய வேறொரு வரலா

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

இஉசு அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ருஉரு

ருஉகூ அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

ஞஉஎ

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.

உ	க	திருத்த	திருந்த
ங	கசு	மகாராஜீக	மகாராஜிக
ச	கஎ	மூதுரென்று	மூதாரென்று
கக	சு	புலர்புகழ்	பலர்புகழ்
உஉ	சு	மூதுரான்றவர்	மூதானின்றவர்
,,	உங	இந்நுலுள்ளே	இந்நூலுள்ளே
ஙக	கஎ	சுடர்பூ	சுடர்ப்பூ
ஙக	க	பேருர்	பேரூர்
சஉ	கஎ	அறியர்ப்	அறியாட்
ஞசு	உங	சிறையெண்ப	சிறையென்ப
சுஎ	உ0	விசம்பி	விசும்பி
சுஉ	உக	ஙழு	ஙரு
	ஙரு	மூந்தை	முத்தை
க0க	ங0	இட	இடங்
கஉரு	ஙக	மாணுவூரே"	மாணுவூரே "
கசரு	கக	புலப்பி	புலம்பி
கஅஉ	கஉ	விஞ்சயுள்	விஞ்சையன்
உ0எ	கரு	மகபாலி	மகாபலி
உசரு	ஙக	கோட்டின்	கோட்டின
ஙஅக	ஙஅ	ஆத்தநூலும்	ஆத்தனுநூலும்
ஙகங	உங	தினமா	தினவா
ஙருக	கஉ	சாதிக்கிர	சாதிக்கிற
ஙசுஎ	எ	மர்ம்	மாம்;
சஙஉ	அ	எருத்தம், 316.	எருத்தம், 216.
.சகூ0	உரு	பராந்தகன், 208.	பராந்தகன், 207.